

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

CR00228613

LIBRARY OF THE
Theological Seminary
NEW YORK CITY
PRESENTED BY

Dr. Plato Shaw MAY 27 1948

ΠΑΝΘΕΚΤΗ

Ι Ε Ρ Α

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

Παναγια Τρις, το ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, μία θεότης, μία δύναμις, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, βοήθησον ἄλους τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς· καὶ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου.

ΠΑΝΘΕΚΤΗ ΙΕΡΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

ΔΙΗΡΗΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ.

Ὁ Πρῶτος τόμος περιέχει ὅλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν, τὰς ὥρας, τὸν ἑσπερινόν, τὸν ὄρθρον, καὶ τὰ τυπικὰ ἕως τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, πρὸς τούτοις δὲ τοὺς κύκλους τοῦ Ἡλίου, τῆς Σελήνης, τὰ σεληνοδρόμια καὶ πασχάλια παντοτεινά, τοὺς Ἔτους καὶ Ἑωθινά, καθὼς ὁ ἐπόμενος Πίναξ αὐτῶν παρασταίνει τὴν ἀλήθειαν.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΕΧΕΙ

τὴν ἀκολουθίαν ὅλων τῶν ἁγίων τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἔτους καὶ τοὺς βίους αὐτῶν ἐν συντόμῳ.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΕΧΕΙ

τὸ Τριῶδον καὶ Πεντηκοστάριον καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀκολουθίαν
**ΘΕΩΡΗΘΕΙΣΑ ΔΕ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΟΥ**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἐτυπώθη ἰδίῳις ἀναλώμασιν

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΗΡΑΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΤΟΥ ΘΕΤΤΑΛΟΥ,

ΙΑΤΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΠΟΤΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

ΣΩΤΗΡΟΣ, ΚΑΙ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

• Ἀκαλείπτως προσέχεσθε, ἵνα μὴ
• εἰς πειρασμὸν πείσῃτε. •

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΤΥΠΟΙΣ, ΔΑΖΑΡΟΥ Δ. ΒΙΔΑΡΑ, ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΑΚΙΟΥ ΔΙΟΥΜΝΗ.
1852.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ
ΣΥΝΟΔΩ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Και τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ
ΥΠΟΥΡΓῶ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ,

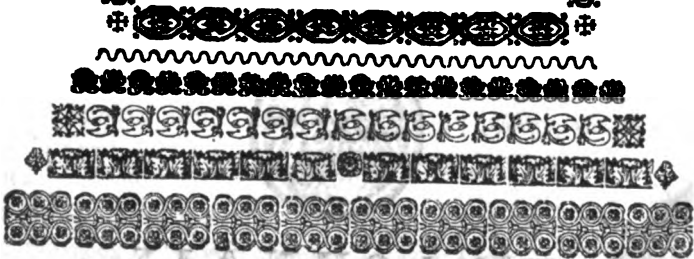
ΚΥΡΙῶ ΚΥΡΙῶ
ΣΤΑΥΡῶ ΒΛΑΧῶ

Ἐπατρίδι Ἀθηνῶν,

ΤΗΝ
ΙΕΡΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

Ταπεινῶς
ΑΝΑΤΙΘΗΣΙ

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΠΥΡΡΟΣ.

U 520

P 985

(v. 1)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

207576

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ.

Τὴν Ὑμετέραν θειοτάτην Μακαριότητα ταπεινῶς προσκυνῶ,
τὴν Ἀγίαν Δοτῆς δεξιὰν Πανευλαβῶς ἀσπαζόμενος.

Σεβασμιώτατε καὶ προσκυνητέ μοι Πατριάρχα!

Πρὸ πολλοῦ ἐακόπου ἵνα δόσω εἰς φῶς νεωτέραν τινὰ ἐκδοσὴν τῆς κολλάκις τυπώσεως ἐν Ἐνετία ἱερᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Πανθέκτης, θεωρῶν μάλιστα τὴν παρ' ἡμῖν ἔλλειψιν τοσούτων βιβλίων (δι' ἣν οὐκ ὀλίγοι τῶν κατὰ τόπους κληρικῶν ἀπελείποντο καὶ αὐτῆς τῆς προσηκούσης ἀκολουθίας.) Πλὴν ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἀνέβαλλον πάντοτε, περιμένων κατάλληλον ἐποχὴν. Ἐν τούτοις δὲ καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ἀρχιερέων καὶ ἱερέων, τὴν ἀνάγκην τῆς τοιαύτης τυπώσεως συνόρωντες, οὐ διελείπον παροτρύνοντές με, ὅπως ἀναλάβω ταχέως τὴν δημοσίευσιν. Ὅθεν ἐσχάτως, ἀποῦ εἶδον μάλιστα καὶ τὴν παρὰ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ γνησίων υἱῶν τῆς Ὀρθοδοξίας ἐπιθυμητὴν ἀναγόμευσιν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησίας ἀπὸ μέρους τῆς μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν πατριαρχείων, ἀπεφάσισα τὴν ἐπιχείρισιν τοῦ θεοφιλοῦς τούτου ἔργου, ὅπως μὴ μόνον τοῖς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου κράτους, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς ἀδελφοῖς χρήσιμος ἀποβῆ. Καὶ δὴ ἀδεία καὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἱερᾶς Συνόδου, προτροπῇ δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ Κυρίου Σταύρου Βλάχου, ἤρξατο ἡ τύπωσις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Πανθέκτης πρό τριῶν μηνῶν, καὶ ἴσως, σὺν Θεῷ, λάβῃ πέρας ἐντὸς ὀλίγου. Γίνεται δὲ εἰς τρεῖς τόμους, ὧν ὁ μὲν περιέχει τὴν παρακλητικὴν, ὁ δὲ τὰ μηναιᾶ, καὶ ὁ τρίτος τὸ τριῶδιον καὶ πεντηκοστάριον, τὰς λειτουργίας, διαφόρους εὐχὰς, καὶ ἕτερ' ἅττα χρήσιμα εἰς πάντα πιστόν· διαφέρει δὲ τῆς ἐν Ἐνετία ἀρχαίας ἐκδόσεως κατὰ τοῦτο μόνον, ὅτι περιέχει ὄλων τῶν μὴ ἑορταζομένων ἁγίων τὰ ἐσπέρια, τροπάρια καὶ δοξαστικά, καὶ τοὺς βίους αὐτῶν ἐν συντόμῳ. Τῶν δὲ Δε-

σποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, αἱ ἀκολουθίαι πλήρεις εἰσὶν, ὡς καὶ αἱ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων (τινῶν μόνον ὁ δεῦτερος κανὼν παρελείφθη.) Ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τῆς Πανθέκτης αὐτῆς, πᾶς κληρικὸς ἢ καὶ λαϊκός, δύναται, ὅπου ἂν ᾖ, ἀναγινώσκειν τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ, ἔχων τὰ πάντα πρόχειρα, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀγγελίᾳ μου ἀνέφερον περὶ τούτου. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἦδη δὲ παρακαλῶ θερμῶς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὡς υἱὸς τὸν Πατέρα, ὅπως φύσει φιλόκαλος οὖσα καὶ μάλιστα περὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν, εὐλογήσῃ μὲν ἐμὲ καὶ τοὺς κόπους, ὅσους ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῶν εὐσεβῶν κἀγὼ ὁ ταπεινὸς καταβάλλω, εὐαρεστηθῆ δὲ νὰ μὲ συνδράμῃ καὶ αὐτίς, ὡς προθύμως ἐποίησε τοῦτο καὶ εἰς ἄλλων συγγραφῶν μου ἐκδόσεις, ἀνακουφίζουσα τὰ ἔξοδα τῆς τυπώσεως, καὶ τὴν ταχεῖαν τοῦ ἔργου εὐκολύνουσα δημοσίευσιν. Πέποιθα, ὅτι ἡ Ὑμ. Μακαριότης διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἐξειδικασμένην ἀγάπην Αὐτῆς καὶ Εὐνοίαν, ἀποδέξεται μετὰ προθυμίας καὶ τὴν παροῦσαν δέησιν τοῦ κατὰ πνεῦμα ἀγαπητοῦ τέκνου τῆς, τὸ ὅποσον ἔξει καὶ ἄλλο προσέτι ἐνδόσιμον, ἵνα εὐλογῇ τὸ ὄνομα τῆς, καὶ ἐκθειάζῃ τὰς ἀρετὰς τῆς, ἐνόσω ζῆ καὶ ὑπάρχῃ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοσοῦτω. Αἱ δὲ θεοποιηθεὶς καὶ μακάριαι Αὐτῆς εὐχαί, εἴησαν μετ' ἐμοῦ ἀββῶγοί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Αὐγούστου 1852.

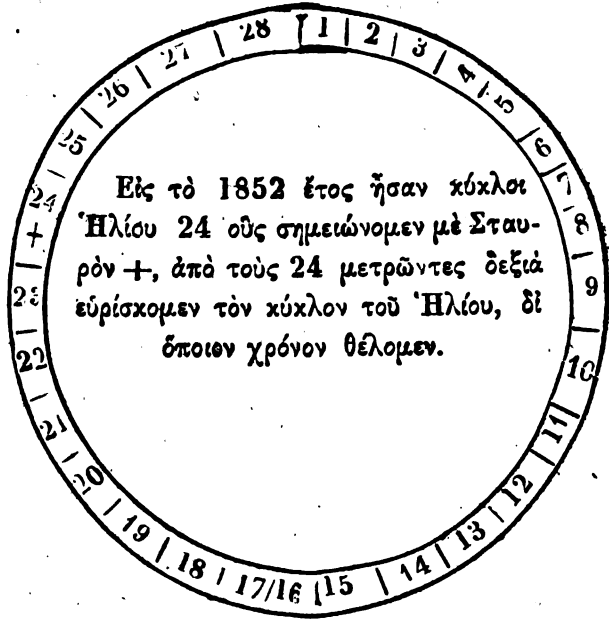
Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης Μακαριότητος.

Ὁ ταπεινὸς κατὰ πνεῦμα υἱὸς

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΥΡΡΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΑΡΙΤΗΣ.

Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.	ζ.	τῶν κυριακῶν.	83
Κύκλοι τῆς Σελήνης.	θ.	Θεοτοκία καὶ Ἀπολυτίκια.	91
Εὐρεσις τοῦ μηνός.	ια.	Ἀπολυτίκια τῆς ἑβδομάδος.	98
Εὐρεσις παντοτεινῶν Πατχαλιῶν.	ιβ.	Ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας.	100
Εὐρεσις παντοτεινῶν τῶν νηστειῶν καὶ ἑορτῶν.	ιγ.	Κοινωνικὰ τῆς ἑβδομάδος.	101
Εὐρεσις παντοτεινῆ τῆς Σελήνης.		Τάξις τῆς Θείας λειτουργίας.	102
Εὐρεσις τῶν ἤχων καὶ τῶν ἑσθινῶν.		Ἡ Θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.	107
Ἦρα ἐνάτη.	4		
Ἐσπερινός.	6	Ὀκτώηχος Παρακλητικῆ.	125
Ψαλτήριον τῆς Κυριακῆς.	8	Χερουβικά καὶ Κοινωνικά.	—
Ἀπόδειπνον μικρὸν.	16	Ἦχος α'. τὰς Ἑσπερ. ἡμῶν εὐχὰς.	126
Μισσοευκτικὸν καθημερινόν.	21	Οἱ Μακαρισμοί.	138
Μισσοευκτικὸν τοῦ Σαββάτου.		Στιχηρὰ τοῦ α'. ἤχου.	140
Μισσοευκτικὸν τῆς Κυριακῆς.	37	Ἦχος β'. Τὸν πρόαιώνων.	150
Ὄρθρος.	38	Οἱ Μκαρισμοί.	162
Ἐξάψαλμος.	40	Ἦχος γ'. Τῷ σφ Σταυρῷ κ.τ.λ.	173
Ἕμνοι τριαδικοί.	44	Ἦχος δ'. Τὸν Ζωοποιῶν σου.	196
Βύλογητάρια.	46	Ἦχος πλ. α'. Διὰ τοῦ τιμίουςου.	223
Καταδασίαι, Ἄνοιξαι τὸ στόμα μου.	48	Ἦχος πλ. β'. Νίκην ἔχων.	248
Ὄδη πρώτη τοῦ ψαλτηρίου.	49	Ἦχος βαρύς. Δεῦτε ἀγαλιασώμεθα.	272
'Ὀδη τρίτη.	50	Ἦχος πλ. δ'. Ἐσπερινὸν ὕμνον.	295
'Ὀδη τετάρτη.	51	Οἱ κανόνες τοῦ ὄρθρου τῆς Παρακλητικῆς.	323
'Ὀδη πέμπτη.	52		
'Ὀδη ἕκτη.	53	Τῆ β. Κανὼν τῶν ἀρχαγγέλων.	—
'Ὀδη ἑβδόμη.	53	Τῆ γ. Κανὼν τοῦ Προδρόμου.	327
'Ὀδη ὄγδοη.	55	Τῆ δ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.	334
Τὰ φωταγωγικά	56	Τῆ ε'. Κανὼν τῶν ἀποστόλων.	340
'Ὀδη ἐνάτη τὴν Τιμιωτέραν.	49	Τῆ παρ. Κανὼν τοῦ σταυροῦ.	346
Ἐξακοστειλάρια τῆς ἑβδομάδος.	56	Τῷ Σαβ. Κανὼν νεκρώσιμος	
Οἱ Ἄνοι.	60	εἰς πάντας τοὺς ἁγίους	353
'Ἡ Δοξολογία.	61	Ἡ μεγάλη παράκλησις.	360
		Ἡ μικρὴ παράκλησις.	367
'Ὡρα πρώτη.	63	'Ὁ μικρὸς ἁγιασμός.	370
'Ὡρα τρίτη.	65	Ἡ Μετάληψις.	377
'Ὡρα ἕκτη.	68	Τὸ Ψαλτήριον.	389
Τὰ Τυπικά τῆς ἡμέρας.	71		
Οἱ Μακαρισμοί.	72	ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.	
Κοντάκια τινὰ τῆς ἑβδομάδος.	74	Τὸ Μηνολόγιον.	
Ἀκολουθία τῆς Τραπέζης.	76		
Ἑσθινὰ Εὐαγγέλια καὶ ἀναγνώσματα.	80	ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.	
'Αναγνώσματα ἑξαποστειλάρια καὶ ἑσθινὰ		Τὸ Τριήμεριον καὶ τὰ Πεντηκοστάριον	

Οί 28 Κύκλοι του 'Ηλίου.

Εὑρεσις παντοτεινὴ ἐκάστου μηνός.

Θέλοντες νὰ εὐρωμεν τὸν καθένα μῆνα εἰς ὅποιαν ἡμέραν τῆς
 εβδομάδος ἐμβαίνει, εὐρίσκομεν πρῶτον μετὰ τὴν εἰρημένην μέθοδον
 τὸν κύκλον τοῦ 'Ηλίου, ἔπειτα εὐρίσκοντες τὸν ἴδιον κύκλον τοῦ
 'Ηλίου εἰς τὸν Πίνακα τῶν μηνῶν, τὸν κρατοῦμεν μετὰ τὴν δεξιάν μας
 χεῖρα, καὶ μετὰ τὴν ἀριστεράν εὐρόντες τὸν ζητούμενον μῆνα, κινουμέν
 τὰς χεῖράς μας, δηλ. τὴν μετὰ δεξιάν ἀπὸ τὰ ἄνω πρὸς τὰ κάτω,
 τὴν δὲ ἀριστεράν ἀπὸ τὴν ἀριστεράν πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ βλέπομεν
 ὅπου ἀνταμώθωσιν, ἐκεῖ εἶναι ἡ ἡμέρα, εἰς τὴν ὅποιαν ἐμβαίνει, καὶ
 ἀρχεται ἐκεῖνος ὁ ζητούμενος Μῆν.

Οἱ 28 Κύκλοι τοῦ Ἡλίου							
Οἱ 12.	6	5	4	9	3	2	1
	17	11	10	15	14	13	12
Μῆνες.	23	22	21	20	8	19	18
	28	16	27	26	25	24+	7

Μάρτ. 31	Πεμπ.	Τετρ.	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.	Σαβ.	Προ α.
Ἀπρίλ. 30	Κυρ.	Σαβ.	Παρα.	Πέμ.	Τετρ.	Τρίτ.	Δευτ.
Μάϊος 31	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.	Σαβ.	Παρα.	Πέμ.	Τετρ.
Ιούνιος 30	Παρα.	Πέμ.	Τετ.	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.	Σαβ.
Ιούλιος 31	Κυρ.	Σαβ.	Παρα.	Πέμ.	Τετρ.	Τρίτ.	Δευτ.
Ἀύγουστ 31	Τετρ.	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.	Σαβ.	Παρα.	Πέμ.
Σεπτ. 30	Σαβ.	Παρα.	Πέμ.	Τετρ.	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.
Οκτώβρ. 31	Δευτ.	Κυρ.	Σαβ.	Παρα.	Πέμ.	Τετρ.	Τρίτ.
Νοέμβ. 30	Πεμπ.	Τετ.	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.	Σαβ.	Παρα.
Δεκέμ. 31	Σαβ.	Παρα.	Πέμ.	Τετρ.	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.
Ἰαννου. 31	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.	Σαβ.	Παρα.	Πέμ.	Τετρ.
Φεβρ. + 29	Παρα.	Πέμ.	Τετ.	Τρίτ.	Δευτ.	Κυρ.	Σαβ.

Σημείωσον ὅτι, εἰς τὰ 1852 ἔτη ἔχομεν κύκλους τοῦ Ἡλίου 24, οἱ ὅποιοι εἰσὶ σημειωμένοι μὲ Σταυρὸν μόνον, τελειωθέντες οἱ 28 κύκλοι ἀρχονται πάλιν ἐκ νέου ἀπὸ τὸν πρῶτον, καὶ οὕτως ὑπάγουσι κυκλικῶς διὰ πάντα.

+ Εἰς κάθε τέταρτον ἔτος, ὁ χρόνος γίνεται Δίσεκτος, ἢ Βίσεκτος, ὁ ἔστιν ὁ Φεβρουάριος μὴν περιέχει 29 ἡμέρας καθὼς εἰς τὰ 1852 ἔτη ὁ χρόνος ἦτον Δίσεκτος. Ἀγχαλὰ ὅταν τις εἴρῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς καὶ Μαρτίου, τότε αὐτὸς μαγθάνει πόσας ἡμέρας ἔχει ὁ Φεβρουάριος.

Οι 19 Κύκλοι της Σελήνης.

Εὐρεσις παντοτεινῆ τοῦ Ἁγίου ἡμῶν Πάσχα καὶ τοῦ Νομικοῦ Φάσχα.

Ἄφου εὐρομεν πρότερον τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου, καὶ ἐκεῖνον τῆς Σελήνης, μὲ τὴν πρώτην μέθοδον, τοὺς εὐρίσκομεν καὶ ἐνταῦθα, κρατοῦντες μὲ τὴν δεξιὰν μας τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου, καὶ μὲ τὴν ἀριστεράν μας τὸν κύκλον τῆς Σελήνης, κινουμέναι ἑμοῦ, τὰς χεῖράς μας, δηλ. τὴν μὲν δεξιὰν ἀπὸ τὰ ἄνω πρὸς τὰ κάτω, τὴν δὲ ἀριστεράν, ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ βλέπομεν ὅπου συμπέσωσιν, ἐκεῖ εἶναι ἡ ἡμέρα, εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται τὸ ἅγιον ἡμῶν Πάσχα. Τὸ δὲ νομικὸν Φάσχα τῶν Ἑβραίων, κεῖται ἀμέσως ἔμπροσθεν τοῦ κύκλου τῆς Σελήνης. Τούτου γενομένου, γυρίζομεν τὸ φύλλον καὶ εὐρίσκομεν τὸ ἅγιον Πάσχα, εἰς τὴν παρὰλληλον γραμμὴν, τοῦ ὁποίου εὐρίσκομεν κατὰ σειρὰν, τὴν Ἄρρωφαγίαν, τὸ Τριῶδιον κ.τ.λ.

Πασχάλιον Παντοτεινόν και Φάσκα.

Οι 28 Κύκλοι του Ήλιου

Οι 19 κύκλοι. Σελ.	Νομικόν φάσκα.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	4	11	17
		18	19	8	20	21	22	23
		12	24+	25	26	27	16	28

1	Απ.	2	Α.	7	Α.	6	Α.	5	Α.	4	Α.	3	Α.	9	Α.	8
2	Μ.	22	Μ.	24	Μ.	23	Μ.	29	Μ.	28	Μ.	27	Μ.	26	Μ.	25
3	Α.	1	Α.	14	Α.	13	Α.	12	Α.	11	Α.	17	Α.	16	Α.	15
4	Μ.	30	Μ.	31	Α.	6	Α.	5	Α.	4	Α.	3	Α.	2	Α.	1
5	Α.	18	Α.	21	Α.	20	Α.	19	Α.	25	Α.	24	Α.	23	Α.	22
6	Α.	7	Α.	14	Α.	13	Α.	12	Α.	11	Α.	10	Α.	9	Α.	8
7+	Μ.	27	Μ.	31	Μ.	30	Μ.	29	Μ.	26	Α.	3	Α.	2	Α.	1
8	Α.	16	Α.	21	Α.	20	Α.	19	Α.	18	Α.	17	Α.	16	Α.	22
9	Α.	4	Α.	7	Α.	6	Α.	5	Α.	11	Α.	10	Α.	9	Α.	8
10	Μ.	24	Μ.	31	Μ.	30	Μ.	29	Μ.	28	Μ.	27	Μ.	26	Μ.	25
11	Α.	12	Α.	14	Α.	13	Α.	19	Α.	18	Α.	17	Α.	16	Α.	15
12	Α.	1	Α.	7	Α.	6	Α.	5	Α.	4	Α.	3	Α.	2	Α.	1
13	Μ.	21	Μ.	24	Μ.	23	Μ.	22	Μ.	28	Μ.	27	Μ.	26	Μ.	25
14	Α.	9	Α.	14	Α.	13	Α.	12	Α.	11	Α.	10	Α.	16	Α.	16
15	Μ.	29	Μ.	31	Μ.	30	Α.	5	Α.	4	Α.	3	Α.	2	Α.	1
16	Α.	17	Α.	21	Α.	20	Α.	19	Α.	18	Α.	24	Α.	23	Α.	22
17	Α.	5	Α.	7	Α.	6	Α.	12	Α.	11	Α.	10	Α.	9	Α.	8
18	Μ.	25	Μ.	31	Μ.	30	Μ.	29	Μ.	28	Μ.	27	Μ.	26	Α.	1
19	Α.	13	Α.	14	Α.	20	Α.	19	Α.	18	Α.	17	Α.	16	Α.	15

Ἔρεσις Παντοτεινῆ

Ἐρωτηγία ἡμέρα.	Τὸ Τριώδιον ἀρχ. Ἰαννουαρ.	Ἡ Ἀποκρέα Ἰαννουαρίου	Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου	Τῆς Ἀναλήψεως Ἀπριλίου	Τῆς Πεντηκοστῆς Μαΐου	Τῶν Ἁγίων Πάντων Μαΐου	Ἡ Νηστεία Ἀποστ. ἡμέρα.
32	11	25	22	30	10	17	42
33	12	26	23	Mat. 1	11	18	41
34	13	27	24	2	12	19	40
35	14	28	25	3	13	20	39
36	15	29	26	4	14	21	38
37	16	30	27	5	15	22	37
38	17	31	28	6	16	23	36
39	18	Φεβρ. 1	29	7	17	24	35
40	19	2	30+	8	18	25	34
41	20	3	31	9	19	26	33
42	21	4	Απ. 1	10	20	27	32
43	22	5	2	11	21	28	31
44	23	6	3	12	22	29	30
45	24	7	4	13	23	30	29
46	25	8	5	14	24	31	28
47	26	9	6	15	25	Ιουν. 1	27
48	27	10	7	16	26	2	26
49	28	11	8	17	27	3	25

τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν.

Κρεσφαγία ἡμέρα.	Τὸ Τριώδιον ἐπιφ. Ἰαννουαρι.	Ἡ Ἀποκείμεν Φεβρουαρι.	Τὸ Ἅγιον Πέσχα Ἀπριλ.	Τῆς Αναλήψεως Μάϊου	Τῆς Πεντηκοστῆς Μάϊου	Τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουλιου	Ἡ Νηστεία Ἀκροπόλ. ἡμέρ.
50	29	12	9	18	28	4	24
51	30	13	10	19	29	5	23
52	31	14	11	20	30	6	22
53	Φεβ. 1	15	12	21	31	7	21
54	2	16	13	22	Ιουν. 1	8	20
55	3	17	14	23	2	9	19
56	4	18	15	24	3	10	18
57	5	19	16	25	4	11	17
58	6	20	17	26	5	12	16
59	7	21	18	27	6	13	15
60	8	22	19	28	7	14	14
61	9	23	20	29	8	15	13
62	10	24	21	30	9	16	12
63	11	25	22	31	10	17	11
64	12	26	23	Ιουν 1	11	18	10
65	13	27	24	2	12	19	9
66	14	28	25	3	13	20	8

Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν δηλαῦν.

Σ. Κ.	Μάρτιος.	Απρίλ.	Μαῖος.	Ιουνιος.	Ιούλιος.	Αύγουστ.
	ἡμ.—ῶρ.	ἡμ.—ῶρ.	ἡμ.—ῶρ.	ἡμ.—ῶρ.	ἡμ.—ῶρ.	ἡμ.—ῶρ.
1	14—19	13—8	12—18	11—2	10—13	9—17
2	3—20	2—13	1—4	30—15	29—9	28—18
3	22—14	21—7	20—21	19—6	18—13	17—9
4	11—17	10—8	9—23	8—14	7—5	6—18
5	29—8	28—2	27—15	26—9	25—21	24—12
6	18—6	17—19	16—9	15—3	14—14	13—3
+7	7—17	6—3	5—14	4—2	3—6	2—6
8	26—18	25—3	24—1	23—2	22—9	21—23
9	16—11	15—19	14—2	13—9	12—10	11—4
10	5—2	4—11	3—10	2—2	31—3	30—2
11	24—22	23—10	22—9	21—3	20—10	19—7
12	13—2	12—17	11—6	10—17	9—2	8—10
13	1—2	30—10	29—12	28—13	27—2	26—10
14	20—20	19—12	18—3	17—18	16—7	15—21
15	9—3	8—16	7—5	6—9	5—10	4—1
16	28—2	27—12	26—13	25—12	24—2	23—18
17	11—17	12—2	15—10	14—19	13—9	12—9
18	6—10	5—19	4—2	3—9	2—17	31—2
19	25—10	24—19	23—3	22—9	21—16	20—1

Διὰ τὴν εὐρωμεν τὴν νέαν Σελήνην κάθε μηνός, πρέπει νὰ ἡξεύρωμεν τὸν κύκλον τῆς Σελήνης ἐκείνου τοῦ ἔτους.

Τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς Σελήνης.

Σεπτέμ.	Ὀκτώβ.	Νοέμβ.	Δεκεμβ.	Ἰαννου.	Φεβρου.	Θ. Σ.
ἡμ.—ὥρ.	ἡμ.—ὥρ.	ἡμ.—ὥρ.	ἡμ.—ὥρ.	ἡμ.—ὥρ.	ἡμ.—ὥρ.	
8—4	7—11	6—24	5—15	4—8	3—3	14
27—3	26—13	25—24	24—3	23—4	22—13	22
16—19	15—5	14—15	13—1	12—13	11—2	6
5—7	4—19	3—7	2—17	31—5	29—17	17
23—4	22—8	21—8	20—20	19—6	18—5	28
12—20	11—8	10—23	9—14	8—21	7—7	9
1—22	30—16	29—7	28—12	27—9	26—9	20+
20—16	19—10	18—5	17—2	16—13	15—8	1
10—18	9—10	8—10	7—23	6—8	5—10	12
29—4	28—5	26—13	26—11	25—13	24—7	23
18—2	17—13	16—3	15—19	14—13	13—8	4
7—19	6—3	5—14	4—2	3—16	2—9	15
25—19	24—6	23—16	22—2	21—5	20—5	26
14—9	13—20	12—8	11—18	10—4	19—13	7
3—16	2—7	31—2	30—10	29—7	28—16	18
22—11	21—4	20—20	19—10	18—22	17—9	29
11—11	10—5	9—13	8—17	7—10	6—23	10
30—5	29—13	28—18	27—13	26—7	25—20	21
19—12	19—12	17—19	16—13	15—8	14—2	2

Ἐν ἔτει 1852 ἔχομεν κύκλους τῆς Σελήνης 7, σημειοῦμένους με + οἵτινες ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ τετράγωνον ἐκάστου μηνός.

Ἐῤυρεσις τῶν Κυριακῶν, Ἦχων καὶ Ἐωθινῶν τοῦ ἔτους.

Αἱ Κυριακαί, οἱ Ἦχοι καὶ τὰ Ἐωθινὰ ἀρχονται ἀπὸ τὸ ἅγιον Πάσχα. Ὅθεν μετρῶντες τὰς ἀπερασμένας ἡμέρας ἀπὸ τὸ πάσχα ἀντικρυ εἰς τὰς Κυριακάς τῶν ἡμερῶν, εὐρίσκωμεν τὰς Κυριακάς τῶν Εὐαγγελιστῶν: Ἰωάννου, Ματθαίου., Μάρκου, καὶ Λουκά, τὸν Ἦχον καὶ τὸ ἠωθινὸν ὅποιας ὀήποτε ἡμέρας θέλομεν δι' ὄλον τὸ ἔτος.

Μῆνες	ἡμέραι	Μῆνες	ἡμέραι	Μῆνες	ἡμέραι	Μῆνες	ἡμέραι
Μάρτ.	30	Ἰούνιος	30	Σεπτέμ.	30	Δεκέμβ.	31
Ἀπρῖλ.	30	Ἰούλιος	31	Ὀκτώβ,	31	Ἰανουάρ.	30
Μάϊος	31	Αὐγους.	31	Νοέμβ.	30	Φεβρουάρ.	29

1. Κυρ. Α. Πάσχα.	ἦχ. α. ἠωθ. β'.	224. Κυρ. Η. Λουκ.	ἦχ. πλ. δ'. ἠωθ. γ'.
7. Κυρ. Β. Θωμά.	ἦχ. α. ἠωθ. α.	231. Κυρ. Θ. Λουκ.	ἦχ. α. ἠωθ. δ'.
14. Κυρ. Γ. Μυρ.	ἦχ. β'. ἠωθ. δ'.	238. Κυρ. Ι'. Λουκ.	ἦχ. β'. ἠωθ. ε'.
21. Κυρ. Δ. Παρ.	ἦχ. γ'. ἠωθ. ε'.	245. Κυρ. ΙΑ. Λουκ.	ἦχ. γ'. ἠωθ. ς'.
28. Κυρ. Ε. Σπμ.	ἦχ. δ'. ἠωθ. ζ'.	252. Κυρ. ΙΒ. Λουκ.	ἦχ. δ'. ἠωθ. ζ'.
35. Κυρ. ς. Τυφ.	ἦχ. πλ. α. ἠωθ. η'.	259. Κυρ. ΙΓ. Λουκ.	ἦχ. πλ. α. ἠωθ. η'.
42. Κυρ. Ζ. Ἀγίων	ἦχ. πλ. β'. ἠωθ. θ'.	266. Κυρ. ΙΔ. Λουκ.	ἦχ. πλ. β'. ἠωθ. θ'.
49. Κυρ. Η. Πεντ.	ἦχ. βαρ. ἠωθ. θ'.	273. Κυρ. ΙΕ. Λουκ.	ἦχ. βαρ. ἠωθ. ι.
56. Κυρ. Α. Μαρτ.	ἦχ. πλ. δ'. ἠωθ. α.	280. Κυρ. ΙϚ. Λουκ.	ἦχ. πλ. δ'. ἠωθ. ια.
63. Κυρ. Β. Μαρτ.	ἦχ. α. ἠωθ. β'.	287. Κυρ. ΙΖ. Λουκ.	ἦχ. α. ἠωθ. α.
70. Κυρ. Γ. Μαρτ.	ἦχ. β'. ἠωθ. γ'.	294. Κυρ. Μαρτ.	ἦχ. β'. ἠωθ. β'.
77. Κυρ. Δ. Μαρτ.	ἦχ. γ'. ἠωθ. δ'.	301. Κυρ. Μαρτ.	ἦχ. γ'. ἠωθ. γ'.
84. Κυρ. Ε. Μαρτ.	ἦχ. δ'. ἠωθ. ε'.	308.	ἦχ. γ'. ἠωθ. γ'.
91. Κυρ. ς. Μαρτ.	ἦχ. πλ. α. ἠωθ. ς'.	315.	ἦχ. δ'. ἠωθ. δ'.
98. Κυρ. Ζ. Μαρτ.	ἦχ. πλ. β'. ἠωθ. ζ'.	322.	ἦχ. πλ. α. ἠωθ. ε'.
105. Κυρ. Η. Μαρτ.	ἦχ. βαρ. ἠωθ. η'.	329.	ἦχ. πλ. β'. ἠωθ. ς'.
112. Κυρ. Θ. Μαρτ.	ἦχ. πλ. δ'. ἠωθ. θ'.	336.	ἦχ. βαρ. ἠωθ. ζ'.
119. Κυρ. Ι. Μαρτ.	ἦχ. α. ἠωθ. ι.	343.	ἦχ. πλ. δ'. ἠωθ. η'.
126. Κυρ. ΙΑ. Μαρτ.	ἦχ. β'. ἠωθ. ια.	350.	ἦχ. α. ἠωθ. β'.
133. Κυρ. ΙΒ. Μαρτ.	ἦχ. γ'. ἠωθ. α.	357.	ἦχ. β'. ἠωθ. ι.
140. Κυρ. ΙΓ. Μαρτ.	ἦχ. δ'. ἠωθ. β'.	364.	ἦχ. γ'. ἠωθ. ια.
147. Κυρ. ΙΔ. Μαρτ.	ἦχ. πλ. α. ἠωθ. δ.	Κυρ. Τελ. καὶ Φερ. Λουκ.	ἦχ. ἠωθ.
154. Κυρ. ΙΕ. Μαρτ.	ἦχ. πλ. β'. ἠωθ. δ'.	Κυρ. Ἀσώτου. Λουκ.	ἦχ. ἠωθ.
161. Κυρ. ΙϚ. Μαρτ.	ἦχ. βαρ. ἠωθ. ε'.	Κυρ. Ἀποκρ. Μαρτ.	ἦχ. ἠωθ.
168. Κυρ. ΙΖ. Μαρτ.	ἦχ. πλ. δ. ἠωθ. ς'.	Κυρ. Τυρινῆς. Μαρτ.	ἦχ. ἠωθ.
175. Κυρ. Α. Λουκ.	ἦχ. α. ἠωθ. ζ'.	Τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.	
182. Κυρ. Β. Λουκ.	ἦχ. β'. ἠωθ. η'.	Κυρ. Α.	Ἰωάν. ἦχ. ἠωθ.
189. Κυρ. Γ. Λουκ.	ἦχ. γ'. ἠωθ. θ'.	Κυρ. Β.	Μίρ. ἦχ. ἠωθ.
196. Κυρ. Δ. Λουκ.	ἦχ. δ'. ἠωθ. ι.	Κυρ. Γ.	Μάρ. ἦχ. ἠωθ.
203. Κυρ. Ε. Λουκ.	ἦχ. πλ. α. ἠωθ. ια.	Κυρ. Δ.	Μάρ. ἦχ. ἠωθ.
210. Κυρ. ς. Λουκ.	ἦχ. πλ. β'. ἠωθ. ιβ.	Κυρ. Ε.	Μάρ. ἦχ. ἠωθ.
217. Κυρ. Ζ. Λουκ.	ἦχ. βαρ. ἠωθ. β'.	Κυρ. ς.	Ἰωάν. ἦχ. ἠωθ.

ΠΑΝΘΕΚΤΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

ΑΡΧΗ

ΤΗΣ

ΕΝΝΑΤΗΣ ΩΡΑΣ.

---2000*1900---

Εἰ μὲν ἐστὶν ἱερεὺς λέγει: Εὐλο-
γητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν. Εἰ δὲ λαϊκός: Δι'
εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ
καρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ
θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς
χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν
ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πά-
σης κηλίδος, καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅ-
γιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Τρίς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀ-
γίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡ-

μῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς

ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ

ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνέκεν

τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον,

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα καὶ νῦν

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα-

νοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλ-

θέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,

καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν

τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματά ἡ-

μῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγ-

χῆς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ

ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

1

Οτι

Ὅτι τοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ἐγώ. Δόξα καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσκίωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσκίωμεν, Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσκίωμεν, αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε, ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ πδ'. 84.

ΨΑΛΜΟΣ πγ'. 83.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων· ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἐαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἐαυτῇ, οὗ θῆσει τὰ νοσσία ἐαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεός τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε, ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον ὁ

Κυδοόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀφήκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀπὸ ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, σὺ ἐπίστρεψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀπίσθους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ ἑαυτὸν. Πλήν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων ἑαυτὸν τὰ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ καὶ ἀποκρηῖσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,

τήσαν, δικαιοσύνη και εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, και δικαιοσύνη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, και ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, και θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαθήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ πῆ. 85.

Κλῆνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, και ἐπακουσὸν μου, ὅτι πτωχὸς και πένυς εἰμι ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιὸς εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησον με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κερκάζομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς, και ἐπιεικὴς, και πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, και πρόσχεες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἐστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, και οὐκ ἐστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, και προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, και δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, και ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, και πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐν ὅλη καρδία μου, και δοξάσω τὸ ὄνομά σου

εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, και ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, και συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, και οὐ πρόθευτό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων και ἐλεήμων, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και ἀληθινός. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ, και ἐλέησον με· δός τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, και σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, και ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με και αἰσχυνθήτωσιν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, και παρκαλέσάς με. (Παλιρ) Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν κ.τ.λ.

Δόξα, και νῦν. Ἀλληλουῖα· ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Καὶ εἰ μὲν ἐστι Θεὸς Κύριος, ἐψαλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάριον εἰ δέ: Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν, εἰς ἤχον πλ. δ'.

○ Ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρα δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, και σῶσον ἡμᾶς. Τρίς.

Στίχος α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχος β'. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαι με.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

○ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, και σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλοῦ.

λεύσας, και ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεήμων, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, και σώσον, Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, και μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, και μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, και διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου, και Ἰσραὴλ τὸν ἀγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ.

Και εἰ μὲν ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ Κοντάκιον αὐτῆς, εἰδ' οὐ, ταῦτα

Βλέπων ὁ Ἀηστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν: Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σάρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκίμαινέτο· ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος. *Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.* Δόξα

Ἐν μέσῳ δὺω ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου τοῦ μὲν, καταγομένου εἰς Ἀθὴν τῷ θάρρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ, κουφικομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι, **Κ**αι νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν και Παμμένα, και Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δα-

κρύουσα: Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχχνα μου φλέγονται, ὀρώσῃς σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς και Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον, μ'.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ και πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος και δοξάζομενος, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, και τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς, Κύριε, πρόσδεξαι και ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεῦξεις, και ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγιάσον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, και ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, και ὀδύνης. **Τ**εῖχρον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις· ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι και ὀδηγούμενοι, καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, και εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. Ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα και νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδὶμ.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. **Ο** Ἰερεὺς.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, και εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Και εἰ μὲν ἐστὶν, Ἀλληλούϊα ποιούμεν

οὔμεν μετανοίας γ'. μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς ἐν ἐκάστη μετανοία, ἀνά στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Μετανοία πρώτη.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Μετανοία δευτέρα.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου. Ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μετανοία τρίτη.

Λέγε δὲ τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκ γ'. ποιῶν μετανοίας μεγάλας μὲν γ'. μικρὰς δὲ ἰβ'. λέγων καθ' ἐκάστην τὸ, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ πάλιν ὑστερον τὴν Εὐχὴν, καὶ μετανοίαν Μεγάλην μίαν.

Εἶτα λέγομεν τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ, τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὠδοποίησας εἰσόδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐχ ἱσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ

ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα: Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τῷ ἁγίον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικόν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀνθρώπων, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη, καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασι, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφρανόμενων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ Ἀπόλυσις

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀρχὴ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιῖ δ' Ἱερεὺς Εὐλογητόν καὶ ἀρχεται ὁ ταχθεὶς Προεστῶς, ἀναγινώσκειν τὸν Προοιμιᾶκὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ, ργ'. 103.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἔμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν ὁ στεγάζων ἐν ὑδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβολαῖον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρεων στήσονται ὑδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ πα-

ρελεύονται, οὐδὰ δῆπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὄρεων διελεύονται ὑδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίας ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ζῦλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ ερωθία ἐνοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιου ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε Σελήην εἰς καιροῦς ὁ Ἥλιος ἔγνω τὴν ἔυσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀντέειλεν ὁ Ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἔμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας! ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὡς οὐκ

ὅσα ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ
μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύον-
ται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμ-
παΐζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ πρόσ-
δοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν
εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς,
συλλεξοσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν
χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
χρησιότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἄντανελίεις τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐ-
τῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς
τὸ πνευμά σου, καὶ κτισθήσονται,
καὶ ἀνακαταίεις τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς
τούς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος
ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέ-
πων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐ-
τὴν τρέμεν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀ-
ρέων, καὶ κιννίζονται. Ἄσω τῷ
Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θιῷ μου ἕως ὑπάρχω. Πδυνθείη
αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐ-
φρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλεί-
πειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς,
καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐ-
τούς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον. Καὶ πάλιν.

Ὁ Ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ,
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν, ἀλληλουῖα, γ΄.

Ὁ Διάκονος μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σω-
τηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Ἰπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος

κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θε-
οῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐ-
νώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπέρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ
τῶν μετὰ πίστεις εὐλαθείας, καὶ φό-
βου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Ἰπέρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δει-
νος) τοῦ τιμίου· πρεσβυτερίου, τῆς ἐν
Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ κλήρου
καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπέρ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων
ἡμῶν, παντός τοῦ παλατίου καὶ τοῦ
στρατοῦ αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπέρ τοῦ συμπολιμῆσαι καὶ ὑποτά-
ξαι ὑπὸ τοῦ πόδας αὐτῶν πάντα ἐχ-
θρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπέρ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης, πά-
σης πόλεως χώρας, καὶ τῶν πικρῶν οἰκου-
τῶν ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηλικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπέρ, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, να-
τούντων καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Ἰπέρ τοῦ βουθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ δια-
ρύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι-
τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογη-
μένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· με-
τὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαν-
τες ἑαυτοῦ· καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ θεῷ παραθέμεθα.

Ὁ Λ α β ε. Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἰ ε ρ ε υ ς· Ὅτι πρέπει σοὶ πάντα δόξα,
τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Γιῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ πάν-
τοτε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

Ψαλ.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

— 333 —

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ΨΑΛΜΟΣ, α. τοῦ Δαβίδ.

Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν· ἀλλ' ἦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποβρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῆ, κατευοδοθήσεται. Οὐχ οὕτως οἱ ἄσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἦ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἄσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλή δικαίων· ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

ΨΑΛΜΟΣ, β'.

Ἦνα τί ἐφρούραζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν· κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαβρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποβρίψωμεν ἄφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν

οὐρανοῖς ἐκγελᾶσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλων τὸ προσταγμα κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με: Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε: Αἰτήσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσιν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκευὴ κεραμῆως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε· παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιασθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ κύριος, καὶ ἀπολεισθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιοῦντες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ, γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλιβόντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου: Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθη, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου, ὅτι

ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίοντάς μοι ματαιῶς· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα καὶ νῦν, ἀλληλουῖα. (α) γ'.
ΨΑΛΜΟΣ δ'.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσηκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτερίσόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνα τι ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γινῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακουσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγετε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίζατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι: Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῇ κραυγῇ μου, πρό-

(α) Ἐὰν ᾖται Κυριακῇ, λέγομεν ὄλον τὸ κάθισμα, εἰ δὲ ἑορτῇ, λέγομεν μόνον τοῖς τρεῖς ψαλμοῖς, εἰ δὲ καθημερινῇ, λέγομεν τὸ κάθισμα τῆς ἡμέρας εἰς τὸ ψαλτήριον.

σχεῖς τῇ φωνῇ τῆς δεησῶς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεὸς μου· ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παραικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενεοῖσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαιαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν. Κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ ἐφφρανθεῖσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον, Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ς'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς

σης με. Ἐλέητόν με, κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασάι με, κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πάτε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ Ἄδη τίς ἐξομολογήσεται σοι; Ἐχοπίασα ἐν τῷ σερναγμῷ μου· λούσω καθ' ἑκάστην νόκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου· ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσῆκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου· ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούια. γ΄.

ΨΑΛΜΟΣ Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μὴ δὲ σώζοντος. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο· εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσι μοι κακὰ, ἀποπέσοι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξει ἄρα ὁ ἐχθρός τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσῃ.

Ανάστηθι, Κύριε. ἐν ὀργῇ σου, ἐψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι, ᾧ ἐντείλω, καὶ συναγωγῇ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον· Κύριος κρινεῖ λαούς· κρινόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐταζων καρδίας καὶ νεφροῦς ὁ Θεός δικαίως. Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ Θεός κριτῆς δίκαιος, καὶ ἰσχυρός καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφήτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ σιλωώσει· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκευὴ θανάτου· τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐχειργάσατο. Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η΄.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπήρηθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κα-

τηρ-

τηρίσω αἶνον ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ κταλῆσαι ἐχθρόν καὶ ἐδικητήν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, Σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας! Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν; Ἡλάττωσας αὐτόν βραχύτι παρ' ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμὴ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἐτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Δόξα καὶ νῦν, Ἀληλοῦία γ'.

Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς λέγει ὁ δ ε α κ ο ν ο ς Ἐτι καὶ ἐτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα. Ὁ ἱ ε ρ ε υ ς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ',

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσά-

κουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαραις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή, εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλθουσιν δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λικανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐγόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐβράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄσα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκηνδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ.

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον. ἐκέ-

κραξα, φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐδεήθη.

Ἐχγῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἐκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα: Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθη σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους 10.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς στίχους 8.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους 6'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ θλασμός ἐστιν.

Ἐνεκὲν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέ-

μείνά σε Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς στίχους 4.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν, πάντες οἱ λαοί·

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἡ τῆς ἡμέρας· εἶτα, εἰσοδοῦ γενομένης, ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην (α).

Ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας, κινουμέν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἀπάντων· κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηροῦς, ἀλλὰ ῥῥασαί ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σέ ἠλπίσαμεν, μὴ κατασιχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτι

(α) Καὶ εἰμὲν ἐστὶ κυριακὴ, ψάλλομεν 7 τροπάρια τῆς Κυριακῆς καὶ τρία τοῦ μηναιοῦ· εἰ δὲ καθημερινή, ψάλλομεν μόνον τρία τοῦ ἤχου τῆς παρακλητικῆς τῆς ἡμέρας, καὶ τρία τοῦ τυχόντος ἁγίου, δόξα καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, εἰδὲ, λέγομεν δόξα τοῦ ἁγίου καὶ νῦν τῆς ἡμέρας.

πρέ-

πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὴν εἰσοδὸν λέγει: Σοφία ὀρθοί.

Εἶτα τὸ Ποίημα Σωφρονίου
Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Φῶς Ἰλαρὸν, ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρὸς, Οὐρανοῦ, Ἁγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξίόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι: φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς: διὸ ὁ Κόσμος σε δοξάζει.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχη μία τῶν Τεσσαρακοστῶν, καὶ ἐστίν, ἀλληλουΐα: ἀντὶ τῶν προκειμένων τῆς Ἑβδομάδος ψάλλωμεν ταῦτα.

Τῆ β'. Ἑσπέρας. Ἀλληλουΐα, ἔκ γ' εἰς ἤχον, πλ. β'.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, Ἀλληλουΐα.

Τῆ Τρίτῃ, καὶ Πέμπτῃ. Ἀλληλουΐα. γ'.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας Ἀλληλουΐα. γ'.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Τῆ Παρασκευῆ. Ἀλληλουΐα

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου

εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. Εἰ δέ ἐστι Θεός, Κύριος, ψάλλονται τὰ Προκειμένα ταῦτα.

Τῆ Κυριακῆ Ἑσπέρας, ἤχος πλ. ε'. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν γ'.

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. ἤχος, δ'. Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. γ'.

Τῆ Τρίτῃ Ἑσπέρας, ἤχος α'.

Τὸ ἔλεός σου Κύριε, καταδιώξαι με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. γ'.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας. ἤχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ἤχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. ἤχος βαρῦς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. ἤχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δυναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Μετὰ δὲ τὸ προκειμένον τοῦ Σαββάτου λέγει ὁ διάκονος, εἰ ἐστίν.

Εἰπόμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπόμεν.

Κύριε Παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμενά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. — Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός

Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός) τοῦ τιμίου προσευτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτητόρων τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναφ̄ τοῦ τῷ, κοπιόντων ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστάτου λαοῦ, τοῦ ἀπακδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεῖς: Ὅτι ἐλιθίωσαν καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς, εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δόξαζόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώ-

ματάσου. Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετаноία ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Χριστιανὰ τὰ τελεῖα τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Ὁ ἱε-

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος:

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν:

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδη ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλοανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπεραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα λέγει ἐκφώνως:

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς ὀκτωήχου· εἶ ἐπι Σάββατον· μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχος α΄.

Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν κτλ.

Στίχος β΄.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκομένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἰ δὲ ἑορτῇ, τὰ τοῦ Ἁγίου μὲ τοὺς προσήκοντας στίχους· εἰ δὲ καθημερινῇ, τὰ τοῦ τυχόντος ἡχοῦ μὲ τοὺς ἐξῆς στίχους.

Στίχος α΄.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοῦς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς.

Στίχος β΄.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθουνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδέκωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ Δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημᾶ σου ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν φθε εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρι,

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τὸ Τροπάριον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁ λαός: Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ λαός: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ λαός:

Δόξα, καὶ νῦν, τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ κτλ.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς:

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν προσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ἁγίων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων, Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων

σου τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόφρων καὶ ἐλεήμων Θεός. Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα εἰς ἤχον, δ' ποιῶντες ἀναμίαν μετόνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλην τοῦ τελευταίου.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη, Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις προσβέειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμούς προσάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνῃ ἀγνῇ, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὦν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες:

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πῖστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν

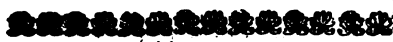
την πίστιν σήραρον, τὰ ἔθνη πρώ-
τον, τὸν κόσμον εἰρήνευσαν, τὴν Ἀ-
γίαν ἐκκλησίαν ταύτην καλῶς δια-
φύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πα-
τέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκη-
ναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παρά-
λαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ εὐθὺς τὰς 15 μετανοίας
εἶτα, τὸ Τρισάγιον κτκ. Κύριε ἐλέ-
ησον εἶ. Δόξα καὶ νῦν. Κύριε ἐλέη-
σον Τρίς. Ἀπόστολα Ἄγιε Βολό-
τησον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις
τῆς παναρχάντου καὶ παναμώμου
ἀγίας αὐτοῦ μητρός καὶ πάντων
τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ
ἐλεῆμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέ-
ρων ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΜΙΚΡΟΝ

ΑΠΟΔΕΙΞΗΝΟΝ

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάν-
ποτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἄγιε
δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε,
τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παντα-
χοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πλη-
ρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνω-
σον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σώσον, ἀ-
γαθὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πά-
τερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε
ἐλέησον, εἶ. Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσ-
πέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσ-
πέσωμεν, Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡ-
μῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσ-
πέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασι-
λεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς ἐφ' ἑξῆς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ν. 50

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλη-
θος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖτον πλῆ-
νόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γι-
νώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἡ-
μάρτην καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου

ἐπέστη-

ἐποίηται, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελλήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπητας· τὰ ἄζηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι· Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαιροθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαινίσσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου, Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν ἀνεσίαν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύ-

νης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ, ΞΘ'. 69.

Θεός· εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατεσχυνήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε, Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός. Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ, ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσά μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι καταδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρὸς αἰῶνος, καὶ ἠχηδίσεν ἐπ' ἐμὲ

ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἢ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σε. Ταχὺ εἰσακούσόν μου, Κύριε, ἐξέλειπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμοῦ, καὶ ὀμωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπικα. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελθὺν με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζῆσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξῆξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εἶτα τὴν Δοξολογίαν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενές Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμὸς τοῦ Θεοῦ,

ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἶρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησον με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου θύομεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταβίβωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δοξαζομένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν,

και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτω λέγομεν τό,
Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τὴν
τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἶτα
τό, πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ζῆτει εἰς
Φ. 27. Τὸ Τρισάγιον. Δόξα, και
γῆν. Παναγία Τριάς τό, Πάτερ ἡ-
μῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τροκάριον τοῦ
κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, ἢ τὰ
παρόντα. Ἦχος, δ'.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν
σὴν ἐπείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν ἀλλὰ ταῖς
αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρ-
νησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρ-
τύρων σου, ὡς κορφύραν και βύσ-
σον τὰ αἵματα, ἢ Ἐκκλησία σου
στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾶ σοι
Χριστὶ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς
οἰκτιρμοὺς σου καταπέμψον, εἰρή-
νην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι και
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρι

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον
Χριστὶ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
σου, ἐνθα οὐκ ἐστὶ κόνος, οὐ λύ-
πη, οὐ σαναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύ-
τητος. Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων
τῶν Ἁγίων, και τῆς Θεοτόκου,
τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, και ἐ-
λέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.
Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Εἶτα τὴν
Εὐχὴν, τό, ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, δρα
φύλ. 4. Τό, Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα και νῦν.

Τὴν τιμωτέραν, Ἐν ὀνόματι
Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Δι' εὐχῶν
τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. κτλ.

Εὐχὴ ἱερέσιος εἰς τὴν Ἵπαρ-
αγίαν Θεοτόκον, Παύλου
Μοναχοῦ, Μονῆς τῆς
Εὐεργέτιδος.

Και σῶσον ἡμᾶς, παναγία
Παρθένε.

Ασπίλε, ἀμέλυντε, ἀφορε, ἀ-
χραντε, Ἁγὴ Παρθένε, Θεόνυμ-
φε Δέσποινα. Ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς
ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυή-
σει ἐνώσασα, και τὴν ἀπωσθεῖσαν
φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς Οὐ-
ρανίοις συνάψασα. Ἡ τῶν ἀπηλ-
πισμένων μόνη ἔλπις, και τῶν
πολεμουμένων βοήθεια. Ἡ ἐτοι-
μη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προσ-
τρεχόντων, και πάντων τῶν Χρι-
στιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ ἐδε-
λύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ,
τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, και λόγοις,
και πράξεσιν, ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρεώ-
σαντα και τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ
βίου βραθυμῖᾳ, γνώμῃ δοῦλον γε-
νόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώ-
που Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως
σπλαγγισθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρ-
τωλῷ, και ἀσώτῳ και δέξαι μου τὴν
ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομέ-
νην σοι δέησιν. Καὶ τὸν σὸν Υἱόν,
και ἡμῶν Δεσπότην και Κύριον, τῇ
μητρικῇ σου παρῆρσιᾳ χρωμένη
δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη καὶ μοὶ τὰ
φιλάνθρωπα σπλάγγνα τῆς αὐτοῦ
ἀγαθότητος. Καὶ περιδῶν μου τὰ
ἀνακρίθμητα πταίσματα, ἐπιτρέψη
με

με πρὸς ματαίωτον, καὶ τῶν αὐ-
τοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δοκιμὸν ἀνα-
δείξῃ με. Καὶ πέρασέ μοι ἀειὼς
ἐλέημων, καὶ συμπάσης καὶ φιλά-
γαθος. Ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερ-
μῇ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν
ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα,
καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγούσα με.
Καὶ ἐν τῷ καρπῷ τῆς ἐξόδου μου,
τῆς ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα,
καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πο-
τηρῶν δαμιόνων, πόρρω αὐτῆς ἀπε-
λαύουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με βυ-
μένη καλᾶσεως, καὶ τῆς ἀπορρή-
του δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ
ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύου-
σα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποτᾶ
μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς
σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χά-
ριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μοναγε-
νοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ἄ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσ-
κύνησις, σὺν τῷ ἀναρχῷ αὐτοῦ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἕτερα ἐπικοίτις εἰς τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Ἄν-
τιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, πρὸς
ὑπνον ἀποδοῖν, ἀνάκασον σῶμα-
τος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφυλάξον ἡ-
μας ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀ-
μαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς
καὶ νικητέρας ἡδουκαθείας. Παύ-
σον τὰς ὀφθαλμοὺς τῶν παθῶν, σβέσον

τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ ποτηροῦ,
τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα·
τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις
κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες, καὶ
ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα, κοίμισον.
Καὶ δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς γρηγο-
ρον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρ-
δίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ
πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλ-
λαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν
τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστη-
ριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου,
καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων
ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας.
Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δόξολο-
γίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον,
καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁ-
γίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐπερίνοσθε, ἀεπιάρθετε, εὐλο-
γημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν
ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου,
καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἀτῆσαι, ἵνα σώ-
σῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ ἕτερα τοῦ Ἁγίου Ἰωαν-
νικίου

Ἡ Ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, κα-
ταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς Ἁγία,
δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ
ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύ-
λαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, μ.
Καὶ εἰ ἔστιν Ἱερεὺς, Ἐκφωνεῖ, ἡ-
μῶν ἐπ' ἐδάφους κεκλιμένων.

Θεὸς

Δίσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Παναγράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προσασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν Ἁγίων, καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἀφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον πάς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐὶθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προσεστῶς Μετανοίαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς.

Βυλογοίτε Πατέρες Ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ οἱ Ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς συγχωρήσασαί σοι, Πάτερ Ἅγιε. Καὶ ἀρχονται οἱ Ἀδελφοί ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἀριστεροῦ Χοροῦ κατὰ τάξιν, ἀνα εἰς καὶ εἰς, ποιεῖν ὁμοίως, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει,

Εὐχόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων Χριστιανῶν. Καὶ ἡμεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, Συνεχῶς. Ἐπὲρ εὐοδώσεως, καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχριστοῦ Στρατοῦ. Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος. Ἐπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν. Ἐπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. Ἐπὲρ τῶν ἐντεταμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐπὲρ ἀναρρώσεως τῶν αἰχμαλωτῶν. Ἐπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων. Ἐπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείᾳ κατακειμένων. Ἐπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθόδοξων. Εἶπομεν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ. Ὁ Προσεστῶς. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν κτλ.

Καὶ λαμβάνομενοι πάντες Συγχώρησιν παρὰ τοῦ Προσεστῶτος, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν,

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποίησον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἰδίοις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίστασαι, κατέστην διάρρησαι. Τοῖς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοπορίαις συνόδευσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς δικαιοῦσι καὶ ἔλε,

ἐλεοδσιν ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφρσιν δώρῃσαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὐχσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι Κύριε τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων ἐν ταῖς Ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δός αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἀμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΝ

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸ, εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, λέγει· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πλη-

ρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πύσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθῆ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὸ Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Εἶ ἔστιν Ἀλληλουῖα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Εἶ ἔστιν Ἰερεὺς Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, τὸ Κύριε ἐλέησον, εἶ Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ, ν' 50.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σὸ μόνον ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μου. Ῥαντιεὶς με

ὕς.

θεώσω) καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνθεὶς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουσαί, μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὁσπῆρα τεταπεινωμένα. Ἀποστρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποβρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπέδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Δεῦξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἔτα τὸν Ἀμωμον. Ψαλμὸς, ρηθ.

Στάσις Α'

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν Νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσωσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐντείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὁφθαλμοὶ κατευθυνθήσονται αἱ ὁδοὶ μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαίωματά σου. Τότε οὐ μὴ ἀσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, τὰ δικαίωματά σου φυλάξαι, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπίσω με, ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ Καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαίωματά σου. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ Νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καὶ

καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περῖελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν Ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαίωμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλῖαι μου τὰ δικαίωματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζήτησόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγεῖλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαίωματά σου. Ὅδον δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηθίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὅδον ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ Νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὅδον ἀληθείας ἠρπείσαί μιν, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθη τὸ μαρτυρίοις σου, Κύριε, μή με κατασχύνῃς. Ὅδον ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός, Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήτησόν με. Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. Περῖελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν

ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζήτησόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὄνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν Νόμον σου διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον Βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχηνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ ἤρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαίωμασί σου. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήτησέ με. Ὑπερήφανοι παρηγόμενον ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθη τῶν κρίματων σου ἀπὸ αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθη. Ἀθυμία κατέσχεμε ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ψαλτὰ ἤσάν μοι τὰ δικαίωματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθη ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαίωματά σου ἐξεζήτησα. Μερῖς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν Νόμον σου. Ἐδε-

ήθη

ἦλθον τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησάν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελογισάμην τὰς ὁδοῦς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἠτουμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματά τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. Χρηστότητα, ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου φύλαξα. Χρηστός εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ Χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπὶ ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν Νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως ἂν μαθῶ τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθὸς μοι ὁ Νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργηρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοψαλμία,
ἐκ Τρίτου. Μετανοίας τρεῖς

Στάσις Β΄.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ

ἐπλάσαν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπεινώσας με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἐλεός σου, τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ Νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερηφάνοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεφάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀγκὼς ἐν πάχῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικωμένων με κρίσιν; Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ Νόμος σου Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἐλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ Οὐρανῷ. Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀ-

λή-

λήθειά σου ἐθελώσας τὴν γῆν
καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου δια-
μένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δου-
λασά. Εἰμὴ ὅτι ὁ Νόμος σου μελέτη
μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ
ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα σου
μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματιῶν
σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσας με.

ΜΕΣΗ.

Σὺς εἶμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμέ
ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέ-
σαι με· τὰ μαρτύριά σου σηγήκα.
Πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλα-
τεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἡ-
γάπησα τὸν Νόμον σου, Κύριε· ὅλην
τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Ὑ-
πὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσέφισάς με
τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
ἐμὴ ἐστίν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς δι-
δάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρ-
τύριά σου μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ
πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐν-
τολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης
ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσά τοὺς πόδας
μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους
σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ
ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λό-
γιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ
τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
Αὐχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ Νόμος σου,
καὶ φῶς ταῖς τρίβους μου. Ὁμοσα,
καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρί-
ματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐτα-
πεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν
με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἐπού-
σια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον

δὴ. Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δι-
δαξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερ-
αῖ σου διαπαντός καὶ τοῦ Νόμου
σου οὐκ ἐπelaθόμην. Ἔθεντο ἁ-
μαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν
ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐβλη-
ρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας
μου εἰσίν. Ἐκκλίνα τὴν καρδίαν μου
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς
τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανό-
μους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἡ-
γάπησα. Βοηθός μου καὶ σωτήρ μου
εἶσὺ, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πο-
νηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς
ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβῶ
μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν
με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς
προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ
σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς
δικαιώματά σου διαπαντός. Ἐξου-
δένωσας πάντα τοὺς ἀποστατούν-
τας ἀπὸ τῶν δικαιοματιῶν σου, ὅτι
ἀδίκον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Πα-
ραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντα
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦ-
το ἡγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Κα-
θήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμά-
των σου ἐπαθήθην. Ἐποίησα κρῖ-
μα, καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς
με τοῖς ἀδικοῖς μου. Ἐκδέξαι τὸν
δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συ-
κοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ
ὀφθαλμοὶ μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σω-
τήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιόν τῆς
δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ
δούλου σου κατὰ τὸ ἐλεός σου, καὶ
τὰ δικαιώματά σου διδαξόν με.

Δου-

Δουλός σου εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν Νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπαζίου. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα. Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρῦνήσεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτισί, καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἴλωσα πνεύμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦϊα ἐκ τρίτου.

Στάσις Γ΄.

Επιβλεψὼν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπάντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ σικοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξίδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου. Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἶμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπε-

λαθόμεν. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ Νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι ἐβροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου, εἰς τὸν αἰῶνα συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀνωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζήσόν με. Προσηγγισαν οἱ καταδωκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ Νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγγυὸς εἶσὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχάς ἐγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἔθεμελιώσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμεν. Κρῖνον τὴν χρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε, κατὰ τὸ κρίμά σου ζήσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετηότητας, καὶ ἐξετηκόμεν, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἔλει σου ζήσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

σου. Ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ Νόμον σου ἠγάπησα. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἦνέσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πάσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέξις μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἄξιμά μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. Ἐξερευξονται τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με. τὰ δικαιώματά σου. Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πάσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μέλητή μου ἐστί. Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δούλον σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν, Καὶ εὐθύς.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παγκρατῆρα, ποιητὴν Οὐρα-

νοῦ καὶ Γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἔκφωνε, Ὅτι σου ἔστιν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα πρὸς ἤχον, πλάγιον τέταρτον. **Ι**δοὺ

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δούλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει βαθυμούντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου μὴ τῷ ὑπνω κατενεχθῆς· ἵνα μὴ τῷ θαανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἐξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάγη-ψον κράζουσα. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐνοουσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ελαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας, πότε πρὸς σὲ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἢ λέγουσα· ἰδοὺ ὁ Νυμφίος· Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξῃς, καὶ μείνης ἐξωθεν κροθουσα, ὡς αἱ κέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως κερτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ ἐν ελαίῳ πύονι, καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σε τὸ ἀπόρθητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὄχυρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἰκετεύομεν τὰς τῶν ἐναντιῶν βουλὰς διασκέδασον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν μετάβαλε· τὴν πόλιν σου περιτείχισον· τῷ Βασιλεῖ συμμαχήσον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου πρόσθευε, ὅτ' οὐ εἰ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἶτα το, Κύριε ἐλέησον. Καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,

φιλανθρωπίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δός· πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισά μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησά μοι ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Λέγε δὲ ταύτην ἐκ γ' ποιῶν μετανοίας, μεγάλας μὲν γ' μικρὰς δὲ, ἰβ' λέγων καθ' ἐκάστην τὸ, Ὁ Θεὸς Διάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ πάλιν, ὑστέρον τὴν Εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν μίαν μεγάλην.

Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλούϊα, καταλιμπάνεται τὸ, Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἱ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ, Δέσποτα Θεέ Πάτερ· καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας. Ἰστίον, ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς κβ' τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων.

Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά· ἐφορῶν καρδίας τε καὶ νεφροῦς

φρούς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων σοφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχὸν καὶ αἰδίων φῶς, παρ' ὃ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ. πρόσδεξαι τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιριμῶν θαρρόντες ἐκ ῥυπαρῶν πρὸς σέ χειλέων ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, γνώσει, ἢ ἀγνωσίᾳ πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός, καὶ πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηρούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ μετὰ δόξης Κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκάστῳ ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ διοκνοῦντες, ἀλλ' ἐργηγοροῦντες καὶ διεγρηγεμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ, εὐρεθείημεν ἔτοιμοι εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισέλθωμεν, ἐνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἀόρητον. Σὺ γάρ εἰ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, καὶ σέ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑψοῖ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων. Τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν ὕψιστε, Θεέ, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, τὸν ποιούντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἀνεσιν τῶν κόπων τῆς πολυμύχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι οὐ συναπέλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἤγειρας, εἰς τὸ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Διὸ δυσωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς, καὶ τὸννοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέως ὕπνου τῆς ραθυμίας ἀνάστησον. Ἀνοίξον ἡμῶν τὸ στόμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπᾶστως ἄδειν τε, καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι, καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτου. Μετανοίας, γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ, ρθ'.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ

ποιή-

ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. Μὴ δάψῃς εἰς σάλλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐ δὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξῃ σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ Σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξῃ σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξῃ τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξῃ πῆν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος,

ΨΑΛΜΟΣ, βλγ'. 133.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Τρισάγιον. μετανοίας, γ'. Πάναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἤχ. πλ. δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός, τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ ταῖς μεταστάσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο βάλει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶν ἀπονέμων, μόνε δημιουργε. ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου ἐν σοὶ γὰρ τῆ

ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χορηγήθητι ἠδὲ δόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς προσευεῖς, ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τὰ σκήπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, ιβ'.

Καὶ ἡ Εὐχὴ αὕτη.

Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου μεκοιμημένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἐργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις γλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους σου. Χάρισμα αὐτοῖς

τοῖς καὶ ἡμῖν τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν. καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ. καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε Ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτησαί, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ Ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η Ἐλπίς μου ὁ πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, εὐλόγησον. Ὁ Ἱερεὺς. Χριστὸς ὁ ἀληθινός. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ λαμβάνοντες συγχώρησιν τὴν συνήθη, ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ τῶν κραταιῶν καὶ Ἁγίων ἡμῶν Ἀθηνῶν καὶ Βασιλέων. Καὶ ἡμεῖς, τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς. Ὑπὲρ εὐδοσιῶς, καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ. Ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς

ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος. Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. Ὑπὲρ τῶν ἐλεούτων, καὶ διακονούντων ἡμῖν. Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀνάξις, εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Ὑπὲρ ἀναρρώσεως τῶν αἰχμαλώτων. Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ κελῶς πλεόντων. Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων. Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων. Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς. Τοὺς ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς. Τοὺς Κτήτορας τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Τοὺς Γονεῖς ἡμῶν, καὶ Διδασκάλους, καὶ πάντας τοὺς προαπεθόντας Πατέρας, καὶ Ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξους.

Ὁ Προεστώς.

Εἰπόμεν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πρόσχε, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὄλῃ τῇ Ἑβδομάδι τὸ Μεσονυχτικόν.

**ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟΥ.**

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, λέγε τὸ βασι

Βασιλεὺς Οὐρανό. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, εἶ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. εἶτα Ὁ Ν' Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου. Ζήτει εἰς Φύλ. 21

Μεσονύκτιος Εὐχή, ἢ τῶν Σαββάτων.

ΨΑΛΜΟΣ, ΞΔ'. 64.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἦξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ Δάση. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πάτων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἤχρου κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου ἐξόδους πρῶτας, καὶ ἐσπέρας τέρψεις. Ἐπισκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλοῦτος αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπλήρωθη ὑδάτων ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἢ ἐτοιμασία. Ἰὰς αὐλακας αὐτῆς ἐμέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα

αὐτῆς ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλουσα. Εὐλόγησες τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδιά σου πλησθήσονται πίστητος. Πιανθήσονται τὰ ὄρατα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλιάσιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλᾶδες πληθυνουσί σίτον κευράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ, ΞΕ'. 65.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτε ἕοξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. Εἶπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνοματί σου ὕψιστε. Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς Υἱούς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Ἐκεῖ εὐφρανθήσόμεθα ἐπ' αὐτῷ, τῷ δεσποζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιδύεουσιν. οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψοῦσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλόγητε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἔδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἰθὺς θλίψαις ἐπὶ τὸν γάτον ἡμῶν. ἐπι-

ἐπεδίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ τοῦ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὑλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὡς διέστειλε τὰ χεῖρά μου. Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὑλοκαυτώματα μεμνηλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμάτωντος καὶ κριῶν, ἀνοίσω σοι βίας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ δηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματι μου ἐκίχραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὲρ τὴν γλῶσσάν μου. Ἄδικίαν εἰ ἐθώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσέηκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ, ΞΣ'. 66.

Ὁ Θεός οἰκτειρήσας ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπόν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλλιᾶσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦσα, ἐκ Τρίτου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΣ'. 67.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκαρπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήτατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιάσθῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὄρφανῶν, καὶ χριστοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὁ Θεός κατοικεῖ μονοτρόπους ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ ὁμοίως τοὺς πασαπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάροις. Ὁ Θεός ἐν τῷ ἐκπρευεσθῆτε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἔσεισθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσπασαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ. Βροχὴν ἐχούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεός τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἥσθησεν, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου καταϊκοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας

ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ Θεός. Κύριος δώσει βῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκύλα. Ἐὰν κομηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περητηγυρωμένοι, καὶ τὰ μετὰφρενα αὐτῆς ἐν γλωρότητι χρυσοῦ. Ἐν τῷ διαστελλεῖν τὸν ἐπουράνιον Βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιωνωθήσονται ἐν Σελμῶν· ὄρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον. Ὅρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον· ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; Τὸ ὄρος, δ' εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθουόντων. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σιναῖ ἐν τῷ Ἄγιῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχημάλωτευσας ἀχημαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἐνθρώποις. Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός. Εὐλογητός κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχῶς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Ἔπεε κύριος: Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεαὶ σου ὁ Θεός, αἱ πορεαὶ τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασι-

λέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι φαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει: Ἀρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλεὶμ. Ἐντείλει ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, δ' κατειργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ Ναοῦ σου ἐπὶ Ἰερουσαλήμ, σοὶ αἰσουσι Βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἢ συναγωγῇ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκίμασμένους τῷ ἀργυρίῳ. Διασχόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θελοντά· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλείαι τῆς γῆς ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν Οὐρανὸν τοῦ Οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἴδου δώσει τῷ φωνῇ αὐτοῦ, φωνὴν δυνάμεως· δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις, θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταιώσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητός ὁ Θεός.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἐκ τρίτου.

ΨΑΛΜΟΣ, ΞΨ. 68.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐ-

νεπέτην εἰς ὕδωρ βυθοῦ, καὶ οὐκ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Πῆμα
 ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθον εἰς τὰ καταποντισιάτω καταγιγίς ὕδατος,
 βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγιγίς μηδὲ καταπιέτω με βυθοῦς, μηδὲ
 κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα
 ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέ- αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι
 λικπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ χρηστόν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ
 ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐ- πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπί-
 πληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς βλεψὸν ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς
 κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δω- τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός
 ρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν
 μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἀ μου. Πρόσχευ τῆ ψυχῆ μου, καὶ
 οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν· Ὁ λύτρωσαι αὐτὴν ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
 θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου μου ῥῦσαι με. Σὺ γὰρ γίνωσκεις
 καὶ αἱ πλημμυεῖαι μου ἀπὸ σοῦ τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύ-
 οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθεῖν- νην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου.
 σαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύ- Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές
 ριε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Μηδὲ με· ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυ-
 ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμει-
 σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅτι ἐνε- να συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρ-
 κά σου ὑπήνεγχα ὄνειδισμόν, ἐκά- ξε καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ
 λυφεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. εὔρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά
 Ἀπηλλοτριωμένοι ἐγεννήθη τῶν μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
 ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τρά-
 τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ πεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς πα-
 οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀ- γίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς
 νειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέ- σκάνδαλον. Σχοτισθήτωσαν οἱ ὀ-
 κησον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυφα ἐν φθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν,
 νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγε- καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός
 νήθη εἰς ὄνειδισμούς ἐμοί. Καὶ ἐ- σύγκαμψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς
 θέμην τὸ ἐνδύμά μου σάκκον, καὶ τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς
 ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολὴν. ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γε-
 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι νηθήτω ἡ ἑπαυλις αὐτῶν ἠρημω-
 ἐν πόλεις, καὶ εἰς ἐμὲ ἐψάλλον οἱ μένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐ-
 κίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῆ προσ- τῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὄν
 εγγῆ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν,
 εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν
 ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀ μου προσέθησαν. Πρόσθεες ἀνομίαν
 ληφεία τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν ἐπὶ τῆ ἀνομία αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελ-
 με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ θέτωσαν ἐν δικαιοσύνη σου. Ἐξα-
 ῤυσθείην ἐκ τῶν μισούτων με, καὶ λειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων,
 καὶ

καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχός, καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδης, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα, καὶ ὄπλᾶς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεός σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ 50'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε· Κύριε, εἰς τὸ βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αἰσχυνήτησάν, καὶ ἐντραπήτησάν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτησάν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατασχυνήτησάν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτησάν παραντίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθησάν, καὶ εὐφρανθήτησάν ἐπὶ σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένθης, ὁ Θεός,

βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶσὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθύς τὸ, Πιττεύω εἰς ἓνα Θεόν. Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἤχ. 6'.

Ακτιστε φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοίξεν, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν ἀνεσί σου βρωῶντες: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμνύμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθέ. Ἅγιος. Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου πῶτισσον, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοίξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἅγια Τριάς: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Ζῆτει εἰς Φύλλ. 4.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς. Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ. Καὶ ἡ παροῦσα εὐχὴ τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Με.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε, ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπεινώσίν μου, καὶ οὐ συνέλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χεὶρ σου καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάρακται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ βυκαροῦ σώματος τούτου· μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή συναντήσῃ αὐτῇ, καὶ παρεμποδίσῃ ἐν σκότει, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἀμαρτίας. Ἰλεως γενού μοι Δέσποτα καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζεσοφωμένην ὄψιν τῶν πονηρῶν Δαιμόνων· ἀλλὰ παρασβέτωσαν αὐτὴν Ἄγγελοι σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἀρχοντος τοῦ Κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἀμαρτωλὸν εἰς βυθὸν Ἄδου. Ἀλλὰ παράστηθή μοι καὶ γενού μοι Σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ· αἱ γὰρ σωματικαὶ αὐται τιμωρίαι, εὐφροσύναι εἰσὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ρυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτὴν διὰ μετάνοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόδεξαν· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς

τὰ ὄρη. τὸ, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Δόξα καὶ νῦν. Τρισάγιον, Μετάνοίας γ'. τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Τροπάρια: Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός. Ὁ βῆθει σοφίας φιλανθρώπως. Δόξα. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ. Καὶ νῦν. Μαχαρίζομέν σε πάσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον, ἱβ'. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι. Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Συγχώρησις. Ὅρα φύλ. 5

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, τὸ, Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον, ἱβ'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. ὁ Ν'. Καὶ εὐθὺς λεγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐνεστῶτος ἤχου.

Καὶ μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, ψάλλομεν τὰ Τριαδικὰ ταῦτα.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμεῖν Τριάδα, Ἄναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀββεύστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὸ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον. Ὁν φρίτ.

φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβὶμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ Τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἁσμαῖσιν ἐνθόεις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισωπδοτατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν καὶ Κυριότητα.

Ην ὕμνοῦσι πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὴν ὑπὸ τῶν πάντων πιστῶν προσκυνουμένην, Μονάδα κατ' οὐσίαν τὴν τρισωπδοτατον.

Ον φρίσσει καὶ τρέμει τὰ Χερουβὶμ, καὶ δοξολογοῦσι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Εκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱὸν, Ἀχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρὰς ἀνεκφράστου, ἢ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ. ἢ τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις Ἰατέον, ὅτι ἐν τῷ Ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα ψάλλουσι. Τὴν τιμιωτέραν, δίχορον εἰθ' οὕτω. Τρισάγιον, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστιν. Τὴν Ὑπακοὴν τοῦ ἡχοῦ· σὺ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δέξα,

καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Απόλυσις. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Θεός.

ΑΡΧΗ

ΤΟΥ

ΟΡΘΡΟΥ

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, πρῶτον, Τρισάγιον, Παναγίας Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, εἰ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'.

ΨΑΛΜΟΣ, εἰθ'. 19.

Επακουσαί σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως, υπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστεῖλαί σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου, Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δῶή σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ Σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ Οὐρανοῦ Ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστεῖαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεοῦ ἡμῶν, ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπε-

ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνορθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλωσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ, κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ Σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακροτητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα, αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ. Εὐρεθεὶ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θῆσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ γυναικῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι. Ὅτι θῆσεις αὐτούς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίοις σου, ἐτοιμάσεις τὸ πρό-

σωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν, καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα. Δόξα.

Ο Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασίλεις ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εὐρήνης, ἀήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε. Στήριξον Ὀρθοδόξων πολιτείαν· Σῶζε, οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνῃ εὐλογημένη.

Ὁ Ἰερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐρφώνησις. Ὅτι ἐλεῶμεν καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ τὰ λοιπὰ.

Ὁ Λαός. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδικι
ρίτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου,
πάση σωπῇ καὶ κατανύξει ἀκρω-
μενοι, ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἡ
προεστῶς, μετ' εὐλαβείας καὶ φό-
βου Θεοῦ λέγει.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπι-
γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

(Ἐκ τρίτου.)

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. (Ἐκ δευτέρου.)

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλί-
βοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται
ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ
μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ
Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ Κύριε, ἀντιλή-
πτωρ μου εἶ. Δόξα μου καὶ ὑψῶν
τὴν κεφαλὴν μου. Φωνὴ μου πρὸς
Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου
ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐ-
κοιμήθην, καὶ ὑπνωσα. ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ
φοβηθήσομαι, ἀπὸ μυριάδων λαοῦ,
τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός
μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόν-
τας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ
Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα,
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψετέ
μου. (Ἐκ δευτέρου.)

ΨΑΛΜΟΣ, λζ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγ-
ξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύ-
σῃς με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπά-
γγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ
τὴν χειρὰ σου. Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν
τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνῃ ἐν τοῖς
ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου
ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει
φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν, καὶ ἐσάπησαν οἱ μύ-
λωπέδες μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀ-
φροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα, καὶ
κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν
ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμ-
παιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν
τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην, καὶ ἐτα-
πεινώθην ἕως σφόδρα. ὠρυόμην ἀ-
πὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυ-
μία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ
σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου
ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς
μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου
ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν, καὶ ἕστη-
σαν. Καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μα-
κρόθεν ἕστησαν· καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Καὶ οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλτησαν
ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ
ὥσει κωφός οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐ-
τοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἀνθρωπος
οὐκ

οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς. Ὅτι ἐπί σοι, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον: Μήποτε ἐπιχαρῶσά μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα εἶμι, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελάω, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωσάν με ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντές μοι κακά ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε τῆς σωτηρίας μου. Πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ, ξβ'. 62

Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτω καὶ ἀνύδρῳ, οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθησοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρείσσον τὸ ἐλεός σου ὑπὲρ ζωῆς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινεήσουσί σε. Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνοματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στόματος, καὶ πύργου ἐμπλή-

σθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλοῦντων ἄδικα.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ: ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, ἰ. ἀνευ Μετανοιῶν, Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἰερεὺς ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ λέγει τὰς ἐωθινὰς εὐχὰς, ἐμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ, μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ, πζ'. 87.

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτί ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου. κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου, Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθη μετὰ τῶν κατα-

βαι

βαιόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθη ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην, οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὄβλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη; Καγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχὴ μου προσθάσει σε. Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φεβερισμοί σου ἐξετάραξάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ, ρβ', 102.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηστῆ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομιάς ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνάτολαι ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατήρ Υἱούς, ὡκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι

χοῦς

χοῦς ἐσμέν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἔπαρξει, καὶ αὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐπιτολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυρῶς ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Καὶ κάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ, ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισα

με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκρὸς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἔμοι ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτην. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλεες τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσονται τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκούστων ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σὲ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξέλεῖ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

(Δις)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'.

Ὁ Ἰσραεὺς λέγει τὰ εἰρηνικά του ἰσπερὶ τοῦ, ὅρα φῶλ. 7. καὶ εὐθὺς λέγεται τὸ, θεὸς Κύριος, (κατὰ τὴν ἡχὸν τοῦ Τραπεζαρίου τοῦ κατὰ τὴν

τὴν ἡμέραν τυχόντος Ἁγίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ οὕτως.

Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν σε, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὐτῆ, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ Ἁγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος ἤχου.

Τῆ δὲ Ἁγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῆ, μετὰ τὴν μικρὰν Συναπτήν, ψάλλομεν τὸ Ἀλληλοῦια ἐκ γ'. κατ' ἤχον, λέγοντες πρότερον ἓνα τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Στίχος α'. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνευμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός· διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχος β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχος γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχος δ'. Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀλληλοῦια, ψάλλομεν τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου, καθ' ἓν, ἅπαξ. Ὕμνοι Τριαδικοὶ, ἤχος, α'.

Σωματικαὶ μορφώσεις τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοεράν καὶ εὐλογον ἀναγόμενοι ἔργοιαν· καὶ

Τρισάγιον μελωδήματι τρισηκοστάτου Θεοτόκου, ἐνδεχόμενοι ἑλλαψιν, Χερουβικῶς βοήσωμεν, Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν Οὐρανίων Δυνάμεων Χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον. Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερόντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατέ. Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. ἤχος β'.

Ἀκτιστε φύσις, ἢ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοίξον, ὅπως ἀναγγέλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου, βοῶντες. Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθὲ. Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου, φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοίξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἁγία Τριάς. Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ἤχος

ἤχος, γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱόν συν-ἀναρχον, Πνεύμα συναϊδιον, Θεότη-
τα μίαν, Χερουβικῶς δοξάσωμεν.
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.
Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε,
Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναϊδιε,
σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν
ἕμνον κραυγάζομεν. Ἄγιος, Ἄ-
γιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσε-
ται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυ-
μνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράζωμεν
ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. Ἄγιος,
Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

ἤχος, δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ
σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ Πανί-
γιόν σου Πνεῦμα, Χερουβικῶς δό-
ξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν. Ἄ-
γιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων
ἐν Οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀν-
θρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον
ἕμνον προσφερομέν σοι, ἀγαθέ. Ἄ-
γιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.
Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν,
προσφέρειν οἱ θνητοὶ, τὸν ἕμνον
τολμῶντες λέγομεν· ἅγιος, ἅ-
γιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

ἤχος πλ. α.

Γμφοδίας ὁ κατῶς, καὶ δεύ-

σεως ὡρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι
τῷ μόνῳ Θεῷ. ἅγιος, ἅγιος, ἅ-
γιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐ-
λέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Εἰκονίζετον τολμῶντες τὰ Νοε-
ρά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρ-
χε, στόμασιν ἀναξίσις βοῶμέν σοι.
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἰ ὁ Θεός.
Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χω-
ρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πα-
τρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν Ἀγγέ-
λοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ
ὁ Θεός. βοῶντάς σοι. Ἄγιος, Ἀ-
γιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός.

ἤχος, πλ. β'.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγή-
τοις δόξολογίαις, τὰ Ἐξαπτέρυγα
ἄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ἕμνον, ὁ
Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς
ἱναξίσις χεῖλεσιν αἰνόν σοι ἀναπέμ-
πομεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ
Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς. Δόξα.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερου-
βίμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σερα-
φίμ, τὸν Τρισάγιον ἕμνον προσφέ-
ρει ἀσιγήτῳ φωνῇ μεθ' ἡμῶν καὶ
ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ· ἅ-
γιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ
τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα,
ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ
τῶν Ἀγγέλων τὸν ἕμνον βοήσω-
μεν

μεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ
Θεός.

ἦχος, βαρύς.

Ο Ὑψίστω δυνάμει Χερου-
δικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ Θεοῦ
δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος,
πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυ-
γάζειν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν
μονάδι, Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν
Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον,
μετὰ φόβου βοήσωμεν ἅγιος, ἅ-
γιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ νῦν.

Ω: ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη
ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεί-
ξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

ἦχος, πλ. δ'.

Ορᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χε-
ρουβίμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλα-
λαγμῶ, τὸ ἐνθεον μέλος τῆς Τρισ-
αγίας φωνῆς μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς
βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ. ἅγιος, ἅ-
γιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεο-
τόκου κτλ.

Δόξα.

Εἰς Οὐρανὸν τὰς καρδίας ἐ-
χοντες, Ἀγγελικὴν μμῆσώμεθα
τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ
προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζον-
τες αἶνον ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ
Θεός. Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει
τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολ-
μῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν

ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες,
μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶ-
μέν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ
Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς. Εἶτα τὸ,

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Τρίς.

Τὸ τροπάριον τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς
ἐορτῆς καὶ εὐθὺς τὸ ψαλτήριον, κάθισμα
πρῶτον Ἐξομολογήσωμαι σοὶ Κύριε καὶ
αἵτησις: Ὅτι σὺν τῷ κράτος καὶ ἡ δύν-
μις. Εἶτα ψάλλομεν τὰ καθίσματα τῆς
ἡμέρας ἢ ἐορτῆς, ἢ τῆς ὀκτωήχου
μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὸν ἄμωμον
ψαλμὸν, ὄρα φύλλα 22 καὶ τὰ εὐλο-
γητάρια εἰς ἦχον πλ. α'.

Ἐν ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ τροπαρίῳ λέ-
γομεν τὸ, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, δι-
δαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κατε-
πλάγη ὠρᾶν σε, ἐν νεκροῖς λογι-
σθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ τὴν
ἰσχὺν καθελόντα· καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἀδοῦ
πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

Τὶ τὰ μῦρα, συμπαθῶς τοῖς
δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι κινῶνται·
ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγε-
λος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυρο-
φόροις. Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ
ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξενάστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

Λίαν πρῶτῃ, Μυροφόροι ἔδρα-
μον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολο-
γοῦσαι ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς
ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε: θρήνου ὁ και-
ρὸς

ρὸς πίπτουται μὴ κλαίετε, τὴν
ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἰπάτε.
Εὐλογητός εἰ Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύ-
ρων ἔλθοσσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου
Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρα-
νῶς πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· τί
μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογιζέσθαι;
ὡς θεὸς γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.
Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν
τοῦτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦ-
μα· τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τη-
σοῦσι, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες
τὸ· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ Κύριε.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω
Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας·
χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· βέβησαντα ζωῆς, ἔθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκω-
θεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλοῦτα, ἀλληλοῦτα, ἀλλη-
λοῦτα Δόξα σοι ὁ Θεός· Ἐκ τρίτου.
Λέγομεν τὴν αἰτησιν, τὴν λέγου-
σαν· Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα
καὶ δεδόχασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁ-
γίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εἶτα τοὺς Ἀναβαθμοὺς τοῦ ἡ-
χου, τὸ προκείμενον τῆς ἀναστά-
σεως.

Ὁ διάκονος λέγει
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς
Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἅγιοις
ἐπαναπαύοι κτλ. καὶ οἱ χοροὶ τὸ,
Πᾶσα πνοὴ ἐκ τρίτου.

Ὁ διδίακονος ἐμφανεῖ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς
τῆς ἀκρόατος τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσαμεν,
Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσαμεν τοῦ ἁγίου εὐαγ-
γγελίου.

Ὁ ἱερεὺς
Εἰρήνη πᾶσι, καὶ οὐτα, λέγει τὸ
ἐπιθινὸν εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἢ
τῆς ἑορτῆς Μετὰ ταῦτα εἰμὲν ἐστὶ Κυ-
ριακῆ, λέγομεν τὸ,

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, κύριον
Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον
τὸν σταυρόν σου Χριστέ προσκυ-
νοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστα-
σιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ
εἰ θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνή-
σωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀ-
νάστασιν· Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
σταυροῦ χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ.
Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύ-
ριον ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐ-
τοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡ-
μᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Εἶτα τὸν Ν. Ψαλ. μέλος, εἰ
ἐστὶ Κυριακῆ. εἰδὲ ἑορτῇ, ἀναγι-
νώσκομεν αὐτὸν χύμα. Δόξα. Ταῖς
τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς
τῆς Θεοτόκου, . . .

Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐ-
ξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡ-
μῖν τὴν ἀκόνην ζωὴν καὶ μέγα ἔ-
λεος. Εἶτα ὁ Διάκονος λέγει:

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου

ἐν

ἐν ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ὄψασθαι καὶ ἄσω γνηόμενος, τῆς ἐκ
κτίσεως χριστιανῶν ὀρθόδοξων, καὶ θαύματα.

καταπέμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἑλέη σου
τὰ πλοῦσι· πρεσβείαις τῆς πνα-
χράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου καὶ ἀειπρθένου Μαρίας· δυ-
νάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ
σταυροῦ· προστασίαις τῶν τι-
μίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀτω-
μάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προ-
φήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων τῶν ὁσίων
καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν
ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωα-
κίμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν
ἁγίων ἱκετευμένε σε μόνε πολυέ-
λε, Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁ-
μαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέ-
ησον.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλα-
θροπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ πα-
ναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων,
τοῦ Ἀναστασίου, Σταυροναστα-
σίμου, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Μη-
ναίου. Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὰς
Καταβασίας τῶν Κυριακῶν τοῦ
χρόνου, ἢ τῶν ἑορτῶν τοῦς
Εἰρμούς.

Ὡδή α'. Ἦχος β'. Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πλη-
ρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ
ὀφθῆσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,

καὶ ἄσω γνηόμενος, τῆς ἐκ
θαύματα.

Ὡδή γ'. Εἰρμός.

Ταῦς σου, ὑμολόγους Θεοτό-
κε, ὡς ζῶσα καὶ ἀβήνος πηγῆ,
θιάσον συγκροτήσαντας, πνευμα-
τικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου, στέφανων δόξης ἀξιώσον.

Ὡδή δ'. Εἰρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βου-
λήν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώ-
σεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προ-
φήτης Ἀββακούμ κατανοῶν ἐκραύ-
γαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδή ε'. Εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπι-
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρο-
νον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὡδή ς'. Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες,
τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χει-
ρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδή ζ'. Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα·
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως
πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες·
Ἰπερούμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η'. Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνερ-
γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν
ἐγαίρει φέλλουσαν. Τὸν Κύριον
δῆμι·

ὕμνεϊται τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦ-
ται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἱερεὺς.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγα-
λύνομεν.

Στίχ. 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήριμῳ.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξατέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λό-
γον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον
σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Στίχ. 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν
καὶ γενεάν ταῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Στίχ. 4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχί-
ον αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφά-
νους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Στίχ. 5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρό-
νων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινώ-
ντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλου-
τοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Στίχ. 5 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησεν πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Ὤδη θ'. Εἰρμός.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι, λαμπαδοῦχοῦμενος, πα-
νηγυρίζετω δέ, ἀύλων Νόων φύσις
γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω: Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀει-
πάρθενε.

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Ἔτι, καὶ ἔτι, καὶ τὰ λοιπά. Ἄνο-
τιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον κτλ. καὶ τὸ,
ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἱῶ
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΟΥ

ΜΩΣΕΩΣ

ΕΝ ΤΗ ΕΞΟΔΩ

Κεφ. ιε'. 15.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως
γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβά-
την ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοη-
θὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετό μοι
εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ
δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός
μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος
συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνο-
μα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραῶ, καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θά-
λασσαν ἐπιλέκτους ἀναβάτας τρι-
στάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ
θαλάσῃ. Πόντω ἐκάλυψεν αὐτούς,
κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.

Ἡ

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ, ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἐθραυσεν ἐχθρούς. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὄργην σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην, καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνευμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. Τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. Ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίου σου. Ἠκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν, ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιζαίμ·

Εἰς Στίχους γ΄.

Τότε ἐσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκhsαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος, καὶ τρόμος, μέγθει βραχιόνός σου ἀπολιθώθησαν.

Εἰς Στίχους δ΄.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω. Εἰσαγαγῶν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἑτοίμον κατοικη-

τήριόν σου· ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἅγιασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους δ΄.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτε εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ

ΜΗΤΡΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛ

ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ.

Ἐστειρώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά εἰς ὑπεροχὴν, μὴ δὲ ἐξεληθῆτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι Θεός γνώσεων Κύριος, καὶ Θεός ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενήοντες περιεζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν. Ὅτι σείρα ἔτε·

ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέχνῳι
ἠσθένησ. Κύριος θνατοὶ καὶ ζω-
γονεῖ, κατὰγει εἰς ἄδου, καὶ ἀνά-
γει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτί-
ζει, ταπεινεῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀνιστᾶ
ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας
ἐγειρεῖ πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν
μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου
δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους ἦ.

Αἰδοῦς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ
εὐλόγησεν ἔτη δικαίου. Ὅτι οὐκ
ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ
αὐτοῦ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν
ἐντιδικὸν αὐτοῦ, Κύριος Ἅγιος.

Εἰς Στίχους ς'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ
σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ
δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ
μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ
πλούτῳ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ
καυχᾶσθω ὁ κυχώμενος, ἐν τῷ
συνεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον,
καὶ ποιεῖν κρίμα, καὶ δικαιοσύνην
ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος ἀνέθη εἰς Οὐρανούς καὶ
ἐδρόνησεν αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς,
δίκαιος ὢν. Καὶ θώσει ἰσχύν τοῖς
Βασιλευσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέ-
ρας χρυστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΑΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἀββαχοὺμ τοῦ Προφήτου.

Κεφ. γ'.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,

καὶ ἐροθήτην. Κύριε κατένεσσα
τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην. Ἐν μέσῳ
θῶω ζῶων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγί-
ζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ ἐν τῷ
παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθῆσῃ
ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου,
ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς
ἀπὸ θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος
ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. Ἐκά-
λυψεν Οὐρανοῦς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ,
καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης
ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς
ἔσται κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ
ἔσθε ἀγάπησιν κραταῖαν ἰσχύος
αὐτοῦ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πε-
ρεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται
εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.
Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλε-
ψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη. Διετρίβη τὰ
ὄρη βία· ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι,
πορείας αἰωνίους αὐτῶν ἀντὶ κό-
πων εἶδον. Σκηνώματα Αἰθίοπων
πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μα-
διάμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς
Κύριε· μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς
σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ δρυμμά σου·
ὅτι ἐπιθήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου,
καὶ ἡ ἵππασία σου Σωτηρία. Ἐν-
τεινῶν ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ
σχήπτρα, λέγει Κύριος. Ποταμῶν
βαρῆσεται γῆ· ὄφονταί σε, καὶ
ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίων ὕδατα
πορείας· ἔδωκεν ἡ Ἄβυσσος φωνὴν
αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐ-
πήρθη ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη
ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· ἐσφῶδῆ αἱ
βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγ-
γος ἀστραπῆς ὀπλων σου. Ἐν
ἀπειλῇ ὀλιγώσεως γῆν, καὶ ἐν θυμῷ
κατάξει ἔθνη. Ἐξήλας εἰς σωτη-
ριαν

ρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τοὺς
χριστούς σου ἐλήλυθας· ἔβαλες εἰς
κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγει-
ρας δεσμούς εἰς τραχήλου εἰς
τέλος. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφα-
λὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐ-
τοῖς· διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν,
ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ
ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵπ-
πους σου, τaráσσοντας ὕδατα πολ-
λά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτόηθη ἡ
καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς
τῶν χειλέων μου καὶ εἰσῆλθε τρό-
μος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσο-
μαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ
ἀναβῆναι με εἰς λαὸν παροικίας
μου. Εἰς στίχους ἡ.

Διότι σικη οὐ καρποφορήσει, καὶ
οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμ-
πέλοις. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας,
καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσιν βρώσιν.

Εἰς στίχους ς.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
καὶ οὐκ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσο-
μαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτηρί μου. Εἰς στίχους δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου,
καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συν-
τέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβά-
με, τοῦ νικῆσαι με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσευχὴ Ἡσαίου τοῦ Προφήτου.
Κεφάλαιον κς'.

Ἐκ νυχτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦ-

μά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς
τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.
Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαυται γὰρ ὁ ἄ-
σεβής, οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ
τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ·
ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν
δόξαν Κυρίου. Κύριε ὑψηλός σου
ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδεισαν γνόν-
τες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ζήλος λή-
φεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν
πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύ-
ριε ὁ Θεός ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. Κύ-
ριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν,
τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ
νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰα-
τροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσι· διὰ τοῦτο
ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας
πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς στίχους ἡ.

Πρόσθεε αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρό-
σθεε αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις
τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνή-
σθημέν σου, ἐν θλίψει μικρᾶ ἡ παι-
δεία σου ἡμῖν.

Εἰς στίχους ς'.

Καὶ ὡς ἡ ᾠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεχεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ᾠδῇ αὐτῆς ἐκέ-
κραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγα-
πητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύ-
ριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ᾠδι-
νήσαμεν, καὶ ἐτέχομεν πνεῦμα σω-
τηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.
Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐ-
γερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις,
καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.
Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρά σου, ἴαμα
αὐτοῖς

αὐτοῖς ἔστω ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου· ἀποκρύβηθι μικρὸν ἔσον ὄσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν.

καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ἠῤῥάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Κεφάλαιον γ΄. 2.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖται αἱ ὁδοὶ σου καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας, κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν Ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ ἐποίησαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν, γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων, ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρά πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ β΄.

Εβόησα ἐν θλίψει μου· πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βᾶθι καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοί μου, καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ' ἐμέ διήλθον. Καὶ γὰρ εἶπον, ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς Ναὸν τὸν Ἁγιόν σου.

Εἰς Στίχους ἦ.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι.

Εἰς Στίχους ς΄.

Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωῆ μου πρὸς σέ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἐν τῷ ἐκλείπεν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήστην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς Ναὸν τὸν Ἁγιόν σου.

Εἰς Στίχους δ΄.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως

μά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασπαδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Ὡς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτως, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος. Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθήμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν, καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσι ἀρνῶν πιόνων· οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεκοιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου. Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπήσαν ἄντες οἱ ἐνδεικνόμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ κατασχυνθεῖσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ

λογὸς αὐτῶν συντρεβείη. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διελίπον οἱ ἐμβαλλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ συκπῖπῃ, καὶ κληματίδι. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πῆχαις τεσσαράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισε, οὐς εὔρε περι τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περι τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετάναε τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα ὁρόσου διασπύρον, καὶ οὐχ ἤφατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοὺς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνου, καὶ εὐλόγου, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

Ἦ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ἤδον Νέοι. Εἰς Στίχους ἡ.

Ἐὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ε'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναφ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουθίμ, ὁ ὑποσηπόμενος, καὶ ὑπερυψούμενος.

περιφουόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογημένοι εἰ ὁ ἐπὶ Οὐρανοῦ
ὄψας τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος,
καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένοι εἰ ἐν τῷ σεραύματι
τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος
εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα, καὶ νῦν.

ΒΔΗ ΟΓΔΟΗ.

Τὸν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, Οὐρανοὶ
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα
τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πάσαι
αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦται αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἡλιος καὶ Σελήνη, Ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος,
καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ καθμα, φύκος,
καὶ καΐσιων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὄψοι,
καὶ κροτοὶ, πάγοι, καὶ ψέχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶσαι ψυχαὶ δικαίων,
οἱ καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'.

Εὐλογεῖτε Ἄνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται,
καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
ὁ ἅγιος Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ἰχθῖνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
φῶς, καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε γῆ, ὄρη, καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ
φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαὶ, θάλασσαί,
καὶ ποταμοὶ, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν
τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ,
τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους ἧ'.

Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἰερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχὰς
δικαίων, οἱ καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους ε'.

Εὐλογεῖτε Ἄνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται,
καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
ὁ ἅγιος Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'.

Εὐλογεῖτε Ἄνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται,
καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
ὁ ἅγιος Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἄνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

ψυχοῦμέν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐλογοῦμεν, Αἰνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα, καὶ νῦν.

Εἶτα.

Εἰ ἐστὶ Κυριακὴ λέγομεν τό: Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξ γ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνῆτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιός ἐστι. Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ὀκτωήχου εἰ δὲ ἐστὶν ἑορτὴ, ψάλλομεν πῶθός τὸ ἔξαποστειλᾶριον αὐτῆς ἀνευ στίχων· εἰ δὲ Τεσσαρακοστή τὰ Φωταγωγικά, κατὰ τὸν τυχόντα ἔχον. Εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Φωταγωγικοῦ, λέγομεν οὕτω·

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίας Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Δυναμίε Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με. Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλονται καὶ τὰ ἑφεξῆς Φωταγωγικά ἐκ τρίτου. Ἦχος, α'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν

ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με. Ἦχος, β'.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον ἔξαπόσειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με. Ἦχος, γ'.

Ἐξαπόσειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με. Ἦχος, δ'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος, κλ. α'.

Φωτοδότα, Κύριε, ἔξαπόσειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με. Ἦχος κλ. β'.

Προστασίας Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον.

Ἦχος, βαρῦς.

Προστασίας Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σοῦ ἔλεος.

Ἦχος κλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοὶ, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἐξαποστειλᾶρια τῆς ὁλης Ἑβδομάδος. Αὐτόμελον, τῇ Δευτέρᾳ.

Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν οὐρανῶν Ἀγγέλων, ἔλασεν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀ-

πάντων,

πάντων, τους ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προσάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Τῆ Τρίτῃ Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφῆταις Προφῆτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων ὡς ἀνα.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος δ'.

Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης, Σταυρός ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός Βασιλέων τὰ κραταίωμα, Σταυρός πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρός Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπύρως τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα: Οἱμοὶ γλυκύτατον τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῆ Πέμπτῃ Ἦχος δ'. Γυναῖκες ἀκουτισθῆτε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, δραμόντες ἐκνήρυξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, Ἁγίαν Σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τράδα σέβειν Ἁγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὁμοίον.

Τὸν μέγαν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντας, τὸν Πρόεδρον τῶν Μυριῶν, Νικολαον εὐφημοῦμεν πολλοὺς γὰρ ἀνδρας ἐρωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτανεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικοψήφον.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη ἐν Πατρὶ ὑπόδεχασιν, ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Ἡνεῖμα τὸ Πανήγιον, ἐπισκέψασιν εοὶ Κἀρῆ, ἀνέδειξε Θεοτόκον. Τῷ Σαββάτῳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιαῶν ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάντων, τους ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεὸν σε ἔχομεν προσασίαν ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν σοῖς ἐξαπόσειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Καὶ οἱ αἶνοι οὕτω, ὡς κάτωθεν.

ΨΑΛΜΟΣ, ρμθ. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος

Τῷ

τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν Ἥλιος καὶ Σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν, Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαρα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγιγδός, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετά καὶ πετεινά πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι, καὶ περθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνοι. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ, ρμθ'. 149

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ Υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτῆ-

ρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραιεὶς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ βομβαίται δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς Βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνόδους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον. Δόξα αὐτῆ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ, ρν'. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω.

Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοὶ τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ

γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προ-
 σκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
 εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγά-
 λην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
 ἐπουράνιε Θεῖ, Πάτερ παντοκρά-
 τωρ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
 Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύ-
 ριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ
 Υἱός τοῦ Πατρὸς ὁ αἴρων τὴν
 ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ἐλέησον ἡ-
 μᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
 Κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡ-
 μῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ
 Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ-
 τι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μό-
 νος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
 δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐ-
 κάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ
 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
 καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡ-
 μῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ ἐγὼ εἶπα,
 Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυ-
 χὴν μου ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε,
 πρὸς σὲ κατέφυγον, διδάξόν με,
 τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ
 εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ
 ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.
 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γι-
 νώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
 ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός
 τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
 καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς
 τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύ-
 ριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθά-
 περ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογη-

τός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιο-
 ῶματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δεσπο-
 τα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά
 σου. Εὐλογητός εἶ Ἅγιε, φώτισόν
 με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ
 ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα
 τῶν χειρῶν σου μὴ παρήβης. Σὺ
 πρέπει αἶνός, σοὶ πρέπει δῆνος,
 σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν,
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινήν δέησιν...
 Ἐκφώνησις. Ὅτι Θεός ἐλέους.
 Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.
 Καὶ τὴν μυστικὴν εὐχὴν.

Κύριε Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κα-
 τοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν,
 καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὀμματι ἐ-
 πιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν Κτίσιν,
 σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
 ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεό-
 μεθα σοὶ Ἅγιε Ἀγίων· ἔκτεινον
 τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ Ἁ-
 γίου κατεικητηρίου σου, καὶ εὐλό-
 γησον πάντας ἡμᾶς, καὶ εἴτι ἡ-
 μαρτομεν ἰκουσίως ἢ ἀκουσίως ὡς
 ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός συγ-
 χώρηρησον, δωροῦμένος ἡμῖν τὰ
 ἐγκόσμια, καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ
 σου. Ἐκφώνησις. Σὸν γὰρ ἐστι κτλ.

Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου στιχη-
 ρά· εἰ δὲ οὐκ ἐστί Δεσποτικὴ ἑορτὴ,
 τὰ παρόντα στιχηρὰ Κατανυκτικὰ

Ἦχος κλ. β'.

Ἰμνὸν αὐρῶν με τῶν ἀρετῶν ὁ
 ἔχθρός, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας
 ἔτρω.

ἔτρωσεν ἀλλὰ σὺ ὡς ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχος α΄.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν κίσεσιν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθῶν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱούς αὐτῶν.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἀμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτὴρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰατρός· ὁ παρέχων τοῖς αἰτούσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν αἰεὶ, παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχος β΄.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμῆσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογιγῶστα φεῖσαι τῶν ψυχῶν μῶν.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ Ἰδιόμ. Θεοτοκίον· **Ε**ὐσπλαγγχίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰετὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ· Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος. Εἶτα τό.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψίστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τὸ Τρισάγιον. Τὸ Τροπάριον, ἦτοι Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁ Ἰερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. Ἦν ἐκφώνησιν. Ὅτι ἐλεήμων. Σοφία. Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις· καὶ εὐθύς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ'· καὶ λέγομεν τὴν ἌΩραν.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ ἑορτή, καὶ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τὸ, Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ

τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κι-
 θάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
 καὶ χορῶ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορ-
 δαῖς καὶ ὄργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν
 ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα
 πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δὲ Κυριακῆ οὕτω

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον,
 αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ
 πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγ-
 γελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι
 αἰδυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος
 τῷ Θεῷ.

Δόξα αὕτῃ ἔσαι πᾶσι τοῖς Ὅσιος
 αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγί-
 οῖς αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώ-
 ματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
 αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆ-
 θος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλ-
 πιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτη-
 ρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
 χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐή-
 χοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀ-
 λαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσά-
 τω τὸν Κύριον.

Στίχος α΄

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. ἐ-
 φαθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάβῃ
 τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχος β΄

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν
 ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα
 τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ
 παρὸν Θεοτοκίον.

ὑπερυλογημένη ὑπάρχεις, Θεο-
 τόκε Παρθένη· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ
 σαρκωθέντος ὁ ἄδης ἠχμαλώτι-
 σται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κα-
 τὰρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρω-
 ται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ
 ἡμεῖς ἐξωποτηθῆμεν διὸ ἀνυμνοῦν-
 τες βοῶμεν· εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκῆσας,
 δόξα σοι. Δοξολογία μεγάλη.

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δό-
 ξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εὐ-
 ρῆνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
 προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
 εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγά-
 λην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
 Πάτερ Παντοκράτωρ, Κύριε Υἱὲ
 μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἁ-
 γιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἄμνος τοῦ
 Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρων
 τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου ἐλέη-
 σον ἡμᾶς, ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας
 τοῦ Κόσμου.

Πρόδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
 καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
 καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, σὺ
 εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
 εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῆ-
 σωσι, καὶ ἀθήσω τὸ ἑνομασί σου
 εἰς

εις τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γίνωστο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐξ γ'.

Κύριε, καταπορῆ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ ἐγὼ εἶπα: Κύριε ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχῆν μου ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, διδάξόν με, τοῦ ποιῆν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Μαρτύριον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ τρίτου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

εἶτα γεγονωτέρα φωνῆ.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς τὴ ἐφεξῆς Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α. β. γ. καὶ δ. ἤχον λέγομεν τὸ παρόν.

Τροπάριον, ἤχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ

γένεον· ἀσιμῶν τῷ θρασυτάτῳ τάφῳ, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α. πλ. β. βαρὺν, καὶ πλ. δ. ἤχον, λέγομεν Τροπάριον ἤχος, πλ. δ'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ βυσάμενος· ἐμφάνισας ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπίστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε. Εἶτα γίνεται Ἐκτενής, ὄρα φύλλ. 17.

Εἰ δὲ καθημερινῇ μετὰ τὸ Τροπάριον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν Ὅτι σοῦ. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. κτλ. ὄρα φύλλ. 13. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Σοφία, Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν κτλ. Καὶ ἡμεῖς στερεωθῆναι τοὺς Βασιλεῖς. Ἦτοι, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ὀρθόδοξον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐπιλησίᾳ ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων. Ὁ Ἱερεὺς. ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. Ὁ Διάκ. Τὴν τιμιωτέραν, Ὁ Ἱερεὺς. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα τὸ, Ἀεὶτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ

γ'. και την α. Ώραν. Ει δε Τεσ-
 παρακοστή. μετά τό. Ἀγαθόν
 τό εξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, και
 τό Τρισάγιον. Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σου
 ἐστί' τό, Κύριε ἐλέησον μ'. εἶτα
 λέγομεν τό παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης
 σου, ἐν οὐρανῷ ἐσάναι νομιζομεν,
 Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνι, ἀνοίξον
 ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Τὴν
 τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνό-
 ματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ ὧν εὐλογητὸς Χρι-
 στός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, και
 αἰε και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
 νων. Ἀμήν. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό:

Επουράνι Βασιλεῦ, τοὺς Πι-
 σσοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον,
 τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ Ἔθνη πρᾶυ-
 νον, τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, τὴν
 ἀγίαν ἐκκλησίαν ταύτην καλῶς δια-
 φύλαξον, τοὺς προαπελθόντας Πα-
 τέρας, και ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σχη-
 ναῖς Δικαιῶν τάξον, και ἡμᾶς ἐν με-
 τανοία και ἐξομολογήσει παράλαβε,
 ὡς ἀγαθός, και φιάνθρωπος

Εἶθ' οὕτω, μετανοίας, γ'. λέγον-
 τες καθ' ἑαυτοὺς ἐν ἐκάστη τῇ
 εὐχῇ τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

ὄρα φυλ. 5.

Μετά δὲ ταύτας, ἑτέρας μικράς.
 ἰδ'. Εἶτ' αὐθις ἑτέραν μετάνοιαν με-
 γάλην μίαν, λέγοντες και ἐν ταύτῃ
 τὴν προγραφείσαν Εὐχῇ. Ἀνα-
 σταίντες δὲ ἀρχόμεθα. Δεῦτε προσ-
 κυνήσωμεν, γ'. Μετανοίας, γ'. και
 ψάλλομεν τὴν Πρώτην Ώραν.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΠΡΩ- ΤΗΣ ΏΡΑΣ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ'.
 και τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ, ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτιται Κύριε
 σῦνec τῆς κραυγῆς μου. κ.τ.λ.
 (ὄρα φυλ. 9.)

ΨΑΛΜΟΣ, πθ'. 39

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθηc ἡμῖν ἐν
 γενεᾷ και γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὄρη γε-
 νηθῆναι και πλασθῆναι τὴν γῆν, και
 τὴν οἰκουμένην, και ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
 νος, και ἕως τοῦ αἰῶνος, σὺ εἶ. Μὴ
 ἀποσρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεινώ-
 σιν, και εἶπας: Ἐπισρέψατε Ἰσὶ τοῦ
 ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐ-
 χθές, ἥτις διήλθε, και φυλακὴ ἐν
 νυκτί· τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν
 ἔτη ἔγονται, τὸ πρῶτὸ ὡσεὶ χλόη
 παρέλθει. Τὸ πρῶτὸ ἀνθήσαι, και
 παρέλθει, τὸ ἑσπέρας ἀποκείσοι
 σκληρυνθεῖτ, και ξηρανθεῖτ. Ὅτ,
 ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, και ἐν
 τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου-
 τὰς ἀνομιίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ
 αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προ-
 σώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι
 ἡμῶν ἐξελίπον, και ἐν τῇ ὀργῇ σου
 ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ
 ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν
 ἑτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκον-
 τα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις,
 ὀγδοήκοντα ἔτη, και τὸ πλεῖον αὐτῶν

τῶν χρόνος, καὶ πόνος. Ὅτι ἐπέλη-
θε πρότερος ἐν ἡμῶν, καὶ παιδευ-
θησθε ἀγαθὰ. Τί γινώσκει τὸ κράτος
τῆς ἐργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου
σου τὸν θυμὸν σου ἐξερρημάσασαι;
Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι,
καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῆ κρ-
δίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπιστρέψον Κύριε,
ἕως πότε; καὶ κεραικλήθητι ἐπι-
τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ
πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν
ἐν πίσσεσι ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐ-
φρανθήσῃμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐτα-
πεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν
κακία. Καὶ ἔβη ἐπὶ τοὺς δεύλους
σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδη-
γησον τοὺς Υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ
ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ, ρ'. 100

Ἐλέσον, καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύ-
ριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀ-
μώμων, πότε ἤξεις πρὸς με; Διε-
πορευομένη ἐν ἀκακίᾳ καρδίας
μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ
προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον, ποιούντας
παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλη-
θη μοι, καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος
ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνω-
σκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν
κλήσιόν αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.
Ἵπερηφάνῳ ὀφθαλμῶ, καὶ ἀπλή-
στῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς, τοῦ συγκάθησθαι αὐτοὺς

ματ' ἐμοῦ. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ
ἀμώμων, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ
κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφάναν. Λαλῶν ἀδίκᾳ,
οὐ κατεύθυνον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου. Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέ-
κτεινον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς
τῆς γῆς· τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πό-
λεως Κυρίου πάντας τοὺς ἔργα-
ζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ
γ'. Κύριε ἐλέησον ἐκ γ'. Δόξα
καὶ νῦν, μετανοίξ γ'. καὶ εἰ μὲν,
Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν,
Δόξα, τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέ-
ρας. Καὶ νῦν. Τί σε καλέσω-
μεν, ὦ κεχαριτωμένη. Εἶδε, Ἀλ-
ληλουῖα, τὸ παρὸν εἰς ἤχον, πλ. β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός
μου.

Στίχος, α.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Στίχος β'.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ κεχαριτω-
μένη; οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν
ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδει-
σον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος
τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἐμει-
νας ἀφθορος. Ἀγνὴν μητέρα; ὅτι ἔ-
σχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλας Υἱόν, τὸν
πάντων Θεόν αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ εὐθύς.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον
κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κα-
τακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαι με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντο-
λάς σου.

Τὸ

Τὸ πρόσωπόν σου ἐκίφατον ἐπὶ τὸν ὀφθλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσιῶς σου, Κύριε, ὅπως ἐμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς μεγαλοπρέπειάν σου. Ἐκ γ'.

Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ εἰ οὐκ ἐστὶν Ἀλληλουῖα, λέγομεν τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει ἡ τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Εἰ δὲ μὴ, τῆ μὲν Δευτέρᾳ, τῆ Τρίτῃ, καὶ τῆ Πέμπτῃ.

Λέγομεν τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσπυγῆτως ἐμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ σώματι, Θεοτόκον αὐτὴν ἐμολογοῦντες, ὡς κυρίως γενήσασθαι Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ προσβύουσαν ἀπαύτως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Ἑτάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ Τυχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσίν σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὁρθόδοξον ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Τῷ Σαββάτῳ, τοῦτο.

ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φουτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοὶ Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας ταῖς αὐτῶν ἰκασίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου στήτηρόν σου πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ἑπίκλησιν τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τῆν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἰσραὺς ἔκρυσεν. Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς. Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, ποιῶμεν γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφισαν Εὐχὴν: Κύριε, καὶ ἀσέκτα τῆς ζωῆς μου ὁμοίως καὶ τῆς ἐτέρας μικράς, εἰ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν γινομένων ὁμοῦ, ιε'. Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον ιε'.

Καὶ τὴν παρούσαν Εὐχὴν. Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον πάντα ἀνθρώπων ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον. σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀφθόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθηνον τὰ διαδήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Δόξα, καὶ νῦν καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΒΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Βασιλεῦ Οὐράνι. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιε'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτου. Μετανοίας γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ, ιε'. 16.

Ἐξίσκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ ζήτησει μου. Ἐνώτισα τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλε-

στ' ὀφθαλμοῖς. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκεύησες νυκτὸς ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρὰς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκίκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεός· κλινόν τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάσωνται τὰ ἔλεή σου, ὁ ὁσίων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεσχηκότων τῆ δεξιᾶ σου, φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροὶ μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον, τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβάλλοντες με νυκτὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῆ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λίαν ἑτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκῆμος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι Κύριε, πρόσθεσον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς βροφάϊαν σου, ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου Κύριε, ἀπὸ ὀλέγων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεχυμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν ὕδωρ, καὶ ἀφῆκαν τακαταλείπει τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ

δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χαρτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ, κδ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασχυνθῆτην εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροὶ μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενής· τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεή σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσῃ πρᾶξεις ἐν κρίσει, διδάξῃ πρᾶξεις ὁδοῦς αὐτοῦ ἐπάσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἐκλισηθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν. Κραταίωμα

ταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς· Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτός ἐσκοπάζει ἐκ παγίδος τοῦς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄρες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἀδίκον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥυθαι με, μὴ κατασχιχυνθεῖην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκαχοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε. Αὐτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Ὁρα σελ. 21. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια ἐκ τρίτου. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται: Θεός Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάριον. Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰδέ, Ἀλληλούια, τὸ παρὸν Τροπάριον. πρὸς ἦχον, πλ. β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμφας, τοῦτο ἀγαθὸ μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισσον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

εἶχ. α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὺς ἐγκαίνισσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

εἶχ. β'. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἡμεῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρόσβουε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεός, εὐλογητός, ἐὺλογητός, Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν ἑορτή.

Εὐλογητός εἶ Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πανσφόρος τῶς Ἀλειτουργίας, καταπέμφας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰκουμένην σαγήνεύσας, φιλόανθρωπος δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν, καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψει, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἄεὶ ἡμᾶς πρόσφθασον. Ἐγγισσον ἡμῖν, ἐγγισσον ὁ πανταχοῦ ὡσερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἐνωσον σαυτὸν οἰκτιρῶν· ἵνα συνημμένοι σοὶ ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπίς, καὶ προσασία, καὶ καταφυγή τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμά-

ταμάχητον τεῖχος, τῶν κατακο-
νουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχειμαστος.
σύ εἰ Θεοτόκε ἀχραντε· ἀλλ' ὡς
τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπύσῳ
πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν,
Παρθένε Πανύμνητε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντί
καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀ-
νόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Καὶ
εἰ εἰς Τεσσαρακοσὴ. ποιῶμεν τὰς με-
τανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν
τελευταίαν μετανοίαν, λέγομεν τὴν Εὐ-
χὴν τοῦ Ἁγίου Μαρδάρου: Δέσποτα
Θεῖ, Πάτερ παντοκράτωρ, ἧτις προε-
γράφη Ὁρα σιλ. 28.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ'.
Μετανοίας τρεῖς, εἶτα τοὺς
ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ, γγ'. 53.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σώ-
σόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρι-
νεῖς με. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥή-
ματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἄλ-
λότριον ἐπανεστῆσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ
κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου,
καὶ οὐ πρόθετο τὸν Θεὸν ἐνώπιον
αὐτῶν. Ἴδου γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ
μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς
ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακά
τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου ἐξολοθρευσον αὐτούς. Ἐκου-
σίως θύσω σοι· ἐξομολογήσομαι τῷ

ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.
Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐβρύσω με,
καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδον
ὁ ὀφθαλμὸς μου.

ΨΑΛΜΟΣ. νδ'. 54.

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν
μου, καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν
μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν
μου. Ἐλυτήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ
μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς
ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρ-
τωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἄ-
νομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότου μοι.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί,
καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ'
ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἤλθον ἐπ'
ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ
εἶπα: Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡ-
σεὶ περιστερᾶς, καὶ πεταθήσομαι,
καὶ καταπαύσω; Ἴδου ἐμάχρυνα
φυγαδεύων, καὶ ἠλίθισθην ἐν τῇ
ἐρήμῳ. Προσδεχόμενη τὸν Θεὸν
τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας,
καὶ ἀπὸ καταργίδος. Καταπόντισον,
Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσ-
σας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας
καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ
τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κό-
πος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία.
Καὶ οὐκ ἐξέλειπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι, εἰ ὁ
ἐχθρὸς ὠνεΐδισέ με, ὑπένηγκα ἂν.
Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμε-
γαλοβρῆμόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ'
αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε,
ἡγεμῶν μου, καὶ γνωστὸς μου. Ὅς
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἑδέ-
σματα:

σμάτα· ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐ-
 περιεβήμεν ἐν ὁμοιοίᾳ· Ἐλθέτω δὴ
 θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτω-
 σαν εἰς Ἄδου ζῶντες· Ὅτι πονη-
 ρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν-
 μέσω αὐτῶν· Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν
 ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ
 μου· Ἐσπέρας, καὶ πρωὶ, καὶ με-
 σσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγ-
 γελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φω-
 νῆς μου· Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ
 τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόν-
 των μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν
 ἐμοί· Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ
 ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ
 τῶν αἰῶνων· Οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς
 ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν
 τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
 ἐν τῷ ἀποδιδόναι· Ἐβεβήλωσαν
 τὴν διαθέκην αὐτοῦ, διεμερίσθησαν
 ἀπὸ ὄργης τοῦ προσώπου αὐτοῦ,
 καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν·
 Ἠεαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑ-
 πὲρ ἔλαιον, καὶ αὐταὶ ἐπὶ βολί-
 δες· Ἐπὶ ῥίμφον, ἐπὶ Κύριον τὴν
 μέριμνάν σου, καὶ αὐτὸς σε δια-
 θρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα
 σάλον τῷ δικαίῳ· Σὺ δὲ, ὁ, Θεός,
 κατατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ δια-
 φθορᾶς· Ἄνδρες αἱμάτων, καὶ δο-
 λιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς
 ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ, Κύριε, ἐλ-
 πῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ, γ'. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ
 Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ
 οὐρανοῦ αὐλισθήσεται· Ἐρεῖ τῷ
 Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
 καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ

ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν· Ὅτι αὐτὸς βύσει-
 ται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ
 ἀπὸ λόγου ταραχώδους· Ἐν τοῖς
 μεταφρῆνοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι,
 καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἑλ-
 πιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλή-
 θεια αὐτοῦ· Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου
 νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου
 ἡμέρας· Ἀπὸ πράγματος ἐν σκό-
 τει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώ-
 ματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ· Ἠε-
 σεται ἐκ τοῦ κλίτους σου χι-
 λιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου,
 πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγίει· Πλήν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ
 ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει· Ὅτι
 σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψι-
 στον ἔθου καταφυγὴν σου· Οὐ προσ-
 ελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μά-
 στιξ οὐκ ἐγγίει ἐν τῷ σκηνώμα-
 τί σου· Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ
 ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλά-
 ξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·
 Ἐπὶ χειρῶν ἀροσῶσί σε, μήποτε
 προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα
 σου· Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον
 ἐπιθήσῃ, καὶ καταπαθήσεις λέοντα
 καὶ δράκοντα· Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπι-
 σε, καὶ βύσσομαι αὐτόν· σκεπάσω
 αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου·
 Κεκραξεται πρὸς με, καὶ ἐπακού-
 σομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν
 θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δο-
 ξάσω αὐτόν· Μακρότητα ἡμερῶν
 ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ
 σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλοῦσα, ἐκ
 γ'. Κύριε ἐλέησον γ', καὶ εἰ μὲν
 ψάλλεται, τὸ, Θεὸς Κύριος, λέγο-
 μεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον.
 εἰδὲ,

αὐτὴ, Ἀλληλοῦι, τὸ παρόν, ἡ-
χος δ'.

Θ ἐν ἑκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ τῷ
Σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ
Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδάμ
ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων
ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρηξον.
Χριστὸ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος α'

Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευ-
χὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέη-
σίν μου.

Στίχος β'.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἀείκραξα,
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θτι οὐκ ἔχομεν παρῆσιαν διὰ
τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ
τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον.
Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσ-
χυοὶ δέησις Μητρός, πρὸς εὐμέ-
γειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἁ-
μαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος,
ὅτι ἀλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυ-
νάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς
οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτω-
χεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν,
ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν
τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου· Κύ-
ριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰάσθητι ταῖς
ἁμαρτίας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πά-
τερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ
οὐκ ἐστὶν ἑορτῆ, ἡχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς
γῆς, Χριστὸ ὁ Θεὸς· ἐπὶ Σταυροῦ

τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτει-
νας, ἐπισυναγῶν πάντα τὰ ἔθνη
κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσ-
κυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγ-
χώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστὸ ὁ Θεὸς· βουλήσει γὰρ εὐ-
δόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας
ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. Χαρὰς ἐ-
πλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡ-
μῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι
τὸν κύριον. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πη-
γὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς
Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁ-
μαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυ-
ναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζον-
τες, τὸ· Χαίρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε
ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρ-
χιστρατήγος.

Τὸ Θεοτοκίον τοῦτο λέγεται τῇ
Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ,
ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον τῇ
δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, τὸ
εἰς Σταυροδοτοκίον, ἡχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θε-
οτόκε Παρθένε ὑμνοῦμέν σε· διὰ
γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κα-
τεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος
τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν,
καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παρά-
δεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀ-
πόλασιν διὸ εὐχαριστοῦντες δοξο-
λογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέ-
λεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν
παντὶ

παντί καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ' Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν καὶ μετανοίας. ὡς εἴρηται εἰς τὴν Τεσσαρακοστὴν εἰδὲ μὴ, τὴν εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως δημιουργε, ὃ διὰ σπλάγγνα ἀνεκίαστο ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καταπέμφας ἐπισωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν. Καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Στενοῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς, Δέσποτα, φιλόθρωπε, πρόσδεξι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ἐλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶν ταῖς ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ ῥόθου σου τὰς θέρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνας τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας. Ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀνεύξωμεν, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, εἰς τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδιον κατοπτρεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου, Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὴν, Θεὲ Κύριε, ἔφαλτο, τὰ τυπικὰ λεγόμενα ἕδε· εἰ δὲ Ἄλληλοῦσα, ὑπερβολὴ αὐτὰ μετὰ τῆν Ἐννάτην Ὀρμη.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ, ρβ'. 102.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Εὐλόγητός εἰ Κύριε. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομιίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν σεφανοῦντά σε ἐν ἄλει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινηθήσεται ὡς αἶμα αὐτοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηστὴ.

Ὅτι κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάχρουν ἐφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτερεῖ πατὴρ υἱός, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱὸς υἱῶν, τοὺς φυλάσσει τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἵστασιν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυναταὶ ἰσχύϊ παρῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγηι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ, ρμέ. 145.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ἀνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθατε ἐπὶ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱὸς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἐς σωτηρίαν.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθός αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πενῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς. Κύριος ἀνορθοὶ κατεραγμένους Κύριος ἀγαπάδικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσκλήτους.

Ὅρρανόν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανίει.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Καὶ νῦν

Ο Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξιόμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀσπαρθέτου Μαρίας

Μακάριος, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σαυρωθεὶς τε Χριστῷ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἶδέναι χρῆ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγομεν τοὺς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοὺς ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐν τῇ Ἑννάτῃ Ὡρα τρεῖς μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθύς τῶν Μακαρισμῶν, ψάλλοντες μεθ' ἑνα ἕκασον αὐτῶν τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, εἰς ἧχον πλ. δ'. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ, Δόξα καὶ νῦν ποιῶμεν δὲ καὶ μετάνοιαν μικρὰν μίαν ἐν ἑκάστῳ Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐσεῖ, ὅταν ὀνειδίωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδοίμενοι ἐκεκεν ἑμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, ἐνούμενοι οἱ δῶν Χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐκ γ'. καὶ μετάνοιαν μίαν ἐν ἑκάστῳ εἰδ' οὐ, χύμα καὶ ἄνευ μετаноιῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχος. Προσελθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτιάσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνοθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος

ριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Δόξα. Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖτε, καὶ λέγει· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, ὄρα σελ. 27

Εἶτα.

Ἄνεε, ἄνεε, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Εἶτα.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ Μεθ' ἃ, εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἰ δὲ τύχη καὶ ἅγιος ἑορταζόμενος ἐν ταυτῶν, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ ἁγίου, εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰδ' Ἀλληλούια ἐψάλτο, ἦ ὅτε οὐκ ἐστὶν ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας καὶ μετ' αὐτό. Δόξα. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ. Καὶ νῦν. Προς αἴτια τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, ὡς ἐπὶ νῦν καθ' ἑξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως,
ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μεταμορφώσεως ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ καὶ ὡς ἐχώρηεν οἱ Μαθηταὶ σου τῶν πολεμίων· τὴν σιμμαχίαν ἐ-

τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἰδοὺ σάντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σαυρούμενον, τὸ μὲν Πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ἄσωμάτων, ἦχος, β'.

Ἀρχιεράτῃγοι Θεοῦ, λειταυροῖ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχῆγοι Ἄσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἄσωμάτων Ἀρχιεράτῃγοι.

Τῇ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου, Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκούσιως, τῇ ἐκωνόμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου ὀρώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν σιμμαχίαν ἐχοίεν

χοιεν τὴν σὴν, ἔκλον εἰρήνης, ἀθη-
τητον τρόποιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν ἁγίων Ἀπο-
στόλων, ἤχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους
Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθη-
τῶν σου Κύριε, πρεσελάβου εἰς ἀ-
πόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνά-
παυσιν τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων
καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶ-
σαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώ-
σκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε ἱεροουργὸς
ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε,
τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθρηκας
τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔ-
σωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανά-
του διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας
μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νε-
φρώτιμον, ἤχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ
ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ
συναγμός· ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικὸν
Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ὁ ἀπαρχὸς τῆς φύσεως, τῷ φυ-
τουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένην

προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς Θεοφό-
ρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱε-
σιας, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλη-
σίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντή-
ρησον πολυέλεε.

Τὸ παρὸν δὲ λέγεται καθ' ἑκάστην,
ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταί-
σχυντε, μεσιτεῖα πρὸς τὸν Ποιη-
τὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρ-
τωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρό-
φθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιεσῶς κραυγαζόντων
σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἱεσσίαν, ἡ προσατεύ-
ουσα ἀεὶ Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ εἰ ἐστὶ
Τεσσαρακοσὴ, Ὁ ἐν παντὶ καρῷ. Τῇ
τιμιωτέραν Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλό-
γησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὰς
τετυπωμένας μετανοίας. Ἔτα Τρισά-
κιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
Ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ τὴν
Εὐχὴν ταύτην:

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον
κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάν-
των τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ
καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, στήρι-
ξον, συνέτισσον τὴν καρδίαν μου, καὶ
πᾶσαν περιέλι μου τὴν βεβηλότητα.
Φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα δια-
παντὸς δοξάζω, ὑμῶν, καὶ προσκυνῶ,
καὶ λέγω· εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰη-
σοῦς Χριστὸς, εἰς δέξαν Θεοῦ Πατρός,
Ἀμήν.

Ἐβη

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
 μένον ἐκ γ'. Εἰδ' οὐκ ἔστι Τεσσα-
 ρακοστῆ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'.
 εὐθὺς τὸ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ γ'.
 Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον
 ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ, λγ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντί
 καιρῷ, διαπαντός ἢ αἰνεῖσις αὐτοῦ
 ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ
 ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκου-
 σάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτω-
 σαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν
 ἔμοι, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξέζητησα τὸν
 Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσα-
 τέ με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν,
 καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα
 ὑμῶν οὐ μὴ κατασχοινηθῇ. Οὗτος
 ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος
 ἐσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν
 τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
 Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύ-
 κλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ
 ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε, καὶ ἴδε-
 τε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος μακάριος
 ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβή-
 θητε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἅγιοι
 αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα
 τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι
 ἐπτώχευσαν, καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ
 ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλατ-
 τωθήσονται παντός ἀγαθοῦ. Δεῦτε
 τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
 δειξάτω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος
 ὁ θελὼν ζῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰ-
 δεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσ-
 σάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου

τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινόν
 ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν·
 ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.
 Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
 καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας
 κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
 μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ
 δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος ἐσήκουσεν
 αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
 αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς
 Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τῇ
 καρδίᾳ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύ-
 ματι σώζει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν
 δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύ-
 σεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει
 Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν
 ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θά-
 νατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ
 μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελή-
 σουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς
 δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημ-
 μελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
 ἐπ' αὐτόν.
 Δόξα, καὶ νῦν, καὶ γίνεται ἀπολυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Πρὸ τῆς τροφῆς ὑμνησον
 αὐθις τὸν Κτίστην.
 Ἐλθόντες εἰς τὴν Τρά-
 πεζαν, λέγομεν.
 ΨΑΛΜΟΣ, ρμδ'. 144
 Ἐφώσω σε ὁ Θεός μου ὁ Βασιλεὺς
 μου

μοι, και εὐλογῆσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, και εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῆσωσε, και αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, και εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος και αἰνετὸς σφόδρα, και τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ και γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, και τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀκωσύνης σου λαλήσουσι, και τὰ θαυμασιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, και τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, και τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν και ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μακροθύμος, και πολυέλεος. Χρηστός Κύριος τοῖς σύμπασι, και οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, και οἱ Ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς Βασιλείας σου ἐροῦσι, και τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσῃ τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, και τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς Βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, και ἡ Δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ και γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ και Ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποσπρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, και ἀνορθοὶ πάντας τοὺς κατεβράχμενους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, και ἐν δόξῃ

τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, και ἐμπικλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν κρίσει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, και Ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, και τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, και σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, και πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Ἄκουσιν Κυρίου λαλήσει τὸ σῶμα μου, και εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, και εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, και νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ τρίτου. Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ τὰ παρατιθέμενα, και λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπεζῆς.

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν και τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Και μετὰ τὸ γεῦσασθαι, ἀνιστάμενοι, και τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν και τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, πληρωσον χαρᾶς και εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει, κράτος, τιμὴ, και προσκύνησις, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Δόξα

Δέξα σοι Κύριε, Δέξα σοι Ἄγιε, Δέξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην, πλήρωσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου, ἵνα εὐρεθώμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυρόμενοι, ὅταν ἀποδώσῃς ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δέξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, γ. Κύριε Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσιῶν δωρεῶν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ ἔτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΒΘΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Τὰ ΙΑ'.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Κεφ. κή. 16. (α)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο

Ἐνταῦθα κατατάττομεν μόνον τὰ ἑνδεκα ἐπιθινὰ εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν τοῦ ὄρθρου, καὶ οὐχὶ τὰ τῆς λειτουργίας, διότι λειτουργία ἀνευ εὐαγγελίου δὲν γίνεται, μήτε εἰσοδος ἀνευ εὐαγγ.

αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πάντα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ Ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β'.

ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκου

Κεφ. ιε'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτῃ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου. Καὶ ἐλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκελίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλίσει ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιotoῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητῶν τὸν ἐσταυρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτὴν. Ἀλλ' ἐπάγετε, εἰσα-

ἔβητε τοὺς Μαθηταὺς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ἡμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθούσαι ταχύ, ἐφυγὼν ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδέν· εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. ις΄. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, πρῶτῃ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ’ ἧς ἐκβεβλήκει ἐπὶ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ’ αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι, καὶ κλαίουσι. Κακεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ, καὶ ἐθεάθη ὑπ’ αὐτῆς, ἠπίσθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ· πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κακεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκεῖνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἐνδεκα, ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγηγεμένον· οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ Κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλωσσαις λαλήσουσι καιναῖς ὄφεις

ἀροῦσι καὶ θανάσιμόν τι πνεῦμα, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἄρῳστοὺς χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἐξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐκάθησεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργούντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημεῖων. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν,

Κεφ. κΔ΄. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνημα, φέρουσαι ἅ ἠτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθούσαι, οὐκ εἶδον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέταθσαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἄστραπτούταις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ’ ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου

μίου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἐνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐράνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λήρος τὰ βήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσταν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνον, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Κεφ. κδ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνον, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαοῦς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνας οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μέγιστος

παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσάυρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ. Ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφοῦ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθρια ἐπὶ τὸ μνημεῖον καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἤλθον λέγουσαι, καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἰωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον τινὲς τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον αὐτόν ὃς οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀνόητοι, καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦσιν ἐπὶ πᾶσιν, οἳ ἐλάλησαν οἱ Προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐκορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο ποδῶν ἰσχυρότερον πορεύεσθαι. Καὶ παρεδίωσαν αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν

τῷ

ἤ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδωκε αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους: Οὐχὶ ἠκαρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς δέηνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας: Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. κδ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς: Εἰρήνῃ ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς: Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί δολογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς: Ἐχετε τι βρώσιμον

ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ· ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν· Εἶπε δὲ αὐτοῖς: Οὗτοι οἱ λόγοι, ὡς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἐτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ Νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφῆταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνίεναι τὰς Γραφάς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς: Ὅτι οὕτω ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὄνοματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄρσεν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ Ἔθνη, ἀρχόμενον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. Ἡμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθάνιαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. κ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Ματ-

ρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτον
 σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνη-
 μεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρ-
 μένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει
 οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα
 Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μα-
 θητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 λέγει αὐτοῖς: Ἦσαν τὸν Κύριον
 ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδα-
 μεν, ποῦ ἐθήκαν αὐτόν. Ἐξήλθεν
 οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μα-
 θητῆς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνη-
 μεῖον. Ἐτρέχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ.
 καὶ ὁ ἄλλος Μαθητῆς προέδραμε
 τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶ-
 τος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύ-
 φτας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ
 μὲν τοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σί-
 μων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θε-
 ωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ
 σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κεί-
 μενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμέ-
 νον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰ-
 σῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητῆς, ὃ
 ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,
 καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω
 γὰρ ᾔδεισαν τὴν Γραφὴν, ὅτι δεῖ
 αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλ-
 θον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοῦς οἱ
 Μαθηταί.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Η'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. κ'. 11.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία-εἰ-
 σῆκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα

ἔξω· ὡς οὖν ἐκλαίει, παρέκυψεν εἰς
 τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγ-
 γέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους,
 ἓνα πρὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἓνα πρὸς
 τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα
 τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ
 ἐκεῖνοι: Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει
 αὐτοῖς: Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριόν μου,
 καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἐθήκαν αὐτόν.
 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς
 τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν
 ἐστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς
 ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Γύ-
 ναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐ-
 κείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστίν,
 λέγει αὐτῷ: Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστα-
 στας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἐθήκας
 αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει
 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Μαρία. Στραφεῖσα
 ἐκείνη. Λέγει αὐτῷ: Ραββουνί, (ὃ
 λέγεται, διδάσκαλε). Λέγει αὐτῇ ὁ
 Ἰησοῦς: Μή μου ἅπτου· οὐπω γὰρ
 ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου·
 πορεύου δὲ πρὸς τοὺς Ἀδελφούς
 μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς: Ἀναβήνω
 πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρε
 ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεόν
 ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδα-
 ληνή, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθη-
 ταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ
 ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. κ'. 19.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
 νῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ
 τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου
 ἦσαν

ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς: Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν: Εἰρήνη ὑμῖν, καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, κήγῳ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς: Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἄντινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄντινων κρατήτε, κεκράτηνται. Ὡμας δέ, εἰς ἐκ τῶν δώδεκ, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί: Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς: Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἤλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἤλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Ὡμας μετ' αὐτῶν ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν: Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Ὡμᾶ: Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ὡμας, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς: Ὅτι ἑώρακας με πεπί-

στευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· Ταῦτα δὲ γεγραπταί, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ι΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. κá. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριᾶδος. Ἐφανερώσε δὲ οὕτως· Ἦσαν ὀμῶ Σίμων Πέτρος, καὶ Ὡμας ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος: Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ: Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίπασαν οὐδέν. Πρωτὰς δὲ ᾗδῃ γενομένης, ἔση ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μὲν τοι ᾗδεισαν οἱ Μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Παιδιά, μῆτι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ: Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς: Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου, τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσεται

σετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἐτι-
αὐτὸ ἐλκύσαι ἰσχυσαν ἀπὸ τοῦ
πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν
ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ
Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ: Ὁ κύριός ἐστι
Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι
ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην δι-
ζώσατο (ἦν γὰρ γυμνός), καὶ ἔβα-
λεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ
δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ
ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ
τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν δια-
κοσίω), σύροντες τὸ δίχτυον τῶν
ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν
γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιᾶν κειμέ-
νην, καὶ ὀψάριον ἐπιχείμενον, καὶ
ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς:
Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν
ἐπιείσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέ-
τρος, καὶ εἶλκυσε τὸ δίχτυον ἐπι-
τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων
ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν. Καὶ το-
σούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δί-
χτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Δευ-
τε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα
τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, Σὺ
τίς εἶ; Εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν.
Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμ-
βάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐ-
τοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο
ἦδη τρίτον ἐφανέρωθη ὁ Ἰησοῦς
τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ
νεκρῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΑ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. κα' 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρω-

σεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν,
καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ: Σί-
μων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τού-
των; Λέγει αὐτῷ: Ναί, Κύριε· σὺ
οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ:
βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ
πάλιν δεῦτερον: Σίμων Ἰωνᾶ, ἀ-
γαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ: Ναί, Κύ-
ριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει
αὐτῷ: Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.
Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον: Σίμων Ἰωνᾶ,
φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι
εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με,
καὶ εἶπεν αὐτῷ: Κύριε, σὺ πάντα
οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε.
Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς: Βόσκει τὰ
πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω-
σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες
σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤ-
θελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς
τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώ-
σει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.
Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποῶν
θανάτῳ δεξάσει τὸν Θεόν. Καὶ
τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ: Ἀχο-
λούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠ-
γάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς
καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ
τὸ σῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε: Κύ-
ριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦ-
τον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰη-
σοῦ: Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς: Ἐὰν αὐτὸν θέλω
μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;
σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐβήληθεν οὖν ὁ
λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς,
ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀπο-
θνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς

Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλὰ: Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητής, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐάν γράφηται καθ' ἑν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ
ΕΞ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Καὶ

ΕΩΘΙΝΑ ΙΑ'.

Τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ

ΑΕΙΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΩΙΑΤΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

ΕΞ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πιστεῖ Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω. Μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταῖς ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἰώρα-

κας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τρίμερον καθὼς εἶπεν· Οὗς καὶ ὠφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρεῖττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε κόρη.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

ἤχος α'

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος. Καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθείσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεπέλλοντο, κηρύττειν τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν. Οἷς καὶ συνδιακονίζεν, ὁ ἀψευδής ἐπαγγελιαστὸς Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον, εἶδον γὰρ νεκρὸν, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ. Καὶ αὐτὸς ταύταις ἐφη, ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατέ σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς, ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισέ, τῇ Παρθένῳ τὸ, Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστὸς συλλήψεως. Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου. Ἀντίλυπτης ὁ μὲν γὰρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμ-

σύμβολα, ὁ δὲ ἀντι θανάτου, σε σταγμαμάτων σου, καὶ ὁδοὺς τῆς εὐ-
 χορηγῶν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ ρήνης.
 μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν ἀνά-
 στασιν, Γυναίξί καὶ τοῖς Μύσταις.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β.

ἦχος β.

Μετὰ μύρων προσελεύσαιοι,
 ταῖς περι τὴν Μαρίας γυναίξί, καὶ
 διαπορούμεναι, πῶς ἔσται αὐταῖς
 τυχεῖν τοῦ ἔφετου, ὠράθη ὁ λῶθ-
 μετρημένος, καὶ θεῖος Νεανίας
 καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν
 τῆς ψυχῆς. Ἠγέρθη γὰρ φησὶν,
 Ἰησοῦς ὁ Κύριος. Διὸ κηρύξατε,
 τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ μαθηταῖς, εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψε-
 σθαι αὐτόν, ἀναστάντᾶ ἐκ νεκρῶν,
 ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις
 διαπιστεῖτώ. Ἐφάνη τῇ Μαρίας γὰρ,
 ἔπειτα καθωράθη τοῖς εἰς ἀγρόν
 ἀπιοῦσι. Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη,
 ἀνακειμένοις ἐνδεκί, οὓς βαπτίζεν
 ἐκπέμφας εἰς οὐρανούς, ὅθεν κα-
 ταβέβηκεν ἀνελθῆθη, ἐπίκουρῶν τὸ
 κήρυγμα, πλήθεισι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας ἥλιος, ἐκ παστοῦ
 ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σή-
 μερον, καὶ τὸν ἄδην σκυλεύσας,
 καὶ θάνατον καταργήσας. Σε τε-
 κούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξα-
 πόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας
 καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἅ-
 παντὰς ἐμβιβάζον, ἐν τριβόις προ-

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ.

ἦχος γ.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν
 τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελίζομένης, ἐκ
 νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν,
 διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνει-
 δίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν.
 Ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέν-
 τες, καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κή-
 ρυγμᾶ ἀπεστελλοντο. Καὶ σὺ μὲν
 Κύριε πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνε-
 λήφθη Πατέρα. Οἱ δὲ ἐκήρυττον
 πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμα-
 σι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέν-
 τες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου τὴν
 ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε
 Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες, Ἡ
 δίωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ
 μνημάτι, ἀνδράς ἐν ἀστραπτου-
 σαις, ἐσθήσει Μυροφόροις, κλινού-
 σαις εἰς γῆν ὄψιν. Τοῦ οὐρανοῦ δε-
 σπόζοντος, ἔγερσιν διδάχθωμεν, καὶ
 πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν
 σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ τραχθὲν
 θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν
 ἐλέψαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ χαίρετε φθειγᾶμενος, διη-
 μείψω τὴν λύπην, τῶν Πρωπατό-
 ρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων,
 ἐγέρσεώς σου ἐν Κόσμῳ. Ταύτης
 οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς κηρύσεως
 σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς
 οἰκτιρ-

ἐκτιμῶν, τῶν σὺν ἐξαπόστειλον
τοῦ βῶν σοι φιλόνηρωπε, θεάν
θραππε: δ' ἔα τῇ σῇ ἐγέρτει.

ΕΘΘΙΝΟΝ Δ'.

ἦχος. δ'.

Ὁρθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ γυναί-
κες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου Χριστέ.
Ἄλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὐρέθη τὸ
ποθούμενον αὐταῖς. Διὸ ἀπορου-
μέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις
ἐσθήτεσιν ἐπιστάντες, τί τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε, ἔλσγον;
ἠγέρθη ὡς προῖτε. Τί ἀμνημο-
νεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; οἷς πει-
σλεῖται, τὰ ὄραθ'· ἔκρηυτον,
ἀλλ'· ἐδόκει ληρος τὰ εὐαγγέλια.
Οὕτως ἦσαν ἔτι κωδεῖς οἱ Μαθη-
ταί. Ἄλλ' ὁ Πέτρος ἐδραμε, καὶ
ἰδὼν, ἐδόξασέ σου πρὸς ἑαυτὸν τὰ
θαυμασία.

ΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε'.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς, ἐκ
νεκρῶν τῷ Κλεόπα, καὶ τῷ Λου-
κᾶ σὺν ὕδευσεν. Οἷς περ καὶ ἐπε-
γνώσθη, εἰς Ἑμμαοὺς κλῶν τῶν
ἄρτων. Ἐν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιό-
μεναι ἐτύγγανον, ὅτε τούτοις ἐ-
λάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ γραφαῖς ἠρ-
μήνευεν ἃ ὑπέστη, μεθ' ὧν ἠγέρθη
κράξωμεν, ὠφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Ἦμῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος
ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας,
τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι φύσιν βρο-
τῶν κακωθεισῶν. Καὶ Θεὸς ὧν ἡ-

νέσχου, ἐκ τῆς ἀγῆς Θεόπαιδος,
κατ' ἐμέ τῷ γενέσθαι, καὶ καταλ-
θεῖν μέχρις ἄβου, θέλων με τοῦ
σωθῆναι, πρεσβεΐαις τῆς τεκοῦσης
σε, Δέσποτα πανοικτιρῶν.

ἘΘΘΙΝΟΝ Ε'.

ἦχος. πλ. α'.

τῶν σοφῶν σου κρημάτων
Χριστέ, πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονί-
οις μόνοις, ἔδωκας ἐνοησαί σου
τὴν ἀνάστασιν. Λουκᾶ δὲ καὶ Κλε-
όπα συμπορευόμενος ὠμίλει, καὶ
ὀμιλῶν, οὐκ εὐθέως σεαυτὸν φα-
νεροῖς· διὸ καὶ ὀνειδίξῃ, ὡς μόνος
παροικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ μὴ
μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμά-
των αὐτῆς. Ἄλλ' ὁ πάντα πρὸς
τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκα-
νομῶν, καὶ τὰς τρεῖς σοῦ Προφη-
τείας ἀνέπτυσας. Καὶ ἐν τῷ εὐλο-
γεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθησ' αὐτοῖς·
ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς
γνώσιν σου ἀνεφλέγοντο. Οἱ καὶ
τοῖς μαθηταῖς συνηθροισμένοις, ἤδη
τρανώς ἐκρήυττόν σου τὴν ἀνάστα-
σιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΣΤ'.

Δεικνύων ὅτι ἄνηρωπος, Σῶτερ
εἰ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ σῶς ἐδί-
δασκες, ἀνασῆς ἐκ τοῦ τάφου,
καὶ βρώσεως συμμετέσχες, βά-
πτισμα μετανοίας. Εὐθύς δὲ πρὸς
οὐράνιον ἀνελήφθησ' Πατέρα, καὶ
Μαθηταῖς] πέμπειν τὸν παράκλη-
τον ἐπηγγελίω, ὑπέρβει θεάνθρω-
πε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Ο ποιητής τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρκα βρο-
ταίαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμά-
των, σοῦ παναγία Παρθένε. Καὶ
γὰρ φθαρῆσαν πᾶσιν τὴν φύσιν
ἐκαινούργησαι, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ
τόκου καταλιπὼν, μετὰ τόκον ὄ-
θεν πιστῶς σέ πάντες, ἀνευφη-
μοῦμεν κράζοντες: Χαίρε Δέσποινα
Κόσμου.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΣΤ'.

ἤχος πλ. β'.

Ἦ ὄντως εἰρήνην σὺ Χριστέ, πρὸς
ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὺν δι-
θούς, μετὰ τὴν ἐγερσιν Μαθηταῖς,
ἐμφόβους ἔδειξας αὐτούς. δόξαν
τας Πνεῦμα ὄραν, ἀλλὰ κατέσει-
λας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυ-
χῆς, δεῖξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας σου. Πλὴν ἀπιστούντων ἔτι
τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ
διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐ-
τῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς
γραφὰς, οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐ-
παγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ
εὐλογήσας αὐτούς, διέστης πρὸς
οὐρανὸν διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυ-
νοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς
Μαρίας εἰπούσης, ἀπὸ τὸν τάφον
ἔδραμον, Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος,
Μύστης Χριστοῦ ὃν ἠγάπα, ἔτρε-
χον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀστέ-
νια, ἐνδον κείμενα μόνα, καὶ κε-

φαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς
τούτων διὸ πάλιν ἠσύχασαν, τὸν
Χριστὸν ἕως εἶδόν.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα δι' ἐμὲ
κατειργάσω, Χριστέ μου πολυέλεε·
ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἐτέχθης
ἀνερμηνεύτως καὶ σταυρὸν κατε-
δέξω, καὶ θάνατον ὑπομείνας ἐξα-
νέστης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν ἡμῶν
φύσιν ἠλευθέρωσας τοῦ θανάτου,
δόξα Χριστέ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ
σῇ δυνάμει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

ἤχος βαρύς.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρῶτῃ, καὶ τί
πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας,
πολὺ σκοτὸς ἔχουσα ταῖς φρεσίν;
ὕψ' οὐ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰη-
σοῦς. Ἀλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας
Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ
τῷ σουδαρίῳ, τὴν ἀνάστασιν ἐτεκ-
μήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς
περὶ τούτου γραφῆς· μεθ' ὧν καὶ
δι' ὧν καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀ-
νυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'.

Δύω Ἀγγέλους βλέψασα, ἐν-
δοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξε-
πλήτετο καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα,
ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα, Κύριε, ποῦ
τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας;
κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐ-
τόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε: Μὴ μοῦ
ἄπτου πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμε;
εἶπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτό-

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορ-
ρήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει
πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ,
καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει. Τοῦτον οὖν
ἐκδυσώπει, αἰεὶ ὑπὲρ τῶν πιστεῖ
σε προσκυνούντων ἐκ πάσης ἐπι-
βουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι
ἵτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύ-
γομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η΄.

ἤχος πλ. δ΄.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μά-
την χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κα-
τηξίεται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέ-
λων, καὶ τῆς ὀψέως τῆς σῆς, ὡ
Ἰησοῦ. Ἄλλ’ ἐτι πρόσγεια φρονεῖ,
οἷα γυνὴ ἀσθενῆς. Διὸ καὶ ἀπο-
πέμπεται, μὴ προσφῶσαι σοι Χρι-
στέ. Ἄλλ’ ὁμως κῆρυξ πέμπεται
τοῖς σοῖς Μαθηταῖς· οἷς εὐαγγέλιον
ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶον κλη-
ρον ἀνοδὸν ἀπαγγέλλουσα. Μεθ’ ἧς
ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς τῆς ἐμφανείας
σου, Δέσποτα Κύριε.

ἘΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ΄.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν
θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστό-
λους ἐπλησας, Πνεύματος πανα-
γίου, εἰρηρικῶς ἐμφυσήσας, δις
δεσμειν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρ-
τίας εἰρηκας. Καὶ ὀκτῶ μεθ’ ἡμέ-
ρας τὴν σὴν πλευρὰν, τῷ Θωμᾷ
ὑπέδειξας, καὶ τὰς χεῖρας. Μεθ’ οὗ
βωόμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑ-
πάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν υἱὸν ὡς ἐβλεψας, ἀ-
νάσταντα ἐκ τάφου, τριήμερον
Θεόνυμφε, παναγία Παρθένε, ἀπα-
σάν θλίψιν ἀπέθου, ἦν ὑπέστης ὡς
Μήτηρ, ὅτε κατείδες πάσχοντα,
καὶ χαρὰς ἐμπλήρῃθεισά, σὺν τῷ
αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρδυσά τοῦ-
τον ὑμνεῖς. Διὸ τοὺς Θεότοκόν σε,
νῦν κῆρύττοντας σὺς.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ΄.

ἤχος πλ. α΄.

Ὡς ἐπ’ ἐσχάτων τῶν χρόνων,
οὔσης ὀφίας Σαββάτων, ἐφίστασαι
τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι
θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ
εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν
σου ἀνάστασιν. Ἄλλ’ ἐπλησας χα-
ρὰς τοὺς Μαθητῆς, καὶ Πνεύμα-
τος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ
ἐξουσίαν ἐνεμας ἀφείδως ἀμαρ-
τιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλι-
πες, τῷ τῆς ἀπίστίας καταβαπτί-
ζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ
ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἀφειν
πταισμάτων, εὐσπλαγγχε Κύριε.

ἘΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι΄.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ
Ζεβεδαίου, Παθαῆλ τῷ Πέτρῳ τε,
σὺν δυσιν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θω-
μᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν, οἱ Χριστοῦ
τῇ προστάξει, ἐν δεξιῶς χαλά-
σαντες, πληθὸς εἰλκον ἰχθύων. Ὁν
Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχε-
το, οἷς τὸ τρίτον, φανείς, καὶ ἄρτον
ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ’ ἀνθράκων.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένη καθικέτεις, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούσων, καὶ πόθῳ μακαρίζοντων. Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτην πρὸς τοῦτον. Κληρὸς γὰρ σὸς, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἅπαντες ἀφορώμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ΄.

ἤχος πλ. β΄.

Μετὰ τὴν εἰς ἄδου καθόδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθροῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν. Καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίχτυα, καὶ ἄγρα οὐδμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ, ἐμφανίσθεις ὡς δεσπότης πάντων, δεξιῶς τὰ δίχτυα κελεύεις βαλεῖν, καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δειπνον ξένον ἑτοιμον ἐν γῆ. Οὐ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντροφησὶ φιλόανθρωπε Κύριε.

ἘΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ΄.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρεῖς

τῷ Πέτρῳ φίλει; με, πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην. Ὅσιδῶν ὄν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην, Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω ἐφητε μένειν τοῦτον ἕως καὶ πάλιν ἐρχομαι, τί πρὸς σέ, φίλε, Πέτρε; Θεοτοκίον.

Ἐφοβερόν μυστήριον, ὡ παρὰδοξον θαῦμα. Διὰ θανάτου θανάτος, παντελῶς ἠρανίσθη. Τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προκυνήσει σου, τὴν ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἀγάπην, ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἧς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γενένης.

ἘΩΘΙΝΟΝ ΙΑ΄.

ἤχος πλ. δ΄.

Φανερώσ' ἑαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτήρ, μετὰ τὴν ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτησιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν. Διὸ καὶ ἐλεγες: Εἰ φίλει; με Πέτρε, ποιμαίνει τὰ ἀρνία μου. Ποιμαίνει τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόσοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποιμνὴν σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμπαμένων αὐτῆν.

ΘΕΟΤΟ-

**ΘΕΟΤΟΚΙΑ
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ**

βαλλόμενα ἐν ὄλω τῷ ἑαυτῷ, ἐν τῷ ἔσπερινῷ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος ἐν τῷ ὄρθρῳ, καὶ πάλιν ἐπὶ τέλει τοῦ ὄρθρου.

τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ β' εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. ἤχος Α'.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἢ κτίσις ἀγαλλεται· συνελαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράτως, ἐν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδυννται· αὐτὸν ἰκέτευς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἀγρᾶντε Θεοτόκε, ἢ ἐν οὐρανῷ εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε Νύμφη ἀνούμφευτε.

τῇ β'. ἐσπέρας, καὶ τῇ γ'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἐννοίαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπᾶτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

τῇ γ'. ἐσπέρας, καὶ τῇ δ', εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Θὶ τὴν σὴν πρῶστασίαν κεντη-

μένοι ἀγρᾶντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκασίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ σαυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἀγρᾶντε Θεοτόκε, ἢ ἐν οὐρανῷ εὐλογημένη κτλ.

τῇ δ' ἐσπέρας, καὶ τῇ ε' εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ κτλ.

τῇ ε' ἐσπέρας, καὶ τῇ παρασκί εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θὶ τὴν σὴν πρῶστασίαν κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἀγρᾶντε Θεοτόκε κτλ.

τῇ παρασκ. ἐσπέρας, καὶ τῷ σαββάτ. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοὶ Παρθένε τὸ χαῖρε, σὸν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς εἶπεν ὁ Δίκαιος Δαβὶδ, εδειγθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βεστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ. Δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σου. Δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς ἐκ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ κτλ.

τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ β'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. ἤχος Β'.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγῇ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰετὴν τὴν δυναστείαν

στειν σου· εἰς σέ γάρ ἐλπίζοντες,
τό. χαῖρε βοῶμεν σοι, ὡς ποτέ ὁ
Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρ-
χιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου
φωτός. Ἀγγελικῶς σε ὕμνοις τι-
μώντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῆ β'. ἐσπέρας, καὶ τῆ γ'. εἰς
τό, Θεὸς Κύριος.

Θεῖας γεγωναμέν κοινῶνοι φύ-
σεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπαρθε-
νέ. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον
τέτοκας. Διὸ κατὰ χρέος σε πάν-
τες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βῶ-
ῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτός νεφέ-
λη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλπιοις
τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῆ γ'. ἐσπέρας, καὶ τῆ δ'. εἰς
τό, Θεὸς Κύριος.

Υπερδοξαζομένη ὑπάρχεις
Θεοτόκε ὕμνουμένη σέ· διὰ γὰρ τοῦ
σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατέβληθη
ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε·
νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἠξιώθημεν τὸν Παράδεισον εἰλάβο-
μεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπολαύσιν. Διὸ
εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν ὡς
κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βῶῶ-
ντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς ἀσπό-
ρως Θεὸς βλαστήσας, ἀντίλεον ἐν
ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῆ δ'. ἐσπέρας, καὶ τῆ ε' εἰς τὸ
Θεὸς Κύριος.

Θεῖας γεγωναμεν κοινῶνοι κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε κτλ.

Τῆ ε' ἐσπέρας, καὶ τῆ παρασκευῆ
εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Υπερδοξαζομένη ὑπάρχεις κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βῶῶντες.

Τῆ παρασκευῆ ἐσπέρας, καὶ τῆ
σαββάτῳ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Πάντα ὑπὲρ ἐννοϊῶν, πάντα ὑ-
περἐνοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστή-
ρια. Τῆ ἀγνεία ἐσφραγισμένη, καὶ
παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐ-
γνώστης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα
ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός.

Εἰ δὲ τύχη, Ἀλληλούια, ἐν οἰωδήποτε
ἤχῳ, λέγονται ταῦτα. ἤχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ
Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ
Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τε-
λέσαντες, καὶ τὴν πίσιν τηρήσαν-
τες· παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀ-
γαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμε-
θα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθός,
τῶν ψυχῶν τῶν δούλων σου, καὶ
ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον συγχώρησον·
οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ
ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι
δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου
φωτός κτλ.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας, καὶ τῆ β'. εἰς τὸ,
Θεὸς Κύριος. ἤχος Γ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας
σου,

σου, και τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγγελίας σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγαίς, ἐβόα σοι Θεοτόκε: Ποιὸν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ και ἐξίσταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προτρέχει. Καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆ β'. ἐσπέρας, καὶ τῆ γ'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τους δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Εκαστος ὅπου σώζεται, κτλ.

Τῆ γ'. ἐσπέρας, καὶ τῆ δ', εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ κῆρυξοί σε ἀπαύσως μεγαλύνοντες.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Καταφυγή καὶ δύναμις κτλ.

Τῆ δ'. ἐσπέρας, καὶ τῆ ε'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι εἰδίδαξαν, μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν Θεοτόκον σε κορίως ὑπάρχουσαν. Διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τάκον σου τὸν ἄφραστον.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Εκαστος ὅπου σώζεται, κτλ.

Τῆ ε'. ἐσπέρας, καὶ τῆ παρασκευῆ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ράβδον δυνάμεως, κεκτημένοι.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Καταφυγή καὶ δύναμις κτλ.

Τῆ παρασκευῆ ἐσπέρας, καὶ τῆ Σαββάτου εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνομινοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διασταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Προφήται προεκήρυξαν, κτλ.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας, καὶ τῆ β'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφεῖση ἐν τῷ ναφ εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμτρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γαβριήλ προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ, Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· Χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆ β'. ἐσπέρας, καὶ τῆ γ'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς κῦν πρεσβράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνι-

χρησθεῖσθε· σπεύσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἧ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν, ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῆ γ. ἐσπέραις, καὶ τῆ δ'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου· τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἔκουσίως τὸν Ἰῶν καὶ Θεὸν σου, ὄνπερ, εὐλογημένη, δυσωπούσα μὴ παύση, κρηχάρησεν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ἔρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτήμηθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψε.

Τῆ δ'. ἐσπέραις, καὶ τῆ ε'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Οτι πάντων ὑπάρχεις κτλ.

Τῆ ε'. ἐσπέραις, καὶ τῆ παρασκ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Παρθένε πανάμωμε, κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε κτλ.

Τῆ παρασκυθ. καὶ τῆ Ἰαββάθφ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον, Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, κτλ.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέραις, καὶ τῆ β'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. ἤχος πλ. Α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε, βοῶμεν σοι· Χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, Χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία. Χαῖρε σεμνὴ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆ β'. ἐσπέραις καὶ τῆ γ'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπη καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνῆ καταπράνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοδᾶν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τελεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἴσασαι λαόν σου

σου συνήθως. κραυγάζοντά σοι
ἐκτενώσ, ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ
ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βρωμέν σοι
Χαῖρε ἀειπάρθενη.

Τῆ γ'. ἐσπέρας, καὶ τῆ δ' εἰς τὸ,
Θεὸς Κύριος.

Τῷ σαυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεο-
χαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη
πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν Δαιμό-
νων ἡ ἰσχύς καταπεπάζεται. Διὰ
τοῦτο οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος σε ἀει-
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεο-
τόκον κυρίως ὁμολογοῦντές σε με-
γαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας τῷ
κόσμῳ κτλ.

Ἡ δ'. ἐσπέρας καὶ τῆ ε' εἰς τὸ
Θεὸς Κύριος.

Τὸ ξένον τῆς παρθένου Μυ-
σθίριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σω-
τήριον ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης
ἀνευ σποράς, καὶ σαρκὶ ἀνεδεί-
χθης δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρὰ,
Κύριε δόξῃ σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ
τείχος τῶν χριστιανῶν κτλ.

Τῆ ε'. ἐσπέρας καὶ τῆ παρασκευῆ
εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῷ σαυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεο-
χαρίτωτε κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας τῷ
κόσμῳ κτλ.

Τῆ παρασκευῆ ἐσπέρας καὶ τῷ
Σαββάτῳ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευ-
τος. Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχεί-
μαστε λημὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ

τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Παιδίον σου
καὶ Θεόν, προσεύχουσα μὴ ἁλλεί-
πης. ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ
προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ
κόσμῳ κτλ.

Γ' Κυριακῆ ἐσπέρας, καὶ τῆ β' εἰς τὸ,
Θεὸς Κύριος ἦχος πλ. Β.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γα-
βριὴλ προσηγορία πρὸς τὴν Παρ-
θένον γέγονεν. Ἦκουσε γὰρ τὰ
Χαῖρε, καὶ οὐ κατέφυγε τὸν ἀν-
σπασμὸν, οὐκ ἐδίεσεν ὡς ἡ Σάρρα
ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν:
Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γινώσκω μοι
κατὰ τὸ ῥημὰ σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπε-
δέξω, καὶ Κερουβικός θρόνος ἀνε-
δείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐν-
δάσασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ β'. ἐσπέρας καὶ τῆ γ' εἰς τὸ,
Θεὸς Κύριος

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεο-
τόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην
κραταίαν προστασίαν αἰτοῦμεν,
σπλαγγισθητι εἰς ἀπροσάλευτον
λαόν, ἐυσώπησον τὸν ἐλεήμονα
Θεόν, ῥύσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογη-
μένῃ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοί, κα-
τησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται,
ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰ-
τεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ
δῶρον.

δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῆ γ'. ἑσπέρας· καὶ τῆ δ'. εἰς τὸ,
Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένα ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σαυρῶ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρχωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἰτήσαι δωρησασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῆ δ'. ἑσπέρας καὶ τῆ ε'. εἰς τὴν,
Θεὸς Κύριος.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητήρ, ἡ τῶν ἀπάντων Ποιητὴν ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμῶν λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένα Θεομητορ σὺ ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὴν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην· εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ ε'. ἑσπέρας καὶ τῆ παρασκευῆ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένα ἰκέτευε. κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κτλ.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, καὶ τῆ Σαββάτου εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῆ· λάμπας ἐν τῷ σαυρῶ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· συγχαρητέμοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμὴ· ὃ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κτλ.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας καὶ τῆ β'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἦχος βαρῦς.

Θεοτόκε παρθένα ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν πατρὶ ἀνω δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρησασθαι τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Υπερέβης πρὸς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι Ναὸς ἐδείχθης Θεῖ· κρὸς, εὐλογημένη Θεοτόκε· ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῆ Τρίτης εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ χαῖρε σοι προσάγομεν Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρᾳ ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σε, ἐλεήμων Κύριε δόξα σοι.

Τῆ γ'. ἑσπέρας, καὶ τῆ δ'. εἰς τὸ,
Θεὸς Κύριος.

Τὸν σαυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύτως ἰκέτευε Θεοτόκε παρθένα, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου

Αύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνελουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῆ δ'. ἐσπέρας, καὶ τῆ ε'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ἀχραντε, τῶν προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα διόσε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξαζόντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος. Διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξαζόντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῆ ε'. ἐσπέρας καὶ τῆ παρασκευῆ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν σαυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Αύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνελουσῶν κτλ.

Τῆ παρασκευῆ ἐσπέρας καὶ τῷ σαββάτῳ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένεις Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Χαῖρε ἢ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου

Χαῖρε παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῆ κυριακῆ ἐσπέρας, καὶ τῆ β'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἄχος πλάγιος Δ'.

Χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη. Χαῖρε ἢ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον χαῖρε ἢ ἀξιωθείσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Χαῖρε ἢ πόλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψίστος μόνος ζωόδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ β'. ἐσπέρας, καὶ τῆ γ'. εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς Πίστεως, καὶ σεβάσιμον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοὶ Χαῖρε ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν Γαστρὶ σου χωρήσασα. Χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, ὀλιβομένων ἀντιλήψις. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Παρθένε ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινούσα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῆ γ'. ἐσπέρας, καὶ τῆ δ', εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦσα ἔλαβε δα-

κρύρυσαι· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Θ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ Νόμου τὸ πλήρωμα διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξαζόντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῆ δ' ἐσπέρας καὶ τῆ ε' εἰς τὸ,

Θεὸς Κύριος.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προσρέχοντάς σοι πιστῶς λύτρωσαι τῶν κινδύνων ἵνα δοξαζώμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Παρθένε Ἄχραντε, κτλ.

Τῆ ε' ἐσπέρας καὶ τῆ παρασκευῆ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν Ἄρνόν, καὶ Ποιμένα κτλ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου

Θ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε κτλ.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ο δι ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρί σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δεῖξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, προσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν λατὸν ἐπιγνώσαν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Παρθένε Ἄχραντε σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινούσα σπλάγχνα μητρικὰ τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΑΠΟΑΥΤΙΚΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Τροπάριον ἤχος δ'.

Τῶν Οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχισράτῃγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήτεσι τειχίστητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ ἡμῶν ἐσθῆς, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς, καὶ βοῶντας ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσατε ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχοι τῶν ἁνθ Δυνάμεων.

Θεοτοκίον ἤχος ὁ αὐτὸς

Τῆ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ Ναῶ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, ὁ Ἀρχισράτῃγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ, χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη, Χαῖρε δεδοξασμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ἤχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ

Κυ-

Κυρίου Πρόδρομο· ἀνεδείχθης γάρ ὄντως, καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον ὄθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ. Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν ἀλροῦντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοί.
(ὄρα σελ. 92).

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ,
Τροπάριον. ἤχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροτοκίον, ἤχος ὁ αὐτός

Οἱ τὴν σὴν προσασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρουμένοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σὲ πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΤΗ ΤΕΓΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ,
ἤχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐτερον, ἤχος δ΄.

Κανόνα πίσεως, καὶ εἰκόνα περσότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τῇ ποιμνῇ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,

τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ἤχος ὁ αὐτός.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνῃ Ἄγνῃ, μόνῃ εὐλογημένῃ. Διὰ ἀπαύσως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ΤΗ Ε΄, ΕΣΠΕΡΑΣ

Τροπάριον, ἤχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου κτλ.

Σταυροτοκίον, ἤχος ὁ αὐτός.

Οἱ τὴν σὴν προσασίαν κτλ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ἤχος β΄.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελῆσαντες, καὶ τὴν Πίσιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός, τῶν ψυχῶν τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφρέσου φωτός, Ἄγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Μετὰ τὴν α'. αἴτησιν, λέγει ὁ α'.
Χορός.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α'. ἤχος πλ'. α'.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου
Υἱσε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
καθ' ἐκάστην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'. ἤχος, πλ' α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέ-
πειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύ-
ριος δύναμιν καὶ περιεξέωσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶ-
σον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐσερέωσε τὴν οἰκου-
μένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶ-
σον ἡμᾶς Κύριε.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶ-
σον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶ-
σον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν. ἤχος, πλ. β'.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ
καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁ-
γίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σαυρωθεὶς τε Χριστὸς ὁ Θεός, θά-
νάτῳ θάνατον πατήσας. εἰς ὧν
τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'. ἤχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυ-
ρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σω-
τῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁ-
γίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
ἀλληλοῦῖα.

Προσθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλ-
μοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς
μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέ-
γας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν ἁ-
γίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἄλληλοῦῖα.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀ-
ρέων αὐτοῦ εἰσὶν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν
ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐ-
τήν.

τήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐ-
τοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁ-
γίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
ἄλληλούια.

Μετὰ δὲ τὴν εἰσοδὸν τοῦ
Εὐαγγελίου.

Ἄεϋτε προσκυνήσωμεν καὶ προ-
σπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱέ Θεοῦ ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός
ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούια.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας
ἢ τῆς ἑορτῆς, τὸ τροπάριον τοῦ ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ Ἁγίου, καὶ τὸ Κον-
τάκιον. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. ὁ Ἀ-
πόστολος, καὶ τὸ Χερουδικόν.

Οἱ τὰ Χερουδίμ μυσικῶς εἰ-
κονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριά-
δι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσά-
δοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀπο-
θώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν Βασι-
λέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς
ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορού-
μενον τάξειςιν. Ἄλληλούια, γ'.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕ ΤΕΤΡΑ.

ἦχος α'.

Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ

Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἄλληλ. γ'.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ.

ἦχος. πλ. δ'.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι
δίκαιος, Ἄλληλούια γ'.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ,

ἦχος. πλ. β'.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσο-
μαι. Ἄλληλούια, γ'.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ,

ἦχος. β'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
Ἄλληλούια. γ'.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ
τῆς γῆς Χριστὸς ὁ Θεός. Ἄλληλ. γ'.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ.

ἦχος α'.

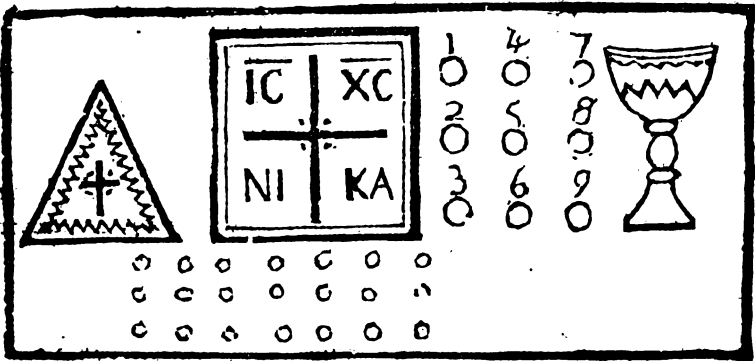
Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου Κύριε, καὶ τὰ μνη-
μόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν, καὶ
γενεάν. Ἄλληλούια γ'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

ἦχος. πλ. β'.

Ἀνίστε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν. Ἄλληλούια. γ'.

Ἡ ἹΕΡΑ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗ.

Τ Α Ε Ι Σ

Τ Η Σ

ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ.

Ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος, ἀφοῦ ἀρ' ἐσπέρας καὶ τὸ πρῶτ ἀναγνώσι-
σι τὴν Μετάληψίν των, ἔρχονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀφοῦ οἱ δύο ἐνδυ-
θῶν τὸ Στοιχάριον, τὸ ἐπιτραχήλιον, τὰ ἐπιμάνικα, τὸ περιζώνιον καὶ τὸ
φελώνιον, νίπτουν τὰς χεῖρας των καλῶς, ἐπειτα ἔρχονται εἰς τὴν προσκο-
μιδὴν, καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάζουν τὸ δισκοπότηρον, καὶ βλέπουν νὰ μὴ ᾖναι τρύ-
πιον ἢ λαιρωμένον βλέπουν τὰ καλύμματα νὰ μὴ ᾖναι καμμένα. Ἡ λαι-
ρωμένα, ἢ κοινορακτισμένα, ἢ τρύπια, ἀλλὰ νὰ ᾖναι πάντα καθαρὰ, καὶ,
εἰ δυνατόν, καινούρια, ἢ τοῦλάχιστον πλυμένα εἰς τὸν νιπτήρα, κα-
θῶς ποιοῦσι πολλοὶ εὐλαβεῖς ἱερεῖς, καὶ τότε ἐτοιμάζουσι πρόσφατον
προσφορὰν, ἐνζυμον, καθαρὰν ἀπὸ σίτου καλόν, καὶ βλέπουν νὰ μὴ ᾖναι μου-
χλιασμένη, ἢ ποντικοφαγωμένη, ἢ λαδομένη. Καὶ διὰ τὸ ζέον νὰ ἔχη
ἀγγεῖον καινούριον, καὶ οὐχὶ καπνισμένον καὶ λαιρωμένον, καὶ ὁ οἶνος νὰ
ᾖναι καλὸς καὶ γλυκὺς, καὶ οὐχὶ ὀξυνὸς καὶ χαλασμένος, ὁμοίως καὶ τὸ ὕδωρ
καθαρόν εἰς ἀγγεῖα καθαρὰ. Τότε λαμβίνει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ χειρα
τὴν καθαρὰν προσφορὰν, καὶ μετὰ τὴν δεξιὰν τοῦ τὴν ἁγίαν λόγχην,

Καὶ λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν,

Σταυρώνων αὐτὴν τρίς, λέγει:
Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
ἐκ τρίτου.

Ἐμπή-

Ἐπιπέγων τὴν λόγχην εἰς τὰ δεξιά τῆς σφραγίδος, λέγει:

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη.

Εἰς δὲ τὰ ἀριστερά, λέγει:

Καὶ ὡς Ἄμνος ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφρωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῇ ἄνω, λέγει:

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.

Ἐν δὲ τῇ κάτω, λέγει:

Τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Καὶ οὕτω τίθησι τὸν ἄρτον εἰς τὸν δίσκον, λέγων:

Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Εἶτα γυρίσας αὐτὴν θύει σαυροειδῶς, καὶ οὗτοῦ τιθεμένου, ἐμπήγει τὴν λόγχην ὁ ἱερεὺς εἰς τὰ δεξιά, λέγων:

Εἰς τῶν στρατιωτῶν Λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐνυξέει καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν Αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακῶς μεμπτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Καὶ οὕτως ἐχθεὶ εἰς τὸ Ἅγιον Πότημον, οἶον καὶ ὕδωρ, λέγων:

Εὐλογημένη ἡ ἀγία ἔνωσις κτλ.

Τούτων γενομένων, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὴν προσφοράν, καὶ ἐκβάλλει τὴν πρώτην τριγωνικὴν μερίδα τῆς Θεοτόκου, λέγων:

Εἰς τιμὴν, καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς προσεδαιαις πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν Θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον.

Καὶ οὕτω τίθησι τὴν τριγωνικὴν

μερίδα εἰς τὰ δεξιά τοῦ ἁγίου Ἄρτου εἰς τὸ Α. πλησίον, λέγων:

Παρέστη ἡ Βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαγράσῳ, περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Μετὰ ταῦτα λαμβάνων ἄλλην σφραγίδαν ἐκβάλλει τὰ ἐννέα λεγόμενα τάγματα. Καὶ εἰς τὴν πρώτην μερίδα λέγει:

1. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Καὶ τίθησιν αὐτὴν εἰς τὰ ἀριστερά τοῦ Θείου Ἄρτου εἰς τὸ 1. Εἶτα λέγει:

2. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Προφητῶν, Μωσέως καὶ Ἀαρῶν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ, καὶ Ἰεσοῖ, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθησι δευτέραν μερίδα εἰς τὰ 2, κάτωθεν τῆς πρώτης· καὶ αὕτως λέγει:

3. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφώνων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν 12 καὶ 70 καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ τίθησι τρίτην μερίδα εἰς τὰ 3, κάτωθεν τῆς δευτέρας· λέγων:

4. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ οὕτω τίθησι τὴν τέταρτην μερίδα 4, πλησίον τῆς πρώτης, ποιῶν ἀρχὴν δευτέρας τάξεως. Μετὰ ταῦτα λέγει:

5. Τοῦ

5. Τοῦ Ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν Ἁγίων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου, Δημητρίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ τίθῃσι πέμπτην μερίδα εἰς τὰ 5 λέγων:

6. Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνούφριου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καὶ τίθῃσι ἕκτην μερίδα εἰς τὰ 6. Μετὰ ταῦτα δὲ λέγει:

7. Τῶν ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμολαίου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Καὶ τίθῃσι ἐβδόμην μερίδα εἰς τὰ 7. Εἶτα λέγει:

8. Τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἰκεσίαις ἐπίσκειται ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τίθῃσι ὄγδοην μερίδα ὑποκάτω κατὰ τάξιν. Ἐπι δὲ πρὸς τοῦτοισι λέγει:

9. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Καὶ οὕτω τίθῃσι ἐνάτην μερίδα εἰς τὸ τέλος. Εἶτα λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει:

Μνήσθητι, Δέσποτα, φιλόνηρωπε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ πάντων τῶν ἀδελ-

φῶν ἡμῶν, διὰ τῆς σῆς εὐπλοαρχίας, πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ λαβὼν μερίδα, τίθῃσι ὑποκάτω τοῦ ἁγίου ἄρτου· καὶ οὕτω καθέξῃς μνημονεῖε ζώντων τε καὶ τεθνεώτων, οὓς βούλεται. Τούτων γενομένων εὐλόγησα; τὸ θυμίσμα, λέγει:

Θυμιάμα σοι προσφέρομεν Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ ἐπουράνιον σου Θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος.

Καὶ λαβὼν τὸν Ἀστερίσκον, θυμιάξ καὶ τίθῃσι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἁγίου ἄρτου, λέγων:

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστὴρ, ἐς τὴ ἐπάνω οὐ ἦν τὸ Παἰδίον.

Καὶ θυμιάσας μὲν τὸ πρῶτον κάλυμμα, σκεπάξει τὸν ἁγίον ἄρτον, λέγων: Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύτατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Θυμιάσας δὲ καὶ τὸ δεύτερον κάλυμμα, σκεπάξει τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγων: Ἐκάλυψεν οὐρχνούς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Θυμιάσας δὲ καὶ τὸν ἄερα, σκεπάξει ἀμφοτέρω, λέγων:

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρωπος.

Εἶτα θυμιάσας τὴν πρόθεσιν, λέγει: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ

Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν·
 Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν
 Οὐράνιον ἄρτον. κτλ.

καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν, λέγων οὕτω·
 Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακή·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. εἰδ' οὐ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡ-
 μῶν, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου
 αὐτοῦ Μητρὸς, τοῦ ἐν ἁγίοις Πα-
 τρός ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκό-
 που Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυ-
 σοστόμου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
 ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγα-
 θὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς λέγει·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πα-
 τρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (α).

(α) Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἱε-
 ρέα, ἢ ἀρχιερέα, ὅστις εἶναι φονεὺς,
 ἢ πόρνος, ἢ μοιχός, ἢ κλέπτης, ἢ μέ-
 θυτος, ἢ πλῆκτης, ἢ ὀργύσιος, καὶ τολ-
 μᾷ νὰ λειτουργήσῃ, διότι, ὁ ἄγγελος
 Κυρίου ἐτελεῖ τότε τὴν θείαν λει-

τουργίαν ἐκείνην, καὶ ὁ ἄνθις ἱερεὺς
 δένεται ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ εἰ-
 μίαν γωνίαν, ὡς ἀνάξιος στρατιώτης.
 τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως, καθὼς τὸ
 λέγει ὁ ἅγιος Βασίλειος καὶ ὁ ἅγιος
 Γρηγόριος εἰς τὰ συγγράμματά των.

Ληπὸν ὅποιος ἱερεὺς, ἢ Ἀρχιερεὺς·
 ἢ ἱεροδιάκονος ἔχει πάθος τι κατὰ τι-
 νὸς ἀδελφοῦ χριστιανοῦ, ἢ μίσος, δὲν
 ἔμπορεῖ νὰ λειτουργῇ· μῆτε ἐκεῖνος
 ὅστις δὲν ἔχει καλὴν συνείδησιν καὶ
 ἀμφιβέλλει εἰς τὰ θεία, καὶ εἰς τὴν
 παντοδυναμίαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ, δὲν
 δύναται νὰ λειτουργήσῃ· μῆτε ἐκεῖνος
 ὅστις ἔδικησε τινὰ ἀδελφόν του, ἢ
 κατακρατεῖ τὸ ξένον δίκαιον, ἢ ψευδο-
 μαρτυρεῖ καὶ κάμνει ὄρκους ψευδεῖς δια-
 κερδίσει τι, ἢ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν θυ-
 μόν του καὶ τὴν κακίαν του· μῆτε ἐ-
 κείνος ὅστις κάμνει πρῶτον
 συμφωνίαν διὰ νὰ λειτουργήσῃ μὲ
 πληρωμὴν μεγάλην, νὰ πωλῇ τὴν δω-
 ρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος μὲ γρήμα-
 τα εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, τὴν ὁποίαν αὐ-
 τὸς ἔλαβε δωρεὰν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· μῆτε
 ἐκεῖνος ὁ ἱερεὺς ὁ πολλὰ γηραλαῖος,
 καὶ δὲν βλέπει, ἢ τρέμουν αἱ χεῖρες
 καὶ οἱ πόδες του.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Η Θ Ε Ι Α

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΣΩΣ.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον, τὴν Τροφὴν τοῦ παντός Κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποσειλάς Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Ἐυεργέτην, εὐλογοῦντα, καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς. αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον. Μνημόνευσον ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσενηκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱεουργίᾳ τῶν Θεῶν σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοκρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος ἐξέρχεται τοῦ βήματος, καὶ προσκυνήσας τρίς, λέγει:
Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν:

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν. Ἐἶτα, ἀποκρινόμενου τοῦ Χοροῦ: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος:

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐπεὶ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσεθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλείων ἡμῶν, παντός τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμησαί, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς Ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης, πάσης πόλεως, χιώρας, καὶ τῶν πιστῶν οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ρυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶτον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σὴ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ ΠΡΩΤΗ

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος. Αὐτὸς, Δέσποτα, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχίαν, ἐπέβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον. Ἀγιάσον τοὺς

τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερβυλογημένης, ἐνδόξου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΕΥΧΗ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ ΤΡΙΤΗ.

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μουσικῶς.

Ὅτι τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχᾶς. ὁ καὶ δυοῖ, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις περὶ ἡμῶν ἐπαγγελάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρίζομενος.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μουσικῶς.

Ἄεσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν Οὐρανοῖς Τάγματα, καὶ στρατίας Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν Εἰσοδὸν Ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ.

Ὁ Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ.

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μουσικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβιμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος. Ὁ ἐκ τοῦ

τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρα-
γαγῶν τὰ σύμπαντα. Ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν, καὶ
ὁμοίωτιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματος
κατακοσμήσας. Ὁ διδούς αἰτοῦντι
σοφίαν, καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρο-
ρῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος
ἐπὶ σωτηρία μετένοιαν. Ὁ κατα-
ξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ
ἀναξίους δούλους σου, ἐν τῇ ὥρᾳ
ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δό-
ξης τοῦ Ἁγίου σου Θεοσιςτηρίου,
καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνη-
σιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν. Αὐ-
τὸς, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ
εἰκόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
τὸν Τριτάγιον Ὑμνον, καὶ ἐπίσκε-
ψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμελε-
μα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον ἁγία-
σον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώ-
ματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι
λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς
Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, τῶν ἀπὸ αἰῶνος σοι εὐα-
ρετησάντων. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

**ΕΥΧΗ
ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.**

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ελαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σὴς
θεογνωσίας ἀκέραιον φῶς, καὶ

τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διανοίξον
ὀφθαλμοὺς, εἰς τὴν τῶν εὐαγγε-
λικῶν σου κηρυγμάτων κατανόη-
σιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μα-
καρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς
σαρχικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαν-
τες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλ-
θωμεν, πάντα πρὸς εὐαρέσθησίν σου
φρονούντες, καὶ πράττοντες. Σὺ
γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ
Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πα-
τρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγα-
θῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπο-
κρινομένου τοῦ Χοροῦ· Κύριε ἐλέη-
σον. Τρίς,

Ὁ Διάκονος.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡ-
μῶν εἵπωμεν.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, ἰδεόμενά σου, ἐπά-
κουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, δεόμενά σου, ἐπά-
κουσον, καὶ ἐλέησον.

**ΕΥΧΗ
ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ.**

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ
ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν
δούλων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ
τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεός σου, καὶ τοὺς
οἰκτιρ-

εὐκταίρους σου κατάπεμψον ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου,
τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σου
πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν
καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιε-
πισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελ-
φῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονά-
χων, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡ-
μῶν Ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακα-
ρίων, καὶ αἰοδήμων κτητόρων τῆς
Ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ
παντῶν τῶν προαναπαυσαμένων
Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἅπαντα-
χοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, συγχω-
ρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελ-
φῶν τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρπο-
φορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ, καὶ Πανσέπτῳ Ναῷ τού-
τῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ
ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα,
καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
ἁγίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, ὡς

καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἐύξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ
Κυρίῳ.

Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχου-
μένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ ἡύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ,
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς
ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τῷ Εὐαγ-
γέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ,
Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκ-
κλησίᾳ.

Σώσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ
διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς τῆς
χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς
ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΕΥΧΗ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ.

Ἐν τῷ ἀπλωθῆναι τὸ εἰρητόν.

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψη-
λοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐ-
φορῶν, ὁ τὴν σπηρίαν τῷ γένει
τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν
μονογενῆ σου Υἱόν, καὶ Θεόν, τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐ-
πίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς
Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλι-
κότας σοὶ τὸν ἑαυτὸν αὐχένα,
καὶ καταξίωσον αὐτοὺς, ἐν καιρῷ
εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς πάλιν-
γενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρ-
τιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀσ-
θαρείας. Ἐνώσον αὐτοὺς τῇ Ἁ-
γίᾳ

για σου Καθολικῆ, καὶ Ἀποστολικῆ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταριθμησον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως

Γνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ εἰλητόν, καὶ κατὰ τὸ σύνθηρες ἐξαπλώνει.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· Μήτις τῶν Κατηχουμένων ὅσοι Πιστοί.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ ΠΙΣΤΩΝ ΠΡΩΤΗ.

Μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητόν Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς πρᾶσθῆναι καὶ νῦν τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοὶ δεήσεις, καὶ ἰκεσίας καὶ Θυσίας ἀναμάρτους, ὑπὲρ παντός

τοῦ λαοῦ σου. Καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σοὶ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ. ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἰλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς, σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ ΠΙΣΤΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ἰάλιν, καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτωμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα. ἀγαλλε, καὶ φιλόνηρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντός μολύσμου σαρκός, καὶ πνεύματος, καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ Ἁγίου Θυσια-

στ

σηρίου. Χάριται δὲ ὁ Θεὸς καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς. Δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοὶ ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δικρύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σὴ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πίντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΑΔΟΜΕΝΟΥ.

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Οὐδεὶς ἀξίος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοὶ, Βασιλεῦ, τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοὶ μέγα καὶ φοβερόν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν ἄλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀγαλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος,

καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάχτου Θυσίας τὴν Ἱεουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων ὁ ἐπὶ Θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος Ἅγιος καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπὶ ἐμέ τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ ἀχρεῖον δούλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς. Καὶ ἐκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παρασῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἀχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, Ἄλλ' ἀξίωσον προσεγεχθῆναι σοὶ ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν Χερουβικὸν Ὑμνον,
λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων
Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εισιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ βυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου
καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΑΗΣ.

Μετὰ τὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ
τῶν Θεῶν δώρων ἀπόθεσιν.

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκρά-
τωρ, ὁ μόνος Ἅγιος, ὁ δεχόμε-
νος Θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐ-
πικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,
πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτω-
λῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε
τῷ Ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ. Καὶ
ἐκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι
Δωρὰ τε καὶ Θυσίας πνευματικὰς
ὕπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων.
καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν
ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐ-
πρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν καὶ
ἐπισκηνώσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χά-
ριτός σου τῷ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐπὶ τὰ προκείμενα Δώρα ταῦτα,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῆ
χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁ-
γίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδη-
γόν, Φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυ-
ρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁ-
μαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων
ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώ-
μεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσ-
μῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζω-
ῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετάνοιᾳ
ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰ-
τησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς
ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰ-
ρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερ-
ευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἁειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίῳ
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλ-
λήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡ-
μῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Διὰ τῶν δικτιρμῶν τοῦ μονογε-
ντοῦ σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλόγητός

εἶ

εἰ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος. Ἀγαπησωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. Ὁ Διάκονος. Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν. Ὁ Λαός. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν κτλ.

Ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν τὴν Ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἱερεὺς μουσικῶς.

Αἴσιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαρισσεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς Δεσποτείας σου· σὺ γὰρ εἶ Θεός, ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν, σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπόστης πάντα ποσῶν, ἐ-

ως ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν ἐργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων, Εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἧς ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας· καίτοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Τὸν ἐπινίκιον Ὑμνον ἄδοντα, θρῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Ἱερεὺς μουσικῶς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, δοῶμεν, καὶ λέγομεν, Ἅγιος εἶ καὶ Πανάγιος, σὺ καὶ ὁ Μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπῆς ἡ δόξα σου· δεῖς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλυται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ὅς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ, ἧ παρεδίδετο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἀρ-

τον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀ-
 χράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσίν,
 εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἀ-
 γιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς Ἀγί-
 οῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, καὶ Ἀπο-
 στόλοις, εἰπών.

·Ο Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ
 τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμε-
 νον εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν.

·Θ Ἱερεὺς μυστικῶς.

·Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον, μετὰ τὸ
 δειπνήσαι, λέγων·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο
 ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς Καινῆς
 Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
 παλλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεισιν
 ἁμαρτιῶν.

·Ο Ἱερεὺς μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτη-
 ρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων
 τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων,
 τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τρι-
 ημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς Οὐ-
 ρανοὺς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν
 Καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐν-
 δόξου πάλιν παρουσίας.

·Ο Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέ-
 ρομεν, κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

·Ο Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ετι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν

ταύτην καὶ ἀνάιμακτον Λατρείαν,
 καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα,
 καὶ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ
 Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς,
 καὶ ἐπὶ τὰ προκειμένα Δῶρα ταῦτα.
 Εἶτα εὐχονται ὅτε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διά-
 κonos, λέγοντες,

·Ο Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρ-
 τωλῷ.

Καὶ ἀνιστάμενος ὁ Ἱερεὺς σφραγίζει
 τρίς τὰ Ἅγια Δῶρα, λέγων.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦ-
 τον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

·Ο Διάκonos· Ἀμήν. ·Ο Ἱερεὺς

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ, τί-
 μιον Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. ·Ο

Διάκonos· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς Μετα-
 βαλὼν τῷ Πνεύματι σου τῷ Ἅγιῳ.

·Ο Διάκonos· Ἀμήν. Τρίς.

·Ο Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ως γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάν-
 ουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφει-
 σιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς Βασι-
 λείας Οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρ-
 βῆσιαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα,
 ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφέρο-
 μέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λα-
 τρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀνα-
 παυσασμένων Προπατόρων, Πατέ-
 ρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀ-
 ποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελισ-
 τῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν,
 Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύ-
 ματος ἐν πίστει τετελειωμένου.

·Ο Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εξαρέτως τῆς Πασιγίας, ἀ-
 χράν-

χράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διάκονος μνημονεῦει τὰ Δίπτυχα τῶν Κεκοιμημένων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ. Ἰῶν ἁγίων ἐνδόξων. καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος,) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων ὧν ταῖς ἰκυσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου. Καὶ ἀνάπαυτον αὐτοῦς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Ἐτι παρακλυοῦμέν σε, μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθόδοξων τῶν ὀρθοτομοῦντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντός τοῦ Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῶ Διακονίας, καὶ παντός Ἱερατικῶ καὶ Μοναχικοῦ τάγματος.

Ἐτι προσφερομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην Λατρίαν ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης. Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντός τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν. Δός αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηκὸν τὸ Βασιλεῖον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤραμον, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ ἀσθεσίᾳ. καὶ σεμνότητι.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος,) ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶρον, ἐντμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διάκονος μνημονεῦει τὰ Δίπτυχα τῶν ζώντων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς Πατρίδος, ἐν ἣ παροικοῦμεν, καὶ πάσης Πολέως καὶ χώρας, καὶ τῶν πιστῶ σικούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὀδοιποροῦντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ δός ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοσπρεπὲς ὀνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῶν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ Μεγάλου

λου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος.

Πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν προσκόμισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸςδεξάμενος ἡμᾶς εἰς τὸ Ἄγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικατάπεμψῃ ἡμῖν τὴν Θεῖαν Χάριν, καὶ τὴν Δωρεάν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Σοὶ παρακατάτιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόνθρωπε· καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ φρικτῶν μυστηρίων, ταύτης τῆς Ἱερᾶς καὶ Πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἀγίου κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,

καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σὴ χάριτι

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φεβεροῦ Βήματος, τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν· Ὁ Λαός. Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Ἔϊτα, Εἰρήνην πᾶ-

κἀσι. Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Βασιλεῦ ἀοράτε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. Αὐτὸς, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπίδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλιότας σοι τὰς ἐκυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκί, καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοι τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἰκσαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τῷ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκληθέμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀορά-

τως συνῶν, καὶ καταξίωσον τὴν κραταιὰ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ Τιμίτου Αἵματος, καὶ δι ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. Ὁ Ἱερεὺς· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

ΕΥΧΗ

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαιοῦσας, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ Ἀη-στή Παράδεισου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγγνα τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην, καὶ τὴν Αἱμόρρουν· ἡμῖν γοῦν τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἐλαβεν· ἡ δὲ τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐχομίσατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τὸ Σῶμα πολλῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖην· ἀλλὰ δέξαι με ὡσπερ ἐκεῖνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀπτόρωσ Τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Τοῦ Χρυσοστόμου.

Πιστεύω Κύριε, και ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον ἁμαρτωλῶς σῶσαι, ὧν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ. Ἐπιπιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, και τοῦτο ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι ὅν σου, ἐλέησόν με, και συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια, και τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόλῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει και ἀγνοίᾳ· και ἀξιωσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἀφεσιν ἁμαρτιῶν και εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενός δὲ μεταλαβὼν, λέγε τοῦς παρόντας Στίχους τοῦ Μεταφρεσίου.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς Θεῖαν Κοινωνίαν.

Πλασουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις, τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Ἄλλ' οὐν κἀχρον ἐκ πάσης με κητέρος

Εἶτα λέγε.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ σήμερον Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ἀηστῆς ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εἶτα πάλιν τοὺς Στίχους τούτους:

Θεουργὸν Αἷμα φρίζον ἀνθρώπε θλέπιν.

Ἄθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα, και θεοὶ με και τρέφει· Θεοὶ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ζέωνας.

Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Εθελξας πόθῳ με Χριστέ, και ἠλοίωσας τῷ Θεῷ σου ἐρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον κυρὶ αὐλῷ τὰς ἁμαρτίας μου, και ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σιτητῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔάν γὰρ τολμήτῳ συνεσιθῆναι εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ γάμου, και δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων καθάρισον, Κύριε, τὸν ῥυπον τῆς ψυχῆς μου, και σῶσον με ὡς εὐκάνθρωπος.

Εἶτα τὴν Εὐχὴν.

Δέσποτα ἐπιάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κριμὰ μοι γένοιτο τὰ Ἁγία ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς καθαρσιν και ἁγιασμόν ψυχῆς τε και σώματος, και εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης Ζωῆς και Βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλησθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τιθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

ρίας μου. Καὶ πάλιν.
 Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικῶ.
 ὡς ἄνω.

Ἐπὶν δὲ τύχῃ τῆς καλῆς μετουσίαι·
 τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν Δωρημάτων.
 Ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα.
 Καὶ τὰ δε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε.
 Δόξα σοι ὁ Θεός, Δόξα σοι ὁ Θεός,
 Δόξα σοι ὁ Θεός.

Καὶ μεταλαμβάνουν.

Εἶτα τῆς Μεταλήψεως τελεω-
 θείσης, ἐπεύχεται

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

**Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φι-
 λάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ
 κατηξιώσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων
 σου, καὶ ἀθανάτων Μυστηρίων.
 Ὁρροτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, σῆ-
 ριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς
 πάντα, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν,
 ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα.
 εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου
 Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μα-
 ρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.**

Ὁ Διάκονος, Μετὰ φόβου Θεοῦ,
 Πίστεως, καὶ ἀγάπης, προσέλθετε.
 Ὁ Ἱερεὺς, Ὡσον ὁ Θεός τὸν
 λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
 ρονομίαν σου. Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς,
 Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν. Καὶ ἐκ-
 σῶνως, Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος,

**Ὁρθοὶ μεταλαμβάνοντες τῶν Θεί-
 ων, Ἁγίων, ἀγράντων, ἀθανάτων,
 ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν
 τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐ-
 χαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.**

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
 χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁ-
 γίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
 αἰτητάμενοι ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλή-
 λους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν,
 Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκσῶνως.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ὁ Ἱερεὺς. Ἐν Εἰρήνῃ προέλθω-
 μεν. Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

ΕΥΧΗ ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΟΣ.

Ἦν λέγει ὁ Ἱερεὺς ἐκσῶνως.

**Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε
 Κύριε, καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ
 πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου,
 καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
 σου. Τὸ πλήρωμά τῆς ἐκκλησίας
 σου φύλαξον. Ἁγιάσον τοὺς ἀγα-
 πῶντάς τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου
 σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασσον τῇ Θε-
 κῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλεί-
 πῃς**

της ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Κιόνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστεῖαν, καὶ προσκύνησιν ἀνυπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης δὲ τελεσεθείσης, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται διὰ τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, λέγει τὴν παροῦσαν εὐχὴν.

Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῷ εὐστειλαί
τὰ Ἅγια μυστικῶς.

Τὸ πλήρωμα τοῦ Νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν Πατρικὴν οικονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς.

Εἶτα. Δόξα σοὶ ὁ Θεός.

Ὁ Λαός· Δόξα καὶ νῦν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ βραχίου μέρους, συστήλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας, ὥστε μηδέντι τῶν ἀγενεῶν λαοκρατῶν ἐκπεσεῖν, ἢ κατὰ

λειφθῆναι, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐξελθὼν, δίδωσι τῷ λαῷ τὸ Ἀντιδῶρον. Εἶτα εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, ἀποδύεται τὴν ἱερατικὴν στολὴν, λέγων.

Νῦν Ἀπολύεις, Τὸ Γρισάγιον. Καὶ τὰ λοιπά. Εἶτα τὸ Ἀπολυτικίον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τοῦ
Χρυσοστόμου.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν Οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοὶς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον. ββ΄.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν. Καὶ προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, ἐξέρχεται.

Εἶτα τὴν Εὐχαριστήριον ταύτην
Εὐχὴν.

Εὐχαριστῶ σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἀμαρτωλὸν ἄλλα κοινωνόν με γενέσθαι τῶν Ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας εὐχαριστῶ σοὶ, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων Δωρεῶν κατηξίωσας.

Ἄλ-

Ἄλλα Δέσποτα φιλόνηρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανὼν τε καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιῶ σου Μυστήρια, ἐπὶ εὐεργεσίᾳ καὶ ἀγιασμῶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι τῶτα καί μοι εἰς ἴσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίσιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας οἰκείωσιν. Ἴνα ἐν τῷ ἀγιασμῷ σου διαυτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ· καὶ οὕτω τοῦ τῆ δε βίου ἀπάρας, ἐπὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίου καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἐνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνεκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σε ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, Βασι-

λεὺ τῶν αἰώνων, καὶ Δημιουργε τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπί πᾶσιν οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλείψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων. Δέσμαι οὖν σου ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε, φύλαξον με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησά μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἁχαίτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν Ἀγιασμάτων σου, εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ Ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν εἶναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς Δόξης. Πρεσβείαις τῆς Παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου. Ψαλμ. ριή. 118.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΗΤΟΙ

ΟΚΤΩΗΧΟΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.

Σ η μ ε ί ω σ ι ς. Ἡ Ὀκτώηχος ψάλλεται εἰς τὸς Κυριακὰς ὁλόκληρος, ἐσπέρας καὶ πρωτῶν, καθὼς εἶναι εἰς τὴν Παρακλητικὴν τῶν Κυριακῶν.

Τὰ δὲ ἐσπέρια Τροπάρια τῶν ἄλλων ἡμερῶν ψάλλονται τρεῖς τοῦ τυχόντος ἤχου, καὶ τρία τροπάρια τοῦ Μηναιου. Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας. Ὁμοίως ψάλλονται καὶ τέσσαρα τροπάρια εἰς τὰ ἀπόστιχα.

Τὸ πρῶτ' τῆ Δευτέρᾳ, τῆ Τρίτῃ καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας, μετὰ τὰ Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς, ψάλλονται τὰ ἕξ τροπάρια Καθίσματα καὶ τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τρία ἐσπέρια τροπάρια, ἢ τὰ ἀπόστιχα αὐτῶν· καὶ οὕτω ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας κατ' ἤχον.

Τῆ Δευτέρᾳ τὸ πρῶτ' ψάλλεται ὁ Κανὼν τῶν Ἀρχαγγέλων εἰς ἤχον δεῦτερον, ὁλόκληρος, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ Χερουζικόν.

Οἱ τὰ Χερουβιμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῆ ζωοποιῶ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες· πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. εἰς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφερούμενον τάξειςιν. Ἀλληλούϊα. Καὶ τὸ Κοινωνικόν.

Οὐ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

Τῆ Τρίτῃ τὸ πρῶτ' ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου εἰς ἤχον γ'. καὶ οἱ Μακαρισμοὶ αὐτοῦ. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Τῆ Τετάρτῃ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Σταυροῦ εἰς ἤχον δ'. οἱ Μακαρισμοί, καὶ τὸ Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλ.

Τῆ Πέμπτῃ τὸ πρῶτ' ψάλλεται ὁ Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς ἤχον πλ. α'. οἱ Μακαρισμοί, καὶ τὸ Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ ρθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς αἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Τῆ

Τῆ Πα ρ α κ ε υ ῆ τὸ πρῶτ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ εἰς ἤχον πλ. β'. οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ τὸ Κοινωνικόν.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Τῷ Σ α θ θ ἄ τ ω πρῶτ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῶν κεκοιμημένων εἰς ἤχον πλ. δ'. οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ τὸ Κοινωνικόν.

Μηκάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβον Κύριε, καὶ μνημόνευσον αὐτοὺς εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

Καὶ οὕτως ἀναγιγνώσκονται οἱ Κανόνες ὅλοι κατ' ἤχον εἰς ἕξ ἡμέρας. Οἱ Κανόνες οὗτοι κίνται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος πρώτου τόμου, καὶ ὄρα εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ὁ Πριεμιακός. Τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Παλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν σίχ. ἰ. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, ζ'. Καὶ τοῦ Μηναιῖου, γ'. Εἰδὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, τέσσαρα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ε'. τοῦ Μηναιῖου, Δόξα. τοῦ Μηναιῖου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ ἤχου.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ, ἤχος Α'.

ΤΑΣ ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄρεσιν ἀμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δεΐξας ἐν κόσμῳ τὴν ἀγάσασιν.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἔτερα, Ανατολίου Πατριάρχου.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ, σαλπίζατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφρασύνην. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἐπὶ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ δίδους, θα-

νατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδάμ ἀναστήσας ὡς φιλόανθρωπος·

Τὸν σαρκί ἐκουσίως σαυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῷ ζωοδότῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγγνίᾳ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ Κόσμῳ ὀωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς φιλόανθρωπος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναίδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος, προελθόντα ἀφράστως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ ὑμνήσωμεν λέ-

γον·

γοντες: Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν. τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ Ναός τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἐχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντισείξε, καὶ τὸ Βασιλεῖον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοῖνυν, θαρσεῖτω Λαός τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Ἐπιόδις. Φῶς Ἰλαρόν. Ἐσπέρη, Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Ἡ ἐκτενής, τὸ, Καταξίωσον. Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι ἀγαθός, ψάλλομεν τὸ ἰδίον. στιχῆρόν τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἀγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ νάρθηκι. Μετὰ δὲ τὰς εὐχάς, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· ψάλλοντες τοῦ στιχοῦ τὰ στιχῆρά ταῦτα.

Τῷ πάθει σου Χριστέ, παθῶν ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα στιχῆρά κατ' Ἀλφάβητον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφρανείσθωσαν· χεῖρας κροτεῖτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης. Χριστὰς

γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ, παγγενῆ ἀναστήσας ὡς φιλόανθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἀκοτάληπτε, ἐκὼν ἐσταυρωσάμεν διὰ φιλοανθρωπίαν· ὃν ὁ ἄδικος συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι ἠγαλλιάσαντο. Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην, ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη, ὦ τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἢ τῶν ἀπάντων ζωῆ; Ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, Κόσμον φωτίσαι, κρυπαζόντα καὶ λέγοντα: Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἰουναίχες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὄδυμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· καὶ μὴ ἐδροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθεῖσαι, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον: Ἀνέτη ὁ Κύριος παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἴδου πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαίου προβήρησις. Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, δι' ὃ καὶ φύσις ἐκαινοτόμησεν· ἀλλ' ὦ Θεομητὸρ, ἰκεσίας σῶν δούλων σῶ τεμένει προσφερομένας σοι μὴ παρίδης· ἀλλ' ὡς τὸν εὐσπλαγγχον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα

ρουσα, τοῖς ἱκέταις σπλαγγνίσθητι·
καὶ πρόσθευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶ-
μα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δω-
ρούμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν ἐβόων σοι ζωοδότα: Δόξα τῇ
ἀναστάσει σου Χριστέ. Δόξα τῇ βα-
σιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου,
μόνε φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθειγξαμένου σοι
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης·
ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη
ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδείχθης πλατυ-
τέρα τῶν οὐρανῶν, βασιτάσασα τὸν
κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοὶ. Δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
σοῦ. Δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς
διὰ τοῦ τόκου σου.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ

Ἐν τῷ μεσονυχτικῷ.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ.

(Ποίημα Μητροφάνους).

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον φύσιν.

ᾠδὴ Α΄.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν, τὰ
Σεραφίμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἁ-
ναρχον αἰδίου, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον ἦν καὶ πᾶσα γλῶσ-
σα, πικρῶς γεραίρει τοῖς ἁσμάσιν,

ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν
τριλαμπὴ σου δηλώτης Θεότητα,
πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ
τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας· νοῦν
αὐτῷ, καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς
ὡς φιλόνηρωπος.

Ἄνωθεν δεικνύς μοναδικόν,
Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσει,
κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ Ἰσοурγῷ
Υἱῷ σου, καὶ τῷ Πνεύματι· δεῦτε
καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας
συγγέωμεν. Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ,
εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευ-
ται. Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμ-
φυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον· τὸ
ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν
τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ Γ΄.

Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι παφῶς τῷ Ἀβραάμ,
ὡς ὠφθης τρισυπόστατος, μοναδι-
κός τε φύσει Θεότητος, Θεολογίας
τὸ ἀχραιφνέσαστον, τυπικῶς ἐνέφη-
νας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν
μονάρχην Θεόν, καὶ τρισήλιον.

Ἐξ οὗ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς,
ἄρρεύστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς
ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος,
καὶ Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπορευέται·
καὶ μιᾶς Θεότητος αἰγλήν τρισυ-
πόστατον, προσκυνούμεν πιστῶς
καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφῶς,
ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς
οὐσίαις δοξάζεται· ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς, ἀσίγητον ἐκβοῶσαις αἰ-
γέσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται καὶ
ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς. προήλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα. τοῦ Πατρὸς ἐδί-
δαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε, διὸ σε δοξάζομεν,

Κάθισμα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱὸν προσκυνήσω-
μεν πάντες· καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς
καὶ ἰσότιμον δόξῃ· Τριάδα τὴν ἁ-
κτιστον καὶ ὑπέρθεον δύναμιν ἦν
δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἱ τά-
ξεις ταύτην σήμερον, καὶ γηγε-
νεὶς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημή-
σωμεν.

Δόξα, καὶ γὺν. Θεοτοκίον.

Ὁδηγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετα-
νοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ πρὸς κα-
κῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον,
παρορροῦντας Κύριοι, Ἀπειρό-
γαμε, εὐλογημένη Μαρία, κατα-
φύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
Θεοῦ ἐνδοκίτημα.

Ὁδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι Θεαρχία Τρισήλιε
λάμψεσι, σὼν θεουργῶν μαρμα-
ρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλ-
μοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς
ὑπὲρ νοῦν Θεαρχικῆς σου λαμ-
πρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυ-
κειάς μεθέξωος.

Ἠρότερον οὐρανοῦς ἐστερέωσας
Κύριε, καὶ πᾶσιν δύναμιν αὐτῶν.
τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ,
καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμ-
φωεῖ· μετ' ἧν δεσπόζεις τοῦ κόσμου

παντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ
Θεότητος.

Ως ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν
καὶ ὁμοίωσιν, Θεαρχικῆ παντουργ-
γική. Τριάς ἀσύγχυτε Μονάς, συ-
νέτισον, φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν
τὸ θελήμα σου τὸ Ἅγιον, τὸ ἀ-
γαθὸν ἐν ἰσχύι καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἐνε-
πανάχραντε, Θεαρχικώτατον Υἱ-
ὸν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς· ἐκ σοῦ
καταγαγόντα, τοὺς γηγενεὶς, τῆς
τρισηλίου Θεότητος τῷ ἀνεσπεί-
ρω φωτὶ, καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὁδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων
ἀμέσως διάκασμαν, ἀπροσίτοις
τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμ-
πουσα, ταῖς σαῖς ἀήλαις φώτι-
σον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς
δοθοδόξως σε μάλποντας.

Ἡ τὴ φύσιν, ἐνική Θεαρχία τρι-
τήλιε, ἀνομνεῖ σε, ἦν οὐσίωσας δι-
ἀγαθότητι τῶν πταισμάτων λῶ-
τρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτου-
μένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν
ἠλίψεων.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν,
καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, με-
ριστὴν ἀμερίσον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀ-
οράτου, καὶ βρωμένης τε κτίσεως.
Θεοτοκίον.

Ῥῆσεις πᾶσαι Ἐρημητῶν, προ-
βέγραψαν Ἀχραντε, τὸν σὸν ἐσ-
κον τὸν ἀπόρρητον, καὶ ἀνεσπεί-
νευτον ὃν ἡμεῖς ἐργάκαμεν, μυ-
σαγωγὸν τῆς ἐγκαίας, καὶ τριση-
λίου Θεότητος.

Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.
Ισόβροπον τὴν δύναμιν ὡς ἐ-
 χουσα, Τριάς ἢ ὑπερούσιος, ἐν
 ταυτοτάτη βουλήσειως Μονάς, πέ-
 φυκᾶς ἀτλή καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ
 οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου πε-
 ριφρούρησον. Δίς

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ
 βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέσθησας,
 εἴς οὐκ ἄντων, ἀκατάληπτε Τριάς
 εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλευσας.
 Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκ πάσης, ρῦσαι με
 περιστάσειως. Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέ-
 γονας, τοῦ κτίσαντος καὶ τάξαν-
 τος τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγά-
 λους πανσθενῶς, ἀχραντε παρθέ-
 νε θεονύμφευτε· ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς
 τῶν παθῶν με ρῦσαι ζωφώσειως.

Καθίσματα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
 Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέ-
 ρισον φύσιν, προσώποις ἐν Τρισί
 τεμνομένην ἀτιμήτως, καὶ μένου-
 σαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεό-
 τῆτος, προσκυνήσωμεν, αἱ γηγε-
 ναις μετὰ φόβου, καὶ δοξάσωμεν,
 ὡς Πιστῆν καὶ δεσπότην, Θεὸν
 ὑπεράγαθον

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον ἀγνή, τὴν ἀθλίαν
 ψυχὴν μου, καὶ οἰκτεIRON αὐτήν.
 Ἐπὶ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
 ὀλισθησάντων, ἀπολείας, πανάμω-
 με, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ
 θανάτου, σὺ ἐξάρκασον, κατηγο-
 ρούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κο-
 λήσειως.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ἄγε Θεοῦ συμφυεῖς ἀπαύγασ-

μα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς
 ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ θεουργὸν
 ἐνοικήσιν, ποιήσον, ὡς εὐσπλαγ-
 χος, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ
 Πνεύματι· καὶ φοδερον, τοῖς δαι-
 μοσὶ με δεῖξον, καὶ πάθεισιν. Δίς.

Ἴνα τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας, Δέ-
 σποτα, δεῖξης τὸ πέλαγος ἡμῶν,
 τὸν Υἱὸν σου πρὸς τὴν ἡμῶν πέμ-
 φας ταπεινότητα, αὐθις ἀνεμόρ-
 φωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμ-
 πρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῷ θεῷ
 με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ο Χερουβὶμ θρόνω ἐπαχούμε-
 νος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἐν
 γαστρὶ σου παρθενικῇ ὥκησε πα-
 νάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος,
 ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.
 Ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβει-
 αῖς με περιφρούρησον.

Ὡδὴ ἠ. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάν-
 των, Τρισυπόσατε καὶ Παντοκρά-
 τος, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρ-
 ριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας τὸ
 βάθος, πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ
 τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ
 ἀγάπῃ καὶ πίσει τῇ σῇ φιλάνθρω-
 πε, ἵνασε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς
 αἰῶνας. Δίς.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς
 ὑμνοῦντας, τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς
 προσώποις, ἐνιαλὸν αὐθις δὲ τῇ
 οὐσίᾳ καὶ πρὸς τὰς σὰς, φωτοδό-
 τιδας ἀκτίνας ἐπιδύπειν αἰεὶ. Δι-
 ὶν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου,
 τὴν γλυκεῖαν, καὶ φωτουργὸν
 καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψώσε, πι-
 σῶς

εὖς εἰς τοὺς αἰῶνας Θεοτοκίον.

Υψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱὸς σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς ὧ και εὐχαρίστως ἀναμειλομεν, Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς και νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς και κακώσεως, Παναγία Τριάς ὁμοούσιε, και φρούρει τὴν σὴν ποιμνὴν, διὰ παντός ἀνεπιβούλευτον.

Δίς.

Ἰνα τὸν βυθὸν τὸν ἀπειρον τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας Τρισήλιε, και Μονάρχα Θεέ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τριπλῇ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἰς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος και παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, και πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τὰ λοιπὰ, και τὴν ἀπόλυσιν ὁρα εἰς σελ. 37. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἐξάψαλμον τὸ, Θεὸς Κύριος τὸ ἀπολυτικίον, ἔται Τροπάριον δίς, τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ τὸ Ψαλτήριον, και μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς σιχολογίας, Καθίσματα.

Ἐν τάφῳ σου Σωτὴρ, στραπῆται τηροῦντες, νεκροὶ σὴ ἀ-

στραπῆ. τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναίξι τῆς ἀνάστασιν, σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάνει ἐκ τάφου, και μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἔκουσίως οἰκτιρμων, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἐφριξάν, οἱ πύλωροί οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σὲ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς, και μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. σιχολ. καθίσματα.

Τοῦ λίθου στραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθριαι, και Ἀγγελικὴν ὄπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον. Ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζῶν· τὸ θαῦμα κατέπληκτεν αὐτάς. Διὰ τοῦτο ἀπελθούσαι, τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσχύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κρηταῖος και δυνατός· και φθαρόντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φάθῳ, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, και ἐν νεκροῖς ἀλογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος.

νέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἡ-
γεῖρας Ἀδαμ. ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐ-
βόων σοι Ζωοδότα: Δόξα τοῖς σοῖς
παθήμασι Χριστέ. Δόξα τῇ ἀνα-
στάσει σου. Δόξα τῇ συγκαταθά-
σει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπό-
του δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πε-
πτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπο-
γνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλί-
ψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτω-
λῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ
κρηταῖα προστασία, καὶ σώζεις
τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Ἀμμων (ὄρα σελ.
22), τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἴτησις
καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοια, τὸν
Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρη-
νος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν
ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ
Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ.

Ἀντίφωνον α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσακού-
σόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ
κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἀπαυστος ὁ
θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὐ-
σι τοῦ ματαιοῦ ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, τιμῇ καὶ δό-
ξᾳ, ὡπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ
Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἔσωμεν τῇ Τριά-
δι, μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν ὁσίων ὑψώσας
με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον
ὁ Θεός, ἵνα ὑμῶν σε,

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λό-
γε, φύλοξόν με φρούρησον. μὴ
πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτί-
σις καινουργεῖται, παλινοδρομοῦσα
εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι
Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἐπὶ ταῖς εἰρηκόσι μοι: Ὁδεύ-
σωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου,
εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαί-
ρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ, φόβος μέ-
γας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων,
κριθήσονται ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς καὶ γλώσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, τιμῇν προσ-
κύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πα-
τρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσ-
φέρειν. Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς
τῆ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον. Νῦν ἀναστήσομαι,
λέγει Κύριος, θύσομαι ἐν σωτη-
ρίῳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχος. Τὰ λόγια Κυρίου, λό-
για ἀγά. Πᾶσα πνοή. Καὶ ὑπὲρ
τοῦ καταξωθῆναι. Εὐαγγέλιον ἐω-
θινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ
Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχος. Ἐλέησον με ὁ Θεός
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐλά-
λει-

λειψὸν τὸ ἀνόμημά μου. Ἄνασας, ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ ἔξῃς. Ἐῖτα οἱ Κανόνες οὗτοι, καὶ τοῦ Μηναίου.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὠδὴ α΄. Εἰρμός.

- Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ. Θεο-
- πρεπῶς ἐν ἰσχυί δεδόξασαι αὔ-
- τη γὰρ ἀθίνατε, ὡς πανσθενῆς,
- ὑπεναντίους ἐθραυσε, τοῖς Ἰσρα.
- ἠλίταις, ἔδὸν βυθοῦ καινουρ
- γήσασα.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χόδς, θειουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλασας με χεῖρας διπετάσας ἐν τῷ σωτῆρι, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσειληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεῖα ψυχὴν μοι ἐνθεῖς, καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν. καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ, χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος, χαῖρε ἡ λοχμία, καὶ σάμνος χρυτῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην Χριστὸν τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Ἐτερος Σταυροαναστάσιμος, ὃς τις καταλιμπάνεται, εἰ ἐορτάζεται τῆς ἡμέρας ὁ ἅγιος.

Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸς θεοὶ με σκροῦμενος, Χριστὸς με ἀνυψοὶ ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθὴ ἐργάζεται, πάσχω ὁ ζωοδότης, φύσει σαρκός. Ὅθεν

ἀναμείλω, χαριστήριον ᾠδῆν, ὅτι δεδόξασαι.

Χριστὸς ὑψοί με σταυρούμενος, Χριστὸς συνίστα με νεκρούμενος, Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζεται. Ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, χεῖρας κροτῶν, ἄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον ᾠδῆν ὅτι δεδόξασαι.

Ἐτερος τῆς Θεοτόκου.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ποῖαν σοι ἐπάξιον ᾠδῆν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια; εἰρή- τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσσαγῶγγησε: Χαῖρε Θεοτόκε Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πικροῖ, πνευματικῶς βοήσωμεν: Χαῖρε Θεοτόκε Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ Γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βρο-
- τῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ
- συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,
- περιζωσὸν με ἐξ' ὑψους δόναμιν,
- τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ
- ἐμφυχος, τῆς ἀπράστου σου δό-
- ξης φιλάνθρωπε.

Θεὸς μου ὑπάρχων ἀγαθὴ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας: ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι: Ἅγιος ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστὲ ὑπάρχων, καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χόδν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέβρησας, καὶ νεκροὺς τριήμερος

ἄμεσας ἀφθαρτῶν ἡμαρτίας.
Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ.
Παρθένε διὰ Πνεύματος τοῦ παναγίου, ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σὲ βάτος, τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένην ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἔσχετον.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντι, καὶ καθελόντι διὰ ξύλου, τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ ἄδου Χριστὸν, καὶ τῆ αὐτοῦ ἱεραρχία διὰ τῶν Ἀποστόλων, σαφῶς τὰ ἔθνη περιάναντι ἐν ἀληθείᾳ καὶ θεῷ πιστοί, Πνεύματι λατρεύσωμεν.

Ὁ μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς, Παρθένε ὀνομάζομεν, προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσασιν· Ἐλήλυθε γὰρ, ἐπὶ σοὶ Κύριος, καθελεῖν Αἴγυπτιν, πλάνης χειροποίητα, καὶ φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς, χορὸς προφητικὸς, πηγὴν τε κεκλεισμένην πύλην ὀνόμασε, τῆς παρθενίας τῆς σῆς πανύμνητε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγράφοντα, ἣν ἐφύλαξας καὶ μετὰ γέννησιν.
Ὡδὴ δ΄. Ὁ ἑρμῆς.

Ὅρος σε τῆ χάριτι τῆ θεῖα κατὰ σκίον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἄβραμ, κατανόησας, ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ

προσανεφώνουσι τὸν ἅγιον, εἰς σῆς τήριαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τίς οὗτος Σωτὴρ ὁ ἐξ Ἐδῶμ ἀρικόμενος, σφρηγορῶν ἐξ ἀκαθῶν, πεφοινιγμένος τὴν σολῆν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει οὗτος ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἴδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε· ὅν ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ, Πιλάτῳ ἠτήσασθε φρενοβλαβῶς; θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς ἐξανέστη τοῦ μηνύματος.

Θεοτοκίον

Ἐύλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· οὐ γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς, θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάσθησεν, ἀλλὰ ζωῆς τοῦς αἰδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.
Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Τίς οὗτος ὠραῖος ἐξ Ἐδῶμι καὶ τούτου τὸ ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσῶρ; Ὄρατος ὅτι Θεός, ὡς βροτὸς δὲ αἵματι σαρκὸς, τὴν σολῆν πεφοινιγμένος.
Ὡ μελωδοῦμεν πιστοί· Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, φανεῖς ἀρχιερεὺς ἡμῶν, τὴν ἱμαρτίαν διεσκέδασε· καὶ δεῖξας ξένην ὁδὸν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς κρείττονα καὶ τελειότερα, εἰσέδραμε δὲ σκηπὴν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ Ἁγία.

Ὅρος σὲ τῆ χάριτι.

Ἄκουε θαυμάτων οὐρανῆ, ἐκείνου δὲ ἡ γῆ, ὅτι θυγάτηρ χοῦ, τοῦ πεπτωκότος μὲν Ἀδάμ

Θεο-

Θεοῦ ἐχρημάτισε, τοῦ ἑαυτῆς δημιουργοῦτε λοχεύτρια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἦμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυσῆριον· ὑπερκοσμίου γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ ὧν καταθέβηκεν, ὡς ὑετός, ὁ ἐπὶ πόχον πανύμνητε. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὡδὴ ε΄. ὁ Εἰρμός.

- Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς
- σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαι
- δρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ
- κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρ
- διάς φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεο
- γνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμ
- νούντων σε.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ Κύριον, Ἰουδαῖοι διὰ ξύλου σαυροῦ ἐθανάτωσαν· ἀλλ' αὐτός ὡς πρόβατα νεκροῦς, ἐν ἄδη τεθαμμένους, κράτους θανάτου ἐρρύσατο.

Τῷ σαυρῷ σου, τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις, Σωτήρ μου τὴν ἄφειν, τὸν κρατοῦντα ἡσυχυνας Χριστέ, γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας τῇ Θεῖα ἐγέρσει σου. Θεοτοκίον.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιζῶς αἰτουμένων, πανύμνητε, μὴ παρίδης, ἀλλὰ δέχου, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου ἀχραντε Θεῷ, τῷ μόνῳ εὐεργετῇ· σὲ γὰρ προστάτην κεκτημένα.

Θεὸς ὧν Εἰρήνης.

Ὁ πλοῦτος καὶ βάθος σοφίας Θεοῦ! τοὺς σοφοὺς ὁ δρασούμενος Κύριος, τῆς τούτων πανουργίας, ἐλευθέρωσα ἡμᾶς· παθῶν γὰρ ἐ

κουσίως σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας ἰσχύος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγγήγερται.

Θεὸς ὧν ἐνοῦται σαρκὶ δι ἡμᾶς, καὶ σαυροῦται, καὶ θνήσκει· καὶ θάπτεται, καὶ αὖθις ἐξάνιστάται, καὶ ἀνεισι φειδρῶς, σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα· μετ' ἧς ἤξει καὶ σώσει, τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐυφραίνονται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὀρώσαι σε· ἀγαλλονται οὖν αὐταῖς, τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἡμῶνται τῷ σῷ, παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Κινεῖσθωσαν πᾶσαι γλώσσαι βροτεῖται καὶ ἐννοιαί, πρὸς ἐπαινον τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλωπίσματος· ἢ παρθένος πάρεσι σαφῶς, δοξάζουσα τοὺς πίσει ταύτης ἡμνοῦντας τὰ θαύματα.

Ὡδὴ ς΄. ὁ Εἰρμός.

- Εὐκλῶσεν ὑμᾶς ἰσχύτῃ ἀ
- βυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος
- ἐλογισθῆμεν ὡς πρόβατα σφα
- γῆς, σώσαν τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
- ἡμῶν, Σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθε
- νούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τῷ πταίσματι τοῦ Πρωτοπλάστου Κύριε, δεινῶς ἐτραυματίσθημεν· τῷ δὲ μάλωπι λάθημεν τῷ σῷ, ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ. Σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Ἀνήγαγε ἡμᾶς ἐξ ἁδου Κύριε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ παμφάγον παντοδύναμε, τῷ σῷ κράτει καθελῶν αὐτῷ τὴν δύνα

μιν

μιν σὺ γὰρ ζωῆ, καὶ φθῆς ὑπάρ-
χεις καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Ἐξοφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε
ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπά-
τορες, τὴν Ἔδεμ ἀπολαθόντες
διὰ σοῦ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπό-
λειαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ
τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σπλάγγων Ἰωάν.

Νοῦν ὦν ἀπαθῆς, καὶ ἄβλος
μηνύται, Χριστὸς ὁ Θεός, τῷ
ἀνθρωπίνῳ νοί, μέσιτεύοντι θεία
φύσει, σαρκὸς τε παχύτητι· καὶ
ὄλω μοι ἀρέπτως, ὄλως ἤρωται
ἐνα σώτηραίαν ὄλω μοι, τῷ πετόντι
θρέξῃ ξερούμενός.

Πίπτει πτερισθεῖς, Ἀδάμ καὶ
συντρίβται, ἐλπίδι ψευθεῖς πά-
λαι θεώσεως· ἀλλ' ἀνίστάται, τῇ
ἐνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, καὶ
κάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται.
Θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνε-
θρεῶν Πατρί τε καὶ Πνεύματι.
Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ
τόκῳ σου αἱ Τάξεις αἱ οὐράνιαι,
ἐκκληττομέναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς,
ἀσπέρου λοχείας· ἀειχάρθενε· σὺ
γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ
μετὰ γέννησιν.

Ξεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων
ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγνε-
ὸ τὰ ὅμπαντα βουλήματι ποι-
ῶν, ὁ τῶν Ἀσμάτων τὰ στρα-
τεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μη-
ντος, ὡς παντοδυναμός.

Κοντάκιον. Ὅταν ἔλθῃς.

Ἐξενέστη ὡς θεός ἐκ τοῦ τά-
εν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανε-

ρησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν,
ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνα-
τος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδαμ χο-
ρεύει Δέσποτᾶ, καὶ ἡ Εὐα ἔν ἐκ
τῶν δεσμῶν λύτρουμένη, χαίρει
κράζουσα: Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων,
Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀνασάντα τριήμερον ἀνα-
μνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδυνα-
μὸν καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαν-
τα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνας ἐκ τά-
φου ἐγειράντα· μυροφόροις ὀφ-
θέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις
ταύταις τὸ Χαίρετε φήσας· καὶ
Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς
μόνος Ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ
γυναῖκες, μαθηταῖς σύμβολα νί-
κης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης ἐ-
νάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ
κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες
τυγχαιροῦσι· σὺ γὰρ παρέσχες
πᾶσι, Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Ὁδὴ ζ'. ὁ Κίρμὸς

• Σε νοητὴν Θεοσθεῖ χάμινον,
• κάτανοοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς γὰρ
• Παῖδά· ἔτῳσε τρεῖς, ὁ ὑπερυ-
• ψούμενος, ὄλον με τὸν ἀνθρωπον,
• ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ
• αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ
• ὑπερένδοξος.

Ἐρριξε γῆ, ἀπέσραφη ἥλιος,
καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, διεβρά-
γη τὸ τοῦ ναοῦ θεῖον καταπέ-
τασμα, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· διὰ
σχυροῦ γὰρ ἤρται ὁ δίκαιος, ὁ
αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ
ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονώς, ὡσεὶ ἀβοήθητος,
καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἐκου-
σίως

αἴως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάντα ἠλευθέρωσας, καὶ κράταια χεῖρὶ συνάνεστησας, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος. Θεοδοκίον.

Χαῖρε πηγῇ, ἀειζώου νάματος· χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε τείχος τὸ τῶν πιστῶν· χαῖρε ἀπειρόγαμῃ· χαῖρε ἡ παγκόσμιός· χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Πάλαι μὲν κἀτράθη, τῷ τοῦ Ἄβελ, φοινηχθεῖσα αἱματι, ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρὶ. Θεορρύτῳ δέ σου αἱματι, εὐλογεῖτω βαντισθεῖσα, καὶ σκιρτῶσα βοάτω· Ὅτων Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θρηνεῖτω Ἰουδαίων, ὁ ἀντίθεος λαός, τὸ τόλμημα τῆς ἀναναιρέσεως Χριστοῦ, τὰ δὲ ἔθνη εὐφρανέσθωσαν, καὶ κροτεῖτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Σὲ νοητή.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤρθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συναναστρίφη ὡς ἠυδόκησεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος. Θεοδοκίον.

Χαῖρε σεμνῇ, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐκ σοῦ προήλθεν ὁ παίμην ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγγίαν ἀκατάληπτον· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥῆ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ·
• ὡς ἐν γωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει
• τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυ
• σοῦ, ἀπέσιλβον λέγοντες· Εὐ
• λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου·
• τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ
• ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὁ βούληται πάντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιάν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σου, Λόγι Θεοῦ. Σὲ ἀπαύτως, πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθέλιες σύντριμμα Χριστοῦ καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι τοῦ ἄδου, ἀνσῆς ἐκ τάφου τριήμερος· σὲ ἀπαύτως, πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοδοκίον.

Τὴν ἀσπύτως καὶ ὑπερφῶς, ἐξ ἀσραπῆς τῆς θείας τεκεῦσαν τὸν Μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαύματος ὑπερφῶς.

Ἄεστε λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐξῆσαν ἀχραντοὶ πόδες· καὶ ἐν ξύλῳ θάσαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαί, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν· καὶ τῶνον ζωῆς κυκλοῦντες μὲλιζόμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν καμίνῳ παιδὸς Ἰσραήλ.

Τὴν πασάδα τὴν φωτοειδῆ, ἐξ ἧς ὁ πῶν ἀπάντων Δεσπότης, ὡσπερ Νυμφίος, προελήλυθε Χριστός, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκδοῶντες. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξοῦ Θεοῦ, πῶν χαῖρε τὸ τεῖχος. δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστός, τοῖς σὲ μακαρίζουσι, καὶ βοῶσι. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ'. ὁ Εἰσόδος

Ἐν τῇ ἀγνῆς λογείας σου, κύριον πολυμέμη βράσις ἐδειξεν ἄρλεχτός, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αὐτοῦ μεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὡς πῶς ὁ Λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθῆς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα, καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξυλῶ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Σῶτερ ὁ Ἄμνος ὁ ἁμάρτος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀνασάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ τε, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολογοῦντες μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν Λαόν σου, Κύριε, ὃν περ ἐκτίσθη τῷ τιμίῳ σου αἵματι, κατ' ἐκθρόνῳ ἰσχυρῶν τῷ βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις.

σαῖς φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι. Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασαι, τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ σαυρός σου, Κύριε. Σοῦ γὰρ τὸ ἀθθενές, ὑπὲρ δυνάμιν πᾶσιν ἐδείχθη, δι' οὗ δυνατοὶ μὲν καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενεκρωταὶ ὁ ἀμειδῆς ἡμῶν θάνατος, ἐκ νεκρῶν Ἀνάσασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανείς τοῖς ἐν ἄβη, Χριστέ, ἐδωρήσω. Διὸ ὡς ζῶν σε καὶ Ἀνάσασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάσθησας, προφητικῶς Παρθένε τοῦ Θεοπάτορος. Ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Ἄπας ἐγκωμίων Πάναγενε, νόμος ἠττάται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου. Ἀλλὰ, Δέσποινα, παρ' ἱκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου, Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Μετὰ τὴν Τιμιωτέραν, Ἐκφώνησις: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι. Εἰτα, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ' ταῦτα Ἐξαποστελλάριον, καὶ

ΟΙ ΑΙΝΟΙ.

Ἰμνοῦμεν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ ἐξοζυόμεν σου τὴν Ἀνάσασιν.

Ὁ σαυρόν ὑπαμάρτος, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἁμαρτίας

ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσόν ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀνάστησας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀζήωσον ἡμᾶς, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ. Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ ἑπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν ἀνάστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ πασάδος προελθῶν ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, Κύριε δόξα σοι.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ ἢ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου. Τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνάστησας, καὶ τῷ Ἀγγέλῳ τὸν παράδεισον ἠνοιξας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁδυρόμενοι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνήμά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι γυναῖκες εὐρουσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ Ἀγγέλου τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ τῶν παθῶν θεῖαν μωλώπωσιν, σοῦ προσκυνοῦμεν Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσποτικὴν ἱεραυργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων, θεοφανῶς γεγεννημένην τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης

ἡν, πρὸς ἀνέστερον χειροφωγῶσιν ἔλλαμψιν, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε. Ποῦ εἰσὶν οἱ Πιλάτω προσελθόντες; Εἶπωσιν εὐφύλασσοντες στρατιῶται, ποῦ εἰσὶ αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ τάφος; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ ἠθεαλὸς; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἐγέρσιν τοῦ σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνάστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸ Δόξα, τὸ Ἐωθινόν.
Καὶ νῦν. Ὑπερσουλγήμενᾶ ὑπάρχεις καὶ ἡ μεγάλη Δοξολογία. (δρα σελ. 61). Μετὰ τὸ Ἄγγελος ὁ Θεός, εἰς μὲν τὸν ἀρχαγγέλου καὶ δ' ἤχον, λέγε.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἤχους, Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος (δρα σελ. 62). Καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία. Εἰ δὲ αὐ γίνεται εὐθὺς ἡ Λειτουργία, λέγεται ἡ Ἐκτενής τὸ, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν μετὰ τῶν λοιπῶν, καὶ Ἀπολύσεις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ διὰ σταυροῦ ἐδάτε το ἄριστον ἐξείρηγαγε

γαγε Χριστός ἐν αὐτῷ· Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδάμ καὶ τῷ Ἀηστῇ, μετὰ φωτὸς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου

Εσταυρώθης ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετίθης ἐκὼν ἄλλ' ἐξανεόσης ὡς Θεός· συνεγείρας ἐαυτῷ τὸν Ἀδάμ· Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Νάον σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριτημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ σὺν τῷ Ἀδάμ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ἐξανέστησας Χριστέ ὁ Θεός· Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίονσαι· ἐπὶ τὸ μνήμά σου Χριστέ ὁ Θεός· λίαν πρῶτ' καὶ ἐν λευκοῖς, εὖρον Ἄγγελον καθήμενον· Τί ζητεῖτε, κράζοντα; ἐξάνεστη Χριστός, μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Θὶ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος οὐ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτῆρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὕς καὶ ἐξαπέστειλας εἰς τὰ Ἔθνη, διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς. Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὄμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σώσον πάντας ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Τῷ Ἁγίῳ σου προσάρρησι,

εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δός ἡμῖν Ἀγαθὲ· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχοῖς Κατανυκτικᾶς.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῶ, Λόγω καὶ τῷ Πνεύματι, δι' ἀγαθότητα Κύριε, εἶτα πεποθήκας, λογικόν με ζῶον, ἵνα σοῦ τὸ ἅγιον, δοξάζω Παντοδύναμη ὄνομα, ἐγὼ δὲ μάλιστα τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις πάντοτε, ἀτιμάζω, ἀλλὰ φεῖται δέομαι.

Γωδί σου ταλαίπωρε ψυχῇ, τὴν θείαν εὐγένειαν, καὶ τὴν Πατρίδα τὴν ἀφθαρτον, καὶ σπευδε πάντοτε, ἀγαθοεργίαις, ταύτην κατέληψες Μηδέν σοὶ τῶν φθαρτῶν προσηλώσει· τῆς ἄνω μόρας εἴ τὸ δὲ σῶμα γῆ καὶ φθείρεται, μὴ νικήσῃ τὸ χειρὸν τὴν κρείττονα.

Ασώματοι Ἄγγελοι Θεοῦ, ἰρόνῳ παριστάμενοι, καὶ τοῖς ἐκείθεν ἔλλαμψες καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσίαις, αἰωνίως λάμποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ' Ἀΐξια, καὶ νῦν· αὐτοῖσι, τὸ, Φῶς Ἰλαρόν, Ἐσπέρας προσκείμενον. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, τὸ, Καταξίωτον. Πληρώσωμεν τὴν

τὴν ἑπερινὴν δέησιν ἡμῶν· καὶ τὰ ἐξῆς· εἶτα εἰς τὸν σίχον ταῦτα τὰ Κι-
τανουκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεδύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου· δός μοι χεῖρα σωσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἦρὸς σὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασαι Σωτήρ. Λογιζμὸν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω σωσόν με, ἐυεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύ. κ.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτιρῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Νῦν ἀπολύεις Τρισάγιον. Ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, μετὰ τῷ λοιπῶν, καὶ Ἀπόλυσις οὐτω ποιητέον εἰς τὰς καθημερινὰς πάντοτε.

Τῇ β΄. εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἁ΄. Στίχ. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικᾶς, διανοῦξάι μοι σπύδρον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηγάλωσα βίον, εἰς πλοῦ-

τον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρῶν σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν. Σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγᾶζω· Ἐμάρτόν σοι σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ, ἀλλ' αὐτὸς ἐλετήμων, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥύσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σοῦ με εἶναι, κριτὰ δικαιότατα. Δόξα, καὶ νῦν.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτιρῶσα αὐτήν, ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμης, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν β΄. Σιχολογίαν. Καθίσμ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀφρόνως ἀπὸ σοῦ, μακρυνθεὶς πανοικτίρμων, ἀσώτως τὸν ἐμὸν, ἐλαπάνησα βίον, δουλεύων τοῖς πάθεσι, τοῖς ἀλόγοις ἐκάσθη· ἀλλὰ δεῖξαι με, ταῖς τῶν Ἁγγέλων πρεσβείαις, Πάτερ εὐσπλαγχνε, ὡσπερ τὸν ἀσωτον παιδά, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ Στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἑνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ θανάμει θεικῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίας, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀσώτου ἐχθροῦ Σωτήρ· καὶ σῶσόν με.

Σο.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αύλων στρατιῶν, ὑπερέχουσα
Κόρη, καὶ τάξεις οὐρανῶν, ὑπερ-
βαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἶνε-
σιν, παρ' αὐτῶν δέχη πάναγνε.
Ἄλλὰ πρέσβευε, τῷ σὺ Ἰῶφ σὺν
Ἀγγέλοις, τοῦ ρυσθῆναί με, τῆς
τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον
κατάκριτον. (')

Εἰς τὸν εἶχον τῶν Αἰώνων,
Στιχ. Κατανυκτικά.

Αλλος σε κόσμος ψυχῇ ὄνα
μένει καὶ Κριτῆς, τὰ σὰ μέλλον
δημοσιεύειν κρυπτά καὶ δεινά. Μὴ
ὄν ἐμμείνης τοῖς ᾧδε, ἀλλὰ πρό-
φθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ: Ὁ Θεὸς
Ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτήρ
μου, τῇ βραθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συν-
εχόμενον. Διέγειρόν μου τὸν λογι-
σμόν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ
ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνά-
δειξόν με δωρούμενός μοι τῆς ἐν-
δεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος. **Μαρτυρικόν.**

Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ,
δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμῶσωμεν,
ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς,
τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ
κῆρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν
τῆν αἰνναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς
πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς
ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου.

(*) Τοὺς κανόνας τῆς Παρακλητι-
κῆς καὶ τῆς Παλιέρου, ὄλων τῶν ἁ-
μαρῶν τῆς ἐσθλαμάδος, ἐν γένει ὄλων
τῶν ἁμαρῶν, ὁδοῦμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ
πρώτου τόμου, καὶ ἰδὲ ἐκεῖ.

καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος. Δόξα, Καὶ νῦν.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγιωτέρα Ἄγιον, πασῶν δυ-
νάμεων, τιμωτέρα πάσης κτίσεως,
Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου
σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κύρυσσα,
ἀπὸ πταισμάτων μυρίων ὡς ἀγαθῆ,
καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῇ β', ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκί-
κραξα, Στιχηρὰ κατανυκτικά.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αμαρτημάτων πελάγει περι-
αντλούμενος, καὶ ἐν βυθῷ πταισμά-
των, συνεχόμενος ὄλω, βοῶ σοι
τῷ Δεσπότη, τῶν χαλεπῶν, καὶ
ποικίλων με λύτρωσαι, πειρατη-
ρίων παντοίων καὶ τοῦ πυρός, τοῦ
ἀσβέστου ὑπεράγαθε.

Βεβουθισμένος ὑπάρχων ἐξ ἀπο-
γνώσεως, καὶ πονηρίας πλήρης,
λογισμῶν ἐναντίων, πρὸς σέ μου
τὰς ἐλπίδας, Λόγε Θεοῦ, ἀνεθέμην
ὁ ἄθλιος, ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ
ὄρατῶν ἐπιθέσεώς με λύτρωσαι.

Τοῦ Προδρόμου.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Προφῆτα θαυμάσιε Χριστοῦ, Βα-
πτιστὰ καὶ Προδρόμε, τὴν ξηραν-
θεῖσαν καρδίαν μου, τοῖς ἀποπήμα-
σι, ποταμοὺς δακρῶν, ἀενάως
ποίησον, προχέειν δυσωπῶσε πρε-
σβείαις σου, ὅπως σωζόμενος, διὰ
σοῦ ὁ πολυώδυνος, μεγαλύνω τὸν
σέ μεγαλύναντα.

Καὶ τρία τοῦ μηνιαίου.

Εἰς

Εἰς τὸν σίχ. Στιχηρὰ Κατανυκτ.

Ὅτι τὸ πέλαιος πολὺ τῶν παραπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίχασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω σῶσόν με, εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Η ἐν σαδίῳ ὑμῶν ὁμολογία ἅγιοι, τῶν δαιμονίων κατέκτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε. Διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε: Γενέσθω, Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποιήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχόμενη, θλιβομένων σναγμὸν μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγίων λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Τῆ γ΄ εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Καθίσματα Κατανυκτικά.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θάρβων εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου κράζω: Ὁ Θεός Ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάσασα τοῖς περὶ τὴν

ἐνδεκάτην ὥραν συμπρέσβησά με, ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με,

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀρρήκτον τεῖχος κακητημέωσ, πῖσοι τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσπέσωμεν αὐτῇ, καὶ ἁρρωστίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, τοῦ πρεσβεῦειν καὶ σαῶσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄, σιχολ. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πάλαι ταῖς ῥεαῖς, Ἰορδάνου Βαπτίσας τὴν καθάρσιν παντὸς, Ἰωάννη τοῦ Κόσμου, πολλοὺς με βυθίζομενον, πλημμελήμασιν ἐλκυσσον, καὶ ἀπόπληνον, ἀπὸ παντοίας κηλίδος, τὸν φιλάνθρωπον, διὰ παντός ἱκετεύω, ὡς πρέσβις εὐπρόσδεκτος.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος,

Ο καλοὶ στρατιῶται, ὁμοσπρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων, μὴ πτοοῦμεναι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμεναι τὸν τῆρον Σταυρὸν, καὶ τελέσαντες τὸν ὄραμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ σεφανώσαντι, δόξα τῷ δωρουμένῳ δι ὑμῶν πάσιν ἰαματῶν, Δόξα, καὶ νῦν. Τὸν τάφον σου.

Νηδύϊ μητρικῇ, Ἰωάννης σφιγθήσας, φερόμενον Ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρὶ σου, ἐπέγκω θεῆς χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν. Ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσώματώςας Δόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλον σου.

Εἰς

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν αἰῶν.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Ἄλλος σε Κόσμος ψυχῆ. (ὄρα σελ. 142).

Μὴ ἀποδοκιμάτῃς με Σωτῆρ μου (ὄρα σελ. 142).

Οὗτοι οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιλείως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων γενναίως κτεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως ρεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, Προφητικοῖς εἶδεν ὀμμασι. Βάτον τὴν ἀφλεκτον, εἰπερ καιομένην πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἄγγη οὐ κατέφλεξε. Διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι.

Τῆ γ' ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παλάμας ἀχράντου σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ἠπλωσας, καὶ τοὺς δακτύλους αἱμάτωτας, θέλων λυτρώσασθαι τῶν θείων χειρῶν σου, τὸ ἔργον φιλαφθρωπε, Διά μου τὸν παραβάσει κρατούμενον, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θανάτου ὃν καὶ ἡγεῖρας, ἐξουσίῃ τῇ παντοδυναμῇ σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος Χριστέ, ὁ Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἄνθρω-

πων φύσιν ἐθέωσας, καὶ τὸν ἀρχέκακον, θανατώσας ὄφιν, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύλου ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρὰ γενόμενος, καὶ τῷ Κόσμῳ παρεχόμενος εὐλογίαν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Οὐδύνῃς με λύτρωται πικρᾶς, τῶν ποδῶν μου Πά. αγνε, καὶ τῶν γονάτων παρέσεως, ἀρθρῶν τε θραύσεως, καὶ ἀρμῶν χειρῶν τε, καὶ ποδῶν ἐκλύσεως, καὶ βλάβης διαφόρων ρευμάτων δέ, ἐν πᾶσι τούτοις με, ἀκηλίδωτον φυλάττουσα, ἐν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ πλάσθου μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Σταυρος κατεπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἠνθῆσεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Ἀδελφικὸν τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος, ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Οὐ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι, ὅτι αἱματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανῶδες ἐκληρονομησατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα φαρτὰ γὰρ καταλιπόντες τὰ ἀφάρτα ἀπελάβετε, καὶ συν Ἄγγελοις χορευόντες, ὑμνεῖτε ἀπαύσως Τριῖδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοχίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ρομφαία διήλθεν, ὡ γιῆ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς

ὡς ἐβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενος, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφητεν, ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξατον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Τῆ δ' εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ἁ. στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνθρώπη ἢ τυραννίς, ἐπατήθη ἢ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς, δοξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν νυκτὶ φρουρούμενοι, καταχρέως σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας οἰκτιρῶν, τὰ Ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολ-

λὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν σκληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ Τιμίῳ σου.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἐπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς δούνας, ἴασαι φιλόανθρωπε δέομαι.

Δόξα καὶ νῦν.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλζούσα· πῶς ὑμνήσω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασις, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεε ὑπεράγαθε.

τὸ π. ωὶ Ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ Δ'. ἐσπέρας εἰς τὴν, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Ἀποστόλων

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Απόστολοι Ἐνδοξοὶ Χριστοῦ, Μαθηταὶ θεόκλητοι, τῆς Οἴκουμένης Διδάσκαλοι, εὐρόντες Κύριον, τὸν Θεοῦ μεσίτην, καὶ ἀνθρώπων πέλοντα, αὐτῷ θεοπροπῶς ἐκολλήθητε, καὶ ὡς Θεὸν αὐτὸν, καὶ ὡς ἄνθρωπον παντέλειον, ἐν τῷ Κόσμῳ σαφῶς ἐκχρῦξατε.

Απόστολοι Πάνσοφοι ψυχῆς, τῆς ἐμῆς τὴν ἀνοίαν, ἀποτινάξαι πρεσβεύσατε, ὡς χρηματίσαντες,

της σοφίας ὄντως, μέσται καὶ ἐκ-
φάντορες, τὸ φῶς τοῦ Παρακλή-
του ἀνάφαντες, καὶ καταπρήσαν-
τες, τὸ σαθρὸν τῆς διανοίας μου,
μακαρίζειν ὑμᾶς ἀξιώσατε.

Τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἐκκλησίας τὰ ἄνθη πε-
ριπτάμενος, ὡς νεοσσὸς τῆς ἁ-
νω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νι-
κόλαε τρισμάκαρ, κράζεις ἄει
πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡ-
μῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων
καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτρωῦσαι
ταῖς πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν στίχον.

Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρ-
μόνιος λύρα, ἐξ Ἁγίου Πνεύμα-
τος κινουμένη, τὰς τῶν στυγη-
ρῶν δαιμόνων τελετὰς κατήργη-
σε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξα-
σα, Ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης
τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐ-
δίδαξε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώ-
πως, ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν.
Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀν-
δρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον,
Σίμωνα τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον,
Φίλιππον, καὶ τὴν ὀμήγουριν πα-
σαν τῶν μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφη-
μήσωμεν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς,

οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐ-
ρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑ-
μῖν, παραδείσου πύλαι καὶ ἐντὸς
γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
ἀπολαύετε, Χριστῶ πρεσβεύον-
τες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς,
τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς
εἶδεν ὄμμασι, βᾶτον μὴ φλέγεσθαι
εἴπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς
θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἁγνή
οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτούμέν σε,
ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Τῆ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ
τὴν α. Στιχολογίαν καθίσματα.

Οἱ σοφοὶ τῆς Οἰκουμένης ἀ-
λιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμ-
παθές, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν βοώντων, Κύριε σῶσον
τὸν λαὸν καὶ τὴν Πόλιν σου, καὶ
τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέ-
ρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆ σαγήνη τοῦ λόγου, τὰς
πνοὰς τῶν ρητόρων, εἰ Ἄλιεῖς
τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνα-
τρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ Ἔθνη
εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθι-
νόν· διὸ σοὶ τῷ ἐνδυναμώσαντι
αὐτοὺς βοῶμεν· δόξα τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ
Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτὸν φω-
τίσαντι τὸν Κόσμον.

Δόξα

Δόξα, και νυν.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος, και τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσως τούς σε μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν.
Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς Μύροις παροικῶν, αἰσθητῶς Ἱεράρχα. ὡς μύρω νοητῶς, τῷ τοῦ Πνεύματος ὄφθης· Χρισθεῖς Πάτερ Νικόλαε, και τοῖς μύροις θαυμάτων σου, κατεμύρισας, μύρον ἀέννααν χέων, τοῖς μυρίσαι σου, μεμερισμένοις ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην ἐθέλουσιν.

Μαρτυρικόν.

Τούς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες, αὐτοὶ γάρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται· και πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτούς μετὰ πίστεως· οὗτοι νέμονται, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα, και νυν.

Οἱ θεοὶ Μαθηταί, και Ἀπόστολοι Κόρη, ἐνθέοις διδασκαῖς, ἀνεκλήρουσαν πᾶσι, τὴν ἀφραστον σου Γέννησιν, Θεοτόκε πανάχραντε, σε διδάξαντες, τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως, ἀλλ' αἰτοῦμέν σε, σὺν τούτοις αἰτεῖ σωθῆναι, τοὺς πιστεῖ τιμῶντάς σε.

Τὸ πρῶτ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ ε΄. ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Τῶν οὐραγίων ταγμάτων

Ἐβλῶ τὸ πρὶν ὁ προπάτωρ, θανάτου γεύεται, ξύλῳ δὲ νῦν τιμίῳ, πᾶς πιστός ἐκλυτροῦται, θανάτου καταδίκης· πᾶσα πνοή, ἀνυμνοῦντες δοξάσωμεν, τὸν Σταυρωθέντα βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, και φωτίσαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος καρδίαν, και λογισμοῖς πονηροῖς, ἀπεγνωσμένος ὅλος, και κατακεκριμένος, ὑπάρχων ἐκβοῶ σοι. Λόγε Θεοῦ, τὰ κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, και τὰς ἀτάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν, καταπραύνον ὡς εὐσπλαγχνος.

Σὲ σωτηρίαν μου πάντοτε ἐπιγράφομαι, ἐν σοὶ θαρρῶ σωθῆναι, Παναγία Παρθένε. Ἐκ πάσης οὖν με βλάβης, φθορᾶς και παθῶν, ἀνελπίστου κακίας τε, και ἐξαιρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς, φιλαργύρου τε ἐξάρπασον.

Εἰς τὸν στίχον Στιχηρὰ.
Σταυρώσιμα.

Σταυρός κατεπάγη ἐν κρανίῳ, και ἦνθησεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτήρος.

Ἀρρήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστίν, ὁ τιμιος Σταυρός ὁ τοῦ Σωτήρος· ἐν αὐτῷ γάρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίε, πάντων τῶν ἁγίων, και τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, και ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἄνθρωποι οἰκτιρῶμεν.

Δόξα

Δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι. Μάρτυρες.

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ Ἀδάμ, τὴν πικρὰν ἐγλύκανας, χαλὴν καὶ ὄξος γευσάμενος, Τέκνον γλυκύτατον, ὑψώθεις ἐν ξύλῳ, ὡς κριτὸς ὁ δίκαιος· διό με φαρμαχθεῖσαν τῷ πάθει σου γλύκανον Δέσποτα, ἀνασᾶς ὡς παντοδύναμος, ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Τῆ Παρασκ. εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν ἁ. Στιχολογ. Καθίσμ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν φιλόνηρωπε· ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθη· ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παρίδειςον ἡνώφης Σωτῆρ, τῷ πίσει προσελθόντι σοι Ληστῆ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη ὁμολογῶν σοι, μνήσθητί μου Κύριε· δέξαι λοιπὸν ὡσπερ ἐκεῖνον, καὶ ἡμᾶς κραυγάζοντας, ἡμάρτομεν πάντες τῆ εὐσπλαγχνία σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίσεως· τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντία δυνάμεις· τοῦτο γέγονε καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁρωσά σε νεκρὸν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεέ παντοδύναμε, ἡ Πανάμωμος, ἐν σναγαμοῖς ἀνεθόα· ἦν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίσει δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἐκούσιως οἰκτιρῶν, ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρῆσαν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀνθρώπολευτρον, ἐθανάτωσας δράκοντα· ἀλλὰ στῆριξον ὀρθοδοξίαν τὸν Κόσμον, καὶ κατὰβαλε, αἰρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Ἀθλήτῳ καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνται· σὲ Κύριε· Καρτερία γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῆ ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἡ Ἀσπίλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, ὀρώσῃ ἐν Σταυρῷ, ὡς ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάρατε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· ὦ τολμήματος, τῶν μαιφόνων Ἑβραίων· καὶ τῆς θείας σου, μακροθυμίας Υἱέ μου, καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας, τὸ μηναιῖον, καὶ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς· εἰδὲ οὐδὲν ἐνι μηναιῖον, ταῦτα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ξύλου βρώσει τέθνηκα ποτὲ, συμβουλίαν ὄφρων, συνεπαρθεῖς καὶ ἐξόριστος, τῆς θείας δόξης σου, γεγωνῶς ὁ τάλας, διὸ τεθανάτωμαι, ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας ὁ δειλαιός· λοιπὸν φιλόνηρωπε, σὺ ὡς μόνος εὐδι-

ἐυδιάλλακτος, Παραδείσου οἰκὴ
τορα ποίησον.

Πάντα καταλείψασα φυγῆ, ἐν-
νοοῦ τὴν ὥραν σου, τὴν τελευ-
ταίαν καὶ πρόσεχε, σαυτῆ πρὸς
ἔξοδον, ἐτοιμαζομένη, ὅπως μὴ αἰ-
φνίδιον. ἐλθὼν σε καταλάβῃ ὁ θά-
νατος. εὐρῶν ἀνέτοιμον. τῷ Κυρίῳ
σὺν ἀείποτε, γρηγοροῦσα, προ-
σεύχου καὶ δάκρυε.

Αγία θεόνυμφε ἀγνόν, σε-
μνόν με καὶ σώφρονα, πρᾶον ἡσύ-
χιον κόσμιον, εὐθὴ καὶ ὀσιον, ἀ-
ληθῆ ἀνδρείον, φρόνιμον μακρό-
θυμον, χρηστὸν ἐπεικῆ τε καὶ μέ-
τριον, ἀμεμπτον ἄμωμον, ἀνεπί-
ληπτὸν τε ποίησον, καὶ πρὸς τού-
τοις, Παραδείσου μέτοχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν παγκόσμιον
δόξαν. (ὄρα σελ 127).

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ
Μαρτυρικά.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία
Ἄγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε
τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς
ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς
κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε.
γενέσθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν
σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατέφρο-
νήσαμεν τῆς προσκαιροῦ ζωῆς
φιλάνθρωπε.

Ὡς τῆς καλῆς ὑμῶν πραγμα-
τείας Ἄγιοι, ὅτι αἵματα ἐδώκατε,
καὶ Οὐρανὸς ἐκληρονόμησατε, καὶ
πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως
ἀγάλλεσθε. Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ
ἐμπόρευμα· φθαρτὰ γὰρ καταλι-
πόντες, τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε,
καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες,

ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμο-
ούσιον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς,
οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρα-
νὸς ὑπεδέξατο. Ἠνοίγησαν ἡμῖν,
Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γε-
νόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀ-
πελαύετε, Χριστῷ πρεσβεύσατε,
δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι οὖς ἐξελέξω.

Ποῖα τοῦ βίου τρυφή διαμέ-
νει λύπης ἀμέτοχος; ποῖα δόξα
ἔστηκεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀμετάθετος;
πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα· πάντα
ὄνειρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή,
καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέ-
χεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστῆ
τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκα-
σμῷ τῆς σῆς ωραιότητος, οὓς ἐ-
ξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρω-
πος

Δόξα, καὶ νῦν.

Χαίροις παρ' ἡμῶν Ἄγία Θε-
οτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμή-
λιον ἀπάσης τῆς Οἰκουμένης, ἡ
λαμπρὸς ἡ ἄσβεστος, τὸ χωρίον
τοῦ ἀχωρίτου, ὁ Ναὸς ὁ ἀκατά-
λυτος. Χαίροις ἐξ ἧς Ἀμνὸς ἐτέ-
χθη, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου.

Μαρτυρικά, ὅτι ἐνὶ Ἀλληλοῦια, εἰς
ὃ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται. Εἰς
δὲ τὸν Στίχον λέγομεν τὸ α. Μαρτυ-
ρικόν, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα.

Τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ
τὴν α. Στιχολογ. Καθ' ὁ. Μ. ρτυρ.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρό-
νως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς
τῶν τυράννων μὴ προοῦμενοι Ἄ-
γιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ
Χρι-

Χριστῶ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δέξα τῶ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῶ στεφανώσαντι, δόξα τῶ ἐνεργούντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόθρωπε δεόμεθα.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἰκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται, καὶ πόθῳ προσέλωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως. Οὗτοι βρύουσι τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, οὗτοι φάλαγγας ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τοῦ Γαβριὴλ φηγεξαμένου σοὶ Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ ζωῇ ἑσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ Ἁγίᾳ Κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδείχθης ἡπλατυτέρα τῶν οὐρανῶν βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῶ ἐνοιήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῶ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν 6'. στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ σεφάνων ἀξίωμα, οἱ Ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε, καρτερία τῶν αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει

Θεικῇ, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Χριστὸς ἐκατήργησας, καὶ ἀφθαρσίαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας, καὶ οἱ εἰς σὲ πιστεύοντες οὐ θνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοὶ. Ἀνάπαυσον οὖν, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν ἁγίων σου· προσβείαις τῆς Θεοτόκου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἐλεήσου.

Στίχ. Μακάριοι οὗς ἐξελεξῶ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῶν τῶν δικαίων, ἀνάπαυσον Σωτήρ, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας· εἰς σὲ γὰρ φιλόθρωπε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθεντο. Δέξαι δέησιν ὑπὲρ πατέρων καὶ τέκνων, καὶ δικαιοσύνην ὧν ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὧν πολυέλεος. Δόξα, καὶ νῦν.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωρούσα ἢ κτίσις ἀγάλλεται. Συνελαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχία Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρ. ὡς διτιθέηται ἐν τῷ α΄ ἤχ. φύλλ. 126. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, ἤχος β΄.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκω-

κωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δευτε προσκυνήσωμεν. Σαυρόν γάρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτός ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προστηλώσας, τῷ σαυρῷ ἐξήλειψε· καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε· προσκυνούμεν αὐτοῦ τὴν τρίτημερον ἕγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστί, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον, ὃν ἐπλασε.

Σὲ τὸν σαυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί, Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος. Διόσε προσκυνούμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ σαυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ηνοίγησάν σοι Κύριε, φόβω πύλαι θανάτου· πυλωροὶ δὲ ἄδου, ἰδόντες σε ἐπηξάν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκοτούς, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες,

ἐκ σωματίων ἀναμείψωμεν. Δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες· Ὁ ἐπὶ ξύλου σαυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς· Ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ σκιά τοῦ Νόμου τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βία οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη· οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντί ξύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντί Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος, φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸν ἀ. ἤχον Φύλλ. 127

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ.

Η Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτήρη, ἀπαταν ἐφώτισε τὴν Οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας· ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι, Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εν τῷ Σταυρῷ Χριστὲ φανεὶς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων, καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον κρατιώται δεικνύμενοι, λόγῃ πλευράν σου ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι. Ἄλλ' ὁ δὲ οἶκτον σπλάγχμων σου καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τρίτημερος ἀναστὰς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστὲ, ἐκουσίως πάθος

Θος ὑποσᾶς διὰ θνητούς· ἐν Ἄδη δὲ κατελθὼν ὡς δυνατὸς, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' ἁδου, οἰκεῖν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριήμερον ἐγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ ὕψ. Θεοτοκίον.

Θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων· τίς γὰρ ἐγὼ Μητέρα, ἀνεὺ ἀνδρὸς τετοκυῖαν; καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυρθέν· ὃν ὡς βρέφος πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαρυσάσα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ ὀνοῶπούσα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ αἰκτεῖρησαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἁδὴν ἐνέκρωσας τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνοίᾳ ἐσφραγισμένη καὶ παρθενία φυλαττομένη. Μητέρα ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτόν ἰκέτευε, σῶθῃναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυρικῇ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν Κανὼν Τριάδ. Μιτροφάνους οὐ ἡ ἀκροστ. Τὸ τρισπὸν ὑμῶν τῆς Θεοκρατίας εἰλας. Ὡδὲ ἄ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν; φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν λέγοντες: Τοῦ ἐλέους πέλαγος ἀνεξάντλητον, οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνούντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φίλάνθρωπος.

Ο πηγὴ καὶ ρίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφουῶς Θεότητος, τὸ τριστήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον σέλας, καὶ μεθέξει λάμπρυνόν, τῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγῆς Μονὰς Θεαρχικῆ; πᾶσαν διασκέδασον, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις, καὶ ποιήσον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου δόξης με ναόν, καὶ σκηνὴν ἄχραντον.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονηθείας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθηράσσης Ἄχραντε, σαρκωθείς ἐν Μητρᾷ σου, ὁ Θεὸς Λόγος φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν Θεαρχίαν, τριεσῶτον ἡμᾶς ἐμυσταγωγῆσεν.

Ἐνδὲ ἄ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ισότητι τῆς φύσεως Θεαρχία, ὀμότιμον δοξάζουσε τοῖς προσώποις, ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθοῦσα, ἀρρέυστως πέφυκας, εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Σὺ τάξεις τὰς ἀόλους, καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἑσωπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιάιετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύσως

σε, Ἄλλα καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλί-
νου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερέωσον τῆς πίστεως ἐν τῇ
πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον τῆς ἀγά-
πης σου τῷ πελάγει· καρδίαν καὶ
διάνοιαν τῶν ὁσῶν δούλων, Μονὰς
Τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυν-
θεῖμεν. Θεοτοκίον.

Θ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐ-
σιώσας, τῆς Κτίσεως ἐν μήτρᾳ
σου οὐσιώθη, ἀπειρῶ ἀγαθότητι, Θε-
οτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀ-
νέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ
Κυριότητος.

Κάθισμα.

Οτε κατ' ἀρχὰς τὸν Ἀδὰμ διέ-
πλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου
τῷ ἀνυποστάτῳ ἐδόθησας εὐσπλαγ-
χνε, Ποιῆσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέ-
ραν ὁμοίωσιν. Τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἁ-
γιον συμπάρηθ' δημιουργόν. Διὸ βο-
ῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δό-
ξα σοι. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτε πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐλ-
θεῖν κατηξίωσε, τότε σου πάναγε-
νε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκα-
τώκησε· καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν
ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμε-
νος ἅπασι Βασιλείαν οὐρανῶν. Διὸ
βρωμέν σοι, Θεοτόκε Ἀγνή χαῖρε
Δέσποινα.

Ὁδὴ Δ΄. Ὑμῶ σε, ἀκοήν.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αἴυλοι,
ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς
Μονὰς ἀναρχε· ἀλλ' οὖν ἡμεῖς πη-
λίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀ-
γαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει
καὶ δοξάζομεν.

Υπάρχων πλαστουργός τῆς

φύσεως παντοκράτωρ, τῆς τῶν ἀν-
θρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις, νῦν
ὡς πανδεοκῆς ἀδυσμῖαν. Διὸ κα-
τοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ
πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπομόγαγε.

Μονάδος ἑρχικῆς ἀσύγχετα,
τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἰδι-
κῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς
ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ
ἀμέριστα, ἐντε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ
Θεότητι. Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄ-
χραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ
παντουργός εὗρηκε, μόνη σαφῶς
ἐκ τοῦ αἰῶνος· ἐν ᾧ κατοικήσας
ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων
φύσιν ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁδὴ Ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ως ὀλικῶς ἐπὶ πάντα τὰ ὄν-
τα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνο-
δώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτη-
ρίους Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρού-
ρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου. Σὺ γὰρ
εἶ ζωὴ καὶ εἰρήνῃ τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωυσῆ, ἐν τῇ βάρῃ ὡς
ῶφθης πυρός ἐν εἶδει, Ἄγγελος
ἐκλήθης Πατὴρ ὁ Λόγος, τὴν πρὸς
ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν, δι-
ῆς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κρά-
τος Θεαρχίας μιᾶς ταιτυπόστατον.

Η φυσικὴν, συναϊδίον δόξαν προ-
βαλλεμένην, μοναρχικωτάτῃ Τριάς
ἀγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρθοδόξῳ
σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν
ἀξιώσον, ἀναρχον καὶ μίαν αὐγὴν
τὴν τρισήλιον. Θεοτοκίον.

Συνεκτικὸς κατ' οὐσίαν ὑπάρ-
χων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν
αἰῶνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, παρθε-
νομήτορ συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς
ἀν-

ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς τὸ ἐνικόν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ὡδὴ ς'. Ἐν Ἀβύσσῳ.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέητον, τοὺς εἰς σέ πιεζύοντας Θεὲ τρισηλίε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωται, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου. Δίς.

Ἐν ἀπάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἰγλήν μοι βράβευτον. Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος· καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα. Εἰσπλαγχχνίας

Ἐἰσπλαγχχνίας τὸ πέλαγος ἤμιν ὑραπλώσας, ὑπόδεξι ἡμᾶς ἐλεῆμον βλέψον εἰς Λαὸν τὸν σέ δοξάζοντα· δέξει τὰς ψυχὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐἰσπλαγχχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθῆς σὺ ὑπάρχεις ἀγαθὴ Θεοτόκε· σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνῃ ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἡπράκλησις. Διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνῃν σε βοήθειαν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιᾶς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀγκλοῖωτος, ὁ τρισυπό-

γατος Κύριος. Δεῖξον οὖν κάμωσ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. Δίς.

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτίσι, Θεὲ μονάρχα, καὶ τρισηλίε, καταυγαζόμενοι γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα· ὧν κάμει ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς φωτουργὸς τριλαμπῆς.

Ἰσθένειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανὸν μὴ διαλείπης τοὺς σέ φιλοῦντας, ὁ οἶ ἀπατον φιλανθρωπίαν γενόμενος ἄνθρωπος, ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ὡδὴ Η'. Ἰνδάλαματος χρυσοῦ.

Ἀπρόσητε Τριάς, συναϊδιε συναρχε Θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλήν τῶν φωσφόρων ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀνικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόκλησιν τῶν δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με αἰεὶ, Κύριε πάντων.

Δίς.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶν, ἀπερίγραπτε Τρισηλίε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον, καὶ συντηροῦσα ἐν ἀλωβῆτῳ τάξει παντελεῖ, ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς, ἀκατάληπτε, ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἄλλοκόσασ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες· καὶ τὴν ἐνιαίαν

Τρι-

Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέβειν, ὡς Κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ἦδη θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Εκ φωτός ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱός, φῶς ἐξανέτειλε, καὶ συμφυές φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται, ἀποβρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρέυσου τῆς γεννήσεως, πιστευομένης ἅμα δὲ, καὶ τῆς ἀφράσου ἐκπορεύσεως.

Λάμπσον ταῖς καρδίαις, τρισήλιε Θεότης τῶν ὑμνούωντων σέ, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Απειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεός, ἀπειρον πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν, ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάς πρώην· οὕτω καὶ νῦν οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως. ὁ ἐν Τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως, μοναδικῶς, Θεός καὶ Παντοδύναμος· καὶ τὴν σὴν ποιήνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεῦξesi.

Τὰ λοιπὰ καὶ τὴν ἀπόλυσιν ζητεῖ εἰς φύλλ. (37).

Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν ἐξάψαλλον, τὸ, Θεός Κύριος. Τὸ Ἀπολυτίκιον δὲ, τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ· τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὴν ἁ αὐτοῦ εἰχολογίαν.

Καθίσματα.

Θ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ

ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· σινδόνη καθαρᾷ εἰλίσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναίξι, παρὰ τὸ μνήμα ἐπίσας, ὁ Ἄγγελος ἐβόα: Τὰ μῦρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια. Χριστός δὲ διαφορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος. Ἀλλὰ κραυγάσατε: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ σαυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηγε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἤξιώθημεν τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπολαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β'. εἰχολογίαν.

Καθίσματα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος· σφραγίσθηναί μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀνασᾶς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις Γυναίξιν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ Δαῶ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Και νῦν **Ευετοκίον.**

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ ἁδης ἡχμαλώτιζται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιοήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν, Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκῆσαις δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Αἵτησις, καὶ ἡ Ἰποκοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωροῦμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβηθμοὶ. Ἀ. τῖρωνον ἄ.

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ, σῶσόν με σὴ ἐπιλαμψει.

Ελέησον ἡμᾶς, τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἑκάστην ὥραν. ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρότελους τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιαῖζειν, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν. Θεὸς γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον β΄.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ, ἅμα καὶ ἀνθρώποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παράδῳς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουνται; καὶ γὰρ οἱ ἐχθροὶ μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ· συντηρεῖ ἐν Πατρὶ, δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον γ΄.

Οἱ πεποισότες ἐπὶ Κύριον. ἐοικασιν ὄρει τῷ ἀγίῳ, οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελιάρ.

Εν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θεῖως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐὰν Χριστός, τῆ βλάβῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, προσπηγάξει πάσα Σοφία, ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοισ καταστρέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφήται ὀρώσι.

Προκείμενον. Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου. ρίχ. Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Πᾶσα πνοή. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωθῆναι. τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰς φύλ. 132. οἱ Κανόνες οὗτοι, καὶ τοῦ Μναίου.

Ὁδὴ Α'. Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέβρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανσρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις. Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν. ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ο τοῦ κόσμου ἄρχων ἀγαθὲ, ᾧ ἀπε-

ἧ ἀπεγραφάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σὴ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ σαυρῶ σου κέκριται. Προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ περιπέετωκε, τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, καὶ ἀσθενῆς διήλεγχται.

Αὐτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ Θανάτου τασπάργανα ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι Θεοτοκίον.

Ἵπερτέροσ πέφυκας ἀγνή, πάσῃς ὁράτου τε, καὶ ὁρατῆς· Ἀειπάρθενε χτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ἠυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ὦ σὺν παρῤῥησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερος σαυροαναστάσιμος, ὅστις καταλιμπάνεται, εἰ Ἐριτάζεται τῆς ἡμέρας ὁ Ἄγιος.

Ἄτρεπτον ἀσυνήθη.

Δύναμις ἀσθενοῦσιν, ἀνάστασις πεσοῦσι, καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνεῶσι γέγονας Χριστέ, τῆς σαρκὸς τῷ πάθει σου, ὅτι δεδόξασαι.

Ὁκτειρε τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα, καὶ ἀνέστησε συντριβεῖσαν, ὁ πλαστοουργός Θεός καὶ καινουργός, νεκρωθεὶς ὁ γέγονεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος ὁμοίος, τῆς Ἵπεραγίας Θεοτόκου.

Ἄυλος· παλαὶ κλίμαξ, καὶ ἕνωσ χερσῶθεισα, ὁδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλου γέννησιν

ἀγνή, ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδόξασαι.

Δύναμις τοῦ Ἵψίσου, ὑπόστασις τελεία, Θεοῦ σοφία, σωματωθεῖσα ἄχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν, ὅτι δεδόξασαι.

Ὡδὴ Γ'. Ο Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν σπειρούουσα Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἣ ἐςερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡ λλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεὶ προσχήματι, ὑπὲρ ἀνόμων μυχτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Ἐκ χορὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἐπλασας, συντριβέντα πάλιν, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἀμαρτίαν, Χριστέ, συγκαταβάς εἰς Ἄδην συνανέστησας. Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαὶ ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκογ πίστει σέβομεν

Τόξον συνετριβῆ.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα Χριστός, ἡλάττωται βραχὺ, τῷ πάθει τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φώσεως.

Νεκρός μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἐκλάμπων Γυναίξι, στεφάνῳ δόξης Χριστέ, ὠφθης τῆς ἐγέρσεως. Ο αὐτός.

Ὁ χρόνου ἐπέκεινα παντός, ὡς χρόνων ποιητής, ἐκ σοῦ παρθένε

θένε ἐκὼν, βρέφος πεπλαστούργηται.

Νηδὴν πλατυτέραν Οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοί, δι' ἧς Ἀδάμ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, χαίρων πεπολίτευται.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας ὄλον με τὸν ἀνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρίστασαι, ὡς κριτὸς ὁ Θεός μου τῷ βήματι, οὐ κραυγάζων Δέσποτα· κρίσις ἐνάγων τοῖς ἔθνεσιν, ἦν διὰ τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένη εἰργάσω σωτηρίαν Χριστέ.

Τῷ πάθει σου, τοῦ ἐχθροῦ αἰρομφαίται ἐξέλιπον τῶν ὑπεναντιῶν δέ, ἐν τῇ εἰς Ἄδου καθόδῳ σου, πόλεις καθηρέθησαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τελεχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀκήκω Κύριε.

Ἰδοῦσα ἐν ξύλῳ σε Χριστέ, παγέντα Παρθένος, ἢ ἀνωδύνως σε κύησα, τὰς μητρικὰς ὀδύνας ὑπέμεινε.

Νενίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει Ἄδου τὰς πύλας· τοῦ παμφάγου γὰρ βαγέντος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

Ὁ αὐτὸς τῆς Θεοτόκου.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρ-

θένε ἄτερ μόνῃ τεκοῦσα, τὸν δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως, κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχιφωτὸν Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὡς Κέδρος Χριστέ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας ἐκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσω ὡς ἠυδόκησας, καὶ τῇ πεύκῃ, καὶ κέδρῳ, σαρκὶ συναυψούμενος.

Ἐν λάκκῳ Χριστέ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε, ἄπνου νεκρόν· ἀλλ' οἰκείῳ μύλωπι, ἐπιλεησμένους τραυματίας Σωτῆρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθήσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Κανὼν Σταυροῦν. Ὁ ἕνθαξ τῷ Ἰησοῦ.

Νηστεύειν ἀπανηνάμενος Ἀδάμ γεύετε, θανατηφόρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος, ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει, σταυρωθεὶς ὁ δεῦτερος.

Τὴν φύσιν παθητὸς, καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ αὐλῳ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νεκρωμένους Χριστέ, κευθμώνων Ἄδου ἐξάνεστησας. Ἐτερ. τῆς Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Νεφέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν βάνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτε παιδίον δέδοται, ὁ ὑπάρχων πρὸ

τῶν

τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, ἄψυ σποράς σωματωθεὶς ὁ Ὑψίστος.

Ἰδιὸν ἑ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ὡς κακοῦργος ὁ δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις ἄφρον, τῷ οἰκίῳ δωρούμενος αἵματι.

Δι' ἐνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδάμ, πάλαι εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος· καὶ δι' ἐνὸς ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ πεφανέρωται.

Θεοτεκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας· καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανὼν Σταυροῦν. Ἰήσου ῥημάτων.

Φύλακες ἔθου τῷ πταίσαντι, τὰ Χερουβιμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἤνοιξαν. ὦφθης γὰρ ὁδοποιῶν τῷ Ἀηττῇ Παράδεισον.

Ἐρημος ἄδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἐνός· ὃν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐθησαύρισε, εἰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐπένωσε.

Ἴτερος τῆς Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Φύσις ἀνθρώπων δουλεύουσα,

τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα ἀγνή, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε· σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς ἄμνος, ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Ἐπιβώμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι· μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱόν, παρῤῥησίαν κέκτησαι.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμη· καὶ ἄδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων καὶ ἡ ζωὴ τῶν θροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας· τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα, ἐθαύμαζον· καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει φιλόανθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν· καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ἰδιὸν ἑ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεβρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι Παισι, δρόσον τὴν τοῦ Ἡνεύματος, ὁ ὧν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἀνθρώπον, καθορᾶ τυραννούμενον· ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδὼν αἵματι, ἀνηθρω-

θρωπος γενόμενος· ὁ ὧν εὐλογη-
μένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰδόντες σὲ ἐπτήξαν ἡμφισμέ-
νον, σολὴν ἐκδικήτῳ, οἱ πύλω-
ροὶ τοῦ ἄδου Χριστέ· ἀγνώμονα
τύραννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἤλθεσ
γάρ χειρώσασθαι· ὁ ὧν εὐλογη-
μένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄγιων ἄγιαν σε κατανοοῦμεν,
ὡς μόνην κηήτησαν Θεὸν τὸν ἀ-
ναλλοίωτον. Παρθένε ἀμόλυντε,
Μητερ ἀνύμρευτε· πᾶσι γὰρ ἐπή-
γασκς πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ
Θεῷ τόκῳ σου.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ἐκρινε τὸν Προπάτορα πάλαι,
ἐν τῇ Ἐδέμ παρακρή· ἀλλ' ἔκου-
σίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων
τὸ ἐγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωθέντα τῇ
γλώττῃ, τῷ ἰοδόλῳ ἐν Ἐδέμ· τὸ
ῥηελούσιον δῆγμα, τῷ ἔκουσίῳ
πίθει ἰάσω γάρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ αὐτίς.

Ἐώρα ἐν νυκτὶ Ἰακώβ μὲν, ὡς
ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεταρχωμένον·
ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρύκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς
μελπουσιν, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἔνα κηρύττων,
τὸν τῆς παρθένου σε Υἱόν, τῆς
πανυμνήτου Γριάδος, καὶ ἀδισάκ-
τῳ γνώμῃ καὶ γλώττῃ βοῶν, ὁ
ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος.

Ὡς ἡ· Ὁ Εἰσός.

Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βα-
βυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε,

τῷ θεῷ προστάγματι· τοὺς Καλ-
δαίους κταφλέγουσα, τοὺς δὲ
πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας·
Εὐλογεῖται πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ἄϊματι Χριστέ, τῷ σῶ πεφοι-
νιγμένῃ, τὴν τῆς σαρκός σου κα-
θορῶντα στολήν, ἐν τρόμῳ ἐξι-
σαντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν
σου, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα
κραζόντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα.

Σὺ μου τὸ θνητὸν, ἐνέδυσας οἰ-
κτίρμων, ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου·
διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀνα-
μελπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χρι-
στὲ κράζων σοι· κατεπόθη ὄντως
εἰς νίκος ὁ θάνατος.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον
ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσά-
μενον, ἀσπύρως συνέλαβες, καὶ
ἀφράστως ἀπεκύησας. Θεογενῆ-
τορ πάντα γενε. Ὅθεν σε σωτηρίαν,
πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ἰνδάματος.

Ἐράθης ἐν σαυρῷ, καθιγλού-
μενος ὁ πλοῦσιος ἐν ἐλέει· ἐκὼν
ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανέστη,
καὶ ἐλυτρώτω πάντας τοὺς θρο-
τοὺς φιλάνθρωπε, πίστει μελω-
δοῦντας· ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα
κτίσις, καὶ ὑπεριψούτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἄυτροῦσαι τῆς φθορᾶς, ὑπελ-
θῶν τὰ καταχθόνια Θεοῦ Λόγε,
ὄν περ διέπλασας δυνάμει Χριστέ
σου θεῖα καὶ ἀφθαρτίσας δόξης αἰ-
δίου μέτοχον, τῆς σῆς ἀπειργάσω-
ῦμνεῖτω κραιγάζοντα πᾶσα κτίσις,
καὶ

καὶ ὑπερυψούτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ αὐτός.

Ὁράθη ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανερσάφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος καὶ δυνάμει, ᾧ μελωδοῦντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε ἀγνήν, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σεσαρχωμένον ᾧ σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι πάντες μελωδοῦμεν: Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φώτισαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ φυτευθὲν, ἐν τῷ κρανίῳ Σωτῆρ, τὸ τρισόλθιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου σαυροῦ, αἵματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς, τῆς θείας πλευράς σου, Χριστὲ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνηθες.

Καθεῖλες δυνάσας, σταυρωθεὶς ὁ παντοδύναμος· καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τοῦ ἄδου φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ Πατρικῷ ἐνίδρυσας

θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες, πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμητον, ὑπέρθεον φύσιν, τρισοφεγγῆ, ἀνέσπερον αἰγλήν, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμψασαν.

Σταυροαν. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Ἐν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς ἀμνὸς ἀνηρτήθης, Χριστὲ ἐπὶ Κρανίου τῷ σταυρῷ· λόγῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, τὴν ζωὴν ἐδώρησά ἡμῖν τοῖς χοϊκοῖς ὡς ἀγαθός, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι, τὴν θείαν σου Ἀνάσασιν.

Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ τοῦ θανάτου τὸ κράτος, δυνάμει καταργήσαντα Θεόν, πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς συνεζανέστησε, καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν καὶ τὴν ἀνάσασιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὅλος ὑπάρχεις.

Ράβδος ἰσχύος δεδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λόγος Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ ταύτην ἀνέστησε, πρὸς ἄδην ὀλισθήσασαν. Διὸ σε πάναγνε, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἦν ἡρετίσῳ Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβην Μητέρα σὴν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος, τὰ σύμπαντα πληθῆσονται· ἵνα σε ἀπαγτες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν.

Μετὰ τὴν τιμιωτέραν, Ἐκφώνησις.

ὅτι σὲ αἰνοῦσι· καὶ εὐθὺς τὸ, Ἅγιος Κύριος. Τὰ ἑξαποσειλάρια, καὶ οἱ αἶνοι.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα χτίσις σὲ δοξάζει Κύριε· ὅτι διὰ τοῦ σαυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δεῖξῃς τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Εἰπάτωςαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; διὰ τί γὰρ ὁ λίθος, οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀνασάντα προσκυνήτωςαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν: Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτῆρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθησεν εἰς τὸ λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου· καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλιεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κυρύττων ἡμῖν διὸ βοῶ· μὲν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε δόξα σοι.

Ἐρῆραν μύρα μετὰ δακρῶν, ἐπὶ τὸ μνημᾶ σου αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ σῶμα

αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Αἰνεσάτωςαν ἔβη καὶ λαοὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σαυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ ἄδη τριήμερεύσαντα· καὶ προσκυνησάτωςαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισαι, πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐσαυρώθης, ἐτάφης, Χριστέ ὡς ἠβουλήθης, ἐσχύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὀντως παράνομοι σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. Ἐχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες. Σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος. Καὶ ἔλεγον: Εἶπατε ὅτι, ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ μαθηταί, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν, μάλισα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτευλεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν.

Ἦπερ εὐλογημένη ὑπάρχεις, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς διετάχθη ἐν τῷ ἁ. ἤχῳ φύλλ. 139 Εἰς τὴν λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοὶ.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι: Μνήσθητι

σθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασι-
λείᾳ σου.

Τὸν σταυρόν σοι προσάγομεν,
εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, ὄν
ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω φιλάν-
θρωπε.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα,
τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι-
ὦν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν
κόσμον φιλάνθρωπε.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπό-
θη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου
Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ
τὸ φῶς θεασάμενοι, ἐν τοῖς κα-
τωτάτοις τοῦ ἄδου, Χριστέ ἐξα-
νέστησαν.

Μυροφόροις ὑπήντησας, ἀνα-
στάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τοῖς
μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπεῖν σου
τὴν Ἐγερσιν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν
Υἱὸν προσκυνήσωμεν, πάντες καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυ-
μνήσωμεν. Καὶ νῦν.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε· χαῖ-
ρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε ἡ
Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε
κυήσασα.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ
προσόμοια

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δός μοι μετανοίας λογισμόν,
δός καὶ κατανώξεως πόθον τῇ

ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐγειράν ἐξ ὕ-
πνου με δεινῆς πυρώσεως, καὶ
τὸ σκότος ἀπέλασον, τὸ τῆς βί-
θυμίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεως λυ-
σον τὴν ζόφωσιν, ὅπως, ἀνανεύ-
σας ἡ τάλας, σοὶ προσκολληθῆ-
σωμαι Λόγε, καὶ σοῦ τοῖς θελή-
μασι πορεύσωμαι.

Μόνε εὐδιάλλακτε Χριστέ,
μόνε υπεράγαθε Λόγε καὶ ἀνεξί-
κακε· σοὶ προσπίπτω Εὐσπλαγ-
χνε, σὲ ἱκετεύω θερμῶς σοὶ κραυ-
γάζω δεόμενος· Ἠμάρτηκα σῶ-
σον, σῶσόν με τὸν ἄσωτον τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὅπως εὐχαρί-
σως κραυγάζω: Κύριε συγχώ-
ρησιν δός μοι, καὶ σοῦ τῇ χρη-
στότητι πορεύσομαι.

Δεῦτε ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς,
τοὺς προαρχηγούς τῶν Ἀγγέλων
ἀνευφημήσωμεν πάντων γὰρ ὡς
πρόκριτοι, τῶν Ἀσωμάτων Χο-
ρῶν, Στρατηγοὶ καὶ Ἀρχάγγε-
λοι, ἐκλήθησαν ἄμφω ἀρχῶν γὰρ
τῆς χάριτος ὁ Γαβριὴλ πεφυκῶς,
νόμον, καὶ τῶν πρὸ Μωυσέως,
ἐξάρχος γνωρίζεται αὐθις, ὁ τῶν
Ἀρχαγγέλων ἀρχηγός Μιχαὴλ,

Εἰς τὸν στίχον Στιχηρὰ Κατα-
νυχτικά.

Ἡμαρτον εἰς σὲ Σωτήρ, ὡς
ὁ Ἄσωτος Υἱός, δέξαι με Πά-
τερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με
ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τοῦ
Τελώνου τὴν φωνήν: Ἰλάσθητί μοι
ὡσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με
ὁ Θεός.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπολαυσιν
μή

μη ποθήσαντες Ἄθλοφόροι, Οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολιταὶ γεγόνασι. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄδιδευτε Πύλη, μουσικῶς ἐσφραγισμένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆ β΄. εἰς τὸν ἄρθρον, μετὰ τὴν ἀστιχολογ. Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ὡς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανάετησαν αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χειμάζομαι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, ἀλλ' εἰς εὐδιον λημένα ὁδήγησόν με Κύριε, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπὸν, Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον· καὶ τὴν ἐκκοπὴν προσοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκείνο δειλῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω, πρὸ δεινῆς τῆς ἀνάγκης, ἐπίσρεψον καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξιώσων ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς Λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογ. Καθίσμ. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ἀσωμάτων πανάγιοι χοροὶ, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, καὶ Δεσπότην, φείσασθαι ἡμῶν ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ρύσασθαι ἡμᾶς, πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προσρέχοντας πόθῳ τῆ σκέπη ὑμῶν.

Μα. τυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἄγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον τρυφῶντος ἡμῶν, Σωτῆρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ποία Μήτηρ ἠκούσθη Παρθένο; ποία δὲ Παρθένο; Μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σὰ, Θεοτόκε, παράδοξα· διὰ τοῦτο σε πιστῶς μεγαλύνομεν.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῆ β΄. ἐσπέρας. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνε ἀναμάρτητε Χριστέ, μόνε ἀνεξίκακε μόνε, πηγὴ χρηστότητος, ἴδε μου τὴν σένωσιν, ἴδε τὴν θλίψιν μου, καὶ οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου ἐξάλειψον πάσας

σας

θίας, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου σώσον τὸν δούλόν σου· ὅπως ἀθυμίας τὰ νέφη, πόρρω ἐκδιώξας δοξάζω, σὲ τὸν ὑπεράγαθον Σωτήρ᾽ ἰσχύ μου.

Βλέψον ὦ ψυχὴ μου ταπεινῆ, ἴδε σου τὰ ἔργα ὅποια, εἰσι παμβέβηλα, ἴδε σου τὴν γύμνωσιν, φεῦ καὶ τὴν μόνωσιν· καὶ γὰρ μέλλεις χωρῖζεσθαι Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ῥίπτεσθαι βάσανον· νῆψον, διεγέρθητι, σπεῦσον, βόησον· Ἠμάρτηκα Σῶτερ, δός μοι τὴν συγχώρησιν, καὶ σώσον με.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με πειρασμῶν, Ἐνδοξε Κυρίου Προφήτα, καθιχετεύω σε· μάτην γὰρ κεκίνηται οἱ πολεμοῦντές με, κατ' ἐμοῦ πικροὶ Δαίμονες, ζητοῦντες ἀρπάσαι, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὡσπερ σρουβίον οἰκτρὸν· μὴ με καταλίπης εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον Παμμάκαρ, ὅτι σὺ μου πέλεις καταρύγιον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ
Κατανυκτικά.

Ἡμαρτον εἰς σὲ Σωτήρ, ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱός, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τοῦ Τελώου τὴν φωνήν· Ἰλάσθητί μοι ὡσπερ ἐκείνω, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Μαρτ.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντων, πᾶσα πλάνη

πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίσει διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τῆς ζωῆς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῆ γ' εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικά

Ἐλέησόν με εἶπεν ὁ Δαβὶδ, καὶ γὰρ σοὶ κράζω, ἡμαρτον Σωτήρ, τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἀμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βροῦ σοι· ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῦ δάκρυον ἐβρεχεν· ἐγὼ δὲ βρανίδα μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε μὴ παρίδης με δεόμενον, ἀντιλήψεως τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, ἐλέησόν με.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Καθίσμ. Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἀφθορον πηγὴν, Ἰορδάνου κατέδυσας βροαῖς Ἰωάννη· ὅθεν ἐκτενῶς καθεκετεύω σε, πάθει πολλοῖς καταπονούμενον, πελάγει με τοῦ βίου καθ' ἐκάστην χαλεπῶς, εὐπροσ-

προσδέκτοίς σου εὐχαις, ζωῆς
πρὸς λιμένα χειραγωγῆσον.

Ο' παιδρύνας τοὺς Ἁγίους
σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας
τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ'
αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ
Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν κυβέρνη-
σον ὡς φιλόθρωπος, καὶ τὴν
εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα,
ὃ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαύ-
μενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς εἶδε; τίς ἤκουσε Μήτηρα
τίκτουςαν τὸν ἑαυτῆς Δημιουρ-
γόν; Ἀπειράνδρως θηλάζουσας
τὸν διδόντα τροφήν πάση σαρ-
κί· ὧ τοῦ θαύματος, θρόνος Χε-
ρουβικὸς ἐδειχθη ἡ γαστήρ σου,
Θεοτόκε κχαριτωμένη, πρέσβευε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμ, ὅτε
ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σῶτερ τῶ Σταυρῷ προσήλω-
θεῖς, Ἥλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ
τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέ-
τασμα, Ναοῦ ἐρρήγγυτο, ἡ δὲ Γῆ
κατεσειέτο, καὶ πέτραι ὡσαύτως,
τρόμῳ διεσχίζοντο, ὄρῃν μὴ σθέ-
νουςαι, Κτίστην τὸν αὐτῶν ἐπὶ
ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει,
καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ολος καταβέβληται εἰς γῆν,
ὄλος ἀνετράπη καὶ κεῖται, πτώμα
ἐξαισίων, ὅφρι ὁ πικρόνηρος, ἀνυ-

ψωθέντος σου· ἐπὶ ξύλου φιλό-
θρωπε. Ἀδάμ δὲ κατάρας, λύεται
καὶ σώζεται, ὃ πρὶν κατάκριτος·
ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωπούμεν, σώσον
ἡμᾶς οἰκτεῖρον πάντας, καὶ τῆς
Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Πλοῦτος πτωχευόντων καὶ
τροφῆ, καὶ καταφυγῆ τῶν πενή-
των, καὶ ὀρφανῶν ἡ ἐλπίς, σὺ ὑ-
πάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζο-
μεν, οἱ ἐν Οὐλίφει κραυγάζοντες,
Ἁγία Ἁγίων, λύτρωσαι προφθά-
σασα, καὶ νῦν τοὺς δούλους σου,
πάσης ἐπηρείας Δαιμόνων, καὶ τῆς
χαλεπῆς τιμωρίας, καὶ τῆς αἰω-
νίου κατακρίσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Σώσον με Χριστέ Σωτῆρ, τῆ
Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὃ σώσας
Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐλέη-
σόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χρι-
στὲ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδει-
ξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ,
καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τῶ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐξω-
ποίησας ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἁ-
μαρτίᾳ· διὸ βοῶμέν σοι: Εὐεργέτα
τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀνέστησαν,
τοῖς Τυράννοις λέγοντες: Ἡμεῖς
στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυ-
νάμεων εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνις
ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα
τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα καὶ νῦν. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους ὑπομείνισα πολλούς,

ἐν

ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, ἕσενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα, Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς· ὅθεν Παῦλα γία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τῇ δ'. εἰς τὸν ὄρθρον, Μετὰ τὴν ἀστιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ Ἔθνη, κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς προσβείαν, σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὄρωσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς; Υἱέ μου, ἔλεγε, τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδισον;

Μετὰ τὴν β'. σιχολογίαν.

Καθίσματα.

Ὡς ὁ Ἀηστὴς ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοὶ τῷ ἀγαθῷ: Μνησθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναριθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη, ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ πιανθείσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Ἄγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὡς Θαῦμα καινόν, ἐβόα ἡ Πανάμωμος, Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθηλούμενον ὁ δρακί τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Τὸ πρῶτ Ἀπόστιχα. Τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ δ'. ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε:

Ἀλόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, σάλπιγγες καθάπερ ὀφθέντες, θεοὶ Ἀπόστολοι, τούτου τὸ σωτήριον πᾶσιν ἐφάνατε, καὶ λαοὺς συνηθροίσατε, πρὸς ἔνθεον πίστιν, πλάνης ὀχυρώματα κατασρεψάμενοι. Ὅθεν καὶ ἀξίως τὰ γέρα, καὶ νικητικῶς τοὺς Στεφάνους, ὄντως ἐχομίσασθε Μακάριοι.

Ἄημοι τῶν Ἀγγέλων ἀληθῶς, χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω, τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς, ἐλείποντες κηρύττοντας ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν, καὶ πᾶσι βοῶντας: Ὁς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ αἰῶνων ἐστὶ σάρκα

σάρκα προσλαβών· ἐχουσίως, σύν-
θρονος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων, καὶ
τῷ θείῳ Πνεύματι ὁμοτιμος.

Πλήθει πειρασμῶν περισχε-
θεῖς, καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βί-
ου, περικυκλούμενος, σάλῳ τε
ποντούμενος τῶν περιστάσεων,
καὶ ταῖς λύπαις βαλλόμενος, ἐν-
σοὶ τὴν ἐλπίδα, πᾶσαν ἀνατίθη-
μι. Πάτερ Νικόλαε, πάντων τῶν
δεινῶν μοι παράσχου, λύσιν ταῖς
πρεσβείαις σου Μάκαρ, καὶ πρὸς
τὸν Δεσπότην σου ἐντεύξῃσι.

Εἰς τὸν τίχον σιχηρά.

Εμεγάλυνας Σωτήρ, ἐν τῇ
Οἰκουμένῃ τῶν Κόρυφαίων Ἀ-
ποστόλων τὰ ὀνόματα· ἔμαθον
τῶν Οὐρανῶν τὰ ἄρρητά, ἔδω-
καν τοῖς ἐπὶ γῆς ἰάματα· καὶ
αἱ σκιαί αὐτῶν μόναι τὰ πάθη
ἐθεράπευον· ὁ ἐξ ἁλίων ἐθαυ-
ματουργεῖ, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων
ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγ-
ματα· δι' ὧν εὐσπλαγγνε, δὸς ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάν-
τοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ
καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα
Θεόν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μα-
θητῶν προσφερομέν σοι λέγοντες·
Σῶσον ἡμᾶς Ἐπιστάτο, ἀπολλύ-
μεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς
ἡμῶν δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαόν,
καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τῇ πρεσ-
βείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν
ἁμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.
Κύριε δόξα σοι.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτίσα-

σθε Ἅγιοι διὰ τῆς πίστεως· οὐ-
μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν
ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ
θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε·
ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν
καὶ σωμάτων ἰατροὶ, πρεσβεύσα-
τε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξ, καὶ νῦν· ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ.

Πάντων προστατεύεις Ἄγα-
θῇ, τῶν καταφευγόντων ἐν πί-
σει, τῇ κραταίᾳ σου χειρὶ, ἄλλην
γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς
Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν,
ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμε-
νοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μή-
τηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὁ-
θεν σοι προσκίπτομεν, ῥῦσαι πά-
σης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Τῆ εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν
α'. στιχολογίαν. Καθίσματα.

Οσοφίας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς
Ἄλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας, ὡσπερ Κή-
ρυκας, πίσση τῇ γῆ, τῇ ἀράτῳ φι-
λανθρωπία, Χριστὲ ὁ Θεός, δι' αὐ-
τῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν
σου, καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμ-
ψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος Ἐ-
λεήμων καὶ φιάνθρωπος.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ
Ἄλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα
σὲ προσκυνεῖν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύ-
ματι, Χριστὲ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν σε-
ρέωσον πίστιν τὴν ἐνθεόν, καὶ τοῖς
λαοῖς κατάπεμψον νῦν τὰ ἐλέη
σου, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυ-
όμενος.

Δόξα

Δόξα, καὶ νῦν

Θείας γεγόναμεν κοινωνοί, φύσειws διὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Καθίσρατα.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι Νικόλαε, καταφαιδρύνεις ἠφῆλιον ἄπασαν, καὶ λύεις τὸν ζόφον τῶν θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων ἐλαύνεις τὴν ἔροδον, Προσάτης ὑπάρχων θερμότατος.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίσιν τηρήσαντες, παρῆρησιάν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη Θεὸν ἀσπόρως κηύσασα, καὶ μετὰ φρικτὴν λοχείαν ἀγενεύσασα, σοὶ προσπίπτω Ἀχραντε, μετὰ φόβου κράζων καὶ πίστεως, ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης με διάσωσον.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῆ ε' ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλουσε νεκρόν.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, Ἥλιος ἰδὼν ἐσοχίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ τὸ καταπέ-

τασμα Ναοῦ ἐρρήγγυτο, ἡ δὲ Γῆ κατεσειέτο, καὶ πέτραι ὡσαύτως, τρόμῳ διετρίχοντο, ὅραν μὴ σθένουσαι, **Κ**τίστην τὸν αὐτῶν ἐπὶ ξύλῳ, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβριζόμενον.

Ὁλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὁλος ἀνετράπη καὶ κείται, πτώμα ἐξαισίον, ὄφις ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου Φιλάνθρωπε. Ἀδάμ δὲ κατάρας, λύεται καὶ σώζεται, ὁ πρὶν κατάκριτος· ὄθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς, οἰκτεῖρον πάντας, καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἀγνή τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρῶν ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνομεν τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλίδας Πανάμωμε, καὶ σθέσωμεν φλόγα, τοῦ διακωνίζοντος, καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γὰρ τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότης Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ
Σταυρώσιμα.

Σῶσον με Χριστὲ Σωτήρ, τῆ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐλέησον με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ, καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐξωποίησας ἡμᾶς νεκρωθέντα τῆ ἀμαρ-

τία.

τία· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν
ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Θί τὴν ἐπίγειον ἀπολαυσιν μὴ
ποθήσαντες, Ἀθλοφόροι, Οὐρανίων
ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγελῶν
συμπολιταὶ γεγόνασι· Κύριε πρε-
σβεταῖς αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σώσον
ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀγνήν,
ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφό-
ρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον
κρεμάμενον, θρηνηφοῦσα ἠλάλα-
ζες, καὶ ἔκραζες, Τέκνον, Γλεῦχος
ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ
πᾶσα τῶν παθῶν. Εὐεργέτα, δι' ἐ-
μοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐ-
σπλαγχνίαν ἐνδοικνύμενος.

Τῇ Παρακλήτῃ, εἰς τὸν Ὄρθρον.
μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν. Καθι-
σματα Σταυρώσιμα.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προ-
σκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγ-
χώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠδύ-
κησας, σαρκὶ ἀνελεθεῖν ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὖς ἐπλασας ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχα-
ρίστως βοῶμέν σοι· Χαρὰς ἐπλή-
ρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.
παραγεγόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν
κόσμον.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ
Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν
ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς
Ποίμνης σου ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς,

ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν
πλανώμενον, καὶ τῇ Ἀγίᾳ σου
Ποίμνῃ συναριθμήσον, ὁ μόνος Ἀ-
γαθός, καὶ φιλόφρων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υπερδοδοξασμένη ὑπάρχεις,
Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε·
διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου
κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος
τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν,
καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν τὸν Παρά-
δεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπό-
λαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολο-
γοῦμεν, ὡς κραταῖον, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν καὶ μόνον Πολυέλεον.

Μετὰ τὴν 6' στιχολογίαν.

Καθίσματα.

Ως ὁ Ἀγιστὴς ὁμολογῶ, καὶ
βοῶ σοι τῷ Ἀγαθῷ· Μνήσθητί μου
Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν
αὐτῷ με συναριθμήσον, ὁ ἐκουσίως
τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξά-
μενος.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐ-
ρανὸν ἐν Νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἄ-
γιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς
βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν,
καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κα-
τήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις ἐ-
λευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρειπῶσα τῷ Σταυρῷ ἡ ἀ-
σπόρως τεκοῦσά σε Χριστέ, καὶ μὴ
φέρουσα ὄραν ἀδικίως πάσχοντα,
ἰωλοφόρετα κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα
σοι

σοι, πῶς πάσχεις ὁ τῆ φύσει ἀπα-
θής, Γλυκώτατε Υἱέ: ὕμνω σου,
τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.
Τὸ π.ωὶ Ἀπόστιχα Τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Δεσποτικά
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅταν ἐν τῆ δόξῃ σου Χριστέ,
ἔλθῃς μετ' Ἀγγέλων Ἀγίων, κρι-
ναὶ τὰ σύμπαντα, ὅτε παραστή-
σονται, γυμνοὶ σοὶ ἅπαντες· ἀπο-
δοῦναι ὧν ἔπραξαν, τὴν ἀπολο-
γίαν, τότε τοῖς προβάτοις με,
σύνταξον Λόγῃ τοῖς σοῖς, λύσιν
παρασχών μοι ἐνταῦθα, τῶν πλημ-
μελημάτων μου πάντων, ὧν περ
ἐν τῷ βίῳ ἐπλημμέλησα.

Ῥῆξον τὰς σειράς μου τῶν
παθῶν, ξήρανον ψυχῆς σηπεδόνας,
μόνε φιλόανθρωπε, δώρησαί μοι δά-
κρυα τῆς κατανύξεως, τὴν καρ-
δίαν μου φώτισον, τὴν ἐσχοτισ-
μένην, λύτρωσαί με δέομαι ἐκ πε-
ριστάσεως, ζάλης συμφορῶν ἐναν-
τίων, καὶ ἐκ πειρασμῶν πολυτρό-
πων, τοῦ δεινοῦ ἐχθροῦ καὶ ἑσ-
μοκράτορος.

Ὅλος ἐκ νεότητος ἐγώ, πά-
θῃσιν αἰσχύνῃς δουλεύσας, καὶ ἀ-
σωτεία πολλῇ, τέλειον ἡμαῦρῶσα
τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ· καὶ πτοοῦ-
μαι Πανύμνητε τὴν μέλλουσαν δί-
κην, ὅτε παραστήσομαι τῷ σῶ Υἱ-
ῷ καὶ Θεῷ· νῦν οὖν πρὸ τοῦ τέ-
λους μοι δίδου, κάθαρσιν Ἀγνῆ τῶν
παθῶν μου, καὶ πλημμελημάτων
ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Παρθλθεν ἡ σκιά τοῦ Νέμου.

Εἰς τὸν στίχον Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων πρεσ-
βευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χρι-
στὸν ὕμνούντων, πᾶσα πλάνη πέ-
παιται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γέ-
νος πίσει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντίστησαν
τοῖς Τυράννοις λέγοντες: Ἡμεῖς
στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυ-
νάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις
ἀναλώσῃτε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα
τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλῃ ἡ δόξα ἦν ἐκτίσασθε
Ἅγιοι διὰ τῆς πίστεως· οὐ μόνον
γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρόν ἐ-
νικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον
πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦν-
τας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σω-
μάτων ἰατροὶ, πρεσβεύσατε πρὸς
Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Νεκρώσιμον

Ὅς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς
ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται
πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡχοῦσης
τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσ-
σεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς
τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστέ ὁ Θεός·
τότε Δέσποτα, οὗς μετέστησας ἐξ
ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κα-
τάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα
τῶν σῶν δούλων Χριστέ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ
ἀνατίθῃμι, Μήτηρ τοῦ Φωτός, φύ-
λαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τῷ

Τῷ Σιβόρίτῳ, εἰς τὸν Ὅρθρον Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά

Ο φειδύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χουστὸν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὅσιους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζώην ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τὴν εὐχήν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαύομενος.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Ἁγίαι αἱ σκηναί, αἱ δεξαμέναι τὰ σώματα ὑμῶν ἐν σαδῖω γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας, ἐκηρύξατε αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίσιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίξ, καὶ νῦν.

Πάντα ὑπὲρ ἐνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε μυσηρίᾳ τῆς ἀγνοίας ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνωσθῆς ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον. Καθίσματα.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐ-

ρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήγγησαν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτῆρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα

Ο νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων ὡς Θεὸς, ἐξουσίαν ἀπάντων ἐσχηκώς Ζωοδότα, πρόσχες ταῖς δεήσεσι τῶν δούλων σου· δεῖξόν σου τὰ σπλάγγχνα τὰ φιλόανθρωπα, καὶ δίδου τὴν ἄφεισιν ψυχαῖς, ἄς μετέστησας, ἐπ' ἐλπίδι τῇ εἰς σέ, ὁ δι' εὐσπλαγγνίαν ὑπεράγαθος.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς, τῶν δούλων σου, καὶ εἴτι ἐν βίῳ ἡμάρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δίξ, καὶ νῦν.

Μήτηρ Ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν στίχο· τῶν Αἰῶνων Στιχῆρὰ Μαρτυρικά.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες Ἅγιοι Μάρτυρες, ὄπλον ἀκαταγώνηστον, πᾶταν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχύν κατήγγησαν καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντος.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη, δυσωπούσιν σε Χριστὲ, ἐλέησον Σωτῆρ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσα

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾶ-
 ὑμῶν τὰ λείψανα, ὡς Ἀθλοφόροι
 Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀ-
 θλήσαντες, στέφανον Οὐράνιον ἐ-
 λάβετε· καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐς ἐ-
 τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νίκος,
 Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Νεκρώσιμον.

Οἱμοι οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ,
 χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος· οἶ-
 μαι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ
 ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτὴν πρὸς τοὺς
 Ἀγγέλους τὰ ὄμματα βέπουσα,
 ἀπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς
 ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα,
 οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· διὸ ἀγα-
 πητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες
 ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς με-
 ταστάσι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χρι-
 στοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅλην τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς,
 καταδαπανήσας ὁ ταλας, νῦν κα-
 τελήφθην Ἀγνή. πάσης ὄλος ἐ-
 ρρημος, ἀγαθῆς πράξεως· προσεγ-
 γίζοντα βλέπων δὲ, τὸν θάνατον
 οἶμοι, τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ
 Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, οὐπερ ἐξελοῦμε
 Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐ-
 κείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον, καὶ
 σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ὡς διε-
 τάχθη ἐν τῷ ἀ. ἤχῳ Φύλ. 127.

εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρξεν, στιχηρὰ ἀ-
 ναστάσιμα.

ΗΧΟΣ Γ΄.

Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστέ Σωτῆρ,
 Θανάτου κράτος λέλυται καὶ δια-
 βολου ἡ πλάνη κατήργηται· γένος
 δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον,
 ὕμνον σοικαθ' ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ
 ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ παρά-
 δεισος πάλιν ἠνέφκται· πᾶσα δὲ
 ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι
 καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
 Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος
 ἀγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν· ἀδιαί-
 ρητον ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα
 ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς
 αἰῶνα αἰῶνος.

Τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον,
 προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνά-
 στασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζο-
 μεν· τῷ γὰρ μώλωπί σου ὑμεῖς
 οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ
 τῆς Παρθένου σαρκωθέντα, δι' ἡ-
 μᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἀνέστη, ὀδωρούμενος ἡμῖν
 τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν ἁῶν καταβάς, Χριστὸς
 εὐηγγελίσαστο, θαρσεῖτε λέγων,
 νῦν νενίκηχα· ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις,
 ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου
 τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστώτες ἐν τῷ ἀ-
 χράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον
 ἀναμέλπομεν· ἐκ βαθέων κραυγά-
 ζοντες Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας
 τὸν κόσμον τῇ τριημέρῳ ἀναστά-
 σει

σει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θε-
ανδρικό σου τόκον πανσεβάσμιε;
πειραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη
Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν
ἐν σαρκί, τῶν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πα-
πρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδα-
μῶς ὑπομενίαντα τροπήν, ἢ φυρμόν,
ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας
τὴν ιδιότητα, σῶαν φυλάξαντα·
διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐ-
τὸν ἰκέτευς σωθῆναι τὰς ψυχὰς
τῶν ὀρθοδόξως Θεοτάκον ὁμολο-
γούντων σε.

Ἐἰσοδος. Φῶς ἰληρὸν καὶ τὰ λοιπὰ
ζῆτει εἰς τὸν ἄ. ἤχον. Φύλ. (127).

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Ο τῷ πάθει σου Χριστέ, ἃ
μαυρώσας τὸν ἥλιον καὶ τῷ φωτι-
τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας
τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν
ἐσπερινὸν ὕμνον φιλάνθρωπε.

Τὰ κατὰ Ἀλράβητον.

Η ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύ-
ριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώ-
τισε· καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν
ἀνεκαλέσατο· διὸ τῆς κατάρας τοῦ
Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν·
Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος,
σαρκί πάσχων ἠλλοίωσαι· ὃν ἡ
κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον
ὄραν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο; καὶ στέ-

νουσα ὕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν,
κατελθὼν ἐν ἄδη δέ, τριήμερος
ἀνέστης, ζῶν τῷ κόσμῳ δωρού-
μενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἴνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ
θανάτου Χριστὲ λυτρώσης, θάνα-
τον ὑπήνεγκας, καὶ τριήμερος ἐκ
νεκρῶν ἀναστὰς, ἐαυτῷ συνανέ-
στησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας·
καὶ κόσμον ἐφώτισας Κύριε δό-
ξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύμα-
τος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνεί-
ληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πα-
τρὸς Ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰῶνων
ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ Ἀ-
πάτορα γεγονότα, σαρκί ἀπεκύη-
σας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ
μὴ παύση πρεσβεῦειν, τοῦ λυτρω-
θῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλ-
λιάσθω τὰ ἐπίγεια· ὅτι ἐποίησε
κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· ὁ Κύ-
ριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θά-
νατον, Πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο
ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σω-
τηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνού-
μεν Θεοτόκε Παρθένε. Ἐν τῇ σαρκί
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση ὁ
Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ
σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς
φιλάνθρωπος.

Τῆ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἐν τῷ μεσονυχτικῷ.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ

(Μητροφάνους.)

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεαρχίαν.

ᾠδὴ Α΄.

Ὁ τὰ ὕδατα.

Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ θεαρχία, τριλαμποῦς αἰγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν ὅπως ἀνυμνήσω σέ τὴν ὑμνουμένην ἀπαύσως, τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων ζώμασιν.

Τερῶς τῶν ἀύλων πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον ἀρχικωτάτην σαφῶς ἢ συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη καὶ πικρῶς δοξάσωμεν πηλίνους ζώμασι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφόρως, συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθὴ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ συμαινόντος, Θεῖ Μονάρχα τῶν ὄλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος θεϊαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φιλόνητος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, προσειληφῶς Θεοῦ Λόγος, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος· δεδοξασμένην τοῖς

πᾶσι δείξας τὴν τεκοῦσάν σε παρθένον ἄχραντον.

ᾠδὴ Γ΄. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων

Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προσεταχῶς, Ἠλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηγε, τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ κυριαρχίας.

Ῥωδῆς φύσις ὑμνεῖτε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον, πλασυργὸν ἀναλλοίωτον· καὶ βοᾶσαι Δέεστοτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰσηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς πίσεως· ἰσυργὸν Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοὶ Θεῖ τῶν ὄλων.

Θεοτοκίον

Ἀπὸ τοῦ Θρόνου κατήλθες τοῦ ὑψηλοῦ ὁ Χριστὸς τὸν ἀνθρώπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόνητος, διὰ σοῦ Πανάχραντε· καὶ τὸ τριτῆλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Καθίσματα,

Ὁ ὑπερούσιος καὶ μόνος Κύριος Χριστὸς ἀπαύγασμα τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε· ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου σῶσον, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθείς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν ὅθεν καὶ θεάν-

θρον

θρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρογάμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὰ μέγιστον θαῦμα τῆς σῆς ἀσπόρου κηρύσεως Ὡδὴ Δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίξης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ Θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συναναρχα· ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Στίφη νοερῶν οὐσιῶν, ἀπαύσως, ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν, μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες: Τριάς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς ἰκέτας, σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν Πολυελεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας· ὅθεν σε δοξάζομεν.

Ὡδὴ Ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαίας.

Τὸν ἕνα Κυριόρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαίας Θεόν, τρισὶ πρόσωποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφίμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρύξαι παρευθὺς, τρίφωτον Οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.

Δίς.

Ἡπάντων ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησασμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε Πιστῶς εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐκλυτρωσασμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσαν.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ κα-

θαρόν, παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, ὑμνοῦμέν σε πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσει διττῶν, ἂ εἰς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὧν Κύριος

Ὡδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτων.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσειν, ὑπερούσιον, ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσιν.

Ἰθυνον καρδίας σῶν ἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὧ τρισήλιε Κύριε καὶ τῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον

Ἀνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός, τοῦ κηθέντος ἐκ νηδύος σου ἀχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτίνα τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα Θείας πίσεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν: Ἄγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος· Πνεῦμα ἅγιον, ὁ εἰς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων Ποιητῆς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θαῦμα μέγιστον πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φερμὸν, ἢ διαίρεσιν, τῆς Θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, κόρη Πάναγνε διὰ Θεοτόκον σε πιστῶς κηρύττομεν ἀεὶ καὶ

και δοξάζομεν.

Ωδή Ζ΄. Ως πάλαι τούς εὐσεβείς.

Ναόν με δείξον τῆς σῆς Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς ὄλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμπουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι, Πατρός, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος: Εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐράνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθόν, τὸν Ἰσαὰκ ἀντιδοῦς δι' ἔλεος ὄνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐράνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Πανουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστροῦ, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ωδή Η΄. Ἀστέκτως πυρὶ ἐνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρός, ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα, συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου θεαρχίας, ἐδείξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν ἣν ὑμνοῦμεν πάντες πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρικτωρῖαις τάξεσι οὐρανόσι, ἀναμέλπειν ἀσιγήτως τρισαγίοις ἄσμασι θείοις,

Πάτερ, Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος καὶ ἰσῆροπον. Ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν Τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμου, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπερφῶς, γεννηθέντα Δέσποινα καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή Θ΄. Καινὸν τὸ Θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισολαμπῆ, αἱ Θεοειδεῖς τῶν ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνέαι πτέρυξιν, ἀφίενται ἄνω ἄλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι: Τούτοις συμφώνως μοναδικῇ Τριάδι σε δοξάζομεν. Δίς.

Ἀπλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες καὶ λογικὴν, σέ ὑμνοῦμεν Δέσποτα Θεὲ τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας: διὸ οἰκτίρμων, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἰκτεῖρον.

Θεοτοκίον.

Ναόν με δείξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου, Θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοὶ τῷ Κτίστῃ τῶν ὄλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Τὰ λοιπὰ, καὶ τὴν ἀπόλυσιν Ζήτει εἰς φύλ. 37 εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ, Θεὸς Κύριος. Τὸ ἀπολυτικίον, ἦτοι Τροπάριον δις, τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ. Τὸ Ψαλτήριον καὶ μετὰ τὴν ἀ. αὐτοῦ στιχολογίαν Καθίσματα.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἢ ἀπαρχὴ τῶν κεκαίμημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων. τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἐτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης τὸ κράτος σου κατέλυσε. **Δόξα.**

Σαρχὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε: Ποῖον σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσωσε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι: Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. καθίσματα.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον. τὸ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὰν καταπλαγεῖς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο τρέμων τὴν τοῦ **Ε**ν τῷ

σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν βλέπω τὸν ἀόρατον μυστικῶς πολεμοῦντά με διὸ καὶ οὐς κατέχω κραυγάζουσι: Δόξα Χριστῷ ἐ τῇ Ἀναστάσει σου. **Δόξα.**

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σωρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, ἀπόρρητον Μυστήριον. Σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται· γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν: Δόξα Χριστῷ ἐ τῇ Ἀναστάσει σου. **Καὶ νῦν.**

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρίσου μυστικῶς ἐχώρησας Θεομητορ. Μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἐγνώμεν τῷ τόκῳ σου ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι: Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, τὰ εὐλογητάρια, ἢ αἰτήσις, καὶ ἡ Ἰπακοή.

Εκπλήττων τῇ δράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς μυροφόροις ἔλεγε: Τὸν ζῶντα τί ζητεῖται ἐν μνήματι; ἐγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνώτε τὸν ἀναλλοίωτον. **Εἶπατε τῷ Θεῷ:** Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτε τὸ γένος ἐσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ μετ' ἐκ τῶν παυθῶν, πρὸς ζῶν ἔλυσον Λόγε

Εν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δά-
χρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσαι στάχνας,
ἐν χαρᾷ ἀειζωίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγα-
θοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Γίῳ συνα-
στράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ
κινεῖται.

Ἀντίφωνον β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶ-
κον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν
τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς
ἡμῶν πορθεῖται τὴν Πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ
Πνεύματι υἰοποίητῶς σοὶ τῷ Χρι-
στῷ, ὡς Πατρὶ εἰ ἅγιοι πάντο-
τέ εἰσιν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται
πᾶσα ἀγιότης, σοφία· οὐσιοὶ πᾶσαν
γὰρ κτίσιν. Αὐτῷ λατρεύσωμεν,
θεὸς γὰρ, ὡς Πατρὶ τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον
μακάριοι τρίβους βαδιῶνται τῶν
ἐντολῶν, φάγονται, ζωηρὰν γὰρ
παγχαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐ-
φράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα,
τὰ ἔγγονα φέροντα, κλάδους ἀ-
γαθοεργίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦ-
τος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ
ζωὴ πᾶσιν τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ
γὰρ ἀνυμνεῖται, καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε. Στίχος
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν. Πᾶσα
πνοή. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι. Τὸ
εὐαγγέλιον, καὶ τὰ λοιπὰ.
Οἱ Κανόνες οὗτοι καὶ τοῦ Μηναίου.

Ὁδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι
θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συνα-
θροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν Ἰσρα-
ηλίτη Λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ
ἄσωμεν ὅτι δεδοξασται.

Ο τὴν γῆν κατακρίνας τῷ πά-
ραβάντι, ἰδρωτός φέρειν καρπὸν
τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον
ἐκ παρανόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς
ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν
κτάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξασται.

Νικητῆς τροπαιοῦχος, κατὰ
θανάτου ὁ θάνατος, δεδοικῶς ἀνε-
δείχθη παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμ-
ψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς
ἡμῶν· καὶ συμπλακεῖς τῷ Τυράννῳ,
πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξα-
σται.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ θεοτόκον, πάντα τὰ ἐ-
θνη δοξάζει σε τὴν ἀσπύρωσ τε-
κοῦσαν ὑποδύς Μητράν γὰρ, ἡγια-
σμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ
Θεός, καὶ ἄνθρωπος ἐκ σοῦ γεγέν-
νηται.

Ἄτερος Σταυροκραστάσιμος ὅστις
καταλιμπάνεται, εἰ ἔορτάζεται τῆς
ἡμέρας ὁ Ἅγιος.

Ἄσμα

Ἄσμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι θείῳ δεδουλωμένον Τυρένῳ φιλαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μὲν ὀνητός, θανάτου θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιούχος Χριστὸς ἐγεύσατο· ὡς ὦν δὲ ἀθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἐτερος τῆς Θεοτόκου. Ομοιος.

Γόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις ἐπουρανίων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς, τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδόξασται.

Ὡ συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί! ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνως, παρεκτικὸς ὡς Θεὸς, Πνεῦμα θεῖον δούς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδόξασται.

Ἦδη Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι· Παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ σερῶσόν με.

Διὰ σταυροῦ σου ἰσχύνηθι ὁ ἀσεβῆς· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ἐν δρυῆς εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δὲ Χριστὲ τὸ κέρας, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν Ἑθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἐμφυχος τοῦ αἰε βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Κανὼν Σταυροαν. Τόξον ἔθραυσεν.

Ρύψις ἄχραντε σταυρὲ, εἰδωλικῶν ἐδειχθῆς σὺ καθαρμάτων· ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ἴνα πάντες οἱ πιστοὶ, τὸ ζωδόχον μνήμα, σὲ προσκυνῶμεν, τέθαπται ἐν σοὶ, καὶ ἐγγήγερται Χριστὸς, ὄντως ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐτερος τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Ράβδος ῥίζης Ἰεσσαί, προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος, ἄνθος σε Χριστὲ ἐξαντέλειεν ἡμῖν· ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἴνα θείας κοινωνοὺς τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν σὺ ἐπτώχευσας λαβῶν· ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἦδη Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταῖαν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν Μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διὸ σοὶ κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίγματα Χριστὲ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἤνεγκας· ὕβριν βαπτισμάτων καρτερῶς, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα· δι' ὧν κατηργάσω μοι τὴν σωτηρίαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώματι,

Σώματι θνητῷ, ἡ ζωὴ θανάτω
ώμιλησας, τῆς ταλαιπωρίας τῶν
πτωγῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων
σου ἔνεκεν καὶ φθείρας τὸν φθει-
ραντα δεδοξασμένε, πάντα συνα-
νίστησας μόνε φιλόθρωπε.

Θεοτοκίον

Μνήσθητι Χριστέ, ἧς ἐκτήσω
πόμνης τῷ πάθει σου· τῆς δεδο-
ξασμένης σου Μητρὸς, τὰς συμ-
παθεῖς ἐντεύξεις δεξάμενος, καὶ ἐ-
πιτρεψάμενος, κεκακωμένην βύσα,
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Ο πλάσας κατ' εἰκόνα σου,
φιλόθρωπε, τὸν ἄνθρωπον, καὶ νε-
κρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ διὰ τῆς πα-
ραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν κρανίῳ
οἰέσωςας.

Νεκροὺς μὲν οὖς κατέπιεν, ὁ
θάνατος ἀπέδωκε· κατελύθη δὲ
καὶ τὸ τοῦ ἄδου φθοροποιὸν Βα-
σίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σου
Χριστέ· Ὁ αὐτός.

Ο στήσας ὄρη Δέσποτα, ζυγῶ
τῆς θείας γνώσεως, λελατόμησαι
ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἄ-
νευθεν· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλό-
θρωπε

Νοσοῦσαν ἐθαράπευσας, ἡμῶν
τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστηκώτα-
τον ἐν τῇ Παρθένῳ, ταύτην ἐνώ-
σας φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον
Λόγε Θεότητα.

Ὡδὴ Β'. Ὁ Βίρμος.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παν-
τός δημιουργόν, τὴν ὑπερέχουσαν
πάντα νοῦν εἰρήνην, διότι φῶς τὰ

προστάγματα σου, ἐν οἷς με καθ-
οδήγησον.

Κριτῆ ἀδίκω, Ἑβραίων φθόνω,
προδοθεὶς ὁ παντεπόκτης, καὶ ἄ-
πασαν δικαίως κρίνων τὴν γῆν,
τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι ἐβρύσω κα-
τακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην ταῖς Ἐκκλη-
σίαις σου, Χριστέ, τῇ ἀηττήτῳ
δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νε-
κρῶν ἀναστὰς παράσχου, καὶ σῶ-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἁγία, καὶ πλατυτέρα
Οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώ-
ρητον τῇ Κτίσει, Λόγον Θεοῦ δε-
ξαμένη, μόνῃ ἐδείχθης Ἀειπάρ-
θενος.

Κανὼν Σταυροαν. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγγη πλευρὰν, ὦ Χριστέ
μου, νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς
ἄνθρωπίνης κτισθείσαν, ὀλέθρου
πᾶσι βροτοῖς, γεγονοῦσαν πρόξενον,
τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Ἰσος Πατρὶ, κατ' οὐσίαν ὑπάρ-
χων, καὶ ἱερὸν ἐξανέστησας δρόμον
τοῦ παναχράντου σου, καὶ πανσέ-
πτου σώματος, ἐκ νεκρῶν Χριστέ
Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Λόγου Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σου Παρ-
θένε, δημιουργὸς Ἀδὰμ τοῦ πρω-
τοπλάστου, οὐ δημιουργήμα, εἰ
καὶ σάρκα ἐμφυχον, ἑαυτῷ ἐκ σοῦ
διέπλασεν.

Ἰσος Πατρὶ ὁ Υἱὸς τῆς Παρ-
θένου, Λόγος Θεοῦ, ὑπόστασις
τελεία, ἐν δύο φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ
Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος.

Ὡδὴ

Ἦδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνευμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτη διάσωσον.

Ἄβυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν· ἐκύκλωσέ με τῇ εὐσπλαγχνῇ καθόδῳ σου· σαρκωθεὶς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονῶς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεοῦργησας, καὶ σαυτῷ συνεδόξασας.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτῆς, τὸν νεκρωθέντα ζωοθέντα θεώμενος· τῆς σῆς Ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστέ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ πάθους σου τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡ μόνη τῷ πλαστοργῷ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὑπὲρ νοῦν μεσιτεῦσασα, τὸν Υἱόν σου Ἰλεων, τοῖς ἐπταικόσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον χρηματίσαι εὐσώπησον.

Κανὼν Σταυροῦ. Σκυνώσεως.

Μωλώπων σὺ πειρασθεὶς, Ἄδου τραυματίας, πάθει σταυροῦ στανανέστησας· ὄθεν σοὶ κραυγάζω· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου φιλόανθρωπε.

Ἀνοίγονται σοὶ Χριστέ, φόβῳ πύλαι Ἄδου, σκευὴ ἐχθροῦ δὲ ἀρπάζονται· ὄθεν σοὶ γυναῖκες ὑπήνησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Μορφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκράτου Κόρης, ὁ σχήματι

ἄμοιρος, σχήματι ὑπάρξας καὶ πράγματι, μὴ τραπεῖς τὴν Θεότητα ἄνθρωπος.

Ἄβύσσου ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς καταγιγίδος πάναγνε, τῶν παθῶν ῥυσαί με· πέφυκας λιμὴν γὰρ καὶ ἄβυσσος, τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστεῖ σοι προστρέχουσι

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου οἰκτιρμῶν καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Σήμερον, Ἄδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐὰ· ἅμα δὲ καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα τῷ πάντων Κτίστη καὶ λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις· καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ἦδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, καὶ φωτιστικῇ τῆς Θεότητος πυρὶ· καὶ ἡμᾶς καταύγασον
Εὐ·

Εὐλογητὸς εἰ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐρβράγη τὸ τοῦ Ναοῦ παιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν: Εὐλογητὸς εἰ κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ρανίδες θεόρβυτοι, ζωοποιῦ αἵματος Χριστέ, οἰκονομικῶς ἀποσάζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασας: Εὐλογητὸς εἰ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, Πατρὶ συνδοξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχήν, καὶ μίαν Θεότητα: Εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σοβαρὴς ὁ Τύραννος.

Οὐ φιλὸν ὁ Ἥλιος, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σεσαρκωμένον ὄρων, ᾧ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσχυρὸν Θεότητα, δεδεγμένος Ἄδης ὁ δειλαιος, τὸν ἀφθαρσίας πάροχον, ψυχὰς δικαίων βώσας ἤμεσεν: Εὐλογητὸς εἰ Κύριε. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου Ὁ αὐτός.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος: εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰταμὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ τὸν σοὶ ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς Παρθένου ὤλεσας, Θεοῦπόσατος σὰρξ γενόμενος: εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδὴ Η' - Ὁ Εἰρμός.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες οἱ θεοσεβεία προεσῶτες Νεανίαι: τῇ φλογὶ δέ μὴ λωδηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐρβράγη Ναοῦ ἡ πατρότης, ὅτε ὁ σταυρὸς σου ἐπάγη ἐν κρανίῳ καὶ ἡ κτίσις σνεκλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα: εὐλογεῖται πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνέστης Χριστέ ἐκ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα τῇ ἀπάτῃ διὰ ξύλου ἀνορθώσω θεία δεινάμει, κράζοντα, καὶ λέγοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθεις, ἐμφυχον χωρίον Κιβωτός τε: τὸν ποιητὴν τοῖς βροτοῖς γὰρ, θεογεννητορ ἄχραντε κατήλλαξας: καὶ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροαν. Ἐνύλου φλόγα.

Ὁ Λόγος οὐ παθητός, ἀπαθὴς γὰρ τῇ Θεότητι: πάσχει σαρκὶ δὲ Θεός, ᾧ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπνώσας μὲν ὡς θνητός, ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος, Σῶτερ, καὶ σώσεις θανάτου τοὺς μέλποντας:

Εὐ-

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου Ὁ αὐτός.

Ἡτάξις τὰς νοεράς, οἶα **Μ**ήτηρ
ὑπεράρασα, καὶ πλησίον Θεοῦ χρη-
ματίσασα, εὐλογοῦμεν εὐλογημέ-
νη Παρθένε τὸν τόκον σου, καὶ ὑ-
περυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικόν, ὠραιό-
τερον ἀνέδειξας, ἐξαστράπτουσαν
σάρκα Θεότητος· εὐλογοῦμεν εὐλο-
γημένη Παρθένε τὸν τόκον σου,
καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ῥοδὴ Θ'. ὁ Εἰρμός.

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρε-
πέε· τῆς Παρθένου γὰρ τὴν κε-
κλεισμένην πύλην, σαφῶς διδοεῖ
Κύριος, γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρ-
κοφόρος ὦφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ
μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη. Ταύ-
την ἀφράστως, ὡς Θεομήτορα με-
γαλύνομεν.

Φρικτὸν ιδέσθαι σὲ τὸν ποιη-
τὴν ἐπὶ ξύλου, ἀναρτηθέντα Λόγε
Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα Θεόν,
ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ ἄ-
πνου κατακειμένον, νεκροὺς δὲ τοῦ
ἄδου λευκώτα. Ὅθεν Χριστέ σε, ὡς
παντοδύναμον μεγαλύνομεν,

Φθορᾶς θανάτου ἔσωσας Χρι-
στὲ τοὺς προπάτορας, κατατεθεὶς
ἐν τάφῳ νεκρός, καὶ ζωὴν ἐξήνθη-
σας, νεκροὺς ἀναστήσας, χειραγω-
γήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς
φῶς, καὶ θείαν ἐνδύσας ἀφθαρ-
σίαν· ὅθεν πηγὴν σε φωτὸς αἰ-
ῶνου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος ὦφθης τοῦ
Θεοῦ, ἐν ᾧ ὦκησεν ὁ ἐν ὑψίστοις
πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Πά-
ναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὄλως
σου πύλας· ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις
σεμνῇ λιταῖς σου, τὰ φύλα τῶν
βαρβάρων, θάττον εἰς τέλος, τῷ
Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Σταυροαν. Οἱ τῷ γλυκεῖ.

Γέρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμου θά-
νάτου, πᾶσιν ἐπήγασας, οὐ διὰ
σταυρώσεως Σῶτερ γευσάμενος,
τῇ οὐσίᾳ τῇ θνητῇ ἀφθαρσίαν μοι
ἐδώρησω, Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς φι-
λάνθρωπος.

Εσωσάς με ἀνασᾶς ἐκ τοῦ τά-
φου Χριστέ, καὶ ὑψώσας, καὶ Πατρὶ
προσήγαγες τῷ σῶ Γεννήτορι, δε-
ξιᾶ τε τῇ αὐτοῦ συνεκάθησας, διὰ
σπλάγγχα ἐλέους σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου Ὁ αὐτός.

Κόρος τῶν σῶν ἐφυμνίων Παρ-
θένε, ταῖς εὐαγέσι πιστοῖς, ὄλως
οὐ προσγίνεται· πόθῳ γὰρ πόθον
αἰθεῖον καὶ πνευματικὸν προσλαμ-
βάνοντες, ὡς Μητέρα Θεοῦ με-
γαλύνομεν.

Εθου ἡμῖν ἀκαταίσχυντον πρέ-
σβιν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Χριστέ·
ταύτης ταῖς ἐντεῦξέσιν, ἴλεων νέ-
μεις ἡμῖν, Πνεῦμα μεταδοτικὸν ἀ-
γαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ
προερχόμενον.

Μετὰ τὴν ἱτιμωτέραν ἔκφωνη-
σις. Ὅτι· σὲ αἰνοῦσι· καὶ εὐθὺς, Ἄ-
γιος Κύριος. Τὰ ἔξαποστειλάρια, καὶ
οἱ Αἶνοι

Δεῦτε πάντα τα ἔθνη, γινῶτε
τοῦ

τοῦ φρίκτου Μυστηρίου τὴν δύναμιν Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιάν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν Ἀνάστασίν σου ἣν ὁ Κόσμος δοξάζει, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται. τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξασράπτοντα, καὶ λέγοντα: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Εν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὁ ψόμεθα πῶς φιλόανθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος· ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον, ἐλέησον ἡμᾶς.

Υμνον ἑωθινόν, αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνήμα σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα μύρισαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενός ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη, ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εξασράπτων Ἄγγελος ἐπὶ τὸ μνήμα σου τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν: Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ λυτρωτὴς, ἐσχύλευσε τὸν Ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεός καὶ Παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνήμα σὲ ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ· μὴ εὐραῖσα δέ, ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα: Οἴμοι Σωτὴρ μου! πῶς ἐκλάπης πάντων Βασιλεῦ; ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἐνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα: Τί κλαίεις ὦ γύναι; κλαίω φησὶν ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα, ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδε σε, εὐθέως ἐβόα: Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Εβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωήν. Ληστῆς δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων: Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σαυρωθεῖς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφάνητό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τὸ ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη ὑπάρχεις, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ α'. Ἦχω. Φυλ. 139

Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ.

Αθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ληστὴν Οἰκτιρῶν, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κρᾶζοντα: Μνήσθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς, τὴν τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἄρᾳ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου ἀναμάρτητως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συ-νεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε· τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτῆρ· διὰ τοῦτο πίστις σοι κράζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ ἄδη νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποίησας συνήγειρας· καὶ ἀφ' ἰσχυρίας σου πᾶσιν ὡς ἀγαθός, ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξί, πρῶ-ταις ἐφάνης, ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτῆρ βοήσας τὸ χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πίστις κραυγάζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῆς χεῖρας ἀπλώσας, προετύπου τὸν σταυρὸν, τὸν Ἀμαλήχ τροπωσάμενος· ἡμεῖς δὲ πίστις τοῦτον κατὰ δαιμόνων ὄπλον κραταῖον, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦ-μα Ἅγιον, ὑμῆσωμεν πιστοί, ἓνα Θεόν, ἓνα Κύριον, ὡς ἐξ ἑνός· Ἡλίου· τρισσολαμπῆς γάρ ἐστιν

ἡ Τριάς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διήλθε, σαρκωθείς ὁ πλάστουργός, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε· χαῖρε νεφέλη κούφη, τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν· χαῖρε κλίμαξ καὶ θρόνε οὐράνιε· χαῖρε ὄρος σεπτόν, ποῖον ἀλατόμητον.

Τὸ πρῶτ' Ἀπίστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἥμαρτον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἥμαρτόν σοι. ἱλάσθητί μοι, μὴ ἀπώσῃ με, μὴ βδελύξῃ με Λόγε· ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθῆς τε καὶ ἐλεήμων, πρόσδεξάι με μεταγνόνητα, καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με, Σῶτερ δικαίωματα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος ἐνδυναμῶσον.

Πρόφθασον Κύριε ἐξελοῦ με, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀντικειμένου· καὶ γὰρ θέλων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ καὶ ἀπέστην ἐκ τῶν ἐντολῶν σου Οἰκτίρμων· δός μοι χρόνον μετανοίας, καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγέ με κατανούξεις, ὅπως πενήθῃσω μου τὴν ἀπόπτωσιν, Σῶτερ.

Τῶν Ἀσωμάτων.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Χορείας Ἀσωμάτων, Κύριε ὑ-πέστησας, τὸν κλουτὸν σου δεικνύων, πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, καὶ πα-

ρήγαγες

ρήγαγες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, τοῦ νῦν δοξάζειν σε, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά. Κατα-
νυχτικά.

Ἐσπερινὸν ὕμνον προσφερομέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ᾠδῶν Πνευματικῶν ἐλέησον Σωτηρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ γὰρ πάντων ἡ Σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξως, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόθρωπος.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλλέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἔθνων Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγιοπρωτε Σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, Ἀποστόλων ὕμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Τῆ β'. εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν
α'. σιχολογίαν Καθίσματα.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὕμνει· πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογενῶσα ἡμαρτον· πρὶν με κατα-

δικάσης, φείσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔως πότε ψυχὴ μου, ἐπιμένεις τοῖς πταισμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογενῶσα ἡμαρτον· ἀναμάρτητε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν.

Χαῖρε Μαρία, Μήτηρ καὶ Παρθένε, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος, ἐξ ἧς ἐτέχθη Χριστός ὁ Θεός, ἀνευ σπορᾶς ὁ μόνος, δι' οὗ ἡ ζωὴ τῷ Κόσμῳ ἐβλάστησεν.

Μετὰ τὴν β'. σιχολογίαν Καθίσματα.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια, λόγῳ παρήγαγες, ὡς παντοδύναμος· οἱ τῶν Ἀγγέλων δὲ χοροὶ, σὺν τρόμῳ παρεστηκότες, ἀπαυσον τὴν αἴνεσιν, σοὶ προσφέρουσι Δέσποτα, πάντα καταυγαίνοντες, τῷ φωτί σου τὰ πέρατα, δι' ὧν σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὸ ἐμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, ἄθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα,

Δόξζ, κτὶ νῦν. Τὴν ὠριακίτητα.

Τὰ ἐπουράνια, φόβω ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἠύφραινοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ὑπῆλθε σοὶ Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον, ὁ Δεσπότης ἐβρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαίρε ἡ κεχαριτωμένη.

Τὸ πρῶτὸ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῆ β' ἐπερ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς Σωτῆρ μου, καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπανασάντα, βυθίζουσί με ἄμφω, καὶ πρὸς βάθος ἀπογνώσεώς με ἔλκουσιν· ἀλλ' ὡς ποτε θάλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Οὐκ ἔχω παρρησίαν ὄλωσ ὁ κατακρίτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ὑπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων· λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι· Ἰλάσθητι τῷ ἁθλίῳ μοι Σῶτερ.

Ως ὄρθρος ἐξανέτειλας, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνούντων· Ἐνδόξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχὰς. Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, Κατανυκτικά.

Εσπερινὸν ὕμνον προσφερόμέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος, καὶ

ὠδῶν Πνευματικῶν, ἐλέησον Σωτῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κείνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήγγησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίσει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξζ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρρόμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἔκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Τῆ γ' εἰς τὸν Ὄρθρον, Μετὰ τὴν ἁ' στιχολογ. Καθ' ἑσμ. Κατανυκτικά.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου, σὺ γινώσκεις Κύριε· δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσόν με.

Δικαίαις κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὄλων δικάζοντος, ποίαν ἀπολογίαν δώσεις, ψυχῆ μου, εἰμὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσης· Ἥμαρτον ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον.
Τῆν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος· ὅθεν και κραυγάζω σοι ρεναγμῶ τῆς καρδίας μου: Δέξαι με Πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παβήρσι βωῶσοι: Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β΄. ς. χολ. Καθίσματα.
Θείας πίστεως.

Εν τῇ σκέπῃ σου προσπεφυγότες, πιστεὶ κράζομεν, ψυχῆς ἐκ βάθους, Θεομακάριστε Προφῆτα και Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν και κινδύνων τὸν τάραχον, και νοσημάτων τὸν σάλον κατεύνασον, και ματαίωσον ἐχθρῶν ἐυσπρεπῶν βουλευματα, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν ὡραιότητα

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαιδρυνας, ὡς Παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὅθεν και ἀπέλαβον ἰαμάτων χαρίσματα· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτιρμῶν, εἰρήνην παράσχου τῷ Λαῷ σου.

Δόξα, και νυν. Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως και προσρέχει· και ποία

ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρὸ ἀπίστια τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας Στιχηρὰ προόμι,
Σταυρώς.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σευ Κύριε.

Η κτίσις ἠλλοιώθη, Λόγε τῇ Σταυρώσει σου· ὁ ἥλιος ἀκτίνας συνέστειλε τῷ φέβῳ, και Ναοῦ τὸ Καταπέτασμα ἐσχίσθη, και πᾶς πιστὸς σέσωσται· ὅθεν δοξάζομεν σου τὸν ἀμετρον πλοῦτον.

Ο σάρκα τὴν ἡμῶν, δι' οἰκτον προσλαβόμενος, Θεὸς τε και Δεσπότης, τῷ ξύλῳ προτεπάγη, και ἀνύψωσεν ἡμᾶς κατεβράχμενους, ἀνυψωθείς σώματι, ὡσπερ ἠυδόκησε διὰ σπλάγγχα ἐλέους.

Εν κλίτῃ κατακείμενος τῆς ἀμελείας μου, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον, ραθύμως ἐξετέλεσα, και πτοοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὥραν· ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἐγείρασα, σῶσόν με πρὸς μετάνοιαν Κόρη.

Εἰς τὸν ςίχον, σιχηρὰ Σταυρώσιμ.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ, Χριστὲ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ Κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἰλαστήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νίκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζωὴν και ἀφθαρσίαν· διὸ σε προσκυνοῦμεν τὸν Σταυρωθέν·

θέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Προφήται, καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Μεγάλη τοῦ
Σταυροῦ σου.

Σταυρῷ σε ἀναρτῶμενον, Χριστέ μου ὡς ἐώρακεν, Ἀμνὰς ἢ σὲ τεκοῦσα, καὶ ἄμωμος καὶ Μήτηρ σου, ὠλοσόρευτο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα: Μῆ με δεῖξῃς ἄτεκνον, ἦν ἐρύλαξας Ἀγνὴν καὶ μετὰ Γόκον.

Τῇ δ'· εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τῆς α' στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἔψατο τῶν Οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα, Κύριε δόξα σοι.

Εν κυπαρίσσῳ καὶ Πεύκῃ καὶ Κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας τὴν ἐκούσιόν σου Σταυρώσειν, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ράβδον Δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύσως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Καθίσματα.

Τὴν ὠραιότητα.

Σταυρὸν ὑπέμεινας, ἀτμίως Δέσποτα, ὁ ὑπερέκεινα πάσης τῆς Κτίσεως, ὅπως τιμῆσῃς με τὸν πρὶν, δεινῶς ἀτιμασθέντα· λόγῃ τὴν πλευράν σου δὲ ἐκεντήθης Μακρόθυμε, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα σου· ὑμῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ἀγαθότητα, φιλάνθρωπε.

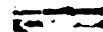
Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὄπλα τῆς πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ ἀθλητικῶς κατεβάλετε προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν τυράννων πρὶν ἀπειλὰς τε καὶ μάλιστα διὰ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μαρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀναρτηθέντα σε ὡς θεάσατο, ἐν ξύλῳ Δέσποτα ἢ Ἀπειρόγαμος, καὶ Παναμώμητος Ἀγνὴ, Παρθένος τε καὶ Μήτηρ σου: Οἶμοι ἀνεβόα σοι, ὦ Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς σε ἀνομώτατος δῆμος ξύλῳ κατέκρινε, τῶν πάντων ποιετὴν καὶ Δεσπότην, ὑμῶ σου τὴν ἀκραν ἀγαθότητα.

Τῷ πρῶτῳ Ἀπόστιχα τοῦ ἱεραρινοῦ,

Τῆ δ΄. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, στιχηρὰ προσόμια Ἀποστολικά
·Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύ. ιε

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ
θειῶν Ἀποστόλων σου, φιλόθρωπε
Οἰκτίρμων, καὶ μόνη ἐλεῆμον, τὴν
εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου,
καὶ δεινῶν λύτρωσαι τοὺς ἀνυ-
μνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυ-
νοῦντας.

Βελῶν με ὡς Θεοῦ αὐτόπται,
τοῦ ἀλάστορος λυτρώσασθαι, σβέ-
νυντες αὐτοῦ τὰς πανουργίας, ὀρο-
σισατέ με Πνεύματος τῆ ὁρόσῳ,
ἀμαρτιῶν καύσωμι, ἐκτῆχόμενον,
Εὐεργέται μοι Θειοί.

Μεγίστη σωτηρία πᾶσιν ἀνε-
δεχθῆις ἡμῖν, Νικόλαε Τρισμά-
καρ· λυτροῦσαι γὰρ παντοίων, τοὺς
ἐκέτας σου κινδύνων, καὶ ἀνάγκης,
καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ πε-
ριστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ
φθόγγος ἡμῶν, Ἄγιοι Ἀπόστολοι,
εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεο-
γνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ κα-
λὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι·
διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν,
ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας,
ἀμέμπτως φυλάξαντες, Ἄγιοι Ἀ-
πόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν
παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πάθη,
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡ-
μῶν· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν

ἔκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, Πίσει
ζηριχθέντες, ἐλπιδί βεβαιωθέντες,
τῆ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυ-
χικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν
τυραννίδα ὤλεσαν, καὶ τυχόντες
τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσω-
μάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δίξα, καὶ νῦν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Αγγέλων χαρμονῇ, τῶν θείων
Κόρη πέφυκας· τῶν Ἀποστόλων
δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα,
τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἢ προ-
φασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ
τοῦτό σε προσκυνοῦμεν Παρθένη.

Τῆ εἰς τὸν Ορθρον μετὰ τὴν α΄
Στιχολογίαν Καθίσματα.

Τὴν ωραιότητα.

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνή-
μην Κύριε· ὑπερφαίδρυνας ὡς παν-
τοδύναμος· ὅτι ἐνίτχυσας αὐτοὺς,
τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκη-
σαν ἀνδρείως γὰρ, τοῦ Βελίαρ τὴν
δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον ἰαμά-
των χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκε-
ταῖς Φιλόθρωπε, εἰρήνην παρά-
σχου τῷ λαῷ σου.

Ἦσαν ἠρδευσαν, τὴν γῆν τοῖς
βέιβροις, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Θεοῦ
Λόγου, καὶ ἀνεβλάσθηεν ὁ σάχυσ
τῆς Πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ
Κόσμου τὰ πέρατα· τὰ γὰρ ζιζά-
νια

νια πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζων ἐκ βαθέων μου, τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσι, Παρθένε Θεοτόκε βοῶ σοι: σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν β'. σιγολογίαν Καθίσματα.

Θείας πίστεως.

Σὲ τὸν Κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον Φωστῆρα Κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι ὡς τοὺς ἀθώους, θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἄγιε. κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελούθ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικόν.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἄγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι Πανεύφημοι τῶν Τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰ δυσφημίας καταδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήτητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θείας Πίστεως

Θρόνος πάγχευρος τοῦ Βασι-

λέως, καὶ Παράδεισος διηθητισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάξεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Γῆ ε'. Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα· σιγῆρα προσόμ. Σταυρώσιμα. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ἡ κτίσις καθηγίασαι μόνε μακρόθυμε, τιμῶ αἱματί σου, καὶ ὕδατι Ἄγιῳ· ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθείας, καὶ ὁ Ἀδάμ σέσωσας, τῆς καταπτώσεως, τῇ Σταυρώσει σου Λόγε.

Ο πάσης ὧν τιμῆς ἐπέκεινα φιλόνηρωπε, ὑπὲρ ἡμῶν ὑβρίσθης, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ ὑπέμεινας στυρόν ἐθελουσίως, ὅπως φθορᾶς ἅπαντας, τῷ θανάτῳ σου, εὐεργέτα λυτρώσης.

Τῆς Θεοτόκου· Σταυροφανῶς.

Ἡ τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου Νεφέλη, Θεοχαρίτωτε Κόρη, εὐλογημένη Μαρία, λάμψον μοι φῶς μετανοίας, ἐν σκότει τῆς ἀμαρτίας ἀφρόνως συνεχόμενω, καὶ ῥῦσαι ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, πυρὸς γεέννης καὶ σκότους ἀφεγγούς· καὶ ἡμέρας δεῖξον τῆς ἀνεσπέρου κοιωνόν, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου Πανάχραντε.

Εἰς

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ
Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ,
Χριστέ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα
τοῦ Κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸ μέγα Ἰαστή-
ριον, τοῦ βασιλέως τὸ νίκος, τὸ
καύχημα πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Εὐλον παρακοῆς τῷ Κόσμῳ
θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δὲ ξύλον
τοῦ Σταυροῦ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν·
διό σε προσκυνοῦμεν τὸν Σταυρω-
θέντα Κύριον σημειωθῆτω ἐφ' ἡ-
μᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου, Κύ-
ριε, ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τό-
πῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ, καὶ ἀ-
νέδειξεν ἐξ ἀλιείων Ἀπυστολους,
καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρε-
σβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Ο Κόσμος ἠλεήθη, Λόγε τῆ
Σταυρώσει σου, ἡ Κτίσις ἐφω-
τίσθη, τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὔρον
Δέσποτα, ἡ Πάναγνος ἐβόα· Ἐγὼ
δὲ νῦν τέτρωμαι, καθορώσά σου
τὸ ἐκούσιον πάθος.

Τῆ Παρασκευῆ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ
τὴν α'. στιχολογίαν Καθίσματα.

Τὴν ὠραιότητα

Τὸ ἀναρίθμητον τῆς ἐξουσίας
σου, καὶ τὸ ἐκούσιον τὸ τῆς Σταυ-
ρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρα-
τιαί, ὀρώσαι κατεπλήττοντο· πῶς

ὁ ἀθεώρητος τῆ σαρκὶ ἐμασίζετο,
θέλων ἐκλυτρώσασθαι τῆς φθορᾶς
τὸ ἀνθρώπινον; διό σοι Ζωοδότα
ἐβόων. Δόξα τῆ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυρόν καὶ θάνατον παθεῖν
ἐλόμενος, μέσον τῆς Κτίσεως ταῦ-
τα ὑπέμεινας· ὅτε ἠυδόκησας Σω-
τήρ, τὸ σῶμά σου προσηλώσας,
τότε καὶ ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀ-
πέκρυψε, τότε καὶ Ἀησιῆς ἰδὼν
ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν σοι
εὐλαβῶς· Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε
πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Η Ἀπειρόζυγος καὶ θεῖα Δά-
μαλις, κατανοήσασα μόσχον τὸν
ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, τὸ
πάθος ὑπομένοντα. Οἱμοι τέκνον,
ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον;
πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν
θάνατον; ὑμῶν σου τὸ μακρόθυμον
Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Καθίσμ. Σταυρ.

Ο ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀν-
θρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευ-
θέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν ἡ-
μῶν Κύριε, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς
Φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑ-
μῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ
ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι Πα-
νεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου
κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ
πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φι-
λοχρίστου Λαοῦ σῶσαι τὸ Ποί-
μνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς
ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν, τὴν ὠραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια ἰδόντα ἐφρίξαν, καὶ τὰ ἐπίγεια φόβῳ ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν Σταυρῷ, ἐκὼν ὁ ἀναμάρτητος. Ἡλιος ἐσκότασε, καὶ Σελήνη ἠμαύρωται· τότε καὶ ἡ Μήτηρ σου θρηνηδοῦσα ἐφθέγγετο, γιέ μου τί τὸ ὄραμα τοῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῆ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, σιχηρὰ προσφμ. Δεσποτ. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ναὸν με τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς κηλίδας, Χριστέ μου τῶν πταισμάτων, καταγώγιον Δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν, οὓς ἐξ ἐμοῦ ἐκβαλε, ὡς τοὺς μολύναντας, πάλαι τὸ Ἱερὸν σου.

Οθέλω πάντας σῶσαι Κύριε ὡς εὐσπλαγγνος, ἀμαρτωλοὺς, δικαίους, καὶ μὴ τινα ὀλέσθαι αὐτῶν· ποίησον ἓνα καμὲ τῶν σωζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προσάγματα, παραβλέψαντα Λόγε.

Ταῖς αὔραις τοῦ ἐχθροῦ ὡς κάλαμος ῥιπίζομαι, διηνεκῶς Παρθένε· ἀλλ' οἰκτεῖρον τὸν δοῦλόν σου καὶ ταῖς τούτου καταγιγίσει μὴ εἰς τέλος, ἐάσης με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ σερρέωσον, ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν ὁρ. φύλ. 174. Εἰς τὸν σιχ. σιχηρὰ Μαρτυρικά.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου

Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κείνται, καὶ πνεύματα διώκουσι καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφήται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα Ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ Ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε πίσει σρηιχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὄλεσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος· οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηράνιτε· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ βοήσωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστίν, εὐφραϊνομένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εν γυναίξιν Ἁγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε δυνάστεκε, Βασιλέα καὶ Θεὸν, ἵνα σώσῃ, ἡμᾶς ὡς φιλόνηρωπος.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀ. Σιχολ. Καθισμ. Μαρτ. τὴν ὠραιότητα.

Τῶν ἀθλοφόρων σου, τὴν μνημην

μην Κύριε, ὑπερφαίδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησεν, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὄθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην παρὰ σοῦ τῷ Λαῷ σου.

Εκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως ὑπὲρ λαμπροὶ φωστῆρες ἅγιοι. τῶν ἀσθενούντων ἰατροὶ, ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰχίσεις μὴ δειλάνδρισαντες, ἐὼν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσασατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σὶ τὴν μεσιτεύσασαν, τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμένῃ Θεοτόκῃ Παρθένῃ· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐπιτερον μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. Διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ τοῦ φιλοχρίστου Λαοῦ σῶσαι τὸ Ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον. Τὴν ὠραιότητα.

Εὐλόω πεπτώκαμεν, πικρῶς εἰς θάνατον· ξύλω τιμίῳ δέ, πάλιν ἀνέστημεν διὰ Σταυροῦ σου

γὰρ Σωτῆρ, θάνατόν ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον, ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας, ἧς περ καταξίωσον, τοὺς πρὸς σέ ἐκδημήσαντας, οἰκέτας σου πιστοὺς ἐλεῆμων, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Δόξα καὶ νῦν.

Τὸν πολυτάραχον, τοῦ βίου κλύδωνα, τοὺς ἐκπεράσαντας, τῷ θεῷ νεύματι, καὶ μεταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου Πανάμωμε, δέξαι καὶ προσάγαγε, τῷ χριστῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τούτοις ἀπολύτρωσιν, παρασχεῖν ἰκετεύουσα· καὶ γὰρ ὡς τοῦ ποιήσαντος Μήτηρ, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Νεκρώσιμα, τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴν δεδώρησαι, καὶ τρυφῆς τὴν ἀπολαυσιν, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι πολυέλλε· διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφρανομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν τὴν Θεότητα.

Στίχ. Μακάριοι οὗς ἐξελέξα.

Ομόνος ἐλεῆμων καὶ εὐσπλαγχνός, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἦν ἐδημιούργησας, σέ ἰκετεύομεν Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφρανομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς·

Ἰπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἀνθρώπος

θρωπος, δυνάμει ἀητήτηω σου, ὡς
Θεὸς ἐξανέστηας τοὺς τάφω ὑ-
πνοῦντας, ἀσιγήτους ὕμνους σοι
προσφέροντας· διὸ βοῶμέν σοι· Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μετασάντας ἐξ
ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων
ἐστὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Λαμπαδά νοητὴν σε βασιάζου-
σαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητας,
ὁμιλήσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώ-
πων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπι-
σάμεθα· διὰ τὸν σὸν δυσώπησον
Χιόν καὶ Θεόν, τοὺς μετασάντας
ἐν σκηναῖς ἀνέσεως, κατατάξαι
Ἄγνῃ, μετὰ Ἄγίων καὶ τῶν δι-
καίων αὐτοῦ, δοξάζειν αὐτὸν ὡς
φιλόανθρωπον.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ, τὴν ἐν-
τολὴν σου τὸν προπάτορα Ἀδάμ,
τεῦ Παραδείσου ἐξώρισας, τὸν δὲ
Λησὴν οἰκτίρμων, ὁμολογήσαν-
τάς σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰ-
σώκησας κράζοντα· Μνήσθητί μου
Σωτῆρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, προ-
σομιλοῦντες, Ἀθλοφόροι τοῦ Χρι-
στοῦ, δρόσον Οὐράνιον εὔραται, ἐ-
παναψύχουσάν τε, καὶ δυναμοῦσαν
φέρειν τῆς σαρκὸς τὰς δόνας·
ὅθεν κουφίζετε, πάντα πόνον αἰεὶ,
ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἱεράρχαι ἱεροί, Προφῆται Ἐν-
δοξοί, Ὀσίων ἢ πληθὺς, γυναίων
θείων ὁμήγυρις, ἐναθλησάντων πί-
σει, καὶ καθελόντων πλάνην τοῦ
ἐχθροῦ, Οὐρανοῦ δόξης ἐπέτυχον
ἐν πρεσβείαις Σωτῆρ, οἰκτείρον
ταῖς δούλους σου,

Ἐνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν
ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ
Θεός, ὅπου τρυφή ἡ ἀένναος, τοὺς
ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει μεταθέντας τά-
ξον Ἰησοῦ, παρορῶν τὰ τούτων
ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς, Δέ-
σποτα δοξάζωμεν. Δόξα

Τὴν προσώποις ἐν τρισὶ προ-
σκυνουμένην, μίαν ἀναρχον πιστοί·
θείαν Μονάδα δοξάσωμεν, ὅπως
ἀξιωθῶμεν, ἀμαρτιῶν ἀφέσεως τυ-
χεῖν, καὶ τῆς Βασιλείας τευζώ-
μεθα, ἀνυμνοῦντες αὐτῆς τὸ ἀπει-
ρον ἔλεος. Καὶ νῦν.

Φωτισμὸς καὶ ἰλασμὸς, ἐκ σοῦ
ἐπέφανεν, ὁ πάντων λυτρωτῆς,
θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ὃν ἐκτε-
νῶς δυσώπει, ἐν τῇ μελλούσῃ δί-
κῃ φοβερά, καταδίκης πάσης λυ-
τρώσασθαι, Ἄχραντε τοὺς πιστῶς,
πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ὡς διατάχθη
ἐν τῷ α'. ἤχῳ Φύλ. 126 εἰς τὸ, Κύριε ἐ-
κέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα, ἤχος δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν,
ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ
ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀ-
νάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ
ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν
τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμη·
καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, κα-
θυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγα-
θὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ
ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτῆρ, τῷ ξύ-
λῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκουσίως προ-
σηλωθεὶς· καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν

δυνατὴ

δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά ὡς ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασιλείον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φοβᾶς ἠλευθέρωσας· ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου αἰλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· Ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφείς καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτήρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν· δι' ἧς κατηργάσθη τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες· Ζωοποιεῖ παντοδύναμε Σωτήρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοῦς συνέθλασας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωχὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γεννησίς, ἀχρονος ὑπάρχει καὶ αἰδίος· ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἀφρατος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος, καὶ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος, φοβερά διαβολῶν, καὶ τοῖς Ἄγγελοις αὐτοῦ θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος

ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ προφήτης Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειά σοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθάρεισαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν, ὀρειάλωτον εὐρῶν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεισι· καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸν ἀ. ἤχον. Φύλ. 127.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σαυρῶ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας· καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰώνως δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ ἀλφάβητον.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε δυνατέ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλυσας· τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ ὑμνοῦντες δοξάζ-

δοξάζομεν τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Λαὸς παράνομος Χριστὲ, σὲ προδοῦς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίδασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρύων γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνημῆμά σε ἐπεζήτησαν· μὴ εὐροῦσαι δὲ, ὀλοφροῦμεναι μετὰ κλαυθμοῦ, βοῶσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων, πῶς ἐκλάπης; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; Ἄγγελος πρὸς αὐτάς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλέετε φησὶν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν ἰκετῶν πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγγύραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνοῦμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ Σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μα-

θοῦσαι, αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι· καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορήριψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκόλευται ὁ θάνατος· ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει· σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανῶν Τριαδικῶς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ. Μητρεφάνους. Ὡδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναίδιον, σύνθρονον· ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πιστεῖ σε δοξάζοντας.

Εχρίσθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως, Θεουργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχημάτισε· καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς Τρισήλιε, τὰ Σεραφίμ οὐ φέροντα ὄρα, συγκαλύπτονται πτέρυξι· καὶ τρισσαγίοις ἄσμασιν, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Αφράσως τὸν ποιητὴν γεγέννηκας,

νηκας, τῶν ὄλων πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς· καὶ διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν Τρισυπόστατον.

Ἰδὴ γ'. Οὐκ ἐν Σοφίᾳ.

Ῥώμην ἐξ ὕψους, τοῖς Ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀπέσειλας Χριστὲ, παρὰ Πατρός τὸν παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, Φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ Ἀβραάμ, ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, τριττῇ Μονᾷ, τὸ ἀπαράλλακτον ἐδειξας, τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ κυριότητος.

Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσῃσιν, ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν· καὶ σὲ μακαρίζομεν τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε, ἄκτισε, καὶ ὁμοούσιε, Μονᾷ Τρισυπόστατε καὶ ἀκστάληπτε, τοὺς δούλους σου οἰκτεῖρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον Λυτρωτὴν, καὶ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἰλεως.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Πολλάς περιστάσεις, καὶ συμ-

φοραῖς τῶν δεινῶν, παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν· αἰεὶ περιπίπτοντες· μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε· καὶ πρὸς σὲ καταχρέως, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν· Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ἰδὴ δ'. Ὁ καθήμενος.

ὑπερούσιον Τριάδα, ἐν Μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφίμ σὲ δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἰσοῤῥοπον δόξῃ, Θεὲ ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὐσαν ἀφράδως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, ἀπεριόριστον μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν ποιητὴν πάσης Κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην, τῶν ὄλων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὀπτανόμενος τοῖς πάλαι τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ' ὕστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσεν.

Ἰδὴ ε'. Εἰξῆσθ' ἅτα σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, συναίδιον ὑπαρξίν.

Τὸ

Τὸ σέλας Τρισήλιον, τῆς οὐ-
σιώδους αἰγλης σου, λάμπων ἐν-
αία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις,
καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φω-
τοδότιδος αἰγλης, ἵνα κατοπτρίζω-
μαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημι-
ουργόν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνε-
κτικόν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον
ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν.
ὄθεν καὶ βοῶμέν σοι πιστῶς: Δέ-
σποτα Τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς
σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρῶ-
τον φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθό-
τητα Παρθένης, πλάσας καὶ δείξας,
εἰκόνας θείαν μορφήν, ἄνθρωπος
ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισά-
ριθμον, θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὁδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἐνέφηγεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν
τὴν υἰότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ
Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον. Διὰ
τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν
δοξάζομεν.

Ὡς εἶδέ σε τρισαγίαις φωναῖς
ἀνυμνούμενον, Ἡσαίας, ὑψηλοῦ
ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τρι-
ττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας
ὑπόσασιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρι-
συπόσατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν
τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς
σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν
φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἡξίωσε μορφωθῆναι σαφῶς τὸ
ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς

τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόνητος, καὶ τῆς
Θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἄν-
θρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προ-
καταλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν
γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονούν-
τες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασι-
λεῖον, καὶ Θεότητα μίαν. ἤνπερ δο-
ξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν:
Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ
Θεός.

Δοξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ
αἰῶνων Θεὸν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας,
ὑπερφῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον
ἄχραντε. ὄθεν σε Θεοτόκον, ἀλη-
θῶς καὶ Κυρίως, πάντες ὁμολο-
γοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν: Τῆς
δόξης τῆς αἰωνίου πάντας ἀξιώσον.

Ὁδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὰς τετάγμένας, ἐπουρανίους
φύσεις καὶ νοερὰς, τάξεις ὀρθο-
δόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμι-
μούμενοι δοξάζομεν, μίαν Θεότητα,
ἐν τρισὶν ἰσοῦργοῖς ὑπόσασιν.

Δίς.

Ῥήσεις Ἁγίων ὑποσητῶν σε
πάσαι συμβολικῶς, ἕνα τῶν αἰώ-
νων πάντων δημιουργόν, προεδή-
λωσαν ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύ-
ριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑπο-
σασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν ἀθεώρητος Λό-
γος καὶ παντουργός, ὡφθης τοῖς
ἀνθρώποις ἄνθρωπος, ἐξ αἰγλης

Θεο-

Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνακαλούμενος, πρὸς μετουσίαν τῆς σῆς θεότητος.

Ἰδὴ ἡ Χεῖρας ἐκπετάσας

Ὡς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, οὐσία ἀναρχε, κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον καὶ Ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτεινὴ καὶ καθαρὸν, δεῖξόν μοι κράζοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον, Δίς.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θειχαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶσε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε, ἀνεκφραστε, μεγαλοουργε Τριάς Μονὰς, φρούρει τὴν ποιμνὴν σου, ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλόανθρωπος.

Ἰδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλασουργόν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα τριφῶτε, καὶ βοῶ σοι: Σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων. Δίς.

Ἰψωστὲν ἡμῶν, καὶ νῦν καὶ διάνοιαν πρὸς σέ τὸν ὑψίστην φώ-

τισον σαῖς λάμπεσιν, ἀχράντους Πάτερ Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἦλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν Μονάρχη Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς σέ πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας ἀναρχὸν ἄδιον, οὐσίαν μίαν, τρία δὲ πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Τὰ λοιπὰ, καὶ τὴν ἀπόλυσιν ζήτηεῖς Φιλ. 37 Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν ἐξάφαλμον τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον, ἦτοι τροπικίον δις, τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ. Τὸ Ψαλτήριον, μετὰ τὴν α. αὐτοῦ ψυχολογίαν. Καθίσματα.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φαιρούσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι: Ἄρα ἐκλάπη ὁ τῷ Ἀγγεῷ ἀνοίξας παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων ζωὴν καὶ Ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, σαυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ καὶ ἐν μηνίματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον. Ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεκνῶς ἐκκλιτέτο, καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζόν, ἐξ ἑσπερώων ἐγέρσει σου: Χριστὸς ἀνέ-

ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑστὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν τὴν βλασθήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήσωρ σου, καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε: Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένης.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν

Καθίσματα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄνέστης ὡς ἀθάνατος ἀπὸ τοῦ Ἄδου Σωτὴρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου τῇ Ἀναστάσει τῇ σῆ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας ἐλεήμων, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι. Διόσε καὶ δοξάζομεν μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρα προσελθὼν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις: Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγηρται· διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίου Ὁμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἄγγη, πάντες Ἄγγελων αἱ χοροὶ, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κιοφορίας τὸ ἁγικόν

πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ πρῶτων αἰώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀπάτω χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἰτήσις, καὶ ἡ Ἰπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστὸς, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεί με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σώσον Σωτὴρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· κἀμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θειά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτήμενος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χαρίτος βεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντί-

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἡ καρδία μου πρὸς σέ, Λόγε ὑψωθήτω καὶ οὐδὲν θέλξει με τῶν τοῦ Κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζήλιαν.

Ἐπί τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρωσοῦμεν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, Θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ Σοφίας πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα, ὁ λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον. Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν. στίχ. Θεὸς ἐν τοῖς ὠσιν ἡμῶν ἤκούσαμεν. Πᾶσα Πνοή. καὶ ὑπὲρ τοῦ κχταξιωθῆναι, τὸ, Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰς Φύλλ. 132. Οἱ Κανόνες οὗτοι καὶ τοῦ Μηναίου.

Ἰδιὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ἰψώθης τὴν ἡμετέραν ἐκπτωσιν ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ σαυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανολεθριὰν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἀδῆ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παράδεισῳ δὲ μετὰ Ἀησοῦ, καὶ ἐν Θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας υἷον, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἄτερος Σταυροναστάσιμος ἔστι καταλιμπάνεται εἰ ἑορτάζεται τῆς ἡμέρας ὁ Ἅγιος.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, τῆς ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θείῳ σου αἵματι ἀνασχευάσας αὐτὴν, καὶ συντριψας, δυνάστην ἐν ἰσχύϊ, τὸν παλαιὸν συντρίψαντα, σοῦ τὸ πλασουργήμα.

Νεκρῶν ἐξανάσασις, διὰ νεκρώσεως γέγονας ἰσχύς γὰρ ἀφήρηται τῆς θανατώσεως, ὠμιλήσασα, ζωῇ τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων δεσπόζοντι, σεσαρκωμένῳ Θεῷ.

Ἄτερος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Τριτίτας κραταιούς

Ἐσεισθήσαν λαοὶ, ἐταράχθησαν Ἔθνη, βασιλεῖαι κραταιαὶ δὲ, ἐκλίναν Ἀγνὴ, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου ἦλθε γὰρ ὁ βασιλεὺς μου, καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν κόσμον φορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς συγκαταβάς, ἡγίασε Χριστός, καὶ ἀσάλυτον ἔδειξε. μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον, παρθενίας κεμήλιον, ἡ τὸν πτίστην τεκοῦσα διέμεινε.

Ωδή

Ὡδή Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κραζούσα: Σὺ μοῦ ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ σπέρωμα.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ὡς μέγας, ὡς φοβερός, ὡς τὸ τοῦ ἁδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφάρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μητὴρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν Σταυροκρατισμῶς.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκι.

Ἰδοὺ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφις, ὀδόντας ἐνέπειρε Σωτήροῦς Παντοκράτωρ Δέσποτα, ἤλοις χειρῶν σου ἐθλάσας· ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, Ἄγιων πλήν σου φιλόνηρωπε.

Ὁρθῆς φιλόνηρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιός, καὶ πύλας ἀνεπέτασας, ἁδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, Ἄγιων πλήν σου φιλόνηρωπε.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου. Ἀφ' ὕψους κατήλθες.

Ρύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀστέκτω θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας, πᾶναγε παρθένη ἐν σοί, ἄρτος ἐξοπηθείτα, τῷ καὶ σὲ ἀλώδητον διαφυλάξαιτι.

Θεοτοκίον.

Τίς αὐτῆ ἡ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ; ὡς ὑπερβάσα ἅπαντα, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα Μητὴρ λάμπουσα τοῦ παντοκράτορος.

Ὡδή Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία, ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀνεήλυθας τὰ πάθη μου θεραπεύσων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρκὸς σου, ἦν ἐκὼν ἐφόρεσας· διό σοὶ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιεῖται σῶματος τοῦ σου ἐπαξίως, Δέσποτα νενέκρωται· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ, Χαῖρέ σοὶ Δέσποινα, πιστεῖ ἀδισάκτω κραυγάζομεν.

Ἔτερος Σταυροκρατισμῶς

τῆν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χριστέ τὸν νομοθετήσαντα, Θεὸν οὐκ ἔγνω· ἀλλ' ὡς ἄνομον σταυρῷ παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος.

Ἡ τεθεω-

Η τεθωμένη σου Σῶτερ ψυχή, ἄδου θησαυρούς προνομεύσασα, τὰς ἀπ' αἰῶνος συνανέστησε ψυχάς. τὸ ζωφόρον σῶμα δέ, πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγαγε.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου.
 Ὁ καθήμενος ἐνδόξῃ

Συνανεστράφη ἀνθρώποις, ὅρα θεὸς ὁ ἀόρατος, ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος, καὶ μορφωθείς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλλότριον, τοὺς εἰδότας σε, σώζει ἀγνὴν Θεομήτορα.

Υπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ παρθένος τὸν αὔλον, ἐν μεθέξῃ ὕλης, βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· ὅθεν ἐν δύο οὐσίαις εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος Θεός, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Ἦδη Ε'. ὁ Εἰσμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφων, ἐκ ζωφόδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας· σὺ ὑψώσας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἡρὸς μου Χριστέ, τῶν πταισμάτων τὸ ἐγκλημα· σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας, τοῦ θανάτου οἰκτιρμῶν, τῇ θείᾳ ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγεις, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνομφε κεκλήμεθα.

Σταυροανατιτάσιμος. Ἐξίστη τα σύμπαντα.

Εδέξατο ὅλον σε, ἄδης ὁ ἄφρων στόματι· ξύλῳ γὰρ παγέντα σε ἀθρήσας, λόγῃ νυγέντα, ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεόν, ψιλὸν ἐλογίσαστο βροτόν· ἔγνω περασθεὶς δὲ σοῦ τὴν ἰσχὺν τῆς Θεότητος.

Αυθέντα φιλήνθρωπε, τὸν ναὸν τοῦ σώματος, τάφος μερισάμενος καὶ ἄδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας εἰσπράττονται· ὁ μὲν τῶν Ἀγίων σου ψυχάς, σώματα δὲ ἕτερος, συνεκπέμπων ἀθάνατε.

Τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Θῖκον τῆς δόξης σε ὅρος Θεοῦ, ἅγιον Ἀγνή, νύμφη παστᾶδα, ναὸν ἀγιάσματος, ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ Παράδεισον τρυφῆς, αἰδίου ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ, εἰληφας Χριστέ, ἄσπορον ἄχραντον, καὶ ἐνουπόστατον, λογικὴν καὶ νασράν ἐμψυχωμένην, ἐνεργῆ θελητικὴν, αὐτοδέσποτον· καὶ αὐτεξούσιον.

Ἦδη ς'. Ὁ Εἰσμός.

Θύσω σοι μετὰ ρωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου βεύσαντι αἵματι.

Ανῆλθες, ἐν σταυρῷ δυναστείαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακείς τῷ Τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους, κατέρραξας, τὸν Ἀδάμ δέ, ἀηττήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

Ανέστης, ἐξαστράπτων ὄρατος ἐκ τᾶ-

ἐκ τάφου Χριστέ, καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῆ θεία σου δυναστεία, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ὁ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενοχώρησε.

Σταυροαν. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ ἄδης, καὶ καταπέπυκέ με, καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων· ἀλλ' ὁ Χριστός, καταβάς, ἀνήγαγε τὴν ζωὴν μου, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐάλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανῶν ἀνέστη, ἀφθαρσίαν μοι ἐξεδωρημένος, ἐμφανισθεὶς γυναιξὶ προσφθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἄθνατος.

Ὁ αὐτὸς τῆς Θεοτόκου.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθανάτωσέ με διὰ τῆς προμήτορός μου Εὔας· νῦν δὲ Ἀγνή, διὰ σοῦ ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκάλεσατο.

Ἄβυσσός σε ἄβυσσον ἀβρήτως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ ἀστραπὴ Θεότητος, Μαργαρίτης Χριστὸς ἐλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε· καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς καὶ Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὁδὴ Ζ'· Ὁ κίρμός.

Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμῖταιοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολοῦμενοι ἐκραύγαζον: Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα: Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὁς ζωηφόρος, ὡς Παραδείτου ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαίρει· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραιβάζουσιν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Σταυροαν. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐταπεινώσας, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος

τώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ ἐ-
πηρμένην ὄφρυν, εἰς γῆν καταβέ-
βληκας, σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὑ-
περούμνητε. Ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆ δυνάμει σου, τὸ κέρας ἡ-
μῶν ὑψωσον, τῶν λατρευόντων σοι,
ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, καὶ ἄδου
κενώσας πρὶν, τὸν πολυάνθρωπον
πλουτοῦν Δέσποτα· ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος.

Τῆς Θεοτόκου. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ελκει με πρὸς ὑμνωδίαν, πό-
θου τοῦ παρθενικοῦ, τὸ πῦρ τὸ
ἐγκάρδιον, βοᾶν τῇ Μητρὶ καὶ
Παρθένῳ : Εὐλογημένη Κύριος
μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.

Υπερτέρα τῶν κτισμάτων, ὠφ-
θης ὡς τὸν ποιητὴν, τεκοῦσα καὶ
Κύριον. Διό σοι βοῶ Θεότοκε: Εὐ-
λογημένη Κύριος, μετὰ σοῦ τῶν
δυνάμεων.

Ἰδιῆ Η' Ὁ Εἰρμός.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λε-
όντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἐφραξε·
πυρὸς δὲ δυνάμιν ἐσβεσαν, ἀρετὴν
περιζώσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρα-
σταὶ Παῖδες κραυγάζοντες: Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Χείρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ,
τὰ ἐθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες· καὶ
μίαν ἐδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν
ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ, συμφώνως ψάλλουσιν: Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Λευχεῖμων ὠράθη γυναῖξί, τῷ
ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως,

κατασραπτόμενος Ἄγγελος, τί
τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοᾶν, ἐ-
πιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἠγέρ-
θη Χριστός, ᾧ βοῶμεν: Πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίαν.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς,
παρθένη ἀχραντε, Μητὴρ ἐδείχθης
Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας,
ἐνδιδαιτήμα πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φω-
τός· ὅθεν πάντες σε εὐλογοῦμεν
Μαρία Θεόνυμφε.

Σταυροαν. Παῖδας εὐχαγεῖς.

Τὴν ἄδικον ἐπέπουσα σφαγῆν
σου, ἡ κτίσις κατηφιῶσα ἐπωδύρε-
το· γῆς ταρασσομένης γάρ, ζόφον
ὡς ἱμάτιον μελεμβαφές, ὁ ἥλιος
περιβάλλετο· ἡμεῖς δὲ σε ἀπαύ-
σως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο συγκαταβάς μοι μέχρις ἄδου,
καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν ἀνάστα-
σιν, αὐτὴς ἀναβέβηκας, ἄρας με ἐπὶ
ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ προσή-
γαγες· ὅθεν κραυγάζω σοι: Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-
ρψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ πλα-
σοργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθε-
νίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων
Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Εν σκηνῇ Ἀβραάμ ἐθεάσατο,
τὸ ἐν σοὶ Θεοτάει Μωσῆριον· τὸν
Υἱόν σου ἄσαρκον ὑπεδέξατο μέλ-
πων

πων: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰδιῆ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Λθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ολον με ἀνειληφας ὄλωσ, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτως, ὄλω μοι διδοῦς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου· οὐ ἐν σαυρῶ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεωγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς Θεοφόρους σινδόνας, κεκενωμένας τῇ ἀναστάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον. Ὅντως ἐγήγερται ὁ Κύριος.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πῖσοι προσκυνούμεν. ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμοι, ἦν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Σταυροαν. Ἄπας γηγενής.

Δὸλω τῆς Ἐδέμ, ἐρπύσας ὁ ὄφις με, εἶπεν αἰχμάλωτον· πρὸς τὴν τοῦ κρανίου δέ, κρατίστην πέτρην τοῦτον ἠδάφισεν, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον τῆς τρυφῆς δέ, αἰθίς μοι τὴν εἰσοδον, διὰ ξύλου σαυροῦ ἀνεπέτασεν.

Ἰθι τοῦ πτωχοῦ, λαοῦ σου τὴν κάκωσιν ἐπισκεψόμενος· τῇ συμπαθεστάτῃ δέ, καὶ κραταίῃ σου

χειρὶ δυνάμωσον, τὸν σαυροφόρον Ἀνακτα, καὶ βλασφημῶν ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι σοῦ τὴν περιούσιον, κληρουχίαν Χριστέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Τῆς Θεοτόκου. Κρυπτόν θείον.

Ορῶμεν ὡς χρίνον σε τῇ ἀλουργίδι, βεβαμμένην ἄχραντε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν· καὶ εὐωδίας πληροῦσαν, τοὺς σε γησιῶς μεγαλύνοντας.

Ρευστήν προσλαβόμενος βροτειάν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς πανάμωμε γαστρὸς ὁ ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν, ἄρβυσον δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν τιμιωτέραν, Ἐκφώνησις ὅτι σε αἰ· οἶσι· καὶ εὐθὺς Ἅγιος Κύριος. Τὰ ἕξαποστ. καὶ οἱ Δίνοι.

Ο σαυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ σαυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Διὸ βοῶμέν σοι: Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σῷ σαυρῷ Χριστέ Σωτῆρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ρύσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεισόντας τῇ ἁμαρ-

ἀμαρτία, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς Μονογενές, Λόγε τοῦ Θεοῦ· ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλάνθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως· καὶ σαυρόν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθῆς τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ἄδου ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας ἑαυτῷ· παθῶν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν· Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ κρανίῳ ὁ σαυρός σου ἐπάγη· ἐφριξαν ἄδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθη· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Επεθύμησαν γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν ἀνάστασιν Χριστέ ὁ Θεός. Ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαλινή· εὔρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἔστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἶπατε Ἰουδαῖοι.

Ποῦ ἔστιν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες.

Δότε τὸν νεκρὸν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, ἡπιστεύσατε τῷ ἀναστάντι· καὶ ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται· μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος· **Μ**έγα σου τὸ ἔλεος! μέγα τὸ Μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, τὸ Ἑωθιν. καὶ νῦν, Ἵ�περευλογημένη ὑπάρχεις, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ α', ἄνω φυλλ. 139

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Οἱ Μακκαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἀποικὸς· διὰ ξύλου δὲ σαυροῦ, ὁ Ληστής Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσαυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· **Μ**νησθητί μου βοῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ σαυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν· καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε. Λησοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίσει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· **Μ**νήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέβρηξας· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκέῖσε τύραννον ἐθήσας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ ἄδου τῇ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν

σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ο σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξανα-
στήσας μόνε ἀθάνατε· καὶ ἐίς μετάνοιαν, ἐπιστρέψας· Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι: Μνήσθητί μου Σωτῆρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ἐν σταυρῷ, προσηλωθεὶς ἡμᾶς ἐξ-
ανέστη· διὸ καὶ δοξάζομεν, σὺν τῷ σταυρῷ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα ἀνακράζοντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν καὶ τὸ τοῦ αἵτου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὄραθέντα γυναίξιν, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε· πῖσι δὲ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε, Ἀησοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δίξια.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξόμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσειςιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλήν ἀδικαιρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρουόμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν

ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἀφθορον, αὐτὴν σοὶ προσάγωμεν, εἰς πρεσβειάν Δεσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δεῦρο τάλαίνα πρόσπεσον, τῷ Θεῷ ἐν θερμότητι, τῶν δακρῶν κρᾶζουσα τὸ ἡμάρτηκα, ψυχὴ παμβέβηλε Ἰλεων, τὸν Κριτὴν ἀπεργασαι, πρὸ τοῦ τέλους καὶ αὐτῷ ἐκ καρδίας ἀνάκραξον, μὴ ἀπόση μου, στεναγμοὺς ὁ Θεός μου μὴ παρόψη, συντριβὴν μου τῆς καρδίας, ὧ πολυεύσπλαγγνε Κύριε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, ὁ ἐχθρὸς ὁ παρπόνηρος, πολεμῶν οὐ παύεται δελεάσαι με, καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἔλκει με, κακίας πρὸς βάραθρα, ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθός, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος με, ἀπολύτρωσαι, καὶ παντοίας ἀνάγκης Ἰησοῦ μου, ὑπεράγαθε καὶ σώσον, ἐκ πολυτρόπων κολάσεων.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, δεκτικὰ καταγώγια, καὶ δοχεῖα πάνσεπτα κατεσκευάσας, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ θεία συστήματα, σοῦ τῆς δόξης θεωροῦς, παραστάτας τοῦ θρόνου σου, τοὺς τὸν λόγον σου, δυνατῶς ἐν ἰσχύϊ ἔκτε-

ἐκτελοῦντας, καὶ συντένως ἐκπληροῦντας, τὰς ἐντολάς σου φιλάθρωπε.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. Κατανυκτικά.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεσῆσαι σοι, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατά με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου, Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διατῶζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρῷ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, καὶ ἰατρὸς τῶν νοσοῦντων Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνεῖαις τῶν Ἀγίων σου Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Χαῖρε φωτὸς Νεφέλη· χαῖρε Λυχνία φωτεινή· χαῖρε Στάμνε ἡ τοῦ Μάννα· χαῖρε ἡ Ράβδος Ἀαρῶν· χαῖρε Βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε Λαμπάς· χαῖρε Θρόνε· χαῖρε Ὅρος Ἁγίων· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε Θεῖα Τράπεζα· χαῖρε Πύλη μυστικῆ· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Τῆ β'. εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν α'. στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν, εἰς τὸν Νυμφῶνα Χριστοῦ, καὶ πάντες ἀκού-

σωμεν τῆς μακαρίας φωνῆς, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες τὴν οὐράνιον δόξαν, μέτοχοι γεγονότες τῶν φρονίμων Παρθένων, παιδρύνωμεν τὰς λαμπάδας ἡμῶν διὰ τῆς πίστεως.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἄναλόγισαι ψυχῆ, πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῆ, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆ φρικτῆ, τίθενται θρόνοι φοβεροί, καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις διελέγχονται τότε ὁ Κριτῆς ἀδυσώπητος· πρὸ βήματος γὰρ πῦρ, προπορεύεται, ὡσπερ ἀγρία θάλασσα σὺν ἤχῳ, κατακαλύπτει τοὺς πταίσαντας, ἀναλογίζου, ταῦτα ψυχῆ μου, καὶ τὰ ἔργα σου εὐθυνοῦ.

Δόξα.

Ἡ κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος, πρεσβεύουσα ὡς Μήτηρ ἐν παρρησίᾳ τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, διαφύλαξον ποιμνην, ἐξαιρέτως τῆ σκέπη σου προστρέχουσαν, πρὸς σὲ καταφεύγουσαν, τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Καθίσματα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀύλοις ἐν σῶματι, Τριάς ὑπέρθες, ἀπαύσως ὑμνοῦσί σε, τῶν Ἀσωμάτων χοροί, καὶ φόβῳ παρίστανται, Ἅγιος ἐκβοῶντες, τρισυπόστατε φύσις· ἐλέησον τῶν χειρῶν σου, τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις μόνε φιλάθρωπε.

Σήμε-

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ ἀνατραφεῖσῃ ἐν τῷ Ναῶ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον Παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερον οὐρανθεν τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ, Χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ β'. Ἐσπέρας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, σιχηρὰ Κατανυκτικά Δεσποτικά. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσασα ψυχὴ μου ὀπισθεν κολλήθητι, Χριστῶ καὶ κράζε συχνῶς: Ἐλέησόν με ὦ Δέσποτα, παῖδα οὐκ ἔχω, δαιμονιώσαν σάρκα δὲ ἄτακτον, διώξον τὴν πύρωσιν, ἐκ ταύτης δέομαι, καὶ καταπαύσας τὰ ἄτακτα, τῶν σκιρτημάτων, νεκρὰν τῷ φόβῳ σου ἀποτέλεσον, ταῖς ἰχυσίαις τῆς ἀχράντως σε, συλλαβούσης Χριστὲ καὶ τεκούσης σε, καὶ τῶν πάντων Ἁγίων, εὐεργέτα πολυέλεε.

Τοῖς Νινευίταις ποτὲ ἡμαρτηκέσιν, Ἰωνᾶν ἐξέπεμψας, Χριστὲ κηρύξαι αὐτοῖς· οἱ μεταγνόντες

μετέβαλον, θυμὸν εἰς οἶκον, ἀπολυτρούμενοι δλεθρίου ὄργης. Πέμψον οὖν φιλόνηρωπε, τῷ ἀναξίῳ καμοί, τὴν κραταίαν σου βοήθειαν, ἐν ἐπιστρέφῳ, ἐξ ἀμετρήτων μου παραπτώσεων, καὶ μετανοίας εἰς τὰς τρίβους, ὀδηγηθῶ τε καὶ κλαύσω στενάζων πικρῶς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, λυτρωθῆναι τῷ ἔλεει σου.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου ψυχὴν κακίᾳ τοῦ ὄφους, Ἰωάννη μακαρίε, φώτισον πρεσβείαις σου καὶ εὐθείαις τρίβοις, ὀδήγησον βαίνειν, ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν, τὴν μακαρίαν καθικετεῦώ σε, ἵνα προθύμως πάντοτε, δοξολογῶ σε πανθαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν σιχ·σιχηρὰ κατανυκτικά.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειψαί, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστήσαι σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου· Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέγων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρῷ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Ὁ τῶν

Ο τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρῆμων δέχου τὴν ὑμνωδίαν φιλόρθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις πλημμυλείαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς υπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχίαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τῆ γ'. εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'.
σιχ. Καλίσματα Κατανυκτικά

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν ὄν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι καμὲ καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρουσίας ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοὶ προσφθέγγομαι φωνήν. Σῶσόν με Χριστέ, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς Χριστὸν ὄν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη Ἄγνη, μόνη εὐλογημένη διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολ. Καθίσματα,
Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετένοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγενήθη προσάτης, πᾶσι χειμαζόμενοις, βοηθῶν ἀενάως: αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Μαρτυρικόν.

Σταυρὸν ὀπλισάμενοι, οἱ Ἄθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες, νέμουσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίσει αἰτουσίν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη κηήσασα, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ Τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελιάρ· σῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων· αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς ὄν ἐσωμάτωσας.

Τὸ πρῶτ' Ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῆ γ'. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ σταυρώσιμα.
Ἐδωκας σημείωσιν.

Εκ γῆς με τὸ πρότερον, δεημιουργήσας φιλόανθρωπε, σὴ Εἰκόνι ἐτίμη-

ἐτίμησας, τρυφήν χαρισάμενος, τὴν ἐν Παραδείσῳ, καὶ γνώσεως ξύλῳ, δελεασθέντα καὶ φθορᾷ, θροτὸς αὐτὸς γενόμενος, καὶ σταυρωθεὶς ὁ ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἄμετρον, καὶ πολλὴν συγκατάβασιν.

Οἶκτον δι' ἀμέτρητον, ὁ Ποιητῆς μου καὶ Κύριος, μὴ λιπὼν τὸν γεννήτορα, τῇ γῆ ἐπεδήμησεν, ἑαυτὸν κενώσας, μορφὴν τε τῶν δούλων, ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθός, ἐκ τῆς Παρθένου καθὼς ἠδόκησε, καὶ σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ παθῶν ὁ ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνατον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁμοιον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμιξον, τῆς ταλαίπωρου καρδίας μου, Θεοτόκε Πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στήθον τὸ ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντιληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Σταυρώς.

Ὅπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἄλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ἐχόντες παβρήσιαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀ-

παύσως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο· καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο, γιὲ πθεινότητε, ταυτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων, ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀβρήτῳ σου καὶ θεῖα, συγκαταβάσει φιλόανθρωπε.

Τῇ δ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν Καθίσ. Σταυρώς.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν Ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις Σωτῆρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ Δυνάμει σου, τοὺς πικροὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεσῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Παναμώμητος Ἀμνάς, τοῦ Ἀμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δει-

δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκ-
πληττομένη, Τί τοῦτο τὸ καινόν,
καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ,
πῶς φέρεις ταῦτα ἐκών; πῶς ὑ-
πομένεις Σταύρωσιν ἐκούσιον, καὶ
τὸν ἐπώδυνον θάνατον; δοξολογῶ
σου τὴν ὑπὲρ λόγον Πλασουργίαν
συγκατάβασιν.

Μιτὰ τὴν β'. στιχολ. Καθίσμ.
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πε-
πτωκότα, τοῦ βροντοκτόνου τῆ πι-
κρᾶ συμβουλία, ἐν τῷ Κρανίῳ πά-
λιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἱα-
σάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν,
κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώ-
σαντα ὄρνι, καὶ ἐδώρησά μοι ζωὴν.
Δόξα τῇ θεῖᾳ Σταυρώ-
σει σου Κύριε.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρ-
τύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσ-
σων τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου
σολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χρι-
στέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκ-
τιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην
τῇ πολιτεία σου δώρησαι, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξῃ, καὶ νῦν.

Ἐπὶ Σταυροῦ Δυνατὲ κρμα-
σθέντα, κατανοοῦσα ἡ Ἀμνάς καὶ
Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δα-
κρύουσα, Τίς σου ἡ ἀπόρρητος συγ-
κατάβασις Λάγε; πῶς σε νῦν κα-
τέκρινεν ὁ κατάκριτος δῆμος, τὸν
πάντας κρῖναι μέλλοντα Θεόν; ὑ-
μνολογῶ σου τὸ ἄρατον ἔλεος.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆ δ'. ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκί-
κραξ, Στιχηρὰ προσόμοιζ τῶν
Ἀποστόλων,

Ὅς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στεβρότάτῳ φρονήματι, στρα-
τευσάμενοι Ἐνδοξοί, κατὰ τοῦ ἀ-
λάσσορος παρετάξασθε, τῇ πανο-
πλία τοῦ Πνεύματος γενναίως
φραζάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχύν,
τῶν δαιμόνων ὀλέσαντες, ἀφηρ-
πάσατε, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώ-
πων, ὡσπερ σκύλα· διὰ τοῦτο εἰς
αἰῶνας, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Σταυροτύπως ἀπλώσασα, τὴν
σαγήνην τῆς πίστεως, δωδεκάς ἡ
θεῖα τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα
τὰ Ἔθνη ἐζώγησε, Χριστέ πρὸς
ἐπίγνωσιν, καὶ θαλάσσας ἀλμυράς,
τῶν παθῶν ἀπεξήρανε· διὰ τοῦτο
σε, δυσωπῶ τοῦ βυθοῦ με τῶν
πταισιμάτων, ἀνακάλεσαι ταῖς τού-
των, πανευπροσδέκτοις δεήσεσι.

Μύρω θεῖῳ ἔχρισε, θεῖα χάρις
τοῦ Πνεύματος, μύρων προεδρεύ-
σαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς
Ἱερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα,
ἡδυπνόσις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη
διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦ-
τό σε πίσει εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν
μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν παναγίαν
Νικόλαε.

Εἰς τὸν εἶχον, στιχηρὰ Ἀποστολιά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν γῆρὸν,
Πνεύματι Ἀγίῳ ἐφώτισας Χριστέ,
καὶ ἡμῶν τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρ-
τίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός.

Τοὺς

Τοὺς ἀγράμμάτους Μαθητάς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον παιδευτάς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν ὡς Παντοδύναμος.

Μαρτυρικόν.

Ἰερεῖα ἐμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, Θεῷ καὶ γινώσκόμενα, πρόβατα ὧν ἡ μάνδρα, λύκοις ἀνεπίδατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποιομανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕστος ἀναπαύσεως.

Δόξα. καὶ νῦν.

Ῥῶσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι: Χαίρει ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ ε΄. εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὴν α΄.
σιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυ-

ρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τὸν Κόσμον· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε, λύσον τὰς περιεσσεῖς, τῶν εἰς σέ προσρεχόντων· σκέδασον τὰς ἐνέδρας καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζόμενων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν β΄. σιχολογίαν Καθίσματα.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ προκατάλαβε, Πάτερ Νικολαι, καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, ἐπερχομένων ἡμῖν, κινδύνων καὶ θλίψεων· ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν κτίστην, καὶ Θεὸν παρρησίαν. Πάρεσο οὖν ἐν τάχει, τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν καὶ σκέπην δωρούμενος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀρθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἵτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αὐτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆ ε΄.

Τῆ ε. Ἐσπέραις εἰς τὸ Κύριε, ἐκέ-
κραξα, σιχηρ. Σταυρώσ.
Ἐδωκα; σημείωσιν.

Ὅτε σε Σταυρούμενον, ἡ χίτισις
πᾶσα ἐώρακεν, ἠλλοιοῦτο καὶ
ἐτρεμεν, ἡ γῆ δὲ ἐσειέτο, ὄλη
κλονουμένη, μακροθύμῃ Λόγε,
τὸ καταπέτασμα ναοῦ, φόβῳ
ἐσχίσθη ὑβρίζομένου σου, καὶ πέ-
τραι διεβράγησαν, ἀπὸ τοῦ φόβου
καὶ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας συνέσειλε.
Ποιητὴν σε γινώσκοντα.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπὸ
αἰῶνος νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς
πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ Προπάτορος
καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώ-
πων, βάνισιν αἱματος τοῦ σοῦ, κα-
θαγιάζεται ἀνακράζουσα: Δόξα τῇ
δυναστείᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυ-
ρώσει σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς
προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπω-
λείας ὠθοῦμενον, οἰκτιρήσον Δέ-
σποινα, καὶ στερεώσον με, ἀρετῶν
ἐν πέτρα, καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυ-
σμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον,
ποιεῖν με τὰ προσάγματα, τοῦ
σοῦ Ἰοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως
τύχῳ ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως.

Εἰς τὸν σιχ. σιχηρὰ Σταυρώσιμα

Ὅπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν
Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· καὶ ἐν
τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς
τοῦ ἀλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν
Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς πα-

γίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς κατα-
πατοῦμεν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνεί-
αις τῶν Ἀγίων σου, Χριστέ ὁ Θεός,
ὑπὲρ αὐτῶν δυσωπούμενος, κατὰ-
πεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ εἰς ὑψίστου
κλῆθεις.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ κα-
θορώσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν
σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδά-
των κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέςτως
καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα·
καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθῆ-
σομαι· καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία
συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τού-
του τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους
ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουρ-
γίας ὡς εὐσπλαγχνός, καὶ Πατρί-
τῳ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάν-
θρωπος.

Τῆ Παρασκευῆ, εἰς τὸν Ὁσβρον, μετὰ
τὴν α. σιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσ.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δου-
λωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφη-
μοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χρι-
στὲ ὁ Θεός ἡμῶν ἀνελε τῷ Σταυρῷ
σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώ-
τωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ
Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
μόνε φιλάνθρωπε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰου-
δαῖοι Σωτὴρ, δι' οὗ ἐκ τῶν Ἐθνῶν
ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω τὸ πρὶν, Χριστέ
ὁ Θεός ἡμῶν, ἔκτεινας τὰς παλά-
μας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλή σου, λόγ-
χη δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω
νυγῆναι, τῷ πλήθει πᾶν Οἰκτιρ-
μῶν σου μόγε Φιλάνθρωπε.

Δόξα

Δόξα, και νῦν.

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέσου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα Σταυρούμενον, ἔβλεψας ἔκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὄνπερ εὐλογημένη, δυσωπούσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Καθίσματα
Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρόν καὶ τὸν θάνατον, ὑπέρο ἡμῶν ἀγαθὲ, δι' ἄμετρον ἔλεος, ἐκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν ἀδίκον ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ ἀρχαίας κατάρας, πάντας ἐλευθέρωσης, τοὺς ἀπάτη φθαρέντας· διό σου καὶ πρόσκυνούμεν, Λόγε τὴν Σταύρωσιν.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων κρατεύματα, ἐν τῇ μηνίμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πικρῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθέασατο, ἡ Ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφ' θέγγετο, τί τὸ κοινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς θανέντας θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῇ Παρσκευῇ Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, Δεσποτικά. Ἦθελον δάκρυσιν.

Σύντριψον Κύριε ὁ Θεὸς μου τὰ θανατηφόρα πάθη τῆς καρδίας μου· ἐάν γάρ συ καταλύσης οἶκον τῆς σαρκός, καὶ κτίσης οἶκον τοῦ Πνεύματος, εἰς μάτην ἐστὶ φυλάσσω, ὁ πολεμῶν τὴν ψυχὴν μου· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δῶρον καὶ μαστιγὰ μοι ποιδαίας, τὸν ἐχθρόν Οἰκτίρμων πρὸς τὸ συμφέρον δέδωκας· τὸ γὰρ κακὸν αὐτοῦ συνεργεῖ μου, προαιρέσει οὐκ ἀγαθῇ εἰς καλόν· ἐγὼ δέ σοι οὐ προσφεύγω, δι' εὐχῆς εὐχαριστοῦ· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁμοιον.

Δέσποινα Δέσποινα λύτρωσαί με, ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν καὶ ῥυπαρῶν ἐνθυμήσεων· ὅτι μολύνουσι τῆς ψυχῆς μου, τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος· διὸ Ἀγνή δέομαί σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων, Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα, και νῦν.

Θιὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειά σοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός· ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρείσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθῆν

νηθὲν, ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμει· καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος

Εἰς τὸν εἶχον, εἰχτρὰ Μαρτυρικά·

Ο τῶν Ἁγίων Μαρτύρων δεξιόμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰερεῖα ἔμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπιβάτος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποικιμανθῆναι ἡμῖν ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ Πνευμάτων δικαίων τελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοὶ Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχοντές σε Θεοτόκε ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σῶζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸν Ορθρον, μετὰ τὴν ἁ. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὀπλισάμενοι, οἱ Ἄθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· νέμουνσι τὰς ἰσσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰ-

τούσιν αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός: Τῷ λαῷ σου τοὺς Οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος,

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὸ ἀπ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἄγγέλους ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σαυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄωμον. Καθίσ. Μαρτυρ.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι παιδρῶναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχὰς ἃς μετέστησας, ἐκ τῶν προσχαίρων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον Κύριε, ὡς Παντοδύναμος, καὶ μόνος Ἀθάνατος· ἄνες ἄφες, Οἰκτιρμῶν, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα· ἐλέησον Ἐλεήμων, τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Ὁμοιον.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, διαπερά-

περάσαντες, μετέστησαν Κύριε, πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγγνον, πικρῶς οἰβιώσαντες, οὓς περ ἐπὶ τὸν τόπον, τῆς ἀνέσεως τάξον· ἤσθον ἐκ ἐξεῖών σου, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα παραβλεψάμενος.

Πιστῶν ἱλαστήριον, σὺ ἀνεδείχθης ἀγγή, κοινὸν καταφύγιον, καὶ μεσιτεία θερμῆ, Παρθένε Θεόνημφε· ὄθεν καὶ τῶν ἐν πίστει πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσίτης, καὶ σωτήριος πύλη, πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου τούτους εἰσάγουσα.

Εἰς τὸν σίχ' τοῦ κυρίου Θεοφάνους.
Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὀντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυσῆριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἀρμονίας, καὶ τῆς συμφυίας. ὁ φυσικώτατος θεσμὸς, θεῶ βουλήματι ἀποτέμνεται· διό σε ἰκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου ζωοδότα φιλόνηρωπε.

Στίχ' Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ἦπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιεσεύοντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων Δεσποζόντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λευκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον· διό σε ἰκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτῆρ ἡμῶν.

Στίχ. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ δικαιοσύνην εε, ἀγιασμὸς ἡμῶν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις. Πατρὶ γὰρ προσήγαγες δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν φωτὶ τῶν Ὁσίων σου, καὶ δικαίων λιμπρότητι.

Δόξῃ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ῥῆσσειν ἐπόμενοι, τῶν Θεηγόρων Πανάμωμε, Θεοτόκον φρονούμεν σε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς παραπτώμασι, καὶ νῦν αὐτὸν δυσώπησον, τοὺς μεταστάντας οἰκέτας σου, ταῖς οἰκειαῖς ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

Οἱ Μακκαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παράδεισον ὤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσσυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Πυρπολούμενοι Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ Ἅγιοι Μάρτυρες, δυσσεβείας τὴν πυρᾶν, ὀροσισμῶ ἀγῶνων ἐσβέσατε, καὶ λύχνοι πολυφῶτοι, ἐκκλησίας ὠρθῆτε ἀπελευθύνοντες, τὸ σκότος ἐν χάριτι, τῶν νόσων καὶ θλίψεων, τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ὄθεν χρεωσιτικῶς πάντας ἡμᾶς σέβομεν.

Ἰε.

Γεράρχαι Ἱεροί, Προφητῶν ἐν-
 Οέων κατάλογος, καὶ Οσίων οἰ-
 χοροί, καὶ γυναικῶν Ἀγίων ὁμήγου-
 ρις. Θεὸν θεραπεύσαντες, ἐναρέτοις
 πράξεσιν ἐδοξάσθησαν· αὐτοὺς μα-
 καρίσωμεν, ταῖς τούτων δεήσεσι
 δυσωποῦντες τυχεῖν, τῆς αἰωνίου
 δόξης τε καὶ λαμπρότητος.

Ἐνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐνθα
 χοροὶ Ἀγίων αὐλίζονται, οὐ ἀπέ-
 δρα ρεναγμός, καὶ ὀδύνη τάξον
 τοὺς δούλους σου, τοὺς προτελευ-
 τήσαντας, καὶ λιπόντας βίον τὸν
 πολυώδυνον, ὑμνεῖν σου τὴν ἄφα-
 τον, Σωτῆρ ἀγαθότητα παριδῶν
 αὐτῶν, τὰ πλημμελήματα, ἅπερ
 διεπράξαντο.

Δόξα.

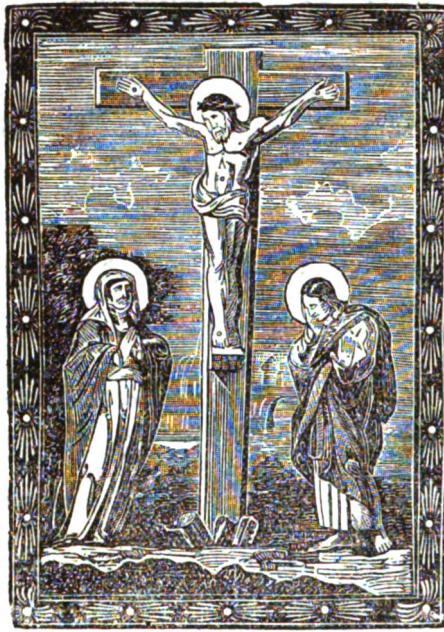
Ἡ ἀχώριστος Τριάς, ἡ ἐν Πα-

τρὶ, Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματι, ἐνου-
 μένη ὀλικῶς, καὶ μὴ συγχεομένη
 ταῖς ἰδιότησι, Μονὰς Τρισυπόστατε,
 τοὺς θανέντας πίσει ἐν σοὶ ἀνάπαυ-
 σον, λιταῖς τῶν Ἀγίων σου, Μαρτύ-
 ρων Οσίων τε καὶ σεπτῶν Προφη-
 τῶν, νέμουσα ἰλασμόν τούτοις καὶ
 συγχώρησιν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὅν ἐγέννησε Πατὴρ, πρὸ ἐω-
 σφόρου Λόγον συνέλαβες, καὶ ἐκύ-
 ησας σαρκί, γεγονότα ἄνθρωπον
 τέλειον, δυσὶ γνωριζόμενον, ἐνερ-
 γείαις Ἀχραντε, καὶ θελήσειν·
 αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, ὡς Κτίστην καὶ
 Κύριον οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ
 ὑμνοῦντας Κόρη Θεοτύμφευτε.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὡς διετάχθη
 ἐν τῷ ἀ. ἤχῳ, Φιλ. 126 εἰς τὸ
 Κύριε ἐκέκραξα, ριχ. ἀναστάσιμα.
 ἤχος πλ. ἀ.

Διὰ τοῦ τιμίου σου σαυροῦ
 Χριστέ, Διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ
 τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον
 τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσω-
 σασ ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θά-
 νατου. Δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ο τὴν ἀνάσασιν διδοῦς τῷ
 γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον
 ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Εφριξαν τοῦτον
 οἱ ἄρχοντες τοῦ ἄδου, καὶ ἐπῆρ-
 θησαν πύλαι ὀδυνηραί. εἰσελήλυθε
 γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός

λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς : Ἐξέλθετε
 καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει : Ἀνακαλύ-
 πτεσθε.

Μέγα θαῦμα, ὁ τῶν δοράτων
 Κτίστης διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκί
 παθῶν, ἀνέστη ὁ Ἀθάνατος· Δεῦτε
 πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν, τοῦτον προ-
 σκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγ-
 χνία ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρι-
 σιν ὑποσάσσειν, ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν
 μεμαθήκαμεν.

Εσπερινὴν προσκύνησιν, προσ-
 φερόμέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί,
 τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν
 ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμπαντι τῷ
 κόσμῳ, καὶ μέχρις ἄδου κατελ-
 θόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαν-
 τι, καὶ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως
 τοῖς ἔ-

τοῖς ἔθνεσι δειξάντι· φωτοδοτά
Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας
ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐ-
τοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος,
κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει
χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει Δαιμόνων
πλάνη, Ἀδὰμ πεσῶν ἀνίσταται,
Διάβολος κατέρρηγται.

Οἱ τῆς κουσῳδίας ἐνηχοῦντο
ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε
Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε
ἀργύρια, καὶ εἶπατε ὅτι, ἡμῶν
κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐ-
συλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε; τίς
ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ,
μάλιστα ἐσμυρνωμένον καὶ γυμνόν,
καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐν-
τάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰου-
δαῖοι· Μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν Προ-
φητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν
ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου
καὶ παντοδύναμος.

Κύριε ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας,
καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ
ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῷ
σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς
ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκῶν διε-
γράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαι-
ρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε Γαβριὴλ
ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. Τότε τὸν
βυθὸν ἐπέξευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ·
νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπό-
ρως ἡ Παρθένος. Ἡ θάλασσα μετὰ
τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἐμεινεν
ἄβατος· ἡ ἀμειμπτος μετὰ τὴν
κῆρσιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἐμεινεν

ἄφθορος. Ὅ ὦν καὶ προῶν, καὶ φανεῖς
ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος. Φῶς ἰαρέν. κ. κ. λ.

ὡς εἰς τὸν ἀ. ἤχον Φύλ. 127.

Εἰς τὸν εἶχον, Στιχηρά.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα
Χριστὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ
χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἀσμάτων
μεγαλύνομεν· ὅτι σταυρὸν καὶ θά-
νατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡ-
μῶν, ὡς φιλόανθρωπος Κύριος,
σκυλεύσας ἄδου πύλας, τρίτημερος
ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάθητον.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζω-
οδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν
ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας.
Σχερὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθα-
νασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκήσας
τάφῳ δὲ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συν-
αναστήσας αὐτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός.
Διὰ τοῦτο βοῶμεν· Φιλόανθρωπε
Κύριε δόξα σοι.

Ἐνὲν σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ
ἐν Ἄδου κάθοδος φιλόανθρωπε ὑπάρ-
χει. Σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, καὶ
τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας
ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν πα-
ράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου
ἠξίωσας. Διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξά-
ζουσι, τὴν σὴν τρίτημερον ἔγερσιν,
δώρησαι ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, παρα-
δείσου οἰκήτορας, καταξιών ὡς
μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξά-
μενος, καὶ τρίτημερος ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πά-
θη θε-

θη θεράπευσον· και ἀνάστησον ἐκ
πταισμάτων χαλεπῶν, φιλάνθρωπε
και σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον.

Ναός και πύλη ὑπάρχεις, πα-
λάτιον και θρόνος τοῦ Βασιλέως,
παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ Λυτρω-
τῆς μου Χριστός ὁ Κύριος, τοῖς
ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν,
Ἡλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φω-
τίσαι θέλων οὐς ἐπλάσσε, κατ' εἰ-
κόνα ἰδίαν χειρὶ τῆ ἑαυτοῦ. Διὸ Πα-
νύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν,
πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλεί-
πτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρι-
και Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τε-
χθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυ-
μνήσωμεν πιστοὶ και προσκυνήσω-
μεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν
ἐν τῷ σταυρῷ και θανάτον ὑπο-
μεῖναι, και ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶ-
τας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδου-
τος· χαῖρε τείχος και σκέπη τῶν
προσρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχεί-
μασε λιμῆν και ἀπειρόγαμε· ἠτε-
κοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου και
Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑ-
πὲρ τῶν ἀνυμνούντων, και προσ-
κυνούντων τὸν τόκον σου.

Τῇ Κυριακῇ, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Κανὼν Τριαδικὸς Μητροφάνους,

οὐ ἡ ἀκροστ, Κανὼν ὁ πέμπτος
Φωτὶ τῷ τρισυλίῳ.

Ὡδὴ Α'. Ἴππον και ἀναβάτην

Κράτος τῆς ἐνιαίας, και τρι-
σηλίου μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶ-
μεν: Τὸν οὖν ἡμῶν καταύγασον,
Θεὲ παντοδύναμε, και πρὸς τὴν
σὴν Δέσποτα, μετεώρισον δόξαν
ἄφραστον.

Ανω σε τῶν Ἀγγέλων διάκω-
μοινοεροὶ, ἀσιγήτως ὑμνοῦσιν ἐν
τρισαγίοις ἄσμασι, Μονάδα τρισά-
ριθμον, και Τριάδα σύμμορφον, ὑπε-
ρούσιον παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυ-
κῦτατον φωτουργόν, τῇ ψυχῇ μου
παράσχου, Τριάς μονὰς ἀρχίφωτε,
και θείαν κατάνυξιν καθαρτικὴν,
Δέσποτα πολυέλεε, πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλ-
θεν ἀψοφητὶ, οὐρανόθεν παρθένε,
ὁ υἱὸς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ θεῖος και
ἕσωσε, ξηρανθείσαν ἅπασαν, τῶν
ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἀχραντε·

Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑ-
πέστησας, ὑμνωδοὺς ἀπαύτως τῆς
σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ και
παντουργέ· ἀλλὰ και τῶν πηλίνων,
και γηγενῶν δέξαι τὴν δέησιν, και
τὴν ἰκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς
ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιουμένοις
ἡμῖν, και μέλπουσι, τὴν ἀνεξι-
χνίαστον πηγῆν, τῆς σῆς ἀγαθω-
σύνης, πλημμελημάτων δὸς συγκ-
χώρη-

χώρησιν, και την σωτηριάν ως εϋ-
σπλαγγνος.

**Πατέρα, και τον Υιόν, και Πνευ-
μα δοξαζόμεν, εν άπαραλλάκτω
μορφή Θεότητος, σε τον ένικόν και
τριλαμπή, Κύριον των άπάντων,
ως οι Προφήται και Απόστολοι,
παρά σου σαφώς έδιδάχθησαν.**

Θεοτοκίον.

**Έφάνης τῷ Μωϋσῆ εν βάτω ως
Άγγελος, βουλῆς τῆς μεγάλης του
παντοκράτορος, την σην εκ παρθέ-
νου προδηλών σάρκωσιν, Θεου Λό-
γε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχίωσας,
και προς ούρανούς ανεβίβασας.**

Κάθισμα. Τόν συνάναρχον Λόγον.

**Έλεήμων ύπάρχεις Τριάς άμέ-
ριστα· έλεεις γάρ τοδς πάντας ως
παντοδύναμος, και πανοικτίρμων
συμπαθής και πολυέλεος· διό προ-
σφεύγομεν προς σε οι άμαρτήμασι
πολλοίς, βαρούμενοι κεκραγότες·
Ήλάσθητι τοίς σοίς δούλοις, και
ρύσαι πάντας πάσης κολάσεως.**

Δοξα, και νυν Θεοτοκίον Όμοιον.

**Παναγια Παρθένε ἡμᾶς ελέ-
ησον, τοὺς προσφεύγοντας πίσει
εις σε την εϋσπλαγγνον, και αίτου-
μένους την θερμήνσου νυν άντίλη-
ψιν· δύνασαι γάρ ως αγαθή, τοὺς
πάντας σώζειν ως οὔσα Μητηρ
Θεοῦ του ὑψίστου, ταίς μητρικαίς
σου πρεσβειαίς, ἀει χρωμένη Θεο-
χαρίτωτε.**

Ήδη Δ΄. Την θεϊαν εννοήσας σου
κένωσιν.

Μυστικαι τῆς μιᾶς Κυριότητος,

το τρισαές ο Δανιήλ, Χριστόν χρι-
τήν θεασάμενος, προς τον Πατέρα
ιόντα, και Πνεύμα το προφάινον
τήν δρασιν. Δίς.

**Ήλίνοις τοὺς ὕμνοῦντός σε εὐ-
μασι, τον ὑπερούσιον Θεόν, Τρια-
δικόν ὑποστάσει, μοναδικόν τε τη
φύσει, τῆς δόξης των Ἀγγέλων
ἀξίωσον.**

Θεοτοκίον.

**Τὸ ὄρος τὸ δασὺ και κατάσκιον
ὁ εἶδε πριν ὁ Ἀββακούμ, ἐξ οὔ-
προήλθεν ὁ ἅγιος, τον δυσθεώρητον
Τόκον, ἐδήλου σῆς Παρθένε συλ-
λήψεως.**

Ήδη Ε΄. Ο αναβαλλόμενος.

**Ο δι' αγαθότητα κτίσας τον αν-
θρωπον, και κατ' εικόνα την σην
ποιήσας, εν έμοι κατοίκησον, τρί-
φωτε Θεέ μου, ως αγαθός και εϋ-
σπλαγγνος.**

**Σύ με καθοδήγησον, μονάς τρι-
σήλιε, προς τρίβους θείας τῆς σω-
τηρίας· και τῆς σῆς ἐλλάμψεως,
πλήρωσον ως φύσει, Θεός άπειρο-
δύναμος.**

**Φῶς τὸ ἀδιείρητον τῆς μιᾶς
φύσεως, μεμερισμένον ταίς χαρα-
κτήρσι, τριλαμπές άνέσπερον, την
έμην καρδίαν, καταύγασον ταίς
αἴγλαις σου. Θεοτοκίον.**

**Ὡς κατεἶδε πάλαι σε, ἀγνή πα-
νάχαρτα, ὁ Προφήτης βλέπουσαν
πύλην, προς τὸ φῶς τὸ αἰονιον,
εὐθύς σε ἐπέγνω, Θεοῦ κατοικητή-
ριον.**

Ἰδιὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τριφαῆς. ὑπάρχουσα, Θεαρχία ὑπόσατικῶς, ἐνιαία κέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσοουργός, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν. Δίς.

Ἰκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ: Σὼ φωτὶ ὀψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν, ἕνα Θεὸν τὸν τρισήλιον. Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεέ, ἐνικέ καὶ τρίφωτε, καταπέμψον σοὶς ὑμνηταίς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σελας δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς καὶ ἠλέησε· καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων πάντα τὸν Κόσμον, καὶ βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ομοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἀπάντων καὶ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τὸ, Ἡμαρτον· ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος· ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίσρεψόν με καὶ ρῦσαι, πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ἰδιὴ ζ'. Ο ὑπερυψούμενος.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἄπειρον οἰκτίρμων ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὄλων. Δίς.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι: Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἰλασμόν ἀμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ῥάδαμνον ἐδάσθησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναλδιον, Παρθένε τὸν διδόντα, τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ἰδιὴ ἦ. Σοι τῷ παντουργῷ.

Ἰνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψης πάλαι, σαφῶς κυριότητος, τριττὴν ὑπόσασιν, ὡφθης Θεέ μου ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι σὸν κράτος ἐνιαῖον. Δίς.

Σὺ με πρὸς τὰς σὰς, Θεουργικᾶς ἀκτίνας δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμων, καὶ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα. τοῦ εὐαρεσεῖν σοι αἰεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ἡσραφας ἡμῖν τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μσοῦντα τὴν μίαν Θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιὴ θ'. Ἡσατα χόρευε.

Ἀγαλαί σε βρότεια, κατ' ἀξίαν ἀναρχε Μονὰς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν, πλὴν ὡς ἐφικτὸν, τολμῶντες ἐκ πίσεως, θεαρχικῆ σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει καὶ τὴν αἰνεσίαν. Δίς.

Ἰσοβρόβω δόξῃ σου, τὸν Μονάρ-

χτῆν

χην τριφωτον Θεόν, δοξάζει τὰ
 Ἐρουβίμ και τὰ Σεραφίμ, ἀχράν
 τοις ἐν στόμασι μεθ' ὧν ἡμᾶς
 τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξι Κύ-
 ριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἀγνή και Ἄμωμος, και
 παρθένος τέτοκας Υἱὸν, λυτρούμε-
 νον ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀ-
 ναλλοιώτον. Ἀλλὰ και νῦν ἀφειν
 ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον
 δοῦναι καθικέτευσ·

Τὰ λοιπά και τὰ ἀπόλ. ζ.τ. εἰς Φυλ 37.
 Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν ἐξάψαλμον τὸ,
 Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον, ἦτοι: Τρο-
 πᾶριον δις τὸ Θεοτοκίον ἀπαξ. Τὸ Ψαλ-
 τήμιον, και μετὰ τὴν ἀ. αὐτοῦ στιχο-
 λογ. Καθίσματα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκω-
 μιάσωμεν, τὴν ταφήν τὴν ἁγίαν
 ὕμνοις τιμήσωμεν, και τὴν Ἀνάσ-
 τασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συ-
 νήγειρε νεκροὺς ἐκ τῶν μνημάτων
 ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κράτος θανάτου,
 και ἰσχὺν Διαβόλου, και τοῖς ἐν ᾧ
 δη φῶς ἀνέτειλε

Δόξα

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης,
 ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνή-
 ματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήμα-
 τα, ἄνω σρατιῶται, τὸν τάφον ἐ-
 φύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος
 νεκροὺς ἐξανέστησας, παντοδύναμε,
 και ἀκατάληπτε, Κύριε δόξασοι.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος και θεοβάδισ-
 τον· χαῖρε ἐμφυχε βάτε και ἀκα-
 τάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θε-
 ὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μεταίτουσα
 θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν·
 χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράν-
 δρωσ τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογ. Καθίσματα.

Κύριε, μετὰ τὴν τρίτημέρον σου
 Ἀνίστασιν, και τὴν τῶν Ἀποστό-
 λων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐδόξα-
 σοι: Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, καὶ γῶ
 ἐδειλίασα. Ἀηστὴς ἐθεολόγησε, κα-
 γῶ ἠρνησάμην σε· ἀρα καλέσεις
 με τοῦ λοιποῦ μαθητὴν: ἡ πάλιν
 δεῖξεις με ἀλιεῖα βυθοῦ. Ἀλλὰ με-
 τανοοῦντά με, δεῖξει, ὁ Θεός, και σῶ-
 σόν με. Δόξα

Κύριε, ἐν μέσω σε προσήλωσαν,
 οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων και
 λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντη-
 σαν, ὡ Ἐλεήμων· ταφήν δὲ κατεδέ-
 ξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, και
 ἀνέστης τρίτημερος· ἔδραμον γυναῖ-
 κες ἰδεῖν σε, και ἀπήγγειλαν Ἀ-
 ποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψού-
 μενε Σωτῆρ· ὃν ὕμνοῦσιν Ἀγγε-
 λοι, εὐλογημένε Κύριε δόξασοι.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη Θεογενήτρια
 ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσα-
 σα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί, και προσ-
 κυνοῦμέν σε· ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς,

ἐκ

ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Καὶ νῦν δὲ
σῶπει ἀπαύτως, πανύμνητε Πα
ναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἄμμων· τὰ εὐλογητάρια
ἢ αἰτησίς, καὶ ἡ Ἰπακοή.

Ἄγγελικῆ ὁράσει τὸν νοῦν ἐχθαμ
βούμεναι, καὶ Θεϊκῆ ἐγέρσει τὴν
ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι
τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο·
Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν
Ἀνάσσειν τοῦ Κυρίου, συνεργούν
τος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με Δαβιτικῶς
ἄδω σοι Σωτήρ μου· Ῥυσαί μου τὴν
ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζῶη μακαρία
ἐστὶ, Θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα καὶ νῦν

Ἄγιῳ πνεύματι, περικρατεῖται
πάντα τὰ ὀρατά τε σὺν τοῖς ἀορά
τοις· αὐτοκρατὴς γὰρ ὢν τῆς Τριά
δος, ἐν ἔστιν ἀψεύδως.

Ἀντίφωνον β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο
ἐκεῖ σε, ὅθεν βοήθεια ἔχει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κάμε Χριστὸς
ἵπταμένη, ακαιωρίας πάσης περι
φυλαξάτω.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες
φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός, ζῶη, ἔρως, φῶς,
νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύ
εις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς
αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς

πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμψω.

Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ, τὰ φοβερὰ
τελεστουρεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέ
γον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ζωαρχικῆ ἀ
ξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμφυχοῦται,
ὡς ἐν Πατρὶ ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θε
ός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις· εἰς τοὺς αἰῶ
νας. Στίχ. Ἐξομολογῶμαί σοι Κύριε
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Πᾶσα πνοή. Καὶ ὑπὲρ
τοῦ καταζωθῆναι τὸ, Εὐαγγέλιον, καὶ
τὰ λοιπὰ ὡς εἰς Φυλ. 132. οἱ Κανόνες
οὔτοι, καὶ τοῦ Μηναίου.

Ἦδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην εἰς θά
λασσαν ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πο
λέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χρι
στός ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἐσωσεν,
ἐπινίχιον ὕμνον ἄδοντα.

Σὲ ἡ ἀκάνθηφόρος Ἑβραίων συ
ναγωγῆ, οὐ στοργῆν εὐεργέτα,
πρὸς σέ φυλάξασα, μητρικὴν Χρι
στὲ ἐστεφάνωσε, τὸν Γεωνάρχη
λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ἠγειράς με πεσόντα, τῷ βό
θρῳ ἐπικλιθεὶς Ζωοδότα ἀπτῶτως·
καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς,
Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως
θείας Οὐσίας, μύρω με εὐωδιάσας.

Θεοτοκίον.

Λελυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέ
παιται· ἡ γὰρ εὐλογημένη καὶ κε
χαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέ
τειλεν· εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφορού
σα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ἐτερος σταυροαναστάσιμος, ὅστις
καταλιμπάνεται, εἰ ἐορτάζεται τῆς
ἡμέρας ὁ ἅγιος.

Τῷ Σω-

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει σταυρωῦ προσηλωθέντι σαρκί, καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ ἐξαναστάντι Χριστῷ, καὶ τὸν πεσόντα συνεγειράντι, καὶ συνεδρία πατρικῆ κατακοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄλλοι εἰς τὴν Θεοτ. Ἰκπον καὶ ἀναβ.

Φῶς τὸ κατασκηνώσαν ἐν σοὶ Πανάχραντε, καὶ φωτίσαν τὸν Κόσμον μαρμαρυγαῖς Θεότητος, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, φωτισθῆναι ἅπαντας, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Ως ὠραιζομένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἢ κεχαριτωμένη, καλλοποιὸν εὐπρέπειαν, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ὑπεδείξω Πάναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Ἦδη Γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὸ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου σερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλένθρωπε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασαι Χριστὲ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοὶ ἡμείψαντο, καὶ δὲς Ἰσραὴλ οἱ ἀγνωμόνες,

Οὶ πάλαι φωτσειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ, Χριστὲ, κατέθεντο· ἀλλὰ αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἀνάσθην τοῦ Πνεύματος Ἐλλαμψίν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν. Ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Σταυροαν. Διψάμει τοῦ Σταυροῦ σου

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος, τοὺς ἀνυμνοῦντας Ζωοδότα, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ σῶμα Χριστὲ, αἱ Μυροφόροι κτεπεύγοντο, καὶ μὴ εὐροῦσαι ὑπέστρεφον, ἀνυμνοῦσαι σου τὴν ἔγερσιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ πᾶξας ἐπ' οὐδενός.

Η κλίμαξ, ἢ πρὸς ἡμᾶς κατέβη ὁ ὕψιστος, τὴν φθαρῆσαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀριδιηλότατα Σεμνῇ, πᾶσι νῦν καθωράθης· διὰ σοῦ γὰρ ὁ ὑπεράγαθος, Κόσμος ὁμίλησαι ἠδόκησε.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένο Μυσῆριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γνώσκοντι Θεῷ, χαρῶν νῦν ἐπ' ἐσχάτων, ἐν τῇ νηδύϊ σου Πανάμωμε, πέρασ εὐληθρὸς ἀναδέδειχται.

Ἦδη

Ὡδὴ Δ'. Ο Εἰρμός.

Τὴν θείαν ἐνοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοῦς σου ἐλήλυθας.

Τῆς Μερῶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἀχραντὸν σου σταυρὸν ἀγαθὲ, τῆς ἀμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκείας ἐδώδης, χολὴν Σωτῆρ μου προσίεσαι: κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον

Εκτός μὲν συναφείας συνέλθεις, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας: καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Σταυροναστ. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Ως ἐπάγη ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ κρᾶνίῳ ὁ σαυρὸς, συνετρίβησαν μοχλοὶ καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι: καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως κατῆλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θνητὸς, συνανέστησαν αὐτῷ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανέντες, καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου Τὴν θείαν ἐνοήσας σου.

Καρδίᾳ, νῶ, ψυχῇ τε καὶ σώματι ὁμολογῶν πανευσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνήν, τὴν σωτηρίαν καρποῦμαι, καὶ σώζομαι Παρθένε πρεσβεΐας σου.

Οκτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σοῦ κτισθῆναι τῆς Ἀγνῆς ὡς εὐεργέτης ἠδὲ δόκησε: πρὸς σωτηρίαν τῶν πίσει, καὶ πότῳ σε ὑμνοῦντων Πανάμωμε,

Ὡδὴ Ε'. Ο Εἰρμός

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον, πρὸς σὲ ὀρβρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν ψυχὴν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ο τῆς δόξης Κύριος ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἐκουσίως κρέματα: τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράσως προμηθεύμενος.

Σὺ με μετῆμφίσας πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τρίτημερος.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα, Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἐδράσας ἀράς, Θεοτόκε τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Σταυροαν. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

Εξέτεινας τὰς χεῖρας Σωτῆρ ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς ἑαυτὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Εσχύλευσας τὸν ἄδην Σωτὴρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας:

Τῆς Θεοτόκου: Ο ἀναβαλλόμενος φῶς.

Απαντες Προφῆται σε σαφῶς προήγγειλαν, γενησομένην Θεοῦ

Μητέ-

Μητέρα. Θεοτόκε πάνσεμνε· μόνη γὰρ εὐρέθης Ἄγνη, τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε τοῦ ζῶντος ὕδατος, ἡμῖν τὸν ὄμβρον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὀμβρίσαν, τοῖς ἀπεγνωσμένοις, σεμνῇ ἐπιγινώσκομεν.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με, ὡς εὐσπλαγγνος.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γεννάρχης, Δέσποτα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνήκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Ἡ ζωὴ κατήνησας, πρὸς τὸν ἄδην, Δέσποτα Χριστέ, καὶ φθορὰ τῷ φθειραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάσασιν.

Θεοτακίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν Ἄγνη, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Σταυροαναστ. Ἐκύκλωσέ με ἔβυσσος.

Ἐξέτεινας παλάμας σου, συνάγων μακρὰν διεστῶτά σου, Ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ σταυρῷ σου, ὡς φιλόνητος.

Ἐσχύλευσας τὸν θάνατον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας. Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος, λυθείς ἀνεβόα σοι: Δέσποτά με ἢ δεξιᾶ σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην κλύδωνι.

Τοῦ παντὸς ὁ αἴτιος, καὶ τὸ εἶναι πᾶσι παρασχῶν, ὡς αἰτίαν ἔσχηκε σαρκούμενος, τὸ καθ' ἡμᾶς, σὲ Θεομήτορ πανάμωμε.

Ίαμάτων Δέσποινα, ψυχοτρόφων βρύουσαν πηγὴν, τοῖς πικρῶς προσρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, τῇ εὐκλεεῖ, γινώσκομέν σε Πανάμωμε.

Κοντάκιον. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας· καὶ τὰς πύλας συνέτριψας ὡς Παντοδύναμος· τοὺς θανέντας ὡς Κτίσης συνεξάνεψης· καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστέ συνέτριψας· καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐβρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοι κράζομεν: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρήνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοὶ τὴν Ἀνάσασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, Χαίρετε, θαρσεῖτε ἐγὼ τὸν Κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐβρύσάμην. Σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαία τοῦ κηρύξαι· διὸ πάντες σοι κράζομεν: Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὡδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰς Σάρκα

Σάρκα περιβήμενος, ὡς ἀγκίστρον δέλεαρ, τῇ θεῖα δυνάμει σου τὸν ὄφιν καθείλκυσας· ἀνάγων τοὺς βοῶντας: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἀπλετον, οὐσιώσας σύσασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος· ᾧ πάντες μελωδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυοῖν ταῖς φύσει, Πανάμωμε τέτοχας, Θεὸν σωματοῦμενον ᾧ πάντες μελωδοῦμεν: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροαναστ. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὁ διὰ ξύλου στυραῦ, τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν ἄδῃ συνεγείρας· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ ἀπεριόριστος, διαμείνας ἀτρεπτος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἠνώθη ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ παναγίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως δοξαζόμεν, καὶ Θρόνον τοῦ Κτίστου σου ᾧ πάντες μελωδοῦμεν: Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὁδὴ Η΄. Ὁ Βίρμις

Σοὶ τῷ πανταυργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείῳ ἡμέλων: Πάντα

τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τὸ θελητὸν τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀπηύξω ποτήριον, ὡσερ ἀβούλητον· δύο θελήσεις· δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοὺ τοῦ παν-τουργοῦ τῇ καταβάσει ἄδης, Χριστὲ καταγέλαστος γεγενώς, ἡμεσε πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον καὶ παρθενεύουσαν· πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροαν. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν σαυρῷ ἐκουσίως, τὰς παλάμας ἐκπέτασαντα, καὶ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου διαρρήξαντα, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὡς Νυμφίον ἐκ τάφου, ἀνατείλαντα, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Μυροφόροις ὀφθέντα, καὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξάμενον. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πέπαυται τὰ νῦν, ἢ προκατόρων λύπη, χαρὰν τετραμένης σου τῆς Θεομήτορος· ὅθεν ἀκαύσως ἡμνοῦμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄδει

Αδει σὺν ἡμῖν τῶν ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένη τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν στησάμενοι σὺν πόθῳ, καὶ ὑπερυψώσας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ΄. ὁ Εἰρμός.

Ησαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῶν ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ Μήτρας παρθενικῆς ὄλος συναφθείς· μόνος ἀμαρτίας δὲ μὴ μετασχών. ὄλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Θεοῦ ῥύτι αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ τῆς ἀχράντου πλευρᾶς καὶ ζωοποιῶ, θυσία μὲν πέπταται εἰδωλική· πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτακίον.

Ὁὺ Θεὸν ἀώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προσήγαγεν ἡ ἀγνή κόρη καὶ σεμνή· ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ τέλειον Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Σταυροαν. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν σταυρῷ τὰ πάθη δεξιόμενον, καὶ θανάτῳ συντρίψαντα τοῦ ἄδου τὴν δύναμιν, οἱ πιστοὶ ἔρθεοδόξως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου

τριήμερον, καὶ τὸν ἄδην σκυλεύσαντα, καὶ κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

τῆς Θεοτόκου. Ἡσυχία χόρευε.

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυρώθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ πάντων δημιουργῷ καὶ μονογενεῖ, Υἱῷ τοῦ γεννήτορος, οὐκ ἐξ ἀνδρός, ἄνευ δὲ σποράς, ἔννοος καὶ ἐμψυχος Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὄρμη, γεννήσασα σαρκικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥ προσβαλὼν, στόματι πικρῷ, ἄδης κατήργηται, παναγία μητροπάρθενε.

Μετὰ τὴν τιμιωτέραν, ἐκράνησιν, Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, καὶ εὐθύς, Ἄγιος Κύριος τὰ ἑξαποστολιχίαι καὶ οἱ Αἴνοι.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προήλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐταρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι· οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνώσι· πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ Μυστήριον. Ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίαςιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μαχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δευμὰ διαβρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλεπῶν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριήμερου ταφῆς

ταφῆς σου καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθούσαι, εὔρον Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων: Ἄνεστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὡσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσήλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατέδεξω Σωτήρ μακροθυμήσας· Ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μώλωπας ὑπήνεγκας· ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ποιητῆς τῶν ἀπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σαύρωσιν καὶ ταφήν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ἄδου ἐλευθερώσῃς πάντας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα, τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου Μυστήρια; Ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφάνερωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ σταυρῷ σου, τῷ Ἀηστῇ Παράδεισον ἠνοιξας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου τοὺς μοχλοὺς τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμ-

παντα ἐπλούτησας. Εὐσπλαγχνε δόξα σοι

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβούσαι λίαν πρῶτ, ἐπεζήτησαν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον, Ὡ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιᾶσατε· κρύψαι τὴν ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε. Ὡ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! τί πάλιν κρύψαι συμβουλευέσθε, ὃ οὐ κρύπτεται: Μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἀγγελος ἀστραπηφόρος οὐρανόθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὗ τῷ φόβῳ, νεκρώσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήτας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναῖξιν: Οὐχ ὁράτε, τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ ἄδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νίκος τοῦ ἄδου καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόδως κραυγάζουσαι: Ὅντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα

Δόξα τῷ Ἐωθινόν. Καί νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. καί ἡ μεγάλη Δοξολογία. Ζήτ. Φύλ. 37 Μετά τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, εἰς τὸν πλ. α. πλ. β΄. Βαρὺν καί πλ. δ΄. λέγε.

Ανασᾶς ἐκ τοῦ μηνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐφανίσας ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνη πολυέλεε.

Καὶ ἀρχεται ἡ λειτουργία. Εἶδ' οὐκ ἔστιν εὐθύς ἡ λειτουργία· λέγεται ἡ ἐκτενής· τὸ, πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν δέησιν μετὰ τῶν λοιπῶν, καὶ ἀπέλυσαι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ἀηστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ζῶν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστέ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινόν, Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Επὶ τὸ μηνιμά σου Χριστέ, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναί, ἐπέζητουν σε ζωοδότα μωρίσαι· καὶ ὠ-

φθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶν σε, κατεκρίθη δικαίως, ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παραδείσῳ ὤκησεν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, παραγενόμεναι γυναῖκες σεμναί, ἀνεβόησαν· Ὁ Χριστὸς ἀνέστη ὡς Δεσπότην καὶ δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε μονάς, ἡ παντοῦργός καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινόν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐμψυχε ναὲ Θεοῦ, καὶ πύλη ἀδιοδευτε· χαῖρε ἀφλεκτε καὶ πυρίμορφε θρόνε· χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουὴλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρυξαι. Στ χηρὰ Δεσποτικῆ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἱμοι τῷ παροργίσαντί σε, τὸν Ἐλεήμονα Θεόν μου καὶ Κύριον· ποσάκις ἐπηγγειλάμην, μετανοῆσαι Χριστέ, καὶ ψευδῆς εὐρέθην ὁ ἀνόητος· τὸ πρὶν τοῦ Βαπτίσματος, κατεβρύπωσα ἔνδυμα, τῶν συνθηκῶν τε, τῶν πρὸς σέ μου ἠλόγησα, καὶ τὸ δεύτερον, πάλιν τοῦτο ἐπάγγελμα, ὁ σοὶ καθωμολόγησα, Ἄγγέλων ἐνώπιον, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ

τὸ σχῆμα, τὸ πένθιμον ἐνδυσόμενος, εἰμι ἀθετήσας, λοιπὸν Σῶτερ μὴ εἰς τέλος ἀφῆς ὀλέσθαι με.

Ποίαν ἀπολογίαν ψυχῆ, ἔχεις ἀθλία ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως; ἢ τίς σε τῆς καταδίκης τοῦ αἰωνίου πυρός, καὶ πασῶν βασάνων ἐξαιρήσεται, οὐδεὶς εἰ μὴ σὺ σαυτῆ, ἡλεώση τὸν Εὐσπλαγχνον, τὰς ἀλεμίτους καταλείψασα πράξεις σου, καὶ θεάρεστον, κτησαμένη βίωσιν, κλαίουσα καθ' ἑκάστην σου, τὰ ἄπειρα σφάλματα, ἅπερ καθ' ὥραν προσπταίεις, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνοίᾳ τε, Χριστὸν αἰτουμένη, παρασχέιν σοι τὴν τελείαν τούτων συγκώρησιν.

Λύμη με τῶν παθῶν τυραννεῖ, καὶ τῆς καρδίας μου τὰς κόρας ἐζόφωτε, καὶ βλέπειν οὐ σθένω ὅλως, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς· προῖων πλανῶμαι καὶ κρημιζόμεαι, δεινῶς εἰς τὰ βάραθρα, τὰ τοῦ Ἄδου Ἀρχάγγελοι· τῶν δὲ θαυμάτων τῶν ὑμῶν μιμητῆσκέμενος, θεραπεύομαι, ἀπὸ πάσης τῆς νόσου μου· ἴδοιμι τὴν εὐμένειαν, ὑμῶν νῦν ταχύτατα· σπεύσατε σθέσαι τὴν φλόγα, τὴν τῶν παθῶν μου πινσέβαστοι, πρὸς φῶς ὀδηγοῦντες, σωτηρίας με καὶ λύσιν κακῶν μοι νέμοντες.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Κύριε, ἀμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν

δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς καγῶ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἤστοχῆσατε, ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε, Πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρῆρσιαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Φοβερόν καὶ παράδοξον, καὶ μέγα τὸ Μυστήριον· ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρήθη, καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὸν Τόκον Παρθένος· πάλιν διέμεινε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα· αὐτῷ βόησωμεν, αὐτῷ τὸν ὕμνον εἴπωμεν σὺν Ἀγγέλοις ἀναμέλποντες· Ἅγιος εἶ Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας δόξα σοι.

Τῆ ε'. εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν αἰ. στιχολογίαν Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, μετὰ πλήθους ἐλαίου, καὶ λαμπάδων φαινῶν, ὅπως τοῦ νυμφῶνος ἐνδον ἀξιωθῶμεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φανόμενος, ἀπραχτα τῷ Θεῷ κέκραγεν, ἐλέησόν με.

Εν κλίβῳ κατακείμενος, ἀμαρτημά-

τημάτων πολλῶν, συλωμαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου· ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, προξενεῖ μου τῆ ψυχῇ τιμωρίαν· ἀλλὰ σὺ ὁ Θεός, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν ὕμνω δίαν, ἵνα δοξάζω σε.

Δόξα. καὶ νῦν.

Ἀγιωτέρα τῶν Χερουβιμ, ὑψηλοτέρα τῶν Οὐρανῶν Πανύμνητε, Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, καὶ εὐρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, κραταίωμα καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Ε΄. στιχολογ. Καθισ. Κατανυκ. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ κριτήριον τρέμω τὸ φοβερώτατον, καὶ Κριτοῦ τὴν δικαίαν φρίττω ἀπόφασιν· ἡ συνειδήσις καὶ γὰρ, αἶε ἐλέγχει με· τῆ ἀμελείᾳ δὲ συζῶν, ἀπορωῶ καὶ δειλιῶ, πρεσβαίαις ὑμῶν ἀγίαις, ἐκλυτρώσασθε τοῦ πυρός με, οἱ τοὺς πιστοὺς φρουροῦντες Ἀρχάγγελοι.

Μαρτυρικόν.

Ἀμπεῖ σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ Οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κόσμῳ, ἐλετηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Γαβριήλ σοι τὸ χαῖρε τὸ ἐπου-

ράνιον, ἐπὶ τῆς γῆς παραδόξως ἐναπεκόμισε· τὸν γὰρ ἀγγέλων Ποιητὴν, ἐν σοὶ σαρκούμενον ὄρων, τὸ μελώδημα χαρᾶς, ἀναμείλπει σοὶ Σεμνή, βροτοὺς δι' αὐτοῦ διδάσκων, ὡς σὺ μόνῃ χαρᾶς αἰτία, πᾶσιν ἀθρώποις πεφανέρωσαι.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἱεραρινοῦ.

Τῆ Ε΄. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχιδά Δεσποτικά.

Χαίρις ἀσκητικῶν.

Ἰϋσὸν μου τῆς καρδίας Σωτήρ· τὴν ἐκ Δαιμόνων γενομένην μοι πῶρωσιν, καὶ δός μοι δακρύων ὀμβροῦς, τῆς μετανοίας ὡς ἂν, τὰ πολλὰ θρηνήσω μου ἐγκλήματα, καὶ πᾶν τὸ ῥυπαῖνον, τὸν λογισμόν μου ρυφθήσωμαι, καὶ τοῦ τῆς λήθης, σκοτασμοῦ λυτρωθήσωμαι, καὶ ἀρθήσωμαι, πρὸς καλῶν κατανόησιν. Πρόσχευ μοι καὶ εἰσακούσον· ἰλάσθητι Κύριε, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τῶν τυραννούντων ἀπάλλαξον, παθῶν ὅπως εὐρω, ἐν σοὶ ἄνεσιν καὶ πράττω, τὰ σὰ θελήματα.

Χεῖλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ ῥυπαρὰς χεῖρας πρὸς σὲ ὑπεράγαθε, καρδίαν συγκεχωσμένην, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλμοῦς τυφλώτων ὁ πανάθλιος ψυχὴν περιφέρω, ἰσκοτισμένην τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡδοναῖς ὁ παμβέβηλος, συγκαλύπτομαι, καὶ οὐκ ἔχω ἀνάγευσιν. Ἐστενον τὰς ἀχράντους σοῦ, παλάμας φιλόφρονος πεισῶ-

πε: Σῶσόν με Σῶτερ βοῶ σοι, καὶ μολυσμοῦ ἀποκάθαρων, πολλῶν ἐγκλημάτων, καὶ δεινῶν ἐπερχομένων ὡς πολυεὐσπλαγχνος.

Ρεῦμα σφοδρὸν καὶ πάνυ δεινὸν, τῆς καταγίδος τῶν παθῶν τῆς καρδίας μου, ἐγύθη καὶ κατακλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερὸν, συνωθεῖ ἀτόπου ἀπογνώσεως· αὐτὸς ἀοράτω, ἐπιστασία σου φάνηθι, καὶ τῇ ἰσχύϊ, τῆς σεπτῆς συμπαιθείας σου, τοῦτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον, ῥεῖθρά μοι παρεχόμενος. πλημμύρα αἰοῖδιμε, τὰ καταρδεύοντα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἔννοιαν ἅπασαν· δι' ὧν ἐκβλαστάνειν, ὕλασμον καὶ σωτηρίαν, δίδου μοι Πρόδρομε.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ Κατανυκ.

Κύριε, ἀμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω, νίκησόν μου τὴν πῶρωσιν, μόνε Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰατρευθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς καὶ γῶ; Μακροθύμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μηρυτικόν.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήγγησαν, οἱ Ἅγιοι

σου Κύριε· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ὡς Παντοδύναμος Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπτεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀβήρηκτον, τὴν ἀβραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ γ'. εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν 2. στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἁγῶν γέλων ἐστώτων, σάλπιγγος ἰχθύουσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχὴ μου ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινὰ σοι παρίστανται· τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ τέλους βόησον· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Ψυχὴ τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὄρω τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν σπουδῆ ἐπίστρεψον ἢ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξζ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ τὸ Ἄνθος τὸ θεῖον ῥίζα βλαστήσασα, Κιβωτὲ καὶ Λυχνία καὶ Στάμνε πάγχρυσε, Ἁγία Τράπεζα Χριστὸν, τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν τῷ Ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι,

σαι, τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦν-
τάς σε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογ. Καθίσματα.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβετ στειρώσεως ἤλευθέ-
ρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρ-
θέος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γα-
βριηλ, γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν
νηδύϊ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ
παρθενικῇ, Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσ-
πότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς
σωτηριαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κα-
τορθώματα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις
ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνη-
τῷ, τὸν Ἄσώματον ἐχθρόν, τῇ Δυ-
νάμει τοῦ σαυροῦ, ἀγωνισάμενοι κα-
λῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσ-
βεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖ-
χος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον
ῤῥῆσαι Λαόν σου, συνήθως κραυγά-
ζοντά σοι ἐκτενώδως· ἀντιτάχθητι
αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς,
ἵνα βοῶμέν σοι, Χαίρει Δειπάρθενε.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ γ΄. Ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξεν. στιχηρ. Δεσποτικὰ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσον τὰς τῶν δαιμόνων ὀρ-
μάς, τὰς κατ' ἐμοῦ ἐπερχομένας

φιλάνθρωπε, ζητούντων τοῦ θανα-
τῶσαι, τῇ ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ
καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν αὐ-
τῶν τὰς βουλάς τε, καὶ τὰς ἐνέ-
δρας ματαιώσον, τὰς καθ' ἑκάστην,
ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, καὶ ἐκλύ-
τρωσαι, ἀπὸ τούτων με Δέσποτα·
παῦσον τὸ πλυτάραχον, τοῦ βίου
κλυδώνιον· ῤῥῆσαι γεέννης καὶ σκό-
τους, τοῦ αἰωνίζοντος δέομαι, Χρι-
στὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι Κόσμον με-
τὰ δόξης ὡς ὑπεράγαθος.

Βίβλων ἀνοιγομένων· Χριστὲ,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς παρου-
σίας σου, καὶ πάντων περισταμένων,
τῷ κριτηρίῳ τῷ σῶ, καὶ ἀποβλε-
πόντων τὴν ἀπόφασιν, πυρὸς πρὸ
τοῦ Βήματος, ἐλκομένου καὶ σάλ-
πιγγος, σφοδρῶς ἠχοῦσης, τί ποι-
ήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος, ὑπὸ
τῆς συνειδήσεως, καὶ καταδικάζο-
μενος, εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον. Δέ-
ομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους, λύσιν εὐ-
ρεῖν τῶν πταισμάτων μου, Χριστὲ
ὁ Θεός μου, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσ-
μῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ρεῖθρα δακρυρροίας ἐμῆς, τῆς
ἐξ ὀμμάτων μου ἵε ποθεινότατε,
ὁ χρόνος ξηρᾶναι ὅλως, οὐ κατι-
σχύσει ποτὲ, ἡ Ἁγνή θρηνοῦσα
ἀπεσθῆεργετο· σὺ φῶς γὰρ τὸ ἀδυ-
τον, τὸ φωτίζον φωτισματα, δι' οὗ
φωσῆρες οἱ μεγάλοι πεπήγασιν,
οἱ Οὐρανοί, καὶ τὸ πᾶν κατοουσιώ-
ται· τί μοι τὸ βλέπειν Ἥλιον, φω-
τὸς ἐμοῦ δύναντος, φῶς μου γλυ-
κὺ πῶς ἐσβέσθης, ὁ φωτισμὸς τοῦ
προσώπου μου; λοιπὸν ἀπαλείψω,
τῶν δακρύων μου τοὺς βεῖθροις κό-
ρας ὀμμάτων μου.

Εἰς

Εἰς τὸν σίχον. σιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ⲫ Σταυρός σου Χριστέ, εἰ καὶ ξύλον ὄραται τῆ οὐσία, ἀλλὰ θεῖαν περιβέβληται δυναστείαν, καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν, ὃν προσκυνοῦντες δοξάζομεν σε, Σωτῆρ ἔλεησον ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήγησεν· οὐ γὰρ ἐτι καταδικῆς ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπατον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας. Σταυρός ἡμῶν σήριγμα. Σταυρός ἡμῶν καύχημα. Σταυρός ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Μαρτυρικόν.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν Ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν,

Δόξα, καὶ νῦν.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνωδοῦσα ὠδύρετο, βόδωσα, οὐ φέρω ταῦτα, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀνανδρός· καὶ πῶς ἀρτίως τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ Ἄμειπτος· ἀρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα δ' εἶρκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμῇ ῥομφαίᾳ ἐλεύσεσθαι· ἀλλ' ὦ νῦν Ἰέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ δ' εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν ἀ. στιχολογ. Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὡς οἶδε καὶ ὡς εὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσαίμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσε.

Ⲫ Σταυρὸν ὑπομείνας σοῦ ἐκουσία βουλή, καὶ φθορὰς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτῆρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνούμεν σε· ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομεν σε, φιλόανθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς Ζωοδότῃν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήρηγεται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἶι, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν ε'. στιχολογίαν. Καθίσμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προφητῶν αἰ προρρήσεις ἰδοῦ πληρῶνται· ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληψε· σὺ γὰρ ἐκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτύχευσας Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομείναι.

ναι· διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπερ-
νοῦν σου συγκατάβασιν.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου
Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον
ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός,
ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις βουλὰς Ἐθνῶν
διασκέδασον τῆς Βασιλείας τὰ σκῆ-
πτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγα-
θός· καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μεμυκότα σε κόρας Υἱὲ παμ-
φίλτατε, ὀφθαλμοῖς καθορῶσα τὸ
φῶς μου σβέννυται· οὐδὲ γὰρ Ἥ-
λιον ὄραν ὁλως ἀνέχομαι· ἤθελον
Λόγε τοὺς ἐμοὺς, ἐξορυχθῆναι ὀ-
φθαλμοῦς· σκοτισθῆτι φῶς Ἡλίου·
ὁ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν λόγῳ, ἐν
τῷ Σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχον τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ δ' ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Βεληήκονημένα ὑμεῖς, τοῦ δυ-
νατοῦ ἀποσταλέντες Ἀπόστολοι,
εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀπτέρῳ
τάχει σαφῶς, πάντα τῶν δαιμό-
νων ἀπημβλύνατε, δεινὰ καὶ πυρί-
φλογα, βέλη ὄντως Μακάριοι, πο-
λυθεῖν ἐκποδῶν ποιησάμενοι, καὶ
διδάξαντες, τὴν εὐσεβεῖαν ἅπαντας,
πρόβατα χρηματίσαντες, Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ἀρχιποίμενος
ὄντως, ὃς λύκων μέσον ἀπέστει-
λεν, ὑμᾶς τοῦ πράναι, τὴν αὐ-
τῶν θηριωδίαν διὰ τῆς πίστεως.

Σάλου τῶν πειρασμῶν καὶ δει-
νῆς, ἐρεσχηλίας τῶν ἀσέμνων αἰ-
ρέσεων, δαιμόνων κακοβουλίας, καὶ
τῶν ἀνθρώπων πικρᾶς, συστροφῆς·
καὶ ζάλης Παμμακάριστοι, πυρὸς
ἀφεγγούς τε, καὶ αἰωνίζοντος σκῶ-
ληκος, βρυγμοῦ ὀδόντων, πάσης
ἄλλης κολάσεως, ταῖς πρὸς Κύ-
ριον, ἰκεσίαις λυτρώσασθε, πάντας
ἡμᾶς καὶ τεύξασθαι, αὐτὸν δυσω-
πήσατε, δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων,
τῆς ἀρετῆς ἀντιδόσεων, τυχεῖν κλη-
ρουχίας, Οὐρανῶν τε Βασιλείας
καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τὸ κα-
θαρόν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ
θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κα-
νῶν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώ-
τατος, πυρὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπι-
φερόμενος ὄνομα, ὁ δεομένοις συμ-
παθῶς ἐπικλῶμενος, ὁ καμπτόμε-
νος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, ῥύστης ὁ
ἐτοιμότατος, φρουρός ὁ σωτήριος,
πᾶσι τοῖς πιστεῖ τιμῶσι, τὴν παν-
σεβάσμιον μνήμην σου, Χριστὸν ἐκ-
δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθη-
ναι τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ Ἀποστο-
λικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Μυστη-
ρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ
θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχον-
τα, ἐκηρύξατε λέγοντες. Ἐν ἀρχῇ
ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ
τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ
ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνωθεν Σο-
φίας· διὸ παρῴρησιαν ἔχοντες, πρεσ-
βεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου με-

λωδικῶς ἐν ᾧδαῖς ἀνευφημήσω-
μεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυ-
ροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν Εἰδώλων
πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι
ἀνεδείχθησαν στεφανῖται, ὧν ταῖς
πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄχορέτῳ διαθέσει ψυχῆς,
Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, Ἅγιοι
Μάρτυρες, τοὺς δεινοὺς καὶ δια-
φόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑ-
πεμείνατε· τῶν Τυράννων τὰ θρά-
ση κατηδαφίσατε· ἀκλινη καὶ ἄτρω-
τον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς
Ὁρανοῦς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρ-
ρήσιας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰ-
τήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μήτηρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέ σοι
ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· καὶ ἐπεσκία-
σέ σοι τὸ Πανάγιον Πνεῦμα· ὡς
παρρησίαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὴν ἀ-
συχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου καὶ
ὑπρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς
Ἀποστόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν
ᾧδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις ἅ-
παντες πιστοί· τὸν Χριστὸν γὰρ
ἐκτενωῶς, καθικετεύουσιν, αὐτοὶ ὑ-
πὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱε-
ράν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυ-
νούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως
ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηρύξαντας

πᾶσι πιστοῖς τὴν ἀφευσον, καὶ ὁρ-
θόδοξον τοῦ Κυρίου διδαχὴν, καὶ
ἐκδιώξαντας, τὴν τῶν αἱρέσεων
ἀγλὴν, καὶ φωτισμὸν πνευματικὸν
ἐκλάμπαντας ἐν τῷ Κόσμῳ, τὴν
χάριν τὴν τῶν δογμάτων, καὶ δυ-
σωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη καὶ Ἄει-
πάρθενε, σὺν τοῖς θείοις αὐτόπταις
ἀνευφημοῦμέν σε· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δυ-
νατὸς μεγαλεῖα ἐποίησεν, ὁ Υἱὸς
σου καὶ Θεὸς, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ
Πατρός, τῆ Μητρός σου ἐνοικήσας,
εὐδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλά-
νης σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. συχολ. Καθίσματα
Ἀποστολικά.

Κύριε, τὸ ποτήριον

Κύριε, τὸ ἀπόρρητον Μυστήριον
τῆς σῆς σαρκώσεως κηρύξαντες οἱ
ἄσοφοι, Φιλοσόφους κατήσχυναν·
τοὺς ῥήτορας ἄλιεις ἐπεσομισαν,
καὶ γεγόνασι τῶν Ἐθνῶν σοφοὶ
Διδάσκαλοι, φωτίσαντες τὰ πέρατα
φωτὶ τῆς θείας γνώσεως· δι' αὐτῶν
δίδου ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους
σου οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες,
κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα
καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμ-
μέτοχοι αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι
παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἰλα-
σμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸν συνάναρχον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ
τὴν

τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δείξον, ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Τὸ πρῶτ' ἰπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ

Τῆ' ε'. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πάθος τὸ σὸν Χριστέ προτυπῶν, Μωσῆς ὁ μέγας σου θεράπων ἀνύψωσεν, Οἰκτίρμων χαλκοῦν τὸν ὄφιν, ὄφρων βλάβης βροτοῦς, ἰοβόλου δῆγματος ἐξαιρούμενος· καὶ νῦν σταυρωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου μακρόθυμε, κόσμον ἐκ βλάβης, ἐλυτρώσω τοῦ ὄφews, καὶ ἀνύψωσας, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὅθεν καὶ ἀγαλλόμενοι, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, δι' οὗ πᾶσα Κτίσις, εὔρεν ἄπονον ἀξίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Θέλων τὰς διαθέσεις Ἀδὰμ, τοῦ πρωτοπλάστου ἐξηλώσασαι φιλάνθρωπε, εἰς τέλος πᾶσαν ὀδύνην, ὁ Πλαστοργὸς τοῦ Ἀδὰμ, ἤλοις προσηλώθης ἀναμάρτητε, Χριστέ καὶ τῆ' λόγῃ, θείαν πλευρὰν τρωθείς δι' ἡμᾶς, κωλύεις Λόγε, τὴν ῥομφαίαν τὴν φλογίνην, μὴ κωλύειν ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις τὴν εἴσοδον· ὅθεν δοξολογοῦντες σε, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν

Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, δι' οὗ πᾶσα κτίσις, εὔρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἐχων πεφορτισμένον ἄει, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἐπαυχένιον Δέσποινα, ἐκ πλήθους ἁμαρτημάτων, καὶ συμφορῶν χαλεπῶν, οὐ τολμῶ πρὸς ὕψος ἄραι ὀμματ'· διὸ νενευκῶς εἰς γῆν, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι, ἐλέησόν με, ἢ Θεὸν πολυεύσπλαγγνον, ἀνατειλασα, ἐξ ἀχράντου νηδύος σου· δείξον τῶν θαυμασίων σου, τὸ πλήθος τὸ ἄπειρον, καὶ τὰς ἀχράντους καὶ θείας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκτείνας, Παρθένε παλάμας, σωτηρίαν μοι παράσχου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Κύριε ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνος ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον· διὰ πλήθος ἐλέους φιλάνθρωπε.

Ο σταυρός σου Κύριε, εἰ καὶ ξύλον ὀράται τῆ' οὐσίας, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν, καὶ αἰσθητῶς τῷ Κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν, ὃν προσκυνοῦντες δοξάζομέν σε, Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως

δρείως καταπολεμήσαντες· τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἤστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λόγη σου τὴν πλευρὰν ὦ Υἱέ, ὀρυττομένην καθορῶσα τιτρώσκομαι, τῆς λύπης δεινὴ ρομφαία, καὶ στεναγμὸν ἐκ ψυχῆς, προίεναι ὄλωσ οὐ δεδύνημαι, ἢ Πάναγνος ἔλεγε, παρεστῶσα τῷ πάθει σου, καὶ τὴν σφαγὴν σου καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἀνεξίκακε, υπεράγαθε Κύριε, ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια βοῶσα σὺν δάκρυσι; ποῦ ὁ τὸ Χαῖρέ μοι λέξας; ποῦ ἡ λοχεία ἢ ἀφραστός; ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ σου.

Τῇ Παρρασκευῇ, εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμ.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεῖς, τῆς κατάρας ἐβρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἢ πάντων ζωῆ, Κύριε δόξα σοι.

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Εκουσίως Οἰκτίρμων Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ τὴν πάλαι κατάραν τὴν διὰ βρώσεως, ὡς Παντοδύναμος Θεὸς σὺ ἐξηφάνισας· διὸ τὰ θεῖα

καὶ σεπτὰ, πάθη σου Δέσποτα Χριστέ, ὑμνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, δοξολογοῦντες ἀπαύστως, τὴν ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν σου.

Δόξα καὶ νῦν.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρασταμένη, θρηνηδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος: Οἶμοι Τέκνον μου θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον, πῶς ἐτανύθης ἐν Σταυρῷ, ὁ τένας θεικῶς τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγκων πηγᾶς ὑδάτων τῷ σῶ προστάγματι;

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Καθίσμ.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἄδὰμ ἐτρύγησε, πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὄψεως· σοῦ δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύφησε, καὶ διὰ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν οἰκεῖ τοὺς Οὐρανούς, καὶ κατηργήθη ὁ ὄφις, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη, καὶ πάντες δόξαν σοι ἀναπέμπομεν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ Οὐρανὸθεν ἀπαύγασμα· ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γαβριὴλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ δὲ φωνήσας ἔσεσθαι Κύριον, ἢ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο: Πῶς οὖν εἰς λύπην ἢ χρά, νῦν μοι ἐγένετο

Υἱέ

Υιέ; καὶ πῶς ὡς ἅπαις φανοῦμαι, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῇ Παρασκευῇ Εσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρξεν' ἑγχερὰ Δεσποτικὰ.

Χαίρεις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Φεῖσαι τοῦ σοῦ οἰκέτου Χριστέ, ἡνίκα μέλλη ἡ ψυχὴ μου τοῦ σώματος, προστάξει σου χωρισθῆναι, τοῦ ἀγαθόντος εἰς ἓν, τὸν χοῦν καὶ τὸ πνεῦμα θεῖον νεύματι, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐπιδρομῆς καὶ κωλύσεως, ἐνεδρευόντων, ἀφειδῶς διχοπᾶσαι με, καὶ κατάβρωμα, ἐαυτῶν ἀπεργάσασθαι, ῥῦσαι με καὶ ἀξίωσον, τυχεῖν ἀναψύξεως. ἔνθα ἀπέδρα δόδυνη, καὶ σναγμός ἐνθα πέφυκε, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, καὶ φωνῆ ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλίαςις.

Ὁραν τῆς τελευτῆς δεδοικῶς καὶ τῶν δαιμόνων τὴν φρικτὴν ἐπανάσασιν, βοῶσοι ἐκ κατωδύνου ψυχῆς ὁ τάλας ἐγώ, τὰς αὐτῶν παγίδας καὶ τὰ σκάνδαλα, τῆ σὴ ὀνασείᾳ, Δέσποτα Κύριε σύντριψον, καὶ μὴ ἐάσης τῆς αὐτῶν μεσκασιότητος, παρανάλωμα, χρηματίσαι τὸν δούλόν σου· ἴδε μου τὴν κατήφειν, καὶ πρόσχευς τῆ θλίψε μου, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου τῶν ὀδυνῶν ἐλευθέρωσον, Θεοτόκε Πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικὴν αὐτόμελον.

Ἀχορέσω διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι. Ἅγιοι Μάρτυρες· οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν Τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε ἀκλινῆ καὶ ἀτρωτον τὴν πίσιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστρεθῆν καὶ παρῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον Μαρτυρικὰ.

Ἐν τῇ Ερυθρᾷ Θαλάσῃ φύλ. 323.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἤσοχῆσατε, ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας, κληρονόμοι γεγονάτε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρῤῥησίαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·

Στίχ. Μακάριοι οὐς ἐξελέξω.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος, ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι καὶ εἶδον τὰ ὄσα τὰ γεγυμνωμένα καὶ εἶπα· Ἄρα τίς ἐστὶ βασιλεύς, ἡ στρατιώτης, ἡ πλοῦσιος, ἡ πένης, ἡ δίκαιος, ἡ ἀμαρτωλός; ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ ἐπλασάσμε Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου, καὶ ἐνετείλω μοι,

μοι, καὶ εἶπας· εἰς γῆν πάλιν πο-
ρεύσῃ· ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν
ὁδόν σου· συγχώρησόν μοι τὰ πλημ-
μελήματα μου, καὶ ἄνες μοι δέο-
μαι, ὡς φιλόνητος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σὲ δούσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μη-
τέρα, εὐλογημένη, πρέσβευε σω-
θῆναι ἡμᾶς.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον, Μετὰ
τὴν ἀ. στιχολογίαν, Καθίσμ. Μαρτυ-
ρικά.

Κύριε τὸ ποτήριον τοῦ πάθους
σου, οἱ Ἄθλοφόροι σου ζηλώσαν-
τες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερ-
πυότητα, καὶ γεγονάσι τῶν Ἀγ-
γέλων συμμετοχοὶ αὐτῶν ταῖς
παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, ἴλασμόν ἁμαρτιῶν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὰ κα-
τορθώματα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις
ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι
θητῶ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν,
τῇ Δυνάμει τοῦ σταυροῦ, ἀγωνι-
σάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως,
καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Χαῖρε πύλη Κύριε ἡ ἀδιόδευτος,
Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προ-
στρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμα-
στε λιμῆν καὶ Ἀπειρογάμε, ἡ τε-
κοῦσα ἐν σαρκί τὸν Ποιητὴν σου
καὶ Θεόν πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης
ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούστων, καὶ προ-
σκυνοῦντων τὸν Τόχον σου.

ἕτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄνωμον.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου
Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον
ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός,
ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις βουλὰς Ἐθνῶν
διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ
σκήπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος
ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ
δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ αὐ-
τοὺς κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς σου, καθὼς γέγραπται· πα-
ρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελή-
ματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ
ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ
καὶ γνώσει φιλόνητο.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὸν συνίναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε Μητέρα ἀνύμ-
φευτε, ἡ τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου
κυφορήσασα, καὶ τεκοῦσα ἐν δυσὶ
τελείαις φύσεσιν, ἐκδυσώπησον αὐ-
τὸν σὺν προφήταις ἱεροῖς, καὶ Μάρ-
τυσι, καὶ Ὅσιοις, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ
Κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. τῶν Αἰνῶν· ὅτε ἐν
Ἄλληλ. στιχηρὰ προσόμ.

Χαίρεις ἀσκητικῶν.

Ἀἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χρι-
στὲ, τοὺς μεταστάντας, ὡς Οἰχ-
τίρμων κατάταξον, σκηνώσας εἰς
τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς,
ἀκραιφνοὺς καὶ θείας ἀπολαύσεως,
ἐν κόλποις ἀνέσεως, Ἀβραάμ τοῦ
Προπάτορος, ἐνθα τὸ φῶς σου, κα-
θαρῶς

θαρῶς ἀναφαίνεται, καὶ προέχουσιν, αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος, ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμενοι, πάντων δικαίων οἱ ἄνθρωποι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν κατατάξας, τοὺς οἰκέτας σου παράσχου, τούτοις τὸ ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι οὗς ἐξελέξω.

Ψάλλειν παναρμονία φωνῆ, δοξολογεῖν τε τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμων τοὺς μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον, διδούς ὠραιότητα, τοῦ σοῦ κάλλους ἐκλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκειάς, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον, ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσι Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων χορεῖται, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Οπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιωθέντες τῷ σῶ, σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ αἵματι· δι' οὗ ἐξηγόρασας, τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τοὺς πίστει, κομηθέντας ἀνάπαυσον, ὡς Φιλάνθρωπος, συγχωρῶν ὅσα ἡμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῆ πεπολίτευσαι. Ἅγιος μόνος, καὶ μόνος, ἐν τεθνεώσιν ἐλευθερός· διὸ τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δίξτε, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους, ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν Μήτηρ τὸν Νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, συλλαβούσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιοῦμεθα, δωρεᾶ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν εἰδότην σε, Θεομήτορα, βίβλω ζώντων ἐγγράψασθαι· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες Πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωσιν, αὐτὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστέ, ὠμολόγησέ σε εὐκρινῶς ἐκ καρδίας· Μνήστητίμου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου,

Τὸν ἀρχέκαχον ἐχθρόν, θανέντες Μάρτυρες ὠλύσατε, καὶ δηθέτε πρὸς τὰ ἄνω στεφθέντες, θείαις νίκαις τῷ παμβασιλεῖ, Θεῷ παριστάμενοι.

Ιερωσύνης φωτὶ, οἱ Ἱεράρχαι λαμπρυνόμενοι, ἐδοξάσθησαν, καὶ Ὅσιων τὰ πλήθη, ἀδίδου ἐτυχον ζωῆς· ὁθεν μακαρίζονται.

Νεκρώσιμον.

Σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, ἐν τόπῳ Δέσποτα ἀνέσεως, οὗς μετέστησας, κατασκήνωσον Λόγε, παραβλέψας τούτων τὰ ἐν τῇ γῆ· Σῶτερ πλημμελήματα.

Ω Τριάς Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν
Μαρ-

Μαρτύρων τοῖς πίστει θανοῦσι, σωτηρίαν δώρησαι ψυχῆς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀχώρητον παντὶ, Θεοχαρίτωτε χωρήσασα, καὶ κύησασα ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τοῦτον πᾶσιν ἔλεων ἡμῖν, γενέσθαι κέτευε.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ὡς διετάχθη ἐν τῷ ἀ. ἤχῳ, Φυλ. 126 εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἀναστάσιμα.

ἤχος πλ. β΄.

Νίκην ἔχων, Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ ἄδου, ἐν τῷ σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός. Παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδώρησας· ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα, ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν· ἐν τῷ Οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς ἐν τῷ ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ ἔσθλη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα· πρὸς σὲ καταφεύγομεν. σοὶ προσπίπτοντες ἵκετεῖομεν· Ὁ ἀνασᾶς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ τὴν ἀνάστασιν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου· ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ σου, διωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ἡ ταφὴ σου Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ ἄδου συντρίψασα διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις τὸν κόσμον ἐφώτισε, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἵκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε., ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ.

Τὴν ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτῆρ, Ἄγγελοι ὕμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σε δοξάζειν.

Τα

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστός, ἐπανορθῶσαι θέλων, σταυρῶ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τέθειται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρῶν ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτῆρ τῶν ἀπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος, τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν ἐμφάνηθι· καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρῶν· θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε· Τῶν θρήνων παυσάμεναι, Ἀποστόλοις εἶπατε· ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθη Χριστὲ, καὶ τὸν θάνατον τῆ ταφῆ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης τῷ κόσμῳ δωρούμενος, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δέξ, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμέ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν

Ἀδὰμ ἠλευθέρωσα· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Αγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητοῦσα, τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα· Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ δωρούμενος τὴν ζωὴν· ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή· λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή. Ὁ πάντα σφῶς οἰκονομήσας δόξα σοι.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ

Ἐν τῷ μεσονυχτικῷ.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ.

(Ποίημα Μητροφάνους.)

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι, Θεότης·

Ῥδὴ Α'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζύσας,

Τρεῖς ὑποστάσεις ὕμνοῦμεν Θε-
αρχι-

αρχικὰς, ἐνιαίας φύσεως, ἀπαράλ-
λακτον μορφὴν, ἀγαθὸν, φιλόανθρω-
πον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασ-
μὸν ἡμῖν δωροῦμενον.

Ο ὑπερούσιος μόνος καὶ τρι-
λαμπής, χαρακτῆρσι Κύριος, ἐν
Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον
ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας
ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολίας ὁ Παῦλος τὴν
ἐξ ἔθνῶν, ἐκκλησίαν ἕνα σε, τρι-
συπόστατον Θεόν, προσκυνεῖν ἐδί-
δαξεν, ἐξ οὗ καὶ δι' οὐπερ, καὶ ἐν
ᾧ τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς γαστρὸς σου προήλθεν
ὁ νοητός, Θεοτόκε ἡλιος, καὶ κατῆ
γασεν ἡμᾶς, τριπαούς Θεότητος
αὐγαίς· ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ
μακαρίζομεν.

Ῥδθ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, τάξεις
τάς οὐρανίους, κατεσκευάσας μέλ-
πειν, τρισταγίαις σε φωναίς· δέξαι
μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀ. υμνοῦντας σοῦ
τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἀτρεπτον τριττὴν,
σύμμορφον ἐνιαίαν, Θεαρχίαν ὑμ-
νοῦντες, λιταζομέν σε θερμῶς, ἀ-
μαρτημάτων πολλῶν, καταπέμφαι
νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ο νοὺς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμ-
μορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές,
τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν
κράτος φρούρησον ὡς εὐσπλαγ-
χνος.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἀν-
θρώπος κατ' οὐσίαν, γεγωνὸς ὁ
Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σου ἀγνή,
καὶ τοὺς γεννάρχας τῆς προῖν, κα-
ταδίκης μόνος ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρα-
νόθεν· ἴδε τὴν ἡμῶν ταπεινώσει ὡς
Οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι φι-
λόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ
ἐλπίζομεν συγχωρήσεως τεύξασ-
θαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν· διὸ
γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡ-
μῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον Θε-
τόκε· ἴδε τῶν ἐμῶν τραυμάτων
τάς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι
πανάχαρante καὶ ἴασαι τοῦ συνει-
δότος τὸν καύσωνα, τῷ σῶ ἔλεει
δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δού-
λοις σου· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν,
καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ῥδθ Δ'. Χριστός μου δύναμις.

Υψοῦ διάνοιαν, μονὰς ἢ τρί-
φωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν
ὑμνητῶν, θάπτον ἀναβίβασσον καὶ
τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμ-
πρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μετα-
μόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης
πρὸς ἀρετὴν, μόνῃ ἀσχημάτιστε,
καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἰ-
γλαῖς καταλάμπρυνον.

Νοή-

Νοήσας πρότερον σοφῶς υπέ-
στησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις
λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότη-
τος, ἢ τρισυπόστατος μονάς, μεθ'
ἧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἄκτιστος, Θεὸς ἀί-
διος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων
προσεληφῶς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν,
ἐν τῇ ἀγία σου γαστρὶ Θεοτόκε
Ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ Ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου

Νοοῦντες φύσιν Θεαρχικὴν,
προνοητικὴν καὶ σωσικὴν, πάντων
ὑπάρχουσαν, Δέσποτα, τρίφωτόν τε
μίαν πρὸς σέ ὀρθρίζομεν, συγχώ-
ρησιν αἰτουῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατήρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεὸς
καὶ ὁ συναίδιος Υἱὸς, Πνεῦμα τὸ
ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτῃ
Τριάς τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πά-
σης ἐπηρείας ῥύσαι καὶ θλίψεως.

Ρυθμίζων λάμπησι θεουργοῖς,
καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς
τρισυποστάτου Θεότητος, ἤλιε τῆς
δόξης καθοδηγῶν με ἀεὶ, καὶ θείας
βασιλείας μέτοχοι ποιήσον.

Θεοτοκίον

Ο πάντα φέρων καὶ συντηρῶν,
τῇ παντοδυναμίῳ σου χερί, Λόγε
Θεοῦ ἀναλλοιώτε, φρούρει καὶ συν-
τήρει τοὺς σέ δοξάζοντας, πρεσβεί-
αις τῆς τεκούσης σε θεομήτορος
Ὡδὴ ζ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θεαρχία
τριφάης, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρη-
σαι, καὶ τοῦ κάλλους ἄκτιστι τοῦ

φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος
καταλάμπεσθαι πάντας καταξι-
ωτον.

Δίς.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, καὶ οὐσίαν
τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσι-
τον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν
πιστῶς αἰνούντων τὸ κράτος σου
καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέ-
ρωσον.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, αἰεπάρ-
θενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος,
τῶν ἀπάντων καὶ μίαν τρισσολαμ-
πῆ, μορφὴν τῆς θεότητος, προσκυ-
νεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.
Κάθισμα Τριαδικόν. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱὲ, σὺν Πνεύματι
τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς
πίσει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξά-
ζοντας τὸ κράτος σου εὐσπλαγχνε,
σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον
γὰρ πλῆν σου οὐκ οἶδαμεν· καὶ βό-
ησον τοῖς ὑμνοῦσί σε: Ἐγὼ εἰμι
μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε
Θεοτόκε· λάμπσον φωτισμόν, καρ-
δαίαις ἐσκοτισμέναις· καὶ καταύ-
γασον τὴν ποιμήνην σου πανάχραντε·
ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς
Μήτηρ οὔσα τοῦ κτίσου σου, καὶ
βόησον τοῖς αἰτουσί σε: Ἐγὼ εἰ-
μι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὡδὴ Ζ'. Δρεσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ρωμαλαίαν μοι δάνοιαν πρυ-
τάνευσον, τρίφωτε χαρακτήρησι Μο-
νάς, τοῦ φυλάτταν σου, καὶ τηρεῖν
τάς

τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πισῶς: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀρράξως ἐνιαῖος Θεός· τοῖς προσώποις δὲ τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμὸν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Συμφυτῆ καὶ συναϊδίον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεὸν, ἰδιότησιν ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένην ἐν μορφῇ, ἠπαραλλάκτω σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ὁ ὑπερουσίος, προσείληφεν, ἄχραντε ἐκ γαστρὸς σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδῆ Η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Πλασμὸν τῶν πταισμάτων θᾶτον πράσχοι μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, συμμορφε Τριάς, καὶ μονὰς τρισυπόσατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεός, ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς δοξολογοῦντας τὴν σὴν ἀγαθωσύνην.

Εκ φωτὸς ἀειδίου φῶς συναϊδίον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πίσει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πατρὸν τοῖς ἀνθρώποις ἄχραντε τέτοκαζ, παντοδύναμον Λόγον Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδῆ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ορᾶν αἱ τάξεις Χερουβιμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι πτέρυξι κατακαλυπτόμεναι ἀπαύσως, τριττὸν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόσατον τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς κράτος δοξάζουσαι.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἡλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον τὰς ψυχὰς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεήμων, καὶ τρισυπόσατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Η φῶς ὁμότιμον καὶ τριστήλιον, καὶ φωτουργὸν θεότης πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλλοντας, καὶ τῆς ζοφερᾶς ρύσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε τοὺς σὲ Θεοτόκον ἄληθη ἀείδοξάζοντας.

Τὰ λοιπὰ καὶ τὴν ἀπολ. Ζήτ. εἰς φ. 37 εἰς τὸν Ορθρον μετὰ τὸν ἐξάψαλλον

μον τὸ Θεὸς Κύριος. Τὸ ἀπολυτίκιον ἦτοι Τροπάριον δις, τὸ Θεοδοκίον ἅ παξ. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν ἀ. αὐτοῦ στιχ. Καθίσματα.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους: Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελώνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε: Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπιθρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσسونτες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν! ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὸν ἐμοὶ κραυγάσατε: Ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνάστησας ὁδῶσα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Προΐσθωρεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν Σύληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν τόχον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετός ἐπὶ πόχον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἀνευ σπορᾶς ἡ ἁγία, τοῦ Κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογ. Καθίσματα.

Ἡζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προΐσθωρεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἐγερσιν τὴν ἐνθεον, ἀθάνατε Κύριε· κατέβη γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας ἀνέστης δὲ ἀνευ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης, τοῦ Κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκίτευσ τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄρμονον, τὰ Εὐλογητήρια ἢ αἰτήσις, καὶ ἡ Ἰπταχοῖα.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζῶσποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεὸς, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐβρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμοῦς μου αἶρω, πρὸς σέ Λόγε, οἰκτιρόν με, ἵνα ζῶσοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτιζὼν εὐχρηστα, σκευή σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πανσωτικῆ αἰτία εἴ τιμι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς; πτεροῖ, αὖξει τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον β'.

Ἐμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεις

δοίς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχ-
θροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ
ἐνθεν ὑψοῦνται,

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου
ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον.
Λόγε· οἴμοι πῶς μέλλω τῶν ἐχ-
θρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑ-
πάρχων;

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς
πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ
εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ
ἐστὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον γ'.

Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον, ἐχ-
θροὶς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμαστι-
κοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειρᾶς αὐτῶν, ὁ
τῶν δικαίων κληρὸς, ἐπίκουρόν σε
ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ
πάντων ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προ-
σχυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,
καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς· στίχ'. Ὁ
ποιμένων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχευς. Πᾶσα
πνοή. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξίωθῆναι, τὸ
Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἰς Φυλ.
132 οἱ Κανόνες οὗτοι, καὶ τοῦ Μηναίου.

Ὦδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰ-
σραήλ, ἐν Ἀβύσσῳ ἔχνεσι, τὸν
διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντού-
μενον Θεῶ, ἐπινίκιον ὠδῆν, ἐβόα
ἄσωμεν.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ

σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας,
εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαν-
τα· διὸ ἐπινίκιον ὠδῆν σοι πάντες
ἄσωμεν.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τε-
λευτῆ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ
Δεσπότῃ τῆς ζωῆς· δι' αὐτῆς βρα-
βεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ
τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουρ-
γόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπό-
ρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρ-
κούμενον ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀ-
ληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἔτερος· σταυροαναστάσιμος, ὅστις
καταλιμπάνεται, εἰ ἐσφράζεται τῆς
ἡμέρας ὁ ἅγιος.

Κύματι θαλάσσης.

Βῆματι Πιλάτου, παρίσταται
θέλων, ἀνόμω κρίματι, ὡσπερ κρι-
τὸς ὁ κριτῆς· καὶ ἐκ χειρὸς ἀδι-
κίας, εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται
ὁ Θεὸς, ὃν φρίττουσιν ἡ γῆ καὶ τὰ
οὐρανια.

Ἠπλώσας τὰς θείας, παλάμας
σου Σῶτερ, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου
καὶ ζωηφόρῳ σταυρῷ· καὶ συνηγά-
γω τὰ ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσ-
ποτα, προσχυνοῦντα Κύριε, τὴν ἐν-
δοξόν σου σταύρωσιν.

Ἔτερος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Μεταλαβοῦσα ἡ Εὐα τῆς τοῦ
φυτοῦ, παρηκόου βρώσεως, ἐπεισά-
γει τὴν ἀράν· ἀλλ' αὐτὴν διέλυ-
σας ἀγνή, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χρι-
στὸν κυήσασα.

Ἡ μαρ-

Η μαργαρίτην τῆς θείας ἐξα-
στρατῆς τὸν Χριστὸν κηύσασα,
τῶν παθῶν μου τὴν ἀγλύν, καὶ
πταισμάτων τάραχον ἀγνή, διασ-
κέδασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρό-
τητος.

Ἦδι Γ΄ Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε
ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν
πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερέωσας
ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολο-
γίας σου.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, κα-
θάρωσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ·
ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ παλάμῃ τοῦ
δὲ ἡμᾶς, σταυρωθέντος κραταιῶς
συνείχετο.

Θανάτῳ θανάτος λυθεὶς, κείται
δειλαιὸς ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ
μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν,
νεκροῦται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται
πᾶσιν ἢ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου ἀγνή, πᾶ-
σαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ
θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέ-
λαβες ἐν γαστρὶ καὶ τεκοῦσα, μέ-
νεις ἀειπάρθενος.

Σταυροαν. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας
ζωοποιῶ ἐγέρσει, τοὺς πρὶν θανα-
τωθέντας· καὶ καταδίκης λυόμενοι,
χαρμονικῶς ἠγάλλοντο· Ἰδοὺ ἢ λύ-
τρωσις, ἔλθεις Κύριε κραυγάζοντες,

Δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει, Σωτὴρ ἡ-
μῶν· ὅτι ἡμᾶς ἐξ ἄδου, καὶ φθο-

ρᾶς τοῦ θανάτου, ἐρρύσω ὡς παν-
τοδύναμος· καὶ μελωδοῦντες λέ-
γομεν. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου
Κύριε φιλόθρωπε.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Πρευστὴν μου σάρκα καὶ θνητὴν,
πάναγνε Θεομητορ, ἐκ γαστροῦ
σου ἀφράστως, προσλαβὼν ὁ ἀγα-
θός· καὶ ἀφθαρτίσας αὐτὴν, αἰω-
νίως ἑαυτῷ συνέδησεν.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σου, κα-
θορῶντες παρθένε, ἐξεπλήττοντο
φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ· καὶ
ὡς Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕμνοις
σε γεραίρουσιν.

Ἦδι Δ΄ Ὁ Εἰρμός.

Χριστός μου δύναμις, Θεός καὶ
Κύριος, ἢ σεπτὴ ἐκκλησία θεοπερ-
πῶς, μέλπει ἀνακραζέουσα, ἐκ δια-
νοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτά-
ζουσα.

Τὸ ξύλον ἠνθητε, Χριστέ τῆς
ὄντως ζωῆς· ὁ σταυρὸς γὰρ ἐπά-
γη καὶ ἀρδευθεὶς, αἵματι καὶ ὕδατι,
ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν
ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκέτι ὄφις μοι ψευδῶς, τὴν
θέωσιν ὑποβάλλει. Χριστός γὰρ ὁ
θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν
ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς
μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀ-
κατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε
θεοπερποῦς, πέφυκε κηύσεως, τοῖς
ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε
Μυστηρια.

Τὴν

Κανῶν Σταυροῦν.

Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιον σταυρόν σου σέβω-
μεν, καὶ τοὺς ἡλούς Χριστέ, καί
τὴν Ἁγίαν λόγχην, σὺν τῷ Κα-
λάμῳ, Στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν,
δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου φθορᾶς
ἐβρύσθημεν.

Τάφος Σωτῆρ σε ὑπεδέξατο,
ἐκουσίως νεκρὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ὀφ-
θέντα· ἀλλ' οὐδαμῶς δεδύνηται.
Λόγε κατασχεῖν ὡς Θεὸς γὰρ ἀ-
νέστης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου.

Χριστὸς μου δύναιμις.

Ἦμνοῦμεν ἄχραντε, σὲ τὴν πνυ-
άμων, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες καὶ
εὐσεβῶς, μέλποντες κραυγάζομεν.
Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, ἀειπάρθενε
κυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, παρθένε
τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου
διὰ σαρκὸς, φαῖνον παμμακάριστε,
καὶ τοῖς ἕμνοῦσί σε χαρὰν, ἀει-
πάρθενε ἐπήγασας.

Ἰλλή Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς
τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ
καταύγασον δέομαι· σὲ εἰδέναι Λόγε
Θεοῦ τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν
πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Ἦποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ,
νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέ-
σποτα νῶτά μοι δίδωσι· σὲ ἰδόντα
Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, Ἀηστῆ
ὁδοποίησαντα τὸν παράδεισον.

Οὐκέτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν,
Δέσποτα Χριστέ ὑποστροφῆν. Σὺ γὰρ

ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμέ-
νον δι' εὐσπλαγγνίαν πολλήν, πρὸς
ὑψος ἀφθαρσίας τῆ ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς,
Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθῆ, ὁμο-
λογοῦντας διάσωσον. Σὲ γὰρ προ-
στασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτῆμεθα
τῶν ὄντως θεογεννήτριαν.

Σταυροῦν Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδέμ,
ἀπατηθεὶς εἰς φθορὰν κατώλισθεν,
ὁ γεννάρχης, παρακούσας Κύριε,
ἐντολῆς τῆς σῆς ὑπεράγαθε· ἀλλὰ
τοῦτον διὰ σταυροῦ πάλιν ἀνήγα-
γες, εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπή-
κοος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ ἀγαθὲ, τὸ τοῦ
θανάτου ἠφάνισται κράτος· καὶ πη-
γὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθα-
νασία δεδώρηται· διὰ τοῦτό σου τὴν
ταφὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν πίστει
προσκυνοῦμεν· δι' ἧς ὡς Θεὸς Κόσ-
μον πάντα κατεφώτισας.

Τῆς Θεοτόκου.

Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὲ.

Ἄγνεία λάμψασα τηλαυγῶς,
θεῖον ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη πα-
νύμνητε γέγονας, σὺ γὰρ μόνῃ Μη-
τρὶ εἰδείχθης Θεοῦ, ἀγκάλαις ὡς-
περ βρέφος τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς
ὠραιοτάτης σου ψυχῆς, Νύμφη Θε-
οῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη
τῇ παρθενίᾳ σεμνή· καὶ φέγγει τῆς
ἀγνείας, Κόσμον φαιδρύνουσα.

Ἰδὴ

Πδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὕψου-
μένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῶ
κλύδων· τῶ εὐδίῳ λιμένι σου προ-
σδραμῶν βοῶ σοι. Ἀνάγαγε, ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς
μὲν ἤλοις τὴν ἀράν, τὴν κατ' ἡμῶν
ἐξήλειψας· τῇ δὲ λόγῃ νυττόμε-
νος τὴν πλευράν, Ἀδάμ τὸ χειρό-
γραφον, διαβρήξας, τὸν Κόσμον
ἠλευθέρωσας.

Αδάμ κατενήνεκται, δι' ἀπά-
της περνησθεῖς, πρὸς τὸ τοῦ ἄδου
βάραθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε
καὶ συμπαθής, κατῆλθεσ πρὸς ἔ-
ρευναν, καὶ ἐπ' ὤμων βασιάσας
συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Ηπάναγνος δέσποινα, ἡ τε-
κούσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην
Κύριον τῶν παθῶν μου τὸν ἄσατον
καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον
καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρ-
δίᾳ μου.

Σταυροαν. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος, καὶ προφητοκτό-
νος, ἔφω Ἑβραίων ἢ πληθύς· ὡς
γὰρ προφήτας πάλαι, ἀληθείας
ὄντας μυστικὰς ἀκτίνας, κτεῖναι
οὐκ ἔδεδοίκε· οὕτω καὶ νῦν τὸν
Κύριον, ὃν ἐκήρυττον ἐκεῖνοι τότε,
φθόνῳ βαλλόμενοι ἔκτειναν, ἀλλ'
ἡμῖν γέγονε ζωὴ αὐτοῦ ἡ νέκρωσις.

Συνεσχέθησ, ἀλλ' οὐ κατεσχέ-
θησ. Σῶτερ ἐν τῷ μνήματι· εἰ γὰρ
καὶ ἔκουσίωσ, ἀπεγεύσω τοῦ θά-

νάτου Λόγε· ἀλλὰ ἀνέστησ ὡς Θεὸς
ἀθάνατος, συνεχείρας τοὺς δε-
σμίους τοὺς ἐν ἄδῃ· καὶ χαρὰν γυ-
ναίξιν ἀντὶ τῆς λύπης, τὸν πρὶν
ἀνταλλαξάμενος.

Τῆσ Θεοτόκου. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προ-
φήταις Μωϋσῆσ, σὲ κιβωτὸν καὶ
τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον
συμβολικῶσ, σημαίνων τὴν σάρ-
κωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ ὕψιστοῦ
Μητροπάρθενε.

Ο νόμος ἠσθένησε, καὶ παρῆλ-
θεν ἡ σκία, τῆσ ὑπὲρ νοῦν καὶ
ἔννοϊαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτοσ
τῆσ ἐκ σοῦ, παρθένε κυήσεωσ, τοῦ
Θεοῦ καὶ Σωτῆροσ πολυύμνητε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺσ τε-
θνεῶτασ, ἐκ τῶν ζοφερῶν κειθμῶ-
νων ὁ ζωοδότησ, ἀναστήσασ ἀπαν-
τασ Χριστόσ ὁ Θεόσ, τὴν Ἀνάσασιν
ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φουράματι·
ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτῆρ, ἀνά-
σασισ, καὶ ζωὴ, καὶ Θεόσ τοῦ
παντόσ.

Ὁ Οἶκοσ.

Τὸν σαυρόν καὶ τὴν ταφήν σου
ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ
προσκυνοῦμεν· ὅτι τὸν ἄδην ἔδησασ
ἀθάνατε, ὡσ Θεόσ παντοδύναμοσ·
καὶ νεκροὺσ συνανέστησασ, καὶ πύ-
λασ τοῦ θανάτου καθεῖλεσ ὡσ Θεόσ·
διὸ οἱ γηγενεῖσ δοξολογοῦμέν σε
πόθῳ τὸν ἀγασάντα, καὶ καθελόντα

ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανάλλους, καὶ πάντας ἀνασῆσαντα, τοὺς ἐπί σοι πισεύσαντας· καὶ Κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὀφθῆως· καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

ᾠδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον ἐργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Οσίοις παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ, καταφλέγον πρόσαγμα Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ Ἥλιος, ζόφον περιεβάλλετο· καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσχότασε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡμφιάσαντο Χρισὲ τῇ καταθάσει σου, φέγγος τὰ καταχθόνια· ὁ προπάτωρ δὲ, θυμηδίας ἐμπλεως ὄφθεις, χορεύων ἐσκήρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μήτηρ παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένη φαιδρόν· τὸν γὰρ κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων, τέτοκας Θεόν· ὃν αἰτῆσαι πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροαν. Ἄφρασον θαῦμα.

Ὡξένου τρόπου· τὸν Ἰσραὴλ

ὀρυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραῶ, σαυροῦται ἐκὼν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λύει σειρὰς, ἀμπλακημάτων, ᾧ πίσει μελωδοῦμεν. Λυτρωτὰ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ τὸν Σωτῆρα, ἐν τῷ κρανίῳ ἐσαύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μογλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῷ μελωδοῦντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Δροσοδόλον μὲν.

Νεανίας τρεῖς ἢ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, Γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σε μὴ φλέξαν, ὠκῆσεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατά σε πάναγνε Μήτηρ, ὡς προεφήτευσας φωτιζόμενα φωτοβόλοις λάμπησαι ταῖς σαῖς, καὶ χάριτι μέλποντα βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Οσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσιᾶν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρασ, Χρισὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι Προφητοκτόνον Λαὸν, Θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο· σὲ ἐπὶ σαυροῦ ἀναρτήσαντα Λόγε Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀυρανίους ἀψίδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς ἄβηθ φοιτήσας, ὅλον

συνή-

συνήγειρας, κείμενον Χριστὸν ἐν σα-
πρίᾳ τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον
συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράσως
τοῦτον δεδόξασαι. Πνεῦμα γὰρ ἐν
σοὶ Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Σταυροαν. Ἐκστη φριττων οὐρονέ.

Εφφριξε πᾶσα ἀκοή, ὅπως ὁ
Ἰψίσιος ἐκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τοῦ
ἄδου τὴν ἰσχὺν χειρώσασθαι, διὰ
σαυροῦ καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διε-
γείραι κραυγάζειν: Οἱ Παῖδες εὐ-
λογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται ἄδου τυραννίς, καὶ τὸ
βασιλείον ἐξουδένεται λοιπόν· σαυ-
ρῶ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ
πάντων Θεός, τὴν τούτου δυναστεί-
αν καθεῖλεν. Ὅν παῖδες εὐλογεῖτε
Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Τῆς Θεοτόκου. Εκ φλογὸς τοῖς Οσίοις.

Διαchrύσω ἐσθῆτι ὡσερ Βασί-
λισσαν, ὁ Υἱὸς σου λαμπρύνας αἴγ-
λη τοῦ Πνεύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ ἐσησε πάναγνε· ὃν ὑπερυ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελήματι μόνῳ κόσμον πη-
ξάμενος, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας
σάρκα δανείζεται· ἄνωθεν αὐτὴν
ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν ὑπερυ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἢ δὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,

ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτείνσαι τὰ
Τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πάναγνε ὠρά-
θη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος·
ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρα-
νίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας,
Λόγε Θεοῦ σαρκὶ προσομιλήσας
τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῶν πα-
θῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρημα-
τίσας, πάθος Σωτῆρ ἡμῶν· μόνος
γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθῆς καὶ παντο-
δύναμος.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος,
διαφθορὰς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου
ἀγευσον· ἢ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεῖα
ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ ἄδῃ, οὐ κα-
τάλειπται· ἀλλ' ὡσερ ἐξ ὕπνου
ἀναστὰς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν συνάναρχον,
πάντες βροτοὶ ἐν χεῖλεσιν ἀγνοῖς
μὲν δοξάζομεν· τὴν δὲ ἄρρητον καὶ
ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου
δύναμιν σέβομεν· μόνῃ γὰρ ὑπάρ-
χεις πανσθενῆς Τριάς ἀχώριστος.

Σταυροαν. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες, ὡς
θνητὸς ζωοδότα· ἀλλὰ τοῦ ἄδου
τὴν ἰσχὺν διέλυσας Χριστὸν, συνε-
γείρας νεκροῦς, οὓς καὶ συγκατέ-
πιε, καὶ Ἀνάστασιν πᾶσι παρέσχες
ὡς Θεός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ
σὲ μεγαλύνουσιν.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ ἀν-
θείτω ὡς κρίνον· ὁ γὰρ Χριστὸς ἐκ
τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός· ποῦ
σου θάνατε νῦν τὸ κέντρον; κρά-
ζομεν· ποῦ σου ἄδη τὸ νίκος; καθ-
εἰλέ σε εἰς γῆν, ὃ ὑψώσας τὸ κέ-
ρας ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς

τῆς Θεοτόκου. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἄσῆρ ἐκλάμπων ἀγάθις Θεότητος, ἐξ Ἰακώβ τοῖς ζόφω κρατούμενοις ἀνέτειλε, διὰ σοῦ νῦν πάναγνε Χριστὸς ὁ Θεός, Λόγος σεσαρκωμένος ᾧ φωτιζόμενοι, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ῥωσθεῖς δυνάμει τῆ σῆ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ᾠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι παρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδιδούσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν θεομακάριστε.

Μετὰ τὴν τιμιωτέραν Ἐκρώντισις. Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν, καὶ εὐθὺς, Ἅγιος Κύριος. τὰ Ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι.

Θσαυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ ταφή σου δέσποτα, παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὸ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν, καὶ Ἀνάστασις· ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερόν ὑπάρχει τῆς σῆς ἀναστάσεως τὸ Μυστήριον· οὕτω γὰρ προήλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς Νυμφίος ἐκ παστάδος· θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἀνθρώποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου φιλόανθρωπε.

Ἐπαράνομοι Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταπέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων προήλθεν ὁ Βασιλεὺς· ἢ ὡς νεκρὸν παρασχέσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδοῦντες· Δόξα Κύριε τῷ σταυρῷ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μῆμα, αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, ἔδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε· καὶ μῦρα βασταζούσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, μυρίσαι ἐπεζήτησαν· εὖρον δὲ φωτόφορον Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε, τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητὸν, ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον ἀπαγ-

παγγειλάτε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου ἀναστάσεως, τὴν παγκόσμιον ἠαρμονίην ἐν ἧ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ Ἐσθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερυλογημένη ὑπάρχεις, καὶ ἡ μεγάλη δοξολογία. Μετὰ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, τὸ Ἄναστας ἐκ τοῦ μνήματος ὡς εἰς φύλ. 37.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μκαρισμοὶ

Μνήσθητί μου, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ μου ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου καὶ σῶσον με, ὡς μόνος φιλόθρωπος.

Διὰ ξύλου τὸν Ἄδამ ἀπατηθέντα· διὰ ξύλου σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ἀηστὴν βοῶντα: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ρυσάμενον, συμφώνως πάντες. Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Αδου πύλας καὶ μοχλοὺς συντρίψας Ζωοδότα, ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας: Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Μνήσθητί μου ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς εὐσπλαγγχος.

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἐληθεῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἤκουον: Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν δοξολο-

γοῦμεν, καὶ τὸ Ἅγιον πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγοντες. Τριάς ἅγια, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τῇ Κυριακῇ Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξεν. Στιχηρὰ Δεσποτικὰ.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ πάντων βουλόμενος, οὐχὶ τὸν θάνατον Δόγε, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν, τῶν ἡμαρτηκότων σοι, παλιεῶν σπλαγγχος, ὁ Χριστὸς Κύριος, καὶ ποιῶν ἔλεος. μετ' ἐμοῦ αἰεὶ τοῦ δούλου σου, μετανοοῦντί μοι, καὶ τὴν τῶν κακῶν μου συγχώρησιν δι' ὧν σε παρεπίκρανα, ἐξαιτεῖν τολμῶντι συμπάθησον· ἐν ἐμοὶ γὰρ δεῖξεις, τὴν ἄβυσσον τῶν θείων Οἰκτιρμῶν, ἐὰν ἀνάξιον ὄντα με, σῶσης ὡς φιλόθρωπος.

Ὁ μόνος φιλόθρωπος, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ καλῶν ὡς εὐσπλαγγχος, τοὺς λελυπηκότας σε πρὸς μετάνοιαν, μὴ μνησθῆς Δέσποτα μηδαμῶς δέομαι, τῆς αἰσχύνης τῶν ἀτόπων μου, ἔργων ὧν ἐπραξα, φεῦ τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀπέναντι μὴ φρίξας ὁ πανάθλιος, τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπόδραστον· ὅθεν νῦν προσπίπτω, στενάζων καὶ πενθῶν, καὶ νοητῶς, τῶν σῶν ποδῶν

δὼν ἐφαπτόμενος, τοῦ λαβεῖν συ-
χώρησιν.

Τείχισον τὴν Ποιμένην σου, Ἀγ-
γελικαῖς προστασίαις, ὁ τὰ τούτων
τάγματα, λόγῳ συστησάμενος, καὶ
βουλήματι, πειρασμὸν ἅπαντα, καὶ
Βαρβάρων θράσος, ἐκδιώκων καὶ
αἰρέσεων τῷ σῶ γὰρ αἵματι, ταυ-
τὴν ἀληθῶς ἐξηγόρασας, καὶ Κό-
σμου τὸ κατακρίμα, καὶ τῆς ἀμαρ-
τίας ἐξήλειψας ὅπως λυτρωθεῖ-
σα, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυ-
πηρῶν, ἐν ὀρθοδόξῳ φρονήματι,
Σῶτερ μεγαλύνῃ σε.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ Κατανυκ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ'
οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἰκε-
τεύω σε Σωτῆρ, πρὸ τέλους ἐπι-
στρέψαι, καὶ δοῦναι μοι μετάνοιαν,
ὅπως ρυσθῆσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φορικτῇ παρουσίᾳ σου
Χριστέ, μὴ ἀκούσωμεν οὐκ οἶδα ὑ-
μᾶς τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σω-
τῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προσάγ-
ματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμε-
λειαν ἡμῶν ἀλλὰ φείσαι τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ
ἠρνήσαντόσε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ
τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσ-
βείαις, ἐλέησον ἡμᾶς,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνουμνήσωμεν
πισοί, τὴν Οὐράνιον παστάδα, καὶ
πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς χαῖρε
δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σω-

τῆρ ὁ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ
Ζωοδότης καὶ Θεός· κατάβαλε Δέ-
σποινα τοὺς Τυράντους ἀθέους ἐχ-
θροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου Ἄχραν-
τε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν.

Τῆ β'. εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὴν ἀ-
στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκ.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβε-
ρὰν, καὶ θρηγῶ μου τὰς πράξεις
τὰς ρυπαράς· πῶς ἀπολογήσομαι,
τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ παρ-
ρήσια ἀτενίσω τῷ Κριτῆ, ὁ ἄσω-
τος ἐγώ; εὐσπλαγχνε Πάτερ, γιᾶ
Μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶ-
νος, εἰς τὸν τόπον, ὃν διέθου, ὅταν
καθίσῃς Ἐλεῆμων κρίσιν δικαίαν
ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ
κεκρυμμένα, μηδὲ κατασχῆνῃς
με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ
φείσαι μου ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν
σοι προστρεχόντων, Θεοκυήτωρ ἀ-
γαθῆ, προστασία τοῦ Κόσμου, ἰ-
κέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς,
ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεόν,
ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πά-
σης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Καθίσματα.

Ψυχὴ βαθύμως τὴν ζωὴν δια-
νόουσα πᾶσαν, ἡμέραν κρίσεως φρι-
κτῆν κατὰ νοῦν οὐ λαμβάνεις ἀ-
νάνηψον καὶ τὴν μετάνοιαν ἐλοῦ-
ἐπιστρεψον, καὶ βόησον Χριστῷ,
Οικτίρμων μὴ μνησθῆς ἡμῶν πολ-
λῶν ἀμαρτιῶν ἐν ὧρα καταδίκης.

Μαρ-

Μαρτυρικόν.

Φώς δικαίους διὰ ποντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, κατὰ λυχνίαν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιοῖς· λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσον με.

Δίξω, καὶ νῦν.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδία καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ β'. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξω, στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ὀλὴν ἀποθέμενοι.

Ολος ἐκ νεότητος, ταῖς ἡδοναῖς ἐδουλώθη, τῆς σαρκὸς καὶ γέγονα, παθῶν καταγώγιον τυραννούντων με· τῆς ψυχῆς ὅμως δὲ, ἀλογήσας Σῶτερ, ἐντολῶν σου κατεφρόνησα· ἀλλὰ ὁ πλάσας με, καὶ εἰδὼς ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος, δός μοι τὴν συγχώρησιν εὐσπλαγχνε, ὧν περ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει αἰσθητῶς καὶ νοητῶς, ἀπὸ νεότητος ἡμαρτον, μόνε εὐσυμπάθητε.

Τίς ἐκ τοῦ θανάτου με, τῆς παλαιπώρου σαρκὸς μου, βύσεται

καὶ σώσει μου, τὴν ψυχὴν ἀπήμονα, καὶ ἀπείρασον; τυραννείβια γὰρ, εὐπαθοῦσα αὐτῇ, καὶ ψυχῆς κατεξανίσταται· καὶ θλίβει· πάλιν δὲ, ἀσθενοῦσα οἶμοι τῶν τάλανι· ἀντέχειν οὖν οὐ δύναμαι, πρὸς τὴν ταύτης Σῶτερ ἀσθένειαν· ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, μὴ δώσης νικηθῆναι τῷ χολί, τὸ πνεῦμα ὁ μοι ἐνέπνευσας, ὡς αὐτὸς εὐδόκησας.

Ἡ ἀπειγνωσμένη.

Ολος ἐν κακίᾳ κατεγνωσμένος, ὅλος ἀπογνώσει βεβυθισμένος, αὐτὸς πονηρότατος, καὶ ζοφερός ὑπάρχω, ὅλος κατεστιγμένος ὅλος, ἐξ ἡδονῶν ἀτόπων, ὅλος δεινῶς κατεσθαρμένος, καὶ κατηχρειωμένος, σοῦ τοῖς ἔχνεσι προσπίπτω Μάκρ'· μὴ ἀποβρίψης ἀλλὰ σῶσον, Ἰωάννη με, φίλε Κυρίου καὶ Προδρόμου.

Εἰς τὸν εἶχ. Στιχηρὰ Κατανοητικά

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἰκετεύω σε Σωτήρ, πρὸ τέλους ἐπιτρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατάνυξιν, ὅπως βυθθῆσωμαι τῆς κολάσεως.

Εν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, μὴ ἀκούσωμεν οὐκ οἶδα ὑμᾶς τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτήρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προσάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βρασάνους ὑπέμεναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβαν, τὸν σέφανον

ἐν

ἐν Οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σώζε Πόλιν καὶ Λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προσασία τῶν πικρῶν.

Τῇ γ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀσυχολογίαν, Καθίσμ. Κατανοητικά.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποῖα δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; εὐσπλαγγχε Πατέρ, Υἱὲ Μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν διέθου, ὅταν καθίσσης Ἐλεήμων κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ κατασχύνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ φείσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, ἀνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἀνευ ἀνδρός, ὃν αἰτησαι δωρῆσασθαι ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Ζωῆς ὡς ἐδειξας ὁδούς, τοῖς λαοῖς Ἰωάννη, βοῶν εὐθύνατε ὑμῶν τὰς καρδίας Κυρίῳ· διάσωσον πολυμαμάρτητον ψυχὴν· κατάνυξον πεπωρωμένον λογισμὸν, καὶ ῥύσαι κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Μαρτυρικόν. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Ἀθλητικά ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι· τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοῖς Μάρτυρας· καὶ ἴσαντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους καὶ βασιλεῖς οἱ Σοφοί· καθεῖλον τὸν βελίαρ ὁμολογία Χριστοῦ· ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κατέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος· ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ αἰτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Τὸ πρῶτ' ἀπόσχημα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῇ γ'. ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ὁ Θεός ὁ θέλων σωθῆναι πάντας

τας, ἐπίβλεψαν ἴδε τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ μου τὰ δάκρυα ὡς μάταια ἀπώσῃ· τίς γὰρ προσήλθῃ σοὶ προσπίπτων, καὶ εὐθὺς οὐκ ἐσώθῃ; τίς δὲ ἐβόησε θερμῶς σοὶ, καὶ εὐθὺς οὐκ ἠκούσθῃ; καὶ γὰρ Δέσποτα ταχύς εὐρίσκη, εἰς σωτηρίαν πᾶσι τοῖς αἰτουσὶ σε Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν ταῖς ἁμαρτίαις καταπτωθέντα, καὶ φιληθονίας καταβράχυντα, ἀνάστησον εὐσπλαγχνε, τῆσθε φιλανθρωπία, μὴ με ἐπίχαρμα δαμιόνων, συγχωρήσης γενέσθαι μηδὲ ἀνάξιον ἐάσης, τῶν φρικτῶν μυστηρίων, ἀλλὰ πρόσδεξαι ὡς ἐλεήμων, πρὸ τῆς ἐξόδου σναγμούς μου καὶ δάκρυα, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἡ Πόρνη κενώσασα, μύρου ἀλάβασρον πάλαι, τοῖς ποσὶ σου Δέσποτα, πάντων ἠλευθέρωται, ὧν περ ἐπραξεν ὁ Ἀητής μόνον σου μνημονεύσας ὤφθῃ, καὶ εὐθέως εἰς Παράδεισον, αὐτὸν εἰσήγαγες· ἐγὼ δὲ τί πράξω ὁ ἄθλιος; οὐ μῦρον οὐ κατάνυξιν, ἔχω δωρεάν με ἐλέησον· αἰκτερόν με Λόγε, ἢ Ἀχραντός σου Μήτηρ δυσωπεῖ, ἣν ἐδωρήσω τῷ Κόσμῳ σου, μέγα καταφύγιον.

Εἰς τὸν σίχον, σιχηρά Σταυρώσιμα.

Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν Σταυρωθέντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑπεμνήσθητι ἐλπίσασθαι ἡμᾶς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν Σταυρωθέντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ Οὐρανοπολιταί, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβεῖαις Κύριε καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁρῶσά σε Σταυρούμενον Χριστέ ἢ σὲ κύησασα, ἀνεβόα, Ἴί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκί κρεμάμενος, Ζωῆς χορηγέ;

Τῆ δ'· εἰς τὸν Ὀρθρον, Μετὰ τὴν ἀσυχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογούμεν σε Υἱέ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων οἱ τὴν Ἐρυθρὰν βάρβδω πεζεύσαντες. Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοὶ προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἡ σὲ κύησασα Χριστέ Ἄειπαράβητος Κόρη, ἐν τῷ Σταυρῷ σε δὶ ἡμᾶς

ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὀρώσα, ἐτέρωτο
λόπης ῥομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ
ἐκλασε θρηνολογούσα Μητρικῶς
αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον
ἡμᾶς Κύριε τοῦ ἐλέους.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Καθίσμ.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Τὸ ξύλον ἤνεγκε φθοράν, ἐν
Ἐδέμ τῷ γενάρχη Σταυροῦ δὲ ξύ-
λον τὴν ζωὴν. ἤνθησεν ἐν Κρανίῳ
πεπάτηται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχ-
θροῦ, ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ
Χριστοῦ, καὶ εὖρε τὸν Παράδεισον,
κραυγάζων ὁ Ἀδάμ, ὦ ξύλον
εὐλογημένον.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναν-
τες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς
νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήρ-
γησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανό-
μων ἐδέξαντο τοὺς σεφάνους
τῆς ἀφθαρσίας δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς
δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν
Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπα-
γέντα ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τὸν κό-
σμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλε-
ῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἐπιπερινοῦ

τῆ δ'. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, στιχηρὰ προσόμοια Ἀποστο-
λικά.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δύναμιν Οὐράνιον, τοῦ Παρα-

κλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς
φάλαγγας, οἱ Χριστοῦ Ἀπόστολοι,
ἐτροπώσαντο. Βασιλεῖς ἤλεγξαν,
ιδιώται καὶ ἀγράμματοι, γυμνοὶ καὶ
ἄσπλοι, εὐαγγελικῶς παρετάξαντο·
τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τερα-
τουργίας εἰργάσαντο· καὶ οὕτω τὰ
ἔθνη, ὑπήκοα ποιούμενοι Χριστῷ,
ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπαντα τὸν βίον μου, ἐν ἀμε-
λείᾳ διάγων, καὶ πρὸ τέλους ἐφ-
θασα, ἄκαρπος ὁ δεῖλαιος, Ὑπε-
ράγαθε, πονηρῶν πράξεων, ἐπιφε-
ρων μόνον, νῦν φορτία τὰ δυσ-
βάστακτα, ἅπερ φιλόνητο, σκόρ-
πιτον ῥοπή τοῦ ἐλέους σου, καὶ δί-
δου μοι κατάνυξιν, καὶ ἐπιστροφήν
τὴν σωτήριον, θειαῖς Ἀποστόλων,
πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεός,
οὓς εἰς πρεσβεῖαν προσάγω σοι, καὶ
τὴν σὲ κυήσασαν.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτον-
τά με οἰκτεῖρον, δέομαί σου· καὶ τὰ
ὄμματα Σοφῆ, φώτισον τῆς ψυχῆς
μου, ἵνα καθαρῶς βλέπω, τὸν Φω-
τοδότην καὶ Οἰκτίριμονα.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ποτὲ οἱ Μαθηταὶ σου Χριστέ,
ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνιέδων·
Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύ-
μεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν,
φιλόνητο Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῶσαι
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεό-
μεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι καταλα-
βόν, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θα-
λάσσης

λάσσης διὰ δικτύων, ποτέ δὲ τὸ ὕ-
 φος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων
 καὶ τῇ μὲν τέχνῃ τὸν ἀκατάλη-
 πτον βυθὸν ἠρεύνησαν τῇ δὲ πίσει,
 τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἐφ-
 θασαν, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήρυξαν
 τὸν ἄχραντον Υἱόν σου ὧν ταῖς
 πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἀ-
 γίων ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς
 Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον·
 ἔδλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θά-
 νατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλ-
 λουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σέ
 ἐνεδυναμοῦντο· αὐτῶν ταῖς παρα-
 κλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίξα, καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀλη-
 θινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν
 τῆς ζωῆς· σέ ἱκετεύομεν, πρέσβευε
 Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων,
 καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὴν ἁ Στι-
 χολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων σου ἡ μνήμη
 Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παραδεισος,
 ὃ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλε-
 ται ἡ Οἰκουμένη· διὸ δίδου ἡμῖν
 ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην καὶ τὸ
 μέγα ἔλεος.

Ἡ δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων
 Κύριε, δωδεκάπυρρος ὡς Ἥλιος
 ὥφθη τῇ γῆ· δι' αὐτῶν γὰρ ἐ-
 μάρανας πλανήτην βλάβην δι' αὐ-

τῶν καταυγάζεις ψυχὰς τῶν σῶν
 δούλων· δι' ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσον εὐσ-
 πλαγχνε.

Δίξα, καὶ νῦν.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Ἄγια Δέσποινα Ἀγνή, τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ὡς τὸν ἀπάν-
 των Ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκούσα,
 ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐ-
 κάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, πα-
 θῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἀφε-
 σιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσματ.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἐνθέου πίσε-
 ως, τὰς διπλοῖς ἀνατρέψαντες οὐ-
 ἄλιεῖς, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος εἰλ-
 κυσαν πάντας, καὶ παρέσχον αὐτοῖς
 τῷ Θεῷ εὐσεβοῦντας, καὶ τοῦτον
 αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου ἡ μνήμη
 Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παραδεισος ὃ
 ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται
 πᾶσα ἡ Κτίσις, διὸ παράσχου ἡμῖν
 τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δό-
 ξης σου, ἐν Οὐρανῷ ἐστάναι νομί-
 ζομεν, Θεοτόκε πύλη ἐπουράνιε,
 ἀνοιξόν ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἔλε-
 ος σου.

Τὸ πρῶτ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ.

Τῇ εἰ. Ἐσπέραι, εἰς τό, Κύριε ἐπέ-
 κραξα, Στιχηρά Σταυρώσιμα.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μακρόθυμε φιλόνηρωπε, Θεέ
 μου

μου Πολυέλεε, και Οικτίρμων, πῶς ὑπέμεγχας σφαγήν, και νέκρωσιν ἐν ξύλῳ, ὑπὲρ ἀνθρώπων γένος; δοξολογοῦμέν σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Ανήλθες ὁ Ποιμὴν ἐν Σταυρῷ, και ἔτεινας τὰς χεῖρας βοῶν δευτε πρὸς με; και φωτισθητε βροτοί, οἱ πλάνη σκοτισθέντες· ἐγὼ γὰρ φῶς ὑπάρχω· δόξα σοι μόνε Φωτοπάροχε.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ανοιζόν μοι θύραν τῆς μετανοίας· δός μοι Παναγία πηγὴν δακρύων· παράσχου κατάνυξιν, και σώφρονα καρδίαν· σὲ γὰρ βεβαίαν προστασίαν, ἐπιγράφομαι μόνην· πᾶσαν ἐπὶ σὲ προσδοκίαν, τὴν ἐμὴν ἀναπέρω· μὴ ἀπόση με κατησχυμένον, ἀλλὰ προσδέχου, και διάσωσον Δέσποινα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν στιχ. στιχηρα Σταυρώσιμα.

Ο σταυρός σου Κύριε, ζωὴ και ἀντιληψις ὑπάρχει τῷ Λαῷ σου· και ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο σταυρός σου Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· και ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρῆσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησαν ἡμᾶς.

Δόξα, και νῦν.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτὲ καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως. ἡ παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, και κλαιούσα ἐβόα. Οἱμοι πῶς πάσχεις πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α. στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἕστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, και ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάθρωπε.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου, Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Χριστέ· ὃν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ Ἄδης· ἀπέλυσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, και δοξολογοῦμέν σε Υἱέ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα και νῦν.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Ἡ μόνη ἄμωμος ἀμνάς, Θεοτόκε Παρθένη· τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνώως, σαρκωθέντα ὀρώσα, κρεμάμενον ἐβελουσίως ἐν Σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσιν πικροῖς, Υἱέ μου ἀνεξίκακε, ὑμνῶ σου τὴν φρικτὴν πᾶσαν οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογ, Καθίσμ.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Σταυρὲ δαιμόνων ὀλετήρ, ἱατρὲ

τρέ τῶν νοσούντων, ἰσχύς καὶ φύλαξ τῶν πιστῶν, Βασιλέων τὸ νίκος, τὸ καύχημα τῶν ὀρθοδόξων, ἀληθῶς τὸ στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος καὶ φρουρὸς, ξύλον εὐλογημένον.

Φῶς δικαίους διὰ παντός γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλαμβάνουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες ὧν ταῖς εὐχαῖς Σωτῆρ ἡμῶν, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνη προστασία μὴ καταπίστευσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέητόν με.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ ς'. ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἡ Ἀπεγνωσμένη.

Ρῥυσαί με γεέννης ἀποκειμένης ἐξελού πυρός με τοῦ αἰωνίου, Κριτὰ Δικαιοτάτε, τὸν κατακεκρμένον· δεῖξον ἐκ ζάλης ἐναντίας, ἀνάλωτόν με Λόγε, τρέμω ὁ τάλας ἐννοῶν μου, τὸ τῶν πταισμάτων πλήθος, καὶ προσπίπτω σοὶ μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς καρδίας, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Πάντας τοὺς ἐν πίσει κεκοιμημένους, τάξον Ζωοδότα ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν τόποις ἀγέσεως, ἐν

σκηναῖς αἰώνιους, ἐνθα τὸ φῶς τοῦ σου προσώπου, ἀφθόνως καταλάμπει, ὅπου τρυφή καὶ χαρμοσύνη, καὶ εἰρήνη τῶν Δικαίων, παριδῶν αὐτῶν τὰ ἐπταισμένα, ἔργῳ καὶ λόγῳ διανοίᾳ τε Δέσποτα, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Θσαυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον ἔβλεπον γὰρ τὸν προκειμένον θάνατον, καὶ προβέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσεισε.

Φύλ. 248 Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχ. Μακάριοι υἱὸς ἐξελέξω.

Αρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλασουργόν σου γέγονε πρόσαγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἄοράτου τε καὶ ὄρατῆς με, ζῶν συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει διὸ Σωτῆρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Στιχ. Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Αλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις· πάλαι ἐν Ἐδὲμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύεσθε δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος
παγ-

παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον ἀλλ' ἔλθων ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν Δράκοντα, καὶ Ἀνάσασιν ἡμῖν ἐδώρησατο πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν, φεῖσαι Σωτῆρ, καὶ οὖς προσελάβου, μετὰ τῶν δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρσβεταίς τῆς τεκούσης σε, Χριστέ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον,

τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ἁ. σιχολογίαν, Καθίσμ. Μαρτυρικά

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι. Τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας ἕσαντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν Τυράντους καὶ Βασιλεῖς οἱ Σοφοί· καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογία Χριστοῦ, ὁ ἐνυσχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κοιμισάμενοι, κατήργησον τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων· ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή· λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητήσαι θέλων τὸν

Ἀδὰμ· λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμή· ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας Θεὸς δόξα σοι.

Ἔτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὅ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· διὸ παράσχου ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνούπιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσομεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ Θεὸς τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ἡ κραταῖα τῶν γηγενῶν προσφασία καὶ σκέπη, Θεοκυήτωρ Μαριάμ, ἡ τεκούσα ἐν χρόνῳ, τὸν ἄχρονον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἰκέτευε αὐτὸν, ὡς Μητὴρ οὔσα ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι καὶ Προφήταις καὶ θείοις Ἀσκηταῖς, σῶσαι τοὺς μεταστάντας.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰνῶν, στιχηρὰ προσόμοια νεκρώσιμα.

Θεοφάνους. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Ἐχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, Θεϊκῆς χρηστότητος Ποιήσε·
λυέ·

λυέλε, τοὺς πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβέβηκός, ἐν γῆ ζώντων κατακλήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατὰσχῆσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστε, καὶ ζωηφόρῳ τιμῆματι, Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στιχ. Μυχίριοι οὐς ἐξελέσω.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἔκουσίως, τὴν ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τροφήν αἰδίου, πιστοῖς δέδωκας, ἧς καὶ νῦν σύνταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι Ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταισμάτα, πάντα συχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος Ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος, ἵνα διὰ πάντων, ὑμνήται σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζομεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ζώντων κυριεύοντα, Θεαρχικῆ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπύζοντα, σέ Χριστέ γινώσκοντες, ἱκετεύομεν, τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλόθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· θελητῆς ἔλθους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὐς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνη Πολυέλε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁμοιον

Ἐσθῆς ἐνδιαίτημα, θεοπρεπές

Παναγία. Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας, Ἀπειρόγαμε, ἐν δυοῖ φύσεσιν· ἐν οὐσίαις δύο, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ, ὃν ἐκδυσώπησον, ὡς Μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σέ Παρθένε ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχᾶς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Ο Προφήτας, Διδασκάλους καὶ Ὅσιους, καὶ Δικαίους δοξάσας φιλόθρωπε, αὐτῶν πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Πῦρ καὶ ξίφος, καὶ ἀγρίους θήρας, Ἀθλοφόροι μὴ πτήξαντες ἐνδοξοί, τῆς αἰδίου ζωῆς ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ πάντων, τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων, τάξον Λόγε οὐς πίστει μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων, ὅπως σε δοξάζωμεν.

Παντοκράτωρ ἡ Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ὑμνουμένη ἐκ γῆς οὐς μετέστησας, πιστοὺς ἐν κόλποις, Ἄβραᾶμ κατὰ τάξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακάρια γενεαῖς ἐν πάσαις ὤφθῃς, τὸν Θεὸν ὄντως μακάριον, ἀνεμνηνύτως, ἐκύησας Ἄχραντε.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, ὡς διατάχθη ἐν τῷ ἀ. ἤχῳ Φύλ. 126 εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρ. ἀνασάσ. ἤχ. βαρύς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρέψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες. Δημιουργεῖ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς· θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνούμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν Κύριε δόξα σοι.

Απόστολοι ἰδόντες, τὴν ἔγερσιν τοῦ δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες, τὴν αἴνεσιν τὴν Ἀγγελικὴν αὐτῆ ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ παθῶν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Κἂν συνελήφθης Χριστέ ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι· ἐμασίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἄρνοῦμαι· σαυρῶν προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σου ζωὴ μου, παντοδύναμι καὶ φιλόνηρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Δαβιτικὴν Προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιών τὴν οἰκειάν Μαθηταῖς ἐξέκάλυψεν· αἰνετὸν δεικνύς ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον αἰεὶ, σὺν Πατρίτε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ· πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι-

ἡμᾶς σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον· καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλόνηρωπον.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἄδῃ Χριστέ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκόλευσας τὸν θάνατον ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης· καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἄδᾶμ, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, συναναστήσας τὸν Ἄδᾶμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε· ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἐννοίαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύσαι· γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως ἁγνῆ, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις· διὸ σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς: Πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρᾶ.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου, Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυνή-

σωμεν· ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου Ἐγέρσεως, ζῶν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκόλευσας· καὶ τριήμερος ἀναστάς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον Ἐγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Φοβερός ὤφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναστάς δὲ τριήμερος ὡς Δυνατός, τὸν Ἄδᾶμ συνανέστησας, κραυγάζοντα· Δόξα, τῇ Ἀναστάσει σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπη, πάντες οἱ γηγενεῖς προσπεφευγότες βοῶμέν σοι, Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος

Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ

βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. Ἦ πρό τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένεις Παρθένος.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ Κανόν Τριαδικῷ.
(**Ποίημα Μητροφάνους**)

Ὁ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ σε Τριάς τὴν Μοναρχικὴν φύσιν.

Ὡδὴ Α'. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα τὸ νοερόν τῆς καρδίας, καὶ χεῖλη τὰ ἐνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου τρίφωτε, μία Θεότης ἀπάντων, ἄδειν σοὶ ὠδὴν, φωτουργέ χαριστήριον.

Ἰνα τὸ ὑπερβάλλον τῆς σῆς χρηστότητος δείξης, διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνον, εἰκόνα πηλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς πλαστοουργέ κυριότητος.

Νοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναίδως γεννήσας, καὶ Πνεῦμα συνάναρχον ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἓνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σύμμορφον, ἡμᾶς προσκυνεῖν Τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἐπὶ τῆς βάτου, τῷ Μωϋσῆ Θεοῦ Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον τὴν ἐκ Παρθένου προτυπῶν σου σάρκωσιν, δι' ἧς τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ κατ' ἀρχάς τοὺς οὐρανούς.

Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ καὶ παντουργόν σε Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ· μὴ σὺν παρίδῃς τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ράδαμνος ὠφθῆς ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ρίζης ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν τῷ συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, Τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Ισοκληῆ καὶ συμφυῆ, τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ Μοναρχικὴν Τριάδα πάντες σε δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν. Θεοτοκ.

Αναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα Θεοῦ Λόγε, Κόρης ἐξ ἀγνῆς προήλθες σαφῶς καὶ πᾶσιν ἐδειξας, τὴν Θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἐνικὴν τῆ οὐσία, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ημαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς ἀγία τοὺς δούλους σου· οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὐσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσῃς ἀξίωσον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὰ· κακωθεῖσας ψυχὰς ἡμῶν,

ταῖς ἀμαρτίαις ἀγαθονον Πάναγνε Θεοτόκε· καὶ λύτρωσαι πταισμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Θεο-νύμφευτε.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ πατρικούς κόλπους.

Συνεκτικῆ τρίφωτε μονάς, Θεαρχικῆ καὶ σωστικῆ τῶν ὄλων, τοὺς σοὺς ὑμνωδοὺς νῦν περιφρούρησον, καὶ σώσον ἐκ θλίψεως, καὶ παθῶν καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς ἀκαταλήπτου τριφάους Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομεν σου τὴν δύναμιν.

Επί τῆς γῆς ἐν οὐρανοῖς, σὺν ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Μονάς καὶ Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζομεν· καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.

Τῆς πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιάν κατήλθες ἐκὼν, σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος· καὶ πάντας ἀνυψώσας, πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ Ε'. Οἱ ὀρθίζοντες.

Η ἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτήρσι, καὶ Μονάς ἐν βουλήσει, καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπην. Δίς.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ῥυθθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκ.

Θεοτοκίον.

Μορφωθείς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἐξ ἀγίας Πατρῆνου, Τριάδα ἐν Μονάδι, ἐδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

Ὡδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Ομοδόξῳ κράτει τὴν μοναρχικὴν θσαρχίαν, τρισὶν ὑποστάσει πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἐκάστης ιδιότητος.

Δίς.

Νοεραὶ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰνοῦσι τρισήλιε Μοναρχία· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν πληνίοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν, καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Απορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς, ἄλλος Ἡλιος πρὸ αἰῶνων, ἐκ τῆς Πατρῆνου ἐσχάτως ἀνέτειλε· καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Πυρὸς νεφέλην.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὐς ἐπλασας, ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδιάς τῶν ὑμνούντων τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοίον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φῶτος ἐ-

ναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας τῶν ὑμνούντων, τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε Πανάμωμε.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ρήσσει θείων Προφητῶν, περὶ θαρχοῦντες ἓνα σε μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν, οὕτω βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δίς.

Χοῖκοις χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν ἀύλοις Τάξεσιν ὑμνοῖς, Τριάς ἀγία σε μέλομεν, ἐν Μονάδι οὐσίας ἀναβοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἴνα ὁ πλάτας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε· πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας, οὕτω βοῶντας, Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ Η'. Ἄφλεκτος πυρὶ.

Κρατεῖς τοῦ παντός, ἢ τρίττῃ καὶ ἐνιαία, Κυριαρχία ἀναρχε, καὶ διιθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Διό με φίλτρῳ τῷ σῳ, καταθελγόμενον ἄει, φύλαξον ψάλλειν σοι, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψῶθε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἡλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καυταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς καρ-

δίας· και νῦν ὄραν τὸ κάλλος τὸ σὸν, Τριάς Μονάς ὡς ἐφικτὸν, δῶρῃσαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς πιστεῖ πρεπούση, τὴν σὴν μεγαλοσύνην, ἀνυμολογοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφασοῦς ποίησον αἰγλης, Ἄγαθουργέ φιλάθρωπε, και μετουσίας και μεθέξεως· ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, και σαρκὸς πάθει Δέσποτα δεῖξον, Μονάρχα Θεέ μου, και Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμολογεῖν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φως θεαρχικόν, ἐκ γαστρὸς σου ἀνατεῖλαν, Παρθενομήτορ ἀχραντε, πάντα τὸν Κόσμον τρισηλίω φωτὶ κατηύγασε, και τὴν γῆν καθάπερ ἄλλον Οὐρανὸν ἐδειξε φάλλουσαν, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, και ὑπερῦψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ Θ'. Μήτηρ Θεοῦ και Παρθένος.

Υψηγορεῖν και ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν Ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφίμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλιγοι· πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὄλων τολμῶντες, και φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνης λύτρωσαι, και ψυχικῆς ἐμπαθείας τοὺς ὑμνωδοὺς σου, Μοναδικὴ Τριάς ἀχώριστε, και διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Ισοσθενῆς Θεαρχία Τρίφωτε,

προῖσχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, και τῶν πειρασμῶν και παθῶν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Νοῦν και ψυχὴν και σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφώς Θεοτόκε, ἐκ σῆς Μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ' ἀλήθειαν, ἀνθρωπος ὤφθη, και θείας οὐσίας, κοινωνὸν τὸν ἀνθρωπον, σαφῶς ἐναπέφηνε.

Τὰ λοιπὰ και τὴν ἀπόλ. Ζῆτει εἰς φύλ. 37. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Τὸ Ἀπολυτικίον δις· τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ. Τὸ Ψαλτήριον, και μετὰ τὴν α. αὐτοῦ στιχολογίαν, Καθίσματα.

Η ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, και σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο ὡς Βασιλεῖα ὑπνοῦντα στρατιώται ἐφύλαττον Χριστὸν. Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον. Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον, Ἄνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῆ τριημέρῳ ταφῆ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, και φθαρέντα τὸν ἀνθρωπον, τῆ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος, δόξα σοι.

Και νῦν Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, και ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, και καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ

Μετὰ τὴν β'. σχολ. καθίσματα.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἢ ζωῆ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἢ πάντων ἀνάστασις. Πνεῦμα εὐθές δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Επὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρῶν μῦρα φέρουσαι καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὄλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς: Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἄνεστη ὁ μέγλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον:

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις, Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν ἄμωμον, τὰ εὐλογητάρια,

ἢ Αἵτησις, καὶ ἡ Ὑπακοή;

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιάνθρωπος.

Οἱ Ἀνθάθμοι. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλά-

νης ἐπιστρέψας, καὶ μετὰ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαιρῶν δουλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρῶν, οὗτος χαρὰς δρέφεται, δράγματα αἰεὶ ζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πηγῇ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἰνεσις, δόξα τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πράξις, οὐ λόγος τελεῖται,

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι πατρῶα δόγματα υἰοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὄλων Κυριότης, Φῶς ἀπρόσιτον, Ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ο

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔγκονά σου, χαῖρε, εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμά-

των.

των βάθος μέγα, ὁμοδόξον Πα-
τρι καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ
Θεὸς μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου. εἰχ. Ἐ-
ξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὄλῃ καρδία
μου. Τὸ, πᾶσα πνοή. Καὶ ὑπὲρ τοῦ κατα-
ξιωθῆναι τὸ Εὐαγγέλ. καὶ τὰ λοιπὰ,
ὡς εἰς φύλ. 132. Οἱ Κανόνες οὗτοι
καὶ τοῦ Μηναίου. Ὡδὴ Α. Ὁ Εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυ-
πίαν μετήχηθῃ, ἢ πρὶν εὐδιάχυ-
τος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν
ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ
σοι ὠδὴν ἐπινύκιον.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραν-
νίς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου,
κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἀρ-
χων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατι-
σχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς
ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντρίψαι τὸ
σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέλλα-
σται. Ὅθεν Σωτῆρ τὰς ὁδύνας,
λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης
τριήμερος. Θεοτοκίον.

Λέλυνται αἱ ὁδύнай, αἱ τῆς προ-
μήτορος Εὐας· ὁδύνας λαθοῦσα
γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν
σαφῶς Θεοτόκον, πάναγνε εἰδότες
σε, πάντες δοξάζομεν.

Ἔτερος, ὅστις καταλιμπάνεται, εἰ
ἐορτάζεται τῆς ἡμέρας ὁ Ἅγιος.

Σταυροαναστάς. Πόντῳ ἐκάλυψε.

Ἄνω πηγὰς ἡμῖν, ἐν σταυρῷ ἀ-
νέβλυσεν, ὁ Σωτῆρ ζωηφόρους,
ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσας πλευρᾶς.
Ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τάφον οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς
τριήμερος, ἀφθαρσίαν παρέσχεν,
ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς.
Ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν
Θεοτοκον. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄβυσσον ἢ τεκοῦσα, τῆς εὐσπλαγ-
χνίας Παρθένε, ψυχὴν μου κα-
ταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμπει
σου, ὅπως ἀξίως ὑμνήσω, τῶν
σῶν θαυμασίων τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἀμαρτίας, κατατρω-
θέντας ὁ Λόγος, ἡμᾶς θεασάμε-
νος, ὡς εὐεργέτης ὥχτειρεν· ὅθεν
ἠφράστως ἐνοῦται, Πάναγνε σαρ-
κί, τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ, κατασχε-
θεῖσα ἢ φύσις, φαρτὴ καὶ ἐπίκη-
ρος, ἢ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε·
σύ δὲ ζῶν ἐπανήγαγες.

Ὡδὴ Γ. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανοὺς,
παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώ-
σας Κύριε Σωτῆρ, καὶ τῷ παν-
τουργῷ καὶ θεῷ Πνεύματι, πᾶσαν
τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ
με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου
στερέωτων. Τροπᾶριον.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ
ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγ-
χνε Σωτῆρ, καὶ φέρεις πληγὴν
εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίαν
τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐ-
λειήμων, πάντες κατηλλάγημεν
Γεννήτορι.

Σύ με καθήρας τῆς πληγῆς, τὸν τῆ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει, πάλαι μοι κατωκισμένῳ καὶ φορᾷ· διὰ Σταυροῦ γάρ εἰς Ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς, ταῖς ἰκεσίαις τῷ Κόσμῳ, τὴν εἰρήνην θράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ θαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξιώσον.

Ἔτερος Σταυροαν. Ὁ Οὐρανοῦς τῷ

Ἀγῶ στερεώσας.

Ο ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ Ἀηστῇ τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ Θεός, σερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε φιλάνθρωπε.

Ο ἀναστάς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς ζωοδότης καὶ Θεός, στερεώσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ κατ' ἀρχᾶς

τοὺς Οὐρανοὺς.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἐδέμ, ἐμὲ θεώσεως πόθῳ, δελεάσας ἐρρίψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὐσπλαγχνος, κατοικτειρήσας Θεουργεῖ, ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθεὶς μοι Μητροπαρθένε.

Εὐλογημένος ὁ Καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε Θεοτόκε, πάντων ἡ χαρά· χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασχεδάζουσαν λύπην, τὴν τῆς ἁμαρτίας Θεοnúμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, θεογεννήτορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεόν, καταπραύνουσαν πίστει, καὶ ὁμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ἦδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ Μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκῶς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς εἰς μάστιγας, δούλου πταίσαντος, αἰκίζεται Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκῶς βήματι κριτῶν παρανομούντων, ὡς κριτὸς εὐθύνηται, καὶ ραπίζεται πηλίγη χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον ὡς Θεός, καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Ως ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν ποιητὴν σου, καὶ Ἰδὸν ἰκέτευε πρὸς σωτήριον ἰθύναι με λιμένα πανάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος. Σταυροαναγ.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Ο μὴ εἰδῶς ἁμαρτίαν, καὶ διὰ ταύτην γεγονῶς Κύριε, ὁ οὐκ ἦσθα,

σθα, μορφοῦσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σώσης τὸν Κόσμον, καὶ κτείνης δελεάσας τὸν τύραννον.

Επί σταυροῦ ἀνηρητήης, καὶ τοῦ Προπάτορος Ἀδάμ ἔλυσας ἀμαρτίαν. Ὅτι πάντας τοῦ σώσαι, τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ Πατρικούς κόλπους.

Η ἐκλεκτὴ ὄλη καὶ καλὴ, ἀναφανείσα τῷ Θεῷ πρὸ τῆς κτίσεως, τῇ λαμπρότητι πανύμνητε τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, τὸν λυτροῦμενον πταισμάτων πολλῶν, τοὺς πόθῳ γεραίροντας, καὶ ὑμνοῦντάς σε Μητροπαρθενε.

Ιερουργεῖ φύσις λογικὴ, τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ πανύμνητε. Τὸ Μυστήριον τὸ ἀφραστον τῆς κυοφορίας σου, μυηθεῖσα νῦν παμμακάριστε.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Νῦξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστὲ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου. Διὰ τοῦτο πρὸς σέ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Υπὲρ σῶν δούλων πιπράσκη, Χριστὲ, καὶ ραπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελωδοῦσι, Πρὸς σέ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει Χριστὲ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητὴν μεθανάτου Σῶτερ, δι' ἀναστάσεως ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας Μήτηρ ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς πανύμνητε. Ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσ ἀρρένος εὐνήν, ἀλλ' ἐξ ἀγίου κύεις Πνεύματος.

Σταυροαναστάσιμα. Κύριε ὁ Θεός μου.

Οτε ἐν τοῖς ἀνόμοις λογισθεῖς, ὑψώθης ἐν τῷ κρανίῳ, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ διεκλονεῖτο ἡ γῆ, καὶ ναοῦ φαιδρότης ἐβράβη, Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἐκπτώσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν, ἰσχυῖ Θεότητος τῆς ἀκαταλήπτου σου, καὶ νεκροὺς τῇ σῇ ἀναστάσει ἐγείραντα ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Κλίμακα θεωρήσας Ἰακώβ, πρὸς ὕψος ἐστηριγμένην, εἰκόνα μεμύηται τῆς ἀπειρογάμου σου. Διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις ὠμίλησε, Πάναγνε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αἰωνίαν διὰ σοῦ, Παρθένε νῦν εὐρηχότες, προθύμως βοῶμέν σοι, τὸ χαῖρε Θεόνυμφε, καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες Πανύμνητε, ὕμνοις σε μέλομεν.

Μόνην σε ὁ νυμφίος, ἀκανθῶν ἐν μέσῳ κρίνων Παρθένε, εὐρῶν διαλάμπουσαν, ἀγνείας στιλπνό-

τητι,

τηι, και φωτι τῷ τῆς Παρθενίας
πανάμωμε, Νύμφην προσήκατο.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Βίρμος.

Ναυτιῶντα τῷ σάλῳ τῶν βιω-
τικῶν μελημάτων, συμπλόοις
ποντούμενος, ἀμαρτίαις καὶ ψυ-
χοφθόρῳ θηρί προσριπτούμενος,
ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· ἐκ
θανατηφόρου με θυθοῦ ἀνάγαγε.

Εμνημόνευόν σου αἱ κατακλει-
σθεῖσαι τῷ ἄδῃ, ψυχαὶ καὶ ἐκλει-
πουσαι τῶν δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ
σωτηρίαν προσήυχοντο· ἦν διὰ
σταυροῦ Χριστέ παρέσχες, τοῖς
καταχθονίοις, ἐπιβάς ὡς εὐσπλαγ-
χνος.

Πρὸς τὸν ἐμφυχόν σου καὶ ἀ-
χειροποίητον δόμον λυθέντα πα-
θήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς
Ἐποστόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑ-
πὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγῆ-
γερμένον πανταχοῦ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς
παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθένε
Θεόνυμφε, τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἐρ-
μηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται;
ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, λόγος
ἐνωθεῖς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Σταυροαναγ. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Εν τῷ Σταυρῷ ὑψωθείς, Σωτὴρ
ἐκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἤχημα-
λώτευσας κράτος· ἐν τούτῳ προ-
σηλώσας, ἀμαρτίας ἀγαθὲ τὸ χει-
ρόγραφον.

Εκ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ

ἐξουσία, συνήγειρας τῶν ἀνθρώ-
πων τὸ γένος· ζῶν καὶ ἀφθαρ-
σίαν, δωρησάμενος ἡμῖν ὡς φι-
λάνθρωπος.

Τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶντα τῷ σάλῳ.

Νομικοὶ σε τύποι, καὶ τῶν Προ-
φητῶν αἱ προβόήσεις, σαφῶς προ-
εμῆνυον, τεξομένην τὸν εὐεργέ-
την, ἀγνὴ πάσης κτίσεως· τὸν
πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐ-
εργετηκότα, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦν-
τάς σε.

Ξενωθέντα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς
βροτοκτόνου, Ἄδὰμ τὸν πρωτό-
πλαστον, τῆς ἐνθέου τοῦ Παρα-
δείσου τρυφῆς Ἄπειρόγαμε, αὐ-
θις ἐπανάγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ
παραβάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ο βουλήσει θεία, δημιουργικῇ
τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος
ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρὸς σου
Ἄγνῃ προελήλυθε· καὶ τοὺς ἐν
τῷ σκότει τοῦ θανάτου, θεαρχιω-
τάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκ ἔτι φλογίγη.

Οὐκ ἔτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου,
ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς.
Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντριβῶν,
καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ.
Δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμ-
φώνως ἀγάλλονται: Ἐπέσθη, λέ-
γοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν πίστει·
ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνά-
στασιν. Ὁ Οἶκος.

Ετρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια
σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος

τὸν

τὸν ἓνα τῆς Τριάδος. Ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πύλωροι δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἐπιτήξαν, ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα, ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ Αὐτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν· ἀλλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδὰμ: Ἐύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολούσαν ὑπέδειξαν· ἔνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες: Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ξύλω νεκροῦται Ἀδὰμ ἐκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοὴν δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· δι' ἐμὲ σταυροῦται γάρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα Χριστέ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε. Σὺ γάρ ζωὴν τοῖς ἐν ἄδῃ ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θυγάτηρ Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος· χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος· χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκιεται, ἡ Θεὸν κηύσασα· ὃν δυσώπει Ἀγνῆ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Σταυροαναγ. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Ο ἐν τῷ ξύλῳ τῷ σταυροῦ, ἀμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδὰμ, παραβάσεως τὸ χει-

ρόγραφον λύσας, λόγῃ πλευράς σου. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο τὴν πλευρὰν διανυγείς, καὶ ῥανίσιν αἵματος Θεοῦ, τὴν γῆν καθάρας τοῖς αἵμασι, τῆς εἰδωλομανίας καταχρανθεῖσαν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Κάμινον παῖδες.

Πεποικιλμένον, διάχρυσον κόσμον, σὲ κεκτημένην ἠγάπησεν, ὁ πλαστοουργός σου Παρθένε καὶ Κύριος. Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρύπτεται Κόρη, τὸν ἀνθρακὰ πάλαι, ὁ Ἡσαίας δεξάμενος, συμβολικῶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος, τὸν ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλαι, τοῦ Θεοῦ σου τόκου, θεοὶ Προφῆται θεώμενοι, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκραύγαζον, Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων.

Ὡδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

Αφλεκτον πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσαν, βάτον Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεί, καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀνελώτους ἐν πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Αχραντος ἀμνός, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου, σφαιρισθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς

παρα-

παραπτωμάτων ὡς Θεός, εἰς αἰὶ κράζοντα, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ασφαρτος οὐκ οὔσα, πρὸ πάθους ἢ ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος, καὶ τὴν ἐγερσιν, ἀπρόσιτος τῆ φθορᾷ κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς καιουργεῖ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν, καὶ πανάμωμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον, τῆς οἰκουμένης ἀπεκάθηρε· καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, καταλλαγῆς αἰτία πάνταγε· Πάντα τὰ ἔργα διόσε, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροακτῶ. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Τὸν ὑπομείναντα ἐκουσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, καὶ λύσαντα τὰς τοῦ ἄδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Τῆς Θεοτόκου. Ἀπλεκτος πυρί.

Τῷ φέγγει τοῦ σοῦ τοκετοῦ, τὴν οἰκουμένην ξενοπρεπῶς ἐφώτισσας Θεογεννήτωρ. Τὸν γὰρ ὄντως Θεὸν ἀρχαλαῖς φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρόνοντα πιστοῦς,

τοὺς αἰὶ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῦμεν ἀγνή, εὐσεβῶς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ἀνερμηνεύτως σωματούμενον. Τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς θεογνωσίας φωτισμὸν, τοῖς αἰὶ κράζουσι: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Φωτὸς σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, φωτοειδεῖς ἀπεργαται, φωτογεννήτωρ Θεοτόκε ἀγνή. Φωτὸς γὰρ ὤφθης σκηνῇ, καταφαιδρύνουσα φωτὶ, τοὺς αἰὶ κράζοντας: Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰμός.

Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πείραν κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀπειρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου, πλαστοουργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

Οἱ τῆ θεότητι πάθη προσαρμόζοντες, ἐπιστομιζέσθαι πάντες ἄλλοτριόφρονες. Κύριον δόξης γὰρ σαρκὶ ἐσταυρωμένον, ἀσταύρωτον δὲ φύσει, τῆ θείᾳ ὡς ἐν δύο, ἓνα φύσει μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἐγερσιν ἀβετήραντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνημα διδάχθητε· ὅτι νενέκρωται καὶ ἐγήγερται πάλιν, ἢ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστω-

σιν ἐσχάτης ἀναστάσεως, ἦν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεοτήτων Τριάδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ μονάδα προσώπων, ἀλλὰ θεότητος σέβοντες, τέμνομεν τοὺς ταύτην διαιροῦντας· συγχέομεν δὲ πάλιν τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας, κατὰ ταύτης, ἦν μεγαλύνομεν.

Σταυροανὰς. Μήτηρ Θεοῦ.

Φῶς ἐκ φωτός πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης, ἀχρόνως ἐκλάμψαν ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ, τῷ ἀνθρωπίνῳ Χριστὸς ἐλαμψε· καὶ τὸ διῶκον ἀπῆλασε σκότος· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκὸς, καὶ ἰσχὺν θεότητος, ἐν Χριστῷ καθορῶντες, οἱ φρονοῦντες τὴν μίαν σύνθετον φύσιν, αἰσχυνέσθωσαν. Ὁ γὰρ αὐτὸς, ὡς μὲν ἀνθρώπος θνήσκει, ὡς δὲ τοῦ παντὸς δημιουργὸς ἐξανίσταται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰωνίου πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης ἐδείχθης, ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν λυτρωτὴν κυφορήσασα, τὸν ἀληθεῖα καὶ Πνεύματι θείῳ, τοὺς αὐτὸν τιμῶντας, ὡς Θεὸν ἐκλυτρούμενον,

Ψάλλων Δαβὶδ σὸς προπάτωρ, πάναγνε σὲ κιβωτὸν ὀνομάζει, ἀγιάσματος θείου, ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν, τὸν ἐν πατρώοις καθήμενον κόλποις. Ὁν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ως ἀληθῶς ὑπερέρα πέφυκας, πάσης τῆς κτίσεως κόρη· τὸν γὰρ κτίστην τῶν ὄλων, σωματικῶς ἡμῖν ἐγέννησας. Ὅθεν ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότη, φέρεις κατὰ πάντων ἀρχικῶς τὸ ἐκνίκημα.

Μετὰ τὴν τιμιωτέραν ἐκφώνησιν. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι. Καὶ εὐθύς τὸ, Ἅγιος Κύριος. Τὰ ἱεραποστοιλάρια, καὶ οἱ Αἴνοι.

Ανέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἅγιος, Κύριος, Ἰησοῦς, ὁ δεῖξας τὴν Ἀνάστασιν.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωὴ, ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας. Πρὸς ὃν βοήσωμεν: Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐτι-

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ Κόσμῳ ὡς Θεὸς, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο, τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναίξι Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν. Ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ᾧ παράνομοι Ἰουδαῖοι; Οὗτος ἐστὶν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὃ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃ ἐξ Ὄρους παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἀνευ θελήματος ἀνδρός, ὃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐ-

ρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιὴλ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα τὸ Ἐσθινόν. καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη ὑπάρχεις, καὶ ἡ μεγάλη Δοξολογία. Μετὰ τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός. Τὸ, Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς εἰς φύλ. 139.

Εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί.

Οραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὃ ἐμέ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν, οὐ θνήσκω· ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ἀηστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ σταυρῷ ὑψωθείς οἰκτίρμων, τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν. Ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσῆλωσας ἐν σταυρῷ οἰκτίρμων, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστέ. Καὶ διὰ τοῦ σου θανάτου, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγειρας τοὺς τεθνεώτας ἐκ νεκρῶν. Ὅθεν προσκυνοῦμέν σου, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν.

Εξέχεε τὸν ἴον ὁ ὄφις, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὐας ποτέ. Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστέ, καὶ

ἴθλα.

ἔβλασας τοῦ ἄδου τοὺς μοχλοὺς. Καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ τριήμερος ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας· δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Ο Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· Καὶ τούτους εὐλογήσας, ἐξαπέστειλεν εἰπών· Πάντας προσαγάγετε εἰς τὴν βασιλείαν μου. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἄλλ' ἐν φῶς τὰ τρία. Εἰς γὰρ Θεὸς, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις· μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος, ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν.

Εκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός. Διὸ Παρθενομήτωρ οἱ θεωθέντες διὰ σοῦ· Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ προσόμ. Δεσποτ.

Σήμερον γρηγορεῖ.

Αρόν σου, ὦ ψυχῆ μου, τὸ ὄμμα, καὶ θεοῦ ἐνατένισον τῇ οἰκονομίᾳ, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ· πῶς οὐρανοὺς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ σε ἐν πέτρα τῆς πίστεως. Βαβαὶ φρικτοῦ θαύματος· δόξα τῇ κενώσει σου Φιλάνθρωπε.

Βλέπον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὦ ψυχῆ μου, καὶ θαύμασον. Πῶς σὲ γῆ βαστάζει; πῶς οὐ κεραυνοῖ σε; Πῶς ἄγριοι θῆρες οὐκ ἐσθίουσί σε; Πῶς δὲ καὶ ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων σοι, ἀεὶ οὐκ ἐπαύσατο; ἀνάστα μετανόησον, βόησον πρὸς Κύριον, Ἥμαρτόν σοι, ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Ἐύλον ζωῆς.

Σῶσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε τῶν Ἀγγέλων, πλῦνον ἡμῶν τῶν πταισμάτων τὸν ῥύπον, τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Ως ὁ ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμων. Δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχῆ. Πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν εὐσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἱατρόν; Ἐπίχει ἐπ' ἐμέ ὁ Θεὸς, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὦν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ Ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σήμερον γρηγορεῖ.

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα, ἐγὼ δὲ

τοὺς

τοὺς πάντας νικήσας ἁμαρτίας, οἱμοὶ δέδοικα, καὶ τρέμω. Ὅθεν οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα. Σὺ οὖν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεύσον, σῶσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθείαν ὁδηγοῦσά με.

Τῆ β'. εἰς τὸν ὄρθρον, Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Καθίσματα κατανοκτικὰ.

Εχουσα ψυχὴ μου τὸ ἱατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἱατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμαίων. Ἐλευθέρωσόν με φιλιάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναριθμησόν με τῇ πόρῃ, καὶ τῷ Ἀρηστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι. Ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως. Ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλιάνθρωπος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουδὶμ ὑπάρχεις, Παναγία Παρθένε. Ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι κεκαλυμμένω προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν. Αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὄρωσα φέρεις, δν ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Καθίσμα.

Ο τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, καὶ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος, καὶ Τελώνην στενάξαντα ἐκ θαθέων δικαιοῦσας, καμῆ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα, οἰκτεῖρησον Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με. **Μαρτυρικόν.**

Αγιοὶ πρεσβεύσατε, ἀφесιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ρυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης Θεῆκος, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ πρῶτὸν ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ β'. Ἐσπέρας: εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Δεσποτικὰ.

Σήμερον γρηγορεῖ.

Δέσποτα καὶ Θεὲ Πανοικτίρμον, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, δός μοι ἐν καρδίᾳ, τὸν σὸν φόβον ἔχειν. Δός μοι τὸ φιλεῖν σε, ἐξ ὅλης ψυχῆς μου. Δός μοι τὸ μυσάττεσθαι, τὰς πράξεις τοῦ Ἀλάστορος, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημα, τὸ σὸν τὸ σωτήριον. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εἰπὼν, Αἰτεῖτε καὶ λαμβάνετε.

Γέγονα τῶν δαιμόνων μὲν γέλωτος, τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῶν δικαίων θρήνος, τῶν Ἀγγέλων πένθος, μολυσμὸς ἀέρος, καὶ

γῆς

γῆς καὶ ὑδάτων. Σῶμα γὰρ ἐμί-
να, ψυχὴν καὶ νοῦν ἐσπίλωσα,
παραλόγοις πράξεσι, Θεῷ ἐχθρὸς
πέφυκα. Οἴμοι Κύριε, ἡμαρτόν
σοι, ἡμαρτον συγχώρησον.

Καταφρονήσαντες.

Ω Προφητῶν ἡ ἀκρότης, καὶ
σφαγίς τοῦ νόμου τοῦ τυπικοῦ.
Ω τῶν ἀπάντων γηγενῶν, μεί-
ζων ἀγιότης. **Ω** Χριστοῦ πα-
ρουσίας, Θεὸς Κήρυξ καὶ Πρό-
δρομος. **Ω** διδάσκαλε μετανοίας.
Ω ἀγνείας ἀγαλμα, τοὺς σοὺς
δούλους περίσωζε, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης, καὶ παριστάσεως ἡμᾶς
λυτρούμενος.

Εἰς τὸν στίχον στιχ. Κατανυκτικά.

Ως ὁ ἄσωτος Υἱός, ἤλθον καὶ γὰρ
οἰκτίρμων. Δέξαι με προσπίπτον-
τα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ
Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λη-
στάς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω
καὶ γὰρ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρ-
τιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρ-
χει μου ἡ ψυχὴ. Πρὸς τίνα κατα-
φύγω τοῦ θεραπευθῆναι, εἰμὴ
πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγγνον, τῶν
ψυχῶν τὸν ἱατρόν; Ἐπίχει ἐπ'
ἐμέ ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Αγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλή-
σαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσ-
βεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ειρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεο-

τόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν βο-
ώντων σοι ἐλεῆμων, Κύριε δό-
ξα σοι.

Τῆ γ'. εἰς τὸν δρθρον, Μετὰ τὴν
ἀ. στιχολογίαν, Καθίσματα κατα-
νυκτικά.

Εχουσα ψυχὴ μου τὸ ἱατρεῖον
τῆς μετανοίας, πρόσελθε, προσπι-
πτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγά-
ζουσα, τῷ ἱατρῷ ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων· ἐλευθέρωσόν με φιλάν-
θρωπε ἐκ τῶν ἐμῶν - πλημμελη-
μάτων, συναριθμησόν με τῇ Πόρ-
νῃ, καὶ τῷ Ἀηστῇ καὶ τῷ Τε-
λώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός,
τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρη-
σιν, καὶ σῶσόν με.

Τὸ πέλαγος τοῦ βίου, χειμάζει
με Κύριε· τὰ κύματα τῶν ἀνο-
μιῶν μου, βυθίζουσί με Δέσποτα·
ἀλλ' ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ
σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φι-
λάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία θερμὴ καὶ ἀντίληψις
Χριστιανῶν ὑπάρχεις Θεοτόκε
ἀνύμφευτε· διὸ σὺν τῷ Προδρό-
μῳ, τὸν Υἱόν σου δυσώπησον,
τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Καθίσμα.

Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς
μου, ἐλέους σου ὑσώπω σπλαγ-
χνισθεις ὡς ἀγαθὸς ἀπόπλυνον
Σωτῆρ, καὶ καθάρισας μολυσμοῦ
τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, ἐλέησόν
με Δέσποτα, διάσωσον τὸ πλάσ-

μα

μα σου, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου μόνε Πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ σοῦ ἐχομίσαντο, τοῦ Φιλανθρώπου Δεσπότη, καὶ Ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα τὸ συμπαθές, εἰς τὴν ταπεινώσιν ἡμῶν, καὶ σκέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς ἀπερίστατον Λαόν, σπλαγχμίσθητι εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ἀπολλώμεθα δεινῶς, ἰκέτευε ὡς Ἄχραντος, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Τῷ πρωτῷ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ γ'. ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόν. Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Εν ξύλῳ σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα ξύλῳ τὸν θάνατον ἀναστείλῃς, Κύριε δόξα σοι.

Εκὼν ἐδέξω ράπισμα Ἐλεῆμον, ἵνα ῥύσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας, Κύριε δόξα σοι.

Τῆς Θεοτόκου ὁμοιον.

Προσάξωμεν τὸ χαῖρε τῇ Θεο-

τόκῳ, ὡς ὁ Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν, Εὐλογημένη Πάναγνε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες, τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας, τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐχομίσασθε. Ἄλλ' ὡς ἔχοντες παρῤῥησίαν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Δόξα καὶ νῦν.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ Σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, σὺν ἡγαπημένῳ σεπτῷ Θεολόγῳ ὦν ταῖς ἰκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ, καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς θείας ἀπέργασαι καὶ σώσόν με.

Τῇ δ' εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀστυχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον τὸ ξύλον ἀνέδειξας, Χριστέ τὸ ἐκ σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων,

καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Η Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν Πεύκῃ καὶ Κέδρω καὶ Κυπαρίσσῳ προσκυνοῦσά σε· νίκας τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου αἰεὶ φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένε, τῶν δαιμόνων ἐκκλίνομεν· διὸ σε κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμ.

Ο δι ἡμᾶς ἐπονείδιστον, καταδεξάμενος Σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνοῦντας τὰ πάθη σου Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι, εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνη νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν.

Τὸν Σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτετε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ δ'. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Οὐκ ἔτι κωλυμέθα.

Ο φθόγγος τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, εἰς τὰ πέρατα διεξήλθε τῆς Οἰκουμένης, Κύριε δόξα σοι.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου, πανσεβάσμιοι, μυρίσατέ με ὁσμῇ τοῦ Πνεύματος.

Λιμοῦ, σεισμοῦ, καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγκης ἐλευθέρωσον τοὺς ἰκέτας σου, ἱεράρχα σοφὲ Νικόλαε.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἀποστολικά.

Απόστολοι ἐνδοξοὶ, στύλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαιναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε. Διὸ ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεύσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· σταυρὸν γὰρ ὡσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὡμοῖς φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ πίστεως τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὀλοκαυτώματα λογικά, καὶ θυσία δεκτή, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέ-

κατέκρυσεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο. Ἀγγέλων συμμετοχοὶ γέγονατε, μεθ' ὧν ἰκετεύσατε δεόμεθα τῷ Σωτῆρι, καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰ μὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῆ ε'. εἰς τὸν ὄρθρον, Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, καθίσματα ἀποστολικά.

Φωστῆρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ Κόσμου, Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε αἰεὶ τὸν λόγον τοῖς πιστοῖς, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς, τῆς πλάνης τὴν ἀχλύν. Διὸ περ καὶ φωτίζετε τὰ ἔθνη τῷ βαπτίσματι, ὡς κήρυκες τῆς Τριάδος ὄντες ἀεισέβαστοι.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεῦσαμεν, ὅτι σὺ εἶ Χριστέ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἐκήρυξαν, καινοφανῆ Παρθένε, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασαν, οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημα.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογ. Καθίσματα.

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς, δόξαν οὐκ ἠγαπήσατε ἐνδοξοὶ, Θεὸν

τὸν ἐπουράνιον τοῖς ἀνθρώποις, κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἡγάγετε. **Μαρτυρικόν.**

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήσχοναν, καθοπλισάμενοι τοῦ σταυροῦ τὴν δύναμιν. Διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἰκασίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος. Διὸ σε Θεοτόκον γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τὸ πρῶν ἀπόστιχα τοῦ ἱεσπερινῶ.

Τῆ ε'. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἰκέκραξα, Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἐτι κωλυόμεθα.

Ἴνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ, βροτὸς γέγονας ὑπεράγαθε, καὶ σταυροῦσαι· δόξα τῇ δόξῃ σου.

Ὅτε Σταυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε, κατεδίκασε, γῆ ἐσειέτο, καὶ Ἥλιου σέλας ἐκρύπτετο.

Σήμερον γρηγορεῖ.

Κλινόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ Πανάμωμε, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ με προσώπου,

μη δὲ πόρρω πέμψης τῆς σῆς βοηθείας· δόλω γὰρ ὁ δόλιος, σπουδάζει ἀπολέσαι με· παραλόγοις πάθεισι, κοινεῖ τὴν καρδίαν μου· σὺ δὲ με συντήρησον, ὄλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

Εἰς τὸν στίχον, στιχῶν Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἐτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ σταυροῦ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα Τριας ἡ ὁμοούσιος. Δόξα καὶ νῦν.

Σήμερον γρηγορεῖ.

Τέτρωμαι τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν σταυρῷ καθορῶσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέβριν ἐκτείναντα Πόλον· βλέπω γὰρ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν με πρότερον αἰροῦμαι παμφιλτατε· φρίξον γῆ καὶ σείσθητι, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.

Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογ. Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ο δι' ἐμέ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἀγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόνηθρος.

Ο δεσπόζων τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόνηθρος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτόκε Ἀειπάρθε, ἐν τῷ Σταυρῷ ὄρωσα τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ θρηνηφδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνες φοβερὰν συγκατάβασιν, Ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν ε'. στιχολογίαν, Καθίσμ.

Ο τοῦ Ἀδάμ τὸ κατάκριμα, ξύλω σταυροῦ ἱασάμενος, ἴσαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἀφεςιν δωρηθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀσπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Παρθένη Θεοτόκε, ὃν περ κατείδες ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἀπαύστως σὺν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἱεσπερινοῦ.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. Μαρτυρικὰ.

Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πανύ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμμα-
τα πνευματικά, ολοκαυτώματα
λογικά, θυσία δεκτή εὐάρεστος
τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέ-
κρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο.
Ἄγγέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε.
μεθ' ὧν ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ
Σωτῆρι, καὶ Θεῷ ἡμῶν εἰρηνεῦσαι
τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Νικρώσιμον. Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ανάπαυσον τοὺς πίστει κεκοι-
μημένους, ἐν αὐλαῖς σου Δέσπο-
τα, καὶ βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα καὶ νῦν. Μήτηρ μὲν ἰγνώσθης
ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦχος βαρύς.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀπο-
στόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀ-
γαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα Τριάς
ἢ ὁμοούσιος.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελεῖξω.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν,
πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν
ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας,
κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων
φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς,
τῆς θρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντο-
λῶν σου παραβάτης γεγονώς.
Διὸ πάλιν αὐτὸν εἰς γῆν ἐξ ἧς
ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν
Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνά-
παυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ανάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν Ζωοδό-
τα, οὓς μετέστησας ἀδελφούς

ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαιρῶν, κρά-
ζοντας· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ορος θεῖον Ἅγιον εἶδέ σε Δανιὴλ,
καὶ Ἡσαίας δὲ ὁ σοφός, Μητέρα
Θεοῦ ἐκήρυξέ σε σεμνή, Θεὸν ἐν
σαρκὶ χωρήσαντα, τὸν Ἀδάμ
πλαστουργήσαντα, ὃν τὰ Χερου-
βὶμ ἐτρόμαξαν σαρχούμενον, ὑ-
μνοῦντα καὶ δοξάζοντα, ἀσιγήτω
τρισαγίῳ φωνῇ· ἀλλὰ τοῦτον αἵ-
τησαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ
τὴν ἀ. στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρ-
τυρικά.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, τὸν ἐχ-
θρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τῶν εἰ-
δώλων τὴν πλάνην κατήργησαν,
καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν
δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἄγγέλοις
ἀνυμνοῦντες κραυγάζουσι, τὸν ἐ-
πινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε
Χριστέ· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώ-
ρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς
ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατε-
πάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς
στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο,
τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότητου καὶ
ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος
τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θη-
σαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθό-
τας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ

βυθοῦ

θυβοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σύ γάρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν Παρθένος μείνασα.

Ἔτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Αγιοὶ πρεσβεύσατε, ἄφεισι δοθῆναι ἡμῖν καὶ πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Θάνατός σου Κύριε, τοῖς νεκροῖς ζωὴν ἐξήγηθη· τὸν γὰρ ἄδην ἐσκύλευσας, ἀνακαλύπτων τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας· διόσε ζωοδότα, ὡς Θεὸν ἰκετεύομεν, οὗς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, μετὰ δικαίων ἀνάπαυσον, ὅπως εὕρωσιν ἐν κρίσει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Χαῖρε ἢ τὸν ἀχώρητον ἐν Οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθένε τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουὴλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰῶνων, στικρᾶ προσόμοια τοῦ κυροῦ Θεοφάνους.

Καταφρονήσαντες.

Νενεκρωμένος ὠράθης ἐπὶ σταυροῦ, μόνη Ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος. Ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος,

τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι οὗς ἐξελέξω.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς ὠραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ σου φωτὸς ἀκτίσιν, ἐλλάμπεσθαι τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, ἀγαθὴ καταξίωσον, ἐν ἀύλῳ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορευόντας περὶ σέ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ωs ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλειπῆς πλουσίας χρηστότητος, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, ὡς Θεὸς κατασχῆνωσον ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν Παρθένων Νυμφῶνι, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον. Οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις. Δι' ἡμᾶς δὲ ὁ Χριστὸς σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παρρησίαν, Παρθένε ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων πανύμνητε.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χρῆστος ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ

οὐ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ
σὺν τῷ Ἀηστῇ, μνήσθητί μου Κύ-
ριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τελέσαντες τὸν καλὸν ἀγῶνα,
καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, στε-
φάνους ἀφθαρσίας παρὰ Θεοῦ,
ἐδέξασθε καὶ δόξης, καταξιούσθε
τῆς αὐτοῦ, Μάρτυρες πανεύφη-
μοι, τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι.

Ιεραρχῶν καὶ Ὁσίων δῆμοι προ-
φητῶν καὶ σεπτῶν γυναικῶν, κα-
τάλογος τιμάσθω ὁ ἱερός, σκη-
ναῖς τῶν πρωτοτόκων, νῦν κα-
τοικοῦντες ἐν χαρᾷ, καὶ συναγε-
λάζοντες, Ἀσωμάτων τάξεσι.

Κατάταξον ἐν σκηναῖς δικαίων
ἐξ ἡμῶν οὓς μετέστησας, τὰ τού-
των παραβλέψας Λόγε Θεοῦ, ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, πεπραγμένα
ἐπὶ γῆς, ψυχικὰ ἐγκλήματα, διὰ
μέγα ἔλεος. Δόξα.

Οικέται σοι ὦ Τριάς ἁγία, οἱ
θανόντες προσέρχονται, ῥυσθῆναι
ἐξαιτοῦντες ἐκ φλογός, τῆς ρο-
θερᾶς ἐκείνης, καὶ τυχεῖν τῶν
ἀγαθῶν, δόξης τῆς ἁγίας σου, ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως. Καὶ νῦν.

Εσκήνωσεν ἐν τῇ σῇ Νηδίι, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, καὶ τοὺς
καθυπαχθέντας τοῦ ἐχθροῦ, κα-
κίστη συμβουλίᾳ, καὶ ἐμπεσόν-
τας εἰς φθοράν, Παναγία ἀχραν-
τε, πάλιν ἀνεκαίνιτε.

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, ὡς διατάχ-
θη ἐν τῷ α. ἤχῳ, φύλ. 126 εἰς τὸν
Κύριε ἐπέκραζα, στιχηρὰ ἀναστάσιμ
ἤχος πλ. δ΄.

Εσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν
λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρο-
μεν, ὅτι ἠυδόκησας τοῦ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀποβρίψῃς ἡ-
μᾶς, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·
ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς
διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν
Ἑκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον.
Σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεσιν ἀμαρ-
τιῶν, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Ο ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ
τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχά-
των δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ
τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθεῖς, βου-
λήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέ-
μεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα
ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ
ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν,
δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευ-
θέρωσας Ἀδαμιαίων γένος, ἐκ τῆς
τοῦ ἄδου τυραννίδος. Καὶ ἐδώ-
ρήσω τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν
αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοὶ Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ
Θεοῦ Μονογενές, ὁ προσπαγεῖς
ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστάς ἐκ
τάφου τριήμερος.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκου-
σίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπαμεί-
ναντα

ναντα· και σε προσκυνούμεν, παντοδύναμε Σωτήρ, μη αποβρίψης ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον και σῶσον ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε. Δόξα, και νῦν. Θεοτ.

Ο βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, και τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, και ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως· εἷς ἐστὶν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, και τέλειον ἀνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὑμνολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε, Μητερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά.

Ανήλθες ἐπὶ σταυροῦ, Ἰησοῦ ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωῆ ἢ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας ἢ πάντων ἀνάστασις, ὁ φωτισμὸς και ὁ Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν και σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐν ἄδου κατελήθουσης, ὃν και ἐσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθορὰν, οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς και ὕμνοις, δοξολογοῦμεν Χριστὲ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ ἄδου· και ὡς Θεὸς ἐδωρήσω ζωὴν αἰώνιον, και τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε, ποιητὰ οὐρανοῦ και γῆς, διὰ σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, και ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, χειρὶ παντοδυνάμω· δόξα τῇ σῇ τριήμερῳ ἐγέρσει· δι' ἧς δεδωρησάι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, και ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα και νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μητηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμ· ἢ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων· νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον, και τὸ Ἀπολυτίκιον.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθέρωσῃς τῶν παθῶν, ἢ ζωὴ και ἢ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Θεοτ.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, και σταύρωσιν ὑπεμείνας ἀγαθέ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, και ἐγερσιν δείξας ὡς

Θεός

Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασα-
τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλαν-
θρωπίαν σου ἐλεήμων· δέξαι τὴν
τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύου-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σώσον Σω-
τῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἐν τῷ μεσονυχτικῷ.

ΚΑΝΩΝ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ.

(Ποίημα Μητροφάνους.)

Τριάς μονάς, σώσον με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ἦδὴ Α'. Ἀρματηλάτην Φραζώ.

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρυ-
τάνει, καὶ προμηθεὶ τοῦ παντός,
καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρ-
χοντι· καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς
Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ
προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισά-
γιον ἄδοντες.

Ρῆσεις τὰς θείας, καὶ χρησμοὺς
τοὺς ἀνωθεν, μεμυημένοι σαφῶς,
θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζο-
μεν, αἰδίων συνάρχον, ἐν τρισί-
τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ
τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν παν-
τοδύναμον.

Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος,
ἱεροτύπως τὸ πρὶν, τὸν ποιητὴν
πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον,
τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο
χαίρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποστά-
σεων, κράτος ἐνιαλὸν ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύη-
σας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰ-
ληφότα φύσιν, πάναγνε καὶ ἀτρε-
πτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα· δι-
δυσώπει ἀπαύστως, ἀμαρτιῶν μοι
δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν
ἀπολύτρωσιν.

Ἦδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεὸν, καὶ Βα-
σιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡ-
σαίας κατεῖδεν ὑψηλοῦ, καὶ Χε-
ρουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα,
ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικῶς
τριτυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ νοῦ, γε-
γεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ
Πνεῦμα προελθὸν ἀποβῆται, κα-
ταλλήλοισ λογισμοῖς, καὶ γρα-
φικοῖς διδάγμασι, κατεληφότες,
ἓνα Θεὸν τρισηλίον σέβομεν.

Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατὴρ, καὶ τῆς
ιδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεν-
νήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν, φῶς
ἐκ φωτός, ἐκπορεύτως προβί-
λεται, συμφυῆς φῶς τὸ Πνεῦμα,
τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, παρθε-
νομήτωρ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα
πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποσή-
σαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντας
καὶ φέροντος. Ὅν ἐξιλέωσαί μοι,
ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Καθίσματα. Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τε-
λεταρ-

λεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστηκε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Θεὸς ὑπεράγαθε. Δόξα ἕννοια ἵμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰεὶ τῆς ἡμαρτίας, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ἰδίου, καὶ τῆς βραθυμίας, στερέωσον τὴν καρδίαν μου ἀγαθῇ, πρεσβυαῖς ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γὰρ, εὐχαρίστως δοξάζω σε, Θεογεννητορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, ἣν ἐκτίσω πανάμωμοι.

Ἦδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἀνατολὴ ἐπιφανεῖσα Θεότητος. τοῖς ἐν σκότει πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανάτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις. Ὅν ὑμνοῦμεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς στόμασι τὸν ἀνυμνοῦμενον, τοῖς πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν καὶ τριαδικὸν, Κύριον τῆς δόξης, τῆ φύσει καὶ ὑποστάσει, βωῶντες: Ὁ παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παρὰ σχου ἱλασμὸν, καὶ ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμων, εὐσπλαγ-

χνε, φιλόφρων, Τριάς σκεπτή καὶ θεαρχικὴ, μὴ μου ἐπιλήση, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον. μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκη δι' ἀρατον ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ὁραίαν σέ, πάναγνε μόνην εὐράμενος ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προ-ἀναρχος, τὴν Ἰακώβ Κόρη καλλολογῆν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων. ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης βυσθηναί με θλίψεως.

Ἦδὴ Ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Συναλδία τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σέ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς, καὶ συνάπτοντες· καὶ πιστῶς βοῶμεν: Θεαρχικὴ Τριάς Ἁγία, τοῦς σοῦς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ολοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθενείαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν διὰ τοῦτο κράζω: Ζωαρχικὴ Τριάς Ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῶ βαρυθέντα, τῷ τῆς ἡμαρτίας με καὶ συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλόφρων καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεῆμων, θεαρχικὴ Τριάς Ἁγία, κατοικτείρησον καὶ διονάστησον. Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε πανάμωμο θεοχαρίτωτε, ταῖς σοῖς

ἰκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

ᾠδὴ ΣΤ΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Επουρανίων νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικῆ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἄσμασι, σέ δοξολογοῦμεν, τοῖς πληλίοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑπόστησαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Ο παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου πανάχραντε, Ναὸν καὶ μετῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, παναγία δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον ἀληθῶς ὑμολογοῦμεν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως. Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν καὶ συμφυῆ, δοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις: Ἄγιος εἶ, Πάτερ Υἱέ, σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ,

ἐλέησον οὓς ἐπλασας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνή, καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύτως: Σῶσον ἡμᾶς, παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

ᾠδὴ Ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρρήτω σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεάν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με, καὶ νῦν καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ Θεὸς, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν.

Δίς.

Ο νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθείς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς μονάρχη τρισήλιε ψάλλω σοι: Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πίων τὸ φάρμακον· καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν λύτρωσαι μόνῃ ἀγνή.

ᾠδὴ Η΄. Ἐπταπλασίως κἀμίνον.

Ο φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τρι-

λαμ-

λαμπές και τρισήλιον, και μοναρχικόν, μονοκρατές ἀπλούστατον, Θεός ἀκατάληπτος, και μονοκράτωρ Κύριος. Νῦν τὴν σκοτεινὴν, και ζοφερὰν μου καρδίαν, καταύγασον, και δείξον φωταυγὴ και φωσφόρον, ὑμνεῖν σε και δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρωτάταις πτέρυξι, Σεραφίμ οἱ θεϊότατοι, πρόσωπα και πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν οὐ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχικῆ, θεαρχικῆ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία. Ἠλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε τολμῶμεν, και δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ και πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθοουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναιτιον, ποιητικὴν αἰδιον, προνοητικὴν, και σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, και Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επί τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα· και τοὺς βροτούς ἀπῆλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, και ζοφερᾶς σκοτομαίνης· διὸ και νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἴγλαις, και φρούρει τὸν σὸν δούλον.

ᾠδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα και παν-

τουργόν, ὑπεράρχιον, φύσιν ὑπερχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγγχον φιλάνθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἀμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, και Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν. Δίς.

Ἡ μία κυριότης και τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητὰς πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, και τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, και τῶν πειρασμῶν και τῶν δυσχερῶν· και θάττον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις και τὴν ἔνωσιν. Θεοτοκίον.

Ντὸν Χριστὲ Σωτῆρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ Κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς· και καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβεΐαις τὴν εἰρήνην, πάση τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Τὰ λοιπὰ, και τὴν ἀπόλ. ζῆτει εἰς Φύλ. 37. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν ἐξάψαλμον τὸ, Θεός Κύριος· τὸ ἀπολυτίκιον δίς· τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ ψαλτήριον και μετὰ τὴν ἀ. αὐτοῦ στιχολογίαν Καθίσματα.

Ανέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, και Ἄγγελος φωτὸς, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρῶν, τοῖς Ἀποστόλοις Εὐαγγελίσασθε· κρᾶξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ἀ-

ἰδο-

εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γέ-
νος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀλη-
θῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυ-
ναιξί, κηρύξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀπο-
στόλοις ὡς γέγραπται. Καὶ δρο-
μαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ
μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ
ὄρων κατεπλήττετο. Ὅθεν καὶ
κατείδε, τὰ ὀθόνια μόνα. Οὐδεὶς
γὰρ βλέπειν δύναται, ἐν νυκτὶ τὰ
προκειμένα· καὶ πιστεύσας ἐβόη-
σε: Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι
σώζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν·
τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύ-
γασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβω-
τὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φω-
ταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν
οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν
παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύ-
τρωσιν, τῆς οἰκουμένης ὅλης τὸ
μέγα κειμήλιον. Ὅτι σωτηρία ἐν
αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ
ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημά-
των. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ:
Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι,
τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν 6' στιχολογίαν Καθίσματα.

Ἀνθρωποι τὸ μνημά σου Σωτὴρ
ἐσφραγίσαντο. Ἄγγελος τὸν λί-
θον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυ-

ναῖκες ἐθεάσαντο ἐγγηγερμένον ἐκ
νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο
τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών, ὅτι
ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ
διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου,
Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τὰ μῦρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες
κομίσασται, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ
τοῦ τάφου ἤκουον. Παιύσασθε τῶν
δακρῶν, καὶ ἀντὶ λύτης χαρὰν
κομίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι,
ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων,

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη,
πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύ-
στημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε Ναε, καὶ Παράδεισε
λογικῆ, Παρθενικὸν καύχημα. Ἐξ
ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίου
γένονεν ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων
Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν
Θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν Γα-
σττέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειρ-
γάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαρι-
τωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις· δόξα σοι.

Μετὰ τὸν ἄμωμον, τὰ εὐλογητά-
ρια, ἡ αἵτησις καὶ ἡ ὑπακοή.

Αἱ μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου
ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δε-
σπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν
ἀθάνατον. Καὶ χαρᾶς εὐαγγελία
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς
Ἀποστόλοις ἐμήνουν, ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ
Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοὶ Ἀντίφωνον α'.

Εκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με. Ἐγὼ δὲ πεπορθῶς ἐν σοί, Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ πρὶν ἐκσπαθῆναι ὡς χόρτος. Συγκόψει γὰρ Χριστὸς αὐχένας αὐτῶν τομῇ βασάνων.

Δόξα καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ λόγῳ.

Ἀντίφωνον β'.

Η καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθείσα ἀποπέσῃ ἐκ σοῦ Πανοικτίρμων.

Επὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπὶδα, οὐ δεήσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεὸς βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν Τρισίν ἕνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον γ'.

Εκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχευς κλῆνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Επὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ γῆν δύνων πᾶς αὔθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, Θεολογία, Μονὰς Τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σὺν-θρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον δ'.

Ιδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος ἐπηγεῖλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν κελεύει, μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἐνοεῖδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως. Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστὶ, Πατρὶ τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεὸς σου. Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Τὸ, πᾶσα πνοή· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἰς φύλ. 47. Οἱ Κανόνες οὗτοι καὶ τοῦ Μηναίου.

Ὡδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός.

Αρματηλάτην Φαραῶ ἐθύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν.

ἐκ.

ἐκ πλευρᾶς δὲ ὀγίας, πηγὴν ἀθά-
νατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τά-
φου αἰδίου.

Ως εὐπρεπῆς ταῖς γυναῖξιν ὁ Ἄγ-
γελος, νῦν ἐπεφάνισται, καὶ τη-
λαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμ-
βολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῆ
μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς
Ἀναστάσεως, κράζων: Ἐξηγέρθη ὁ
Κύριος.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάλην-
ται ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν
Λόγον, ἐν Γαστρὶ χωρήσασα· ἀ-
γνῆ δὲ μείνασα, Θεοτόκε Παρθένε·
διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν
μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἔτερος ὅστις καταλ. εἰ ἐορτάζ. τῆς
ἡμέρας ὁ Ἅγιος. Ἰγρὴν διοδοῦσας.

Επήρθησαν πύλαι ὀδυνηραὶ, καὶ
ἐφριξαν ἄδου, καθορῶντες οἱ πυ-
λωροῖ, ἐν τοῖς κατωτάτοις, τὸν
ἐν ὕψει τῆς τῶν ἀπάντων ἐπέκεινα
φύσεως.

Εξέστησαν τάξεις Ἀγγελικαί,
φρῶσαι ἐν θρώνῳ, ἰδρυμένην τῷ
πατρικῷ, τὴν ἐκπτωτον φύσιν τῶν
ἀνθρώπων, τὴν καθειργμένην ἐν
τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Τῆς Θεοτόκου κατὰ ἀλφάβητον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμέ-
νον τὸν αἰδίου, καὶ ὑπέρθρον Λό-
γον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν
σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς
παγκοσμίου ἀποστάζοντα, γλυκα-

σμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστέ
ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιαίου, πρὸς τὴν ὑπὲρ
νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγ-
μένον, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Ἠδὴ Γ'. Ὁ Βιζμόσ.

Οστερώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς
οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν
ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα
με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στή-
ριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλῆν σου, ἁ-
γιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύ-
σει τῆς ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου
τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσα
Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐκ ὑπεύθυνος,
τῆς τοῦ θανάτου πείρας, πέφνηας
ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμ-
ψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου
καὶ σκιαῖ καθήμενοις, ὁ Θεὸς μου
Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι,
τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου
τὰ σκευὴ διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐ-
δείχθης ὑψηλωτέρα, Θεοτόκε· σὺ
γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον
Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διό
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνῆ
μακαρίζομεν.

Σταυροαναγ. Οὐρανίας ἀψ' ὄδοσ.

Απειθήσαντα πρῶην τῇ ἐντολῇ
Κύριε, τοῦ πεπονηκότος με ὄν-
τως, σὺ ἀπεξένωσας· ὄν μορ-
φωσάμενος, ὑπακοὴν τε παιδεύσας,
σεαυτῷ οἰκειώσας διὰ σαυρώσεως.

ὁ

Ο σοφία τὰ πάντα προεγνωκῶς
Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει, συμπή-
ξας τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας,
συγκαταβάσει σου Λόγε τοῦ Θεοῦ,
ἀναστῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Τῆς Θεοτόκου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις
σου πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀ-
ποκρουομένη, τῶν δεινῶν περι-
στάσεων.

Εὐσας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπα-
νόρθωσις γέγονας, τὸν Ἀρχηγὸν
τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ, Θεοτόκε κυή-
σασα.

Ζῶσον δυναστείαν με, ἡ ἀληθῶς
Θεὸν Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρὸς,
ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον
δύναμιν.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, σὺ μου καὶ
δύναμις, σὺ Θεὸς μου, σὺ μου ἀ-
γαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος
μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτω-
χεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
Προφήτῃ Ἀββακούμ σοὶ κραυγά-
ζω: Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάν-
θρωπε.

Σὺ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγά-
πησας· σὺ κενώσῃ, ξένη καταθέ-
θηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσπλαγγνε
Σωτήρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕ-
βριν μὴ ἀνηγάμενος, καὶ μείνας ἐν
τῷ ὕψει, τῆς ἀφράστου σου δόξης,
τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορῶν, Δέσποτα, νῦν οὐκ
ἐξίσταται, διὰ πάθους θάνατον
λυόμενον, διὰ σταυροῦ φεύγουσαν

φθοράν, καὶ διὰ θανάτου τὸν ἄ-
δην πλοῦτου κενούμενον; ταῖς
θείαις δυναστείαις, σοῦ τοῦ ἐσταυ-
ρωμένου, τὸ ἐξαισίον ἔργον φι-
λάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέ-
λεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις,
σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν,
τεῖχος καὶ λιμῆν· πρὸς γὰρ τὸν
Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανά-
μωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων,
τούς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτό-
κον ἀγῆν σε γινώσκοντας.

Σταυρανας. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ
τῶν παρανόμων Παῖδες φιλάν-
θρωπε· δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὐσπλαγγ-
χνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ
παθήματα.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάν-
τας συνανέστησας τοὺς ἐν ἄδῃ νε-
κροὺς, καὶ ἐφώτισας ὡς εὐσπλαγγ-
χνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὴν
ἀνάστασιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν
ζωοποιὸν ἀνήρωτος ἄρουρα, τὸν
παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζῶην, Θεο-
τόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε πάναγνε, οἱ πεφω-
τισμένοι πάντες γινώσκομεν. Τὸν
γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιο-
σύνης ἀειπάρθενε.

Πλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀ-
γνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ
εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, ὁ
Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ὡδὴ

Ὡδή Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰνα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸ δαίλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Περιθέσθαι ἡνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σου Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ πρωτοπλάστου, περιστελλῶν ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Εκ χοδὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνφοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδειξας πάλιν, Βασιλικὴν ὡσπερ εἰκόνα, ἀφ' ἑαυτοῦ φωτὶ ἀπαστρέπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένην πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Σταυροαναστ. Φώτισον ἡμᾶς.

Οδήγησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου Χριστέ. Δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν ἡμῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑμνοῦν-

των σου τὴν ἔγερσιν· καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κήσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφραίνον.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ θυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σέ γάρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος. Αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ κραταιότερος, σταυρῷ καταβέβληθας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ὄκτειρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνημάτος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὐσπλαγχνος, τῷ θεῷ σου αἵματι. Καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου Θεογενεῖς ἀγῆ, καὶ τύχομεν πάνανγε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ

ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σταυροαναστ. Τὴν δέσιν ἐχεῶ.

Παλάμας ἐν τῷ ζαυρῷ ἐξήπλω-
σας, ἰατροῦων τὴν ἀκρατῶς τα-
θεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδέμ, χεῖρα τοῦ
πρωτοπλάστου, καὶ τῆς ἰδίας
χολῆς ἀντεγεύσω Χριστέ. Καὶ
ἔσωσας ὡς δυνατὸς, τοὺς δοξά-
ζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτου ὁ Λυτρωτὴς ἐγεύσατο,
τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, ὅπως
καὶ τῆς φθορᾶς τὸ Βασίλειον
λύσῃ, καὶ τοῖς ἐν ἄδου φοιτήσας
ἀνέστη Χριστός, καὶ ἔσωσεν ὡς
κραταῖός, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ
τὴν ἀνάστασιν.

Τῆς Θεοτόκου. Χιτῶνά μοι παρά-
σχου φωτεινόν.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ, καὶ κιβωτὸν,
καὶ Παστάδα ἐμφυχον, καὶ πύ-
λην Οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ
καταγγέλλομεν.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γε-
γονώς ὁ τόκος σου, Μαρία θεό-
νυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βρο-
τοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον
κλίμακα. Διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς
καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς
τεθνεῶτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἄ-
δάμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χο-

ρεύει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει. Καὶ
Κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι,
τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυ-
έλεε. Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας Βασι-
λεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας μα-
κρόθυμε, γυναιξί Μυροφόροις συ-
νήνησας, ἀντί λύπης χαρὰν κο-
μισάμενος. Καὶ Ἀποστόλοις σου
ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν
κτίσιν ἐφώτισας φιλόνητο· διὰ
τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ
ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Βιρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἡ-
δέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ. Διὰ
τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ
ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι
χορεύοντες ἐψαλλον: Εὐλογητὸς
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ ἐνδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦ-
τος τῆς σῆς πτωχείας Χριστέ,
καταπλήττει Ἀγγέλους, σταυρῷ
ὀρῶντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ
σῶσαι τοὺς πιστεῖ κραυγάζοντας:
Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Τῇ θεῖα καθόδῳ σου, φωτὸς
ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ
σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διώκον
ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος
δεσμῶται κραυγάζοντας: Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ
μόνου

μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν καὶ ἐν εἰδότες σου ἐκπνευόμενον, Πνεῦμα εὐθές, συμφύες καὶ συναϊδίον.

Σταυροναστ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς οἰκουμένης Χριστέ, προφητικῶς βοῶμεν. Ὑψωθείς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου, οἰκτίρμων κόσμον συνήγειρας. Ἡ κτίσις ἐπιστώθη, διὰ τῶν Ἀποστόλων, κηρυκτόντων τὴν ἔγερσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. Διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, ὀρθοδόξως κραυγάζομεν, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφίας ἐμπλησον πάντας, καὶ δυνάμειως θείας ἡ ἐνουπόστατος σοφία τοῦ ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμιγον, τῶν Χαλ-

δαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. Δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υἱὸς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε. Σαρκί γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντός θανάτου σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ ἄδου τὴν ἰσχύν· ὃν ἀπαύστως οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.

Ο σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσῶν καὶ συντριβείς ἀνώρθωται, φθορὰ ἐξωστράχισται, καὶ ἀφθαρσία ἠνθησεν. Ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν κατεπόθη. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῖον ὁμοούσιον Πνεῦμα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Σταυροναστ. Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖράς μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, προσκαλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, ἄδου με

ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῆ ἐφης Θεὸν, ὑψίστε τοῖς δούλοις ὑψιθρόνῳ, δόξη τοῦ γεννήτορος συγκατιῶν, ἕξαναστάς τοῦ μνή- τετιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγε- ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. νῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεὸ

τῆς Θεοτόκου. Τὸν Βασιλεῖα τῶν τε καὶ Δεσπότην μεθ' οὗ σε πάν- οὐρανῶν. τες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐναντιῶν τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν κατάσβε- σσον βολίδας, ὅπως σὲ ὑμνοῦμεν ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερφυῶς τὸν δημιουργὸν καὶ σωτήρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε. Ὅν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὰ σκηνῶσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Βίρμος.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρα- τα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώ- ποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. Διὸ σε Θεοτόκε, Ἄγ- γέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Τῆ θεία καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς πεφυκῶς συνετέλης προσλήψει σαρκός, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑπο- στήσας Λόγε Θεοῦ, καὶ πεπον- θῶς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός. Διὸ σε ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος,

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σῶματι, τὸν ἀγαθόν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἤρθευξα- το, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγα- θός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωματίων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιδέβληται.

Σταυροκνας. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱόν, συλ- ληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ καθορῶν- τες ἐν σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πά- σχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπα- θῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βα- σίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμαθι- λίτην λαόν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, φιλευσεβοῦντι βασιλεῖ, ὡς ὄπλον ἀνίκητον ἐπα- γομένῳ σοι, σὺν τῇ λόγῃ τὸν σταυρὸν χαριζόμενος.

τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρούσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, κεχαρι- τωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ

σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίαν σου.

Ωραῖος Θεοτόκε, ἐφύ οὐκ ἀκαρπὸς σου, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σὲ μεγαλύνουσι.

Μετὰ τὴν τιμιωτέραν, Ἐκφώνησις. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι. Τὸ, ἅγιος Κύριος. Τὰ Ἐξαποστειλάρια, καὶ οἱ Αἴνοι.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ Ἰουδαίῳ σε κατέθεοντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιωταῖς σε ἐφύλαττον· καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχεες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν σταυρὸν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνίστα, καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Ο Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γυναῖκα ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεός

ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδώρησατο.

Επαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι· ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθέρωσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανάτισας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλόανθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ τάφου ἀνάστασιν· δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν· καὶ ἐδώρησά μου τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνημα, φρουροῦντες οἱ πικράνομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο· σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεός καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις ἄδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐδόξα· τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον; ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν· παντοδύναμη Σωτῆρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. τὸ Ἑσθινὸν, καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη ὑπάρχεις, καὶ ἡ μεγάλη Δοξολογία. Μετὰ τὸ, Ἄγιος ὁ Θεός. Τὸ Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς εἰς φύλ. 61. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ Ἀησοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου· καὶ καταξίωσον πάντας μόνε οἰκτίρμων, τῆς Οὐρανοῦ βασιλείας σου.

Ακουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐα, ὅτι ὁ γυμνώσας πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβῶν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Ξύλω προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ κατάρτας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Σήμερον Χριστὸς, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς παρέχων ἀφθαρσίαν· καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Χαίρετε σοφαί, γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ, ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγεῖλαισσαι Ἀποστόλοις, παντὸς τοῦ κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παρασῆναι, ὡς μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε. Δόξα.

Αναρχε Τριάς, ἀμέριστε οὐσία, σύνθρονε μονάς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ βασιλεία, ἐδῶκε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. . . .

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον· χαῖρε κιβωτὴ τῆς νέας διαθήκης· χαῖρε ἡ ἐγγχυσος ράμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ Οὐράνιον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα· στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω πῶς διάγω ἀμέριμος, τὸν τῆς ζωῆς μου καιρὸν, μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὰς πολλὰς ἀμαρτίας μου, μὴ τοῦ θανάτου, τὴν φοβερὰν ἀπειλήν, καὶ τῆς ἐτάσεως, τὸ ἀδέκαστον· ὦ τίς με ρύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος, εἰ μὴ Θεέ, μόνε ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτειρήσῃς με;

Εως καιρὸς σοι ἐνέστηκεν, ὁ τῆς παρουσίας ζωῆς, ὃ ψυχὴ μετανόησον, καὶ ἐνταῦθα πόνησον, διὰ τὰς ἀμαρτίας σου, ἵνα ἐκέῃσε εὐρυγῆς ἀνάπαυσιν, καὶ αἰωνίου, ρυσθῆς κολάσεως. Κύριε Κύριε, ἀγαθὲ καὶ εὐσπλαγγνε τῶν ἐκλεκτῶν, μοίρας με ἀξίωσον, γενέσθαι μέτοχον.

Τῶν Ἀσωμάτων. Κύριε εἰ καὶ κριτικῶ

Κύριε, σὲ τῶν Ἀσωμάτων οἱ ὄημοι, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῶ ἐνθρόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὠραιότητι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῇ, πλουσιῶς αὐγαζόμενοι, ὧν ταῖς προσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. Κατανυκτικά.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην Ἄγγελοι ἀπαύστως ὕμνουσιν· ἐγὼ δὲ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Γελώνης κρᾶζων, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Αθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνησον βοῶσα πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιαῖσετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα καὶ νῦν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε παλάτιον ἔμφυχον, Περιστερὰ λογικὴ, χαῖρε πόλις τοῦ Κτίστου σου, χαῖρε καταφύγιον, τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον, ἢ προστασία, τῶν πεποιθότων ἐν σοί, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις. Χαῖρε ἡ Γέφυρα, πάντας ἢ μεταγούσα, πρὸς Οὐρανόν, χαῖρε παντευλόγητε, ἁγία Δέσποινα.

Τῆ β΄. εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀ. στιχολογίαν. Καθίσματα κατανυκτικά.

Ομματι εὐσπλάγχνω Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἢ ζωὴ μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία. Διὰ τοῦτο δεόμεναι, ὀμματι εὐσπλάγχνω Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν, καὶ σῶσόν με.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου, γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, καὶ ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σὲ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἢ λέγουσα: Ἴδου ὁ Νυμφίος· βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης, ἐξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι, ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πῖονι, καὶ δώῃ σοι, τὸν Νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ Ἀχράντου σου Μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλασμόν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκέῖσε δεόμεθα, ἵνα πῖσει βοῶμέν σοι: Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεισιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχ. Καθ. Τὴν Σοφίαν.

Εως πότε ψυχὴ μου ζῆς ἀμελῶς; ἕως πότε ραθυμῶς διατελεῖς; τοῦ ὕπνου ἐξεγέρθητι, ραθυμίας ταλαίπωρε, καὶ κατὰ νοῦν λαβοῦσα, τὰς πράξεις σου στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου φρίξον, Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν· τί ἀπολογήσῃ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ: ἢ πῶς τῆς μελλούσης, λυτρωθήσῃ

φλο-

φλογώσεως, ἀδιόρθωτος μένουσα; βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ, τῶν πταισμάτων δός μοι Σῶτερ ἄφεςιν· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις Μακροθυμος.

Φωτὶ Οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον, αὐτὴ ἡ Σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ Στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ Δικαίων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμφον τῷ Κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ: Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς Οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί, ὃν καὶ ἐλέπων ἐν Μήτηρ σου, λαβόντα δούλου μορφῇν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Τῷ πρῶτῳ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ β'. Ἐσπέρας· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκοξα στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίνι ψυχὴ ἐξωμοίωσαι, ἐν ραθυμίᾳ πολλῇ, τὴν ζωὴν σου ἐξάγουσα, ὑπὼ βαθυτάτῳ τε, χαλεπῆς καταπτώσεως, βαρυνομένη; δράμε καὶ πρόφθασον, καὶ τῷ τὰ πάντα, εἰδότε πρόσπεσον· κλαῦ-

σον καὶ αἰτήσαι, καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρός, τοῦ ἀσθέστου τάλαινα, γένη ὑπέκκαυμα.

Οἶδας Χριστέ τὴν ἀσθeneian, τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως, ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς Ποιητῆς καὶ Θεός, τὸν σάλον κόπασσον, τῆς καρδίας μου, δίδου γαλήνην, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ· δίδου διόρθωσιν, τῶν ἀτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρός, τοῦ ἀσθέστου ῥύσαι με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τῆς στειρευούσης τὸ βλάστημα, τὸ τῆς Ἀγνείας φυτὸν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότη Προδρόμε, Ἰωάννη Πανεύφημε, φύλαξ ὁ Θεῖος, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν, καὶ τὴν βοήθειαν, δίδου λυτρούμενος, μηχανῶν τοῦ ὄφους, καὶ πονηράς, τούτου με κακώσεως, καὶ ἐπιθέσεως.

Εἰς τὸν στιχόν, στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων: Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με,

Αθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνησον βοῶσα πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με. **Μαρτ.**

Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρ-
μῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολ-
λῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα καὶ νῦν.

Ησκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε,
ιατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν
αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχι-
κῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Τῇ γ'. εἰς τὸν Ὄρθρον, Μετὰ τὴν 4.
στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτ.

Ως τοῦ Κριτοῦ παρόντος, με-
ρίμνησον ᾧ ψυχῇ, καὶ τῆς φρι-
κτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ·
ἡ γὰρ κρίσις, ἀνῆλεός ἐστι τοῖς
μὴ πράξασιν ἔλεος· διὸ φείσαι
μου Σωτήρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις
ἀναμάρτητος.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἰλα-
ρόν, καὶ μωρῶν ἀσπλαγχτίαν
θλέπε ψυχῇ, πεινώσιν ἐπάρκεσον,
καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε, εὐ-
ποιίας ἐλαίῳ, τὴν λαμπάδα φαι-
δρύνουσα, καὶ μὴ μάτην φρόνει,
μικροῖς κατορθώμασιν· ἔλεον γὰρ
μᾶλλον, ἢ θυσίαν λαμβάνει, καὶ
δίδωσι χρησιμότητος, τὸν μισθὸν
πολυπλάσιον, ὁ Δεσπότης ὁ εὐ-
σπλαγχνος, πᾶσι τοῖς σκορπί-
ζουσι καλῶς, ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦ-
τον, παρεχόμενος τὸν Νυμφῶνα,
τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Εἰς πέλαγος δεινῆς, ἐμπεσῶν
ἀθυμίας, ἐκ πλῆθους πονηρῶν,

καὶ ἀθέσμων μου ἔργων, ἤλθον
εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ
συνέχομαι. Δέσποινα Θεοτόκε,
αὕτη με σῶσον τῇ εὐσπλαγγνίᾳ
σου· ἀμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ βοή-
θός, καὶ κάθαρις σωτήριος.

Μετὰ τὴν 6'. στιχολογίαν Καθίσματα.
Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Ψυχῇ μου ἀμελῶς, τὴν ζωὴν
δαπανῶσα, ἀνάστηθι ποτὲ, πρὸς
μετάνοιαν βλέψον, κλαῦσον πι-
κρῶς ἐκ βάθους, μήπως θρηνήσης
ἐκεῖ ἀνόνητα, φρίξον κατανοοῦσα,
τὴν τοῦ Δεσπότητος δευτέραν ἔλευ-
σιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης δίκασον
σαυτήν, καὶ φύγῃς δίκην ἐνδικῶν.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε
Ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχ-
λὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε
διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς
ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε, καὶ
τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισέλ-
θετε, εἰς τὸν οὐράνιον Νυμφῶνα·
καὶ νῦν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεό-
μεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς,
ὡς ἡ Χίρα ἐκείνη δύο λεπτά,
προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ
πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ
ᾤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοή-
θεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων,
ἄει με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέ-
σου, φλογιζούσης καμίνου, ρυ-
σθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρ-
δίας κραυγάζω σοι, Θεοτόκε βοή-
θει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ-
τῳ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων

ἄφι-

ἄφεςιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω
ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

τὸ πρῶν ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῆ γ'. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐ-
κέκραξ. Στιχηρὰ προσόμοια. Σταυ-
ρώσιμα.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε, ὁ δι' ἡ-
μᾶς ἐν Σταυρῷ, κρεμασθεὶς ὡς
κατάκριτος, τοῦ πυρός τοῦ μέλ-
λοντος, καὶ φρικτῆς ἀποφάσεως,
καὶ πάσης ἄλλης, ποινῆς ἐξάρ-
πασον, ἐκδυσωπούσης τῆς Θεομή-
τορας· σὲ γὰρ φιλόνητο, καθ'
ἐκάστην ἅπαντες ἐν λογισμοῖς,
Χριστὲ παροργίζομεν τὸν ὑπερά-
γαθον.

Ὡ τῆς ἀπείρου χρηστότητος,
τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, Θεοτό-
κε Πανύμνητε. Σταυρὸν γὰρ καὶ
θάνατον, ἐκουσίως ὑπέμεινεν, ἵνα
τὸν κόσμον, σώσῃ ὃν ἐπλασεν·
ὃν ἐκδυσώπει, καὶ τὸν ἄθλιον,
καὶ πολυώδυνον, ῥύσασθαι κολά-
σεως, ἐνθα τὸ φῶς, λάμπει τὸ
ἀνέσπερον, κατασκηνώσαι με.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, χαῖρε
πιστῶν ἡ ἐλπίς, χαῖρε κόσμου
καθάρσιον, χαῖρε πάσης θλίψεως,
ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα, ἡ
τοῦ θανάτου, χαῖρε κατάλυσις, ὁ
ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος, χαῖ-
ρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμέ-
νων σε, χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαί-
τημα, καὶ ὄρος Ἅγιον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Υψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος, δοξάζομέν σου τὰ πα-
θήματα,

Ἐπάγης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου
τὰς πύλας, δοξάζομέν σε Λυτρω-
τὰ ἡμῶν.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐπιλα-
θόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, κατα-
φρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων,
διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης
κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν, ὅθεν
καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται
αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ
λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐ-
θεάσατο ἡ σὲ τεκοῦσα, μόνε Μα-
κρόθυμε, ὄδυρομένη δάκρυα ἔρβει
κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλον τῆς
χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς
τὸ ὑπὲρ ἀνθρώπων, λίαν ἐκπλητ-
τομένη, ὑμνεῖ τὸ κράτος σου.

Τῆ δ'. εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν
ἀ. στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώς.

Βλέπων ὁ Ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν
τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμε-
νον ἔλεγεν, Εἰ μὴ Θεός ὑπῆρχε
σαρκωθείς ὁ σὺν ἡμῖν Σταυρωθεὶς,
οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας
ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνε-
χόμενος, μνήσθητί μου Κύριε ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐν

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγός δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ θάρρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κευφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Τὴν Σοφίαν καὶ Δόγον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἦνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετὰ τὴν 6'. στιχολογίαν καθίσματα. Τὸ προσταχθέν.

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν ζωὴν ἐξήνησεν. Ὁ Ἀδάμ γὰρ φαγὼν, εἰς φθορὰν κατώλισθεν. Ἡμεῖς δὲ κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζωούμεθα καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, αἰδίου τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ πιστεὶ κράζομεν, Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀποτεφρώσαντες μορφᾶς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ

Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν. Ὅντως θαυμά παραδόξον, ὅτι ὅστέα γυμνὰ ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Η ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ κατιδοῦσα ἐβόα: Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα νῦν τοῦτο θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδέδικασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος ὡς εἰρηκας.

Τὸ πρῶτ' ἀπόστιχα τοῦ ἱεροῦ.

Τῆ δ'. Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Κύριε εἰ καὶ κριτήριον.

Κύριε, σὺ τοῦ παρακλήτου τῆ αἰγλή, τοὺς Ἀποστόλους ἐφώτισας, καὶ φωστῆρας τέθεικας τούτους, τὴν Οἰκουμένην αὐγάζοντας, τῷ νοητῷ φωτισμῷ, τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα. Διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, περιτειχίζων τὴν πόλιν σου, ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπιθρείας, διασώζεις ἀστασιαστον, ἦνπερ τιμίῳ Σωτῆρ, ὠνησάμενός σου αἵματι, τῆς δουλείας τοῦ ἄλλο-

τοῦ

τρίου, ἠλευθέρωσας ὡς εὐσπλαγ-
χνος.

Κύριε, σὺ τοῦ Ἱεράρχου ταῖς
θείαις, πανευπροσδέκταις δεήσεσιν,
ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ πάσης,
ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπη-
ρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου
φιλόανθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσ-
κυνοῦντας, τὸ κράτος σου τὸ
ἀνείκαστον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς
γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες,
σχύβαλα ἤγησαντο πάντα, ἵνα
σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ
σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέ-
δωκαν. Διὰ τοῦτο δοξασθέντες,
πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν
μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυ-
νας. Πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόν-
τες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι
παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰά-
ματα, καὶ τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρή-
νην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος. Μαρτυρικόν.

Εἴτις ἀρετῇ καὶ εἴτις ἔπαινος,
πρέπει τοῖς ἀγίοις. Εἶρεσι γὰρ
ἐκλιναν τοὺς ἀυχένας, διὰ σὲ τὸν
κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα.
Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ
τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορ-
φήν δούλου λαβόντα. Ἐταπεινώ-
θησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν
σου μιμούμενοι. Ὡν ταῖς εὐχαῖς,

κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Νύμφην σε Παρθένον ἐκήρυξαν,
τὰς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς
Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιωθέν-
τες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λό-
γου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτρια, καὶ
Πνεύματος Ἁγίου οἰκητήριον. Ἐν
σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος σωμα-
τικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα
πληρεστάτης οὐσης χάριτος.

Τῆ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α.
στιχολογίαν καθίσματα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου
καὶ ὁδηγοὺς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας
τὰς ἀπαρχάς, τοὺς θεοὺς ὑμνή-
σωμεν, Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξα-
νέτειλαν, καὶ τὸν ἥλιον πᾶσι,
τῆς δόξης ἐγνώρισαν. ὅθεν καὶ τὴν
πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον,
Γριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ
Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν ἐσή-
σωμεν, Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
αἰτήσαθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Εἰς τὰ πέρατα πάντα διαδρα-
μῶν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος ὡς
ἀληθῶς τοῦ Κόσμου πανεὐφήμοι,
τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνω-
σίαν πᾶσι, τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ
τῶν ἔθνων τὴν ἀγνοίαν, εἰς γνώ-
σιν μετέγαγεν. Ὅθεν καὶ εἰδώ-
λων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς

τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκοτει-
κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο διόμεθα,
πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν
ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου
τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνη-
τον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι,
ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν
ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄ-
δου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ,
καὶ σώσον παρέχουσα, σὸν λιμέ-
να τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυ-
γάζω σοι, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι
τὴν ἄφεσιν· σέ γάρ ἐχω ἐλπίδα
ὁ δούλός σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχ. Καθ. τὴν Σοφίαν.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν Θεϊ-
κῶν, ὡς ἰχθύας ζωγοῦντες τοὺς
λογικούς, τούτους προσηγάγετε,
ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ
Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες
ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ πάθους,
αὐτοῦ ἀνεδείχθητε· ὅθεν συνελ-
θόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἄ-
πόστολοι Ἐνδοξοί, τὴν ὑμῶν νῦν
πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυ-
γάζομεν, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ
τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Οικουμένης φωστῆρες ἀειλαμ-
πεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει Μάρτυ-

ρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπί-
δα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῶ ἐλαίῳ,
τοῦ Πνεύματος Ἁγίοι, τὰς ψυ-
χικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύ-
νατε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ
τοῖς ἀνθρώποις, προχέοντες λά-
μπα, ὥσπερ νίματα ὠφθητε,
Ἄθλοφόροι Πανεύφημοι, πρεσβεύ-
σατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνή-
μην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Η νοητὴ κύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
Ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέ-
χοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι
τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν
Πανάγιον Τόκον σου, εἰς σωτη-
ρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῷ πρωτῷ ἀπόστιχῳ τοῦ ἱεραρινοῦ.

Τῇ ἐ. ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκί-
κραξα στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος, μέσον κα-
τέκρινεν ἀνόμων, Ἰησοῦ μου εἰ-
ρωθῆναί σε, τὸν Κύριον καὶ Κτί-
στην τοῦ παντὸς Κόσμου· καὶ ὀ-
ρῶσα τὸ τόλμημα, ἡ γῆ ἐσειετο
ἅπασα, πάντων ποιητὴν σε δει-
κνύουσα Δέσποτα.

Νόμου κατάρας ἅπαντες, λυ-
τρούμεθα καὶ ἐγκλημάτων· ὁ γὰρ
νόμος πέλων Κύριος, ἀνυψώθη
ἐν τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ, εὐλο-
γίαν πηγάζων ἀνελλιπῆ, καὶ χά-
ριν

ριν και ἔλεος, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτοῦ, τὰ θεῖα παθήματα.

Αμαρτιῶν μου τὰ κύματα, ὡς ἐν πελάγει δεινῶν ὑπεράνω ὑψόμενα, κεφαλῆς ποντίζειν με, κατεπίγουσι Δέσποινα, ἀλλ' ἔκτεινόν μοι, χεῖρα ὡς Πέτρῳ πρὶν, βυθιζομένῳ, καὶ εἰς λιμένα μεσῶσον ὁδηγήσον, μετανοίας δέομαι Μήτηρ Θεοῦ, Ἄχραντε πανύμνητε, ἐλπίς τοῦ Κόσμου παντός.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ σταυρώσιμα.

Υψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Επάγης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἤνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας· δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν προσβεύσατε ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἢ Θεοτόκος, Οἴμοι! ἐκραύγαζε, πῶς τὰς ὀδύνας φέρεις γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἢ λόγγησου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου, ὅμως ὑμνολογῶ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τῆ σ' εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ἀστιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐσπλαγγχε τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν Κόσμον διέσωσας. Ὅθεν ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φιλόφρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμων ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλαγγχος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωῆς ἐβλάστησε. Τοῦ πρώτου καὶ γὰρ φαγόντες, ἀφάρτοι ὄντες, φαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν. Ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ Προσταχθέν.

Εκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν, βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν, βροτούς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες ὡς ὑπεράγαθος, ἐβόα πάλαι ἢ ἄμεμπτος ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον ἐν Σταυρῷ, ὃν ὄρῶσα νεκρούμενον, δακρῶν ἔρρει κρουνούς, τὰς ὄψεις καταξάινουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν καθίσματα.

Ἀνέ-

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν.

Θεώσεως ψευθεῖς, ὁ γενάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἴτιος ὤφθη. Σὺ δὲ διὰ Σταυροῦ σου, ζῶν πηγάζεις ὡς ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατακριμα. Διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὐτῆ ἡ σκιη. Ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλονται. Σὺν αὐταῖς καὶ δικαίων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν.

Ω θαύματος καινοῦ, ὦ φρικτοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ ἀμνάς τὸν Υἱὸν καθορῶσα, ξύλῳ σταυροῦ παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ ἀθάνατε; Πῶς νεκρὸς ὄρασαι, καὶ γῆν σαλεύεις ὡς παντοδύναμος; Ἀλλὰ ὑμῶ σου τὴν φρικτὴν, καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Τῷ πρωτῷ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε

ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Εἴτις ἀρετῆ καὶ εἴτις ἐπαινος, πρέπει τοῖς Ἀγίοις· ξίφει γὰρ ἐκλίναν τοὺς αὐχένα, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφήν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· ὧν ταῖς εὐχαῖς κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οταν καθίσῃς ἐν δόξῃ σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, ἐπὶ θρόνου τῆς κρίσεως, παρεστώτων φόβῳ σοι, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων σου, καὶ παραστῆ σοι, ἡ φύσις ἅπασα, κριθησομένη, ἢ τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, τότε δεήσεσι, τῆς Μητρὸς σου Κύριε, ἀπὸ πασῶν, ρῦσαι τῶν κολάσεων, τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐνοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν

τοῖς

τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡ-
 ραιότητα, ἀμορφον, ἀδοξον, μὴ
 ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος.
 Τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε
 μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ
 φθορᾷ; Πῶς συνεζεύχθημεν τῷ
 θανάτῳ; Ὅντως Θεοῦ προστά-
 ξει ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχον-
 τος, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνά-
 παυσιν.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ο θάνατός σου Κύριε, ἀθανα-
 σίας γέγονε πρόξενος. Εἰ μὴ γάρ
 ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ
 Παράδεισος ἠνέωκτο. Διὸ τοὺς
 μεταστάντας ἀνάπαυσον ὡς φι-
 λάνθρωπος.

Δόξα καὶ νῦν.

Αγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύ-
 λη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἰκέ-
 τευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ
 τὴν 4. στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρ-
 τυρικά.

Φωστῆρες νοεροὶ, ἀνεδείχθητε
 ἅγιοι Μάρτυρες. Τὴν γὰρ ἀχλὺν
 τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς
 πίστεως. Τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμ-
 πάδας ἐφαιδρύνετε, καὶ τῷ Νυμ-
 φίῳ μετὰ δόξης συνεισηλθετε, εἰς
 τὸν οὐράνιον Νυμφῶνα. Καὶ νῦν
 ἔχετεύσατε σωθῆναι δεόμεθα τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς
 πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες,

μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ
 Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν
 χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν
 ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ
 τέλος θαυματουργεῖν. Ὅντως
 θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὅστέα γυ-
 μνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα
 τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δίξω καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθέ-
 νου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
 ἀγαθῆ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον
 σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς
 Θεός, μὴ παρίδης οὐδ' ἐπλασας
 τῇ χειρὶ σου. Δείξον τὴν φιλαν-
 θρωπίαν σου ἐλετήμων, δέξαι τὴν
 τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύου-
 σαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σώσον Σωτὴρ
 ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετὰ τὴν 6'. ἕτερα καθίσματα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προφῆται Μάρτυρες Χριστοῦ καὶ
 Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν κα-
 λὸν εὐσεβοφρόνως, καὶ νομίμως
 τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες,
 Στεφάνους ἀμαραντίνους παρὰ
 τῆσθεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ
 ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα. Ὅ-
 πως δωρήσεται ἡμῖν, πταισμάτων
 τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς εὐδιάλ-
 λακτος.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ
 τῶν προσαίρων, ἐν ταῖς σιγηταῖς
 τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ δικαίων, συ-
 ναριθμησον Δέσποτα, τούτους ἀ-
 ναπαύων, ἐν τόποις ἑορταζόντων
 καὶ ἐν τρυφῇ, ἀλήτῳ τοῦ Πα-
 ραδείσου ὡς ἀγαθός, τὰ ἐκούσια
 πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐ-

τῶν

ἢ, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συ-
 λήσας φιλάνθρωπε.

Ο βάθει σοφίας φιλάνθρωπε
 πάντα οικονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον
 πᾶσιν ἀπονέμων, μόνη Δημιουργέ,
 ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
 δούλων σου. Ἐν σοὶ γὰρ τὴν
 ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ
 Πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχο-
 μεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον,
 πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε
 Ἀνούμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σω-
 τηρία.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰνῶν, σι-
 γηρὰ προσόμοια νεκρώσιμα.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐ-
 λευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς
 δακτύλους σου, αἱματώσας Δέ-
 σποτα, καὶ φοινίξας σὺ αἵματι· καὶ
 νῦν ἐν πίστει καθικετεύομεν, τοῖς
 πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον,
 καὶ τῶν δικαίων σου, τῆς χαρᾶς
 ἀξιώσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μετα-
 φοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν εὐ-
 σπλαγγχον.

Στίχ. Μακάριοι οὗς ἐξελέξω.

Ιεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφα-
 γισθεὶς ὡς Ἄμνος, προσφορὰν
 προσενηνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν
 ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρού-
 μενος· τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς
 φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων,
 χώρα κατὰταξον, ἐνθα οἱ χεῖμαρ-

οἱ, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἐν-
 θα πηγαί, τῆς αἰδιότητος ἀνα-
 βλυστάνουσι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Βάθει Σοφίας ἀρρήτου σου, ὀρο-
 θετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις
 τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἕτε-
 ρον, μετοικίζεις τοὺς δούλους
 σου· οὗς προσελάβου· τοίνυν κατὰ
 τάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀνα-
 παύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν
 Ἁγίων Κύριε, ἐνθα φωνῇ, τῆς
 ἀγαλλιάσεως καὶ τῆς ἀνέσεως,

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμο-
 φυῆς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι
 σύμμορφος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρω-
 πον, ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς
 ἐλεῆμων οὖν καὶ φιλάνθρωπος,
 τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαν-
 τας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς
 ὠραιότητος ταῖς καλλοναῖς, τού-
 τος καταλάμπρυνον Ζωαρχικώ-
 τατε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ως συλλαβοῦσα τὸν Ἄναρχον,
 Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρός, μητρι-
 κῇ παρρησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἰκέ-
 τευε, κατατάξαι τοὺς δούλους
 σου, ἐνθα χορεία ἢ ἀκατάληκτος,
 εὐφραινομένων καὶ εὐφημούντων
 σε, ἐνθα λαμπρότητες, αἱ διαιω-
 νίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἤχος
 ἑορτάζοντος Θεογεννήτρια.

Οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτῆρ
 τοῦ Κόσμου, ὡσπερ τοῦ Ἀηστοῦ,
 ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξί-

ἴσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Πᾶσιν ἀλγενοῖς, στερῶς προσομιλοῦντες, τραύμασιν ἡμῶν, Ἄγιοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυματίσατε πάσας τὰς μυριάδας, τὰς τῶν δαιμόνων θεία χάριτι.

Οἱσὶ Χριστοῦ, καὶ θεοὶ Ἱεράρχαι, στίφος Προφητῶν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῆς Οὐρανίου ἐπέτυχον κληρουχίας, οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Πάντας τοὺς πιστῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, τάξον ὁ Θεός, ἐν

χώρᾳ τῶν δικαίων, καὶ παραδείσου ἀνάδειξον κληρονόμους, θεοπρεπῶς ὑμολογοῦντάς σε.

Δόξα.

Πᾶτερ καὶ Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἡμῖα φύσις· σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ κτίσας πάντα λόγῳ· σὲ προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, σὺν Ἀγγέλοις, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων τῶν καλῶν, τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, πλήρωσον ἡμῶν, Παρθένε τὰς ἐντεύξεις, ἀμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτούμενή, καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

ἠρωθῆν ἰσὶ ἐμῆ ἰδ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥῶ ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ

Ω Ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ

Μ ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ

ἰτ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ

Κ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ
ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰσὶ ῥοφρομῆν ἰτ

ΚΑΝΟΝΕΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΙ

ἀναγινωσκόμενοι τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ
τὰ καθίσματα.

Τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ' ἀναγινώσκωμεν ἤχον β'. τῇ Τρίτῃ ἤχον γ'. τῇ Τετάρτῃ
ἤχον δ'. τῇ Πέμπτῃ ἤχον πλ. α'. τῇ Παρασκευῇ ἤχον πλ. β'.
τῷ σαββάτῳ ἤχον πλ. δ'.

ΚΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ.

Τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ', ἤχος β'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

» Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῶ
» τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασ-
» σαν, καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαόν,
» ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων,
» ὅτι δεδόξασται.

Μόνος ἐγὼ, τῇ ἀμαρτίᾳ δεδού-
λωμαι, μόνος ἐγὼ, τοῖς πάθεσι
θύραν ἠνέψα, εὐδιάλλαχτε μόνε,
ἐπίστρεψόν με, σῶσον τῇ εὐ-
σπλαγχνίᾳ σου.

Ρεῖθρον ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων πη-
γάζοντες, οἱ ἄθλοφόροι μαρτυ-
ρες, τὰ ἀναβλόζοντα τῆς σαρκὸς
ἡμῶν πάθη, ξηραίνουσι δυνάμει
τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Ἄτρεπτον ἀσυνήθη.

Δύναμιν ἀφθαρσίας καὶ ὄξαν
κεκτημένοι ἀθανασίας, δεδωρημέ-

νοι ἄγγελοι Χριστέ, τῇ πρὸς σὲ
ἐγγύτητι καταφωτίζονται.

Ωφθησαν λαμπροφόροι, τὴν φυ-
λον δεικνύοντες, καὶ κατὰ φύσιν,
διὰ συμβόλων Ἄγγελοι Χριστέ,
αἰσθητῶς τυπούμενοι, τὴν καθα-
ρότητα. Θεοτοκίον.

Τάγμα τῶν Ἀγγέλων, τῷ Τόκῳ
σου Παρθένε τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑ-
πηρετοῦσι χαίροντα σεμνῇ τὸν
γάρ τούτων τέτοκας, Θεὸν καὶ
Κύριον.

ἰδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέρωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,
» ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρ-
» τίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύ-
» τευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν
» τῶν ὑμνούντων σε.

Ο μήτραν ὑποδὺς Χριστέ ἄφθο-
ρον, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι τὴν
ψυχὴν μου, μετανοία κατανόη-

σον, και φωτὸς αἰδίου δεῖξον ἔμπελων.

Υπήκουσα ἐχθροῦ παραπικραίνοντος, και πάσαν, ἐτέλεσα ἀμαρτίαν, και ἀφθόνως παρεπίκρανα, σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον φιάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Σταυρῷ τετειχισμένοι οἱ ἀήτητοι, ὀπλῖται, και Μάρτυρες τοῦ Σωτήρος, ὡσπερ τείχη κατηδάφισαν, τὰ τῆς πλάνης γενναίως ὀχυρώματα.

Δυνάμει θεϊκῇ τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν γενναῖοι, νευρώσαντες Ἀθλοφόροι, τὴν ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος, παντελεῖ ἀπώλειά παρεδώκατε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, και στερέωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**μῶ σε, ἀκοὴν γὰρ Κύριε,
» εἰσακήκοα και ἐξέστην, ἕως ἐμοῦ
» ἤκεις γὰρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανη-
» θέντα, διὸ τὴν πολλὴν σου συγ-
» κατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω
» πολυέλεε.

Ιλύε, ἀμαρτίας πέπτωκα, και τὴν ἄνωθεν εὐμορφίαν ἀπώλεσα, Κύριε και δέδοικα, τὴν τιμωρίαν διὸ μετανοίας ὠραιότητι, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου καταφαίδρυνον.

Δολίαις λαλιαῖς ὁ δόλιος, ἀπὸ σοῦ με ἀποσυλήσας κατὰ βρωμαῖδιον εἰργάσατο, Θεέ τῶν ὄλων

αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπασον, και μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Ο χρόνος τῆς ζωῆς μου γέγονεν, ἐργασία μου ἀπώλειας, μιᾶ ῥοπή σῶσόν με, ὡς ἔσωσάς ποτε τὴν Πόρνην, Χριστέ μεταγνοῦσαν τὴ κελεύσει σου, ἵνα ὑμῶ σε μόνε ἀναμάρτητε.

Μονάδα τῆ οὐσία σέβοντες, και τριάδα τοῖς χαρακτήρσι, Θεότητα ἄκτιστον, τοῖς κτίσμασιν οὐδ' ὄλως σέβας ὑμεῖς, Χριστομάρτυρες ἐνείματε· ὄθεν κολάσεις πάσας ὑπεμείνατε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἀγῶν ἀιμάτων σου, ἀνθρώποις ἐνοῦται θέλων ὁ Κύριος, ἀχραντε, και δέχεται μετανουσοντας τοὺς πρὶν ὑπαχθέντας ἀμαρτήμασι, ταῖς σαῖς λιταῖς αἰε κατακαμπτόμενος.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, και
» τῶν αἰῶνων ποιητῆς Κύριος, ἐν
» τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμά-
» των ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκο-
» μεν.

Ο ὀμματώσας τυφλοὺς, τὴν τυφλωθεῖσάν μου ψυχὴν φώτισον, ἐπαγρυπνεῖν ταύτην ἐνισχύων εἰς πράξεις ἀγαθὰς, ὑπνον ἀμελείας τελείως μισήσασαν.

Ιασαι μόνε Σωτήρ, τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν δῆγματι, τῆς

χα-

χαλεπῆς ὄντως ἀμαρτίας, ὁ πά-
λαι τὰς πληγὰς, τοῦ περιπεσόν-
τος λησταῖς ἰασάμενος.

Μαρτυρικά.

Δῆμος σεπτῶν ἀθλητῶν, δῆμον
ἀνόμων διωκτῶν ἤσχυνε, πολυει-
δεῖς πόνους ὑπομείνας· καὶ νῦν
τοῖς ἱεροῖς δῆμοις, τῶν Ἀγ-
γέλων αἰεὶ ἐπαγάζεται.

Αστρα πολύφωτα, μαρμαρυγὰς
ὑπομονῆς πέμποντα, καὶ τῶν πι-
στῶν ἐν Πνεύματι θείῳ, φωτίζον-
τα ψυχὰς, οἱ πεφωτισμένοι ἐδείχ-
θησαν Μάρτυρες. Θεοτοχ.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προ-
αιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητ:καῖς
δουσίαν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα δι-
πλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεόν
τε πανάμωμε.

ὠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ παισμάτων κυ-
» κλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον
» τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικα-
» λουμαι ἀβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεός με ἀνάγαγε. Τροπάρ.

Κατεβλήθην κακία τοῦ ὄφους,
καὶ ἐν ἀπογνώσεως κλίνῃ κατὰ-
κειμαι· ὁ παραλύτους ῥήματι ἀν-
ορθώσας, Χριστέ με ἀνάστησον.

Ριπιζόμενον αὔραις τοῦ δράκον-
τος, καὶ κλυδωνιζόμενον κύμασι
πάντοθεν, τῆς ἀμαρτίας σῶσόν
με, ὡς τὸν Πέτρον, φιλόνηρωπι:
Κύριε. Μαρτυρικά.

Υπερβάντες τοὺς ὅρους τῆς φύ-

σεως, τὰς ὑπὲρ τὴν φύσιν βασι-
λους ὑπέστητε· διὸ τῶν ὑπὲρ ἐπι-
νοϊαν, ἀγαθῶν ἠξιώθητε Μάρ-
τυρες.

Ωs καλοὶ, ὡς ὠραῖοι, ὡς ἐντι-
μοι, τῷ καλλοποιῷ καὶ ὠραίῳ
συνήφθητε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύον-
τες, πανααιδημοὶ πάντοτε Μάρ-
τυρες. Θεοτοκίον.

Εκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ
τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπη-
σεν ὁ Ποιητῆς, Πανάμωμε, καὶ
ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανε.

ὠδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός

» **Ε**ἰκόνας χρυσεῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾷ
» λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖ-
» νδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προ-
» σταγμάτος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον,
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν. Τροπάριον.

Νοὸς ἐκτροπαῖς, καὶ δαιμόνων
προσβολαῖς μακρὰν γεγένημαι,
τῶν ἀγκαλῶν σου, ὡς ὁ Ἄσωτος,
πάσης αἰσχύνῃς πληρούμενος· νῦν
δὲ ἐπιστρέψας κραυγάζω, ὡς ἐ-
κεῖνος τὸ ἡμαρτον· μὴ με βδελύ-
ξῃ Ἰησοῦ, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἐμέ.

Θεὲ τοῦ παντός, Νινευίτας, ἀ-
πειλῆς γεννώσης θάνατον, μετα-
νοήσαντας, πάλαι ἔσωσας· ὡσαύ-
τως, μόνε φιλόνηρωπε, τὴν ὑπερ-
βολὴν ἀμαρτίας, μολυνθεῖσαν καρ-
δίαν μου, νῦν ἐπιστρέφουσαν, φρι-
κτῆς ῥῦσαι κολάσεως.

Μαρτυρικά.

Επλήγηθαι δεινῶς, ὁ πληγῶσαι

βουληθείς ἡμᾶς κακοῦργος, Θεομακάριστοι θεῖοι Μάρτυρες, καὶ ἀνιάτρευτος ἔμεινε πᾶσι δὲ πιστοῖς λατρεῖον αἱ πληγαὶ ὑμῶν ὤφθησαν, τοῖς πληγωθεῖσι προσβολαῖς τοῦ παλαιοῦ κτερνιστοῦ.

Οὐ θήρας πικρούς, οὐ τυράννων ἀπειλᾶς, οὐ ξίφει τέμνοντά, οὐ τὰ πριστήρια κατεπτοήθητε ὄργανα, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ πάντα ὑπεμείνατε σώματι. Μεγαλομάρτυρες, διὸ ἐστεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Αὐλου φωτὸς οἰκητήριον, ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ σφυκτωρίαις θείας γνώσεως, τὴν ἀθείαν μείωσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν, Ἐὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερῦψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Υποπεσῶν τῷ πονηρῷ, ταῖς ἐκείνου μηχαναῖς κατεδουλώθη, καὶ ὄρων με ὁ πλάνος, ἐν ἀπωλείᾳ πολλῇ καυχᾶται· τούτου με ἐξάρπασσον ἡ τῶν πλανωμένων, ἐπιστροφή Οἰκτίρμων.

Λύσον ἀλύτοις με δεσμοῖς, τῶν τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημέ-

νον, ὃ τὰ ἅλута λύσας τῶν ἀπ' αἰῶνων δεσμά, καὶ τρέχειν πρὸς τρίβους εὐδόωσαν, τὰς σωτηριώδεις, Χριστέ Σωτῆρ τοῦ Κόσμου.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ πᾶσαν κακίαν, ἐτεκτήναντο ὄντως· τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ὡς ὄντες μιμηταί, μακάριοι Μάρτυρες, τῆς τούτων λυτρώσασθέ με βλάβης.

Γόνου μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισμῶν, ὡσπερ οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλαι, καὶ ὀροισμῶν θεϊκῶν, ὀφθέντες, ἀφλεκτοὶ ἐμείνατε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενήσασαν πολλαῖς, προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ Θεογεννήτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ταῖς ῥωστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγιαῖ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἵκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστὸι ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ καιρὸς ἐργασίας, τί καλεῖς ἀφρόνως, ψυχὴ ἐν ἀθυμίᾳ παντελεῖ; ἔγειραι, δάκρυσι φαίδουρον τὴν λαμπάδα σου σπεῦσον,

εἰγ-

ἐγγίξει ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν·
μὴ βραδύνης, καὶ μείνης τῆς θείας
θύρας ἐξῶθεν.

Ω πῶς φρικτόν σου τὸ βῆμα,
φανερῶν πᾶσαν πράξιν, γυμνῆν
ἐπὶ Ἀγγέλων καὶ βροτῶν· ὡ πῶς
δεινὴ ἡ ἀπόφασις, ἣν τοῖς πταί-
σασι μέλλεις διδόναι· ἐξ ἧς ῥύ-
σαι με Χριστέ, πρὸ τοῦ τέλους,
παρέχων ἐπιστροφῆς μοι δάκρυα.

Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες τῷ πόθῳ, τοῦ ἀ-
μνοῦ καὶ ποιμένου, οἱ ἐνδοξοὶ καὶ
θεῖοι ἀθληταί, αἵματι θύονται χαί-
ροντες, ὡσπερ ἄκακοι ἄρνες, καὶ
πᾶσαν πρωτοτόκον ἀληθῶς, Ἐκ-
κλησίαν ἁγίαν ἐν οὐρανοῖς φαι-
δρυνουσιν.

Ηλιακαῖς λαμπηδόσιν, ὡς φω-
στήρες δειχθέντες, τῷ φέγγει τῆς
ἀθλήσεως ὑμῶν, πᾶσαν ψυχὴν
καταυγάζητε, πάντα ζῶσον τῆς
πλάνης διώκετε, γενναῖοι ἀθλη-
ταί· διὰ τοῦτο ἐν πίστει ἀξίως
μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου, Κύριε φεῖσαι, ὅταν
μέλλης με κρίναι, καὶ μὴ κατα-
δικάσης με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ
σου ἐλέγξης με, δυσωπεῖ σε Παρ-
θένος, ἡ σὲ κυφορήσατα Χριστέ,
τῶν μαρτύρων τὰ πλήθη καὶ τῶν
Ἀγγέλων σύλλογος.

Τῆ Β. Μακκαρικοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ
Ἀησοῦ καὶ βοῶμεν σοι, Μνήθητι
ἡμῶν Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ πολλά μου ἐγκλήματα, πα-
ραβλέψας φιλάνθρωπε, δεῖξον μέ-
τοχόν με τῆς σῆς λαμπρότητος
δέομαι.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα,
δυσωποῦσί σε Κύριε, ὑπὲρ πάντων
τῶν πιστῶν, τῶν πόθῳ ὑμνού-
των σε· **Μαρτυρ.**

Ταῖς λιταῖς τῶν Μαρτύρων σου
Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ἵλεως φάνηθι
τοῖς πιστοῖς ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν
προσκυνήσωμεν, καὶ Πνεῦμα πάν-
τες πιστοὶ τὸ θεῖον ὑμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ταῦς
καρπῷ ὀλισθήσαντας, τοῦ Παρα-
δείσου Ἀγνή, πολίτας εἰργάσατο.

ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Τῆ Τρίτῃ πρωτῆ, ἤχος Γ'.

Ὡδὴ α'. Θουμαστός ἐνδοξως.

Εαυτοὺς ἀδελφοὶ κλαύσωμεν,
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς· ἐγγίξει ὁ
Νυμφίος, ἀνάψωμεν τὰς πράξεις,
ὡσπερ φαιδράς λαμπάδας, ὅπως
θεοῦ νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Μετανοεῖς ἐξ ὅλης ψυχῆς σέ-
σωσται, πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησα-
ν γὰρ μέσον, δεσμῶν κατελιμη-
μένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην
τοῦτον ζήλου ψυχῆ, καὶ σώζει
εὐχερῶς· **Μαρτυρικόν.**

Οφθαλμῶν πηρώσεις χειρῶν στέ-

ρητιν

ρῆσιν, γλώσσης ἔκκοπῆν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπήνεγκαν οἱ Θεοὶ Ἄθλοφόροι, εὐχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας μάνα Χριστὸν φέρουσα, Στάμνε λογική, πικρίας ψυχοφθόρων, παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πιστεῖ δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Τοῦ Προδρόμου. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στεριευούσης νηδύος βλάστημα θεῖον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου, λύων τὴν κατῆφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον, ἐκ τῆς διανοίας μου, Κυρίου Προδρόμε.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης μέγιστος ὡσπερ, προτρέχων ἀστὴρ ἐν γῆ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἅπασαν καταφαιδρύνοντος. Τοῦτον οὖν ἰκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου φαύλαις ἐνθυμήσῃσι, φωτίσαι Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἄδῃ Πνεύματι θείῳ ἐγγίζουσαν προμηνύσας Προφῆτα, τὴν ἐμὴν ζωῶσον νενεκρωμένην ψυχὴν, σοῦ ταῖς παρακλήσῃσι, καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων, ἀνάστησον δέομαι, ἐνδοξε Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων μετὰ τῶν Ἀγγέλων, Παρθένε μετὰ Ἀγγίων ἀπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν, αἴτησαι δεόμεθα,

τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, καθομολογοῦντάς σε, κινδύνων ῥύσασθαι.

Ὡδὴ Γ'. Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι. Κριτὰ Δικαιοτάτε, οἰκτεῖρον σῶσόν με τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ανατολὴ φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι δέομαι δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεων Πολυέλεε.

Τοῦ νοητοῦ οἰκήτορες, ξύλα κατάκαρπα, τοῦ Παραδείσου Μάρτυρες, πηγαὶ τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες, τὸ πόμα τὸ ἅγιον ἀνεδειχθήτε.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ Ἀχραντε, μετανοοῦντας ἡμᾶς, καὶ τῷ Χριστῷ προστρέχοντας, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλοντας, λαβεῖν τοῦτον ἔλεων, τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι πάντων Δέσποινα.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γενόμενος Βαπτιστὰ, φωνὰς τῶν τιμῶντων σε, πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον, καὶ πταισμάτων ἄφῃσιν, τῇ μεσιτεῖᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Ημάρτηκά σοι ἠνόμησα καὶ δεινῶς, Σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ ψυχὴν κατερρύπωσα. Διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ οἰκτείρησόν με.

Ἐν

Εν ἐρημία πλανώμενον ἠδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὀδηγόν τε τοῦ νέου λαοῦ, ἰκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν ὀδηγήσόν με. Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις Ἱερουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἀχραντε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας. Ὠδὴ Δ'. Τὸ κατάσκιον ὄρος ὁ Ἄββακούμ.

Οπηγάσας ἐκ πέτρας, ὕδωρ πάλαι λαῶ ἀπειθοῦντι Χριστῆ, καὶ ἀντιλέγοντι ὕδωρ τῆς δίψης ἱαμα, ἐκ τῆς ἀνίχνου ψυχῆς μου ὁ Θεὸς κατανούξεως σταγόνας, ἐκπλουύσας με βλύσον.

Ιατρὲ τῶν νοσοῦντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, ἰάτρευσον εὐσπλάγχνω ροπῇ, τῆς μετανοίας φάρμακα, προσεπιπλάττων ὡς ἀγαθός, δωρούμενός μοι ῥῶσιν τὴν ψυχικὴν ὡς οἰκτίρμων.

Συμπαθείας Ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας, ἀποζευγύντες τὸν λογισμόν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι, παραδεδώκατε ἑαυτοὺς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου χρηματίζητε φίλοι. Θεοτοκ.

Πολυῶνυμε Κόρη χαῖρε, ἐξ ἧς ὁ Λόγος ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς λύων ἀτόπων πράξεων. Χαῖρε Νεφέλη φωτεινὴ, ἡ σκεδάζουσα τὰ νέφη τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Ἄλλος. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγου σε φωνὴν τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσας, Πρόδρομε Κυρίου δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ῥῦσαι πράξεων, τὸν λόγοις τιμῶντά σε, καὶ κατὰ χρέος πίστει μακαρίζοντα.

Στέναξον ψυχῇ, καὶ Θεῷ τῷ Κτίστῃ σου βῆσον, ἡμαρτον ἰλάσθητι Χριστῆ, καὶ φοβεράς με ῥῦσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τοῦ Προδρόμου θείαις παρακλήσεσι.

Κύμασι πολλοῖς, χαλεπῶν παθῶν βυθιζόμενον, καὶ κλυδωνιζόμενον, δεινῶς, καὶ συνεχῶς ἀεὶ βυθιζόμενον, Βαπτιστὰ ἐξάρπασον, καὶ Σωτηρίας ὄρωμ καθοδήγησον. Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Σεραφίμ ὑπερτερον ὄχημα, μετὰ τῶν ἀύλων Λειτουργῶν, μετὰ ἁγίων πάντων ἰκέτευε, Χριστὸν ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με Πανάωμε.

Ὠδὴ Ε'. Ὁρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε.

Ραντίσας με μετανοίας ὑσώπῳ, κάθαρον ῥύπου τῶν παθῶν, ἵνα ὀφθῶ σοι καθαρῶς, ὅταν μέλλῃς Ἰησοῦ, κρῖναι τὰ σύμπαντα, τῇ δικαίᾳ σου κρίσει.

Οὶ μῶλωπες συνεχάπησαν Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς. Ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ Δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἴασαι σῶσόν με, διὰ πληθους ἐλέους.

Μαρτυ-

Μαρτυρικόν.

Χιόμενον τῶν ἁγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἠγίασε τὴν γῆν, καὶ καθήρδευσε ψυχὰς, καὶ ἐξήρανε σαφῶς, τῆς ματαιότητος, θολεροῦς τοὺς χειμάρρους. Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου ἀπεστείρωσας Κόρη, τὴν τοῦ Προπάτορος ἄραν, καὶ ἐπήγασας ἡμῖν εὐλογίας ποταμούς, τοῖς εὐλογοῦσί σε, καὶ δοξάζουσι πίστει.

Ἄλλοι. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Επὶ τῆς γῆς ὡσπερ Ἄγγελος Μάκαρ, ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ σαρκός, διό σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον.

Τὸν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας πεσόντα, καὶ ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πράδρομε, προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σὺ Προφητῶν περισσότερος ὤφθης. Καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω, Προφῆτα τὸν κηρυττόμενον, ὄν ἀπαύστως αἰτήσαι, τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα σὺ ὤφθης, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκε Παρθένε Θεοχαρίτωτε, τῆς στενοχωρούσης με ἀμαρτίας ἐλευθέρωσον.

Ἦλθ' εἰ. Βυθὸς μοι τῶν παθῶν.

Ημβλύνθην ἀμαρτίας ομίχλη, καὶ κεῖμαι ἀνενέργητος ὄλος. Ὁ πληρωθεὶς δι' ἐμέ λόγῳ ποτὲ

Χριστὲ ὁ Θεός, οἰκτείρησόν με σὴ εὐσπλαγχνία.

Στενάζω, καὶ κακοῖς ἐπιμένω, δακρύω, καὶ τὴν κρίσιν οὐ φρίττω, ἀναισθησίαν νοσῶν, Λόγε Θεοῦ οἰκτείρησόν με, καὶ σώσον τοὺς ἀγαθοὺς κρίμασί σου.

Ως ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὄλως, οὐ λόγον, οὐ φωνὴν ἀφιέντες, πανευκλεεῖς Ἀθληταὶ πρὸς τὴν σφαγὴν, καὶ τοὺς αἰκισμοὺς προσήγεσθε, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Θεοτοκίον.

Η θύρα τῶν πιστῶς σωζομένων, ἡ πύλη ἦν διώδευσε μόνος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν διακαιοσύνης, ὑπάνοιξον τοῖς πιστῶς σε ὑμνοῦσι.

Ἄλλοι. Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Υδατι χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς, ὑποκλιθέντα, τῇ χειρὶ σου ἐβάπτισας. Ἄλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, καταπέμψαι μοι ὕδωρ, σοφὴ κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Αβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ, Προφῆτα λούεις, ὑπερῶα τοῖς ὕδασι, Οὐρανοὺς στεγάζοντα, Ἰησοῦν τὸν φιλόθρωπον, ὄν δυσώπησον, ἐπομβρῆσαί μοι ἀφεισιν.

Ηγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μετανοεῖτε, ἀνεκραυγάζες Πρόδρομε ἧς τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῇ σκέπῃ σου, τῇ σπετῇ καταφύγοντας. Θεοτοκίον.

Αχραντε ἡ σάρκα τῷ Πλάστου-

γῶ δανεισαμένη, σὺν ταῖς ἄνω
Δυνάμεσι, σὺν Προφήταις ἅπασιν
Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι, τοῦ-
τον πρέσβευε, οἰκτιρῆσαι καὶ
σῶσαι με.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας.

Ἐγυμνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας.
Ἐνεδύθην δὲ ἔργα ἀτιμίας. Διό-
βοῶ σοι Οἰκτιρῶν Θεεῖ ἀρετῶν
στολαῖς με καταφαίδρυνον.

Ὁφθαλμοῖς ἀκολάστοις ἐσπι-
λώθην· ἐπαφῇ ἀκρασίας ἐρρύπω-
θην, καὶ ἐβδελύχθην ἐνώπιόν σου
Ἰησοῦ, ὡς τὸν ἄσωτον δέξαι με.

Μαρτυρικόν.

Ἀαμπρυνθέντες τῇ αἴγλῃ τῶν
βασάνων, ἀπηστράψατε πλεόν
τοῦ Ἥλιου, καὶ πάντα ζόφον τῆς
ἀθείας ἐδιώξατε, Ἄγιοι Μάρτυ-
ρες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν πάντων τεκοῦσα συνο-
χέα, τοῦ συνέχοντος ζόφου τῆς
ἀγνοίας, καὶ ἁμαρτίας ἀπάλ-
λαξόν με, Ἄγνή Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Τρεῖς παῖδες ἐν καρίνῳ.

Ὁ λύχνος τοῦ Ἥλιου, τὴν ψυ-
χὴν μου καταύγασον, ἐσβεσμέ-
νην βαθυμία καὶ τυφλώττουςαν,
μετανοίας πρὸς τρίβους, καθο-
δηγῶν με Βαπτιστὰ Κυρίου Πρό-
δρομε.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν, ἐννοῶν
ὅλος δέδοικα, περικειμένος πλη-
θὺν ἀτόπων πράξεων, Βαπτιστὰ
τοῦ Σωτῆρος· πρόσθηθι ῥῥασαί με
πυρὸς ἀποκειμένου μοι.

Προστάτα τῆς ζωῆς μου, ἀν-
τιλήπτωρ μου Πρόδρομε, ἐξ ἐχ-
θρῶν μου ἀοράτων ὀρωμένων τε,
περιφύλαττε σκέπε, καὶ Βασιλεί-
ας οὐρανῶν μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Υἱόν σου
ἰκέτευε, σὺν Προφήταις Ἀποστό-
λοις τε καὶ Μάρτυσι, τῆς μελ-
λούσης ἀνάγκης, ἀπολυτρώσα-
σθαι ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας αἰεί.

ᾠδὴ Η'. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Ὅτι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω,
ἐνοικοῦντα τῇ καρδίᾳ μου, πᾶσαν
ἐτέλεσα σαρκός, ἁμαρτιαν ὁ ἀ-
συνειδήτος, καὶ τρέμω σου τὴν
δίκην Παμβασιλεῦ· μὴ με βδελύ-
ξῃ νυνὶ μεταγνόντα.

Τῆς με Ἄγίας ἐπιβῆναι, Πολυέ-
λεε ἀξιώσον, ἣν κατοικοῦσιν οἱ
πραεῖς, μετανοία ἀποπλύνας με
γῆινης ἁμαρτίας, ὁ ἐπὶ γῆς ἀνα-
μαρτήτως, γεννηθείς ἐκ Παρθένου.

Μαρτυρικόν.

Ἐν τῷ οἰκεῖῳ ὑμῶν αἵματι, κα-
τεβάφησαν οἱ πόδες ὑμῶν, ὑπο-
σκελιζόντες ἐχθρούς, καὶ πορείαν
τὴν Οὐράνιον, ποιούμενοι ὁσίως,
Πανευκλεεῖς Χριστοῦ, τοῦ πάν-
των Θεοῦ Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκ.

Τοῦ Ἰακώβ τὴν καλλονὴν, ὁ
ώρατος κάλλει Κύριος ἠγαπηκῶς
σου, τὴν νηδὺν Παναμώμητε, κα-
τώκησεν ἀνθρώπων, τὴν οὐσίαν
ταῖς καλλοναῖς φαιδρύνων, τῶν
ὑπὲρ νοῦν ὀρωρημάτων.

Ἄλλος. Ἀστέκτω περὶ ἐνωθέντες.

Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὸν

τά:

τας ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἐ-
 φαιροῦντα, Ἰωάννη θεῖε Προφήτα,
 τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὰ φορτίον
 λῦσαι τῶν ἀμαρτημάτων μου, καὶ
 τῶν σωζομένων μερίδος αξιώσαι.

Καμίνου φλογὸς καιομένης, σκό-
 τους ἀφεγγοὺς τε ἐξωτέρου λύ-
 τρωσαί με, τὸν ἐν σκότει πονη-
 ρῶν ἔργων, ὅλον συνεχόμενον,
 δυσωπῶ σε Λόγε τοῦ Θεοῦ προά-
 ναρχε, διὰ τοῦ ἐνδόξου καὶ Θείου
 Βαπτιστοῦ σου.

Ερήμοις ψυχαῖς χερσωθείσαις,
 διὰ μετανοίας εὐκαρπίαν ὁ κηρύ-
 ξας, τοῦ Κυρίου θεῖε Προφήτα,
 ἀκανθηφορήσασαν, τὴν ψυχὴν μου
 πάσαις ἡδοναῖς καθάρισον, ὅπως
 ἐκβλαστῆσω ἀγαθῶν ἔργων στά-
 χυν.

Θεοτοχίον.

Ως Μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, με-
 τὰ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων Προ-
 φητῶν τε Ἀποστόλων καὶ τῶν
 Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων,
 καὶ μελλούτης πάντας κολάσεως
 ρύσασθαι, τοὺς σὲ Θεοτόκον αἰεὶ
 ὁμολογοῦντας.

Ἰδὴ Θ'. Εὐλογητὸς Κύριος.

Ιδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ
 ἡμέρα ἰλασμοῦ· ἐπιστρέψαι θέλη-
 σον λοιπὸν, ὦ ψυχὴ, ποιούσα καρ-
 πὸν μετανοίας· μὴ ἄκαρπὸν σε εὐ-
 ρη, θανάτου ἀξίην φοβερὰ, καὶ ὡς
 συκὴν τὴν πάλαι, ἐκτεμοῦσα τῷ
 πυρί, τῷ ἐκεῖθεν πέμψη.

Ως ὁ ποτὲ πλούσιος, ἐπαγάλ-
 λομαι τρυφαῖς, ἀσπλαγχνίαν ἔ-
 χων πρὸς τὸν πέλας πολλήν,

καὶ πῦρ δειλιῶ τὸ ἀσφραγῆτον·
 διό μου τὴν λιθώδη, ἀπόπλυνον
 Δέσποτα ψυχὴν, ὅπως κἂν ἐπὶ τέ-
 λους, εὐσπλαγχνίᾳ λαμπρυνθῶ,
 ὁ ἐσχοτισμένος.

Μαρτυρικόν.

Σημειωθέντες αἵματι, θεῖα
 Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν σημείοις
 πίστει ἐναθλοῦντες στεβρῶς, ἀ-
 πίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσαθε, καὶ
 πλάνης ἀνιέρου, πολλοὺς ἀφηρ-
 πάσατε λαοὺς, μεταβολαῖς ἐν-
 θέσις, λαμπρυνθέντες τῷ φωτὶ,
 τῆς θεογνωσίας. Θεοτοκ.

Φωτοειδῆ Νεφέλην σε ὁ Προ-
 φήτης προορᾷ, ἐξ ἧς μέγας
 Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χριστὸς
 ὁ Θεὸς καὶ ἐφώτισε, τὰ πρὶν ἐ-
 σκοτισμένα· αὐτὸν οὖν δυσώπει
 Ἀγαθὴ, τὰ τῶν παθῶν μου νέφη,
 ἐκδιώξαι καὶ φωτὶ, θεῖω φαιδρυν-
 θῆναι.

Ἄλλος. Ἐν νόμῳ σκιά καὶ γράμματι.

Εκ νόμου σκιάς προκύψας, τὴν
 αἴγλην τῆς θείας χάριτος, πλου-
 ζίως εθεάσω, τὰ τῆς γῆς πλη-
 ρώματα Σοφῆ, φωταγωγοῦσαν
 καὶ σκότος, ἀποδιώκουσαν, τῆς
 ἀγνωσίας Προφήτα, διὰ τοῦτο
 σε γεραίρομεν.

Ως Μάρτυς Χριστοῦ, ὡς Θεὸς
 Βαπτιστῆς, ὡς μετανοίας λαμ-
 πτήρ, ὡς ὀρθρος εὐσεβείας, πα-
 λαιᾶς μεσίτης καὶ καινῆς, παλαι-
 ὤθεισαν κακία, τὴν ταπεινὴν μου
 ψυχὴν, δι' ἐπιγνώσεως θείας,
 καινουργήσας φωταγώγησον.

Ἐν

Εν ὥρα φρικτῆ, ἐν ὥρα φοβερά, ἐν ὥρα δίκης Σοφῆ, κρινόμενόν με ῥῦσαι, ἀπειλῆς μενούσης με ἐκεῖ, καθυπακούοντα ἔχων τῶν σῶν δεήσεων, οἷά περ φίλος νυμφίον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ Θεοῦ, ὡς Μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Λόγου Θεοῦ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει ἀεὶ, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, Παναγία Μητροπάρθενε.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ καταनुκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμὸν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι, Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνός καὶ Φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὐρέθην τὴν ἀμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ Τυράννων τὸν φόβον, ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν, ὠμολόγησαν τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ βασιλέα,

καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ασπόρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἐκδοῶμέν σοι, χαῖρε, Παναγία Παρθένε.

Τῆ Γ'. Μακαρισμοί.

Αθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας, τὸν δὲ Ἀγγέλῳ οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκησας κράζοντα, Μνήσθητί μου σωτῆρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἐσπιλωμένη, κεκτημένος τὴν ψυχὴν, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσέρχομαι, κατεγνωσμένος ὅλος καὶ ἠττημένος κράζω σοι, Σωτῆρ, τῷ εἰδότι μόνῳ τὰ κρύφια, καθαρὸν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Χριστέ.

Ως μεσίτης παλαιᾶς, καὶ τῆς καινῆς, γενόμενος, θεῖε Βαπτιστὰ, παλαιωθέντα με πταίσμασι ἀνακαινίσας δίδου, σαῖς ἱκεσίαις βαίνειν ἀσφαλῶς, πρὸς μετανοίας τρίβους πανεύφημε, εἰσαγοῦσας καλῶς, πρὸς βασιλείαν Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι γενναῖοι ἀθληταί, μυρίους πόνους ἠνέγκατε, καὶ διὰ τοῦτο πάντα πόνον κουφίζετε διηνεκῶς, καὶ Πνευμάτων λῶβην διώκετε· ὅθεν πίστει ἡμᾶς, ἅγιοι δοξάζομεν.

Φῶς

Δόξα.

Φως και ζωή και παντοουργός, ἡ Τριουπόστατος Μονάς, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχει, ἦν περ δοξάζομεν. Πατήρ γάρ Υἱός και Πνεῦμα, ἡ ἐνιαία και συνεκτική, τῶν ἀπάντων Δεσπότης και Κύριος, εἰς Θεός ἐν τρισί, προσώποις γνωρίζεται. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτάνοντα αἰεὶ, και παροργίζοντα Θεόν τὸν ἀγαθόν, Παρθενομήτορ οἰκτείρησον· και μετανοίας τρόποις, ὡς ἀγαθὴ βελτίωσον ἀγνή, ὅπως τὰς μελλούσας κολάσεις ἐκφεύξωμαι, ἀνυμνῶν ἐκτενῶς, Κόρη τὴν πρεσβείαν σου.

ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τῆ Τετάρτῃ, ἤχος δ'.

ᾠδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ο τείνας τὸν Οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔβη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθός, και εὐσπλαγχνός, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῶ με τῷ σῶ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, και καθ' ἐκάστην λόχους μοι, και τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Μαρτυρικά.

Τοῖς πόνοις πόνου παντός τὸν πρόξενον, κατηδαφίσατε, και νῦν κληροῦσθε ἀπονὸν ζωὴν, πάντα πόνον κουφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν

Μακαίριοι, και τῶν σωματίων ἡμῶν πάντοτε.

Αλύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι σοφοί, τὸν δεθέντα θελήματι, και πᾶσαν πλάνην λύσαντα. Ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἀφθόρος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἄχραντε σταυρῶ, ὑπὲρ λόγον κηύσασα. Ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Εἰς τὴν Θεοτόκον. Ὁ αὐτός.

Ως οὔσα καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς Κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθει δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυήτορ ἀποκάθαρσον.

Δακρύων και στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκῃ τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέχτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομήτορ Ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην και Θεὸν ἡμῶν.

Η μόνη τῇ ὑπὲρ νοῦν κηύσει σου, ἐλευθέρωσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι, δεδουλωμένον Πάναγνε, σαῖς ἰσχυραῖς ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Υψούμενος ἐν Σταυρῶ, τοὺς κατὰ ταχθέντας εἰς φθορὰν ὑψώσας, και τὸν ἐχθρὸν ἐπτώσας, Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ῥομ.

Ρομφαίαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν ἡμ-
βλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἡνοικται,
Λόγε τοῦ Πατρὸς ἐνυπόστατε.

Οὶ πύρινοι ποταμοὶ, τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμούς ἐπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἐσβέσαν, τῆς πολυ-
θείας οἱ Μάρτυρες.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμ-
πανίζόμενοι Χριστοῦ Μάρτυρες,
τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρ-
τερίας ἐσφάζατε. Σταυροθεοτ.

Η ἄμωμός σε Ἀμνάς, ἀναρτη-
θέντα ἐν Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυ-
νηρῶς Δέσποτα, ἐκλαιεν ὑμνοῦσα
τὸ κράτος σου.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφία.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβὶμ ἰκε-
τεύω σε Δέσποινα, συμπτωθέντα
μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ
᾽Οφεως, παθῶν τῶν τοῦ σώματος
δειξὸν ἀνώτερον.

Εν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν
μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι
τὸν πολλὰ, ἡμαρτηκότα Πανά-
μωμε, εὐρῶ ρυομένην σε, τῆς κα-
ταδίκης με.

Τοῖς Οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀ-
σπλάγγχους μου τρόπους μετά-
βαλε, συμπαθεία σου Χριστέ,
ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα, σῶσον
παρακλήσεσι, τῆς κηρσάσης σε.

Ἰδὲ δ' Ἄ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Επαρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐβελου-
σίως, κατανοῶν ὁ ἥλιος, ἥλιος
τῆς δόξης, σκότος ἐγεδύσατο, καὶ

πέτραι ἐβῆγγυντο, καὶ τὸ τοῦ
Ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυρουμένου σου, καὶ λόγχη
ἐκκεντουμένου, ἡ στρεφομένη Κυ-
ριε, ρομφαία ἐδίδου, νῶτα τῇ κε-
λεύσει σου, Ἀηστῇ τῷ εὐγνώμονι,
ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικόν.

Τειχιζόμενοι τῷ ὄπλῳ τῷ τοῦ
σταυροῦ σου, οἱ Ἀθλοφόροι Κύ-
ριε, ἀτρωτοὶ τῷ βέλει, τῆς κα-
κίας ὠφθησαν, καὶ τεῖχη κατέ-
στρεψαν, εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Γερεῖα ὡσπερ ἄμωμα καὶ θυσίαι,
καὶ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ δι-
εὐσπλαγγνίαν Μάρτυρες πτωχεύ-
σαντι, Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων
ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Η τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀπο-
τεκοῦσα, καὶ Παρθενίαν ἄμωμον
ἢ μόνη κεκτημένη, ξύλῳ ἀναρ-
τώμενον, ὡς ἐγὼν τὸν Κύριον,
πόνους τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Αγιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος
οἶκος, τοῦ κενωθέντος Ἀχραντε
ἐπ' εὐεργεσία, τοῦ ἰδίου πλάσμα-
τος, ψυχὴν μου ἀγίασον, καὶ τὸν
λογισμὸν φωταγώγησον.

Ριπιζόμενον τῷ λαίλαπι τῆς κα-
κίας, τὸν λογισμὸν μου Δέσποινα,
καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὄλον θυθίζόμε-
νον, πρεσβείαις σου στήριξον,
καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βα-

στέως, τὸν Οὐρανὸν τὸν ἔμφυχον· νῦν ἐκδυσωπῶ σε, οἶκον τῆς Τριάδος με, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπήλαιον ληστῶν χρηματίσαντα.

Ὡδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νυγεῖσθς σου τῆς πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὦ Δέσποτα θεῖα ρεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει, εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Ο Τίμιος σταυρὸς, κατ' ἐχθρῶν ἐστὶ τρόπαιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς κίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικά.

Πυρίνοις οἱ θνητοί, λειτουργοῖς νῦν συνήφθησαν, πῦρ ἔνυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων ἕως Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Λυόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίστην, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου, τῶν Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροθετοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, ὑποδύς μήτραν ἀφθορον, σαρκούμενος καθωράθη, καὶ Σταυρούμενος ὅπως, φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσεται.

Τῆς Θεοτόκου. Ἄσεβεις οὐκ ὄφονται.

Η ἀμνάς ἡ τέξασα, Ἄμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν ζώωσον ψυχὴν φαρμαχθεῖσαν δῆγματι τῷ τοῦ Ὁφείως, καὶ εἰς ὄρη Δέσποινα, πλανωμένην παραβάσεως.

Τῆ θερμῆ πρεσβεία σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν, πηγυμένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος, θεῖαν ἀγάπησιν, εὐσεβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε Παναμώμητε.

Η καλὴ καὶ ἄμωμος, ἀγνή ἐν γυναιξί, τὴν ταλαίπωρόν μου ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μομησέως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἀγνῶς βιώσαι με, μεσιτεῖαις σου εὐόδωσον.

Ὡδὴ Ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ο πάσης, ἀνωτάτω τιμῆς ὧν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἠγέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τιμῆσης καὶ Σταυρῷ διασώσης φιλάνθρωπε.

Νεκρὸς μὲν ἐχρημάτισας ξύλω ὑφούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲ εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης πεπληρωμένον, νῦν αἰσχύνης, Ποιητά μου ὑμῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικά.

Ετρῶθη, τῷ τιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, τοῖς ἀνεκέστοις βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται, καὶ ὁράται, ὑπὸ πάντων γελώμενος Μάρτυρες.

Ιάσεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα, κόνις κειμένη ἐν τάφῳ, ὥσει κόνιν δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα, θεραπεύει σωμάτων νοσήματα. Σταυροθετοχ.

Ηλοῖς σε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε, καὶ λύκης νῦν τῆ

ρομ-

βομφαία, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπα-
ράττομαι, ὦ Ποιητὰ μου, ἢ
Παρθένος ἐβόα δακρύουσα.

Ὁ αὐτός.

Θανάτου, ἀναιρέτης ὁ Τόκος σου
γέγονεν, ὡς τῶν θανόντων Παρ-
θένης, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις, διὰ
τοῦτο, δυσωπῶ σε, τὴν ψυχὴν
μου θανοῦσαν ἀνάστησον.

Εκτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα
φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει τοῦ
βίου, κλυδωνιζομένῳ, ταῖς ἰκε-
σίαις, τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν
ἀπείρων Δυνάμεων.

Η χώρα, ἢ τὸν θεῖον βλαστή-
σασα ἄσταχυν, τὴν χειρσωθείσαν
ψυχὴν μου, καὶ λιμῶ τῶν θείων
ἐκτηκομένην, μὴ παρίδης, ἀλλὰ
θρέψον, τοῦ Υἱοῦ σου ἐνθέοις
χαρίσμασιν.

ἠδὲ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Σταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ Σταυροῦ
γυμνὸς ἀθάνατε, μόνε ὁ ἐνδύων
νέφεσιν οὐρανόν, καὶ τὸν πάλαι
τοὺς Προπάτορας, ἀπογυμνώ-
σαντα, ἐπενδύεις αἰσχύνῃ αιώνιον.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν
Ἀδὰμ ἐγήγερται, λόγῳ ἐκεντή-
θης Δέσποτα τὴν πλευράν, καὶ
πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν, ὁ πολυ-
μήχανος. Εὐλογητὸν τὸ κράτος
σου Κύριε.

Μαρτυρικὰ.

Ωραιοτάτως, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ
ἐνούμενοι, Κόσμου παντελῶς Πα-

νεύφημοι Ἀθληταί, ἐχωρίσθητε
δεσμούμενοι, καὶ συντριβόμενοι,
καὶ τὸν ἐχθρὸν αἰε συμποδίζοντες.

Τεῖχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύ-
σει θεῖα κατέαξαν, θείων παθη-
μάτων ὄντως οἱ Ἀθληταί, καὶ
πιστοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ
φυλακτήριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐ-
τοὺς μακαρίζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ, δρόσον ὀφθέντα
Χριστὸν τὸν Θεὸν, Κόρη μηδα-
μῶς δὲ φλέξαντα τὴν σὴν βλέ-
πουσα κρεμάμενον, ξύλῳ ἐδόξα-
ζες, τὴν ὑπὲρ νοῦν αὐτοῦ συγκα-
τάβασιν. Ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ αὐτοῦ ὁ λίθος
τέτμηται, Κόρη ὁ συντρίψας
στήλας δαιμονικὰς, τῆς ψυχῆς
μου τὰ ἰνδάγματα, καὶ τῆς καρ-
δίας μου, τὴν λιθώδη ἀπέλασον
πώρωσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν
τῇ μήτρᾳ σου, Κόρη τὸν προσ-
βλέψει γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε
βούλεται σαλεύοντα, διό με στή-
ριξον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ
σαλευόμενον.

Καταβαλοῦσα, τὰ σαρκικά μου
φρονήματα, ὅλον Θεοτόκε δεῖξον
Πνευματικόν, ἀρεταῖς κατακοσ-
μοῦσά με, ὃν ὁ παμπόνηρος, ἡ-
δονῶν ἀκοσμία ἡμαύρωσεν.

ἠδὲ Η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ηπλωσας παλάμας ἐν Σταυρῷ,
χειρὸς ἀμάρτημα, ἀκρατοῦς Δέ-

σποτα, θέλων ἰάσασθαι ἤλοις δέ, πῶ τῆς ἁμαρτίας με, θανατω-
προσηλώτης ἅπαν νόσημα, τοῦ θέντα δολερῶς, ζῶωσον μέλπον-
Πρωτοπλάστου ἐξελῶν, ἐμπαθές τα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κύριε, μελωδοῦντος, πάντα τὰ Κυρίου τὸν Κύριον.
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρήγνυται χειρόγραφον τῆς σῆς, Κοίμισον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς
νυγείσης θείας πλευρᾶς, τοῦ Πρω- διανοίας μου, τῆ ἀκοιμήτῳ σου,
τοπλάστου Ἀδάμ. Ῥανίσιν αἵμα- πρεσβεία Πάναγνε Δέσποινα, καὶ
τος Δέσποτα, ἀγιάζεται ἡ σύμ- ἀνάστησον ἐξ ὕπνου με, τῆς βᾶ-
πασο, εὐχαριστίας ἐν φωναῖς, ἀσι- θυμίας μελωδεῖν ἐγρηγορώση
κραυγάζουσα, Εὐλογεῖτε, πάντα ψυχῇ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Κυρίου τὸν Κύριον.

Ισαντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ὡς Οὐχ ἐξεῖς ταλαίπωρε ψυχῇ, ἐκεῖ
δροσιζόμενοι. οὐ φλογιζόμενοι, οἱ συνήγορον, κατηγορούσης σου,
Παναοίδιμοι Μάρτυρες, καὶ τῶν τῆς φαύλης πράξεως ἀμετρα· δια-
Παίδων ἀναμέλποντες, ἐν συμφω- τοδοτὸ μετανόησον, καὶ συνεργὸν
νία μωστιχῇ, τὴν θεῖαν ὄντως ψ- πρὸς τὸ καλόν, τὴν μόνην Ἄ-
δην, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα χραντον, προσλαμβάνου· μόνη
Κυρίου τὸν Κύριον. γὰρ πέλει βροτῶν καταφύγιον.

Ανύστακτον φέροντες πυρσόν, ὠδὴ Θ'. Αἶθος ἀχειρότμητος ὄρους.
τῆς προαιρέσεως, σκότει· κολά- Ἰδοῦ ἡ ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ Σταυ-
σεων, οὐ παρετράπητε Μάρτυρες, ροῦ πᾶσιν ὥραθη. Ἥλιος δὲ τοῦτο
ἄλλ' ἐνθῶς δυναμούμενοι, ἐπανε- μὴ φέρων, ἀκτίνας παύει, καὶ γῆ
δράμετε πρὸς φῶς, βοῶντες ἄδυ- σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ στηρί-
τον, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα ζονται, ἐπ' εὐσεβεία καὶ σεμνό-
Κυρίου τὸν Κύριον. Σταυροθ. τητι.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χριστόν, Ὡ πῶς σὲ ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν
καὶ τὸν νεκρώσαντα, βροτοὺς νε- Νομοδότην κατακρίνει, ξύλω Ἰη-
κροῦντα ἐχθρόν, ἡ πολυθύμητος σοῦ μου τεθῆναι, ζωὴν τῶν δ-
Δέσποινα, ὡς Δεσπότην ὑμνεῖ λων, ὄντα καὶ Κύριον, καὶ διὰ
κλαίουσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐ- πάθους ἅπασι, βροτοῖς παρέχον-
τοῦ ἀποθαιμάζουσα, ἀνεβόα, Πάν- τα ἀπάθειαν.

τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Ὁ αὐτός.
Ωριμον ἐκύησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ
θάνατος, φαγῶν ἀπώλετο, διὰ
κραυγάζω σοι Δέσποινα, τῷ καρ-

Μαρτυρικόν.
Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις, ἀνε-
κηρύξατε πανσόφως, σάρκωσιν
τοῦ Λόγου ἐν μέσῳ, παρανομοῦν-
των ἐχθρῶν Πανεύφημοι, καὶ ἱε-
ρῶς

ρῶς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστέφθητε.

Ημεροφαιεῖς ὡς Ἀστέρες πᾶσαν τὴν Κτίσιν φουκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν ἀναλάμψει, καὶ ἰαμάτων θεΐαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σχεδιάζετε, νύκτα θαθεῖαν Θεῶι Μάρτυρες. Σταυροθεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, τῇ ἁμαρτία σκοτισθεῖσαν, λύσον τῶν κακῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς Νεφέλη, ἢ σκοτιζόμενον Ἥλιον πάλαι βλέψασα, ἐν τῷ Σταυροῦσθαι τὸν ἀθάνατον. Ὁ αὐτός.

Ρῆξον τὰ δεσμὰ τῶν κακῶν μου, τῇ θεΐᾳ λόγῃ τοῦ Υἱοῦ σου, λύσον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πεπεδημένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδῃσον Παρθενομήτορ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Η τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν στενωθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ προσβολῇ ἐναντίᾳ, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύειν με, ἐνδυναμοῦσα τρίβου πάντοτε.

Ἰνα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ῥῦσαι τῆς ἁμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰώνων

στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ ἡμῶν· ἄλλην

γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εδωκας σημειῶσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθροιάμβυσσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανάγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, Οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας Ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν Τυράννων αἰ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἰ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὧς γεννηκίον ἐν Μάρτυσιν.

Εν Σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἡλοῖς πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγῃ σε τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἴμοι Τέκνον ποθεινόν, πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἀδῇ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, χαροποιῶν οὐς ἠγάπησας.

Τῇ Δ'. Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ

Σταυροῦ, ὁ Ἀητῆς Παράδεισον ὤκησεν, ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Ποιμένος καὶ Ἄμνοῦ, λογικὰ ὑπάρχοντες θρέμματα, μέσον λύκων παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄμνοι, σοφοὶ ἀπεστάλητε, τῷ θεῷ κηρύγματι, τὴν αὐτῶν μετάγοντες ἀγριότητα, πρὸς τὴν ἡμερότητα, τῆς πίστεως κράζοντες, ἀκλινεῖ λογισμῷ, Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Διελθόντες τὰ τῆς γῆς, Μαθηταὶ Κυρίου πληρώματα, ὡς ἀστὲρες φαεινοὶ, τὸν σκοτασμὸν τῆς πλάνης ἐλύσατε, καὶ φέγγος σωτήριον τοῖς πεπλανημένοις ἐναπυστράφατε· διὸ μακαρίζομεν, ἡμᾶς χριστοκήρυκες ἐξαιτούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πάντοτε πρὸς Κύριον.

Μαρτυρικὰ.

Θανατούμενοι Σοφοί, καὶ πυρὶ ἐνύλῳ φλεγόμενοι, κατεφλέξατε πικρᾶς, πολυθείας ὕλην Μακάριοι· καὶ νῦν ἀναβλύζετε, ἰαμάτων ρεῖθρα τοῖς προσπελάζουσι, ὑμῖν μετὰ πίστεως, θερμῶς ἀνακράζουσι καὶ βοῶσι Χριστῷ, Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Αποσκοποῦντες λογισμῷ, διανοίας νήφοντες εἵπωμεν, τῷ ἐν Ἑψίστοις σὺν Πατρὶ, καθεζομέ-

νω ἅμα καὶ Πνεύματι· Τριάς ἡ ἀχώριστος, ἡ τὸ πᾶν τῷ λόγῳ πρὶν ὑποστήσασα, καὶ πάντας φωτίζουσα, τοὺς πίστει σοὶ κράζοντας, Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αποστόλων χαρμονή, καὶ Ἀθλοφόρων στέφος ἀμάραντον, χρηματίζεις ἀληθῶς, Θεογεννητορ, Κόρη πανάμωμο· μεθ' ὧν ἡμῖν αἰτῆσαι, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, τοῖς πίστει αἰτουσί σε καὶ βοῶσί σοι· χαίροις παναληθῶς ἀγαθῶν θησαύρισμα.

ΚΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Τῇ Πέμπτῃ ἤχος πλ. α΄.

Ὡδὴ Α΄. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Ελλαμψιν πρωτοδότως τὴν φωτδοτίδα, τοῦ σαρκὶ ὀμιλῆσαι, βροτοῖς καταξιώσαντος, πλουτήσαντες ἐνδοξοί, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, πάντα ζόφον θεῖοι Ἀπόστολοι.

Τείνας καθάπερ βέλη, τὸ θεῖον τόξον ὑμᾶς, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, ἀπέστειλεν Ἀπόστολοι, τὰ βέλη συντρίβοντας, τοῦ Βελιάρ ἅπαντα, καὶ ἰωμένους πιστῶν τὰ τραύματα.

Εχοντες τὴν Σοφίαν αὐτὴν διδάσκαλον, ἐσοφίσατε πάντα, Ἀπόστολοι τὰ πέρατα. Διὸ με φωτί-

σατε

σατε, τοῦ δυσμενοῦς ἅπασαν, κα-
κουργίαν ἀποκρουόμενοι.

Μόνη εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε,
εὐλογίαις ἀνθρώπων, τὸ γένος
χαριτώσασα, Χριστὸν καθικέτευσ,
σὺν τοῖς θείοις Ἀχραντε, Ἀπο-
στόλοις ἐλεθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ ἁγίου Νικολάου, παρὰ ἰωσήφ.

Ἴππον καὶ ἀναβάτιν.

Πίστει καὶ πόθῳ Πάτερ οικειω-
θεις τῷ Θεῷ, τὰ πανάγια τού-
του, ἐπλήρωσας θελήματα. Δι'
ῶν ἐχρημάτισας, κατὰ πάντα ἄ-
γιος, Θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Εχοντές σε προστάτην πρὸς τὸν
Οἰκτίρμονα, περιστάσει Μάχαρ,
καὶ θλίψει κλονούμενοι, πρὸς σέ
καταφεύγομεν, δίδου χεῖρα σώ-
ζουσαν, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στενώ-
σεως.

Μύρων Ἀρχιερέα Χριστός σε
ἐχρισεν, εὐωδίαις Θαυμάτων ἡμᾶς
εὐωδιάζοντα. Ὅθεν δυσωποῦμέν
σε, δυσωδίας λύτρωσαι, ἁμαρτίας
ἡμᾶς Νικόλαε.

Πάλαι τῶν Προφητῶν σε χορὸς
ἐκάλεσεν, ὄρος θεῖον Παρθένε,
καὶ πύλην ἀδιόδευτον. Ὅθεν δυ-
σωποῦμεν, μετανοίας πύλας, Παρ-
θενομητορ ἡμῖν ὑπάνοιξον.

Ἰωδὴ Γ' Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ο σάρκα ὑπερβολὴ πτωχεύσας
χρηστότητος, δι' αὐτῶν πτωχεύ-
σαντας κατεπλούτισεν, ἐνδοξοί
Ἀπόστολοι ἡμᾶς, χαρίσμασι παν-

τοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρα-
τα, θείαις καὶ σεπταῖς ἐπιγνώσεσι.

Επλήγην τῷ ἰοβόλῳ Ὁφews
δήγματι, καὶ τραυματισθεῖσαν
καρδίαν κέκτημαι. Ὅθεν σοι βοῶ
τῷ δι' ἐμέ, Χριστέ τραυματισθέν-
τι, Τῶν Ἀποστόλων σου δεήσεσιν
ἴασαι, καὶ σώσον με δέομαι.

Σαγήνη τῶν πρεσβειῶν ὑμῶν
Παμμακάριστοι, ἐκ θυθοῦ καχίας
τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἐκ τρικυ-
μίας λογισμῶν, παθῶν τε ψυχο-
φθόρων, ἀναγαγόντες με προσά-
ξατε, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων σωζό-
μενον.

Τὸν ὄμβρον δεξαμένη τὸν ἐπου-
ράνιον, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις
τοῦτον ἰκέτευσ, στήσαι μου τοὺς
ὄμβρους τῶν παθῶν, τὸ πέλαγος
ξηρᾶναι τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ
σῶσαι με, τὸν εἰλικρινῶς σε δο-
ξάζοντα. Ὁ αὐτός.

Τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ ἀπήμβλυ-
νας Ὅσιε, ταῖς ἀντιτυπίαις τῶν
θεῶν πόνων σου. Ἀλλὰ ταῖς
πρεσβείαις σου Σοφέ, τῆς τούτου
κακουργίας, καὶ ἐπηρείας διατή-
ρησον, μέγιστε ἀτρώτους Νικό-
λαε.

Ο βίον Ἀγγελικὸν ἐν γῆ ἐνδει-
ξάμενος, νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις
αἰεὶ παρίστασαι, θρόνῳ τῆς Τριά-
δος ἱερός, ἡμῶν ἁμαρτημάτων,
καὶ πειρασμῶν λύσιν αἰτούμενος.
Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε.

Νοός μου τὰς ἀμαυρώσεις πά-
σας ἀπέλασον, σοῦ ταῖς σελα-

σφόρρις εὐχαῖς Νικόλαε. Κόπα-
σον τὸν σάλλον τῶν παθῶν. Κυ-
βέρνησον με Πάτερ, πρὸς ἀπα-
θείας ὄρμον δέομαι, ὅπως ἐν
ἀνέσει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Παρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ ὡς
Βασίλισσα, χρυσωτοῖς χρυσείοις
Θεοῦχαρίτωτε, περιβεβλημένη ἀλη-
θῶς, ἡμῖν τὴν Βασιλείαν, τῶν
Οὐρανῶν τῇ μεσιτεία σου, Κόρη
προξενούσα πρεσβείαις σου.

Ἦδὲ Δ'. Τὴν θείαν ἐνοήσας σου.

Η θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καθυπανοίξας τὴν αὐτοῦ τοῖς Ἀ-
ποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι θύραν, διήνοιξε τοῖς τού-
των διδάγματι.

Υἱὲ Θεοῦ, υἱοῦς κατὰ μέθεξιν,
τοῦ αὐρανόου σου Πατρός, τοὺς
Ἀποστόλους ἀνέδειξας, ταῖς πα-
ρακλήσεσι τούτων, υἱοῦς φωτὸς
ἡμᾶς πάντας ποίησον.

Οἱ θρόνων ἐπὶ δώδεκα μέλλον-
τες, σὺν τῷ Κριτῇ καὶ Βασιλεῖ,
δεδοξασμένως καθέζεσθαι, τῆς
φοβερᾶς καὶ φρικτῆς με Ἀπό-
στολοι λυτρώσασθε κρίσεως.

Τοῦ θείου Κιβωτέ ἀγιάσματος,
ἀγιάσόν μου τὴν ψυχὴν, τὸν λο-
γισμὸν φωταγώγησον, διαπαντὸς
δυσωπούσα, Χριστὸν σὺν Ἀπο-
στόλοις σωθῆναί με. Ὁ αὐτός.

Ρεόντων ἀντηλλάξω τὰ μέλλον-
τα, ὧν κληρονομοῦμαι καὶ ἡμᾶς,
εὐχαῖς ἀγίαις σου ποίησον, πει-

ρατηριῶν παντοίων, λυτρούμενος
τοῦ βίου Νικόλαε.

Ο Μύρων προεδρεύσας Νικόλαε,
πάσας αἰσθήσεις τῆς ἐμῆς, καρ-
δίας μύρισον Ἄγιε, πάθη δυσώδη
ἐκ ταύτης, εὐχαῖς σου ἐκδιώκων
ἐκάστοτε.

Συντρίφας τοῦ ἐχθροῦ μηχανή-
ματα, τοὺς ὄρατους ἡμῶν ἐχθρούς
καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διηνεκῶς
πολεμοῦντας, τελεία ἀφανία πα-
ράπεμψον. Θεοτοκίον.

Αγία Θεοτόκε βοήθει μοι, ταῖς
ἡδοναῖς διηνεκῶς, βυθιζομένῳ τοῦ
σώματος, καὶ ραθυμίας ἐν κλίῃ
αἰεὶ κατακειμένῳ καὶ στένοντι.

Ἦδὲ Ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Οἱ πνευματορῆτορες σοφοὶ Ἀπό-
στολοι, ἐν ὑπερώῳ πυρὸς ἐν εἶδει,
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, αὐτοῖς
προσφοιτήσαν, φρικτῶς καθυπε-
δέξαντο.

Βίλη ἐκλεκτὰ ὑμᾶς Χριστὸς
ἀπέστειλε, συνθλώντας βέλη τῆς
πονηρίας. Διὸ με ἰάσασθε, τετραυ-
ματισμένον, τοῦ δυσμενοῦς τοῖς
βέλεσι.

Οἱ καταστρεψάμενοι τῆς ἀσε-
βείας τὴν γῆν, καταστραφεῖσαν
ταῖς πλημμυλείαις, τὴν ἐμὴν διὰ-
νοιαν, δρόσῳ ἰαμάτων, Ἀπόστο-
λοι ἰάσασθε. Θεοτοκίον.

Μὴ καταδικάσης με μὴ ἀποβρί-
ψης με, τοῦ σοῦ προσώπου, ἐκδυ-
σωπεῖ σε, ἢ ἀγνώως τεχοῦσά σε,
καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὁ ἄδικος
Πολυέλεε.

Ξώρανα κατέαξας Ειδώλων Ἄγιε, βουλὰς ἀπράκτους, αἰρετιζόντων, ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους, πρὸς θάνατον ἐξήρπαπας.

Ωρθρισας πρὸς Κύριον ἐκ βρέφους Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν, φωτοχυσίαις, ὅλως κατηγλαίσαι, διὸ τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη ἀποδίωξον.

Σὲ καθικετεύομεν Πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐν μέσῳ πάντων, γενοῦ τῶν καλούντων σε τὰ πρὸς σωτηρίαν, διδούς ἡμῖν αἰτήματα.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπερινόητος Θεοχαρίτῳτε, περιοχὴν σε, σωματοφόρος, γενόμενος ἐσχῆκε, θροτοῦς ἀπαλλάττων, περιεχούσης θλίψεως.

Ὠδὴ 5'. Μαινομένην κλύδωνι.

Νεμομένην ἔστησας, τῆς κακίας σῆψιν τῶν Ἐθνῶν, τὰς ψυχὰς φιλόανθρωπε τῷ ἅλατι, τῶν διδασκῶν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Τὸν βυθὸν ἐπίστασαι, τῶν κακῶν μου Δέσποτα Χριστέ· δός μοι χεῖρα σώσόν με φιλόανθρωπε, ἱκεσίαις τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κριτὰ Δικαιοτάτε, ἐν ἡμέρᾳ δίκης φοβερὰς, τῆς φρικτῆς με ρύσαι κατακρίσεως, τῶν εὐκλεῶν σου Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπεγνωσμένον με, ἀπὸ πλήθους τῶν ἀνομιῶν, σωτηρίας Κύριε ἀξίωσον, τῶν Μαθητῶν καὶ τῆς Μητρὸς σου δεήσεσιν.

Ὁ αὐτός.

Πλεων ἀπέργασαι, τὸν Δεσπότην σου ταῖς προσευχαῖς, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Νικόλαε, ὅπως ἡμῖν λύσιν πταισμάτων δωρηῆται.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νικόλαε, τοὺς προσβευτήν σε κεκτημένους πρὸς Κύριον.

Πατρὸν σε ἄριστον, ὁ Δεσπότης ἔδειξε Χριστὸς· διὸ τὰ νοσήματα θεράπευσον, τῶν εὐσεβῶς σοι προσιόντων Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρος ἀνανδρος, Θεομήτωρ πέφηνας Ἀγνή· διὰ τοῦτο πίστει ἱκετεύω σε, τῆς ψυχῆς μου τὴν βραθυμίαν ἀπέλασον.

Ὠδὴ 2'. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρ.

Ο ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, ὑμᾶς ὑπερύψωσε, καὶ πᾶσαν κατέρραξεν, ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ Θεόπται.

Ρύπον τῆς κακίας μου, ρείθροις καταλύξες, ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἀπόστολοι πλύνετε, διδάσκοντες κραυγάζειν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὶ Θείου Πνεύματος, ὕλην καταπλέξατε, πάσης ματαιότητος· διὸ φλογιζούσης με, λυτρώσασθε γέέννης, Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Θεοτοκ.

Η τῆς καταπτώσεως τοῦ Ἀδάμ ἀνόρθωσις, ἐγείρον πεσόντα με, κακίας

κακίας πρὸς θάραθρα, πρεσβείαις σου Παρθένε, καὶ τῶν θείων Ἀποστόλων.

Ὁ αὐτός.

Ολος ἀνακείμενος, τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὄλον με διάσωσον, τοῦ βίου ταῖς πάθεσιν, ἀθλίως καθ' ἑκάστην, περιπίπτοντα Θεόφρων.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, παθῶν ἀμαυρότησιν, αἰεὶ σκοτιζόμενον, καὶ δίψου εὐσχημόνως, προσδεύειν ἐν τῷ βίῳ.

Απαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμοῦ Νικόλαε, εὐχαῖς σου ἀπόφραξον, στόμα πονηρότατον, καὶ ῥύσαι ὀφθαλμῶν μου, δυσμενῶν καὶ ἀοράτων.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν, ἀνέσπερος Ἥλιος, Νεφέλη ὀλόφωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν φωτίζων τοὺς ἐν σκότει, ἀγνωσίας Θεοτάκε.

Ἰδὴ Ἡ'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Σὺ τὰς νοητὰς τῶν Ἀποστόλων Λόγε, νεφέλας ἐξήπλωσας, ἐπιβραβεύσας ἡμῖν, ὀμβροὺς πανσόφων, καὶ θείων διδαγμάτων, καὶ καταρθευούσας ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ περικαλλεῖς τῆς Ἐκκλησίας στύλοι, οἱ ταύτην βαστάζοντες, πίστεως δόγμασι, σεσαθρωμένῃ, ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν, θεία τεχνουργία, στηρίζατε Θεόπται.

Στέναξον ψυχὴ καὶ ὀχετοῦς δα-

κρύων ἐξ ὅλης προσάγαγε, καρδίας κράζουσα, Μόνε Οἰκτιρῶν, σώσον ἰλάσθητί μοι, ταῖς τῶν μαθητῶν σου πρεσβείαις, εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκ.

Σίων ἐκλεκτὴ τοῦ Βασιλέως πόλις, τῆς ἄνω πολιτῆν με ποιήσον Πόλεως, μετὰ τῶν θείων Μαθητῶν, δυσωπούσα. Ἄχραντε Παρθένε, τὸν ἄχρονον Ἰῶν σου.

Ὁ αὐτός.

Μύρων γεγονῶς Ἀρχιεράρχης μέγας ψυχῆς μου Νικόλαε, ἀσθήσεις μύρισον, ὅπως ἐκφύγω, ποθῶν τὴν δυσωδίαν, καὶ τοῦ παρακλήτου, εἰσδέξωμαι τὴν χάριν.

Λύτρωσαι ὑμᾶς ἀμαρτιῶν εὐχαῖς σου, Δαιμόνων κακώσεως, ἔθνων ἀλώσεως, πάντων ἀνθρώπων, πονηροτάτης βλάβης, ἵνα αἰὼς ῥύστην, ἡμῶν ἀνευφημῶμεν.

Τριαδικόν.

Οἱ τριαδικῶς τὴν μοναρχίαν πέστιν, ἀπαύστως δοξάζοντες, ἀναβοήσωμεν, Πάτερ καὶ Λόγε καὶ Πανάγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Θεὸς φερέσας, ἀγνήν σε Πανάμμωμον, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν, θείαν Παρθένε, δεικνύει προστασίαν. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ἰδὴ Ἰ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Οὐρανοὶ κατάστεροι, ἀγλαίας θείων ἀρετῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον

μέσον τὸν Χριστὸν, ὡς Ἥλιον ἔχοντες, καὶ τὸ τῆς γῆς, πλήρωμα σοφοί, κατενεώσατε. Διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ἐν τῷ θείῳ σώματι ὑμῶν, ὡς Κόσμον πανευπρεπῆ, φέροντες σοφοί, τὴν κατατακεῖσάν μου, δαιμονικοῦς βέλεσι ψυχῆν, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον μεσιτεῖαις θεραπεύσατε.

Λάκκῳ κατωτάτῳ με, ἀμαρτίας κείμενον Χριστὲ, καὶ βαθυμίας δεινῆς, ὑπῶ τὴν ψυχῆν, ἐπιβαρυόμενον, διὰ τῶν σῶν, Λόγε Μαθητῶν, ὡσπερ τὸν Λάζαρον, ἐξεγεύρας σώσον Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου εὐθυνον, τὰς πορείας Λόγε τοῦ Θεοῦ, πρὸς τρίβους τῶν ἐντολῶν, σου τῶν ἀπλανῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε, δυσωποῦσαν, ἄχραντον ἀγνῆν, καὶ τοὺς πανσόφους σου, Ἀποσόλους Πολυέλες.

Ὁ αὐτός.

Ἱεράρχης ἐνθεος, χρηματίσας πάσας τοῦ Χριστοῦ, ἐφύλαξας ἐντολάς. Ὅθεν τῶν πιστῶν, φύλαξ θεῖος γέγονας, ἀπὸ πάσης τούτους συντηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Σὲ τὸν μέγαν Ἥλιον, τὸν ἐν ὑφει κείμενον αἰεὶ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ὅσιε Ποιμῆν, πιστῶς ἰκετεύομεν, σελασφόροις λάμψεσι φωτὸς, σκότος ἀπέλασον, ἀμαρτίας, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἠγγικεν ὡς γέγραπται, ἡ ἡμέρα ἡ περιφανῆς, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀγὼνε ψυχῆ, ἀπόθου τὸ ῥάθυμον, καὶ προθύμως, βόησον Χριστῶ, Κύριε σώσον με, Νικόλαου παρακλήσει.

Θεοτοκίον.

Φαινήν Λυχνίαν σε, ὁ Προφήτης ἐβλεφεν Ἀγνῆ, Λαμπάδιον νοητὸν, φέρουσαν Χριστὸν, δι' οὗ ἐφωτίσθημεν, οἱ ἐν σκότει, κείμενοι κακῶν, σὲ μακαρίζοντες, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰῶν στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, Μυστηρίων αὐτόπται γενομένοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα ἐκηρύξατε, λέγοντες, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄνωθεν Σοφίας· διὸ παρῆρσιαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποσόλους Κυρίου, μελωδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν Εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανίται, ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἐβόων, συναλλάγματα ὑμῖν ἐστί ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπανι-

σταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ Ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντι δεσμοτηρίων, ὁ Παράδεισος· καὶ ἀντί τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγὴ· εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η προεκλελεγμένη, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν δυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Τῆ πέμπτη, Οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστὲ, ὠμολόγησέ σε, εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας, Μνήσθητί μου Κύριε δοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὅσπερ νεφέλαι φωτειναί, τὴν γῆν διήλθετε, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἐπιβραίνοντες, καὶ καρδίας τακείσας ἀμαρτίαις, θεῖοι Μαθηταί, πλουσίως ἠρδεύσατε.

Ὅσπερ ἀκτῖνες μυστικά, Ἡλίου λάμπαντος ἐκ Κόρης ἀγνῆς, ἐφώτισατε τοὺς ἐν σκότει ἀγνοίας καθημένους θεῖοι Μαθηταί, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Τὰς πυρακτώσας τῶν δεινῶν, καθυπομείναντες προθύμῳ ψυχῇ· καταφλέξατε τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ πρὸς θείαν ἐπαναψύχην, μετήλθετε Μάρτυρες.

Δόξα.

Ἰνα δραχμὴν τὴν ἐν θυτῷ, τῶν πταισμάτων συγχωσθεῖσαν, Χριστὲ ἐξάρης, καὶ Πατρὶ προσεγάγης, Ἀποστόλους κήρυκας τελείας, διὰ Θεοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων καλλονῆ, Θεοχαρίτωτε ὑπάρχουσα, ἀμαυρούμενον ἡδοναῖς με τοῦ βίου, μετανοίας λάμπρυνον αὐγαῖς, ὅπως μακαρίζω σε.

ΚΑΝΩΝ ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΟΣ.

Τῆ Παρασκευῆ ἤχος πλ. β'.

Ὡδὴ Α'. Κύματι θλάσσης.

Πάθει σου τιμῶ, τὴν ἀτιμασθεῖσαν, φύσιν ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε φόβω, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἵματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων, χύσιν ἀνέστειλας, καὶ ἀπεκάθηρας, βύπου κακίας τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διὸ νῦν δοξάζομεν, σωζόμενοι τὸ κράτος σου. Μαρτυρ.

Θήρας αἰμοδόρους, ἐνίκησεν ὄντως ἡ ἀξιεπάινος, Μαρτύρων ἐνστασις, πυρὸς ὑπέταξε φύσιν δροσισμῷ ἐνθέου χάριτος, καὶ σφοδρὸν κλυδώνιον, πολυθείας ἔκασε.

Ὀμβροῖς τῶν αἱμάτων, ὀμβρήματα πλάνης, ἀποξηράναντες, ὀμβροῖς

βροίς ἰάσεων, ἐποχετεύετε Κόσμῳ, καὶ φλογμὸν παθῶν διώκετε, ἀ-
θείας Μάρτυρες, ἐντεῦθεν μακα-
ρίζεσθε. Σταυροθεοτ.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, ὠραῖον
ἐν κάλλει, οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ Ἀ-
πειρόγαμος, κατανοοῦσά σε Κόρη,
τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα,
μητρικῶς ἠλάλαξε, καὶ πόθῳ σε
ἐδόξαζε.

Εἰς τὴν Θεοτόκον. Ὁ αὐτός.

Αχραντε Παρθένε, κεχαριτωμέ-
νη, Μαρία ἐνδοξε τῆς χαρᾶς,
πρόξενε, τοὺς ὑμνητάς σου ἐνθέ-
ως, θείαις χάρισι χαρίτωσον, ὅ-
πως χαριστήριον, ὧδὴν σοι ἀνα-
πέμφωμεν,

Βαβαὶ Θεομητορ, τῶν σῶν μυ-
στηρίων· τῶν ποιημάτων γάρ, ἐ-
δείχθης Δέσποινα, ὃν οὐ τολμᾷ
ἀτενίσαι, τῶν Ἀγγέλων τὰ στρα-
τεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα·
διό σε μακαρίζομεν.

Γένος βροτῶν ἅπαν, φθορᾷ τοῦ
θανάτου, καταδεδίκασται, τῇ τῆς
Προμήτορος, ἀπογεύσει τοῦ
ξύλου· διὰ σοῦ δὲ ἀνακέληται,
ὡς ζῶν τεκούσης σου, Ἀγνή τὴν
ἀδιάφθορον.

Ὠδὴ Γ'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα
πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ
ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυτ-
τόμενον, κατανοῶν ὁ Ἥλιος συ-
νεσκοτίζετο, πάντων φωτισμὸν
γινώσκων σε.

Τέτρωταί σου τοῖς ἡλοῖς, Μακρό-
θυμε ὁ Παραδείσῳ πάλαι, τρώ-
σας Ἀδὰμ κακοῦργος, καὶ πλη-
γῶθεις ἀνιάτρευτος, εἰς τὸν αἰῶ-
να ἔμεινε· πιστοὶ δὲ εὐρομεν, πάν-
των τῶν τραυμάτων ἰασιν.

Οτε χορὸς Ἀγγέλων, ἐώρακε
Μαρτύρων τὰς ἀγέλας, ὑπὲρ ἀ-
μνοῦ τυθέντος, συγκοπτομένας
ἐθαύμαζε, πῶς δυσμενεῖς οἱ ἐνυ-
λοι, ἀύλους ἔτρεπον, νίκης στέ-
φος κομιζόμενοι.

Σθένος ἐνδεδυμένοι, οἱ Ἅγιοι
τοῦ ἐν ἰσχύϊ μόνου, τὰ πάντα
δυναμοῦντος, τῷ δυσμενεῖ συνε-
πλέκοντο, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνίσχυ-
ρον, ἐπάτουν δύναμιν, στέφος ἐκ
Θεοῦ δεχόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔ-
βλεψας τιτρωσκόμενον λόγγῃ, ἐ-
τρώθης τὴν καρδίαν ὑπεραγία
Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἐλε-
γες, Τί σοι ἀπέδωκε Τέκνον, δη-
μος ὁ παράνομος;

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόλω με δελεάσας, Θεώσεως
ἐχθρὸς τῷ πόθῳ πάλαι, ἐξ Ἐδὲμ
Θεομητορ εἰς γῆν ἐρπύσας συνέ-
τριψεν· ἀλλ' ὁ Χριστὸς δικτεῖρας
με, τῆς Νηδύος σου, σάρκα
προσλαβὼν ἀνέπλασε.

Ελύθη ἡ τῆς κατάρας, τῆς ἐκ-
παλαι ἡ δίκῃ Θεομητορ, ἐν τῇ
σῇ μεσιτείᾳ· ἐπιφανεῖς γάρ σοι
Κύριος, πᾶσιν ἀφθόνως ἔβλυσεν,
ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσαν εὐλογίαν
Πάναγνε.

Ζωῆς

Ζωῆς ὠράθης πύλη, Προφήτη
πρὶν Ἰεζεκιὴλ Κόρη, ἣν ὁ Κύριος
μόνος σεσαρκωμένος διώδευσε, καὶ
κεκλεισμένην πάλιν σε, Ἄγνη
τετήρηκεν, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὁ Ὑ-
ψιστος.

Ἰδὲ Δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν.

Εκτεταμένης χειρὸς Κύριε, ἀ-
κρατὲς ἀναιρῶν, πρὸς τὴν τοῦ
ξύλου γεῦσιν, νεκροὺς ἐν ξύλῳ
τέθυσαι, σῶσαι βουληθεὶς, ἐκ
πλευρᾶς δ' ἀποστάσεις, δεσμώ-
ταις ἀφεςιν.

Παθεῖν ἠνέσχου ὑπεράγαθε, ὅπως
λύσης ἡμᾶς, παθῶν τῆς ἀλογίας·
χολῆς ἐγεύσω θρύων μοι, θεῖον
γλυκασμόν· ἐνεκρώθης ζωὴν μοι,
παρέχων Δέσποτα.

Μαρτυρικά.

Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγαπήσεως,
ἐν ψυχῇ λογικῇ, προσφέροντες
τὴν φλόγα, παρανομοῦντων ἐσθε-
σαν καὶ φωτιστικαί, οἱ Χριστοῦ
Ἄθλοφόροι, λαμπάδες ὤφθησαν.

Οἱ θεῖοι φίλοι τοῦ Παντάνακτος
σαρκικῆς ἑαυτοὺς, χωρίσαντες φι-
λίας, πρὸς ἅπαντα ἐχώρησαν βά-
σανον στερβῶς, καὶ νικήσαντες
δόξῃ ἐστεφανώθησαν. Σταυροθ.

Εκτός σε πάθους ἀπεκύησα, καὶ
πῶς βλέπω σε νῦν πάθει προσο-
μιλοῦντα; Πῶς φέρεις τοῦτο
ἐκραζεν Ἄναρχε Υἱέ; ἡ Παρθέ-
νος; δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Η ἐκλεκτὴ τε καὶ ὑπέρτιμος,

ἐκ πασῶν γενεῶν, ἀναφανείσα
μόνη, ἡ ἀρεταῖς ἐκλάμψασα Ἄ-
χραντε σεμνή, τοὺς σέ ὕμνολο-
γοῦντας αἰγλή σου λάμπρυνον.

Θεὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας,
ἐξ ἀγνῶν σου σεμνή, αἱμάτων
Θεομητορ, Σωτῆρα τὸν λυτρού-
μενον, πάντας ἐκ δεινῶν, τοὺς
ὕμνοῦντάς σε Κόρη θεοχαρίτωτε.
Ιερουργεῖ τῷ θείῳ Τόκῳ σου,
Θεοτόκε ἀγνή, ἡ τῶν αὐλῶν φύ-
σις, καὶ τῶν βροτῶν τὸ σύστημα
πόθῳ σέ ὕμνεῖ. Ἄλλὰ σοῦ τῇ ἐλ-
λάμψει ἡμᾶς καταύγασον.

Ἰδὲ Ε'. Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Νεκρὸς ὄρασαι, ἐπὶ τοῦ Κρανίου,
ὁ νεκρώσας τὸν ἄδην, τῷ πάθει
τῆς σαρκός σου, καὶ εἶδος Χρι-
στέ, οὐδὲ κάλλος σὺ εἶχες κρε-
μάμενος, καλλωπίσαι με θέλων
ὡς φιλόανθρωπος.

Αδάμ τοῦ πρώτου, ἐξηλωῶσαι θε-
λων, ἐμπαθεῖς διαθέσεις, τοῖς ἡ-
λοῖς προσηλοῦσαι, καὶ λόγῃ τρω-
θεῖς, τὴν φλογίνην ρομφαίαν κω-
λύεις Χριστέ, μὴ κωλύειν τῇ
εἰσοδῶν τοῖς δούλοις σου.

Μαρτυρικά.

Ιχνηλατοῦντες, πάθη τοῦ Δεσπό-
του, οἱ χοροὶ τῶν Μαρτύρων, ἐν
ξύλῳ προσηλοῦνται, καὶ χεῖρας
ὁμοῦ ἀφαιροῦνται, καὶ πόδας πρὸς
τρίβον σεπτοῦ Μαρτυρίου ἐνθέως
εὐθυνοῦμενοι.

Νοὶ τελείω, νοῦν τὸν ἀλαζόνα,
ἐπαιρόμενον θράσος, καθέλτε τε-
λείως, ταπεινωθέντες, ἐν μιμῆσει

τοὺς

τοὺς πάντας ὑψώσαντος, ταπεινώσει καρδίας Χριστομάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον.

Εκ ρίζης Κόρη, Ἰεσοαὶ βλαστάνεις, ὡς ἄνθος προσφέρεις τὸν φυτουργὸν τοῦ Κόσμου, παραφυάδας ξηράναντα, θείῳ φυτῷ τοῦ Σταυροῦ, ὃν σαρκὶ κατεδέξατο, ὡς εὐσπλαγγνος.

Τῆς Θεοτ. Ἄλλος. Θεοφανείας σου Χριστέ

Κλίμαξ φανεῖσα, τυπικῶς τῷ Ἰακώβ, πρὸς ὕψος ἐπηρμένη, τοῦ σοῦ Θεοnúμφευτε ὑπέφηνε, τοκετοῦ τὸ ὄντως ἐξάισιον· διὰ σοῦ γὰρ ὄντως Θεός, ἡμῖν ὠμίλησε τῇ συγκαταβάσει τῇ θείᾳ, καὶ τὴν ζωὴν παρέσχε βροτοῖς.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς μητρικῆς λύπης Θεοκυῆτορ, θυμηδίας ἐμπλεοὶ γεγόναμεν, εὐφροσύνην πᾶσι κηύσασα, καὶ παγκόσμιον χαρμονήν· διὸ Πανύμνητε τοὺς σοὺς ὑμολόγους κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβεΐαις διαφύλαξον.

Μυσταγωγούμενος τὴν σὴν, Θεοπτικῶς ὁ Μωϋσῆς εἰκόνα, προεώρα Βάτον ἀκατάφλεκτον, τῷ πυρὶ Παρθένε Πανάμωμε. Ἐν σοὶ γὰρ ὁ Πλαστουργὸς οἰκῶν, οὐκ ἔφλεξέ σε τὴν ἀνωτέραν, ἀπάντων τῶν ποιημάτων Θεοnúμφευτε.

ἰδὴ σ'. Συνετέθη ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Εναλλάττων χεῖρας προετύπευ, πάλαι Σταυρὸν ὁ Ἰακώβ, ἐπευλογῶν τοὺς παῖδας· ὅθεν ὕψιστε ἐν τούτῳ βαίνων, ἀρᾶς τῆς πάλαι λύεις τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πη-

γάζεις νῦν τὴν εὐλογίαν, τοῖς εὐλογοῦσάι σε μόνε εὐλογητῆ, καὶ δημιουργῆ καὶ ὑπεράγαθε.

Σοῦ τὸ πάθος, προτυπῶν ὁ μέγας, Λόγε Μωϋσῆς ἀνυψοῖ, χαλκοῦν τὸν Ὅφιν πάλαι, ἐξαιρούμενον τοὺς καθορῶντας, τοῦ ἰοβόλου δῆγματος τῶν ὄφρων. Καὶ γὰρ Δέσποτα σοῦ σταυρωθέντος, βλάβης τοῦ ὄφρου ἀπαντες οἱ πιστοὶ, τοῦ θεοστιγοῦς ἀπελυτρώθημεν. Μαρτυρικά.

Ὡσπερ ἄλλου, πάσχοντος οἱ θεῖοι, πάλαι καὶ σεπτοὶ Ἀθηναῖοι, διέκειντο ἀθλοῦντες, προορώμενοι τὰς ἀντιδόσεις, τὰς αἰωνίου καὶ τὴν ἀγαλλίασιν· ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χριστέ Οἰκτίρμων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε λύτρωσαι πειρασμῶν καὶ ἁμαρτιῶν καὶ περιστάσεων.

Τοὺς χειμάρρους, ἔπαυσαν τῆς πλάνης, ρεῖθροις αἱμάτων οἱ σεπτοὶ, καὶ θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ πηγαὶ πιστοῖς Θεογνωσίας, βλύζουσαι ὕδωρ, ὄντως ἀνεδείχθησαν. Ταῖς αὐχαῖς αὐτῶν Σωτῆρ τοῦ Κόσμου, ὄμβρησον ἄφεισιν ἅπασιν καὶ ζωὴν, καὶ τὸν ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος. Σταυροθ.

Τὸν Ποιμένα, πάντων καὶ Δεσπότην, ξύλω ὀρώσα ἢ ἀμνάς, ἐναπηρωρημένον, θρηνωδοῦσα μητρικῶς ἐβόα, Τί τοῦτο Τέκνον τὸ καινὸν Μυστήριον; Πῶς ἀθάνατος τὸ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, θάνατον δέδεξαι τοὺς βροτοὺς, θέλων ἐκ φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι;

ὁ

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Νομικοί σε, τύποι Θεοτόκε, καὶ αἱ προβήσεις σαφῶς, τῶν Προφητῶν ἐδήλου, τεξαμένην τὸν τοῦ Κόσμου ῥύστην, καὶ εὐεργέτην ἀπάσης τῆς Κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐεργετήσαντα, τοὺς πίστει τε καὶ στοργῇ, Δέσποινα ἀγνή δοξολογοῦντάς σε.

Ξενωθέντας, πάλαι ἐξ ἀπάτης, τοῦ ἀνθρωποκτόνου ἐχθροῦ, Θεοῦ τοὺς πρωτοπλάστους, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου μόνη, Θεογενήτωρ αὐθις ἐπανάγαγες, πρὸς Παράδεισον ἀποτεκοῦσα, Σωτῆρα Κύριον, Σταύρωσιν καὶ ταφήν, θεία ἐξουσία ὑπομείναντα.

Ο βουλήσει, θεία καὶ δυνάμει, δημιουργικῇ ἑαυτοῦ, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων, συστησάμενος ἀγνή, προήλθεν, ἐκ σῆς Νηδύος καὶ Θεός καὶ ἄνθρωπος, καὶ τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας, τὸ πρὶν ὑπάρχοντας λάμψει θεικαῖς, Δέσποινα ἀγνή παιδρῶς κατηύγασεν.

Ἰδιὴ Ζ'. Ἄφραστον θαῦμα.

Οτε Σταυρῶ σε, δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θεωροῦσα ἐφριξεν ἡ γῆ. Ἥλιος τὸ φῶς τὸ ἴδιον ἔπαυσε, καὶ οἱ ἐν σκότει φῶς εἶδον μελωδοῦντες, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υβριν ὑπέστης, καλάμῳ Σῶτερ τυπτόμενος, καὶ ἀκάνθαις οἷα Βασιλεὺς, βουλήσει Χριστέ ὁ Θεὸς στεφόμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν

τῶν μελωδοῦντων, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικά.

Δεσμείσθε πᾶσαν, τοῦ Διαβόλου πανεύφημοι, τὴν ἀπάτην λύοντες σαφῶς, φέρετε ποινὰς καὶ θάνατον ἀδικόν, ζωὴν ποθοῦντες τὴν ἀνω καὶ δοῶντες, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εστητε μέσον, φλογὸς Πανεύφημοι Μάρτυρες, τὴν ἀπάτην φλέγοντες σαφῶς, καὶ τῷ ὄροσιμῳ τῆς ἐνθέου χάριτος, μὴ φλογισθέντες βοᾶτε, μελωδοῦντες, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυροῦσαι θέλων, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, καὶ ὀρώσα ἀναρχε Υἱέ, λύπη τὴν ψυχὴν νῦν καταβαπτίζομαι. Θνήσκεις παρέχων ζωὴν τοῖς μελωδοῦσι, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Πεποικιλμένην, σὲ κεκτημένην διάχρυσον, Θεομήτορ Κόσμον εὐπρεπῆ, ἔστερξεν ὁ σὸς Υἱὸς τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ δοῶντων, ὁ καρπὸς σοῦ ἀγνή εὐλογημένος.

Ρόδον ἐν μέσῳ, τῶν ἀκανθῶν εὐρῶν Ἀχραντε, ὁ Δεσπότης ἐπλήσεν ἡμᾶς, ὀμμαῖς σου τερπιναῖς χαρίτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς ἐκδοῶντας αὐτῷ ἐν κατανώξει, Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδιὴ

Ὡδὴ Η'. Ἐκστῆθι φρίττων Οὐρανέ.

Πίνεις ποτήριον Χριστέ, ὃ ἐπεθύμησας, διὰ πάθους τοῦ Σταυροῦ, πηγᾶς μοι προχέων ἀφέσεως, ἐκ ζωηφόρου πλευρᾶς τῷ διὰ πλευρᾶς θανατωθέντι. Ὑμνῶ σε ἀναμέλπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαός, ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οτε σε ἄνομος Λαός, μέσον κατέχρινε, Σταυρωθῆναι Ἰησοῦ, ἀνόμων Ζωοδότα Κύριε, διεδονήθη ἡ γῆ, καὶ πάντες ἀνέμελπον ἐν φόβῳ, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαός ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, ὑμῶν ὁ θάνατος, ἀπεφάνθη Ἀθληταί· πολλοῖς γὰρ ὀμιλοῦντας πάθεισι, πάθους σεπτοῦ κοινωνοί, βοῶντες ἐδέιχθητε ἐμφρόνως, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαός ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οντως οὐ σαρκικά ὑμῶν, τὰ ὄπλα Μάρτυρες, πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν· ἐλπίς δὲ πίστις καὶ ἀλήθεια, δι' ὧν τυχόντες Θεοῦ, Ἀγγέλων χοροῖς συναριθμείσθε, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαός ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υψιστε ἀναρχε Υἱέ, φέρεις ἐμπτύσματα, καὶ ὄνειδη καὶ Σταυρόν, καλὰ μὲν παικτικῶς τυ-

πτόμενος, ἢ Θεοτόκος ἐβάσα, δαξάζω τὴν σὴν μακροθυμίαν· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Τῷ θεολήπτῳ Δανιήλ, σὺ προτεθέασαι, ἀλατόμητον ὄρος· ἐκ σοῦ γὰρ Κόρη λίθος τέμνηται, Χριστός, ὁ μόνος Θεὸς Παρθένη, ἀνευ χειρὸς ἀνθρώπου, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαός ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῖς τὸν Τόχον σου Ἀγνή, αἶε δοξάζουσιν, οἱ τῶν ἄνω Στρατηγοί, καὶ σὲ δὲ Κόρη Ἀειπαρθένη, χαρμονικῶς σὺν ἡμῖν, ὡς Θεομήτορα ἀνυμνοῦσιν, ἦν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φέγγους σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σὲ φρονούντας νῦν, Θεοτόκον ἀληθῆ Μαρία φωταυγεῖς ἀπέργασαι, Φωτογεννήτωρ, Ἀγνή· φωτὸς γὰρ σκηνῆ ὤφθη Παρθένη, τοῖς πιστεῖ σοι βοῶσι, χαῖρε Εὐλογημένη, καὶ δεδοξαμένη εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ.

Ἰνα τῇ βρώσει φθαρέντα, ἐνηδόνῳ τοῦ ξύλου, μόνε Σωτὴρ ὡς ἀγαθός, λυτρώσῃ τῆς φθορᾶς, σταυρωθῆναι σαρκί, θανατωθῆναι τε καταδέξω· ὑμνοῦμεν ἀπαύσως Ἰησοῦ

Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν
καὶ δυναστείαν σου.

Ω πῶς ὑπέστης ὀδύνας, ἐν σαυ-
ρῷ ἠπλωμένος, τῶν ὀδύνων τῶν
χαλεπῶν, ἐξαιρῶν με Σωτῆρ; πῶς
ἀκάνθας στεφθεῖς, ἐπανάκαυσας
τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας; πῶς
ὄξος ποτισθεῖς, εὐφροσύνης κρα-
τήρα ἡμῶν ἐκέρασας;

Μαρτυρικά.

Στενοχωρούμενοι πάντες, καὶ
εἰρκταῖς ὀμιλοῦντες, καὶ μεληδὼν
οἱ Ἀθληταί, τεμνόμενοι δεινῶς,
καὶ τροχοῖς ἀπηνῶς κατατεινό-
μενοι, καὶ βορὰ τοῖς θηρίοις,
διδόμενοι Χριστὸν, τὸν ἀπάντων
Δεσπότην οὐκ ἐξηρνήσασθε.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, πλειοτέ-
ρως ἐκλάμπει, τῶν Ἀθλητῶν ἡ
παμφανῆς, καὶ εὐσημος μνήμη,
καὶ ψυχὰς εὐσεβῶν φωτίζει πάν-
τοτε, καὶ διώκει τὸ σκότος πα-
θῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ δαιμόνων
σκηδιάζει ζόφον βαθύτατον.

Σταυροβετοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ
κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερ-
σὶ τὸν ἐκ χειρὸς ρυσάμενον ἡμᾶς,
πολεμίου ἐχθροῦ Ἀχραντε Δέ-
σποινα, καὶ ὄρας ἐπὶ ξύλου, ὑ-
ψούμενον Σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου
κακίας ἡμᾶς ρυσάμενον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰωνίου, καὶ ζωῆς
ἀνεδείχθης, ὑπερφυῶς Θεογεννή-
τωρ, πρόξενος Ἀγνῆ, τὸν Σωτῆ-

ρα πάντων κυοφορήσασα, τὸν τῆς
γῆς ἐκ προσώπου, πᾶν δάκρυον
σαφῶς, ἀφελόντα καὶ πᾶσι χαρὰν
βραβεύσαντα.

Ψάλλων Δαβὶδ σὸς Προπάτωρ,
Κιβωτόν σε προέφη, συμβολικῶς
καὶ Θεοῦ Μάννα, χρυσὴν Στά-
μνον Μωϋσῆς· Θεὸν Λόγον μόνη
καὶ γὰρ ἐχώρησας, τὸν ἐν κόλ-
ποις Πατρῶις, ὑπάρχοντα αἰεὶ,
Θεοτόκε· διό σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ως ἀληθῶς ὑπερτέρα, πάσης
Κτίσεως πέλεις· τὸν γὰρ Θεὸν
τῶν ἀπάντων ἐκύησας σαρκί· διό
σε προστάτιν ἔχομεν Δέσποινα,
καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχος
ὄχυρόν, διὰ σοῦ σωτηρίας ἐπιτυ-
χεῖν ἐλπίζοντες.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰνῶν, σι-
χηρὰ σταυρώσιμα.

Εν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέ-
κτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος
βοῶ, Φιλάνθρωπε Κύριε τὴν ἀλα-
ζονείαν κατάβαλε, τῶν μὴ ὁμο-
λογούντων σε Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ
ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δει-
λιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ
ἐνέδρας. Ὡς γὰρ ὑπερήφανος κα-
τήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ
δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέ-
τος Χριστοῦ. **Μαρτυρικόν.**

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀγίων
σου πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει.
Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς
Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται

ὄν

σὺν τοῖς ἀνθρώποις· αὐτῶν ταῖς
 παρακλήσεσιν ἐλέησεν ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν.

Επάγγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν
 ζύλῳ καὶ νενέχρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ
 κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ' ὡς
 Θεὸς ἐν δόξῃ, **Μ**ῆτερ ἀγνή Παρ-
 θένε, πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

Τῇ παρασκευῇ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ
 μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 σου, καὶ σῶσον με ὡς μόνος φι-
 λάνθρωπος.

Υφαπλώσας τὰς παλάμας ἐπὶ
 ξύλου, ἠγαλίσω τὰ ἔθνη ὑμνοῦν-
 τά σου, τὴν εὐσπλαγχνίαν, Χρι-
 στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Προσηλώθης ἐκουσίως ἐπὶ ξύ-
 λου, καὶ τὰ κέντρα Χριστὲ τοῦ
 ἀλάστορος, τῇ σῆ δυνάμει τε-
 λείως ἐξείληψας.

Μαρτυρικόν.

Υαῖς βασάνοις ἐντροφῶντες Ἀ-
 θλοφόροι, Παραδείσου τρυφῆς ἠξι-
 ώθητε, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἀπαύ-
 στως δεόμενοι. Δόξα.

Απὸ πάτης ἐξελοῦ ἡμᾶς βασά-
 νου, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, τὸ
 σύνθρονόν τε, Πνεῦμα τοὺς δού-
 λους σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Καθορώσά σε Σταυρῷ ἐφηπλω-
 μένον, ἡ Παρθένος δακρύουσα ἔ-
 στενεν· ἥς ταῖς πρεσβείαις, σῶσον
 ἡμᾶς Κύριε.

ΚΑΝΩΝ
 Εἰς Παντας τοὺς ἁγίους.

Τῷ Σαββάτῳ, ἤχος πλ. δ'.

Ἦδὴ Α'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμιοι μαργαρίται, ὠφθητε, τὸν
 στέφανον φαιδρύνοντες, τῆς σε-
 πτῆς Ἐκκλησίας, Ἀθλοφόροι
 Χριστοῦ γενναιότατοι.

Ηστραψαν τῶν δογμάτων, καὶ
 τῶν ἀρετῶν θεαῖς λαμπρότησιν,
 οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν
 τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ
 ἐν τοῖς Ὅσιοις θαυμαζόμενον,
 ἱκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡ-
 μᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Νεκρώσιμον.

Οταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τοῦ
 ποιῆσαι Δικαιοσύνην, ἀκατακρί-
 τους Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶ-
 σον δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χο-
 ρός σε ἐπιστάμενος, σοῦ ὀπίσω
 Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῷ προσε-
 νήνεκται.

Ἔτερος Κανὼν εἰς κοιμηθέντας.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χρι-
 στοῦ, καὶ πάθει Πάθος, μιμησά-
 μενοι τὰ σεπτόν, οἱ Μάρτυρες
 πάντες τῆς ἐνθέου, καὶ μακαρίας
 ζωῆς ἔτυχον.

Νεότητος παιδάσματα παρορῶν,
 καὶ τὰς ἀμαρτίας ὑπερβαίνων
 Χριστὲ Σωτὴρ, τῶν προκοιμηθέν-

των οικειῶν σου, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναριθμήσον.

Ης ἔτυχον δόξης τε καὶ χάρας, οἱ τὴν μακαρίαν, κεκτημένοι διαγωγὴν, μετάδος πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, οὓς προσελάβου ἠδωλέεε. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ, Παναμίωμε Κόρη, τὸν τὸν Ἀδην, θεία δυνάμει κήταργήσαντα.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας Λόγε.

Τὰς ἑρπυαίας θυσίας οἱ Ἀθληταί, στερεωτάτη γνώμη ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρειτάτη, Λόγω τῷ τυθέντι γεγόνασιν.

Ανανεοῦντες λόγοις ἱεουργαῖς, τοὺς παλαιωθέντας παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος Κόσμον, θεοὶ Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Η τοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς, δεδομένη χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς ἀσκητὰς ἐπ' ἐσχάτων, θείων χαρισμάτων ἐπέπλησε.

Νεκρώσιμον.

Χοροῖς ἀγίοις σύνταξον ὁ Θεὸς, τοὺς πιστῶς τοῦ βίου μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολιτὰς ποιήσον, δι' ἀφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ομηδαμῶ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν σὴν κατώκησεν, ἡγιασμένην Γαστέρα, ἀχράντε ἠερθένε, καὶ Κύριος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Καθαρθέντες τῆς πάλαι προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ρεῖθροις αἱμάτων τε, τοῖς ἑαυτῶν βαντισθέντες, τῷ Χριστῷ μακάριοι συμβασιλεύετε.

Ο νεκρὸς ἐκουσίως κατατεθείς ἐν μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ, εὐδόχητον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς δικαίων σου τρυτούς αὐλιζέσθαι.

Υπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς Θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νοουμένης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐκ γαστρὸς σου, καὶ γεγονῶς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος φιλόανθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομήτορ Ἀχράντε, μόνῃ Πανύμνητε.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακλίνοα Κύριε.

Υπελθόντες τὸ στάδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας, ζέοντι Πνεύματι, Ἀθληταὶ θεομακάριστοι, τὴν ὑλώδη πλάνην κατεφλέξατε.

Τοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς ἱεράρχας λαμπρῶς ἐδόξασας. Τούτων θείαις παρακλησέτι, κωνόν με δόξης τῆς σῆς ποιήσον.

Η

Η του Θείου επίπνοια, Πνεύματος Προφήτας καταλαμπρύνασα, Γυναίξιν ισχύν δεδώρηται, του έχθρου ὀλέσαι τὰ φρυάγματα.

Νεκρώσιμον.

Συγχορεύειν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς ἀγίοις οὖς περ, μετέστησας, ὑπεράγαθε, οἰκέτας σου, ἐν Σχηναῖς ἀγίων δυσωπούμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου Θεῖον τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων ἄνωθεν τέτοκας, ἀναπλάττοντα Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν.

Ἄλλος. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Γινα τὴν σὴν, Δέσποτα, δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἰγλῆς, σου τῆς φωτοδοτίδος, ἐν Οὐρανοῖς τύχῳσι φαιδρῶς, ἅπασαν βασάνων, ἰδεᾶν φέρειν ὑπήνεγκαν, οἱ Μάρτυρες οἱ Θεοὶ, σοὶ Χριστέ μελωδοῦντες· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Πολλοὶ Μοναί, παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν, πᾶσι μεριζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς· Ταύτας οὖν Οἰκτίρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πιστεῖ μεταστάντας, εὐσεβῶς σοὶ εὐώντας, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ισος ἡμῖν, ἄνθρωπος ὄφθης Ἀθάνατε, πᾶσιν ἴσον, θάνατον ὑπέμεινας, καὶ τῆς ζωῆς ἐδειξας ὁδοῦς.

Ἦς τοὺς μεταστάντας, ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος, συγχώρησιν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης παρέ-

χων, καὶ φῶτό, μετουσίαν δωρούμενος. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταρῦγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμῆν. Πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἄδῃ Ε. Φώτισον ἡμᾶς.

Εσπερον πληγᾶς, τῆς σαρκὸς οἱ Θεοὶ Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγᾶς ἡμῶν, ἀεὶ ἰώνται, τραυματίζοντες τοὺς δαίμονας.

Αγιοὶ Θεοῦ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστῶν, ἀμαρτημάτων δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, Γυναικῶν Ὅσιε φιλάνθρωπε, τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀγαθῶν κατηξιώθησαν. Νεκρώσιμον.

Θάνατον ἐλὼν, τῷ θανάτῳ σου Ἀθάνατε, τοὺς θανέντας ἐλπίδι ζωῆς, πιστοὺς σου δούλους, ὡς φιλάνθρωπος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Επαυσας Ἀγνή, Προπατόρων τὸ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας διακaiώσαντα, σαρκὶ τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Ἄλλος. Ἰνα τί με ἀπάσω.

Τῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότητος, ἐν σχηναῖς ἀγίων, ἐνθα ἡ-

χος τερπνός εορτάζοντος, τοὺς μεταθεμένους, πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν οἰκτιρίας, καταξίωσον μόνε φιλάθρωπε.

Οπου τάξεις Ἀγγέλων, ὅπου τῶν Δικαίων οἱ δῆμοι ἀγάλλονται, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, κατασκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους σου· καὶ σὺν παρρησίᾳ, τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ Θρόνῳ, παριστάναι εὐδόκησον Εὐσπλαγχνε.

Γλασμός ἡμῖν ὤφθη, καὶ δικαιοσύνη τε καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μῶλωπί σου τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας. Αὐτὸς οὖν Οἰκτίρμον, ὡς ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατὰτάξον. Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς ἐλεῆμον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου Μῆτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

ὠδὴ σ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Γχωρσιν ἡμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰάσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας ἀεὶ, σωμάτων ἐξαίρετε, κατατραυματίζοντες, πονηρῶν δαιμόνων, τὴν πληθύν, ἅγιοι Μάρτυρες.

Ο τῶν Ὁσίων χορὸς, ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, στερβῶς ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίᾳ, ἀπολαύσεις ἐκλήρωσαντο.

Νεκρώσαντες ἀσκηταί, τὴν σὰρκα ζωῆς ἐτύχετε. Ποιμάναντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὸ ποίμνιον, ἱεράρχαι πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἤξιώθητε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ζώντων Λάγε ζωῆ, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπαυσις, ὑπάρχων τοὺς ἐξ ἡμῶν, τῷ θεῷ σου νεύματι, μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, τοῦ θεράποντός σου σκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐπὶ σοί, Πατὴρ ἀγνή τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς ἀύλοις αὐγαῖς, αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τὸ σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισε.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Σωτήρ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῷ πόθῳ σου τὰς ψυχὰς, τραθέντες οἱ ἅγιοι, τῆς σῆς ὀρεγόμενοι, αἰδίου δόξης, καὶ γλυκειᾶς μεθέξεως.

Γαστέρα τοῦ δυσμενοῦς, θανάτου Σῶτερ διέρρηξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ, δεσμώτας ἀνέστησας, ζωὴν χαρισάμενος ἧς τοὺς μεταστάντας, εὐεργέτα καταξίωσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν, τῶν ἐν τῷ ἄδῃ τοὺς δούλους σου, ἐλευθέρωσον Σωτήρ. Ὡς μόνος γὰρ εὐσπλαγχνος, ἀφείλες πᾶν δάκρυον, ἐκ παντός προσώπου, τῶν πιστῶς θεολογούντων σε.

Θεοτοκ.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει Δημιουργός, δημιουργείται ἐν μήτρα σου· ὁ πλήρης καθὸ Θεός, κενούται Πανάμωμος· ὁ μόνος ἀθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων, σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

Ἠδὴ Ζ'. Παιδες θεοσεβεις.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ἡμῶν Πανεύφημοι, τῶν ἐγκλημάτων φορτία σκορπίσατε, καὶ βοῶντας Μάρτυρες σώσατε, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ομβρω τῶν ἱερῶν ὑμῶν αἱμάτων, αἰρέσεων πῦρ ἐναπεσεβέσατε, καὶ φλογὶ ἱεράρχαι σοφοὶ κατεφλέξατε, ἀσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφωτίσατε.

Σάρκα οἱ ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες, ζῶσι μετὰ θάνατον, Προφητῶν τε Δικαίων χορὸς, καὶ κατάλογος γυναικῶν ἀθλήσας, δεδόξασται. Αὐτῶν πρεσβεΐαις Χριστέ, κινδύνων ῥύσαι ἡμᾶς. Νεκρώσιμον.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστέ ἀνάπασσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὐσπλαγγνε μόνε Σωτῆρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ολη ὡς καθαρὰ καθυπεδέξω, ἐν

μήτρα τὸν Λόγον σωματούμενον. Αὐτὸν ἐκδυσώπει καθάραι πταισμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πανάγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρὰ πίστει προστρέχοντα.

Ἄλλος. Παιδες Ἐβραίων ἐν καμίνφ.

Ολος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων, ἀνατέτακται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ ἐνούμενος καὶ μέλπων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι, τὴν φαιδρότητα τῆς θείας Βασιλείας, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος βοῶσιν, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πλήσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὗς μετέστησας οἰκέτας σου Οικτίρμον, ἀξιώσας αὐτοὺς κραυγάζειν σοὶ καὶ μέλπειν, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν Πανάμωμον κατώκησας Παρθενον, εὐλογίας πηγὴν βλυστάνων τοῖς βοῶσιν, Εὐλογημένος Πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ἠδὴ Η'. Οἱ θεορρήμονες Παιδες.

Ναοὺς Εἰδώλων καθείλετε ἀθλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς Τριάδος, θείου ναοὺς ἐδομησασθε, ἀθλοφόροι Κυρίου Ἀγγέλων συνόμιλοι.

Οἱ ἱερεῖς σου Χριστέ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι ὁσίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνος γυν συναγάλλονται, σοῦ

τὸ

τὸ κάλλος ὀρώντες, τὸ θεῖον τρα-
υότερον.

Γερωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν
σου, καὶ γυναικῶν αἰοδιμῶν, τῶν
ἀπ' αἰῶνος Δικαίων τε, τὰ ἐλέη
σου Λόγε τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Δικαιοκρίτα ἤνικα μέλλεις κρι-
νει, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου,
ἀκατακρίτους συντήρησον, παρα-
βλέψας τὰ τούτων, ἐγκλήματα
Δέσποτα. Θεοτοκίον.

Επιφανείσα Παρθένε τῆς ψυχῆς
μου, τὰ σκοτεινότετα νέφη, τῷ
φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἢ τῆς
δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν Ἥλιον.

Εἰρμὸς ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Επιγείους ἄθλους διελθόντες,
οὐρανόους ἔλαβον στεφάνους, οἱ
Μάρτυρες οἱ ἀληθεῖς βοῶντές σοι
ἀπαύστως, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Καταβάς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,
τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοι-
κούντας, ἀνέστησας ζωαρχικῆ πα-
λάμῃ, καὶ παρέσχες, τοῖς δούλοις
σου τοῖς πίστει, προκεκοιμημέ-
ναις, ἀνάπαυσιν οἰκτίριμον.

Ωs πηγὴ ζωῆς τῆς αἰδίου, ὡς
τροφῆς ὑπάρχων ὁ χειμάρρους,
τοὺς δούλους σου τοὺς εὐσεβῶς,
πρὸς σὲ ματατεθέντας, ἀξίωσον
ὑμνεῖν σε, καὶ δοξολογεῖν σε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μαρία Παρθένε Θεοτόκε, ἡ Θεὸν
Σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις, γεννή-
σασα σωματικῶς, περίσωζε τοὺς
πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὸν τόκον,
καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ισταντο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν
ἀδίκων Κριτηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν
χάριτι, τοῦ Χριστοῦ κατακρίναν-
τες, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν κεκρα-
τημένους ἐλέγχοντες, καὶ στεφά-
νοους, δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ωσθητε ὡς οἶακες, τῆς Ἐκκλη-
σίας τὴν ὀλκάδα, πᾶσαν εὐσεβῶς
ιθύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντο-
λῶν, πάντες ἱεράρχαι καὶ Ποι-
μένες μακάριοι. Διὰ τοῦτο, ὡς
κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν.

Στίφος ἰκετεῦει σε, τῶν Προ-
φητῶν καὶ τῶν Ὁσίων, σύλλογος
Γυναιῶν Κύριε, ἀθλησάντων λαμ-
πρότατα, καὶ διαπρεψάντων ἐν
ἀσκήσει φιλόφθωπε, δυσωπεῖ σε,
τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Νεκρώσιμον.

Ης κατηξιώθησαν, τιμῆς καὶ
δόξης αἰωνίου, ἅπαντες Χριστοῦ
οἱ ἅγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημή-
σαντας τοῦ ματαίου βίου, μετα-
σχεῖν καταξίωσον, ἐλεῆμον, ταῖς
ἰκεσίαις τῶν ἁγίων σου.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀ-
γαθῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, πλήρω-
σον ἡμῶν Πανάμωμε, τὰς ἐντεύ-

ξις

Ξεις τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον, ἐναρέτως ἐνδυναμοῦσα πολιτεύεσθαι.

Εἰρμός ἄλλος. Ἐφριξε πᾶσα ἀκαθ.

Εχοντες Μάρτυρες Χριστοῦ, τὴν ἀνίκητον ἰσχὴν καὶ ἀήττητον, ἐξεφαυλίσατε τὸ τῶν Τυράννων ἄθρον πρόσταγμα, καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν σαφῶς ἤξιώθητε, καταλαμπόμενοι τῆς Τριάδος ταῖς αὐγαῖς ἀξιάγαστοι.

Λέλυται ἄδης ὁ πικρὸς, καταλύσαντος αὐτόν σου φιλόθρωπε, καὶ ἀναστήσαντος τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδοντας. Ἄλλα καὶ νῦν ὡς ἀγαθὸς, τοὺς μεταχωρήσαντας πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγγνον ἀνεσπέρου σου φωτὸς καταξίωσον.

Ολος εἶ Σῶτερ γλυκασμῶς, ὅλος εἶ ἐπιθυμία καὶ ἔφσεις, ὄντως ἀκόρεστος, ὅλος ὑπάρχεις κάλλος ἀμήχανον. Τοὺς μεταστάντας οὖν πρὸς σέ, τῆς σῆς ὠραιότητος, τρυφᾶν εὐδόκησον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσατα Χριστὸν τὸν Σωτήρα μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν, αὐτὴν ὑπόστασιν. Μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ Πρωτότοκον πάσης τῆς Κτίσεως· ὃν ἐν φύσει διτταῖς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους· στιχηρὰ Μαρτυρικὰ, ἕχος πλ. δ'.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε ἅγιοι, τὰς

βασάνους τῶν ἀγόνων ὑπηρείεγοντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον Βασιλέων καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν ἅγιοι, πρεσβεύοντες τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικῆσαντες τὴν πλάνην τῆς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν αἰωνίως τῆς ζωῆς. Τυράννων ἀπειλὰς οὐχ ἐπτοθήητε, βασάνοις αἰκίζόμενοι εὐφραίνεσθε. Καὶ νῦν τα αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδύσασθε καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδειχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαδόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε. Νικηταὶ γενόμενοι τῶν στεφάνων ἠξιώθητε, πρεσβεύοντες αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. **Νεκρωσμοί,**

Αμέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώπως βιοῦσιν ἡ κόλασις. Βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γέεννα πυρὸς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτῆς ἀσμεπλήθης. Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ τέλους βόησωμεν λέγοντες, Δέ-

σποτα

σκοπα Χριστέ, οὐς ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσαν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῆς σκέπης σου προστρέχω. Οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ ἁγνὴ βοηθησαί μοι.

Τῷ Σαββάτῳ, οἱ Μακκαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε οἰκτίρμον, τῆς οὐρανόου Βασιλείας σου.

Πᾶσιν ἀλγεῖνοις, στέρρῳς προσομιλοῦντες, τραύμασιν ὑμῶν, ἁγίοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυματίσατε πάσας τὰς μυριάδας, τὰς τῶν δαιμόνων θεία χάριτι.

Οσοιο Χριστοῦ, καὶ θεοὶ Ἱεράρχαι, στίφος Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῆς οὐρανόου ἐπέτυχον κληρουχίας· οὐς ἐπαξίως μακαρίσωμεν. Νεκρώσιμον.

Πάντας τοὺς πιστῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, τάξον ὁ Θεός, ἐν χώρα τῶν Δικαίων, καὶ Παραδείσου ἀνάδειξον κληρονόμους θεοπρεπῶς ὑμνολογοῦντάς σε.

Δόξα.

Πάτερ καὶ Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, ἡ μία φύσις, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ κτίσας πάντα λόγῳ· σὲ προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι σὺν Ἀγγέλοις, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων τῶν καλῶν τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, πλήρωσον ἡμῶν, Παρθένε τὰς ἐντεύξεις, ἁμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτουμένη, καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Τ Η Σ

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Υ .

Οὗτος ψάλλεται εἰς τὸν ὄρθρον, δὲ ἑορτάζεται ἅγιος. Κυλογήσαντος δὲ τοῦ ἱερέως, λέγομεν τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆ προσευχῆς μου. Βίτα τὸ, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπίφανεν ἡμῖν· καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια. ἤχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν αἰεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώσεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'.

(ὁ Ν'. Παλμός· εἶτα ὁ Κανών.)

Ἰδιῆ, ἀΐ ἤχος· πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός·

» Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,
 » τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαικῆ
 » ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα,
 » καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσρα-
 » ἦλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέ-
 » σωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλ-
 » ποντα. Δίς.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμά-
 ζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν,
 καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν
 καλύπτουσι, καρδίαν Θεοnúμφευ-
 τε· ἀλλ' ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖ-
 ον καὶ προαιώνιον, λάμπον μοι
 τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλί-
 ψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν,
 καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς
 Πανάχραντε, τῆ κραταῖᾳ δυνά-
 μει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν
 ἀμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν
 εἰς ἐμέ σου παράκλησιν. Δόξα.

Νῦν πεποιθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κα-
 τέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν,
 καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλο-
 φύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω
 Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στεναζῶ,
 μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν
 Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώ-
 τατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰ μὴ
 γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προϊστα-
 σο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ
 Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσοῦ-

του με κλυδωνος, καὶ δεινῶν κιν-
 δύνων ἐρρύσατο ;

Ἰδιῆ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ
 » Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
 » μῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
 » ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρό-
 » τῆς, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
 » μόνε Φιλάνθρωπε. Δίς.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνη-
 ρῶς κράζω σοι, Πρόφθασον θερμῆ
 προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός
 μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ
 καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν
 ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσας ἄντως, νῦν ἐπ'
 ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου
 Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δο-
 ξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω,
 τὴν πολλὴν καὶ ἀμετρον κηδεμο-
 νίαν σου. Δόξα.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμ-
 φορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπη-
 ρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν·
 ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δός
 βοηθείας, ἡ θερμῆ ἀντίληψις καὶ
 προστασία μου· Καὶ νῦν.

Ἀληθῆ θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέ-
 σποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ
 κράτος, ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ
 φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ
 Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς
 γῆν με ρεύσαντα.

Τὰ τροπάρια ταῦτα λέγονται, ὅταν
 γίνεται Παράκλησις περίτινος.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς

δοῦ-

δούλους σου Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενεῖα πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως· εἶτα Τροπάρια· ἦχος· β΄.

Τὰ ἅνω ζήτων.

Πρεσβεῖα θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγῆ, τοῦ Κόσμου καταφύγιον· ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς Κύριε, σύ μου
» καὶ Δύναμις· σὺ Θεός μου, σύ
» μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς
» κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμε-
» τέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος·
» διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ, Ἄββα-
» κούμ σοι κραυγάζω, Τῇ Δυνά-
» μει σου δόξα φιλάνθρωπε· Δίς.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν, ἐξω βοηθόν, θλίψει τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι κλονούμενος· εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δω-

ραεῖς ὀροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνω φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με. Δόξα.

Σὲ τὴν Ἄγνην, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀηλιπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ, καὶ ἀντίληψις. Καὶ νῦν.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους οἰκτιρμούς ὧ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς θλιβομένην, ὡς ὕδωρ περικυκλώσαντας, ἀλλ' ὧ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφρόνως ὁ τάλας ἀπώλεσα.

Ὡδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ
» προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυ-
» τον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλό-
»τριον σκότος τὸν δειλαιόν; ἀλλ'
» ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ
» φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς
» μου κατεύθυνον δέομαι.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι, Χαῖρε Μητροπάρθενε, Χαῖρε Θεόνυμφε, Χαῖρε θεία σκέπη, Χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀπόρητον, Χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ, καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οί μισούντές με μίτην, βέλε-
μα και ξίφη, και λάκκον ηῦτρέ-
πισαν, και ἐπιζητοῦσι, τὸ πανά-
θλιον σῶμα σπαράξαι μου· και
καταθιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνή
ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προ-
φθάσασα σῶσόν με. Δόξα.

Αληθῶς Θεοτόκον, πάντες ἐπι-
γινόντες σε, Πάναγνε Δέσποινα,
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον,
εἰδότες κηρύττομεν, ἐν οὐσίαις οὐ-
σίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις,
ὑπὲρ λόγον και νόμον τῆς φύ-
σεως. Καί νῦν.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τὰς εὐ-
χαριστίας ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα,
τῶν σῶν δωρημάτων, και τῆς σῆς
ἀμετρήτου χρηστότητος· τοιγα-
ροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ, και με-
γαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς
με συμπάθειαν.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,
» και αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
» θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου
» ἐπλήσθη, και ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε, και δέομαι ὡς Ἴω-
» νᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνά-
» γαγε. Δίς.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυ-
ψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν και
καρδίαν, και σκοτασμὸν ἐμποι-
οῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα
φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον
ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς
θείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν

ροῖδα, και τῶν νόσων ἰατρὸν σε
γινώσκω, και παντελῆ συντριμ-
μὸν τοῦ θανάτου, και ποταμὸν
τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, και πάν-
των τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινῆν
και ὀξεῖαν ἀντίληψιν. Δόξα.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ
ἐλέους, και τὴν θρύσιν τῶν ἀπεί-
ρων θαυμάτων, και τὴν πηγῆν
τῆν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ
συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἄ-
πασιν ὁμολογῶ, και βοῶ, και κη-
ρύττω, και φθέγγομαι.

Καὶ νῦν.

Εκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζά-
λαι, ὡσπερ μέλισσαι κηρίον Παρ-
θένε, και τὴν ἐμὴν, κατασχοῦσαι
καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει
τῶν θλίψεων. Ἀλλ' εὐρομί σε
βοηθὸν, και διώκτην και ῥύστην
Πανάχραντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων. φύλ. 361.

Αχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς
ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως. Εἶτα
τὸ Κοιτάκιον Ἦχος 6'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκα-
ταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ
πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοή-
θειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγα-
ζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσ-
βείαν, και σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ

προ-

προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε. Εἶτα ὁ ἱερεύς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰξιοθῆναι. Τὸ Εὐαγγέλιον· ζήτησις Σεπτεμβρίου 8. Δόξῃ.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα εἰς ἤχ. πλ. 6'. Ἐλέητόν με ὁ Θεός.

Μὴ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δεῖξαι δέησιν τοῦ ἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπη οὐ κέκτημαι, οὐδέ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμουμένος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου· Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀ-

παλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε· σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὁ ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, τοῦ ἱερέως ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευσέμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἀννης· τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ἰκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκου

σον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομέ-
νων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ τὴν ἐκ-
φώνησιν, Ἐλέει καὶ οἰκτιρημοῖς.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ,
» κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ-
» σαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ
» μετέβαλλον βοῶντες, Εὐλογη-
» τὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Φῶς ἢ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκο-
τισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων,
φωταγωγῆσον σὺ, φωτὸς οὔσα δο-
χεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον,
ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ
ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε,
γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοη-
θείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ
ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρ-
δίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπο-
λαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρι-
σμάτων· ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρη-
στότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυ-
μάτων.

Βλέψον ἰλέῳ ὀμματί σου, καὶ
ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω,
καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ θλάβης
καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με
λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ δοξασθέν-
» τα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς

» Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μι-
» στήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑ-
» μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέους σου Παρ-
θένε, μὴ παρίδῃς σεμνὴ, ποντού-
μενὸν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμά-
των· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοη-
θείας, καταπονουμένῳ, κακώσει
τοῦ βίου.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀ-
νάγκαι, εὐροσάν με Ἁγνή, καὶ
συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ
με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ
πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου,
τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ. Δόξα.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφευρόν σε λι-
μένα· ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ
εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις
ταχινήν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς
κινδύνοις ῥύστην, καὶ προστατίην
ἐν τοῖς πειρατηρίοις. Καὶ νῦν.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου·
Χαῖρε θεῖα καὶ μανναδόχε στά-
μνε. Χαῖρε χρυσὴ λυχνία λαμπάς
ἀσβεστε. Χαῖρε τῶν Παρθένων
δόξα, καὶ Μητέρων ὠράισμα καὶ
κλέος.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός,
» καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέ-
» ρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀν-
» θρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα
» τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε,
» Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, Τα-
» ξιαρχαῖα μεγαλύνουσιν. Δίς.

Πρὸς

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθῆσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποῖαν θερμὴν ἀντίληψιν, ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, εἰς σέ μόνην καυχώμαι, καὶ ἐπὶ σέ θαρβῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμησασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σά Θεονύμφευτε, καὶ τὸν θυθόν, τὸν ἀνεξερευνητὸν ἐξεῖπειν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηγεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνούσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ, καὶ γλώσση πάντοτε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθῆ, καὶ τὰς αἰτήσεις πληρῶσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενούς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

Καὶ εὐθὺς, ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Καὶ ὁ ἱερὺς θυμὸς ἐνὸς ἡμεῖς ψαλλομεν τὰ παράντα Θεοτοκία.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας· τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Απὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σέ καταφεύγω τὴν κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀηληπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Αλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου τὴν Ὁδηγήτριαν.

Εχει τὸ σὸν Πνεῦμα ὁ οὐρανός, σῶμα δὲ τὸ θεῖον τεθησαύριται ἐν Σινᾷ, αἷμα μαρτυρίου ἐν Ἀλεξάνδρῳ πόλει, σοφῆ Αἰκατερίνα σκέπε τοὺς δούλους σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί, Πρόδρομο Κυρίου· Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιή-

σατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλαῶν χεῖς τὸν Δεσπότην;

Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπαῖα. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. . . . Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. . . . Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας. . . . Ὁ Ἱερεύς. Ἐλέησον ἡμᾶς; ὁ Θεός. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλείους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκεψέω, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ. . . . Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν μὴν ταύτην (ἢ τὸν οἶκον τοῦτον) καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰ μὲν ὁμοῦ ἐστὶ Δεκαπενταύγουστος, μετὰ τὸ Τρισάγιον ἀντὶ τῶν ἀνωθι Τροπαίων. λέγονται ταῦτα τὰ Ἑξακοστειλάρια.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου παράλαβέ μου τὸ Πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βρασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μὴ μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ξενώπιον τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε Ἡ Παρθένε, εὐσῆθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε

Θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλαῶν χεῖς τὸν Δεσπότην;

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΤΗΣ

ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ὡδὴ, ἀ. ἤχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Υγρὰν διωδεύσας ἰσσοὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Δίς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Δόξα.

Σωτήρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, ὀσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν. Σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν. Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Θείας, καὶ προνοίας τῆς παρά σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ

ἰδὴ Γ'. Ὁ Βιρμός.

Θυρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ Κύ-
 » ριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ,
 » σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ
 » τῆ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,
 » τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε
 » φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς
 ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρ-
 θένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν
 λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία,
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πα-
 νύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν
 τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
 ζάλην διασχεδάσαι μου. Σὺ γὰρ
 Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γα-
 λήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας,
 Θεομακάριστε. Δόξα.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν κα-
 λῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
 πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον. Πάντα
 γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ,
 τὸν Χριστὸν κυήσασα, μόνη πᾶ-
 νάχραντε. Καὶ νῦν.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάις, καὶ νο-
 σεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρ-
 θένε, σύ μοι βοήθησον. Τῶν λαμά-
 των γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω,
 θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπά-
 νητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων. κτλ. Ἐ-
 πίβλιψον ἐν εὐμενείᾳ· κτλ. ἢ Αἰτησις
 παρὰ τοῦ ἱερέως. Τὸ Κοντάκιον.
 Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

» **Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς Οἰκονο-**
 » μίας σου τὸ μυστήριον, κατε-

» νόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδό-

» ξασά σου τὴν Θεότητα. Δίς·
Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον,
 ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύρι-
 ον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύησον,
 τῶν ἡμῶν πταισμάτων Θεονύμ-
 φευτε.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄβυσσον, ἐ-
 πικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου
 μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγγνον κυήσασα,
 καὶ Σωτήρα πάντων τῶν ὑμνούν-
 των σε. Δόξα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν
 δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀ-
 ναμέλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώ-
 σκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς
 σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κε-
 κτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχε-
 ρείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

ἰδὴ Ε'. Ὁ Βιρμός.

» **Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγ-**
 » μασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίο-
 » νί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰ-
 » ρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάν-
 » θρωπε, Δίς·

Εμπλήσον Ἄγνη εὐφροσύνης τὴν
 ζῶν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον
 διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης
 ἢ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων
 Θεοτόκε Ἄγνη, ἢ αἰωνίαν τεκοῦ-
 σα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν
 πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν·

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμά-

των

των μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Καὶ νῦν.

Πασαί Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίειαν, τῇ προσέειά σου παράτχου μοι,

ᾠδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπήρειας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διὰ παντός, Ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με. Δόξα.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτὶ σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ

νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον. Καὶ νῦν.

Εν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις τῇ σαρκί μου. Ἄλλ' ἡ Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων. κτλ. Ἀχραντε ἢ διὰ λόγου. κτλ. Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως. Προκειμένον. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Σοφία ὄρθαι. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἰς φύλ. 36. Δόξα. Πάτερ, Λόγε. Πνεῦμα καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἰς φύλ. 364.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς Καμίνου, κατέπατησαν ψάλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Δς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν Μήτηρ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μήτηρ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυ-

γάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Σωματίων μαλακίας, καὶ ψυχῶν
ἀβρωστίας Θεογεννήτρια, τῶν
πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου
τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν
Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτε-
κρῦσα. Καὶ νῦν.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν
ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ
πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν με-
τανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδει-
ξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ἦδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν
» ὑμνοῦσι Στρατιαὶ τῶν Ἀγγέ-
» λων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ
δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε
ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε,
Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφιλές ἐπι-
χέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε
Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Δόξα.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς
ἱατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας
Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσ-
βολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς
ἐφόδους Παρθένε. Ὅθεν σε δοξά-
ζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦ-
» μεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι
» Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις
» χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρῶν, μὴ ἀπο-
ποιήσης, ἢ τοῦ παντός ἐκ προ-
σώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα
Παρθένε Χριστόν κηύσασα.

Χαρὰς μου τὴν καρδίαν, πλή-
ρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρὰς δε-
ξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρ-
τίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Δόξα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ
προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε
καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ
τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Καὶ νῦν.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι λάμπρυνον
παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας
διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτό-
κον σὲ καταγγέλλοντας.

Θυμιὰ ὁ ἱερεὺς καὶ ἡμεῖς ψάλλο-
» μιν τὸ

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς καὶ τὰ
λοιπὰ ὄρθρ. φύλ. 366.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα
τοῦ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου. Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἧχοι
δ'. τὰ τροπάρια. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτε-

νῶ:

νώς νῦν προσδράμωμεν. Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν αἰεὶ Θεοτόκε ἰδε φύλ. 360. Τὸν Ν'. Εἶτα ψάλλομεν τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'. ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δε-
» ξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν κτί-
» στην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε
» τοὺς σὲ μεγαλύνοντας. Δίς.

Ανυμνοῦμεν τὸν υἱόν σου Θεο-
τόκε, καὶ βοῶμεν πανάχραντε
δέσποινα, Παντός κινδύνου, ρῦσαι
τοὺς οἰκέτας σου.

Βασιλέων Προφητῶν καὶ Ἀπο-
στόλων, καὶ Μαρτύρων ὑπάρχεις
τὸ καύχημα, καὶ προστασία, τοῦ
Κόσμου πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μα-
καρίζει, καὶ δοξάζει τὸν ἄχραντον
τόκον σου, τῶν ὀρθοδόξων, Μα-
ρία Θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ μου, καὶ ἐμοὶ τῷ
ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἄφειν
δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης, πρεσ-
βείαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Επὶ σέ μου τὰς ἐλπίδας ἀνεθέ-
μην, Θεοτόκε σῶσον ταῖς πρεσ-
βείαις σου, καὶ ὀρήσαι μοι,
πταισμάτων τὴν ἄφειν.

Ζώωτόν με ἡ τεκοῦσα ζωοδότην
καὶ σωτήρα, σῶσον ταῖς πρεσ-
βείαις σου, εὐλογημένη, ἐλπίς
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων,
ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα, Παρ-

θένε πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου,
ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον πανύμνη-
τε· αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Πλέων μοι, τὸν κριτὴν τε καὶ
υἱόν σου, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα
ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
ἀπέργασαι Δέσποινα.

Κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι τὸ
χαῖρε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε,
ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου,
σώζεσθαι.

Λύτρωσαι με τοῦ πυρός τοῦ αἰω-
νίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμέ-
νων μοι, θεογεννήτωρ, ὅπως μα-
καρίζω σε.

Μὴ παρίδης τὰς δεήσεις τῶν
σῶν δούλων, δυσωποῦμεν Δέσποι-
να πανύμνητε, ἵνα ρυσθῶμεν, πά-
σης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγη-
δόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευ-
θέρωσον, τῇ ἱερᾷ σου, σκέπῃ κα-
ταφεύγοντας.

Ξέρον θαῦμα τὸ ἐν σοὶ Θεοκυη-
τορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γε-
γέννηται, ὁ πάντων κτίστης, ἐκ
σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Οναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη,
ιατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, καὶ
θλιβομένων, ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν
Σωτήρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ

πάσης ἄλλης, ἀνάγκης τοὺς δού-
λους σου.

Ρῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομέ-
νης, τοὺς σοὺς δούλους παναγία
Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης, ψυ-
χῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις
σου, Παρθένε Θεοτόκε, τοὺς εἰς
σέ προστρέχοντας, καὶ ρῦσαι πά-
σης, ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προστρέχων τῷ ναῷ σου
Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως
τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε, καὶ
σώματος Ἀχραντε ;

Υπὸ πάντων δυσωπούμενος οἰκ-
τίρμων, τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἄνω
τάξεων, ἰλάσθητί μοι, διὰ τῆς
τεκούσης σε.

Φείσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν
τεθνώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελ-
φῶν ἡμῶν, καὶ ἄνεσ ἄφες, αὐτοῖς
τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον Παρ-
θένε, χαῖρε στάμνε, καὶ λυχνία
πάγχρυσε, τοῦ θείου μάννα, καὶ
φωτὸς θεόνομφε. Δόξα.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν
τριάδι, ἐκβοῶντες, φωνὴν τὴν
τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες, σωτη-
ρίας τεύξασθαι. Καὶ νῦν Θεοτ.

Ω Παρθένε, ἡ τέκουσα τὸν σω-
τήρα, καὶ Δεσπότην τοῦ κόσμου
καὶ Κύριον αὐτὸν δυσώπει, σῶ-
σαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε

πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε θεία
τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε, βοή-
θειά Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις ἐλεήμων τῆς
μητρός σου τῆς ἀχράντου, καὶ
πάντων ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη,
τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρ-
χαγγέλων καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν
ἄνω τάξεων, τοὺς δούλους Σῶ-
τερ, καλῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐν-
δόξου Βαπτιστοῦ σου, Προφήτου
προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶ-
τερ, τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀπο-
στόλων καὶ Μαρτύρων, καὶ πάν-
των ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ
λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀ-
ναργύρων Θεοτόκε, τοὺς δούλους
σου φύλαττε, ὡς προστασία, τοῦ
κόσμου καὶ στήριγμα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολο-
γοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
λέγοντες, Τριάς ἁγία, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλ-
λαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν κτί-
στην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε,
τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην
ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτό-
κε, ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστο-

χῆδωμεν, ῥυσθείημεν δ' ἅ σου τῶν
περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτη-
ρία, τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δευθῶμεν. Ὅτι ἅγιος
εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα τὰ παρόντα
Ἑρπάρια, ἤχος πλ. β'.

Νῦν ἐπέστη ὁ κριτὸς ὁ πάντας
ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀνα-
μένει κριτῆς· ἀλλ' ἐπίστρεψον
ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ πόρνη
κράζουσα σὺν δάκρυσι, Κύριε ἐ-
λέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρήσας Χριστέ,
πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ παν-
σέπτῳ ναῷ τῆς παρθένου σήμε-
ρον, καὶ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας
ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νό-
σους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε,
καὶ παρθένος ἔμεινας μήτηρ ἀνύμ-
φευτε, θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι
ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε παρθένε, τῶν
χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον,
καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμά-
των ἡμῶν αἰτήσαι, ἐν τῷ ψάλ-
λειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕ-
μνον. Εἶτα.

Ἄγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡ-
μᾶς. γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄγιος ἀθάνατος
ἐλέησον ἡμᾶς. Δύναμις. Ἄγιος ὁ Θεός,

ἅγιος, ἰσχυρὸς... Εἶτα προκείμενον
ἤχος δ'. Κύριος φωτισμὸς μου καὶ
Σωτὴρ μου. Στίχ. Κύριος ὑπερασπι-
στῆς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους. Ἐπιστολῆς
Παύλου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγία-
ζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν
αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς
αὐτοὺς καλεῖν, λέγων, Ἀπαγγελοῦ
τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,
ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·
καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς
ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ
καὶ τὰ παιδιὰ, ἅμοι ἔδωκεν ὁ
Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιὰ κεκοι-
νώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ
αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν
αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου κα-
ταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
τοῦ θανάτου, τοὔτεστι τὸν διά-
βολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τοὺτους, ὅσοι
φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ
ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας· οὐ γὰρ
δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται,
ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπι-
λαμβάνεται· ὅθεν ὤφειλε κατὰ
πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι,
ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς
ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς
τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ
λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς
πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειρα-
ζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλοῦια ἤχος πλ. β'.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς
εἰς Ἱεροσόλυμα· ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἰ-

εροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοᾶς ἔχουσα· ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατείχετο νοσήματι.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων. Ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης. Ὑπὲρ εὐκрасίας ἀέρων. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῆ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν (γ'·)

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμειος ἀποτρεπτικὸν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως,

τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας, καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃται ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ βαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ βυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχράντου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα τὴν εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῆ βουλή καὶ θαυμαστός τοῖς ἔργοις· ὁ πάτης Κτίσεως δημιουργός· ὁ φυλάσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προστάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεῖνὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματούμενος, ἀλλ' ὑγίαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· Ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε· ἀλλὰ καὶ ἐκ πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς

εργάσω, και νίφασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρασκευάσας λόγῳ, ὃ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, και τὴν τοῦ βίου τούτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, και τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα. Αὐτὸς φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο και νῦν διὰ τῆς ἐπιφαιτήσεως τοῦ Ἀγίουσου Πνεύματος, και ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (ἐκ γ΄.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, και τὴν σὴν εὐλογίαν κατάπεμψον ἡμῖν και, δεόμεθά σου, Βασιλεῦ ἅγιε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, και ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ (ἐκ τρίτου εὐλογεῖ). ἐπίσκεψαι ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν και ἴασαι. ὁ δοὺς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι στόλῃν ἐξ ὕδατός τε και Πνεύματος, και διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε και βαντισμοῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ρύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσας. Ναί, δεόμεθα, ἐπίσκεψαι ἡμῶν ἀγαθὴ τὴν ἀσθένειαν, και ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε και σώματος τῷ ἐλέει σου, Πρεσβείαις τῆς Παναχράντου ὑπερευλογημένης, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου, και ζωοποιοῦ σταυροῦ. Προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀτωμάτων. Τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐν-

δόξων, και πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ὁσίων και Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἐν ἁγίοις Μεγάλων Ἱεραρχῶν, και Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, και Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου και Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ ἁγίου και ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Τοῦ ἁγίου και ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου. Τῶν ἁγίων και Καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ἁγίων και δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, και Ἄννης. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων και θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά και Δαμιανοῦ, Κύρου και Ἰωάννου, Παντελεήμονος, και Ἐρμολάου, Σαμφῶν, και Διομήδους, Μωκίου, και Ἀνικήτου, Θαλαλαίου και Τρύφωνος. Τοῦ ἁγίου (τοῦδε) οὐ και τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, και πάντων σου τῶν ἁγίων. Και φύλαττε Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, (γ΄.) Χάρισται αὐτοῖς ψυχῆς και σώματος τὴν ὑγείαν, και τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν χριστιανῶν πολιτεία ποιήσον κατὰ πάντα ἐπιεικῆς. Μνήσθητι Κύριε πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων

τὸν

τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ

παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. Τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν περιεστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ρυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς Κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εἶτα λέγει Μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα. Καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοῦ διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντος τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸν τρίμιον σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ, γ'. κατὰ γων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλομεν τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου (ἐκ γ'.) καὶ τὸ ἐξῆς εἰς ἦχον β'.

Υῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους, ἡμᾶς ποιήσον Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε.

Ῥαντίζοντος δὲ τοῦ ἱερέως ψάλλομεν ἡμεῖς ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων, Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε. Ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν ἱκετῶν

Πα-

Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. Σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων, Χαίρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξι κλπ. Αἵτησις καὶ ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΗΣ

ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ,

Ἦν ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς ἀφ' ἐσπέρας καὶ τὸ πρωί.

Μετὰ τὸν στίχον λέγομεν τὸ, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον εἰς'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. τὸν Ν'. καὶ εὐθὺς τὸν Κανόνα, κατ' Ἀλφάβητον. ἤχος ε'.

Ὠδὴ Α'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ἄρτος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ Ἅγιον. εὐσπλαγγχε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Δόξα,

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δειλαῖος, τοῦ σοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ Θεοῦ Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίαις, ἧς με ἀξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον Κόσμῳ, ἀξίωσόν με τοῦτον, τρώγοντα σώζεσθαι.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν πέτρα με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάριον.

Δακρύων μοι παράσχου Χριστέ ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας. ὡς ἂν εὐσυνεδότως κεκαθαρμένος, πίσει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ Μεταλήψει τῶν θείων δώρων σου.

Δόξα.

Εἰς ἄφεςιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος Ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλόανθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτρίωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλαιον καταβάνας, καὶ Κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, καμὲ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετα φόβου γεύσασθαι τούτου, καὶ ζήσεσθαι.

Ὠδὴ

Ὡδὴ Δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ηθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθείς πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον διὰ βροτῶν ἁμαρτήματα· ὅθεν ἰκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλείψαι πλημμελήματα. Δόξα.

Θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὅλον με ἁγιάσον, καὶ καταξίωσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θεοῦ Δείκνου ὁ ταλαίπωρος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τῶν ἐκ σπλάγχων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἀρρύπτον, τὸν σὸν ἰκέτην καὶ ἁμπεπτον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν Μαργαρίτην ἀγιάζωμαι.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ τοῦ Φωτὸς ἀρχηγός.

Καθὼς προέφης Χριστέ, γενέσθω δὴ τῶ εὐτελεῖ δούλω σου, καὶ ἐν ἐμοὶ μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου. Δόξα.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεε, ὁ ἀνθραξ γένοιτο τοῦ σοῦ Σώματος εἰς φωτισμὸν, τῶ ἐσκοτισμένῳ ἐμοὶ, καὶ καθαρισμὸν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σχευὸς ἐκλογῆς με ἀπεργάσαι, ὅπως τῶν Ἀγιασμάτων μετέχω τοῦ Τόκου σου.

Ὡδὴ ΣΤ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἁγιάσον,

Σῶτερ καὶ τὸ Σῶμά μου, καὶ καταξίωσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς Μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Δόξα.

Ξενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν Ἀγίων Χριστέ Μυστηρίων σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Θ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ Ἅγιος, ὅλον με ἁγιάσον, νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς Ἀγίας Μητρὸς σου δεήσῃσι.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ εἰωζήτων.

Τὸν Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν, καὶ τοῦ θεοῦ σου νῦν Αἵματος, τῶν ἀχράντων Δέσποτα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασχεῖν ὁ ἄθλιος, μὴ εἰς κριμά μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀθάνατον.

Ὡδὴ Ζ'. Εἰκόνοσ Χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ Μετάληψις Χριστέ τῶν ἀθανάτων σου, νῦν Μυστηρίων γενηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνε ἀγαθῆ, ὅπως δοξάζω σε. Δόξα.

Ρυσθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης θλίψεως, τρώμφω καὶ πόθῳ προσίων σοι νῦν, μετ' εὐλαβείας φιλάνθρωπε, σὸ τοῖς ἀθανάτοις καὶ θείοις Μυστηρίοις, καὶ ψάλλειν σοι, Εὐλογία·

τὸς

τὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωτήρα Χριστόν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν Θεοχαρίτωτε. Ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθάραν ὁ ἀκάθαρτος· μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις, Μυστηρίοις προσέρχεσθαι, καθάρων ὄλον μολυσμοῦ, σαρκός, καὶ πνεύματος.

Ἰδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν Οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἁγίων σου, νῦν Χριστὲ Μυστηρίων καὶ τοῦ θεοῦ σου Δείπνου καὶ μυστικοῦ κοινωνῶν γενέσθαι καμὲ καταξίωσον, τὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου. Δόξα.

Υπὸ τὴν σὴν καταφυγῶν, εὐσπλαγχνίαν, ἀγαθὲ κράζω σοι φόβῳ. Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἐφης ἐν σοί· ἰδοὺ γὰρ θαρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα.

Καὶ νῦν.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ κηρὸς καὶ ὡσεὶ χόρτος· ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! πῶς θεοῦ Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι.

Ἰδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Χριστός ἐστι γέυσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἀπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφορὰν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰεὶ σφαγιάζεται, ἀγιαζῶν τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, ἀγιασθεῖν Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην οἶκός σου, τὴν τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἰσθμῶν, ἐνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα Μολυέλες. Δόξα.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ Σῶμα σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτὴρ μου τὸ τιμιώτατον· φλέγον ἀμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ὄλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγγῶν αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὕμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα. Νῶν τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων Δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθὺς, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τροπάριον τῆς ἡμέρας, εἰ ἐστὶν ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, ἢ Ἀλληλουῖα· εἰδ' ὅσ' ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορῶντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σὸς-

σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσωμεν ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ ἡ εὐχὴ τῶν ἀποδείπνων. ἤγουν Ἀσπιλε, ἀμύλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε. κ.τ.λ.

Τῆ ἐπαύριον δέ, μετὰ τὴν τῶν Ὁρῶν συνήθη Ἀκολουθίαν, ὁ μεταλαβεῖν μέλλων, ποιεῖ στίχον, εἶτα Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ἱε δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ'. Καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ, κβ'. 22.

Κύριος ποιμένει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσχῆνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

ᾨδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ

σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ, κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ Οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἄθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῆ καρδία, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμωσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ Σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς

τῆς

της δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πυλαὶ αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ, ριέ'. 115.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκτάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπεδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ Υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέβρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Μετανοίας γ'. καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτῆν ποιῶν τοῦ ἀχράντου σου Σώματος καὶ Αἵματος· μὴ με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος!

Δόξα.

Εἰς τὴν Μετάληψιν τῶν Ἁγιασμάτων σου πῶς ἀναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω σοὶ προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ Δείπνου, καὶ καταχρῖσιν προξενήσω τῇ πολυαμαρτητῇ μου ψυχῇ· καθάρισον Κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Ε'. λέγει

Οτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ Νιπτήρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον. Φεῦγε ἀπό-

ρι-

ρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν· ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Μετανοίας δας βούλει, καὶ εὐθὺς τοῦ παρόντος στίχους.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεσπότης.

Φόβῳ πρόσελθε, μὴ φλεγῆς, πῦρ τυγχάνει.

Θεῖον δὲ πίνων, Αἷμα πρὸς μετουσίαν.

Πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σέλυτοῖσιν.

Ἐπειτα θαρρῶν μυστικὴν βρωσὶν φάγε.

Ἄλλοι στίχοι

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας.

Τοῦ ζωοποιοῦ Σώματος τοῦ Δεσπότης.

Τῷ δε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

ΕΥΧΗ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου Κτίσεως Δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναίδιος Υἱός, καὶ συνάναρχος. Ὁ δὲ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπέσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οικειῷ σου Ἄμματι ἀναπλάσας τὴν φθαρθεῖσαν

ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡμῶν. Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καὶ ἐμὸν τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τοῦ οὐσ σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Ἥμαρτον γάρ, Κύριε, ἤμαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιός ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρῶργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προσταγμασιν. Ἄλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε, καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γὰρ εἶπας φιλόνηθρωπε διὰ τοῦ Προφήτου σου, ὅτι οὐ θέλησει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καὶ γῶ, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἠδοναῖς δουλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σὴ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγγνίᾳ θαρρῆσας, προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καὶ ἐμὴ, φιλόνηθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστὴν, ὡς τὸν Τελώνην,

καὶ

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου.

καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον· καὶ ἄρόνμου
τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν ὁ
τὴν μαρτίαν αἴρων τοῦ Κόσμου,
καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων
ἰώμενος· ὁ τοὺς κοιπιῶντας καὶ
πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν
καλῶν, καὶ ἀναπαύων· ὁ μὴ ἐλθῶν
καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρι-
σὸν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος· διδάζόν
με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ
σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἀγιασμά-
των σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμε-
νος, ἐνωθῶ τῷ Ἀγίῳ Σώματι
σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν
ἐμοὶ κατοικοῦντα, καὶ μένοντα
σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἀγίῳ σου
Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεὸς μου, καὶ μὴ εἰς
κρίμα μοι γένοιτο ἡ Μετάληψις
τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυ-
στηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γε-
νοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ
τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάν-
ειν. Ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τε-
λευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατα-
κρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα
τῶν Ἀγιασμάτων σου, εἰς Πνεύ-
ματος Ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφό-
διον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρό-
σδεκτον ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ
φοβεροῦ Βήματός σου, ὅπως ἂν
καὶ γῶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου
μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων
σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς
ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδο-
ξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Ἀμήν.

Κύριε ὁ Θεὸς μου, οἶδα ὅτι οὐκ
εἰμι ἄξιος, οὐδὲ ἱκανὸς, ἵνα μου
ὑπὸ τὴν στέγην εἰσελθῆς τοῦ οἴκου
τῆς ψυχῆς· διότι ὅλη ἔρημος καὶ
καταπεσοῦσα ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔχεις
παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλίνειν
τὴν κεφαλὴν. Ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους
δι' ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν,
συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπει-
νώσει μου. Καὶ ὡς καταδέξω ἐν
σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀ-
νακλιθῆναι, οὕτω κατάδεξαι καὶ
ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυ-
χῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου
σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀ-
πηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδει-
πνήσαι ἁμαρτωλοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατά-
δεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον
τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ
λεπροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ· καὶ ὡς
οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι Πόρ-
νην καὶ ἁμαρτωλὸν προσερχομέ-
νην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω
σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ
ἁμαρτωλῷ προσερχομένῳ, καὶ
ἀπτομένῳ σου, καὶ ὡς οὐκ ἐβδε-
λύξω τὸ ρυπαρὸν ἐκείνης στόμα
καὶ ἐναγές καταφιλοῦν σε, μηδὲ
ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ρυπαρώτερον
ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον,
μηδὲ τὰ ἔμμυστα καὶ ἀκάθαρτά
μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν
ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν.
Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ

παναγίου σου Σώματος, και του τιμίου σου Αίματος, εις αγιασμόν, και φωτισμόν, και βώσιν της ταπεινης μου ψυχης και του σώματος· εις κουφισμόν του βάρους των πολλών μου πλημμελημάτων· εις φυλακτήριον πάσης διαβολικης ενεργειας· εις αποτροπήν και εμπόδιον της φαύλης μου και πονηρας συνηθείας· εις απονέκρωσιν των παθών· εις περιποίησιν των εντολών σου· εις προσθήκην της θείας σου χάριτος, και της σης Βασιλείας οικείωσιν. Ου γάρ ως καταφρονών προσέρχομαι σοι, Χριστέ ο Θεός, άλλ' ως θαρρών τη άφάτῳ σου αγαθότητι· και ἵνα μή, επιπολύ άφιστάμενος της κοινωνίας σου, θηριάλωτος υπό του νοητου λύκου γένωμαι. Διό δέομαι σου, ως μόνος ών Ἅγιος, Δέσποτα, αγιάσόν μου την ψυχήν και το σώμα, τον νούν και την καρδιάν, τους νεφρούς και τα σπλάγγνα, και όλον με ανακαίνισον, και ρίψον τον φόβον σου εν τοις μέλεσί μου, και τον αγιασμόν σου ανεξάλειπτον άπ' έμου ποιήσον. Και γενοϋ μοι βοηθός και αντίληπτωρ, κυβερνών εν ειρήνη την ζωήν μου, καταξιών με και της εκ δεξιών σου παραστάσεως μετά των Ἁγίων σου. Εύχαρις και πρεσβείαις της παναχράντου σου Μητρος, των άύλων σου Λειτουργών, και αχράντων Δυναμέων, και πάντων των Ἁγίων, των άπ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Συμεών του μεταφραστοϋ.

Ο μόνος καθαρός και άκήρατος Κύριος, ο δι' οϊκτον φιλανθρωπίας ανεκδιήγητον το ήμέτερον όλον προσλαβόμενος φύραμα, εκ των άγνών και παρθενικών αίμάτων της υπερφυώς κυησάσης σε Πνεύματος θείου επελεύσει, και ευδοκία Πατρός αιδίου Χριστέ Ἰησοϋ, σοφία Θεοϋ, και ειρήνη, και δύναμις· ο τῶ προσλήμματί σου τα ζωοποιά και Σωτήρια Πάθη καταδεξάμενος, τον Σταυρόν, τους ήλους, την λόγχην, τον θάνατον, νεκρώσον μου τα ψυχοφόρα πάθη του σώματος. Ὁ τη ταφή σου τα του Ἄδου σκυλεύσας βασίλεια, θάψον μου δια των αγαθών λογισμών τα πονηρά διαβούλια και τα της πονηρίας πνεύματα διασκέδασον. Ὁ τη τριήμερῳ σου και ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τον πεπτωκότα Προπάτορα αναστήσας, άνύστησόν με τη άμαρτία κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας υποτιθέμενος. Ὁ τη ένδόξῳ σου Ἀναλήψει της σαρκός θεώσας το πρόσλημμα, και τουτο τη δεξιᾷ καθέδρα τιμήσας του Πατρός, αξίωσόν με δια της των άγιών σου Μυστηρίων μεταλήψεως, της δεξιάς μερίδος των σωζομένων τυχείν. Ὁ τη επιδημία του Παρακλήτου Πνεύματος, σκευή τίμια τους ιερούς σου Μαθητάς εργασάμενος, δοχεϊον καμέ της αϋτου άνάδειξον επελεύσεως, Ὁ μέλλων πάλιν

ἔρχεσθαι κρίναι τὴν Οἰκουμένην· ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον καὶ με προῦπαντῆσαι σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ Πλάστῃ μου, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου. Ἴνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ, καὶ ἀνυμνῶ σέ σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξιόσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἁγιασμόν, καὶ ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ Βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρῶν, καὶ φιλάνθρωπιᾶς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας. Ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ ψυχῆς ῥερυπωμένης, Δέξαι δέησιν, Χριστέ μου, καὶ μὴ παρωσάμενός μου, Μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους, μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν. Δός μοι παρρησίαν, λέγειν, ἀθεβούλευμαι, Χριστέ μου. Μᾶλλον δὲ καὶ διδάξόν με, τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν. Ἥμαρτον ὑπὲρ τὴν πόρνην, ἢ μαθοῦσα ποῦ κατάγεις, Μῦρον, ἐξωνησαμένην, ἦλθε τολμηρῶς ἀλείψαι, Σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ μου. Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω, προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας. Μηδ' ἐμέ βδελύξῃ, Λόγε, σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας. Καὶ κρατῆσαι καὶ φιλεῖσαι, καὶ τῷ ρείθρω τῶν δακρῶν, Ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ τούτους τολμηρῶς ἀλείψαι. Πλυνόν με τοῖς δάκρυσί μου, κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε. Ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου, καὶ συγγνώμην πάρασχε μοι, Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου. Καὶ τοὺς μώλωπας ὄρας μου· ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας, Καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις, καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις· Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου, Ποιητά μου, Λυτρώτά μου, Οὐδὲ σταλαγμὸς δακρῶν, οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος. Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, Ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ

σου, καὶ τὰ μῆπω πεπραγμένα, Γεγραμμένα σοι τυγχάνει, Ἴδε τὴν ταπεινώσίν μου, Ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος· καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας. Ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὅλων· ἵνα καθαρᾶ καρδιά, Περιτρόμῳ διανοία, καὶ ψυχῇ συντετριμμένη, τῶν ἀχράντων σου μετὰσχῶ καὶ πανάγων Μυστηρίων. Οἷς θεοῦται, καὶ ζωοῦται πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων, Ἐξ εὐκρινουῶν καρδίας. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου, Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα, Ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει, ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω. Ἀληθῆς ὁ λόγος πάντως τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ μου. Τῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων, καὶ θεοποιῶν Χαρίτων, Οὐ μὲν οὖν, οὐκ ἔστι μόνος, ἀλλὰ μετὰ σοῦ Χριστέ μου, Τοῦ φωτὸς τοῦ Τρισηλίου, τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον. Ἴνα γοῦν μὴ μόνος μένω, δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου. Τῆς πνοῆς μου τῆς ζωῆς μου, τοῦ ἀγαλλιάματός μου, Τῆς τοῦ Κόσμου σωτηρίας, δια τοῦτό σοι προσήλθον. Ὡς ὄραξ μετὰ δακρύων, καὶ ψυχῆς συντετριμμένης, Λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων ἰκετεύων τοῦ λαβεῖν με. Καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων, καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων. Μετασχεῖν ἀκατακρίτως, ἵνα μένης, καθὼς εἶπας, Μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου· ἵνα μὴ χωρὶς εὐρών με, Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος, ἀφαρπάσῃ με δολίως. Καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ τῶν θεοποιῶν σου λόγων, Διὰ

τοῦτό σοι προσπίπτω, καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι, Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω, καὶ τὴν Πόρνην προσελθούσαν, Οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον, καὶ τὸν ἄσωτον Οἰκτίρμων, Ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, νῦν γὰρ προσερχόμενός σοι, Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος, ὡς ἐγὼ οὐκ ἔπταισέ σοι, Οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις, ἅς ἐγὼ κατειργασάμην. Ἀλλὰ τοῦτο ἄλλιν οἶδα, ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων, Οὐχ ἀμαρτημάτων πλήθος ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου, Τὴν πολλὴν μακροθυμίαν, καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν. Ἀλλ' ἐλαίω συμπαιθείας, τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας, Καὶ καθαίρεις καὶ λαμπρύνεις, καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους, Κοινωνοὺς Θεότητός σου ἐργαζόμενος ἀφθόνως. Καὶ τὸ ξένον καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώπων διανοίας, Ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις, ὥπερ φίλοις σου γνησίσις. Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με, ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου, Καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσιαις, πρὸς ἡμᾶς εὐεγεσίαις, Χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα, τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω. Χόρτος ὢν καὶ ξένον θαῦμα, δροσιζόμενος ἀπαύσως Ὡσπερ οὖν ἡ βάτος πάλαι, ἡ ἀφλέκτως κατομένη. Τοῖον εὐχαρίστῳ γνώμη, εὐχαρίστῳ δὲ καρδιά, Εὐχαρίστοις μέλεσί μου, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου, Προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω, καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου. Ὡς εὐλογημένον ὄντα νῦν τε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Οἶδα Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου. Ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι, Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν, καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας Διαβολικῆς, κατὰ διανοίαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης, εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὔξησιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Θεός, ἄνευ, ἄφες συγχώρησον

μοι τὰ πλημμελήματά μου, ὅσα σοι ἤμαρτον, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε κατὰ διάνοιαν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, πάντα μοι συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν καὶ ἁγίων Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, ἀκατακρίτως εὐδόκησον δέξασθαι με τὸ ἅγιον καὶ ἀχραντὸν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ εἰμί ἰκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σὺ, ὡς φιλόανθρωπος, οἰκεῖν ἐμοί, θαρρῶν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλοανθρωπίας ὡς πέφυκας, εἰσέρχῃ καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμὸν πρὸς σέ ὡς τοῦτο ποιήσεις. Οὐ γὰρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Ληστήν ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου

ἀπεδίωξας, οὐδὲ Διώκτην μετα-
νόησαντα κατέλιπες· ὃ ἦν, ἀλλὰ
τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας σοι προσ-
αχθέντας ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν
σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑ-
πάρχων εὐλογημένος, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς ἀπεράν-
τους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Τοῦ αὐτοῦ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου,
ἄνες, ἄφες, ἰλάσθητι, καὶ συγχώ-
ρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἄ-
χρείῳ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ
πτώματα, καὶ πλημμελήματα,
καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι
ἐκ νεοτητός μου, μέχρι τῆς πα-
ρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἤμαρτον,
εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴ-
τε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐν-
θυμήμασιν, ἢ διανοήμασι, καὶ ἐπι-
τηδεύμασι, καὶ πάσαις μου ταῖς
αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς
ἀσπόρως κυησάσης σε παναχράν-
του, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας
τῆς Μητρὸς σου, τῆς μόνης ἀ-

καταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προ-
στασίας καὶ σωτηρίας μου, κα-
ταξίωσόν με ἀκατακρίτως μετα-
λαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθα-
νάτων, καὶ ζωοποιῶν, καὶ φρι-
κτῶν Μυστηρίωνσου, εἰς ἄφειν
ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον,
εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ
ρώμην, καὶ ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυ-
χῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἐ-
ξάλειψιν καὶ παντελεῖ ἀφανισμόν
τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν καὶ
ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ
νυκτερινῶν φαντασιῶν, τῶν σκο-
τεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων·
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ
δύναμις, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προ-
σκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
ἀγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
Ἀμήν.

Ὅταν ὑπάγῃ ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ ἱεροδιά-
κονος νὰ μεταλάβῃ λέγει τὴν εὐχὴν
ταύτην,

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου· (ὄρα
εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Χρυσοστόμου
φύλ. 119.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΔΑΒΙΔ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

ΚΑΘΙΣΜΑ Α΄.

ΨΑΛΜΟΣ 1. Τοῦ Δαβίδ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπο-
ρεύθη ἐν βουλή ἀσεβῶν, καὶ ἐν
ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ
ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν·
ἀλλ' ἦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐ-
τοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.
Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυ-
τευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν
ὕδατων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ, δώ-
σει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον
αὐτοῦ οὐκ ἀπορῥύσεται· καὶ πάν-
τα ὅσα ἂν ποιῇ, κατευδωθήσε-
ται. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ
οὕτως, ἀλλ' ἦ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐ-
κρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστή-
σονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀ-
μαρτωλοὶ ἐν βουλή δικαίων. Ὅτι
γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων,
καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείπεται

ΨΑΛΜΟΣ 2. Τοῦ Δαβίδ.

Ἰνα τί ἐφράαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενά; Παρέατησαν οἱ

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχον-
τες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κα-
τὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ
Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαβρήξωμεν τοὺς
δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποβρίψωμεν
ἄφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, ἐκγελά-
σεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκ-
μυκτηριεῖ αὐτοὺς. Τότε λαλήσει
πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ
ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτοὺς.
Ἐγὼ δὲ κατεστάθην Βασιλεὺς ὑπ'
αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον
αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με, Υἱός
μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά
σε. Αἰτήσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω
σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου,
καὶ τὴν κατάσχεσίν σου, τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκευὴ κερα-
μέως συντρίψεις αὐτοὺς. Καὶ νῦν
Βασιλεῖς σύνετε· παιδεύθητε πάν-
τες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύ-
σατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀ-
γαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δρά-
ξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ
Κύριος, καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ
δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τά-

χει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάν-
τες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ 3. Τοῦ Δαβίδ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλί-
βοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται
ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ
μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν
τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ, Κύριε,
ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ
ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐ-
τοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑ-
πνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ριος ἀντιλήφεται μου. Οὐ φοβη-
θῆσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν
κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἄ-
νάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός
μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας
τούς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς.
Ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας·
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ
τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δίξα καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ 4. Τοῦ Δαβίδ.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκου-
σάς μου ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης
μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰ-
κτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων,
ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀ-
γαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε
ψεῦδος; Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυ-
μάστωσε Κύριος τὸν Ὅσιον αὐ-
τοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν
τῷ κεκραγέναί με πρὸς αὐτόν.
Ὅργιζέσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε·

ἂ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανοίγε-
τε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης,
καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ
λέγουσι, Τίς δεῖξει ἡμῖν τὰ ἀγα-
θὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου Κύριε. Ἐδωκας
εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.
Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐ-
λαιίου, αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν
εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι,
καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ Κύριε κατὰ
μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ 5. Τοῦ Δαβίδ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε,
σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεξ
τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βα-
σιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι
πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε. Τὸ
πρῶν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.
Τὸ πρῶν παραστήσομαί σοι, καὶ
ἐπόψει με. Ὅτι οὐχὶ Θεός θέλων
ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικῆσει σοι
πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλ-
μῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπο-
λεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων, καὶ δό-
λιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ
δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου,
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου
ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὀδηγήσόν με
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν
σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια,

ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθεῖσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον, Κύριε· ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐξεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ 6. Τοῦ Δαβίδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με· ἔλῃσόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενῆς εἰμι· ἴασάι με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσά μου· καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε; Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου. Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾄδει τίς ἐξομολόγησεται σοὶ; Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίβην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω· Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἦκουσε Κύριος

τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθεῖσαν, καὶ παραχθείσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν, καὶ κατασχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦα.

ΨΑΛΜΟΣ 7. Τοῦ Δαβίδ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥύσαι με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο· εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ κατατάλαβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου· ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός δικαίως. Ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ Θεός κριτὴς, δίκαιος, καὶ ἰ-

σχυ-

σχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ σιλιῶσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασε σκευὴ θανάτου· τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν. Λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ κατσθήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ 8. Τοῦ Δαβίδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάτῃ τῆ γῆ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, Σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας! Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μνημόσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύτι παρ' Ἀγγέλου· δόξα καὶ τιμὴ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτή-

νη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ 9. Τοῦ Δαβίδ.

Εξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιᾶσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβῆς· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθέϊλες. Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἤχου, καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ἠτοίμασας ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι· καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πέννητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσι. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου,

δι

ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζη-
 τοῦντάς σε Κύριε. Ψάλατε τῷ
 Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών,
 ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ
 ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ἐκ-
 ζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη,
 οὐκ ἐπελάθετο τῆς κρυφῆς τῶν
 πενήτων. Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε
 τὴν ταπεινώσιν μου ἐκ τῶν ἐχ-
 θρῶν μου. Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν
 πυλῶν τοῦ θανάτου. Ὅπως ἂν ἐ-
 ξαγγεῖλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου,
 ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς
 Σιών. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ
 Σωτηρίῳ σου. Ἐνεπάγησαν ἔθνη
 ἐν διαφθορᾷ, ἧ' ἐποίησαν. Ἐν πα-
 γίδι ταύτῃ, ἧ' ἔκρυψαν, συνελή-
 φθη ὁ ποῦς αὐτῶν. Γινώσκεται
 Κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔρ-
 γοῖς τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελή-
 φθη ὁ ἁμαρτωλός. Ἀποστραφή-
 τωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην
 πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμε-
 να τοῦ Θεοῦ. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος
 ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπο-
 μονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείπεται
 εἰς τέλος. Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ
 κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτω-
 σαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστη-
 σον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς,
 γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι
 εἰσιν. Ἰνα τί, Κύριε, ἀφέστηκας
 μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις
 ἐν θλίψεσιν; Ἐν τῷ ὑπερηφανεύ-
 εσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμपुरίζεται ὁ
 πτωχός. Συλλαμβάνονται ἐν δια-
 βουλίαις, οἷς διαλογίζονται. Ὅτι
 ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς
 ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ
 ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. Παρώ-

ξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός,
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐ-
 τοῦ οὐκ ἐκζητήσεται. Οὐκ ἔστιν ὁ
 Θεός ἐνώπιον αὐτοῦ, βεβηλοῦν-
 ται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, ἐν παντί και-
 ρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά
 σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάν-
 των τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, κατα-
 κυριεύσει. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ
 αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γε-
 νεᾶς εἰς γενεάν, ἄνευ κακοῦ. Οὐ
 ἄρας τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει, καὶ
 πικρίας, καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν
 γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.
 Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλου-
 σίων, ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖ-
 ναι ἀθῶον. Οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ
 εἰς τὸν πένητα ἀποδλέπουσιν.
 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων
 ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει
 τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι
 πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν. Ἐν
 τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐ-
 τόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ
 αὐτόν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.
 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπι-
 λέλησται ὁ Θεός. Ἀπέστρεψε τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ, τοῦ μὴ βλέ-
 πειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε,
 ὁ Θεός μου, ὑψώθῃτω ἡ χεὶρ σου,
 μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς
 τέλος. Ἐνεκεν τίνος παρώργι-
 σεν ὁ ἀσεβῆς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ
 ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἐκζητήσεται.
 Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν
 κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτόν
 εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλεί-
 πται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα
 βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα
 τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ.

προς-

Ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ
καὶ οὐ μὴ εὑρεθῆ. Κύριος Βασι-
λεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολείσθε ἔ-
θνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπι-
θυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας
Κύριε, τῆ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας
αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου. Κρι-
ναὶ ὄρφανῶ καὶ ταπεινῶ, ἵνα μὴ
προσθῆ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄν-
θρῶπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ 10. Τοῦ Δαβίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς
ἔρειτε τῆ ψυχῇ μου, μεταναστεύου
ἐπὶ τὸ ὄρη ὡς στρουθίον; Ὅτι ἰ-
δοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τό-
ξον. Ἠτοίμασαν βέλη εἰς φαρέ-
τραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκο-
τομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.
Ὅτι ἂ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ κα-
θεῖλον. Ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;
Κύριος ἐν ναῶ ἀγίῳ αὐτοῦ. Κύ-
ριος, ἐν οὐρανῶ ὁ Θρόνος αὐτοῦ.
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα
ἐπιβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ
ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον
καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν
ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.
Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς πα-
γίδας, πῦρ, καὶ θεῖον, καὶ πνεῦμα
καταιγίδος ἢ μερίς τοῦ ποτηρίου
αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ
δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας
εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ 11. Τοῦ Δαβίδ.

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν
ὄσιοι, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλή-
θειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώ-
πων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χεῖλη
δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ
ἐλάλησε κακά. Ἐξολοθρεύσαι Κύ-
ριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια,
γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα. Τοὺς
εἰπόντας, Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν με-
γαλυνοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ'
ἡμῖν ἐστὶ· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστι;
Ἐνεκεν τῆς σταλαιπωρίας τῶν πτω-
χῶν, καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πε-
νήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει
Κύριος. Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,
παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λό-
για Κυρίου, λόγια ἀγνά· ἀργύ-
ριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ
γῆ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως.
Σὺ, Κύριε, φυλάξαις, ἡμᾶς καὶ δια-
τηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύ-
κλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ
τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ 12. Τοῦ Δαβίδ.

Ἐως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου
εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέ-
φεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Ἐως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν
ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου
ἡμέρας, καὶ νυκτός; Ἐως πότε
ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐ-
μέ; ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου
Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς
ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω

εἰς

εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου, ἰσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐάν σαλευθῶ, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. Ἄσω τῷ Κυρίῳ, τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ἰψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ 13. Τοῦ Δαβίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα· οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Κύριος ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. (Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθιοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων· βουλήν πτωχοῦ κατησχύνετε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ Σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ 14. Τοῦ Δαβίδ.

Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἀγίῳ σου; Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὄνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Εξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρούμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν, τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ 15. Τοῦ Δαβίδ.

Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρειᾶν ἔχεις. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος μερίς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν

Εὐλό-

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ 16. Τοῦ Δαβὶδ.

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχευε τῇ δεήσει μου, ἐνώπιον σου τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χειλέσει δολίους. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπειρώσας με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σὼζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἐκ

τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου, φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στόμα αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυκὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῆ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἐτοιμὸς εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφους. Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφρασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τα κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦτε

ΚΑΘΙΣΜΑ Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ 17. τοῦ Δαβὶδ.

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡσυχίας μου. Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιδῶ ἐπ' αὐτόν. Ὑπερασπιστής

μου

μου, και κέρας σωτηρίας μου, και ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπι-καλέσομαι τὸν Κύριον, και ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, και χεῖμαρβροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με. Ὠδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλε-σάμην τὸν Κύριον, και πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα. Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ Ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, και ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη, και ἐντρομος ἐγεν-νήθη ἡ γῆ, και τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, και ἐσαλεύ-θησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐ-τοῦ, και πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐ-τοῦ καταφλεγῆσεται, ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκλι-νεν Οὐρανοὺς, και κατέβη, και γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβιμ, και ἐ-πετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθετο σκότος ἀπο-κρυφὴν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τη-λαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νε-φέλαι διήλθον χάλαζα, και ἀν-θρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ Οὐρανοῦ ὁ Κύριος, και ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη, και ἐσχόρπισεν αὐτούς, και ἀστραπάς ἐπλήθυνε, και συνετά-ραξεν αὐτούς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, και ἀνεκαλύ-φθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου Κύριε, ἀ-πὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, και ἔλαβέ με προσελάβετό με ἐξ ὑ-δάτων πολλῶν. Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, και ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡ-μέρᾳ κακώσεώς μου, και ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσε-ται με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀν-ταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, και κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀν-ταποδώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, και οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀ-πέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, και φυλάξο-μαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, και κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐ-νώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Με-τὰ ὀσίου ὀσιος ἔσῃ, και μετὰ ἀν-δρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ, και μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, και με-τὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, και ὀ-φθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώ-σεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθή-σομαι ἀπὸ πειρατηρίου, και ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐ-τοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμέ-
μένα,

να, ὑπερασπιστῆς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς Θεὸς παρέξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ Θεὸς ὁ περιζωνύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστῶν με. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας· καὶ ἡ δεξιὰ μου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνῶρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἔγχη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν. Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσῆκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτυνῶ αὐτούς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. Ῥῥυσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδοῦλευσέ μοι, εἰς ἀκοῆν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύ-

σαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπάλαυθήσαν, καὶ ἐχώλανε ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν. Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ· ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥυσαί με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ Βασιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαβὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δόξα, Καὶ νῦν Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ 18. τοῦ Δαβίδ.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῆς ἡμέρας ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δρᾶμεῖν ὁδόν ἐπ' ἄκρου τοῦ Οὐρανοῦ ἢ ἐξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἀποκρυβῆσεται τῆς θερμῆς αὐτοῦ. Ὁ νόμος

Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαίωματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν. ἡ ἐντολή Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον, καὶ λίθον τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι, καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἄλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθῆσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ 19. τοῦ Δαβὶδ.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ Σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι

Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔργων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν, καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ 20 Τοῦ Δαβὶδ.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖ τοῦ Ἐψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ. Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου,

ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 21. Τοῦ Δαβίδ.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι· ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐβάρύσω αὐτούς. Ἡρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρησάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ-

σπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου. Ἐπὶ σὲ ἐπεβρίφθην· ἐκ μητρὸς, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου· Θεός μου εἶ σὺ, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ἀρπάζων, καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστέα μου· ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὄρουξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστέα μου. Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπειδὸν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν· Φοβηθήτω δὲ

ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδέ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἐπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαι σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ Βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίνοντες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ 22. τοῦ Δαβίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης,

ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ράβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρᾶτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδειώξει με, πάσας τῆς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 23. τοῦ Δαβίδ.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀθῶος χεραὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ Σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύ-

ριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰς ἐλευσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ Δ'.

ΨΑΛΜΟΣ 24. τοῦ Δαβὶδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασυνθῆην εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς, τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σέ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἐλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χρησός, καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πρᾶεις ἐν κρίσει, διδάξει πρᾶεις ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἐλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ

τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἠρετίσαστο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενής, καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἀδικὸν ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥυσαί με· μὴ κατασυνθῆην, ὅτι ἤλιπσα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 25. τοῦ Δαβὶδ.

Κρινόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἐλεός σου κατέγαγε τῶν ὀ-

φθαλ-

φθαλμῶν μου ἔστι, καὶ εὐηρέησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα Ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίφομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκούσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ὦν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκαχία μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποῦς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ 26. τοῦ Δαβίδ.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροὶ μου αὐτοὶ ἠσθένησαν, καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἡττησάμην πρὸς Κυρίου, ταύτην ζήτησω τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴ-

κῷ Κυρίου, πάσας τῆς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρα κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ. Ἄσσω, καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ εἰσακούσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐέκραξα· ἐλέησόν με, καὶ εἰσακούσόν μου. Σαί εἶπεν ἡ καρδιά μου, Κύριον ζητήσω, ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου, καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με, Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τριβῷ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῆ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον. Ἀνδρίζου, καὶ κραταίουσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΨΑΛΜΟΣ 27. Τοῦ Δαβίδ·

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ· μὴ ποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἐσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ θέσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἵρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου. Μὴ συνελχύσης με μετὰ ἀμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με. Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς· ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς· Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσης αὐτούς. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιῆσον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ 28. Τοῦ Δαβίδ.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντριβόντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερῶτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κἀδδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ 59. Τοῦ Δαβίδ.

Ψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἴασόν με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὄσιοι αὐτοῦ,

καὶ

καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἐσπέρας ἀλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κἀλ- λει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθὸς μου. Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιεζώσας με εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν φάλη σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ καταφυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

Δόξα καὶ νῦν Ἀλληλοῦζα.

ΨΑΛΜΟΣ 30. Τοῦ Δαβὶδ

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῆν ἐν τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥυσαί με, καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σώσαι με. Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγὴ μου εἶ σὺ, καὶ ἔνεκεν

τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκουψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνευμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διακηνῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. Ὅτι ἐπέδωδες ἐπὶ τὴν ταπεινώσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου· καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἢ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς, ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου. καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ ῥόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ· ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα φόγον πολλῶν παροικούντων κυκλοθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ Θεός μου, ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί μου. Ῥυσαί με ἐκ χερῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιω-

κόντων

κόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσω-
πόν σου ἐπὶ τὸν δούλόν σου, σῶ-
σόν με ἐν τῷ ἔλεει σου. Κύριε,
μὴ καταισχυνηθῆν, ὅτι ἐπεκαλε-
σάμην σε. Αἰσχυνηθῆσαν ἀσεβεῖς,
καὶ καταθθῆσαν εἰς Ἄδου. Ἄλα-
λα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια,
τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀ-
νομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξου-
δενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος
τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς
ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.
Ἐξείργασώ τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ
σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώ-
πων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀ-
ποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ
ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις
αὐτοὺς ἐν σκηνῇ, ἀπὸ ἀντιλογίας
γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι
ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν
πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν
τῇ ἐκστάσει μου. Ἀπέρριμμαί
ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κειρα-
γέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε
τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ,
ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ
ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποι-
οῦσιν ὑπερηφανίαν, Ἀνδρίζεσθε,
καὶ κραταιοῦσθω ἡ καρδία ὑμῶν,
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 31. Τοῦ Δαβὶδ.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνο-
μίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ
ἀμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ὃ οὐ
μὴ λογίσσητε Κύριος ἀμαρτίαν,
οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ

δόλος. Ὅτι εἰσέγησα, ἐπαλαιώθη
τὰ ὀστέ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με
ὄλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας
καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ
χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαι-
ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγήναι μοι
ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώ-
ρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ
ἐκάλυψα. Εἶπα, ἐξογορεύσω κατ'
ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ,
καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς
καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσ-
εὔξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος, ἐν
καιρῷ εὐθέτῳ. Πλήν ἐν κατακλυ-
σμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν
οὐκ ἐγγιούσι. Σὺ μου εἶ κατα-
φυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιε-
χούσης με. Τὸ ἀγαλλιάμα μου
λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάν-
των με. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ
σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ πορεύση· ἐ-
πιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ
ἡμίονος, οἳς οὐκ ἔστι σύνεσις. Ἐν
κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας
αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόν-
των πρὸς σέ. Πολλοὶ αἱ μᾶστι-
γες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπί-
ζοντα ἐπὶ Κύριον, ἔλεος κυκλώ-
σει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ
ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶ-
σθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλυλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ Ε'.

ΨΑΛΜΟΣ 32. Τοῦ Δαβὶδ.

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ,
τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις. Ἐξο-

μολο-

μολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην, καὶ κρίσιν ὁ Κύριος, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐξερεώθησαν, καὶ τῷ Πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συνάγων ὡσεὶ ἄσχον ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγεννήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαὸς, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ, ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σώζεται Βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλή-

θει δυνάμει αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἴδου, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐπ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 33. τοῦ Δαβὶδ.

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνοθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσῆκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβάλει Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐστίν

ὑστέ-

ὕατέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται πάντως ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ, 34. τοῦ Δαβίδ.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς

με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἐχθειον ρομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνήθησαν, καὶ ἐντραπήθησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήθησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταίσχυθηθησαν οἱ λογίζομενοί μοι κακά. Γενηθήθησαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίστημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἐκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἐκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ Σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστέα μου ἐροῦσι, Κύριε, Κύριε τίς ὁμοίός σοι; Ρυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἄνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντι ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐτοῦ παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυσόμεν σάκκον. Καὶ ἐταπεινούν ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς

κάλ.

κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐφρέσουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἔταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμέ μάλιστα, καὶ οὐκ ἔγνω. Διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγησαν· ἐπίερασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ, ἔβρουξαν ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῶ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρεῖσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισούντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον· εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης. Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχευε τῇ κρίσει μου, ὁ Θεὸς μου, καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, ὁ Θεὸς μου, καὶ μὴ ἐπιχαρεῖσάν μοι. Μὴ εἵποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὐγε, εὐγε, τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἵποιεν, κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπήσαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοβῆμονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ

εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ, 35. τοῦ Δαβίδ.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος· οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῆναι. Ἀνομίαν διελογίσαστο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ· κακία δὲ οὐ προσώχθισε. Κύριε, ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε, ὡς ἐπλήθυνεν τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιούσι. Μεθυσθῆσονται ἀπὸ πίότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρά σοι πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι πῶς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-

μίαν,

μίαν, ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύ-
ωνται στήναι.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ 36. Τοῦ Δαβιδ.

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομέ-
νοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας
τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος
ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ
λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦν-
ται. Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον, καὶ
ποιεῖ χρηστότητα, καὶ κατασκή-
νου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ
τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κατατρώφῃσον
τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰ-
τήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκά-
λυφον πρὸς Κύριον τὴν ὁδὸν σου,
καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς
ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν
δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα
σου ὡς μεστῆμβριαν. Ὑποτάγηθι
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτόν.
Μὴ παραζήλου, ἐν τῷ κατευοδο-
μένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώ-
πῳ ποιοῦντι παρανομίαν. Παῦσαι
ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυ-
μὸν, μὴ παραζήλου ὥστε πονη-
ρέυεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι
ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομέ-
νοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρο-
νομήσουσι γῆν. Καὶ ἐτι ὀλίγον, καὶ
οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ
ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ
μὴ εὖρης. Οἱ δὲ πράξεις κληρονο-
μήσουσι γῆν, καὶ κατατρωφή-
σουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης. Παρα-
τηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δί-
καιον, καὶ θρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς
ὀδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγε-

λάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει,
ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαί-
αν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέ-
τειναν τόξον αὐτῶν. Τοῦ κατα-
βαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ
σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς
καρδίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐ-
τῶν συντριβείη. Κρεῖσσον ὀλί-
γον τῷ δικαίῳ, ὑπὲρ πλοῦτον ἁ-
μαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες
ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑ-
ποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ
Κύριος. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁ-
δοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρο-
νομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Οὐ
καταισχυνήσονται ἐν καιρῷ πο-
νηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορ-
τασθήσονται. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυ-
ρίου, ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς
καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ
καπνὸς ἐξέλιπον. Δανείζεται ὁ
ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει·
ὁ δὲ δίκαιος οἰκτεῖρει καὶ δίδωσιν.
Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κλη-
ρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώ-
μενοι αὐτόν, ἐξολοθρευθήσονται.
Παρά Κυρίου τὰ διαστήματα ἀν-
θρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁ-
δὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν
πέσῃ, οὐ καταβράχθησεται, ὅτι Κύ-
ριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγή-
ρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκα-
ταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐ-
τοῦ ζητοῦν ἄρτους. Ὅλην τὴν ἡ-
μέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν
ἔσται. Ἐκκλιγὼν ἀπὸ κακοῦ, καὶ

ποι-

ποίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τὸν θανατῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσῃ σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι ἁμαρτωλοῦς, ὄψῃ. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβανου. Καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπων εἰρηγικῶ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστῆς· αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσῃ αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται αὐ-

τὸς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΣΤ΄.

ΨΑΛΜΟΣ 37. Τοῦ Δαβίδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεσῆριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώξεσάν μοι καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπέδες μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρῶμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν, καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἐσησαν.

καὶ

καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὄλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεὸς μου. Ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι ποδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχευε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ 38. Τοῦ Δαβὶδ.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλαχὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθη καὶ ἐταπεινώθη, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερμάνθη ἡ

καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου, γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρασ μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν; ἵνα γινῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. Ἴδου παλαιστάς ἐθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐδὲν ἐνώπιόν σου. Ἠλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύσεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταρασσεται. Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συνάξει αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστίν. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥύσαι με, ὄνειδος ἄφρονι ἐδωκάς με. Ἐκώφωθην, καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγας σου. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον· ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρῶν μου. Μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἶμι παρὰ σοί, καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄνευ μοι, ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκ ἔτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ, 39. τοῦ Δαβὶδ.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,

καὶ

καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου τλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὅφονται πολλοί, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας, καὶ μανίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἐστὶ τις ὁμοιωθήσεται σοι. Ἀπήγγειλα, καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἤκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἠβουλήθη, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν Ἐκκλησίᾳ μεγάλη, ἰδοὺ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἔγνωσ. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυφα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυφα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιτό μου. Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμός·

κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με. Κύριε εἰς τὸ βοηθησαί μοι πρόσχε. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπήθησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξῆραι αὐτήν. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακὰ. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι, Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πέννης, Κύριος φροντιεῖ μου. Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ, ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ ἡν Ἀλληλοῦῖα

ΨΑΛΜΟΣ 40. Τοῦ Δαβίδ.

Μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξει αὐτὸν, καὶ ζήσει αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῆ, καὶ μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης οδύνης αὐτοῦ· ὄλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρώστια αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρ-

τόν

τόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι, Πότε ἀποθάνεται καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἢ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμοῦ ἐπιθυροῖζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερινισμόν. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ 41. Τοῦ Δαβίδ.

Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχὴ μου πρὸς σὲ ὁ Θεός. Ἐδίφησεν ἢ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα. Πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τα δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐ-

μνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου· ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἢ ψυχὴ μου; καὶ ἴνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἢ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνίειμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταβραχτῶν σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὠδῆ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἴνα τί σκυθρωπάζων, πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστά μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου. Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἢ ψυχὴ μου; καὶ ἴνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου

ΨΑΛΜΟΣ 42. Τοῦ Δαβίδ

Κρίνον μοι ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ

ὁπίου

δοσίου. Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου
καὶ δολίου ῥυσαί με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός, κραταίωμά μου, ἵνα τί ἀ-
πώσω με; καὶ ἵνα τί σκυθρωπά-
ζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν
τὸν ἐχθρόν μου; Ἐξαπόστειλον τὸ
φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειαν σου,
αὐτὰ μεῶδήγησαν, καὶ ἤγαγόν με
εἰς ὄρος ἁγίον σου, καὶ εἰς τὰ
σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελεύσα-
μαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ
Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεόν, τὸν εὐφραί-
νοντα τὴν νεότητά μου. Ἐξομο-
λογήσομαί σοι ἐν κιθάρα ὁ Θεός,
ὁ Θεός μου. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ
ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσ-
σεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν,
ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σω-
τήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ
Θεός μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 43. Τοῦ Δαβὶδ.

Θεός ἐν τοῖς ὠσιν ἡμῶν ἠκού-
σαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγ-
γειλαν ἡμῖν. Ἔργον, ὁ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις
ἀρχαίαις. Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξω-
λόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐ-
τούς, ἐκάκωσας λαούς, καὶ ἐξέβα-
λες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομ-
φαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν,
καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν
αὐτούς. Ἄλλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ
ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς
τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκη-
σας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βα-
σιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ
ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰα-

κώβ. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν
κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανι-
σταμένους ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ
τόξῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία
μου οὐ σώσει με. Ἔσωσας γὰρ
ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ
τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.
Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὄλην
τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατή-
σχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ
ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω
παρὰ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν, καὶ οἱ
μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.
Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώ-
σεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας
ἡμᾶς. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἀνευ-
τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς
ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυχ-
τηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς
κύκλῳ ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς εἰς πα-
ραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν
κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην
τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπὴ μου κατέ-
ναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη
τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.
Ἀπὸ φωνῆς ὄνειδιζόντος, καὶ κα-
ταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχ-
θροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα
πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ
ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδική-
σαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου. Καὶ
οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρ-
διά ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρί-
βους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
Ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ

κακώσεως, και επεκάλυψεν ἡμᾶς
σκιά θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα
τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
και εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν
πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. Οὐχὶ ὁ
Θεὸς ἐκζητήσῃ ταῦτα; αὐτὸς
γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρ-
διάς. Ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα
ὄλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθη-
τι, ἵνα τί ὑποῖς Κύριε; ἀνάστη-
θι, και μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος. Ἴνα
τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις;
ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν,
και τῆς θλίψεως ἡμῶν; Ὅτι ἐ-
ταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡ-
μῶν. Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον
ἡμῖν, και λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκεν
τοῦ ὀνόματος σου.

ΨΑΛΜΟΣ 44. Τοῦ Δαβίδ.

Εξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον
ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου
τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κά-
λαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
Ὡραῖος κάλλει παρά τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν
χειρῶσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ
σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περι-
ζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μηρόν σου, δυνατέ. Τῇ ὠραιότητί
σου και τῷ κάλλει σου, και ἐν-
τειναι, και κατευοδοῦ, και βασί-
λευε. Ἐνεκεν ἀληθείας, και πρῶ-
τητος, και δικαιοσύνης, και ὀδη-
γήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.
Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ,
λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν

καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βασιλέως.
Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύ-
τητος, ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας
σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, και
ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἐ-
χρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σου, ἐ-
λαιον ἀγαλλιάσεως παρά τοὺς
μετόχους σου. Σμύρνα και ζα-
κτὴ, και κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων
σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων,
ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες Βα-
σιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη
ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν
ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλη-
μένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον
θύγατερ, και ἶδε, και κλῖνον τὸ
οὖς σου, και ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ
σου, και τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
σου. Και ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς
τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστὶ
Κύριός σου, και προσκυνήσεις αὐτῷ.
Και θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις·
τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσου-
σιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα
ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασι-
λέως ἔσθθεν, ἐν χρυσοῦσι
χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποι-
κιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ
Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐ-
τῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενε-
χθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται
ἐν εὐφροσύνῃ και ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως.
Ἄντι τῶν Πατέρων σου ἐγενή-
θησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις
αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματος
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ και γενεᾷ.
Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται

σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ 45. Τοῦ Δαβίδ.

Θεὸς ἡμῶν καταφυγή και δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν, και μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἐχρησαν και ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἠγάσσε τὸ σκηνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, και οὐ σαλευθήσεται· βοήθησει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσώπῳ πρωί. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν Βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν Δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε και ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει και συνθάσει ὄπλον, και θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε, και γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν Δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα και ὑμν. Ἀλληλοδοξία.

ΚΑΘΙΣΜΑ Ζ'.

ΨΑΛΜΟΣ 46. Τοῦ Δαβίδ.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, και ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξέλεξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ· Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ 47. Τοῦ Δαβίδ.

Μέγας Κύριος, και αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐρίζω ἀγαλλιᾶματι πάτῃ τῇ γῇ, ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθουσαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες, οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδίνες ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίῳ

συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς. Καθά-
περ ἤκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν
ἐν πόλει Κρίου τῶν δυνάμεων, ἐν
πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐ-
θεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα
ὑπελάβομεν, ὁ Θεὸς, τὸ ἐλεός σου,
ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ
ὄνομά σου, ὁ Θεὸς, οὕτω καὶ ἡ αἴ-
νεσις σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς·
δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.
Ῥύφραγθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλ-
λιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰου-
δαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου,
Κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ πε-
ριλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθε ἐν
τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε τὰς
καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐ-
τῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις
αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθητε εἰς
γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς
ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ 48. Τοῦ Δαβὶδ,

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη,
ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦν-
τες τὴν οἰκουμένην. Οἷτε γηγε-
νεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλοῦσιος καὶ πένης.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου
σύνεσιν. Κλινώ εἰς παραβολὴν τὸ
οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ
πρόβλημά μου. Ἰνα τί φοβοῦμαι
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; Ἡ ἀνομία τῆς
πέτρνης μου κυκλώσει με. Οἱ
πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου
αὐτῶν κωχόμενοι. Ἀδελφός σου

λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος·
οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυ-
τοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώ-
σεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκο-
πίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσε-
ται εἰς τέλος. Οὐκ ὄψεται κατα-
φθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνή-
σκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ
ἄνους ἀπολοῦνται. Καὶ καταλεί-
ψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον
αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώμα-
τα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν·
ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄν-
θρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνήκε·
παρασυνεβλήθη τοῖς κτήεσι τοῖς
ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκίνδαλον
αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς
πρόβατα ἐν Ἄδῃ ἔθιστο, θάνατος
ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυ-
ριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ
πρῶτ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν πα-
λαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδῃ· ἐκ τῆς
δόξης αὐτῶν ἐξώστησαν. Πλὴν ὁ
Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου
ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνη με.
Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρω-
πος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ
οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀ-
ποθνήσκειν αὐτὸν λήφεται τὰ
πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐ-
τῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογη-
θήσεται, ἐξομολογήσεται σοὶ ὅ-
ταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσε-
ται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ,
ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ

ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Δόξα καὶ ᾠδὴν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 49. Τοῦ Ἀσάφ.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταγίγῃ σφόδρα. Προσκαλέσεται τὸν Οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ Οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστίν. Ἄκουσον, λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σου εἰμι ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐσι δια παντός. Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μύσχος, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρρους. Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω· ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγωμαι κρέας ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίωμαι; Ὅψον τῷ Θεῷ θυ-

σίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀνλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. Εἰ θθεώρεις κλέπτῃν, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλέονασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητος. Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα. Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὁμοῖος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ἦ ὁ βυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἣ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ, 50. τοῦ Δαβίδ.

Ἐλέησόν με Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλαιψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτόν, καὶ τὸ

πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀνδικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. ῥαντιεῖς με ὕσσωπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὡς ἐὰν τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποβρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκαν ἂν ὀλοκαυτώματα αὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω

τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίξουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 51. Τοῦ Δαβὶδ.

Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός; ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἄδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσά σου, ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν, ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεός καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε, καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν, Ἴδου ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἔλαια κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου

ΨΑΛΜΟΣ 52. Τοῦ Δαβὶδ.

Ἐῖπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν, καὶ

καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσχω· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ 53. Τοῦ Δαβὶδ.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προσέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποσρέφει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνοματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης

θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

ΨΑΛΜΟΣ 54. Τοῦ Δαβὶδ.

Ἐνώπιαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου, πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολοσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω; Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠλίσθη ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμενη τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοφυχίας, καὶ ἀπὸ καταγίδος. Καταπόντισον Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμῶν μου καὶ γνω-

στέ

πέ μου. Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύ-
πινός μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.
Ἐλθετω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς,
καὶ καταβήτωσαν εἰς Ἄδου ζών-
τες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροι-
κίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ
πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἐσπέρας
καὶ πρωί, καὶ μεσημβρίας διηγῆ-
σομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσα-
κούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώ-
νεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου
ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν
πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακού-
σεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐ-
τοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώ-
νων. Ὁδὸ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλ-
λαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν
Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐν τῷ ἀποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν
τὴν διαθήκην αὐτοῦ, διεμερίσθη-
σαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου
αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι
αὐτῶν. Ἠπαλύνθυσαν οἱ λόγοι
αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ
εἰσι βολίδες. Ἐπὶ βριψὸν ἐπὶ Κύ-
ριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐ-
τός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν
αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δέ,
ὁ Θεός, καταξείεις αὐτούς εἰς φρέ-
σιν διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων
καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσω-
σι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ,
Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦϊζ.

ΚΑΘΙΣΜΑ Η'.

ΨΑΛΜΟΣ, 55. τοῦ Δαβὶδ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι κατε-
πάτησέ με ἄνθρωπος· ὄλην τὴν
ἡμέραν πολεμῶν ἐθλίψέ με. Κα-
τεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὄλην
τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολε-
μοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας
οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ
ἐπὶ σέ. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαίνεσω τοὺς
λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα,
οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι
σάρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς
λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ'
ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐ-
τῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι,
καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, τὴν
πτέρναν μου φυλάξουσιν. Καθάπερ
ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ
τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν
ὀργῇ λαοὺς καταξείεις. Ὁ Θεός,
τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι,
ἔθου τὰ δακρύα μου ἐνώπιόν σου·
ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπι-
στρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ
ὀπίσω. Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέ-
σωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός
μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω
ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον·
ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβη-
θήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαι, ἅς ἀπο-
δώσω αἰνεσεῶς σου. Ὅτι ἐβρύσω
τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς
ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ
τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.
Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν
φωτὶ ζώντων.

ψαλ-

ΨΑΛΜΟΣ 56. τοῦ Δαβίδ.

Ελέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Κεκραξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος. Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. Ὄρουξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσπμαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ 57. Τοῦ Δαβίδ.

Εὶ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν

ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε, ἐν τῇ γῇ ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλησαν ψευδῆ. θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφρατος, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακοῦται φαρμακευμένη παρά σοφοῦ. Ὁ Θεός συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσι· ὡσεὶ κηρὸς ταχεῖς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας αὐτῶν τὴν ράμνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὄργῃ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτούς ἐν τῇ γῇ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 58. Τοῦ Δαβίδ.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με. Ῥύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν

τὴν

τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμέ κραταιοί. Οὐτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε· ἀνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε· καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Πρόσχευς τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύνων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἴδου αὐτοὶ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ βροφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ, Κύριε ἐκγελάσεις αὐτοὺς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ὁ Θεὸς μου, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. Ὁ Θεὸς μου δεῖξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μήποτε ἐπιλάβωνται τοῦ νόμου σου. Διασχόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου· καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστὴς μου Κύριε. Ἄμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερφηανείᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἄρας καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γινώσκονται, ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύνων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασχορπισθήσονται τοῦ

φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἄσσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ· σοὶ ψαλῶ· ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεὸς μου, τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ 59. Τοῦ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθείλες ἡμᾶς· ὠργίσθης, καὶ ὠκτείρησας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵασαι τὰ συντριμμάτα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ὅπως ἀνῤυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίχιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραῖμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας Βασιλεύς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενω τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπώσαί μενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν τοῖς δυνάμειν ἡμῶν; Δὸς ἔμπιν βοήθιαν

θειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ 60. Τοῦ Δαβίδ.

Εἰσακούσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρα ὕψωσάς με. Ὁδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. Παροικῆσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πετερύγων σου. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ Βασιλείως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει; Οὕτω φιλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 61. τοῦ Δαβίδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεὸς μου καὶ Σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἔως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἀνθρώπων; Φονεῦτε πάντες ὑ-

μεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ, καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ. Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἐδραμον ἐν διψῇ τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονὴ μου. Ὅτι αὐτὸς Θεὸς μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μετανασεύσω. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαῶν, ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε. Πλοῦτος ἐάν ρέῃ, μὴ προσπίθεσθε καρδίαν. Ἄπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός· δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σοῦ, Κύριε, τὸ ἔλεος ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 62. Τοῦ Δαβίδ.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου. Ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ, οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζῶας τὰ χεῖλη

μου

μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλο-
γήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν
τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς
μου. Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότη-
τος ἐμπλησθεῖή ἡ ψυχὴ μου, καὶ
χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ
στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου
ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγε-
νήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέ-
πῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιά-
σομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου
ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ
δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην
ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύ-
σονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,
παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομ-
φαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ
τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀ-
μνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη
στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜΟΣ 63. Τοῦ Δαβίδ.

Εισάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς
μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ·
ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν
ψυχὴν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ
συστροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ
πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἱ
τινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς
γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τὸ ξόν
αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν, τοῦ κα-
τατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμω-
μον. Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν
αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται· ἐ-
κραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονη-
ρόν. Διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι πα-
γίδας· εἶπον, Τίς ὄψεται αὐτούς;

Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον
ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσ-
ελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία
βαθεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός.
Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πλη-
γαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξησθένησαν ἐπ'
αὐτούς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐτα-
ράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες
αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρω-
πος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα
τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐ-
τοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δι-
καιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπίζει
ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα

ΚΑΘΙΣΜΑ Θ'.

ΨΑΛΜΟΣ 64. Τοῦ Δαβίδ.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν
Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐ-
χὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἰσάκουσον
προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα
σὰρξ ἤξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερε-
δυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσε-
βείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ. Μακάριος,
ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κα-
τασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.
Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς
τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,
θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπά-
κουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θα-
λάσσῃ μακρᾷ. Ἐτοιμάζων ὄρη
ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ· περιεζωσμέ-

νος ἐν δυναστείᾳ ὁ συνταράσσω
τὸ κύτος τῆς θαλάσσης· ἤχους
κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;
Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φο-
βηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ
πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου.
Ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρ-
ψεις. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέ-
θυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τοῦ πλου-
τίσαι αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ
Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοιμα-
σας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως
ἡ ἐτοιμασία. Τὰς αὐλακὰς αὐ-
τῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεν-
νήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν
αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλου-
σα. Εὐλογῆσεις τὸν στέφανον τοῦ
ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου,
καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται
πιότητος. Πιανθήσονται τὰ ὠ-
ραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν
οἱ βουνοὶ περιζώσονται. Ἐνεδύ-
σαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ
αἱ κοιλιάδες πληθύνουσι σῖτον κε-
κράξονται· καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ 65. Τοῦ Δαβὶδ.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ
γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. Εἴ-
πατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα
σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου.
Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι,
καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν
δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.
Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ
ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μετα-
στρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν,

ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ
τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ
αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν,
οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑφούσθω-
σαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε, ἔθνη,
τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε
τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.
Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς
ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον
τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἐδοκί-
μασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡ-
μᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.
Ἐίσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα
ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν·
ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ
πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς εἰς ἀναφυχὴν. Εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώ-
μασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς
μου, ἃς διέστειλε τὰ χεῖλή μου.
Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν
τῇ θλίψει μου. Ὀλοκαυτώματα
μεμυλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυ-
μιάματος καὶ κριῶν· εἰσακουσάτω
μου Κύριος. Διὰ τοῦτο ἀκούσατε,
καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίη-
σε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν
τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ
ὑψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Ἀ-
δικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου,
μὴ ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός,
προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ
ἀπέστησε τὴν προσευχὴν μου, καὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Ψαλ-

ΨΑΛΜΟΣ 66. Τοῦ Δαβίδ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 67. τοῦ Δαβίδ.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπεται· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν. Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιάσθη ἐνώπιον αὐτοῦ, ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν

ὄρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ Θεὸς κατοικίξει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία· ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἐσεισθή, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ. Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἤσθηνεσε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περισερᾶς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετὰφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ διασέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος δ' ἠυδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνοῦντων. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ. ἦν ἐν τῷ ἁγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἤχημαλῶτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν

ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες, τοῦ κατασκηνώσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχῶς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαί τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἐντειλαὶ ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου: δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὁ κατεργάσῃ ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἢ συναγωγῇ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ. Διασχόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χειρὰ αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλείαι

τῆς γῆς ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητός ὁ Θεός:

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 68. Τοῦ Δαβὶδ.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγγην εἰς ἰλὸν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγιγῆς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταίωθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδίωχόντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίμνον. Ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμελείαι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθῆσάν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Μὴδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγχα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν

μου.

μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενή-
 θην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξέ-
 νος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.
 Ὅτι ὁ ζήλος τοῦ οἴκου σου κα-
 τέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ
 τῶν ὄνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ'
 ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ
 τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς
 ὄνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ
 ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην
 αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ
 ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύ-
 λαις, καὶ εἰς ἐμέ ἐψαλλον οἱ πί-
 νοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προ-
 σευχῇ μου πρὸς σέ Κύριε, καιρὸς
 εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει
 τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου,
 ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.
 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμ-
 παγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούν-
 των με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν
 ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω
 καταιγίς ὑδάτος. μηδὲ καταπιέ-
 τω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ'
 ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰ-
 σάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν
 τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλήθος
 τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον
 ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρό-
 σωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου,
 ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν
 μου. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ
 λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχ-
 θρῶν μου ῥῖσαι με. Σὺ γὰρ γι-
 νώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ
 τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντρο-
 πὴν μου. Ἐναντίον σου πάντες
 οἱ θλίβοντές με ὄνειδισμόν προ-
 σεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ τα-
 λαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλ-

λυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξες, καὶ
 παρακαλοῦντάς, καὶ οὐχ εὖρον.
 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βράδιό μου
 χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
 ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ
 τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν
 εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν,
 καὶ εἰς σκάνδαλον. Σχοτισθήτω-
 σαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ
 βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν
 διαπαντός σύγκαμψον. Ἐχῃσον
 ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ
 ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλά-
 βοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἐπαυ-
 λισ αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν
 τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω
 ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας,
 αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ
 ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προ-
 σέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ
 τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελ-
 θέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐ-
 ξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων,
 καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτω-
 σαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι
 ἐγὼ· ἡ σωτηρία σου ὁ Θεός ἀν-
 τιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα
 τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὠδῆς, μεγα-
 λυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέ-
 σει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον,
 κέρατα ἐκφέροντα, καὶ ὄπλας.
 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθή-
 τωσαν. Ἐκζητήσατε τὸν Θεόν,
 καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι
 εἰσήκουσε τῶν πνηθῶν ὁ Κύριος,
 καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ
 οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν
 αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θεῶ
 λασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν
 αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεός σώσει τὴν Σιών,

καὶ

καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ 69. Τοῦ Δαβίδ.

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εἰς τὸ βοηθηταί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποσραφήτωσανεἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποσραφήτωσαν παραυτίκα ἰσχυρόμενοι, οἱ λέγοντές μοι, εὐγε εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε. Ὁ Θεὸς, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοηθήσόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύσης μου εἶ σύ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

Δέξ, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΚΑΘΙΣΜΑ Γ΄.

ΨΑΛΜΟΣ 70. Τοῦ Δαβίδ.

Επὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με, καὶ ἐξελοῦ με. Κλίνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ἄχυρόν τοῦ σῶταί με.

Ὅτι σερῶμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ Θεὸς μου, ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος. Ὅτι σύ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιτίας μητροῦ μου σύ μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός· ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σύ βοηθός μου κραταῖός. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὕμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν, τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Μὴ ἀποβρίψῃς με εἰς καιρὸν γῆρας, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὀρυσόμενος. Ὁ Θεὸς μου, μὴ μακρύνης ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεὸς μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐκλείπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίαν σου. Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. Ὁ Θεὸς

μου,

μου, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγεῶ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἕως ἂν ἀπαγγεῶ τὸν θραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ. Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεός· ἕως τῶν ὑφίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ Θεός τίς ὁμοίός σοι; Ὅσας ἐδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀληθειάν σου ὁ Θεός, ψαλῶ σοι ἐν κιθάρα ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀγαλλιᾶσονται τὰ χεῖρά μου, ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἦν ἐλυτρώσω. Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυρθῶσι, καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητούντες τὰ κακά μου.

ΨΑΛΜΟΣ 71. Τοῦ Δαβὶδ.

Ο Θεός τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεὶ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρι-

νεὶ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ Ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς Σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταθήσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ Σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χροῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰδῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πενήτος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου, καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρωσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας· καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ Ἡλίου διαμένει

τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο!

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια

ΨΑΛΜΟΣ 72. Τοῦ Ἀσάφ.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία. Ἐμοῦ δὲ παραμικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάενυσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερῶμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος· περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθον εἰς διάθεςιν καρδίας. Δεινοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέφει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις

εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον, Πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ. Ἴδου οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ εὐθηνούντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτου. Καὶ εἶπα· Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου; Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας; Εἰ ἔλεγον· Διηγῆσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῆ γενεᾶ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶναι τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. Ἐως οὖ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακά· κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσει ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν· καὶ γὰρ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων. Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί, καὶ γὰρ διαπαντὸς μετὰ σοῦ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σέ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ οἱ

μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν περιεμόντα ἀπὸ σοῦ. Ἔμοι δὲ τὸ προσκολλησθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἔστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυριῷ τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαι με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς κύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜΟΣ 73. Τοῦ Ἀσάφ.

Ἰνα τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβητα νομῆς σου ; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρόν τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρέωσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπερένω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίως ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνέπυρσαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστέριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Ἐῖπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συζηγεῖν αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Ἐὰν σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδαμεν, οὐκ ἔστιν ἐτι προφητείας, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἐτι. Ἔως πότε, ὁ Θεὸς, ἀνεδιεί ὁ ἐχ-

θρὸς ; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος ; Ἰνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος ; Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρᾶκόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοσι. Σὺ διέβρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἰθάμ. Σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ Ἡλίον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ἰσχυρὰ τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνεῖδιτε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς τρεῖς θηρίαις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβη εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσχοτισμένοι τῆς γῆς οἰκῶν ἰνομίων. Μὴ ἀποστραφῆτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένης ἀνέσουςι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμού σου τοῦ ὑπὸ ἀφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβη τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου. Ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός. Δόξα, καὶ νῦν Διηλοῖα

ΨΑΛΜΟΣ. 74. τοῦ Ἀσάφ.

Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου. Διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἔστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς· Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, Μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὁρέων, ὅτι ὁ Θεός κριτὴς ἐστί. Τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ, ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος. Καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίνονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιᾶτομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συνολάτω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ. 75. τοῦ Ἀσάφ.

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὁ-

ρέων αἰωνίων, ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῆ καρδία. Ἀπνῶσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐκ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργὴ σου· ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκουσας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεις τῆς γῆς. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ 76. Τοῦ Ἀσάφ.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ ὀλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήγατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην ἠδολέσχῃσα, καὶ ὀλιγοψύχῃσα τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου,

ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνευ-
μά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀ-
πώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθή-
σει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἡ εἰς
τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει;
συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰ-
κτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν
τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρι-
μοὺς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρ-
ξάμην· αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς
δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην
τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθή-
σομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυ-
μάτων σου. Καὶ μελετήσω ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω.
Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἢ ὁδῷ σου·
τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν;
σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια.
Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
δύναμίν σου, ἐλυτρώσω ἐν τῷ
βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς
υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδο-
σάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν,
ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος
ἠχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἰ-
νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου
διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς
σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφαναὶ αἱ ἀ-
στραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἔσα-
λεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ
γῆ. Ἐ τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου,
καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολ-
λοῖς, καὶ τὰ ἔχνη σου οὐ γνω-
σθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβα-
τα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ
καὶ Ἀαρῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΑ'.

ΨΑΛΜΟΣ 77. Τοῦ Δαβὶδ

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ
μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ
ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοί-
ξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρ-
χῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν, καὶ ἐγνω-
μεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀ-
πὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεάν
ἑτέραν. Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰ-
νέσεις τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς δυ-
ναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε. Καὶ ἀνέστησε
μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον
ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ. Ὅσα ἐνετείλα-
το τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνω-
ρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ὅ-
πως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα. Υἱοὶ οἱ
τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται,
καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν. Ἴνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν
τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλά-
θωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.
Ἴνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες
αὐτῶν, γενεὰ σχολιὰ καὶ παραπι-
κραίνουσα. Γενεὰ, ἣτις οὐ κατεύ-
θυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ
ἐπιστάθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ
πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐν-
τεινόντες, καὶ βάλλοντες τόξοις,
ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ
ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ
ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐ-
ἐστρά-

τοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, τοῦ λίβα. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐ-
 ῶν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον τῶν τοῦς, ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ
 πατέρων αὐτῶν, ἃ ἐποίησε θαυμά- ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερω-
 σια ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τά- τά. Καὶ ἐπέπεσεν ἐν μέσῳ τῆς
 νεως. Διέρρηξε θαλασσαν, καὶ παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν
 διήγαγεν αὐτούς· παρέστησεν ὕ- σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον,
 δατα ὡσεὶ ἄσκόν. Καὶ ὠδήγησεν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ
 αὐτούς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅ- τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐ-
 λην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυ- τοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς
 ρός. Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἔτι τῆς βρώ-
 καὶ ἐπότισεν αὐτούς ὡς ἐν ἀβύσ- σεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐ-
 σῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ τῶν, καὶ ὄργῃ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη
 ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς πο- ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς
 ταμοὺς ὕδατα. Καὶ προσέθεντο πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλε-
 ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ, παρε- κτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
 πίκραναν τὸν Ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ. Ἐν πᾶσι τούτοις ἡμαρτον ἔτι,
 Καὶ ἐξεπίερασεν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυ-
 καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι θρώ- μασιόις αὐτοῦ· καὶ ἐξέλιπον ἐν
 ματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ
 κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον, τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. Ὁ-
 Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι- ταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξ-
 τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; Ἐπει ἐπάτα- εζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον,
 ξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ ὠρριζον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ
 καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς
 Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὑψι-
 ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐ- στος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι. Καὶ
 τοῦ; Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος, ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι
 καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσση αὐτῶν ἐ-
 ἐν Ἰακώβ, καὶ ὄργῃ ἀνέβη ἐπι- φεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐ-
 τὸν Ἰσραὴλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν τῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ
 ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἠλπισαν ἐπὶ τὸ ἐπιστῶθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐ-
 σωτήριον αὐτοῦ. Καὶ ἐνετείλατο τοῦ. Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων,
 νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας καὶ ἰλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐ-
 οὐρανοῦ ἀνέψξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐ- τῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πλη-
 τοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐ- θυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν
 ρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον Ἀγ- αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν
 γέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος· ἐπισιτι- τὴν ὄργῃν αὐτοῦ. Καὶ ἐμνήσθη
 σμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλη- ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμε-
 σμονῆν. Ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ, νον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσά-
 καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐ- κὶς παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν γῆ ἐ-

ρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῆ-γεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος-
 ἀνύδρῳ. Καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐ-αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτῆσατο
 πείρασαν τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Ἄ-ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ
 γιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ πρῶτου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκ-
 οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐ-ληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ
 τοῦ ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐ-κληροδοσίας. Καὶ κατεσκήνωσεν
 τοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος. Ὡς ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς
 ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπέπείρα-
 αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν-σαν, καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν
 πεδίῳ Τάνεως. Καὶ μετέστρεψεν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια
 εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο. Καὶ ἀπέ-
 καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως στρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ
 μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐ-οὶ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφη-
 τοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν-σαν εἰς τόξον στρεβλόν. Καὶ πα-
 αὐτούς· καὶ βάτραχον, καὶ διέφ-ρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς
 θειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐ-αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐ-
 ρυσίβῃ τοὺς καρπούς αὐτῶν, καὶ τῶν παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἦκου-
 τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι. σεν ὁ Θεός, καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐ-
 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλᾷ τὴν ἀμ-ξουδένωσεν σφοδρὰ τὸν Ἰσραὴλ.
 πελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμί-Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σιλῶμ,
 νους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνη. Καὶ πα-σκήνωμα, ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀν-
 ρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη-θρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχ-
 αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν-μαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ
 τῷ πυρί. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐ-τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας
 τοὺς ὀργῆν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμόν-ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομ-
 καὶ ὀργῆν καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν-φαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν
 δι' ἀγγέλων πονηρῶν. Ὄδοποίησε κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε. Τοὺς
 τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ οὐκ νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ,
 ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπεν-
 αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς-θήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομ-
 θάνατον συνέκλεισε. Καὶ ἐπάταξε-φαίᾳ ἐπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐ-
 πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, τῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξη-
 ἀπαρχὴν παντός πόνου αὐτῶν, ἐν-γέρθη ὡς ὁ ὀπνῶν Κύριος, ὡς δυ-
 τοῖς σκηνώμασι Χάμ. Καὶ ἀπη-νατός καὶ κεκραυπαληκῶς ἐξ οἴνου·
 ρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθρούς αὐ-
 καὶ ἀνήγαγεν αὐτούς ὡσεὶ ποίμνι-τοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον
 ον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὠδήγησεν αὐ-ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ
 τοὺς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλί-σκήνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν σουλὴν
 σασαν, καὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν Ἐφραῖμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐ-
 ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγα-ξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ

ὄρος

ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησε. Καὶ
 ἀνοδοῦνησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ
 ἄγιασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμε-
 λίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
 ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δούλον αὐ-
 τοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν
 ποιμνίων τῶν προβάτων. Ἐξό-
 πισθεν τῶν λοχευσομένων ἔλαβεν
 αὐτόν. Ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δού-
 λον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κλη-
 ρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποίησαν
 αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας
 αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν
 χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΨΑΛΜΟΣ 78. Τοῦ Ἀσάφ,

Θεὸς, ἦλθσαν ἔθνη εἰς τὴν
 κληρονομίαν σου, εἰάσαν τὸν να-
 ὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθεντο Ἰε-
 ρουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔ-
 θεντο τὰ θηρηματὰ τῶν δούλων
 σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ
 οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων
 σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέ-
 χεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ
 κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν
 ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος
 τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυχτηρισ-
 μὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ
 ἡμῶν. Ἔως πότε Κύριε ὀργισθή-
 ση εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς
 πῦρ ὁ ζῆλός σου; Ἐχχεον τὴν
 ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη, τὰ μὴ γι-
 νώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας,
 αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαν-
 το. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ,
 καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρ-
 χαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν
 ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου Κύριε, ὅτι
 ἐπτώχευσάμεν σφόδρα. Βοήθησον
 ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐνε-
 κεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.
 Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι
 ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ
 ὀνόματός σου. Μήποτε εἰπῶσι τὰ
 ἔθνη, Πού ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
 Καὶ γινώσθητω ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ
 ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δού-
 λων σου τοῦ ἐκκεχυμένου· εἰ-
 σελεύσεται ἐνώπιόν σου ὁ στεναγ-
 μὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν
 μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου,
 περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τε-
 θανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γεί-
 τοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα εἰς
 τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμόν
 αὐτῶν, ὃν ὀνειδίσαν σε Κύριε.
 Ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα
 νομῆς σου· ἀνθομολογησόμεθά
 σοι, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς
 γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελουμένην
 τὴν αἰνέσιν σου.

ΨΑΛΜΟΣ 79. Τοῦ Ἀσάφ,

Ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρό-
 σχος, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον
 τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ
 τῶν Χερουβὶμ ἐφάνηθι ἐναντίον
 Ἐφραΐμ, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Μα-
 νασσή. Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν
 σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
 Ὁ Θεὸς, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐ-
 πίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
 σωθησόμεθα. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν

δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου; ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ὦσμιεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν, ἐν μέτρῳ; Ἐθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμουκτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἢ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφιάδας αὐτῆς. Ἴνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν; Ἐλυμήνατο αὐτήν ὡς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ Θεὸς, τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἰὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, ἐπὶ υἰὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ

ΨΑΛΜΟΣ 80. τοῦ Ἀσάφ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν, καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν. Ὅτι πρότταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ, μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτόν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Ἀπέσῃσεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδόουλευσαν. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρύσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγίδος· ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἄκουσον, λαὸς μου, καὶ διαμαρτύρομαι σοι, Ἰσραὴλ, ἐὰν ἀκούσης μου, οὐκ ἐστὶ ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαὸς μου ἤκου-

σέ μου, Ἰσραὴλ, ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, ἐν τῷ μηδενὶ ἀν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐφώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 81. Τοῦ Ἀσάφ.

Θεὸς ἔσθη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεοῦ διακρινεῖ. Ἐως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνατε ὄρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἐγνώσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ 82. Τοῦ Ἀσάφ.

Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σηγήσης, μηδὲ καταπραύνης ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤ-

ραν κεφαλὴν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπον· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμοιοῖα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο· τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλίται, Μωάβ, καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεβάλ, καὶ Ἀμμων, καὶ Ἀμαλῆκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λῶτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ, καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν. Ἐξολοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ. Θεοῦ τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὁρήβ, καὶ Ζήβ, καὶ Ζαβεεὶ, καὶ Σαλμανᾶν. Πάντας τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν, οἵτινες εἶπον, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μου, θεοῦ αὐτούς ὡς τροχόν, ὡς καλὰ μὴν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ, ὁ διαφλέξει ὄρυμόν, ὡσεὶ φλόξ, ἢ κατακαύσει ὄρη. Οὕτω καταδιώξεις αὐτούς ἐν τῇ καταϊγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ παραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπωλέσθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι

Κύριος, σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπιπάσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ 83. τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς ἀυλὰς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθιον εἶδεν ἑαυτῶ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῆς, οὐ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Ἐὰ θυσιαστηριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστὶν ἀντιληψίς αὐτῷ παρὰ σοί, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διεθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμώνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον σου ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξέλεξάμην παραβριπεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλσος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στεθήσει· τὰ ἀ-

γαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκραιά. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 84. Τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀφήκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀπ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐορρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δόξης ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀπίσθους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγύς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλσος, καὶ ἀλήθεια συνήτησαν· δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέχυσε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐγώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ

θύσει

Θήσει εἰς δόδον τὰ διαθήματα
αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΒ'.

ΨΑΛΜΟΣ 85. Τοῦ Δαβίδ.

Κλίνον Κύριε τὸ εὖς σου, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πέ-
νης εἰμι ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυ-
χὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον
τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν
ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με,
Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραύξομαι
ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς
σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ
Κύριε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικής, καὶ
πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλου-
μένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν
προσευχὴν μου, καὶ πρόσχευε τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ,
ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁ-
μοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ
ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα
τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι,
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου
Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά
σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν
θαυμάσια, σὺ εἶ Θεός μόνος. Ὁδή-
γησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου,
καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου
εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ
φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομο-
λογησώμαί σοι, Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δο-
ξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
Ὅτι τὸ ἔλεος σου μέγα ἐπ' ἐμέ,

καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ
Ἰδοῦ κατωτάτου. Ὁ Θεός, πα-
ράνομοι ἐπαγέστησαν ἐπ' ἐμέ,
καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρόθεθεν-
τό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ,
Κύριε ὁ Θεός μου, σικτίρμων καὶ
ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον
ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ
κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ
σῶσον τὸν υἱόν τῆς παιδείας
σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον
εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μι-
σοῦντές με, καὶ αἰσχυρῆθῶσαν·
ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ
παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ 86. Τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρε-
σι τοῖς ἁγίοις. Ἀγαπᾷ Κύριος
τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμέ-
να ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ
Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ
Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.
Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος,
καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπίων· οὗτοι
ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών,
ἔρσι ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐ-
γεννήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθε-
μελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος. Κύ-
ριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν,
καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγε-
νημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραι-
νομένων πάντων ἡ κατοικία
ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ 87. τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας

Ψαλ-

μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν
 νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω
 ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου·
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
 μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυ-
 χή μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη
 ἤγγισε. Προσελογίσθη μετὰ τῶν
 καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγε-
 νήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
 ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυ-
 ματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν
 οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ
 τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν. Ἐ-
 θεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,
 ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανά-
 του. Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυ-
 μός σου, καὶ πάντας τοὺς με-
 τεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐ-
 μέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνώστους
 μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγ-
 μα ἑαυτοῖς· παρεδόθη, καὶ οὐκ
 ἐξεπορευόμην. Οἱ ὀφθαλμοί μου
 ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκρα-
 ξα πρὸς σέ Κύριε ὄλην τὴν ἡ-
 μέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς
 χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποι-
 ῆσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀνα-
 στήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται
 σοί; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ
 τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀ-
 λήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 σου ἐν γῇ ἐπιλεησμένη; Καγὼ
 πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει
 σε. Ἴνα τί Κύριε ἀπώθη τὴν
 ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρό-
 σωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός
 εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεό-

τητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπει-
 νώθη, καὶ ἐξηπορήθη. Ἐπ' ἐμέ
 διήλθον αἱ ὄργαι σου· οἱ φοβε-
 ρισμοὶ σου ἐξετάραξάν με. Ἐ-
 κύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὄλην
 τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ
 πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου
 ἀπὸ τάλαιπωρίας.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 88. Τοῦ Αἰθᾶμ.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν
 αἰῶνα ἄσομαι· εἰς γενεάν καὶ
 γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν
 σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι
 εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰ-
 κοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.
 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐλεεκτοῖς
 μου· ὦμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ
 μου. Ἔως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω
 τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω
 εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τὸν θρόνον
 σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ
 τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ
 τὴν ἀλήθειάν σου ἐν Ἐκκλησίᾳ
 ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθή-
 σεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθή-
 σεται τῷ Κυρίῳ ἐνυλοῖς Θεοῦ; Ὁ Θεός
 ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλή ἁγίων,
 μέγας, καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ
 πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.
 Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τίς
 ὁμοίός σοι; δυνατός εἰ Κύριε·
 καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου,
 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς
 θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κω-
 μάτων αὐτῆς· σὺ καταπραΰνεις.
 Σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν

ὑπερήφανον· ἐν τῷ βραχίονι τῆς
δυναμέως σου διεσκόρπισας τοὺς
ἐχθροὺς σου. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί,
καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμέ-
νην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ
ἐθεμελίωσας. Τὸν Βορρᾶν, καὶ
τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας. Θα-
βῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἀγαλλιάσονται. Σὸς ὁ βρα-
χίων μετὰ δυναστείας· κραταιω-
θήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω ἡ δε-
ξιὰ σου, δικαιοσύνη, καὶ κρίμα,
ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος,
καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ
προσώπου σου. Μακάριος ὁ λαὸς
ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν. Κύριε
ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου σου
πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν,
καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψω-
θήσονται. Ὅτι καύχημα τῆς ду-
νάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρασ
ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίλη-
ψις, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ βασι-
λέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὄ-
ράσει, τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας,
Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν, ὑ-
ψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.
Εὖρον Δαβιδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν
ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.
Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται
αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατι-
σχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχ-
θρὸς ἐν αὐτῷ· καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ
προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.
Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ
τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσο-
μαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου, καὶ τὸ

ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀ-
νόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρασ
αὐτοῦ. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ
χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς
δεξιάν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλέσε-
ταί με, Πατήρ μου εἶ σὺ, Θεὸς
μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτη-
ρίας μου. Καὶ γὰρ πρωτότοκον
θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ
τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς
τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ
ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου
πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θήσομαι εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ,
ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐάν
ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν
νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου
μὴ πορευθῶσιν· ἐάν τὰ δικαιώμα-
τά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐν-
τολάς μου μὴ φυλάξωσιν· ἐπι-
σκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν, καὶ ἐν μαστίγι· τὰς ἀδι-
κίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ
μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ'
οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ
μου. Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν
διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευό-
μενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ
ἀθετήσω. Ἄπαξ ὥμοσα ἐν τῷ
ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαβιδ ψεύσομαι·
τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μενεῖ. Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ, ὡς
ὁ Ἥλιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς
ἡ Σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ
πιστός. Σὺ δὲ ἀπόσω, καὶ ἐξου-
δένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν
σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην
τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς

τὴν

τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Καθ-
 εἶλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐ-
 τοῦ, ἔθου τὰ ὄχυράματα αὐτοῦ
 δειλίαν. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες
 οἱ διδοεῦοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄ-
 νεϊδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὑ-
 ψωσας τὴν δεξιάν τῶν θλιβόντων
 αὐτόν· εὐφρανᾶς πάντας τοὺς
 ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἀπέστρεφας τὴν
 βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ,
 καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ
 πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρι-
 σμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς
 τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρυνας
 τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ,
 κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἔως
 πότε Κύριε ἀποστρέψῃ εἰς τέλος;
 ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
 Μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστασις·
 μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας
 τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς
 ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ
 οὐκ ὀφεται θάνατον; ῥύσεται τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς Ἄδου.
 Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα,
 Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ
 ἀληθείᾳ σου; Μνήσθητι Κύριε
 τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου,
 οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου
 πολλῶν ἐθνῶν. Οὗ ὠνείδισαν οἱ
 ἐχθροὶ σου, Κύριε, οὗ ὠνείδισαν
 τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.
 Εὐλόγητός Κύριος εἰς τὸν αἰῶ-
 να. Γένοιτο! γένοιτο.

Δόξα καὶ νῦν Ἀλληλοῦϊα.

ΨΑΛΜΟΣ 89. Τοῦ Μωϋσῆ.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡ-
 μῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ
 ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι

τὴν γῆν, καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ
 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰ-
 ὶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄν-
 θρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἰ-
 πας. Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀν-
 θρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐ-
 χθές, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν
 νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν
 ἐτι ἔσονται, τὸ πρωὶ ὡσεὶ χλόη
 παρέλθοι. Τὸ πρωὶ ἀνθήσαι, καὶ
 παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι,
 σκληρυνθεῖ καὶ ξηρανθεῖ. Ὅτι
 ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ
 ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
 Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον
 σου. Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν
 τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πάσαι
 αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν
 τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη
 ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ
 ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς
 ἐβδομήκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυ-
 ναστείαις, ἀγδοήκοντα ἔτη, καὶ
 τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πό-
 νος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ'
 ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς
 γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς
 σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν
 θυμὸν σου ἐξαριθμησασθαι; Τὴν
 δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι,
 καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρ-
 δία ἐν σοφία. Ἐπίστρεψον, Κύ-
 ριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι
 ἐπὶ τοῖς δαύλοις σου. Ἐνεπλήσ-
 θημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου,
 Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ
 εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡ-
 μέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ'
 ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς,

ἑτῶν

ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ 90. Τοῦ Δαβίδ.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὼ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλου πετομένου ἡμέρας· ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· ἀπὸ συμπτώματος, καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Ηεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγυεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγυεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ δια-

φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα, καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΓ'.

ΨΑΛΜΟΣ 91. Τοῦ Δαβίδ.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐβάθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ γόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Σὺ δὲ ὑψίστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε. Ὅτι

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις, ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιθάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγαγεῖλαι. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ, 92. τοῦ Δαβίδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐσαλευθήσεται. Ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπήραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέφεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν, θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα, τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγιασμός Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 93. Τοῦ Δαβίδ.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρήσιασατο. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῆσονται; Φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. Χήραν καὶ ὄρφανον ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ εἶπον, Οὐκ ὀφεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ ποτε φρονήσατε. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γινώσιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμούς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πράναι αὐτὸν ἀπ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβο-

ἤθησέ μοι, παραβραχὺ παρώκχη φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκλη-
τῶ Ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου. Εἰ ἐλεγον, ῥύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. Ὡς
Σεσάλευται ὁ ποὺς μου, τὸ ἐλεός ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν
σου Κύριε ἐδοήθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ
καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὐφραναν τὴν ψυχὴν μου. Μὴ συμ-
προσέστω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα.
Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάζονται.
Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεὸς μου εἰς βο-
ηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 94. Τοῦ Δαβίδ.

Ἄεϋτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προσθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλάσαν. Δεῦτε ποσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ, Σήμερον, ἐὰν τῆς

ΨΑΛΜΟΣ 95. Τοῦ Δαβίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ· εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιωσύνη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν, καὶ τιμὴν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· ἄρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ· σαλεύθῃτω ἀπὸ

προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Εἵπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς. Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ ὄρουμοῦ. Ἐκ τοῦ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται· ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ·

ΨΑΛΜΟΣ 96. Τοῦ Δαβίδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Ἦδρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τα ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάχθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαν

το αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε. Ὅτι σὺ Κύριος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖται πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογήσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 97. Τοῦ Δαβίδ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος. Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἔθνων ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. Ἠλάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλείως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χεῖρι ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ

προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν· Κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ 98. Τοῦ Δαβὶδ·

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλός· ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοὺς λαούς· Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλείως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἤτοιμάσας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιόν ἐστι· Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσῆκουσεν αὐτῶν, ἐν στόλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐρύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν ὁ Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 99. τοῦ Δαβὶδ.

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ

γῆ. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσελθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Γινώτε ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. Εἰσελθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις, ἐξομολογησθε αὐτῷ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστός Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς, καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 100. Τοῦ Δαβὶδ.

Ελεον, καὶ κρίσιν ἄσομαι σοι Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὀδῷ ἀμώμῳ, πότε ἤξεις πρὸς με· διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβῆ, ἐκκλίνοντας ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τῶν πλησίων αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδωκον. Ὑπερῆφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ αὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθησθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ, πορευόμενος ἐν ὀδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτεινον πάν-

τας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΔ'.

ΨΑΛΜΟΣ 101. τοῦ Δαβίδ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστον μου τῇ σαρκί μου. Ὁμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ· ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγεγόνουν ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἐφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέβραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλήθησαν

καὶ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρηθῆαι αὐτήν, ὅτι ἔχει καιρὸς. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χεῖρον αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ· Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε, τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεῖσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὀδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις

αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ 102. Τοῦ Δαβίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. **Εὐλόγει** ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. **Ποιῶν** ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. **Καθόσον** ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάχρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. **Καθὼς** οἰκτεῖρει

πατὴρ υἱούς, ὀκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἐγνώ τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. **Καὶ ἡ δικαιοσύνη** αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς: Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. **Εὐλογεῖτε** τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. **Εὐλογεῖτε** τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. **Εὐλογεῖτε** τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, **εὐλόγει** ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 103. Τοῦ Δαβίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑ-

περὶ αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ λαγωαῖς. Ἐποίησε Σελήνην εἰς πτερυγῶν ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Ἐποίησε ἄνεμοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρκάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἄνετειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἴριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσιν, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων,

καὶ

καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῆ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 104. Τοῦ Δαβὶδ.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄσατε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ἐπαινέσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ Ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνήσθητε τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα Ἀβραὰμ δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς· ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐ-

τοῦς ἀριθμῶν βραχεῖς, ὀλιγοσους, καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διήλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοῦς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν Βασιλεῖς. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δούλον ἐπράθη Ἰωσήφ. Ἐταπεινώσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν. Ἀπέστειλε βασιλεὺς, καὶ ἔλυσε αὐτόν, ἄρχων λαοῦ, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέστησεν αὐτὸν Κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσει. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χάμ. Καὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταιώσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δούλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασεν· ὅτι παρεπίκραναν τοὺς

λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ἕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξήρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἤλθε κυνόμεια, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὄριοις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ κατεφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὄριου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἤλθεν ἄκρις, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοχον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντός πόνου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσαν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἦτησαν, καὶ ἤλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύθησαν ἕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιᾷσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως

ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσι.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΕ'.

ΨΑΛΜΟΣ 105. Τοῦ Δαβίδ.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνήσεις αὐτοῦ; Μακάριοι οἱ φυλάττοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσια σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου. Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ, ὡς ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐγάλυψεν ὕδωρ τοὺς

θλίβοντας αὐτούς· εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἦσαν τὴν αἰνέσιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνδρῷ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἄαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου. Ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρώων. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλόξ κατέφλεξεν ἀμαρτωλοὺς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ, φοβερά ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰμὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔσται ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ. Τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν· οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγῶρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ παρώργυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. Καὶ ἔσται Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς, ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξολόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν. Καὶ ἐφρονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἐμίανθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκεις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν

τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτούς εἰς οἰκτιρμούς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκυχαῖσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Ἐυλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός: Γένοιτο, γένοιτο!

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 106. Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς. Ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρημῳ, ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὔρον. Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογη-

σάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλήν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν· ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμούς αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἁγαλ-

λίᾳ.

λιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε, καὶ ἔστι πνεῦμα καταιγιῶδες, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουνσιν ἕως τῶν ἀβύσσων, ἢ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο. Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθῶν, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς. Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγιῶδι, καὶ ἔστι εἰς αὐραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελώνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ

ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκαχώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ, καὶ οὐχ ὀδῶ. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριᾶς. Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ 107. Τοῦ Δαβίδ.

Ἐτοιμὴ ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔτοιμὴ ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου. Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Ὑψώθησομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραϊμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν

ἐπι-

ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ ἄλλοφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπώσαμένους ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξευλεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 108. Τοῦ Δαβὶδ.

Ο Θεὸς, τὴν αἰνεσίμ μου μὴ παραιοπήσης, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ, καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμέ ἠνοιχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προστηχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ ἀγαπήσεώς μου. Κατάσῃσον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ Διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρῖνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν

ἄλλοτριοὶ τοὺς πόρους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτιρῶν τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μὴ ἐξαλειφθεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος. Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, δ περιβαλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διαπαντός περιζώννυται. Τοῦτα τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαι με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Καὶ γὼ ἐγενήθην

δνει-

δνειδος αὐτοῖς· εἶδосάν με, ἐσά-
λευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν
μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σώ-
σόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ
γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὐτῆ,
καὶ σὺ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν.
Καταράσσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐ-
λογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μου
αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου
εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ
ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ
περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰ-
σχύνῃν αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι
τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί
μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν
πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν κα-
ταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΣΤ΄.

ΨΑΛΜΟΣ. 109. Τοῦ Δαβίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἀνθῶ-
τους ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως
ἐξαπρόστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών
καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐ-
χθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ
ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν
ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου.
Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννη-
σά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ με-
ταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισε-
δέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέ-
θλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βα-

σιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πλη-
ρώσει πτώματα, συνθλάσει κε-
φαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χει-
μαῦρου ἐν ὁδῷ πίεται. διὰ τοῦτο
ὑψώσει κεφαλὴν.

ΨΑΛΜΟΣ 110. Ἀλληλούϊα.

Εξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν
ὄλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων
καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα
Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα
τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγη-
σις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Μνηεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασιῶν
αὐτοῦ· ἐλεημῶν καὶ οἰκτιρμῶν ὁ
Κύριος, τροφήν ἔδωκε τοῖς φο-
βουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ·
ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ
λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς
κληρονομίαν ἔθνων ἔργα χειρῶν
αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πι-
σταὶ πάσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
ἑστηριγμένα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος, πεποιημένα ἐν ἀληθείᾳ
καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε
τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς
τον αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἄ-
γιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ· ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου.
Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποι-
οῦσιν αὐτήν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ 111. Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐ-

τοῦ

τοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξονέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν καὶ δίκαιος. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτιρῶν καὶ κυχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἐτοιμήσῃ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδιά αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῆ, ἕως οὗ ἐπίδη ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἐσχόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἀμαρτωλὸς ὄψεται, καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει, καὶ τακῆσεται· ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολείται.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦϊα.

ΨΑΛΜΟΣ 112. Ἀλληλοῦϊα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπει-

νά ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφρανόμενῃν.

ΨΑΛΜΟΣ 113. Ἀλληλοῦϊα.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου· οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα διτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκίρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν· ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἶπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσιον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψον-
ται.

ται. Ὡτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκού-
σονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὁσ-
φρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι,
καὶ οὐ φηλαφήσουσι· πόδας ἔ-
χουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ
φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐ-
τῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ
ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰ-
σραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοη-
θὸς, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν
ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἤλπισεν ἐπὶ
Κύριον, βοηθὸς, καὶ ὑπερασπι-
στὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον,
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν
ἐστί. Κύριος μνηστὴς ἡμῶν, εὐ-
λόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶ-
κον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον
Ἀαρῶν. Εὐλόγησε τοὺς φοβου-
μένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς
μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεῖη
Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογη-
γῆμενοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ
ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν
γῆν. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ
Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νε-
χροὶ αἰναίσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ
πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἄδου,
ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογῆ-
σομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ 114. Ἀλληλούϊα.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύ-
ριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Ὅτι ἐκλίνε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί,

καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέ-
σομαι. Περιέσχον με ὠδίνες θα-
νάτου, κίνδουνοι ἄδου εὐροσάν με·
θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρον, καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ
Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Ἐ-
λεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος,
καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσ-
σων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπει-
νώθη καὶ ἔσωτέ με. Ἐπίρρεψον
ψυχὴν μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε. Ὅτι
ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανά-
του, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ
δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ
ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώ-
πιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ 115. Ἀλληλούϊα.

Επίστευσα διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθη ἡ σφοδρά. Ἐγὼ δὲ εἶ-
πα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄν-
θρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώ-
σω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
ἀνταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σω-
τηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς
μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἴμιος
ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν
οσίων αὐτοῦ. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦ-
λος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς
τῆς παιδείας σου, διέβρῆξας
τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυ-
σίαν αἰνέτους, καὶ ἐν ὀνόματι
Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐ-
χὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐ-
ναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἐν

Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ 116. Ἀλληλούια.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀληθεῖα τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ 117. Ἀλληλούια

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, κάγῳ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κυρίου, ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κυρίῳ, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀ-

νόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ. Ὡςθεὶς ἀντετάξατό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὑψώσέ με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθάνομαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδευὼν ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοξήσατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ. Αὐτὴ ἡ πύλη τοῦ Κυρίου δίκαιοι εἰσελεύσονται, ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὁ Κύριος τῶτον δὴ ὧ Κύριε εὐόδωτον δὴ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανε ἡμῖν. Συστήσαθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Θεὸς μου εἶ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι. Θεὸς μου εἶ σὺ, καὶ ὑψώτω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ

Κυ-

Κυρίω, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΖ'.

ΨΑΛΜΟΣ 118. Τοῦ Δαβίδ.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὅφελον κατευνθίσθησαν αἱ ὁδοὶ μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰσχυθῶ, ἐν τῷ μέ ἐπιθλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μαθηθέμεναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου· τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσῃ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός

σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρηται οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος, καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὅδον δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὅδον ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὅδον ἀληθείας ἤρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ

ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μή με καταισχύνης. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματιῶν σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα· ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. Περιέλε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπέπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἴδού ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἤσυχυνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ ἤρα τὰς χειράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαίωμασί σου. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. Ὑπερήφανοι παρηγόμενον ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα· Ἐμνήσθητι τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθητι. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ψάλλτ' ἡσάν μοι τὰ δικαίωμά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθητι ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαίωμά σου ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεήθητι τοῦ προτύπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἡτοιμάσθητι, καὶ οὐκ ἐταράχθητι, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκυσάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τοῦ φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαίωμά σου διδάξόν με. Χρησότητα ἐποίησα·

σας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν, καὶ γινῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερρήρων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ὀφονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐγνων Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀλήθεια ἐταπεινώσας με Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν με

οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκότος ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικώντων με κρίσιν; Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου. Ἔθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσας με.

Μ Ε Σ Η

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα, Ἐμέ

ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρασπλατεία ἢ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστίν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσά τοὺς πόδας μου ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθνητο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύρια σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἐκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ

δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνησώ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Κατήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἐχδεξαὶ τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλειπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δούλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνῶσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διασκεδάσον τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦ πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθόμην, πᾶσαν

ὁδόν

ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα. Θαυμαστά
τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξη-
ρεῦνήσεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. Ἡ
δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτισεῖ,
καὶ συνετιεῖ νηπίους· τὸ στόμα
μου ἤνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Λήξα καὶ ᾠν. Ἀλληλουῖα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέη-
σόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀ-
γαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ δια-
θήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευ-
σάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρω-
σαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώ-
πων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς
σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδάξόν
με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους
ὕδατων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί
μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον
σου. Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεὶς
αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιο-
σύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλή-
θειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζή-
λός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λό-
γων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρω-
μένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ
ὁδοῦλός σου ἠγάπασεν αὐτό. Νέω-
τερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος,
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθό-
μην. Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου
ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι
εὗροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέ-
τη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά
σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνετίσόν με,

καὶ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ
καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύ-
ριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητή-
σω. Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με,
καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
Προέφθασα ἐν ἀωρία, καὶ ἐκέκρα-
ξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπι-
σα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου
πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν, τὰ λό-
για σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον,
Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ
τὸ κρίμά σου ζήσόν με. Προσῆγ-
γισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνο-
μία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμα-
κρύνθησαν. Ἐγγυς εἶ σὺ Κύριε,
καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρ-
τυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐ-
θεμελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπει-
νωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύ-
τρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου
ζήσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτω-
λῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά
σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρ-
μοί σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ
κρίμά σου ζήσόν με. Πολλοὶ οἱ
ἐχδιώκοντές με καὶ θλίβοντές
με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ
ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας,
καὶ ἐξετηχόμην, ὅτι σὰ λόγια
σου οὐκ ἐφυλάξαντο· Ἴδε ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἠγάπησα. Κύριε ἐν
τῷ ἐλέει σου ζήσόν με. Ἀρχὴ
τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου. Ἀρχοντες κα-
τεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν
λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία

μου. Ἀγαλλιάσμαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκυλά πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου, Κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέξις μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαι με. Ἐξερεύξονται τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ. Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΗ'.

ΨΑΛΜΟΣ 119. Τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἔρημηκοῖς. Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσχῆνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηθάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ 120. Τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δωῆς εἰς σάλον τὸν ποῦδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάττων σε. Ἴδου, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάττων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ Σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντός κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ-

ΨΑΛΜΟΣ 121. Τῶν Ἀναβαθμῶν

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς χρισιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοῦράσι σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ 122. Τῶν Ἀναβαθμῶν

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰεοῦ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθυνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ 123. Τῶν Ἀναβαθμῶν

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἀραζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἀρα τὸ ὕδωρ ἂν κατέπνιπεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἀρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πεψήσαντος τὸ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ 124. Τῶν Ἀναβαθμῶν

Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγαλίας, ἀπάξει Κύριος μετὰ

τῶν

τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ 125. Τῶν Ἀναβαθμῶν

Εν τῷ ἐπιστρέφει Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιᾶσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυτε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυτε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν· ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι. Ἐπιστρέψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειρᾶρμους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιᾶσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, αἶροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δέ, ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιᾶσει· αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 126. Τῶν Ἀναβαθμῶν

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπιάσαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπνησεν ὁ φυλάσσων, εἰς μάτην ὑμῖν ἔστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθιοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἴδου ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος

ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν οὐ καταισχυθησονται ὅταν λαλώσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ 127. τῶν Ἀναβαθμῶν

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος ἐθνηοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ 128. Τῶν Ἀναβαθμῶν

Πλεονάξιος ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάξιος ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νωτόν μου ἐτέχταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάχρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέχευεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν, αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐξοπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν

χειρα

χειρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ 129. Τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εκ θαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γεννηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 130. Τῶν Ἀναβαθμῶν.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου· ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ

τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ 131. Τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἤξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἤκουσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρουμοῦ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἕστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάσθητι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιούνηται ἐπὶ τοῦ θρό-

θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἶωνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετίσαμένη αὐτὴν τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῆσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἠτοίμασα λύχον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἅγιάσμα μου.

ΨΑΛΜΟΣ 132. Τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνά, τὸν πώγωνά τὸν Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ 133. Τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου· οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς πυλῶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος

ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'.

ΨΑΛΜΟΣ 134. Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δούλοι Κυρίου. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσίαν ἑαυτῶ. Ὅτι ἐγὼ ἐγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστράπας εἰς ὑστὸν ἐποίησεν ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιοὺς. Τὸν Σιών βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὀγγαβασιλεῖα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κλη-

ρονομίαν Ἰσραὴλ λαῶ αὐτοῦ. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὢτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐ δὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον, οἶκος Ἀαρῶν εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ.

ΨΑΛΜΟΣ 135. Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδά-

των, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μέγала μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾶ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σιών Βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφήν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 136. Τοῦ Δαβίδ.

Επί τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις, ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπῆρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ὠδῶν· καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν Σιών. Πῶς ἄτρωμεν τὴν ὠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτριᾶς; Ἐὰν ἐπιλάθωμαι σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἢ δεξιὰ μου· κολληθεῖν ἢ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, εἰ μὴ σου μνησθῶ· εἰ μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἰῶν Ἰδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ, τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἢ ταλαίπωρος· μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοὶ τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος, ὃς κρατήσῃ, καὶ

ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα

ΨΑΛΜΟΣ 137. τοῦ Δαβίδ.

Εξομολογήσομαι σοί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοί, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. Ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσομαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσαν σοί, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ἄσάτωσαν ἐν ταῖς ὠδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜΟΣ 138. Τοῦ Δαβίδ.

Κύριε, ἐδοκίμασάς με, καὶ ἐγnows με· σὺ ἐγnows τοὺς λογισμοὺς μου,

μου, καὶ τὴν ἐγερσίμ μου. Σὺ συνήκας τοὺς διαλογισμοὺς μου ἀπὸ μακρόθεν. Τὴν τρίβον μου, καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξηχίασας, καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ, Κύριε, σὺ ἐγνώσῃ πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα. Σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἐθήκας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου. Ἐθαυμαστώθῃ ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμοῦ ἐκραταιώθῃ, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ; ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, πάρει. Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγας μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τα ἔσχατα τῆς θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου. Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου; Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφροὺς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστροῦ μητρός μου. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθῃς, θθυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβῃ τὸ ὄστον μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γρα-

φήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. Ἐξαρτιμήσομαι αὐτοὺς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθη, καὶ ἐτι εἰμι μετὰ σοῦ. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλοὺς, ὁ Θεός, ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρεῖ σε εἰς διαλογισμοὺς· λήφονται εἰς ματαιότητας τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γνώθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνώθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε, εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

ΨΑΛΜΟΣ 139. Τοῦ Δαβίδ.

Εξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φυλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με· οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶ-

πα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας σου, ἐπεσχίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου μου. Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μὴ ποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πισοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί· καταβαλεῖς αὐτούς ἐν τάλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἄνῃρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 140. Τοῦ Δαβὶδ.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε, Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχεες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ

στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύσσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην. Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου· Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πισοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, καταμόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ 141. τοῦ Δαβὶδ.

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐδέηθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἐκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ

οὐκ

οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπό-
λετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔ-
στιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα,
Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ
ἐν γῆ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν
δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην
σφοδρᾶ. Ῥυσαί με ἐκ τῶν κατα-
δικωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξήγαγε ἐκ φυλακῆς
τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογή-
σασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμέ
ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀντα-
ποδῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ 142. Τοῦ Δαβὶδ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευ-
χῆς μου, ἐνώπιον τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν
μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ
μὴ εἰσελθῆς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσε-
ται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι
κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν
ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκο-
τεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου,
ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμε-
λέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμε-
λέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς
χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ
ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω-
πόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆ-
σομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς

λάκκων. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι
τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύ-
ριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδα-
ξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνευ-
μά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με
ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόμα-
τός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλί-
ψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ
ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάν-
τας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ Κ'.

ΨΑΛΜΟΣ 143. Τοῦ Δαβὶδ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου,
ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς
παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου
εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου, καὶ
καταφυγὴ μου, ἀντιλήπτωρ μου,
καὶ ῥύστης μου. Ὑπερασπιστὴς
μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὁ ὑ-
ποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐ-
γνώσθη αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου,
ὅτι λογίζῃ αὐτῷ; Ἀνθρωπος
ματαιότητι ὠμοιώθη· αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσι· Κύ-
ριε, κλῆνον οὐρανοῦς, καὶ κατά-

βηθι,

βηθι, ἄψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται. Ἄστραφον ἄστραπην, καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥυσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτριῶν. Ὡν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ Θεός, ᾧδὴν καινὴν ἄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαβὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥυσαί με, καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτριῶν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας. Ὡν οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναί, περικεχοσμημέναί ὡς ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμεία αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταῦτά ἐστι· Μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 144. Τοῦ Δαβὶδ.

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν

αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος· χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασιν, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπειᾶς τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεβραβμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ

ἐλπὶ-

ἐλπίζουσι. καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐχαρίᾳ. Ἄνοιγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 145. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπιυίους ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ· Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποι-

οῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινώσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς. Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ 146. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριος, τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἀστρῶν, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ἀναλαμβάνων πράεις ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν. Τῷ ἐξαντιέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου

θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 147. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὄρια σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῆ ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ, τίς ὑποστήσεται; Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει ἀνὰ πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ρυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ 148. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἀνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀνεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· ἀνεῖτε αὐτόν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Ἀνεῖτε αὐτόν, Ἥλιος καὶ Σελήνη· ἀνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Ἀνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγιγίς, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ἐψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὄσιος αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ 149. Ἀλληλοῦια.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὄσιων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ

οιή-

ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεὶ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν. Ταῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 150. Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ, καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς, καὶ ὄργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ τοῦ Δαβὶδ.

Οὗτος ὁ Ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαβὶδ ἴσται, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμοσαν Ψαλτήριον. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; Αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσει. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἤρῃ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ, καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξήλθον εἰς συναπάντησιν τῷ Ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ Υἱῶν Ἰσραήλ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτως ὀφείλει σιχολογεῖσθαι τὸ ψαλτήριον καθ' ὄλον τὸν ἑνιαυτὸν, ἤθουν ἀπὸ τῆς κ' τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, καθ' ἑκάστην σιχολογοῦμεν Καθίσματα γ'. ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὰ πρὸς Κύριον. Προστίθεμεν δὲ καὶ τὸν Πολυελεον εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Ἀπὸ δὲ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως μέχρι τῆς ιδ' τοῦ Ἰου-

νοταρίου μηνός, ἐν ἧ ἀποδίδεται ἡ Ἑβδομάδι. Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη
 ἑορτῇ τῶν ἀγίων Θεοφανείων, εἰς μὲν Ἑβδομάδι πληροῦμεν αὐτὸ ἄπαξ, ἦτοι
 τὸν Ὁρθρον, Καθίσματα β'. ἐν δὲ τῷ τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ, καὶ σχολάζει ἀπὸ
 Ἑσπερινῶ, τὸ ἕτερον, ὡς δεῖ πληροῦσθαι τῆς μεγάλης πέμπτης μέχρι τοῦ Σαβ-
 ἐν ἐκάστῃ Ἑβδομάδι τὸ ψαλτήριον. Ἀπὸ βάτου τοῦ Ἀντιπάσχα. Κατὰ δὲ τὴν
 δὲ τῆς ιε'. τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, προσ- ἀγρυπνίαν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, ἦ-
 τίθεμεν εἰς μὲν τὸν ὄρθρον τὸ καθίσμα, γουν τῇ νέα Κυριακῇ, ἀρχόμεθα πάλιν
 εἰς δὲ τὸν λυχνικὸν τὰ πρὸς Κύριον, στιχολογεῖν τὸ ψαλτήριον καθ' ἐκά-
 μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποκρέω. στην ἡμέραν, εἰς μὲν τὸν Ὁρθρον
 Τὰς δὲ, β' ἑβδομάδας τῆς τε Ἀπο Καθίσματα β'. εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν
 κρέω καὶ τῆς Τυρινῆς, στιχολογοῦν- ἐν, μέχρι τῆς κ'. τοῦ Σεπτεμβρίου
 ται εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα β'. εἰς μνηός, ὡσπερ δεδήλωται. Χρὴ δὲ εἰ-
 δὲ τὸν Ἑσπερινὸν τὸ ἕτερον, διὰ μι- δέναι, ὅτι στιχολογία ἐν πάσαις ταῖς
 κράν ἀνάπαυσιν τῶν Ἀδελφῶν. Τὰς δὲ Κυριακαῖς ἐσπέρας οὐ γίνεται, ὡσαύ-
 ἕξ Ἑβδομάδας τῆς ἀγίας μ'. δις τε- τως καὶ ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς,
 λειοῦμεν τὸ ψαλτήριον ἐν ἐκάστῃ ἐν αἷ; δηλονότι γίνεται ἀγρυπνία.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΟΑΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 31.

Ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους.

†1 Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Ἀργία.	21 Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
2 Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.	22 Τιμοθέου Ἀποσ. καὶ Αναστασίου Ὁσιομάρτυρος.
3 Γορδίου Μάρτυρος.	23 Κλήμεντος Ἱερομάρτυρος.
4 Ἡ Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων.	24 Ἐένης τῆς Οσίας.
5 Παραμ. τῶν Φώτων νηστεία.	†25 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀργία.
†6 Τὰ Ἁγ. Θεοφάνεια. Ἀργία.	26 Σενοφάντος τοῦ Οσίου.
†7 Ἡ Σύναξις τοῦ Προδρόμου. Ἀργία.	†27 Ἡ Ανακομιδὴ τοῦ Λειψάνου Ἰω. τοῦ Χρυσοσώμου. Ἀργία.
8 Δομνίκης τῆς Οσίας.	28 Ἐφραϊμ Οσίου τοῦ Σύρου.
9 Πολυεύκτου Μάρτυρος.
Ὁ Ἥλιος εἰς Ὑδροχόον.	29 Ἡ Ανακομιδὴ τοῦ Λειψάνου Ἰγνατίου Ἱερομάρτυρος.
10 Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσ.	†30 Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰω. τοῦ Χρυσοσώμου. Ἀργία.
11 Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.	31 Κύρου καὶ Ἰωάννου, τῶν Ἀναρχύρων.
12 Τατιανῆς Μάρτυρος.	
13 Ἐρμούλου Μάρτυρος.	
14 Τῶν ἐν Ῥαϊθῶ καὶ Σινᾷ ἀναιρεθέντων ὁσίων Πατέρων.	
15 Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.	
16 Ἡ προσκύνησις τῆς Ἀλύσειως Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου.	
†17 Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλ. Ἀργία.	
†18 Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριάρχ. Ἀλεξανδρείας. Ἀργία.	
19 Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.	
†20 Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλ. Ἀργία.	

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

28, ἢ 29.

1 Τρύφωνος Μάρτυρος.
†2 Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
3 Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου.
4 Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

- 5 Ἀγάθης Μάρτυρος.
 6 Βουκόλου Ἐπισ. Σμύρνης.
 7 Παρθενίου Ἐπισκ. Λαμψάκου
 8 Θεοδώρου τοῦ Στρατηγ.
 9 Νικηφόρου Μάρτυρος.
 Ὁ ἥλιος εἰς Ἐχθίας.
 † 10 Χαραλάμπους Ἱερομάρ. Ἀργ.
 11 Βλασίου Ἱερομάρτυρος.
 12 Μελετίου Ἀντιοχείας.
 13 Μαρτινιανοῦ τοῦ Ὁσίου.
 14 Αὔξεντίου τοῦ Ὁσίου.
 15 Ὀνησίμου τοῦ Ἀποστόλου.
 16 Παμφίλου Μάρτυρος.
 17 Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.
 18 Λέοντος Πάπα Ρώμης.
 19 Ἀρχίππου τοῦ Ἀποστόλου.
 20 Λέοντος Ἐπισκ. Κατάνης.
 21 Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.
 22 Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου Μαρτ.
 23 Πολυκάρπου ἐπισκ. Σμύρνης.
 † 24 Η α. καὶ β. εὔρεσις τῆς τιμίας
 Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Ἀργία.
 25 Ταρρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κων-
 σταντινουπόλεως.
 26 Πορφυρίου Ἐπισκόπου Γάζης.
 27 Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.
 28 Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 29 Κασσιανῶ τοῦ Ρωμαίου.

ΜΑΡΤΙΟΣ. 31

- 1 Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος.
 2 Ησυχίου τοῦ Συγκλητικῶ.
 3 Εὐτροπίου Μάρτυρος καὶ τῶν
 σὺν αὐτῶ.
 4 Γερασίμου τοῦ Ὁσίου, τοῦ ἐν
 Ἰορδάνῃ.
 5 Κόνωνος Μάρτυρος.
 6 Τῶν ἐν Ἀμμορίῳ 42 Μαρτ. 31
 7 Καπίτωνος ἐπισκ. Χερσῶνός
 Ἱερομάρτ.
 8 Θεοφυλάκτου Νικομηδείας.
 † 9 Τῶν ἐν Σεβασείᾳ 40 ἁγίων
 Μαρτύρων. Ἀργία.
 Ὁ ἥλιος εἰς Κριόν.
 Ἴσημερία καὶ ἀρχὴ τῆς ἀνοίξεως.
 10 Κοδράτου Μάρτυρος.
 11 Μνήμη Σωφρονίου Πατριάρ-
 χου Ἱεροσολύμων.
 12 Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 13 Νικηφόρου Πατριάρχου Κων-
 σταντινουπόλεως.
 14 Βενεδίκτου τοῦ Ὁσίου.
 15 Τῆς Ὁσίας Μαρίας, καὶ Ἀγα-
 16 Σαβίνου Μάρτυρος.
 πίου Μάρτυρος.
 17 Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
 Θεοῦ.
 18 Κυρίλλου ἐπισκ. Ἱεροσολύμων.
 19 Χρυσάνθου, καὶ Δαρείας Μαρτ.
 20 Τῶν ἐν τῆμονῃ τοῦ ἁγίου Σάβ-
 βα ἀναιρεθέντων Πατέρων.
 21 Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 22 Βασιλείου Ἱερομάρτυρος.
 23 Νίκωνος ὀσιομάρτυρος.
 24 Ζαχαρίου τοῦ Ὁσίου, καὶ Προε-
 ὄρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
 25 Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπερα-
 γίας Θεοτόκου. Ἀργία καὶ
 ἰχθ. κατάλ.
 26 Γαβριὴλ Ἀρχισρατήγου.
 27 Ματρῶνης, τῆς Ὁσίας.
 28 Παριώνος τοῦ Νέου.
 29 Μάρκου ἐπισκ. καὶ Κυρίλλου
 Ἱεροδιακόνου.
 30 Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς
 Κλίμακος.
 31 Ἰκατίου. Ἐπισ Γαγγρῶν.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 30

- 1 Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
- 2 Τίτου τοῦ Οσίου.
- 3 Νικήτα τοῦ Οσίου.
- 4 Γεωργίου Ὁσίου, τῷ ἐν τῷ Μπλαϊῷ.
- 5 Κλαυδίου Μάρτυρος.
- 6 Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλ.
- 7 Γεωργίου Ἐπισ. Μελιτινῆς.
- 8 Ηρωδίωνος τοῦ Ἀποστόλου.
- 9 Εὐψυχίου Μάρτυρος.
Ὁ ἥλιος εἰς Ταῦρον.
- 10 Τερεντίου Μάρτυρος.
- 11 Ἀντύπα Μάρτυρος.
- 12 Βασιλείου Ἐπισκόπου Παρίου.
- 13 Μαρτίνου Πάπα Ρώμης.
- 14 Ἀριστάρχου τοῦ Ἀποστόλου.
- 15 Κρήσκεντος Μάρτυρος.
- 16 Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας Μαρτύρων καὶ παρθένων.
- 17 Συμεῶν τοῦ ἐν Περσίδι.
- 18 Ἰωάν. Οσίου, καὶ Ἰω. Μάρτ.
- 19 Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος.
- 20 Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.
- 21 Ἰανουαρίου Ἱερομάρτυρος.
- 22 Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.
- †23 Γεωργίου Μεγαλομ. τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀργία.
- 24 Σάββα Μάρ. τοῦ στρατηγ.
- 25 Μάρκου τοῦ Εὐαγ. Ἀργία.
- 26 Βασιλέως Ἐπισ. Αμασίας.
- 27 Συμεῶν συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.
- 28 Τῶν ἐν Κυζίκῳ θ. Μαρτύρων.
- 29 Ἰάσωνος, καὶ Σωσιπάτρου τῶν Ἀποστόλων.
- 30 Ἰακώβου ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάν. τοῦ Θεολόγου.

- 2 Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λευψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.
- 3 Τιμοθέου, καὶ Μαύρας. Μαρτ.
- 4 Πελαγίας Οσιομάρτυρος.
- 5 Εἰρήνης Μάρτυρος.
- 6 Ἰωὲ τοῦ πολυάθλου.
- 7 Ἀκακίου Μάρτυρος.
- †8 Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἀρσενίου τοῦ Οσίου. Ἀργία.
- 9 Ἡσαίου τοῦ Προφήτ. καὶ Χριστοφόρου Μάρτυρος.
Ὁ ἥλιος εἰς Διδύμους.
- 10 Σίμωνος τοῦ Ἀποστόλου.
- 11 Μωκίου Ἱερομάρτυρος.
- 12 Ἐπιφανίου, καὶ Γερμανοῦ.
- 13 Γλυκερίας Μάρτυρος.
- 14 Ἰσιδώρου μάρτυρ. τοῦ ἐν Χίῳ.
- 15 Παχωμίου τοῦ μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου Ἀρχιεπ. Λαρίσσης.
- 16 Θεοδώρου τοῦ Ἠγιασμένου.
- 17 Ἀνδρονίκου τοῦ Ἀποστόλου.
- 18 Πέτρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαρτύρων.
- 19 Πατρικίου Προύσης Ἱερομάρτ.
- 20 Θαλλελαίου Μάρτυρος.
- †21 Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασ. Κωνσταντ. καὶ Ἑλένης. Ἀργία.
- 22 Βασιλίσκου Μάρτυρος.
- 23 Μιχαὴλ Ἐπισκόπ. Συνάδων.
- 24 Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ θαυμ. Ορει.
- 25 Ἡ γ'. εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
- 26 Κάρπου τοῦ Ἀποστόλου.
- 27 Ἑλλαδίου Ἱερομάρτυρος.
- 28 Εὐτυχοῦς Ἐπισκ. Μελιτινῆς.
- 29 Θεοδοσίας Μάρτυρος.
- 30 Ἰσαακίου τοῦ Ὁσίου.
- 31 Ερμείου Μάρτυρος.

ΜΑΙΟΣ 31.

- 1 Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου.

ΙΟΥΝΙΟΣ. 30

- 1 Πύρρου και Ίουστίνου τῶν φιλοσόφ. και Ἱερομαρτύρων.
- 2 Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλ.
- 3 Λουκιλιανῶς Μάρτυρος.
- 4 Μητροφάνους Κωνσταντ.
- 5 Δωροθέου Ἐπισκ. Τύρου.
- 6 Παρίωνος Οσιομάρτυρος.
- 7 Θεοδότου Ἀγκυρας.
- 8 Ἡ Ἀνακομ. Θεοδώρ. τοῦ Στρατηλάτου.
- 9 Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.
Ὁ ἥλιος εἰς Καρκίνον.
Ἀρχὴ τοῦ Θερινοῦ Ἡλιώσε.
- 10 Ἀλεξάνδρου, και Ἀντωνίνης Μαρτύρων.
- 11 Βαρθολομαίου και Βαρνάβα τῶν Ἀποστόλων.
- 12 Ονουφρίου και Πέτρου τῶν Οσίων.
- 13 Ακυλίνης και Τριφυλλίου Μάρ.
- 14 Ελισσαίου τοῦ Προφήτου, και Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσ.
- 15 Ἀμῶς τοῦ Προφήτου.
- 16 Τύχωνος Ἀμαθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ.
- 17 Μανουήλ, Σαβέλ, και Ἰσμαήλ τῶν Μαρτύρων.
- 18 Λεοντίου Μάρτυρος.
- 19 Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου.
- 20 Μεθοδίου Ἐπισκ. Πατάρων.
- 21 Ἰουλιανῶς Ταρσεῶς Ἱερομάρτ.
- 22 Εὐσεβίου Ἐπισκ. Σαμωσάτων.
- 23 Ἀγριππίνης μάρτυρος.
- †24 Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἀργία.
- 25 Φεβρωνίας Μάρτυρος.
- 26 Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.
- 27 Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου.

- 28 Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων Κύρου και Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.
- †29 Πέτρου, και Παύλου τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων. Ἀργία και ἰχθ. κατάλ.
- †30 Ἡ Σύναξις τῶν ἸΒ'. Ἀποστόλων. Ἀργία.

ΙΟΥΛΙΟΣ 31.

- 1 Κοσμᾶ και Δαμιανίου τῶν Ἀναργύρων.
- 2 Ἡ κατάθεσις τῆς Εσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχερναις
- 3 Ἰακίνθου Μάρτυρος.
- 4 Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης.
- 5 Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Αθῶ.
- 6 Σισῶη Οσίου τοῦ μεγάλου.
- 7 Κυριακῆς Μεγαλομάρτυρος.
- 8 Προκοπίου Μεγαλομάρτυρος.
- 9 παγκρατίου Ἐπ. Ταυρομενίας.
Ὁ ἥλιος εἰς Λέοντα.
- 10 Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μάρτ.
- 11 Εὐφημίας Μάρτυρος.
- 12 Πρόκλου μάρτυρος.
- 13 Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατ. Γαβριήλ.
- 14 Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου.
- 15 Κυρίκου και Ἰουλίτης Μαρτύρων.
- 16 Ἀθηνογένους Ἱερομάρτ.
- 17 Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος.
- 18 Ἰακίνθου μάρτυρος τοῦ ἐν Ἀμαστρίδι.
- 19 Δίου, και Μακρίνης τῶν Οσίων.
- †20 Ἡλιῦ τοῦ Προφήτου. Ἀργία.
- 21 Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

- 22 Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
 23 Ἰεζεκιήλ τοῦ Προφήτου.
 24 Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.
 †25 Ἄννης Μητρὸς τῆς Θεοτόκου
 ἢ Κοιμησις. Ἀργία.
 †26 Παρασκευῆς καὶ Ἑρμολάου.
 †27 Παντελεήμονος Μεγαλομάρ-
 τυρος τοῦ ἱαματικῶ. Ἀργία.
 28 Πρωχόρου, Νικάνορος Τίμωνος,
 καὶ Παρμενᾶ τῶν Ἀποστόλων
 καὶ Διακόνων.
 29 Καλλινίκου Μάρτυρος.
 30 Σύλλα καὶ Σιλλουανῶ τῶν Ἀ-
 ποστόλων, ἐκ τῶν Ὁ.
 31 Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. 31

- 1 Ἡ Πρόδος τοῦ Σταυροῦ
 καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μακκα-
 βαίων.
 2 Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου
 Στεφάνου τοῦ Ἀρχιδ.
 3 Ἰσαακίου τοῦ Ὁσίου.
 4 Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παιδῶν.
 5 Προεόρτια τῆς Μεταμόρφω-
 σεως, καὶ μνήμη Εὐσιγγίου Μάρτ
 †6 Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου
 καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. Ἀργία καὶ ἰχθ. κατάλυσις.
 7 Δομετίου Ὁσιομάρτυρος.
 8 Αἰμιλιανῶ Ἐπισκόπου Κυζί-
 κου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 9 Μαθθία τοῦ Ἀποστόλου.
 Ὁ ἥλιος εἰς Παρθένον.
 10 Ααυρεντίου τοῦ Ἀρχidiaκόνου.
 11 Εὐπλου τοῦ Διακόνου καὶ Μάρ-
 τυρος.
 12 Φωτίου καὶ Ἀνικήτου Μαρτ.

- 13 Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 14 Μιχαίου τοῦ Προφήτου.
 †15 Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
 Ἀργία καὶ ἰχθ. κατάλυσις.
 16 Τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ Διο-
 μήδους Μάρτυρος.
 17 Μύρωνος Μάρτυρος.
 18 Φλώρου καὶ Λαύρου Μαρτύρ.
 19 Ἀνδρέου τοῦ Στρατηγ.
 20 Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
 21 Θαδδαίου τοῦ Ἀποστόλου.
 22 Ἀγαθονίκου Μάρτυρος
 23 Λούππου Μάρτυρ. καὶ ἡ Ἀ-
 πόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Θεοτ.
 24 Εὐτυχῶς Ἱερομάρτυρος.
 25 Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου
 Βαρθολομαίου Ἀποστόλ. καὶ
 μνήμη Τίτου Ἀποστ.
 26 Ἀδριανῶ, καὶ Ναταλίας Μαρτ.
 27 Ποιμένος τοῦ Ὁσίου.
 28 Μωύσεως τοῦ Αἰθίοπος.
 †29 Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κε-
 φαλῆς τοῦ Προδρόμου. Ἀργία
 καὶ Νηστεία.
 30 Ἀλεξάνδρου Πατριάρχου Κων-
 σταντινουπόλεως.
 31 Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώ-
 νης τῆς Θεοτόκου.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ. 30

- 1 Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου ἢ Σύ-
 ναξίς τῆς Θεοτόκου καὶ μνήμη
 Συμεῶν τοῦ Στυλ. Ἀργία.
 2 Μάμαντος Μάρτυρος καὶ Ἰωάν-
 νου τοῦ Νηστευτοῦ.
 3 Ἀνθίμου Ἱερομάρτυρος.
 4 Βαβύλα Ἀντιοχ. Ἱερομάρ.
 5 Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου.

- 6 Θαύμα Μεγαλήλ Ἀρχιστρα-
τήγου.
- 7 Σώζοντας Μάρτυρος.
- †8 Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου. Ἀργία.
- 9 Ἰωακὴμ καὶ Ἄννης.
Ὁ ἥλιος εἰς Ζυγόν.
Ἰσημερ. καὶ ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου,
- 10 Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ
Νυφοδώρας Μαρτύρων.
- 11 Θεοδώρας τῆς Ὀσίας.
- 12 Αὐτονόμου Ἱερομάρτ.
- 13 Τὰ Ἐγκαίρια τοῦ Ναοῦ τῆς
τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ
μνήμη Κρονηλίου Μάρτ.
- †14 Ἡ Ὑψωσις τοῦ τιμίου Σταυ-
ροῦ. Ἀργία καὶ Νηστεία.
- 15 Νικήτα Μάρτυρος.
- 16 Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος.
- 17 Σοφίας Μάρτυρος καὶ τῶν σὺν
αὐτῇ.
- 18 Εὐμενίου Γορτ. τοῦ Θαυματ.
- 19 Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δο-
ρυμέδοντος τῶν Μαρτ.
- 20 Εὐσταθίου Μεγαλομάρτυρος
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
- 21 Κοδράτου τοῦ Ἀποστ. ἁλ.
- 22 Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος.
- †23 Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προ-
δρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάν-
νου. Ἀργία.
- 24 Μνήμη τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς
Θεοτόκου γενομένου θαύματος,
ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων.
- 25 Εὐφροσύνης τῆς Ὀσίας.
- 26 Ἡ Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου. Ἀργία.
- 27 Καλλιστράτου Μάρτυρος.
- 28 Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογ.
- 29 Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρ.
- 30 Γρηγορίου Ἱερομάρτυρος Ἐπι-
σκοποῦ τῆς μεγ. Ἀρμενίας.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ. 31

- 1 Ἀνανίου Ἀποστόλου, καὶ Ρω-
μανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.
- 2 Κυπριανοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ
Ἰουστίνης Μάρτυρος.
- †3 Διονυσίου Ἱερομάρτυρος τοῦ
Ἀρεοπαγίτου. Ἀργία.
- 4 Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
- 5 Χαριτίνης Μάρτυρος.
- 6 Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου.
- 7 Σεργίου καὶ Βάχχου Μαρτύρ.
- 8 Πελαγίας τῆς Ὀσίας.
- 9 Ἰακώβου Ἀλφαίου τοῦ Ἀπο-
στόλου.
Ὁ ἥλιος εἰς Σκορπίον.
- 10 Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπ. Μαρ-
τύρων.
- 11 Τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ Φι-
λίππου Ἀποστόλ. ἐνὸς τῶν ἐ-
πτὰ Διακόνων.
- 12 Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονί-
κου Μαρτύρων καὶ Κοσμᾶ Ποι-
ητοῦ τῶν Κανόνων.
- 13 Κάρπου καὶ Παπύλου Μαρ-
τύρων.
- 14 Ναζαρίου, Γερβασίου. Προτα-
σίου καὶ Κελσίου Μαρτύρων.
- 15 Λουκιανοῦ Μάρτυρος.
- 16 Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου.
- 17 Ὠσῆ τοῦ Πορφῆτου.
- †18 Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀρ-
γία.
- 19 Ἰωὴλ Προφήτου καὶ Οὐάρου
Μάρτυρος.

- 20 Ἀρτεμίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ.
 21 Ἰλαρίου Μεγαλομάρτυρος.
 22 Ἀβερκίου τοῦ Θαυματουργοῦ.
 23 Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου.
 24 Ἀρέθα Μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
 15 Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου Μαρτύρων.
 †26 Δημητρίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Μυροβλίτου Ἀργία.
 27 Νέστορος Μάρτυρος.
 28 Τερεντίου, καὶ Νεονίλλης Μαρτύρων.
 29 Ἀναστασίας Ὁσιομάρτυρος καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ὁσίου.
 30 Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας Μαρτ.
 31 Στάχυος, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων.

- Ὁ Ἥλιος εἰς τοξότην.
 10 Ἐράστου, καὶ Ὀλυμπᾶ τῶν Ἀποστόλων.
 11 Μηᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βακεντίου Μαρτύρων.
 12 Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος.
 †13 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀργία.
 †14 Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
 15 Γουρία Μάρτυρος.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχεῖται ἡ Νηστεία τῶν Χριστουγεννῶν.

- 16 Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
 17 Γρηγορίου Νεοκαισαρίας.
 18 Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανοῦ Μαρτύρων.
 19 Βαρλαάμ Μάρτυρος, καὶ Ἀβδίου τοῦ Προφήτου.
 20 Πρόκλου Κωνσταντ. καὶ Γρηγορίου Δεκαπολίτου καὶ Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων.
 †21 Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
 22 Φιλήμονος τοῦ Ἀποστόλου.
 23 Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων.
 24 Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης.
 †25 Αἰκατερίνης Μεγαλομάρτυρος καὶ Μερκουρίου Μάρτυρος Ἀργία.
 26 Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.
 27 Ἰακώβου Μάρτυρ. τοῦ Πέρσου.
 28 Στεφάνου Ὁσίου τοῦ νέου.
 29 Παραμόνου, καὶ Φιλομένου τῶν Μαρτύρων.
 30 Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστ. Ἀργία.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 30.

- 1 Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.
 2 Ἀκινδύνου Μάρτυρος.
 3 Ἀκεψιμᾶ Μάρτυρος.
 4 Ἰωαννικίου Ὁσίου τοῦ Μεγάλ.
 5 Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης Μαρτύρων.
 6 Παύλου ἐπίσκ. Κωνσταντ. τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 7 Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 Μαρτύρ. καὶ Λαζάρου τοῦ Ὁσίου.
 †8 Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων. Ἀργία.
 9 Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου Μαρτύρων.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 31.

- 1 Ναούμ τοῦ Προφήτου.
 2 Ἀθθακούμ τοῦ Προφήτου.
 3 Σοφονίου τοῦ Προφήτου.
 4 Βαρβάρας Μεγαλομ. καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
 †5 Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. Ἀργία.
 †6 Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἀργία.
 7 Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων
 8 Παταπίου τοῦ Ὁσίου.
 †9 Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης. Ἀργία.
 Ὁ ἥλιος εἰς Αἰγόκερων.
 Ἀρχὴ τοῦ χειμερινοῦ Ἡλιοστάσιου.
 10 Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου Μαρτύρων.
 11 Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.
 †12 Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἀργία.
 13 Εὐστρατίου καὶ Λουκίας Μαρτύρων.
 14 Θύρσου Μάρτυρος.
 15 Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρος.

- 16 Ἀγγαίου τοῦ Προφήτου
 17 Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων καὶ Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης.
 18 Σεβαστιανοῦ Μάρτυρος.
 19 Βονιφατίου Μάρτυρος.
 20 Ἰγνατίου Ἱερομάρτυρος.
 21 Ἰουλιανῆς Μάρτυρος.
 22 Ἀναστασίας Μεγαλομάρτ. τῆς Φαρμακολουτρίας.
 23 Τῶν δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.
 24 Εὐγενίας Ὁσιομάρτυρος.
 †25 Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία τριήμερος, καὶ κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.
 26 Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου.
 27 Μνήμη Στεφάνου Ἀρχιδ. καὶ Πρωτομάρτυρος.
 28 Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δυσμυρίων Μαρτύρων.
 29 Τῶν 14. χιλιάδων Νηπιῶν.
 30 Ἀνυσίας Μάρτυρος.
 31 Μελάνης τῆς Ὁσίας, καὶ Ἀπόδοσ. τῆς τῶν Χριστουγέννων Ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

		Σώμ.			Σώμ.
Οι Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς.			Μεσσηνίας Κύριος Γεράσιμος Παγώνης		15
Ὁ Σεβασμιώτατος καὶ Πανιερώτατος Ἅγιος Κορίνθου Κύριος Ἰωάν. πρώην Δαμαλῶν	5		Ὁ Μουσικολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπισκοπικός Ἐπίτροπος Ἀργολίδος Κύριος Ἰωσήφ Κωνσταντινίδης		2
Ὁ Σεβασμιώτατος καὶ Πανιερώτατος Ἅγιος Καλαβρύτων Κύριος Βαρθολομαῖος	3		Ὁ Πανοσιώτατος ἡγούμενος Κεσαριανῆς Κ. Ἰωσήφ		1
Ὁ Σεβασμιώτατος καὶ Πανιερώτατος Ἅγιος Οἰτύλου Κύριος Προκόπιος	2		Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Κ. Κωνστάντιος Λεκασᾶς		1
Ὁ Σεβασμιώτατος καὶ Πανιερώτατος πρώην Μοθῶνης Κύριος Μακάριος	1		Ὁ Αἰδεσιμώτατος Κύριος Παππᾶ Σπύρος Παππᾶ Ἰωάννου ἐκ Κουκουβάδουνας		†
Ὁ Σεβασμιώτατος καὶ Πανιερώτατος Ἅγιος Λοκρίδος Κύριος Ἀγαθάγγελος	3		Ὁ ἱερολογιώτατος διάκονος καὶ Διδάκκαλος εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνικὸν σχολεῖον Κύριος Ἀγαθάγγελος, ξυλογράφος		1
Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Κύριος Κύριλλος	50		Ὁ Εὐγενέστατος Κύριος Γ. Σταύρου		1
Ὁ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἀρχιμανδρίτης καὶ Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου Κύριος Θεόφιλος	2		Ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἀναστάσιος Ἱερεὺς Πανταζῆς Φιλιῦς		1
Ὁ Σοφολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης τῆς ἐν Ἑλλάδι Ῥωσικῆς πρεσβείας Κύριος Ἀντώνιος	2		Χαράλαμπος Ἱερεὺς Ἀγιοπουλίτης Κεφαλλῆν Φαραντούρος		1
Ὁ Ἱερολογιώτατος τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας διάκονος Κύριος Ἄνθιμος	2		Νικόλαος Ἱερεὺς Δελιγιάννης ἐκ Στυλίδος		1
Ὁ Σοφὸς Ἀρχιμανδρίτης καὶ Ἐπισκοπικός Ἐπίτροπος ἐν Χαλκίδι Κύριος Καλλίνικος Καμπάνης.	2		Ἰωάννης Ἱερεὺς Ἀθανασίου Χ. Ἐλευσίνιος		1
Ὁ Σοφολογιώτατος Πρωτοσύγγελος καὶ Ἐπισκοπικός Ἐπίτροπος			Νικόλαος Ἱερεὺς Δημητ. ἐκ Μάνδρας Σταύρος Ἱερεὺς Ἀχαρνέως		1
			Ὁ Ἱεροδιάκονος Ἰωάννης Καλούδης ἐκ Λυγορίου		1
			Ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς Κύριος Στάματιος, Ἀθηναῖος		1
			Γρηγόριος Ἱερομόναχος Γ. Ροῦσος Βιλιώτης		1

Σώμ.	Σώμ.
Η Εὐγενεστάτη Κυρία Σουλτανί- τζα Αιμαράκη Βυζαντία . . .	1 Ἰωάννης Ντέρδος ἱερέυς. 1
Ἀναγνώστης Παππᾶ Ζαχαρίου . .	1 Παππᾶ Κωνσταντίνος Σίμου ἐκ Καλέγγι 1
Παπᾶ Ἐλευθέριος Μιχόπουλος . .	1 Ὁ Ἱερολογιώτατος Κύριος Ἰάκω- βος Ἀγορείτης. 1
Ἀθανάσιος Ἱερέυς ἐξ Ἰπάτης . .	1 Ὁ εὐγενέστατος Κύριος Ἀριστεί- δης Ἐμμανουὴλ Σάμιος. 1
Σπυρίδων Δεζώρζης Ζακύνθιος . .	1 Παναγιώτης Δημητρίου ἐξ Ἰωαν- νίνων 1
Μιχαὴλ Ν. Μαθειόπουλος Διδά- σκαλος εἰς Σκιάθον	1 Γεώργιος Παππᾶ Ἀργυρίου 1
Χρῆστος Σακκαλαρίου Ἱερομόνα- χος ἐν τῇ Μονῇ τῆς Φανερομένης	1 Ἰωάννης Μ. Σιγάλας ἐκ Σαντορίνης
Γεώργιος Ἱερέυς Μωραΐτης Ἀχαρ- νεύς	1 Ὁ Σοφολογιώτατος διδάσκαλος τῆς τοῦ Φανσρίου σχολῆς τῆς πόλεως Κύριος Δωρόθεος, Θετ- ταλός 5
Ὁ Πανοσιώτατος Ἠγούμενος Κλει- στῶν Κύριος Δανιὴλ	1 Σπυρίδων Ἀρῶν Δαρισσαῖος 1
Ὁ ἱεροδιάκονος Κύριος, Ἱερόθεος Καμπάνης.	1 Ὁ Εὐγενέστατος Θεόδωρος Δεσπο- ρίδης Φαρμακοποιός 2
Ὁ Κύριος Ἰωάννης Ἀθανασίου Μερ- κούρης ἐκ Κουβαράδων	1 Ἰω. Δεωνάρδου μουσικός Λεβαδιεύς 1
Ὁ Δοξιώτατος Ἀναστάσιος Π. Τζολάκος Ἀχαρνεύς	
Νικόλαος Ἡλιοῦ, Θεσσαλός	
Καλὴ Θεοδώρου ἐκ Καστανίας . .	
Ἠσύχιος Ἱερομόναχος βιβλιοδέ- της Ἀγιορείτης	
Γεώργιος Ἀνδρίου ἱερέως Θαλασ- σινός Βιβλιοδέτης	
Νικόλαος Παππᾶ Κουντουμάνος	
Ὁ Ταπισιέρης Γ. Ἀθ. Βλαχοδήμου	
Ἐ. Κ. Ἀγγελικὴ Πύρρου	
Νεκτάριος Ἱερομόναχος Κωνσταντίνου	
Ἠγούμενος τῶν Ἀσωμάτων	
Ἐμμανουὴλ Κ. Δουλουδάκης	
Μιχαὴλ Γ. Μπόκος	
Δημήτριος Ἀναστασίου Αἰνήτης.	
Ἰωάννης Π. Κολίβας	
Χρῆστος Παππᾶ Ἰωάννου	
Κωνσταντίνος Ἱερέυς Κοντόπουλος.	
Μιχαὴλ Ναούμης Μακεδῶν	
Βαρθολομαῖος Ἱερομόναχος, Ἀθη- ναῖος	
Δημήτριος Φραγκαντώνης	
Κ. Κοσμίδης	
	ΟΙ ΕΝ ΜΕΓΑΡΟΙΣ.
	1 Παππᾶ Κωνσταντίνος Πανούσης 1
	1 Παππᾶ Ἀνδρέας Φουρτουλάκος 1
	1 Παππᾶ Ἠλίας Καλομοίρης 1
	1 Παππᾶ Ἐλευθέριος Κουκούλης 1
	1 Παππᾶ Πανούσης Ζαχαρίας 1
	1 Κωνσταντῖνα Γεωργίου ἐκ Τρι- πόλεως. 2
	ΟΙ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ.
	2 Μελέτιος Ἀργυρόπουλος 1
	1 Παππᾶ Ἰωάννης ἐκ χωρίου Κοκ- κινομηλαίας 1
	1 Παππᾶ Γεώργιος Παπᾶ Δημητρίου Κρινερίτης 1
	1 Παππᾶ Νέστωρ ἀπὸ Τζιφλίκης 1
	1 Παππᾶ Δημήτριος Παγταζῆς 1
	ΟΙ ΕΝ ΑΡΓΟΛΙΔΙ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΑ.
	1 Παππᾶ Μερίας 1

Ἀνα-

Σώμ.

Σώρ.

Ο Σοφολογιώτατος Καθηγητής 1
 Ναυπλίου Κύριος Παναγιώτης
 Συμυράκης 1
 Πανοσιώτατος άγιογράφος Κύ-
 ριος Εὐθύμιος 1

ΟΙ ΕΝ ΚΡΑΝΙΑΙΩ

Ἐναγνώστης Α. Φασλῆς 1
 Παππᾶ Ἰωάννης Δ. Λουκᾶ 1
 Λουκᾶς Δ. Λουκᾶ 1
 Παππᾶ Ἰωάννης Ῥομπότσης 1

ΟΙ ΕΝ ΠΟΡΩ

Ο Ἅγιος Σακελλίων Ἀθανάσιος
 Ἱερεὺς 1
 Εὐγένιος Ἱερομόναχος Παπαδόπου-
 λος 1
 Γεώργιος Ἱερεὺς Ἀρανίτης 1
 Δημήτριος Ἱερεὺς Καραμάνος 1
 Παρθέσιος Ἱερομόναχος Τζοβαῆρης
 Χριστόδουλος Ἱερεὺς Παππᾶ Δη-
 μητρίου 1
 Ἰωάννης Ἱερεὺς Σωτηριάδης 1
 Ἐναγνώστης Παππᾶ Ἀντωνίου
 Πρωτόπαπα 1
 Ἰωάννης Γ. Κριεζῆς 1
 Ἰωάννης Γ. Τζογιάννης Τζιτζι-
 τῆς 1
 Ἀποστόλης Ἀντωνίου Παπουτζῆς
 Ἐναγνώστης Παππᾶ Ἀντωνίου
 Χίου 1
 Ο Δημοτικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου
 Γεωργίου διὰ τοῦ Πέτρου Γ.
 Πρωτόπαπα 1
 Θεοδόσιος Ἰωάννου ἀπὸ Δαμαλᾶ.
 Γεώργιος Πασώτης 1

ΟΙ ΕΝ ΥΔΡΑ

Παντελεήμων Ἱερεὺς Χ. Νικολάου 1

ΟΙ ΕΝ ΣΠΕΤΖΑΙΣ

Γερμανὸς Τηλεφάνης Ἐπισκοπι-
 κὸς Ἐπίτροπος 1

ΟΙ ΕΚ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου

Ὁ Ἅγιος Σκευοφύλαξ Κύριος Γρη-
 γόριος Καρατζάκος 1
 Γερμανὸς Ἱερομόναχος Παπᾶ Θε-
 οδώρου 1
 Ἀγάπιος Ἱερομόναχος Σταυρόπου-
 λος 1
 Ὁ τοῦ Ἁγίου Καλαβρύτων Ἱερο-
 διάκονος Κύριος Γεννάδιος Δη-
 μητριάδης 1
 Βαρθολομαῖος Γεωργιάδης Σπη-
 λαιώτης 1
 Παρθέσιος Ἱερομόναχος Νικολάου. 1
 Βενέδικτος Ἱερομόναχος Διαμαν-
 τόπουλος 1
 Ἀρσένιος Ἱερομόναχος Γ. Πε-
 τρούπουλος 1

ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Στέφανος Ἀργυριάδης 1
 Ὁ Πανοσιώτατος Ἠγούμενος
 τῆς Μονῆς Κ, Ἀρσένιος Γεωρ-
 γιάδης 1
 Βενέδικτος Χρηστίδης Προηγού-
 μενος 1
 Γερμανὸς Ταβακόπουλος Σύμβου-
 λος 1

ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ἈΓΙΩΝ
 Θεοδώρων

Ὁ Προηγούμενος Κύριος Φιλέσος
 Ῥοσκιάδης 1
 Ζαχαρίας Ἱερομόναχος Σταυρόπου-
 λος ἑφημέριος Βαλοττζίν. 1
 Ἰωάν-

	Σώμ.		Σώμ.
Νικόλαος Κ. 'Ροδιάδης 'Επίτροπος διὰ τὸ Κοινόν	1	'Ιωάννης Καραγιανόπουλος; διὰ τὸ χωρίον Καγροπᾶ	1
Κωνσταντῖνος Ἱερεὺς παππᾶ Γεωργίου, κάτοικος Καστελίου	1	Κωνσ. 'Ιερεὺς 'Ιωάννου ἀπὸ Σαρδεῖνια	1
'Ιωάννης Τζαβέλας κάτοικος Ἀναστάσθας διὰ τὸ κοινόν	1	Γεώργιος Ἱερεὺς Φ. Καρέλος ἀπὸ Συντέκνο	1
Γεώργιος Ἱερεὺς Θεοδώρου κάτοικος Κερπινῆς διὰ τὸ κοινόν	1	Βασίλειος Ἱερεὺς Νταλάκος ἀπὸ ἀργιάντα	1
ΟΙ ΕΝ ΑΙΓΙΩ			
'Ο Πνευματικὸς Γεράσιμος	1	'Απόστολος Ἱερεὺς 'Αγαπίου ἀπὸ Καρθασαρά	1
Φιλάρετος Ἱερομόναχος Μουστῆς	1	Διὰ τὴν 'Εκκλησίαν τοῦ ἁγίου 'Αθανασίου ἀπὸ Καρθασαρά ὁ 'Επίτροπος, Ε. Γερομίτης	1
Ἀνδρέας Ἱερεὺς 'Ιωαννίδης	1	Παππᾶ Ἰωάννης Παπαθανάσης	1
Σωτήριος Ζηγκανόπουλος	1	Ἰωάννης Σεκαγμένος διὰ τὸ χωρίον Λεπινῆς	1
ΟΙ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜῳ ΣΥΚΥΩΝΟΣ			
'Ο Δογιώτατος Διδάσκαλος τοῦ χωρίου Μάτζη Ἰωάννης Α. Παλαμιώτης	2	Βικλαδῆς	1
Παππᾶ Γεώργιος Δημόπουλος	1	Εὐθύμιος Ἱερεὺς τοῦ χωρίου Σωπικῆς τῆς 'Ηπείρου	1
Παππᾶ Ἰωάννης 'Ραφτόπουλος	1	'Ο Ἱερεὺς ναὸς τοῦ ἁγίου 'Αθανασίου ἀπὸ χωρίον 'Αργιάδα	1
'Αναστάσιος Δ. Πούλου	1	Βασίλειος Ἱερεὺς Γεωργίου χωρίον νησίτου	1
ΟΙ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙῳ			
'Ο Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγγελος Αἰτωλοακαρνανίας 'Επισκοπικὸς 'Επίτροπος Κύριος Φιλόθεος	2	Γ. Χρ. Παπαθανάσιου	1
Οσοφολογιώτατος σχολάρχης Μεσολογγίου Κ. Γεώργιος Γαζῆς Δελβινιώτης	1	Χριστόδουλος Κ. Κατζαρός	1
'Ο Αἰδεσιμώτατος Κ. 'Ανδρέας, 'Εφημέριος Βοχωρίου	1	Νικόλαος Κωνσταντῖνου Διαποθήτης	1
'Ο Αἰδεσιμώτατος πρεσβύτερος καὶ ἐφημέριος Κ. 'Αλέξιος Καρβούνης	1	Γεώργιος Προάτης	1
ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΑΛΤΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ			
Ὁ Ἱερεὺς Γερμανὸς Μπαρλάς	1	Διὰ τὴν 'Εκκλησίαν τοῦ ἁγίου Αἰμηλιανοῦ τοῦ χωρίου Στάν; Ν. Διδάσκαλος	1
ΟΙ ΕΝ ΤΩ ΔΗΜῳ ΑΝΑΚΟΡΙῳ			
		'Ιωάννης Ἱερεὺς Κ Οικονόμου Βρηγιανᾶ	1
		Γεώργιος Λιτζος ἀπὸ χωρίον Βασειάδα	1
		Γεώργιος Ἰωάννου ἀπὸ Καρθασαρά	1
		Γ. Γεωργούσας	1
		Ἱερομόναχος Γεράσιμος Παγόνης	1
		'Αθανάσιος Ἱερεὺς Κυρίτζης	1

	Σώμ.		Σώμ.
Κωνσ. Ἱερεὺς Τετράδης	1	Ὁ σεβαστὸς Μοναχὸς Στροφαδιό-	
Κωνσ. Ἱερεὺς Σικιότης	1	της Κύριος Δανιὴλ Πίσκοπος . . .	1

ΟΙ ΕΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ.

Παππᾶ Ἄθα νάσιος Οἰκονόμου ἀπὸ χωρίον Λεωγιανᾶ τοῦ Δήμου Ἀπεραντίας	1	Ὁ Μοναχὸς Στροφαδιότης Κύριος Δαμιανὸς Παλιουρίζος	1
Παππᾶ Δήμος Μαυρογόνατος τοῦ Δήμου Ἀπεραντίας	1	Ὁ Μοναχὸς Στροφαδιότης Κύριος Σπυρίδων Μαρόπουλος	1
Ἰωάννης Κονδυλῆς ἀπὸ Βελαώρα τοῦ Δήμου Ἀπεραντίας	1	Ὁ Μοναχὸς Στροφαδιότης Κύριος Νικόλαος Βίτζος	1
Παππᾶ Χρήττος Οἰκονόμου ἀπὸ χωρίον Λεωγιανᾶ	1	Ὁ Φιλόμουςος Κύριος Ἰωάννης Μαλαπέτζας	1
Ἰωάννης Βασιλειάδης Ἄξιωματικὸς ἐκ Δομνίστας Καλλιδρόμης	1	Ὁ Φιλόμουςος Κύριος Χαράλαμ- πος Καμπάσης	1
		Ὁ Φιλόμουςος Κύριος Ἀντώνιος Γκοῦσκος	1
		Ὁ Φιλόμουςος Κύριος Κωνσταντι- νὸς Πλέσσας Ἐπίτροπος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Πυρ- νάρει	1

ΟΙ ΕΝ ΣΥΡΩ

Ὁ Σοφολογιώτατος πρωτοσύγ- γελος Κυκλάδων Κ. Λεόντιος Καμπάνης	1	Ὁ ἐλάχιστος ἀναγνώστης Ἰωάννης Δράμεσης	1
Ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς Μ. Λα- γογιανάκης	1	Ὁ Πανοσιώτατος Κύριος Χρυσόφο- ρος Ἀνδρεόλης ἐκ τῆς Μονῆς τῶν Στροφάδων	1
Ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς Ἰωάννης Κούμας	1	Ὁ Ὀσιολογιώτατος Κύριος Ἰλα- ρίων Κελλπασης ἐκ Στροφάδων.	1

ΟΙ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου, καὶ Ἐξάρχος τῆς Ὁρ- θοδόξου Ἰονίου Ἐπτανήσου Ἐκ- κλησίας Κύριος Νικόλαος	5
Ὁ Ἱεροσοφολογιώτατος Διευθυ- τῆς τῆς ἐν Ζακύνθῳ Διμοσίου Σχολῆς Κύριος Κωνσταντῖνος Στρατούλης	1
Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Ἱερεὺς Κύ- ριος Δαμιανὸς Λομβοτέσης	1
Ὁ Ἱερολογιώτατος Κύριος Γεώρ- γιος Μαρούδης	1
Ὁ Ἱερολογιώτατος Κύριος Ἀντώ- νιος Πέτας	1
Ὁ Σοφοελλογιώτατος Ἀναγνώ- στης Κύριος Ἀθανάσιος Μπον- σινιὸρ	1

ΟΙ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

Ὁ Ἀξιόσεβαστος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας Κύριος Κύριος Σπυρίδων	1
--	---

*Οἱ Αἰδεσιμολογιώτατοι
Κύριοι.*

Γεράσιμος Ἱερεὺς Κόκκινος	1
Ἰωάννης Ἱερεὺς Κασσιμάτης	1
Θεόκλητος Ἱερομόναχος Ἀλι- πράντης	1
Ἀναστάσιος Ἱερεὺς Βοτσουνᾶς	1
Ἡλίας Ἱερεὺς Ἀλιπράντης	1
Ἀναστάσιος Ἱερεὺς Μακρὺς	1
Σπυρίδων Ἱερεὺς Πεφάνης	1
Σπυρίδων Ἱερεὺς Παρασκευάτος	1

Οἱ

Σώμ.

Σώμ.

ΟΙ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Ο Αξιοσέβαστος Μητροπολίτης
Κερκύρας Κύριος Κύριος Αθα-
νάσιος 1

Οι Αιδεσιμοελλογιμώτατοι Κύριοι

Φώτιος Ἱερεὺς Κάντας 1

Ἱερομόναχος Γρηγόριος Ἠγούμε-
νος τοῦ Μοναστηρίου τῆς Ὑπε-
ραγίας θεοτόκου Πλατυτέρας. 1

Ἀρσένιος Πανδῆς Ἀρχιδιάκονος. 1

Γρηγόριος Ἱερομόναχος Βάλμης. 1

ΟΙ ΕΝ ΛΕΥΚΑΔΙ

Ο Αξιοσέβαστος Μητροπολίτης
Λευκάδος Κύριος Κύριος Γρη-
γόριος 1

Οι Αιδεσιμοελλογιμώτατοι Κύριοι

Συμεὼν Ἱερεὺς Ῥαμαντᾶς 1

Διονύσιος Ἱερομόναχος 1

Ἡ ἐν Λευκάδι Ἐκκλησία τῶν Ἀ-
γίων Αναργύρων 1

Χρῆστος Ἱερεὺς Γεωργάκης 1

Γεώργιος Ἱερεὺς Ζαμπάτης 1

Συμεὼν Ἱερεὺς Κτενᾶς 1

Χρῆστος Ἱερεὺς Κακλαμάνης 1

Σιλβεστρος Ἱερομόναχος Γατζέας 1

Αγάπιος Ἱερομόναχος Βερίκιος 1

Μελέτιος Ἱερομόναχος Βουκελάτος. 1

Οι Φιλόμουσι Κύριοι.

Χρῆστος Κοντολιός 1

Κωνσταντῖνος Μικρόνης 1

Γαβριήλ Ζούλας 1

ΟΙ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΥΠΡΩ

Ἐο Μακαριώτατος καὶ σεβασμιώ-
τατος ἅγιος Ἀρχιεπίσκοπος Κύ-
πρου Κύριος Κύριλλος 5

Ἐο Πανιερώτατος καὶ Σεβασμιώ-
τατος Μητροπολίτης ἅγιος Πά-
φου Κύριος Χαρίτων 3

Ἐο Πανιερώτατος καὶ Σεβασμιώτα-
τος Μητροπολίτης ἅγιος Κη-
τίου Κύριος Μελέτιος 2

Ἐο Πανιερώτατος Μητροπολίτης
ἅγιος Κυρινείου Κύριος Μελέ-
τιος 2

ΟΙ ΕΝ ΣΑΜΩ

Ἐο Πανιερώτατος καὶ σεβασμιώ-
τατος ἅγιος Σάμου Κύριος
Γρηγόριος 1

Παππᾶ Ἀνδρέας Παπᾶ Δημητρίου
ἐκ Πύργου 1

Δεωνίδας Ζωγράφος ἐκ χώρας 1

Παππᾶ Δημήτριος Κ. Χ. Τριαντα-
φύλλου 1

Παππᾶ Νεόφυτος Μαλαγάρη ἐκ
χώρας 1

Παππᾶ Χριστόδουλος Χ. Σπυρίδω-
νος ἐκ Πλατάνου 1

Παππᾶ Μανώλης Δ. Γεγέκος ἐκ
Μαραθοκάμπου 1

Παππᾶ Δημήτριος Οἰκονόμου ἐκ
Βαθῆως 1

Ἀνδρέας Παππᾶ Νικολάου ἀπὸ Με-
σαιῶν Καρλόβασι 1

Ἀναγνώστης παππᾶ Χατζῆ Μανό-
λης ἐκ Πλατάνου 1

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἄλλα ὀνόματα συνδρομητῶν δὲν ἔφθασαν εἰσέτι, διὰ τοῦτο καταχωρίζονται ἐνταῦθα ὅσα ἐλάβομεν μέχρι τοῦδε· καὶ εἰς τὸν τελευταῖον τόμον δημοσιευθήσονται καὶ τὰ σταλησόμενα ἀκολούθως. Ἐν τούτοις, δὲ παρακαλοῦμεν πολὺ τοὺς φιλοθέους συνδρομητὰς ὅπως ἅμα τῷ παραλαβῇ τοῦ παρόντος Τόμου ἀποστείλωσιν ὑμῖν ἢ τὸ ὅλον τῆς τιμῆς, ἢτοι τὰς 20 δραχμὰς, ἢ τὸ ἥμισυ αὐτῆς, καὶ ὑποχρεωθῶμεθα μεγάλως· διότι οὕτως εὐκολύνονται μὲν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς τυπώσεως, ἐπιταχύνεται δὲ καὶ τῶν ἄλλων τόμων ἡ δημοσίευσις, ὧν ὁ δεύτερος, ὁ ἐμπεριέχων τὰ μηναιᾶ ἐξέρχεται τῶν πιεστηρίων ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

Ὁ Ἐκδότης

Library of the
UNION THEOLOGICAL SEMINARY
New York

1870

1871

1872

BURKE LIBRARY

Greek church.	UJ20
Liturgy & ritual.	P985
Panthekte iera	(v.1)
ekklesiastike...1852	

DATE	

The Library
 Union Theological Seminary
 Broadway at 120th Street
 New York 27, N. Y.

